

TA 358

உ
சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

இருபத்திரண்டாவது குரு மகாசந்நிதானம்

அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

பதினேராவது ஆண்டுக் குருபூசை விழாமலர்

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2025 — மெய்கண்டார் ஆண்டு 771

சீமுக — பங்குனி — 23 — திருவோணம்

5 - 4 - 1994

ஆதீன வெளியீடு எண் : 421

விலை ரூ. 75

பக்கங்கள் : 296.

படங்கள் : 34

நூல் ஆசிரியர் :

S. நாராயணசுவாமி M. A., M. Ed.,

திருவிடைமருதூர்

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சக

— திருவாவடுதுறை —

உ
சிவமயம்

சரசுவதி

[SARASVATI]

[सरस्वती]

(வேதம் - ஆகமம் - சிற்பம் - பூசை)

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து

இருபத்து மூன்றாவது ஒரு மகாசந்திதானம்

சீர் வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்திதி அவர்கள்

அருவாணையின் வண்ணம்

வெளியிடப்பெற்றது.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

திருவாவடுதுறை - 609 803

1994

சரசுவதி பாடல்

நான்முக னுவின் மேவி நான்மறை வடிவா யின்னந்
தானும் பொருள்க டேரத் தடக்கையின் முறையுந் தாங்கித்
தேனலர் கமலப் போதிற் செழித்துவீற் றிருக்கு மம்மை
கான்மலர் போற்றி நாளும் கருத்துற வணக்கஞ் செய்வாம்

— சிவரகசியம்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி ஓட்டக் கூத்தர், கூத்தனூரில் தாமே அமைத்து
வழிபட்ட கோயிலில் உள்ள

கலைமகள்

(ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்

குரு முதல்வர்

அருள்திரு நமசிவாயமூர்த்திகள்

உ
சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாணு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீழி தழைக மாதோ.
— தவத்திரு மாதவச் சிவஞான முனிவர்.

2

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
ஞாந பரம்பரை விளக்கம்
 சீகண்ட பரமசிவம்

திருநந்திதேவர்

சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சனற்குமாரர்

சத்தியஞானதரிசினிகள்
 பரஞ்சோதிமாமுனிவர்
 மெய்கண்டதேவநாயனார்
 அருள்நந்தி சிவாசாரியார்
 மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார்
 உமாபதி சிவாசாரியார்
 அருணமச்சிவாயர்
 சித்தர் சிவப்பிரகாசர்

1. ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் (திருவாவடுதுறை ஆதீனக் குருமுதல்வர்)
2. ஸ்ரீ மறைஞான தேசிகர்
3. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
4. ஸ்ரீ உருத்திரகோடி தேசிகர்
5. ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிகர்
6. ஸ்ரீ குமாரசுவாமி தேசிகர்
7. ஸ்ரீ (பின்) குமாரசுவாமி தேசிகர்
8. ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர்
9. ஸ்ரீ இராமலிங்க தேசிகர்
10. ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிகர்
11. ஸ்ரீ (பின்) வேலப்ப தேசிகர்
12. ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல தேசிகர்
13. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
14. ஸ்ரீ (வேளூர்) சுப்பிரமணிய தேசிகர்
15. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
16. ஸ்ரீ (மேலகரம்) சுப்பிரமணிய தேசிகர்
17. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
18. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்
19. ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகர்
20. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
21. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் 13—4—1951 முதல் — 23—9—1967
22. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் 23—9—1967 முதல் — 7—4 1983
23. சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்தி அவர்கள் 7—4—1983 முதல்
 இவ்வாதீன ஞானபீடத்தில் வீற்றிருந்து அருளாட்சி செய்து
 வருகின்றார்கள்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
இருபத்திரண்டாவது குரு மகாசத்திதானம்
அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்
செவப்பேறு :- பங்குனி-திருவோணம் [அருளாட்சிக் காலம்: 1967-1983]

உ
சிவமயம்

முன் னு ர

“ ஏடுஅங்கை நங்கை இறை எங்கள் முக்கண்ணி

வேடம் படிகம் விரும்பும் வெண் தாமரை

பாடும் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்

சூடுமென் சென்னிவாய்த் தோத்திரம் சொல்லுமே ”

— திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் - 1067

சைவமும் தமிழும் தன் இருகண்களாக, அக்கண்களில் ஊறும் அருளே புனலாய் செந்தமிழாம் பயிரோம்பிச் சிவநெறி வளர்க்கும் சித்தர் சிவப்பிரகாசப் பெருந்தகை, அருள்திரு நமசிவாயமூர்த்திகள் வழி நோற்று வித்தது துறைசையாதீனம். இத்துறைசையாதீனக் குருமணிகள் மரபுவழிச் செங்கோலோச்சிச் சிவமே ளினர்கும் சிவப்பெருமணிகள். அவர்களின் கருணையே நிலைக்களனாகத் துறைசையில் பூத்த நன்மலர்கள் பலப்பல அவ்வக்காலத்தே வளர் ஆனம் பரிபக்குவம் கோர்க்கி ஆன அடியர்களை உணர்த்தி வெளிவரப் பண்ணுவித்த சீர் மணி நூல்களும் பலவாகும்.

இக் குருமணிகளுள் 22-வது குரு மகாசங்கீதானம், தோத்திரங்கள், சாத்திரங்கள் ஆகியவற்றினை ஆய்வு முறையால் ஆய்ந்து, ஒருமை அடிப்படை கண்டு, வணங்கிடும் இறையாற்றல், “ நானாவித உருவாய் அவன் வந்தே நமை ஆள்வான் ”, என்ற வாக்கின் அடிப்படையில் வந்தே ஆறுதல் செய்வதில் வலியுறுத்தித் தெளிவுறுத்தும் நூல்களை வெளியீடு செய்வதே குறிக்கோளாய்க் கொண்டு திருமந்திர வெளியீடுகளைத் தொடர்ந்து செய்த பெருந்தகைமை தனதேயாக நின்றது.

முன்னோர் மொழியும், அம்மொழியின் மொழிபொருளும் தனதேயாக்கும் திறத்தினை வழிவழிச் செங்கோல் முறையோச்சிச் செந்தமிழ் புரந்து சிவமது பெருக்கும் சித்தித்திறமது தனதேயாக்கும் இவ்வாதீனத்தின் ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளி விளங்கும் இருபத்து ஏன்றும் குரு மகாசங்கீதானம் சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச் சத்திதி அவர்களின் கருணைத்திறம் கணபதியும், முருகனும், ஆடல்வல்லானாய் வந்த தொடரினைத் தொடர்ந்து தட்சிணாமூர்த்தியும், சோமஸ்கந்தரும், சண்டேசுவரரும் என இறை ஆற்றல் தோற்றும் வகையினைத் தொடரச் செய்தது, “ ஆற்றலும் சத்தியும் ”

ஒரு பொருட் கிளவிகள்: ஆதலின் இவ்வரிசையில் ஆற்றல்களை அனுபவித்து வளைத்துப் பன்னுளழைத்தலால் ஆற்றலே தாமாய் மாநுடர் நிற்க வழிகாட்டும், (1) சரசுவதி (கலைமகள்) நிலை, அவள்தனைத் தன்வயஞ் செய்ய உதவிடும் ஒலிக்கூட்டாம் திருமந்திரங்கள், அவைதாம் பொதிந்திடப்பெற்றுத் திகழும் நூற்பகுதிகள், அவற்றின் எளிவரு விளக்கங்கள், அநுட்டானங்கள். பிரயோகங்கள், நிலைபெறுவித்தல் ஆம் சாத்திரங்கள் ஆகும் பகுதியோடு;

(2) வேத அடிப்படையில் எழும் அகச்சமயங்கள் கலைச்சனைப் போற்றும் முறை, புறச்சமயங்கள் எனப்படும் பௌத்தமும் சைனமும் கலைமகளை வழிபடும் முறைகள், வழிபட உதவும் உருவ அமைதிகள், அவைகளை உருவாக்கும் சிற்பநூல் முறைகள், பூசனை முறைகள் இவைகளை உணர்த்தும் பூசனைக் கிரியைப் பகுதியும்;

(3) புராணங்கள், திருமுறைகள், ஆகமங்கள், சல்லெட்டுகள், போற்றிவரிசைகள், தோத்திரப்பனுவல்கள், வேதம் ஆதியாய் தற்காலத்தெழுந்த மகாகவி கட்பிரமணிய பாரதியார் ஈராக உள்ள பெரியோர்கள் யாத்தத் தந்த குதிகள் கொண்டுள்ள தோத்திரப்பகுதியும்;

கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூலினை “சரசுவதி” எனும் பெயருடன் யாத்திட அடியேனைப் பணித்தது. “குருவருளே திருவருள்” ஆதலின் அநுள் ஆனை வழி அடியேனும் ஒழுகலை மேற்கொண்டேன்.

சீர்வளர்ச்சி குரு மகாசந்திதானம் அவர்கள் இவ்வாதனை ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளியது முதல் நூறு (100) நூல்களை * (இவை தவிர கையடக்கச் சிறு வெளியீடுகள் பல) வெளியரச் செய்து, ஷி ஆதீனத்தின் வழியாக சைவசித்தாந்த நேர்முகப்பயிற்சிமையர், ஆதீன அநுள் நிருவாகத்தில் பலநிலைக் கல்விக்கூடங்கள் மற்றும் நூல் நிலையங்கள் முதலாயின சிறந்த பயன விளைக்கச் செய்தும் அருளுகிறார்கள். நூறு ஆண்டுப் பணிநிறைவினைப் பெற்ற திருவிடை மருதாரிலுள்ள அம்பலவாண தேசிகர் நடுநிலைப்பள்ளியின் நூற்றாண்டு விழாவினை (20, 21, 22-8-1993) மூன்று நாட்களிலும், புத்தகக் கண்காட்சி, தொல்பொருளியல்கண்காட்சி, அறிவியல் கண்காட்சி, கருத்தரங்கங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகளொடு சிறப்புற நிகழ்த்து வித்தார்கள். மேலும் கலைமகள் விளங்கும் இடமாதலின் மின் விளக்குகள், நுழைவாயில், அலுவலகக்கட்டிடம், மேல்நிலை நீர்த்தொட்டி, மாணவர்களுக்கு உணவுப்பெட்டகம், விழாமலர், ஆசிரியர்களுக்கு வெள்ளி விளக்குகள் ஆகியன நூற்றாண்டு விழா நினைவாக குரு மகாசந்திதானம் அவர்கள் வழங்கியருளினார்கள். கல்விப் பணியினை ஆதீன மரபில் நின்று

* ஆதீன வெளியீடு எண் : - 322 to 421

சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்திதானம் அவர்கள் சிறப்பாக அற்றிவருதலை செந்தமிழுலகம் நன்கறியும்.

பழுத்த திருவருள் அடியேனுக்கு உதவவே கடனாகக் கொண்ட பெரியார் பலரை மரபாய்த் தந்தது. ஆதீன முனிபுங்கவராம் புலவர் தவத்திரு. சுயம்புநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் பழுத்த மனத்தில் விளைந்த அருட்கண்ணோக்கால் இந் நூலினை நெறிப்படுத்தித் தந்தார்கள். பன்மொழிப் புலத்தினைத் தன் வாய்ப்படுத்தும் ஆதீன சரசுவதிமகால் நூல்நிலைய ஆய்வு மையத்தின் நூலகர் (சுவிடிபுலம்) காஞ்சி, சிவ, சதாசிவம், எம். ஏ., எம். எட்., எம். பிள்., டி. எஸ். எம்., அவர்களின் நுணுகிய நுட்பம் வடமொழிப் பகுதிகளைப் பழகுதமிழுக்கு மாற்றித் தந்தது. இந்நூலில் வரும் பன்னிரண்டு சரசுவதியின் வரைகோட்டுப் படங்களை சிற்ப-சாத்திரப்படி சுவாமியலை ஸ்தபதியார் திரு. எஸ். தேவசேனாபதி அவர்களின் முத்தமகனார் திரு. டி. இராதாகிருஷ்ணன் **Dip in Architect** அவர்கள் வரைந்து அளித்தார்கள். சிறப்பிற் சிறப்பாக சரசுவதி தேவியின் நிறப்படங்கள் (**Black & white photos**) பத்தினை புதுவை பிரெஞ்சு இந்திய கலை நிறுவனம் (**French Institute of Indology pondicherry**) அளித்து உதவினார்கள். மேலும் நேரிடையாகக் களப்பணியாற்றும் சமயம் புலவர்களும், பெரியோர்களும் கருத்துக்களை வழங்கியும் பல படங்களைத் தந்தும் உதவினார்கள்.

ஷே நூல் அச்சுவாகனம் ஏற்றும் சமயத்தில் ஓயாதுதவும் பான்மையால் பல்லாற்றாலும் ஒப்பீட்டுப் பணியில் பெருந்துணை செய்த புலவர். திரு. பா. மகாலிங்கதேசிகர் மற்றும் ஷே ஆதீன நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகப் பணியாளர்கள் அனைவர்க்கும் சீர்வளர்சீர் குரு மகாசந்திதானம் அவர்களின் அனுகூலமும் எஞ்ஞான்றும் துணை நிற்க என்றும் வேண்டுகிறேன்.

இத்தகு சிறப்புடைய “சரசுவதி” எனும் (வேதம்-சிவாகமங்கள்-சிற்ப சாத்திரங்களைக் கொண்டது) இந்நூல் சீமுக ஆண்டு பங்குனித் திருவோண நன்னாளில் (5-4-1994) இவ்வாதினத்து 22-வது குரு மகாசந்திதானம் அருள்திரு அர்ப்பலவாண தேவிசுமார்த்திபவின் 11-வது ஆண்டுக் குரு பூஜை நன்னாளில் சிவகோத்திர குருகோத்திர செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம் செய்து சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்தியருளும் திருக்கயிலாய பார்ப்பனாத் திருவாவடுதறை ஆதீனத்தின் 23-வது குரு மகாசந்திதானம் சீர்வளர்சீர் சிவபிரகாச பண்டாரச்சந்திதி அவர்களின் அருளாணையின் வண்ணம் ஷே குருபூஜை விழாமலமாக வெளியிடப்பெறுகிறது.

திருவருளும் குருவருளும் இயக்கிட கருவியாய் நிற்கும் அடியேனால் எழுத்தாக்கம் பெற்ற இந்நூல் அனைவர்க்கும் மெய்ம்மைப் பூசனைப் பயன்பெற

அடியேனது ஞானசிரிய மூர்த்தியாம் சீர்வளர்சீர் குரு மகாசந்நிதானத்தின் அருளினை என்றும் இறைஞ்சுகின்றேன். செந்தமிழ்ச் சைவர்கள் குணங்கொண்டு கோது பொறுத்து அருள வேண்டுகிறேன்.

இவ்வண்ணம் எங்கேயோ இருந்த என்னைப் பாராட்டி சீராட்டிப் பரிபாலித்துப் பணிகொள்ளுகின்ற அருள்திரு நமசிவாயமூர்த்திகளின் நல்லருள் வழிநிற்கும் இருபத்துமூன்றாவது குரு மகாசந்நிதானம் அவர்களின் திருவடிகளை எப்போதும் சிந்தித்து வந்தித்துப் போற்றுகின்றேன்.

திருவாவடுதூறையாகிய செந்தமிழ்ச் சிவஞானப்பண்ணையில் வளர்ந்த வேத சிவாகம சிற்ப சாத்திரங்களைத் தாங்கி வரும் "சரசுவதி" எனும் இவ் ஆய்வு நூலைச் சமய உலகமும் அறிஞர் உலகமும் பெற்று மேலும் செம்மைப் படுத்துவதற்கான கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன்.

வாழ்க துறைசையாதீனம் ; வளர்க சைவ சமயம்.

இங்ஙனம்,

குருவகுட்பணியில் அடியேன்,

எஸ். நாராயணசுவாமி. எம். ஏ., எம். எட்.

உதவி ஆசிரியர்,

திருவிடைமருதூர்
23-3-1994

திருவாவடுதூற ஆதினம் அம்பலவாண தேசிகர்
நடுநிலைப் பள்ளி, திருவிடைமருதூர்.

உ
Sivamayam

INTRODUCTION

“ Edu angai nangai Irai engal ; Mukkanni ;
Veidam Padiham ; Virumbum Venthamarai ;
Padum Thirumurai ; Parppani ; Padangal
Soodumen Sennivai thoththiram sollumei ”

— Thirumanthiram - 1067 Thirumoolar

“ She - by Her Grace grants wisdom Divine !
She - the Supreme having three eyes ;
She - the Embodiment of Divine wisdom dauring on the
Heart Purest serene !
She is chanted by even Vcdas ;
She - who grants the glimpse of the Supreme !
Bow down to Her ! Surrender all yours !
Wisdom Divine will dawn Within you ! ”

The Convention by tradition of the Thirukkayilaya paramparai Thuraisai Adinam is to nurture Saivism through the development of Saivite Literature in Tamil. The erstwhile Gurumahasannithanams have encouraged and initiated the publications of Sasthras and Sthothras through modern outlook. Many Volumes exposing the depth in meaning of the Sasthras and Thirumurais, having been written out of their Vast experiences by the Chelas of this Adeenam have come out so far.

The 22nd Mahasannithanam has devoted himself to the study of “Thirumanthra”. By His bounteous grace, many projects were under taken to expose the thought track running beneath the Meikanda Sasthras and Thirumurais. The present *Guru Mahasannithanam Seer - Valar - Seer Sivaprakasa Pandara Sannidigal* had undertaken on Himself the task of bringing out

Compendiums which give a *Wholesome knowledge* gathered from many related sources and put together, and expressing the facts in the current View points. His Grace has commanded a sequential Compendium on '*Saraswathi*' the vibrating and reverberating Cosmic force behind all Manthras - *the encoded authoritative expression ulfered with the authority of the Supreme* by great Seers - and causing all mystic rituals to be fruitful, to be brought forth by me.

3 With all humility I had no alternative but to obey the *Command* - expressed by *Grace*. Thus this endeavour follows the sequence - Ganapathi : Murugan : Adalvallan : Dhakshina moorthy ; Somaskandar and Chandeswarar. This humble work Consists of

(i) *The Sasthra Part :*

Comprising (a) the Rituals in Buddhist and Jainic tradition regarding Vakdevi

- (b) The Rituals expressed in the Vedic Worships
- (c) Forms of Saraswathi adopted by both traditions
- (d) The manthras
- (e) Simple expositions of the Quotes
- (f) Simple details of the rituals and prathishtas

(ii) *Rituals and worship part :*

- (g) A comparative out look on the factors of worship
- (h) The Form and Mudras with simple explanations
- (i) The Quoter of Shilpa sasthras

(j) *Mysic Rituals and experienes*

(iii) *Stotras :*

- (k) The simple rendering of the Puranic, Agamic Thirumurai texts regarding Saraswathi

(l) *Epigraphic facts*

(m) The namavalis

(n) The hymns from Vedic texts and on up to the modern period ie the poems of invocation by Mahakavi Subrahmanya Bharathi

4 Again the Bountiful Grace of the Mahasannidhanam secured me, the esteemed association of the following to make this work to succeed in full

(i) Pulavar Thavathiru Swayombhunatha thambiran swamigal of this Adeenam readily undertook the Onerous task of going through this Volume and putting it into the shape.

(ii) The multi - linguistic efficiency of Thiru Kanchi Siva - Sadasivam M. A. MEd, M. Phil. present Librarian of Saraswathi Mahal Library Thiruvavaduthurai has made the highly onerous - task of rendering the Samskrit texts being rendered in easily comprehensible Tamil of modern times and the timely help rendered by Thiru D. Rathakrishnan in drawing the figures and the Linedrawings in this Volume deserve a special mention.

(iv) Special mention and thanks are due to the Director, Librarian and other Staff of the French Institute of Indology at Pondicheri for their ready help extended in permitting and copying the sources of this Volume and for furnishing Various copies of photographs from thier stock.

May The Bounteous Grace of the Supreme and the Guru Mahasannidhanam shower their Choicest Blessings on these all !

5. As usual Thiru B. Mahalinga Desigar has rendered the kind help of helping the volume to achieve faultless print. My thanks are due to him and the staff of Namachivayamurthi Press in bringing out this Volume at short notice.

I can only pray that the Grace of Gurumaha Sannithanam, Sri. Sarasvati and Sri. Gnanama Natarajamoorthi should be their Constant guardian and bestow all benevolence on all mentioned above.

The combined efforts of all made it possible for the release as the Souyenir on the 11th Gurupuja (Panguni Thiruvonam) of Arul Thiru Ambalavana Desiga Murthigal the 22nd Gurumaha Sannithanam on 5-4-1994.

Once again being my bounden duty I submit my most humble obeisciences to *Seer - Valar - Seer Gurumaha Sannithanam* my Gnanacharyamoorthi for His Constant Benevolences bestowed on me.

Suggestions for the improvement on this Volume from Luminaries in the field are always welcome.

Ever at Service of the
Guru MahaSannithanam,

Thiruvidaimarudur	}	S. NARAYANASWAMY, M. A., M. Ed.,
23-3-94		Asst. Teacher
		T. A. A. D. Middle School Thiruvidaimarudur.

எ டு த் தா ண் ட நூ ல் க ள்

1. 1 - 2 - 3 - திருமுறைகள்	29. உஜீதம்
2. தலபுராணம், ச.ள்	30. ரௌரவம்
3. திருத்தலப்பெருமை	31. ரௌரவோத்தரம்
4. திருநந்திரம்	32. தீப்தாகரம்
5. சிவபெருமான்	33. விபலம்
6. சிவத்திருமேனிகள்	34. சிவபரத்தினம்
7. சகலசேவகங்கள்	35. விஸ்கம்மியம்
8. தமிழ்நாட்டுச் செப்புத் திருமேனி	36. தியாரைஞ்ஞளீ
9. சிற்பமும் கலைவழிவம்	37. ஸுரத்தீர்த்தியானம்
10. ஸ்ரீ ஆதீன நூலக அச்சுபுத்தகங்கள் & கையெழுத்துப் பிரதிகள்	38. பிரதிமாலட்சணம்
11. 2-ஆம் உலகத்தமிழ்மாநாடு கையேடு	39. ஸ்ரீ தத்வநிதி I & II
12. வாழ்வியற்களஞ்சியம்	40. காசியபசில் பசாஸ்திரம்
13. பெருமானார் கைலாச ஆசிரியம் ராஜராஜேஸ்வரி அம் பாடிஷேகமலர்	41. மயமதம்
14. ஸ்ரீ ஆதீன சம்பிரதாய ஏடு	42. மாவசாரம்
15. தேவீ பாசவதம்	43. சகலாதிதாரம்
16. தேவீ பராசகிராம்	44. வேதப்பகுதிகள்
17. மகோற்சவ விளக்கம்	45. பூஜாபத்தி
18. சோமாவஸ்திரம்	46. மந்திரம் கோததி
19. கணபதி, முருகன்	47. மந்திரமகாந்ணம்
20. சிவாலய பிரதிஸ்டாவிதி	48. பிரபஞ்சசாரங்கிரகம்
21. நவராத்திரி	49. மகா புராணங்கள்
22. வாக் தேவீ பைபலம்	50. உபபுராணங்கள்
23. சாத்திரம்	51. சரஸ்வதி உபாசனா
24. சரஸ்வதி அந்தாதி	52. ஸ்ரீ மத் பாசவதம்
25. சிற்பச் செந்நூல்	53. மகா சரஸ்வதி பூஜாங்கம்
26. காமிகம்	54. மேருதந்திரம்
27. காரணம்	55. தேவிரஹஸ்டம்
28. கப்பற்பேதாக்கம்	56. சாரதாதிலை தந்திரம்
	57. பிரபஞ்சசார தந்திரம்
	58. ஸ்ரீ வித்யார்ணவ தந்திரம்
	59. தாரா தந்திர சாஸ்திரம்
	60. தசமகா வித்யா சங்கிரகம்

61. சரஸ்வதி பூஜாபத்தி	75. Saraswathi - A study on
62. சக்த தந்தரம் (கையெழுத்துப் பிரதி)	her concept and
63. ஆகம அயிர் தவர்ஷ்ணி	iconography
64. ஆனந்த விகடன்	76. Saraswathi in Indian Art &
65. திமாமணி	literature
66. மெய்கண்டார் ஷே அதீன மாத இதழ்கள்	77. South Indian Temple
67. சந்திரி இதழ்	Architecture
68. ஓம் சக்தி இதழ்கள்	78. Early - Middle - latter
69. கோபுரதரிசனம் இதழ்	Chola temples
70. கல்கி திபாவளி மலர்	79. South Indian Images
71. திருக்கோயில்	80. Master pieces of early
72. ஹிந்து நாளிதழ்	south Indian Bronzes
73. மஞ்சரி - 1993 ஜனவரி	81. Temples of Tamil Nadu
74. Saraswathi in Sanskrit literature	82. DARASURAM
	83. South Indian god & goddess
	84. Hindu Iconography
	85. Early chola Art
	86. The chola Temples

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	பக்கம்
1. கலைகளின் வடிவம்	1
2. சக்தியின் அருள் வடிவங்கள்	6
3. ஞான நிலையின் பத்து வடிவங்கள் (தசமகா வித்யா)	17
4. மந்திர தந்திர நூல்களில் சரசுவதிதேவி	25
5. சரசுவதி தேவிக்குரிய வேதங்கள் - பிராமணங்கள் - புராணங்கள் (மூலகலோகங்கள்)	32
6. ரௌணி ஆகமத்தில் நவராத்திரி பூஜாவிதி	65
7. தியானங்களில் சரசுவதி தேவி	69
8. பிரபஞ்ச சாரசங்கிரகத்தில் சரசுவதி தியானங்களும் மந்திரங்களும்	75
9. சமண சமயத்தில் சரசுவதியும் வித்யா தேவியர்களும்	85
10. பௌத்த சமயத்தில் சரசுவதி	94
11. திருவுருவ வகைகள்	98
12. ஆயுதங்களும் முத்திரைகளும்	106
13. சிற்பநூல்களில் சரசுவதியின் உபவெஸ்திகள்	113
14. சரசுவதி ஆலயங்கள்	119
15. ஆலயங்களில் சரசுவதி திருஉருவங்கள்	126
16. கோபுரங்களில் சரசுவதி சிற்பங்கள்	136
17. அஜிதாகமத்தில் பிரமன் பிரதிட்டை	140 A.
18. அருங்காட்சி யகங்களில் சரசுவதி சிற்பங்கள்	141
19. சிற்பநூல்களில் பிரமனின் வடிவம்	152
20. அஜிதாகமத்தில் சரசுவதி நிறுவும் முறை	158

21. ரௌரவவோத்தர ஆகமத்தில் பிரமன் பிரதிட்டை	...	168
22. பூர்வ காரணாகமத்தில் நவராத்திரிவிதி	...	164
23. நவராத்திரியின் சிறப்பு	172
24. ஆக்னேய (அக்னி) புராணத்தில் வாகீஸ்வரி பூசை	...	178
25. திருமுறைகளில் கலைமகள்	...	182
26. அருள் பெற்றோர்	...	184
27. கல்வெட்டுகளில் சரசுவதி	...	192
28. பாரதிய ஞான பீட விருது	196
29. சரசுவதி பூசாவிதி (ஆத்ம சம்பிரதாய முறை)	...	198
30. சிறந்த நூற் குறிப்புக்கள்	...	200 A.
31. சரசுவதி அஷ்டோத்தர சதுராமாவளி	...	201
32. சரசுவதி சகஸ்ர நாமாவளி	203
33. சரசுவதி தோத்திரங்கள் (டெயொழியில் உள்ளவை)	...	217
34. சரசுவதி அந்தாதி(பொழிப்புரையுடன்)	...	225
35. சகலகலாவல்லி மாலை	...	236
36. தலபுராணங்களில் சரசுவதி வாழ்த்துப் பாடல்கள்	243
37. மகாகவி. சி. சம்பிரமணிய பாரதியாரின் சரசுவதி பாடல்கள்	...	257

உ
சிவமயம்

சரசுவதி

கலைகளின் வடிவம்

கல்விச் செல்வத்திற்கும், கலைச் செல்வத்திற்கும் அதிதெய்வமாகச் சரசுவதி தேவியானவள் போற்றப்படுகின்றாள். தொன்மைக் காலத்தில் இருந்தே கலைகளின் வடிவமாய் விளக்கும் சரசுவதி தேவியினை வழிபடும் வழக்கம் இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் இருந்து வருகிறது.

சரசுவதி தேவியின் திருவுருவம் சிவாலயங்களின் உள் ஆவரணத்தின் வாயு பாகத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கும். இத் தேவியின் திருவுருவத்தின் பக்கத்திலே இலட்சுமி தேவியையும் சாணலாம். இவ்விருவரும் மக்களுக்கு கல்விச் சிறப்பையும், செல்வத்தின் இன்றியமையாமையையும் அறிவிக்கும் திருமேனிகளாய் விளங்குகின்றனர்.

சிவாலயங்கள், விஷ்ணு ஆலயங்கள், புத்த ஆலயங்கள், ஈசான ஆலயங்கள் மற்றும் பிற நாடுகளிலு் சரசுவதி தேவி வழிபாடு இன்றுப் நடைமுறையில் உள்ளது. இத் தேவியினை - கலைமகள், வாக்கிதேவி, பாசீஸ்வரி, பாரதி, வாணி, சகலகலாவல்லி, சரசுவதி எனப் பலவாறுகள் சொல்லப்படுகின்றன.

கல்விக்கும் ஞானத்திற்கும் அதிதெய்வம் :

அனைத்து உயிர்களின் நாவிடத்தும் கலைமகள் வீற்றிருக்கின்றாள் என்று கந்தபுராணம் கூறும். மக்களுக்குக் கல்வி எனும் வித்தையை அளிக்கும் கடமை சரசுவதி தேவிக்கே உரியது. பிள்ளைகளுக்குப் பால் ஊட்டி வளர்ப்பதுபோல, நல்ல உயிர்களை ஞானப் பாலூட்டி வளர்த்து அவை இறைவனை அடைய வழி வகுப்பவள் சரசுவதி தேவியேயாவாள். கல்விக்குத் தனித் தெய்வமாக இவள் போற்றித் துதிக்கப்படுகின்றாள். வாக்கு, சொல், ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் அதிபதியாக விளங்குவதால் இவளைச் சரசுவதி, கலைமகள், பாரதி, வாணி, வாக்கிறைவி, வாக்குன் செல்வி, வாக்குத் தேவி, வாக்கு வாதினி, வித்யாதேவி, சொல்லிநங்கிழத்தி, சொற்கலையாள், சொல்வங்கை எனப் பல நூல்கள் சுற்றப்படுகின்றன.

இவள் மக்களுக்கு ஞானத்தைப் புகட்டுவதால் ஞானக்கொடி, ஞானக் கொழுந்து, ஞான அமலி, ஞானப் பிராட்டி, ஞானப் பூங்கொடி என்றும்,

கவிகளின் நாவில் குடி கொண்டிருப்பதால் நாமடந்தை, நாமிகைக் கிழத்தி, நாவுக்கரசி என்றெல்லாம் அழைப்பர். ஞான மோகத்தைக் கொடுக்கும் ஞான சொருபணியாகையால் “சித்யா” என்றும், சைதன்ய ரூபியாக (உலகம்) விளங்குவதால் சின்மயி எனவும் குறிப்பிடுவதுண்டு.

கல்வியறிவு என்பது ஏட்டுப் படிப்புடன் முடியாமல், பூரண அறிவு வளர்ச்சியுடனே நிறைவுறும். இவற்றிற்குக் கலைநிஷு அவசியம். ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்று கணக்கிடுவர் பெரிபோர். இக் கலைகளுக்கெல்லாம் தலைவியே சரசுவதி எனும் கலைமகள்.

கலை வடிவாய் அமர்ந்தவள் :-

கலை ஓதும் மலர்மாதா, கலைக்கொடி, கலைஞானத் தோகை, கலைஞான வல்லி, கலைத் திருமடந்தை, எண்ணெண் கலைமான், கலைப் பெருமாட்டி, கலை மின்னாள், கலையணங்கு, ஆய கலைப் பாவை என்றெல்லாம் சரசுவதியைக் குறிப்பிடுவர் சான்றோர். கையில் வீணையுடைய இசைமறை பொழிவதால் இசைக் காரிகை என்றும், துச்சைநிலில் அமுதம் வடிப்பவன், இசை மடந்தை, இசைவாணி, உயரும் வீணைக் கரத்தினுள் எனவும் இவளைப் போற்றுவர்.

அறிவு, தூய்மை ஆகியவற்றின் உறைவிடமாகக் கலைமகள் அமைந்துள்ளாள் ஆதலினால் வெண்மை நிற உடையும், வெண்தாமரை யும் அவளுக்கு உரியவை ஆயின. இதனால் கமலவல்லி, கபலாசனக் காரிகை, கமல மலரினில் அமரும் அடலை, வெண்டாமரைக் கலைமடந்தை, வெண்கமல நாயகி, வெண்டாமரைப் பனுவலாட்சி என்று இலக்கியங்கள் இவளைப் பலவாறு போற்றுகின்றன.

பெயர்க் காரணம் :-

சரசுவதி தேவியானவள் பிரமனின் மனைவி ஆவாள் எனப் புராணங்கள் கூறும். சரசுவதியின் திருவுருவத்தினைப் பல நிலைகளாக வேதாகம நூல்களும், சிற்ப நூல்களும் விவரிக்கின்றன. இவள் பிரமன் மனைவி யாதலால் *பிராமி எனவும், எல்லாவற்றையும் தாங்கு தால் பாரதி எனவும், வாக்குத் தெய்வமானதால் வாணித்யனாய், சுகைசனின் பிறப் பிடமாக விளங்குவதால் சரசுவதி எனவும் கூறப்படுகின்றன. வேத

* பிரமன்போல் நான்கு தலைகளுடன், சரசுவதி வீணையுடன் திருவிடை மருதூர் அருள்மிகு மகாலிங்கசுவாமி கோயிலின் உள்ளே விளங்கும் வேத ஆகம பாடசாலையின் நிலையில் சதை வடிவில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

காலத்தில் “சரசு” ஆற்றையும் “வாக்” தேவதையையும் மக்கள் வழிபட்டனர். அதுவே பிற்காலத்தில் சரசுவதி என்று பெயர் ஏற்படக் காரணமாயிற்று.

பிரமனின் சக்திகள் :-

சரசுவதி தேவியானவள் பிரமனின் சக்தியாக விளங்கும்போது இவள் அன்னப் பறவை (ஹம்ஸவாகனம்) மீதோ அல்லது மயிலின் மீதோ அமர்ந்திருப்பாள். பிரமதேவனின் திருவுருவத்தைச் சுதையில் அமைக்கும்போது வலப்புறத்தில் சரசுவதி தேவியையும், இடப்புறத்தில் சாவித்திரி தேவியையும் அமைப்பர். சாவித்திரி தேவியின் வலக்கரத்தில் ஆம்பல் மலரை அமைப்பர். இடக்கரமானது வரத கரமாகக் காண்பிக்கப்பட்டு இருக்கும். சரசுவதி தேவியின் திருவுருவம் சிவாலயங்களிலும், விஷ்ணு ஆலயங்களிலும், கஜன், பெளத்த ஆலயங்களிலும் பல நிலைகளில் அமைக்கப்பட்டு மக்களால் வழிபடப்பெற்றும் வருகின்றது.

சரசுவதியின் உருவ அமைப்பு:-

சரசுவதியின் உருவ அமைப்பு பற்றி சிவாகம நூல்கள் கூறுகின்றன, சரசுவதியானவள் வெள்ளையுடை அணிந்து வெண் தாமரை மீது வீற்றிருப்பாள். பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷ மாலையும், முன் வலக்கரத்தில் வியாக்கியான முத்திரையும், பின் இடக்கரத்தில் வெண்தாமரையும், முன் இடக்கரத்தில் பத்தகமும் (சுவடி) விளங்கும். வீணையை வைத்துக் கொண்டிருப்பவளாகவும், கமண்டலத்தை ஏந்தியிருப்பவளாகவும் சில ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

சரசுவதியானவள் பிரமன் நாவில் வீற்றிருக்கின்றாள் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவள் பிரம வித்தையை முகமாகவும், நான்கு வேதங்களைக் கரங்களாகவும், எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்களாகவும், இசையையும் இலக்கணத்தையும் இரு தனங்களாகவும், இதிகாச புராணங்களைத் திருவடிகளாகவும், ஓங்காரத்தை யாமாகவும் (வீணையாகவும்) கொண்டு விளங்குகின்றாள்.

சரசுவதியின் அழகுத் தோற்றம்:-

சிவாலயங்களில் காணப்படும் பெரும்பாலான சரசுவதியின் திருவுருவங்களில் வீணை காணப்படும். தஞ்சாவூர், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், திருமங்கலக்குடி, ஏனாதிமங்கலம், வேதாரண்யம் முதலான தலை ஆலயங்களில் வீணை இன்றிக் காணப்படுதல் அபூர்வமாகும். வடநாட்டில் நீர்த்தன வடிவில் சரசுவதியின் திருவுருவங்கள் பல காணப்படுகின்றன.

சரசுவதியும் தட்சிணாமூர்த்தியும்:-

சரசுவதி-தட்சிணாமூர்த்தி ஆகிய இருவருமே ஞானம் அருளுபவர்கள் ஆகையால் ஐபமாலே, ஏட்டுச் சுவடி, ஆகிய இரண்டையும் பிரதானமாகக்

கரங்களில் ஏந்தியுள்ளனர். இவ்விருவருமே ஆன்மாக்களுக்கு ஞானத்தை அளிக்கவல்ல ஞான மூர்த்திகளாவர். தூய்மை, அமைதி, ஞானம், ஆகிய உயர் குணங்களை உணர்த்தும் வண்ணம் ஐடாமகுடம், ஸ்படிகமாலை, சந்திரகலை ஆகிய மூன்றினையும் இவ்விருவரும் கொண்டுள்ளனர். ஆசை அழிந்தால் ஞானம் பிறக்கும்; ஆசைகள் பஸ்மமாவதை உணர்த்தும் நெற்றிக்கண் இருவருக்கும் உண்டு.

ஆலயங்களில் சரசுவதி :-

நான்முகனாகிய பிரமனுக்குத் தனியாக ஆலயம் இருப்பது * அரிது. பிரமன் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவராக இருப்பினும் அவரை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் இல்லை. இருப்பினும் அவரது சக்தியான சரசுவதி சைவ வைணவ பேதங்களைக் கடந்து நிற்கின்றாள். சிவ, வைணவ ஆலயங்களில் நுண்ணிய லைலப்பாடுகளுடன் கூடிய சரசுவதியின் திருவுருவங்கள் பூசையில் திகழ்கின்றன. ஆலயங்களில் நான்முகனுக்கு வலப்புறத்திலும், சப்த மாதர்களின் வரிசையில் ஆறுவதாகவும் சரசுவதிக்கு இடமுண்டு.

நாகை மாவட்டத்தில் உள்ள கூத்தூரில் சரசுவதிக்காகத் தனிக் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள தேவியை ஒட்டக் கூத்தர் “ஆற்றங்கரை சொற்கிழத்தி” என்று போற்றித் துதிக்கின்றார். இந்த ஆலயத்திலுள்ள சரசுவதியைத் திருநாள் என்று இத் தேவியின் ஐபாதம் (திருவடிகள் வெளி மண்டபம் வரை நீண்டிருக்குமாறு அலங்கரிக்கப்படும்). அன்றைய தினத்தில் மக்கள் அனைவரும் இத் தேவியின் திருவடிகளுக்கு மலராலும், குங்குமத்தினாலும் தாங்களே அர்ச்சித்து வழிபடலாம். ஆது இன்றும் வழக்கத்தில் இருந்துவருகின்றது.

சரசுவதியும் பிற மதங்களும் :-

சரசுவதி தேவியைக் கிரேக்கர்கள் “அதினே” என்றும், உரோமானியர்கள் “மினர்வா” என்றும் வழிபடுகின்றனர். கௌத்தர்களின் தந்திர நூல்கள் மூன்று மூலங்களும், ஆறு கரங்களும் கொண்ட இத் தேவியை மஞ்ஜுஸ்ரீ (Manjusri) என்று கற்பிப்புகின்றன. ஆவர்கள் பூசிக்கும் சரசுவதி மூர்த்தங்கள் மகா சரசுவதி, வஜ்ர வினா சரசுவதி, வஜ்ரசாரதா சரசுவதி, ஆர்ய சரசுவதி என நான்கு வகைப்படும்.

* பிரமனும், மாலும் சிவபெருமான் அடிமுடி தேடிய சமயம் பிரமன் தவறு செய்தமையால் ஏற்பட்ட சாபத்தினால் பிரமனுக்குத் தனி ஆலயம் இல்லை.

o பிராமி வைஷ்ணவி, இந்திராணி, சாமுண்டி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வாராகி — இவர்கள் சப்த மாதர்கள். எதிரிகள் முறியடிக்கப்பட வேண்டுமெனில் பிராமியை நடுவில் பிரதிட்டை செய்வதும் உண்டு. ஆறுவது நிலையில் வைத்தலும் உண்டு.

வாக் தேவி

மத்திமதசதாளத்தில்
வாக் தேவி (ஞானசரசுவதி) வேறுவகை

குறிப்பு :- மத்திமதசதாளத்தில், உமை, இலக்குமி, சரசுவதி, துர்க்கை, பூதேவி, ஜேஷ்டாதேவி, சப்தமாதர், சாரூப்ய நிலையில் விளங்கியருளும் அடியாள் படிமங்கள், இராமர்.

ஐனர்களும் பதினாறு வித்யா தேவியர்களுடன் கூடிய மகா சரசுவதியை வழிபடுகின்றனர். ஐனர்களின் பல்வேறு நிலைகளில் காணப்படும் வித்யா தேவியர்களைப்பற்றியும் சரசுவதியின் திருவுருவங்களைப்பற்றியும் இந்நூலில் விரிவாகப் பிறிதொரு இடத்தில் காணலாம். சமண மதத்தின் (ஐனமதம்) சிறந்த காவியமான சீவகசிந்தாமணியில் “நாமகள் இலம்பகம்” எனும் பகுதியைத் திருத்தக்கதேவர் இயற்றியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தில் - “யாவரும் ஏத்தும் உருங்கலை நியமத்து தேவி சிந்தாவிளக்கு” என்றும், மணிமேகலையில் - “சிந்தாதேவி, நந்தாவிளக்கு, நாமசைப்பாலை, வானோர் தலைவி”, என்றும் சரசுவதி கோயிலைக் “கலைநிலையம்” என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

திருக்கோயில்களின் தேவகோஷ்டங்கரில் :

சோழர் காலத்தில் திருக்கோயில் கருவறையின் தேவகோஷ்டங்களில் கலைமகளின் உருவத்தை அமைக்கும் வழக்கம் இருந்துவந்திருக்கிறது. திருச்சிக்கு அடுத்துள்ள துறையூர் சிவன்கோயிலில் இத்தகைய கலைமகளின் அழகிய உருவம் உள்ளது. ஆடைக்காலச் சோழர் காலத்தில் மகாமண்டபத்தின் சுவரில் கலைமகளின் திருவுருவம் அமைக்கப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான திருமங்கலக்குடி ஸ்ரீ பிராணநாதசுவாமி திருக்கோயிலின் மூலத்தானத்தின் முன்பாக விளங்கும் மகாமண்டப நுழை வாயிலின் இருமருங்கிலும் கலைமகளும், திருமகளும் விளங்குதல் சிறப்பாதம்.

தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் இடப்புற நுழைவாயிலில் மேல்நோக்கியபடி அமைந்த கலைமகளின் உருவத்தையும், கங்கைகொண்ட சோழ புரத்தில் x ஞான சரசுவதியின் திருவுருவத்தையும் காணலாம். கோபுரத்தின் கீழ் மாடங்களில் சரசுவதி திருவுருவத்தை அமைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

x இத்திருவுருவம் பிறிதொரு இடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

“சக்தியின் அருள் வடிவங்கள்”

பெருள் ஒன்றே உள்ளது: “ஏகம் சத் விப்ரா பததாவதந்தி” என்பது வெத் பொழி, அம்முறையில் சக்தி என்பது ஒன்றேயாயினும் அதன் தொழிற்-பாட்டால் அது பல வகையாகக் கூறப்படுகிறது.

“சக்தி தான் பலவே? எனில், தான் ஒன்றே: அநேகமாக வைத்திடும் காரியத்தில்” என்கிறது சிவஞான சித்தியாரீ. மேலும் எட்டாம் திருமுறைபாகப் போற்றப்படும் திருவாசகத்தில் உள்ள திருவெம்பாவைப் பதிகத்தில் மனோன்மணி, சர்வபூததமனி, பலப்பிரதமனி, பலவிகரணி, கலவிகரணி, காளி, இரவுத்திரி, சேட்டை, வாமை என்னும் நவ சக்திகளைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இந்தச் சக்திகளின் வடிவங்களும் பலவாறாக நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

* நவசக்திகள் :

1. மனோன்மணி :- பக்துவம் எய்திய உயிர்களை மலத்தினின்று நீக்கிச் சிவத்துடன் பிசுக்கும்.

2. சர்வபூததமனி :- உயிர்களெல்லாம் ஒன்றி உடன் கலந்து நின்று, அவற்றின் புண்ணிய பாவங்களை அகற்றுவிக்கும்.

3. பலப்பிரதமனி :- குரியனிடத்தில் பதிந்து நின்று தீய கிருமிகளை அழித்து, நல்ல பொருள்கள் பெருகி வளர்வதற்கு ஆக்கம் அளிக்கும்.

4. பலவிகரணி :- சந்திரனிடத்தில் நிலைபெற்று அமுதத் துளிகளைச் சொரிவித்து தாவரச்களைச் செழித் தோங்க உதவி செய்யும்.

5. கலவிகரணி :- வானத்தில் இருந்து எல்லாப் பொருள்களையும் ஏற்று நின்று அவைகள் தன்னிற் கலந்து இணைய இடம் தந்து நிற்கும்.

6. காளி :- காற்றின் கண் கலந்து, பிராணமயமாய் விளங்கி, உயிர்க்கு நலம் விளைவிக்கும்.

7. இரவுத்திரி :- நெருப்பின் கண் தங்கி அதற்கு வெப்பம் அளித்து நிற்கும்.

8. சேட்டை :- நீரில் நிலை பெற்று அதற்குக் குளிர்ச்சியையும் சுவையையும் உண்டாக்கும்.

9. வாமை :- மண்ணில் விளங்கி ஐம்பூதங்களின் இயல்புகளும் செயல்களும் நிகழுமாறு செய்யும்.

* Ref :- பெங்களூர் - ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி கும்பாபிஷேக மலர் - ஹஞ்சனஹல்லி. பக்கம் 97-100.

சிலப்பதிகாரம் என்னும் செந்தமிழ்க் காப்பியத்தில் * சத்தி வழி பாடுகளின் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதனால் 1,500 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் சத்தி வழிபாடும், சத்தியின் வடிவ வேதங்களையும் உணரமுடிகிறது.

சத்தி வழிபாட்டை விளக்கும் சாக்த சமயத்தின் தந்திரநூல்களில் சத்தியின் பல வடிவங்கள் கூறப்பட்டுகின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றைப் பற்றிய தியான சுலோகங்களின் குறிப்புக்களைக் காண்போம்.

பாலாம்பாள் :

நான்கு திருக்கரங்களை உடையவள். அடற்றில் முறையே அக்கமலை, பத்தகம், அபயமுத்திரை, ரதமுத்திரை, கொண்டிருப்பவள் நீலோற்பல மலரில் வீற்றிருப்பவள். செந்நிற மேனியினள். ஆகமங்களில் இவளது 14 வகையான திருவுருவங்களைக் காணலாம், மூன்று அல்லது ஆறு எழுத்துக்களை உடைய மூலமந்திரம் இத் தேவிக்கு உண்டு.

லலிதாம்பாள் :

சிந்தாமணி என்னும் சிறப்புமிக்க நவமணித் திரளால் அமைந்த மாலிகையில் பிரம்மா, விஷ்ணு, உரத்திரன், சசுவரன் என்னும் நால்வரையும் நான்கு சாக்களாகக் கொண்ட சட்டிலில், காமேசுவரரின் மடியில் வீற்றிருப்பவள். பதினாறு வயதினள். பாசம், அங்குசம், பஞ்சபாணம், கரும்புவில் ஏந்தியவள். தலைநிலை பிசுறகுடி இருப்பவள். செந்நிற மேனியன், இவளது மூலமந்திரம் 15 எழுத்துக்களைக் கொண்டது. இது 12 வகைகளில் அவ்வேறாக அமையும்.

பதினாறு எழுத்துக்களைக் கொண்ட இவளது மூலமந்திரம் ஷோடசி எனவும், பதினெட்டு எழுத்துக்களைக் கொண்டது செளடாக்ய வித்யை எனவும் வழங்கப்பெறும். ஆனந்த பைரவம், அபயக்கிரீவம், தட்சினாமூர்த்தம் என இவளை வழிபடும் நெறிகள் மூன்று எனப்படும். இராஜமாதங்கி, மந்திரினி ஆகியோர் இவளது அமைச்சர்களாவர். காஞ்சி காமாட்சியே ஸ்ரீ லலிதா தேவியாகக் கருதப்படுகின்றாள்.

இராஜராஜேசுவரி :

இவள் லலிதா தேவியைப் போன்றே திருவுருவம் உடையவள். இவளது மூலமந்திரம் 28 எழுத்துக்கள் கொண்ட மாஷோடசி எனப்படும். இராஜராஜேசுவரி (ஸ்ரீவித்யா) ஞானத்தின் முழுநிறைவைக் குறிக்கின்றாள், இவள் 40 வயதினள். சித்தரையில் வரும் செந்த நவராத்திரி இவ்வண்ணைக்குச் சிறப்புடையதாகும்.

சிலப்பதிகாரம் வழக்குரை காதையில்-கொற்றவை, காளி, துர்க்கை பிடாரி, பத்ரகாளி ஆகிய சத்தி வடிவங்கள் பற்றிக் குறிக்கப்படுகின்றன,

நவாட்சரி பாலா :

இத் தேவி, பாலம்பாளின் வடிவத்தையே கொண்டவள். ஒன்பது எழுத்துக்கள் கொண்ட மூல மந்திரத்தை உடையவள். அங்கம், உபாங்கம், பிரத்தியங்கம் என்னும் மூன்றனுள் லலிதா தேவியின் அங்கமாகத் திகழ்வாள்.

அன்னபூரணி :

லலிதா தேவியின் உபாங்கமாகத் திகழ்வாள். வலக்கையில் பொன் அகப்பையும், இடக்கையில் மணிகள் பதித்த பொற்கலசத்தில் பாற்சோறும் ஏற்றி, உயிர்களுக்கெல்லாம் உணவு வழங்கும் தாயாக விளங்குபவள். பொன் நிறம் வாய்ந்தவள். பொற்கலனுட்பூமலைகளும் கொண்டவள். காசித்தலம் இவளது சிறப்பிடமாகும்.

அசுவாருடாம்பாள் :

லலிதா தேவியின் பிரத்யங்கமாகத் திகழ்வாள். சிவந்த மேனியுடன் சிவப்பு நிற ஆடையுடனும் சிவந்த நிற அணிகலன்களும் தரித்துச் சிவப்பு நிறக் குதிரையில் வருபவள். ஒளிமுகமும் முக்கண்களும் கொண்டவள். தனது நான்கு கைகளிலும் முறையே பல்லம் (சவுக்கு) என்னும் படையும், சரீர்பாத முத்திரையும், பகைவரைப் பிணிக்கும் பாசமும், தீயவரை அச்சுறுத்தும் பெற்பரையும் ஏந்தியிருப்பவள்.

ராஜமதங்கி :

கடம்பமலர் குடியாவள்; அமிழ்தக் களிப்பில் திளைப்பவள்; மடியில் வீணையை வைத்துக்கொண்டு வாசிப்பவள். செந்நிற ஆடை உடுப்பவள். நெற்றியில் கஸ்தூரி தலகமம், முடியில் பிறையிலையும், காதில் சங்கக்கதையையும் முகத்தில் புன்முறுவலையும் கொண்டவள். கலைகளின் அறிஞர்யாகக் கலைகளின் அறிஞர்யாகக் கிளியை ஏந்தியிருப்பவள். அறிவியல் மற்றும் கலையியல் ஆற்றலாக விளங்குபவள். புரட்டாசி மாதத்தில் வரும் நவ ராத்திரி விழா ஆளுக்கு உரிமதாகும். மதுரை மீனாட்சியே இராஜமதங்கியாக விளங்குகின்றாள் என்பர்.

லகிஷியாமா :

மதங்க முனிவரின் மகள். கைர மணிகள் பதித்த வீணையை வாசிப்பவள் அமிழ்தக் களிப்பு உடையவள். இந்திர நீல நிறம் கொண்ட நளின மேனியுடைய பேரழகுற்றுத் திகழ்வாள். இவள் இராஜமதங்கியின் “அங்க தேவதை”.

வாக்வாதினி :

வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள். பாரதி என்னும் பெயரினாள், தன் இரு கைகளிலும் எழுதுகோலும் புத்தகமும் ஏந்தியவள்.

ஸ்ரீ வித்யாதேவி

ஸ்ரீ வி த் ய ா தே வி (வேறுவகை)

(இருகரங்களை உடையவளாகவும் வீணையை
மீட்டுபவளாகவும் அமைத்தல் உண்டு)

- மத்திம தசதாளம்.

இளம் பிறை குடியவன். வெண்ணிறம் உடையவன், உலக வாழ்வின் அச்சத்தைப் போக்குபவன். இவரும் இராஜமதங்கியின் “உயங்க தேவதை”. இவளையே சரசுவதியாக விளங்குபவன் என்பர்.

நகுளி :

இராஜமதங்கியின் ட்ரத்யங்க தேவதை. முத்துப்போன்ற முறுவன். பகைவராகிய நாகங்களின் நாக்கை அறுப்பவன். டக்தர்களுக்குப் பரிந்து உதவி புரிபவன்.

வராசி :

லலிதா தேவியின் படைத் தலைவி, தண்டினி எனவும் வழங்கப் படுவாள். ஜம்புகேசுவரம் என்னும் திருவானைக்காவில் உள்ள அங்கலாண் டேஸ்வரி தண்டினியாகவே கருதப்படுகிறாள். இவளது திருக்கை தாமரை மலர். காரிகால மேகத்தின் நிறம் கொண்டவள். தன்பால் அடைக்கலம் புகுந்த அடியவர்களின் வேண்டுகோளை நிறையேற்றி அருப்பவள்.

புவனேசுவரி :

“தேவி பாகவதம்” என்னும் நூலில் மிகவும் புகழ்ந்து போற்றப் பெறுபவள். உதயகுரியனைப் போன்ற ஒளி நிறம் உடையவள். திருமுடியில் பிறையும், காதுகளில் தோடு முதலிய அணிகலன்களும் தரித்தவள். தனது நான்கு கரங்களிலும் முறையே பாசம், அங்குசம், அபயம், வரதம் என்பவற்றைக் கொண்டவள்.

சாக்த வழிபாட்டின் தலைமைத் தெய்வம் புவனேசுவரிபே. ஆவள். ஸ்ரீசித்தையியின் பஞ்சதசாட்சரி மந்திரம் இவளுக்கு உரியது. இவளது ஒரேமுத்து மந்திரத்தை உச்சரிப்போர் முற்றுணர்வும் பேரின்பமும் எய்துவர்.

சண்டி :

மின்னல் ஒளியுடையவள். சிங்க ஊர்தியினள். ஒன்பது மாதர்க ளாற் குழப்பப்பட்டவள். முக்கண்ணும் பிறை முடியும் உடையவள். சண்டன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றவள். தனது எட்டு கரங்களிலும் முறையே சக்கரம், கதை, வாள், கேடயம், அம்பு, விள், பாசம், கண்ட னம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பவள், ஒன்பது எழுத்துக்களே இவளது மூலமந்திரம் ஆகும்.

துர்க்கை :

பராசக்தியின் காவற் றைத் தலைவி. ஆபத்துக் காலத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தவர்க்கு அச்சம் போக்கி அருள்பவள். தன்னை வழி படும் அன்பர்களுக்குத் துன்பங்கள் வராது துர்க்கம் போன்று காத்தலை

உடையவள் (தூக்கம் என்பது அகழி). ஆகவே இவள் தூக்கை எனப் போற்றப்படுகிறாள். அரசர்களுக்கும், வீரர்களுக்கும் உரிய வழிபடு தெய்வம். புரட்டாசி நவராத்திரி நாளில் கௌரி, லட்சுமி, சரசுவதி ஆகிய மூவருக்கும் சேர்ந்த ஒருருவாகத் திகழ்பவள் இவளே ஆவாள்.

இவள் தனது நான்கு கரங்களில் சங்கு, சக்கரம், வில், அம்பு ஆகிய வற்றைக் கொண்டவள். தலைமுடியில் பிறையும், சிங்கவாகனமும் (மானும் இவளது வாகனமாகும்), பசும்புல்லின் நிறமும் கொண்டவள். அக்கினி கலை, சூரிய கலை, சோம கலை. என்னும் மூக் கூறும் தன்பாற் கொண்டவள். “ ஆபத்துக் காலத்தில் தேனில் தோய்த்த வெட்சிப் பூவைத் தூவி, தூர்க்கருத்தம் என்னும் மந்திரம் ஒதீ ” அருச்சுனை செய்து வழிபட்டால் எல்லா இன்னல்களும், பிணிகளும் விலகி ஒழியும்.

மகிஷாசுரவர்த்தினி:

இவளைக் கொற்றவை எனவும் கூறுவர். எருமைத் தலையை உடையவளுக இருந்த மகிஷனைக் கொன்றதால் இவளை மகிஷாசுர மர்த்தினி எனப் போற்றுவர். எட்டுக் கைகள் அல்லது அதற்கு மேலும் கரங்களை உடைய இவளது உருவங்களை திருக்கோயில்களில் காணலாம். மகாபலிபுரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், சிதம்பரம் முதலிய தலங்களில் இவளது சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவளைப் போற்றும் வகையில் வானவர்களும் முனிவர்களும் சூழ விளங்குவர்.

கலிங்கத்துப்பரணியில் சக்தியின் வடிவங்கள் :

ஒட்டக்கூத்தர் இரண்டாம் இராஜராஜ சோழ மன்னனின் அவைப் புலவர். இம்மன்னன் குடந்தைக்கு அருகில் உள்ள தாராசுரம் (ஐராவத ஈஸ்வரர் ஆலயம்) கோயிலை எழுப்பித்தான். இம்மன்னனின் வீரத்தைக் குறித்துப் பாட விரும்பிய ஒட்டக்கூத்தர் அன்னையின் திருக்கோலங்களைத் தனது “ தக்கயாகப் பரணியில் ” தெளிவுபட விளக்குகின்றார்.

அவையாவன :- 1. ஹரில் லேகா தேவி, 2. கங்காதேவி, 3. யமுனா தேவி, 4. ருத்ராணி, 5. கைஷிகை, 6. பிராய்ணி, 7. சாந்த்யாதீத சக்தி, 8. சாந்தி சக்தி, 9. வித்யா சக்தி, 10. பிரதிஷ்டா சக்தி, 11. நிவர்த்தி சக்தி, 12. ஸ்ரீ தேவி, 13. தூர்கா தேவி, ஆகியனவாகும்.

ஈ இரண்டாம் இராஜராஜன் மேற்குறிப்பிட்ட சக்திகளின்வடிவங்களை, தான் அமைத்த தாராசுரக் கோயிலின் கீழைக்கோபுரத்தில் உள்ள மாடங்களில் (கருங்கற் சிற்பமாக) வைத்து அவற்றிற்குரிய பெயர்களுக்கும் பொறிக்கச் செய்துள்ளான். இப்போது அவ்வுருவங்கள் இல்லை. பெயர்கள் மட்டும் உள்ளன.

x “ சோழர் காலத்தில் தேவி வழிபாடு ” N, சேதுராமன், குடந்தை — இராஜராஜேஸ்வரி சும்பாபிஷேக மலர், பெங்களூர். பக்கம் 68.

* சப்தமாதர்கள் (ஏழு தேவியர்கள்)

உலகை இயக்கும் ஐந்தொழில்கள் புரிந்து வரும் அருளாற்றலாகிய சக்தியானது, தனக்கென்று ஒரு பெயரும் வடிவமும் இல்லாததாயினும் அன்பர்களின் பொருட்டுப் பல பெயர்களையும் வடிவங்களையும் கொள்ளும். இம் முறையில் பிராமி, மாகேசுவரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராசி, இந்திராணி, சாமுண்டி என்னும் சப்தமாதர்களாகவும் வடிவங் கொண்டு சக்தி ஒன்றே நிகழ்வதும் உண்டு. இத்தேவியர்களின் வடிவத்தினை “மூர்த்தித் தியானத்தில்” காணலாம். இவ்வேழுதேவியர்களின் தியான விளக்கங்கள் பின் வருமாறு :

பிராமி :

நான்கு முகங்களையும், நான்கு கரங்களையும் உடையவளாயும், மஞ்சள் நிறமான ஆடை, மாலை இவைகளால் பிரகாசிக்கின்றவளாயும், வரதம், அபயம் என்னும் முத்திரைகளையும், பிங்கரங்களில் கமண்டலம், அக்ஷமாலையையும் கொண்டவளாயும், உருத்திராக்க மாலையை அணிந் திருப்பவளாயும் சிம்ம வாகனத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பவளாயும், எல்லா விதமான ஆபரணங்களாலும் அழகுபெற்றருளும் பிராமியை வணங்க வேண்டும்.

மாகேசுவரி :

ஒரு முகம், - மூன்று கண்கள், - நான்கு கரங்கள், ஜடாமகுடம், வெண்மையான நிறம் கொண்டவளாயும், வரதம், அபயம், மான், மழு இவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவளாயும், இடப வாகனத்தில் அமர்ந் திருப்பவளாயும் மாகேசுவரியை வணங்க வேண்டும்.

கௌமாரி :

ஒரு முகம், - இரண்டு கண்கள் - நான்கு கரங்கள் இவைகளை யுடையவளும் ஜடாமகுடத்தை அணிந்திருப்பவளும், நீலநிறமான, மேனியையுடையவளும், யௌவன வயதுடையவளும், வரதம் - அபயம் - வஜ்ராயுதம் - சக்தி ஆயுதம் இவைகளைக் கொண்டவளுமாகிய கௌமாரியை வணங்க வேண்டும்.

நாராயணி (வைஷ்ணவி)

ஒரு முகம் - இரண்டு கண்கள் - அபயம் - வரதம் - சங்கு - சக்கரம் இவைகளை நான்கு கரங்களில் கொண்டவளும் கௌமார வயதைத் தாண்டி அடுத்த யௌவன வயதை அடைந்திருப்பவளும், கருட வாகனத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பவளுமான வைஷ்ணவி தேவியை வணங்க வேண்டும்.

* “சப்தமாதர்களின் சிறப்பங்கள்” - இவ்வாதீன அருங்காட்சி யகத்தில் விளங்குகின்றன. இவைகள் யாவும் சோழர்காலப் படிமங் களாகும் ஷ லட்சணங்கள், மூர்த்தித் தியானம் நூலில் காண்க.

வாராகி :

ஒரு முகம் - இரண்டு கண்கள் - நான்கு கரங்கள் இவைகளைப் பெற்றிருப்பவனும், கருப்பு நிறமுள்ள ஆடையை உடுத்திக் கொண்டிருப்பவனும், வராஹசக்திரத்தைப் பெற்றிருப்பவனும், கலப்பை, உலக்கை இவைகளை ஆயுதங்களாகக் கரங்களில் பெற்றிருப்பவனும். வரத, அபய முத்திரைகளைப் பெற்றிருப்பவனும் கிரீடமகுடம் தரித்து சிம்மவாகனத்தில் விளங்குபவனை வணங்க வேண்டும்.

இந்திராணி (மாஹேந்திரி)

ஒருமுகம் - இரண்டு கண்கள் - நான்கு கரங்களை உடையவனும், இரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்ற மகுடத்தை அணிந்திருப்பவனும், பொன்னிமமான மேனியை உடையவனும். வரதம் - அபயம் - வஜ்ராயுதம் - சக்தி இவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவனும் யானை வாகனத்தின் மீது அமர்ந்திருப்பவனுமாகிய மாஹேந்திரியை வணங்க வேண்டும்.

சாமுண்டி :

நான்கு கரங்கள் - மூன்று கண்கள் - கருப்பான மேனியையுடையவனும், கோரைப் பற்களுடன் கூடிய பயங்கரமான முகத்தை உடையவனும், புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்தியிருப்பவனும், கத்தி - குலம் - கபாலம் - அபயமுத்திரை இவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவனும், சிறிய மணிகளாலான மாலையை அணிந்திருப்பவனும், கரண்ட மகுடம் என்னும் மகுடத்தைத் தரித்திருப்பவனும், மனிதர்களின் தலைகளை மாலைபாகக் அணிந்திருப்பவனும், சவத்தை வாகனமாக அமைத்துக் கொண்டு அதன்மேல் வீற்றிருப்பவனுமான சாமுண்டியை வணங்க வேண்டும்.

(தற்படி : இவர்களது சிற்பங்களில் சில வேறுபாடுகளும் உண்டு)

“ மூர்த்தத்தியானத்தில் ” சக்தியின் 2 ரூபங்கள் :

அஷ்டலட்சுமி, ஆதிலட்சுமி, சந்தானலட்சுமி, கஜலட்சுமி, தனலட்சுமி, தான்யலட்சுமி, சௌபாக்கிய லட்சுமி, விஜயலட்சுமி, ஐஸ்வர்யலட்சுமி, வீரலட்சுமி, சித்தலட்சுமி, சரஸ்வதி, வல்லீஸ்வரி, தேவசௌ, ஆம்லஜா, சுந்தரி சக்தி, பத்மினி சக்தி, ஹஸ்தமாவினி, காமினி, வாயினி, துவாரசக்தி, வாமபாக துவாரசக்தி யோகிநீ, தக்ஷிணபாக துவாரசக்தி யோகிநீ, சவ்யே ஜயா தக்ஷிண விஜயா, மூலஸ்ரானுப்பிதா, சிலகாமி, *முகாம்மிகா, அன்னபூரணி.

o இவ்வா தினத்திற்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்க சுவாமி கோயிலில் இருக்கும் ஓர்கல் வெட்டில் - இவ்வாலயத்தின் நான்காம் பிரகாரத்தில் கொலு வீற்றிருந்து அருள்பாலிப்பவள் “ பிடாரி யோகிருந்த பரமேஸ்வரி ” என்று கூறுகிறது. இத்தலத்தில் இவ்வன்னை(காளிஸ்வரூபம்) தலக் கோலம் கொண்டிருக்கின்றாள். இவள் இங்கு வரப்பிரசாதியாக விளங்குகின்றாள்.

விஷ்ணு வாகீஸ்வரி

விஷ்ணு வாகீஸ்வரி - மத்திமதசதாளம் (ருத்ரவாகீஸ்வரி உருவத்திலும், விஷ்ணுவாகீஸ்வரி உருவத்திலும் முன்கரங்களில் உள்ள முத்திரைகள் மாறுபடும்)

சிவகாயத்ரி, சாம்பவீ, அம்பிகா, காமாட்சி; காமகோடி, பாலா, கனகப்பா, சுந்தரி, போக சக்தி, யோகசக்தி, சிவசக்தி, பலவீகரணி, பலபிரதமரீ, ஸ்வபூததமனி. கலவீகரணி, காளி, சாமுண்டி, சண்டேசுவரி, சண்டேசுவரியமனி, உஷா ப்ரத்யுஷா, பூர்ணா, புஷ்பகலா வாமா, ஜ்யேஷ்டா, குந்தா, தூர்கா, பூரேவி, ஹரசக்தி, கங்கா, யமுனா, விமான சக்தி, ஸுமுகி சக்தி, கபிலா சக்தி, மோஹினி சக்தி, தேவீபிட சக்தி, பவி சக்தி, அன்னலிங்க சக்தி, ரௌத்ரி, வாகீஸ்வரீ, மகாமாயா, த்ரௌபதீ, குலினி, மகாமாரி, பத்ரகாளீ, மகாகாளி, அங்காளம்மன், நவக் கிரகங்களின் சக்திகள் ஆகிய உருவங்களின் தியானங்கள் காணப்படு கின்றன. மேலும் சிற்ப நூல்களில் இன்னும் பலவகையான சக்தி பேதங் களும் காணப்படுகின்றன.

காசியில் சக்தி பீடங்கள் :

அன்னபூரணி :

காசி விசுவநாதரின் தேவியாகவும், காசிரகர் தலைவியாகவும் குறிப் பிடப்படுகிறாள். இவளது ஆலயம் காசி விசுவநாதர் ஆலயத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ளது. “துளசி மானச மந்திர” என்பது இவளது கோயிலாகும்.

விசாலாட்சி :

தங்கத்தால் அமைந்த திருவுருவம். விசாலாட்சி கோயில் நகரத்தார் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தது. இதுவும் விசுவநாதர் கோயிலுக்கு அருகில் உள்ளது.

துர்க்கை :

காசியின் தென் எல்லையாகக் கருதப்படும் அஸ்ஸி நதிக்கருகே இக் கோயில் உள்ளது. நவராத்திரியின் நான்காம் நாளில் இவளை விசேஷ மாக தரிசிப்பர்.

சைலபுத்திரி : (மலைமகள்)

காசியின் எல்லையில் உள்ள வருணை நதிக்கருகில் அலைபூர் என்னும் இரயில் நிலையத்துக்கு அருகே இக் கோயில் உள்ளது. நவராத்திரியின் முதல்நாளில் தரிசிப்பர்.

x காசியில் இவ்வாதினத்திற்குச் சொந்தமான (கிளை மடம்) கண்ணப்ப சுவாமி மடம் உள்ளது. வருடம் தோறும் ஒரு மகாசந்திதானம் அவர்கள் அடியார்களுடன் இத்திருமடத்திற்கு எழுந்தருளி இறைவழிபாடும் மரகேசுவர பூசையும் செய்தருளுவது இன்றும் வழங்கிவருகிறது.

பிரம்மசாரிணி :

“ தூர்க்கா காட் ” எனும் பெயருடைய படித்துறைக்கருகே உள்ள கோயில். நவராத்திரியின் இரண்டாம் நாளில் தரிசிப்பர்.

சித்திரகண்டா :

“ செளக் ” கடைத் தெருவுக்கருகே உள்ளது. இத் தேவியினை நவராத்திரியின் மூன்றாம் நாளில் தரிசிப்பர்.

கூஷ்மாண்டா :

தூர்க்கையின் மற்றொரு பெயர். இத் தேவியினை நவராத்திரியின் நான்காம் நாளில் தரிசிப்பர்.

ஸ்கந்தமாதா :

வாக்ஸவரி என்றும் கூறுவார்கள். ‘ஜைத்புரா’ என்னும் பகுதியில் கோயில் உள்ளது. நவராத்திரியின் ஐந்தாம் நாளில் தரிசிப்பர்.

காத்தியாயிணி :

ஆத்ம விசுவேசுவரர் கோயிலில் ஒரு சுவரில் பதித்துள்ள திருவுருவம் ஆகும். சங்கடாதேவி ஆலயத்திற்குப் பின்பக்கம் இதன் நுழைவாயில் இருக்கிறது.

காளராத்திரி :

இது “ காளிகாகலி ” யில் இருக்கிறது. (கலி - சந்து) விசுவநாதர் கோயிலிலிருந்து செல்லலாம். பத்திரகாளியைப் போன்ற திருவுருவம். இவளை ஏழாம் நாளில் தரிசிப்பர்.

அன்னபூரணி :

இந்த அன்னையை நவராத்திரியின் எட்டாம் நாளில் தரிசிப்பர்.

சித்திராத்திரி :

சங்கடாதேவி கோயிலுக்கருகே உள்ளது. சித்தேசுவரி அல்லது சித்திமாதா என்றும் வழங்குவர். மிகச் சிறிய கோயில். ஒரு மாடத்தில் இத்தேவியின் திருவுருவம் அமைந்துள்ளது. இதன் கீழே வெள்ளித் தொட்டிலில் சிவலிங்கம் இருக்கிறது. இத்தேவியினை நவராத்திரியின் ஒன்பதாம் நாளில் தரிசிப்பர்.

சங்கடா தேவி :

சங்கடங்களைப் போக்குபவள். கம்பிரமான திருமுகம். காசியில் மற்ற தேவியர்களின் உடலைக் காணமுடியாது. விசாலாட்சி மற்றும் இத்தேவியின் முழு உருவத்தையும் தரிசிக்கலாம்.

சித்தியாவாசினி :

சங்கடாதேவி கோயிலின் வாயிலுக்கு எதிரில் உள்ளது.

வித்யாவாசினி :

காசியிலிருந்து 72 கி. மீ தொலைவில் வித்யாசலம் என்னும் தலம் உள்ளது. தேவி உபாசகர்களுக்குச் சிறந்த ஆலயம்.

அசானக் மா :

(மா - அன்னை, அசானக் - அறியாதவாறு) நாம் அறியாத நிலையில் நமக்கு நன்மை செய்பவன் இந்த அன்னையே ஆகும். இருதேவியர்கள் - ஒருவர் கிழக்கு நோக்கியும் மற்றொருவர் தெற்கு நோக்கியும் காட்சி வழங்குவர்.

சந்தோஷி மா :

மகிழ்ச்சியைத் தருபவள் இவ்வன்னை. பெண்கள் உண்ணா நோன் பிடுத்து கடலை, வெல்லம் இவைகளை நிவேதித்து வணங்குவர்.

பகளாமுகி :

பகைவரை வெல்வதற்கு உதவி செய்பவள். பகளாமுகி, பீதாம்பர் தேவி இருவரும் இரட்டைச் சந்நிதிகளாக ஒரே இடத்தில் அமைந்து அருளுகின்றனர்.

பீதாம்பர தேவி :

சங்கடா தேவியின் கோயில் மதலை ஒட்டி உள்ள ஒரு கோயில் 15 படிகள் ஏறிச் செல்ல வேண்டும். வழக்குகளில் வெற்றியைத் தருபவள்.

காமாச்சா தேவி :

காமாட்சியை காமாச்சா என்று போற்றுகின்றனர். பிற்காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட கோயில். அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் காமாட்சி கோயில் உள்ளது.

சீதனா தேவி :

தென்னாட்டில் (நமது மாநிலத்தில்) மாரியம்மனை வழிபடுவது போல, காசியிலும் அம்மை நோய் வந்தால் தயிர், பால் அபிஷேகம் செய்வர்.

இத்தேவிக்கு நான்கு கோயில்கள் உள்ளன. தசாசுவ மேதக்காட், பைரவனாதர் கோயில் அருகில், இராஜ மந்திரி பகுதியில், சித்தேசுவரி கோயிலுக்கு அருகில் இவ்வன்னையின் ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன.

கௌரி : (கேதார கௌரி)

கேதாரகட்டத்தில் அமைந்த கோயில். தென்னாட்டு முறைப்படி பூசை நிகழ்வது.

பவானி :

“ பஞ்சக் குரோச யாத்திரை ” என்பது காசி நகரைச் சுற்றி வருவது. “ நித்திய யாத்திரை ” என்பது ஒவ்வொரு நாளும் வணங்க வேண்டிய முறை. பத்து இடங்களை வழி படவேண்டும். அவையாவன :

1. விசுவேசுவரம்	6. வந்தே காசி
2. பிந்து மாதவர்	7. குகா (குகை)
3. துண்டி விநாயகர்	8. கங்கை
4. தண்டபாணி	9. பவானி
5. பைரவம்	10. மணிகர்ணிகை.

லலிதா :

விசுவநாதர் கோயிலிலிருந்து, வெளி வந்து இடப்புறம் திரும்பிச் சென்றால் இக்கோயிலைக் காணலாம். கோயில் மிகச் சிறியது. பளிங்கில் அமைந்த திருவுருவம்.

வாராதி :

குரியன் உதிப்பதற்கு முன் பூசையும் வழிபாடும், நடைபெறும் கோயில். தரைமட்டத்திற்குக் கீழே இந்த அம்மன் சிலை உள்ளது (பளிங்கில்). பார்வைக்கு பயங்கரமான உருவத்தை உடையது.

சக்தி பீடங்கள் :

உலகின் அன்னையாக விளங்கும் சக்தி தேவிக்கு எண்ணற்ற ஆலயங்கள் உள்ளன. அவைகளுள் 108 சக்தி பீடங்கள், 64 சக்தி பீடங்கள் என முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டில் சிவாலயத்திலும் அம்பிகைக் கோயில் சிறப்புடையதாக வழிபடப்படுகிறது. மேலும் தனித்து விளங்கும் சக்தி ஆலயங்களும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக கிராம தேவதைகளில் அன்னையின் வடிவம் தான் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் நூல்களில் :

தொல்காப்பியத்திலும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சைவத் திருமுறைகள், குறிப்பாக - திருமந்திரம் நான்காம் தத்திரம், பரணி பிரபந்தங்கள், சித்தர்பாடல்கள், சக்தி தோத்திரங்கள், ஆகிய புல நூல்களில் சக்தியின் வழிபாட்டுச் சிறப்பு கூறப்படுகின்றது.

சரசுவதி நதி தோற்றம் - ஏழு நதிகளில்
ஒன்று - " பிரமன் - சரசுவதி - இந்திரன் "

(ஷே. படத்தின் விளக்கம் பின்பக்கம்)

சரசுவதி (நதி) படவிளக்கம்

ததீசி முனிவரின் முதுகெலும்பை வஜ்ராயுதமாக்கி இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றதை அறிகிறான் ததீசியின் மகன் பிப்பலாதன், உடனே இவன், தன் தந்தையைக் கொன்ற இந்திரனைக் கொல்வதற்காகக் கடும் தவமியற்றி தன் தொடையிலிருந்தே தவத்தீயைத் திரட்டி எடுத்து வீசுகிறான். அத்தீயின் உக்கிரத்தைத் தாங்கமுடியாமல் இந்திராதி தேவர்கள் பிரமனைச் சரணடைகின்றனர். பிரமன் சரசுவதியை நோக்கி “ நீ ஒருத்தியே இந்த ஜ்வாலையைத் தாங்கக் கூடியவள். எனவே நீ இதனை நதிருப மெடுத்து ஏந்திச் சென்று சமுத்திரத்தில் கொண்டு போய்ப் போட்டுவிடு” என்கிறார்.

சரசுவதி ஒப்புக்கொண்டு “ ஆயினும் ஒரு நிபந்தனை; இந்த அக்கினியைத் தாங்குவது போதாது என்று, என்னில் நீராடும் பாபியர்களின் தோஷத்தையும் தாங்க என்னால் இயலாது, எனவே, முற்றிலும் மானிடர் கண்ணுக்குத் தெரிகிற ஆரூக இராமல், அநேக இடக்களில் பூமிக்குள் மறைந்து செல்வேன்” என்கிறாள். இதனால்தான் இன்றளவும் சரசுவதி “ அந்தர்வாஹினியாக” இருக்கிறாள். பிரயாகையிலும் இவ்விதமே கண்ணுக்குத் தெரியாமல் கங்கையுடனும் யமுனையுடனும் கலக்கிறாள்.

ஞான நிலையின் பத்து வடிவங்கள் (தச மகா வித்யா)

x (பரா சக்தியின் பத்து வடிவங்கள்)

(பரா சக்தியின் பத்துவடிவங்கள்) :

அண்ட சராசரம் அனைத்துமாகி, அவற்றிலுள்ள உயிர்க் குலம் யாவாகி, பிழஞ்ச வாழ்வை நடத்தி னைக்கும் மகாசக்தியை அநுபூதிமாண்கள் பலப்பல தெய்வ வடிவங்களின், பலப்பல லீலாவிநோதங்கள் புரிவதாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். பிறருக்கும் அவற்றைக் கொடுப்பதற்காக உபாசனாக் கிரமங்களை முறையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவையே தந்திர சாஸ்திரங்கள் எனப்படும். அவற்றில் பராசக்தியின் பத்துவடிவங்கள் “ தசமகாவித்யா ” என்ற பெயரில் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

பத்து உருவங்கள் :

காளி, தாரா, திரிபுரசுந்தரி, புவனேஸ்வரி, திரிபுர பைரவி, சின்னமஸ்தா தூமாவாதி, பக்ளாபூசி, மாதங்கி, கமலாத்மிகா என்று வரிசைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இப்பத்துச் சக்திகளிலிருந்தே திருமாவின் தசாவதாரங்களும் தோன்றின என்பர்,

1. கமலாத்மிகா :

இப்பெயரினைச் சொல்லும் போதே இவள் மகாலட்சுமி என்று விளங்கும். பரம்பொருளின் அழகும் ஆனந்தமும் வெளிப்படையாவதையே ‘கமலாத்மிகா’ என்கிறோம். ஜீவ சாரத்தைக் குறிக்கும் க்ஷீரசாகரத்தில் (பாற்கடல்) தோன்றிய வள், அமுதத்துடன் பிறந்த அமுத மனத்தாள். இந்து எனும் சந்திரனின் சோதரியாம் இந்திரை இவளே, வாழ்வுக் கடலில் முனைத்த இன்பக் கமலமாக மதிக்கப்படுபவள். கடலிடை கமலத்தே இடம் கொண்டாள். மென்மை, செழிப்பு, சுந்தரம், தூய்மை, மங்கலம் அனைத்துக்கும் உருவான இரு கமலங்களைக் கையிலும் தரித்து, மற்ற இரு கமலங்களால் அபயரெதம் காட்டும் ராதன் பத்தினி இவளே. இப் பொன்னிறப் பொன்னியை நான்கு யானைகள் எப்போதும் நீராட்டி, இவளது உள் குளுமையை வெளிக்காட்டுகின்றன.

Kalki - Deepavali malar - 1974. & Ref : The Ten Cosmic Powers - by, S. Sankaranarayanan ஷெ நூலில் இத்தேவிகளின் வண்ண ஓவியங்களைக் காணலாம்,

பொருள் வறுமை மட்டுமின்றி அறிவு வறுமையையும் நீக்குவதில் “சரசுவதி அம்சமும் உட்கலந்தவள் கமலாத்மிகா”. நீரிடை வாழும் இந்த நிமலையே மீனாக (மச்சாவதாரம்) வந்த திருமாலின் முதல் அவதாரத்துக்கு எழுச்சி தந்தவள்.

2. திரிபுரசுந்தரி :

பொதுவாக ஸ்ரீ வித்யா என்றாலே இவளைத்தான் எண்ணுவர், லலிதை என்றும் ராஜராஜேஸ்வரி என்றும் காமாட்சி என்றும் காமதோடி என்றும் போற்றப்படுபவள் இவளே. திரிபுரசுந்தரி என்றால் பூவுலகிலும் அழகி என்பது வெளிப்பொருளாம், உட்பொருள் வேறு. ஸ்தூலம், சூட்சுமம், காரணம் என்பனவே முப்புரங்கள். மகா காரணமாகிய பிரம்மத்தின் அழகச் சக்தி அல்லது அன்புச் சக்தியான இவளே இம் முப்புரங்களின் உள் அழகாக விளங்குகின்றாள்.

திருவுருவம் :

நமது ஆசையை அடக்கப் பாசமும், துவேஷத்தை அடக்க அங்குசமும், ஐம்புலன்களைக் கவர ஐந்து மலர்ப் பாணங்களும், மனத்தை இழுக்கக் கரும்பு வில்லும் கொண்டு விளங்குகின்றாள் திரிபுரசுந்தரி.

அமரும் சிறப்பு :

இவள் பரம புனிதமான ஸ்ரீ சகரத்தின் மத்தியில் சகல சக்திகளும் பற்பல வெளிச்சுற்றுக்களில் தன்னைச் சேவிக்கும்படியாக விளங்குகின்றாள். இப்போது தசமகா வித்யைகளில் வேறு இருவரான மாதங்கியும், பகளா முகியும் முறையே இளைஞர்க்கு மந்திரிணியும், சேநாநாயகியும் ஆகிறார்கள். இவளே ஐந்தொழில் புரிகிறவள் என்பதால் பிரம்மனும், வீஷ்ணுவும் ருத்திரனும், மாயைக்கு அதிபனும் மகேசுவரனும் இவளது மஞ்சத்தின் நாலு கால்களாகவும் அமரும் பீடமாகவும் ஆகிறார்கள்,

காமமாகிய மன்மதன் எரிந்தவுடன், அச்சாம்பலிலிருந்து காமத்தின் வீளைவே “குரோதம்” என்று காட்டுவதற்காக உற்பவித்தான் பண்டாசுரன். அவனை வதைத்தவள் இவள். மாதானே நிறத்தவளான இவள் செவ்வாடையும், செவ்வாபரணமும் பூண்டு, இதயச் செம்மையின் உருவாக பிரம்மத்தின் எண்ணமற்ற சாந்த வெள்ளையில் தோன்றிய முதல் எண்ணமாகிய தன்னுணர்வு என்ற சிவப்பாகத் திகழுகின்றாள். கலியுக முடிவில் கருமை கனக்கும் போது மனச் செம்மையை மீண்டும் உண்டாக்க அவதரிக்கும் கல்கி இவளது அருள் விலாசமே ஆவார்.

3. மாதங்கி :

காஞ்சி காமாட்சியை அரசி எனில் அவளது மந்திரிணிபாக உள்ளவளே மாதங்கி. ஆனால் இவளே பூரண மகாசக்தியாக சக்கரவர்த்தினியாக

மதுரையில் மீனாட்சியாகப் பிரகாசிக்கிறாள். பிறக்கும் சங்கீதம் முதலான கலைகளுக்கு அதிதேவதையாவாள். இவள் கரத்தில் பிடித்துள்ள வீணையும் பச்சைக் கிளியுமே இதைச் சொல்லி விடும். ஒரு நிலையில் மந்திரிணி என்றாலும் இப்போது இவள் ராணி என்பதால் தான் **ராஜமாதங்கி ராஜசியாமளா** எனப்படுகின்றாள்.

சண்டாளரான மதங்கர் மாதவம் புரிந்து மதங்க முனிவரானார். அவரது தவத்துக்கு அருள் கூர்ந்து அவரது மகளாகப் பிறந்தவளே மாதங்கி. “சண்டாளி” இவள் உயர்வினும் உயர்வாவைள் என்பதற்கே “**உத்சிஷ்ட**” என்ற அடைமொழியும் கொண்டாள்.

பாம்பும் கீரியும் :

மிகவும் கோமளமான இவளுடன் கிரிப்பிள்ளையும் உண்டு. இது பொருத்தமில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தத்துவம் எதைத்தான் பொருத்தாது? “குலம்” என்கிற குண்டலினிச் சக்தி பாம்பாகக் கூறப்படுகிறது. இச்சக்தியை யோக சக்தி சாதனத்தால் தட்டி எழுப்ப வேண்டும். குலம் என்பது பாம்பு என்றால் நகுலம் என்பது பாம்புக்கு விரோதியான கிரிப்பிள்ளை. கிரியைக் கண்டால் சோம்பிக் கிடக்கிற பாம்பு உத்வேகம் கொண்டு கிளம்பத்தானே செய்யும்! ஆகவேதான் கிரி இருப்பதனை உணர்க. வாக் தேவியின் சொகுபமாக இவள் என்றும் விளங்குகின்றாள்.

4. தாரா :

பத்து விதமான வித்யா தேவதைகளில் ஒருத்தியான தாராவிலேயே ஐந்து வகையர் உண்டு, அவர்கள் **நீலசரசுவதி, உக்ரதாரா, சுக்லதாரா, நீலதாரா, சித்ரதாரா**, என்போர்,

தாரணம் என்றால் கடத்துவிப்பது, தாண்டுவிப்பது என்று பொருள். சம்சார யாத்திரையை நடத்திவைப்பவள் தாரா, சம்ஸார சாகரத்தைத் தாண்டு விப்பவள் தாரா, கடல் பிரயாணங்களை முடித்துத் தரும் காவல் தெய்வம் இவளேயாவாள். “பிரணவம்” தாரகமந்திரம் எனப்படும், அந்த ஓங்காரமே தாராவின் மந்திரம் என்பதிலிருந்து இவளது மகிமையை உணரலாம்.

உண்மை நிலை :

உணர்வுகள் நசிக்கிற பேருணர்வு வடிவினள் என்பதை உணர்த்தவே இவள் ஒரு காலால் சுவத்தை மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். வாழ்க்கை முடிச்சை வெட்டுவதற்காகக் கத்தரிக்கோலும் அகங்கார நீக்கத்தைக் காட்ட மண்டை ஓடும் வைத்துள்ள இவளது இன்னொரு கரத்தில் ஞான வாளும், இந்த பயங்கரங்களுக்கு ஈடு செய்வதைப் போல எஞ்சிய கரத்தில் ஆன்ம மலர்ச்சியைக் காட்டும் குளிர் நீலத் தாமரையும் தரித்திருக்கிறாள். மூவுலக அறியாமையையும் கபாலத்தில வாங்கிக் கொண்டு ஒரு நொடியில் அழித்து விடுவாளாம்,

உபாசனாவின் மேல்நிலை :

நாகங்கள் சூழ்ந்த இவளது திருமுடிச் சடைமீது சாட்சாத் சிவபெருமானையே தாங்கியிருக்கிறாள். புத்தர் பெருமானைத் தாங்குகிறாள் என்றும் சொல்வதுண்டு. தாரா வழிபாடே புத்த மதத்திலிருந்து தான் ஹிந்து தந்திரத்திற்கு வந்தது என்பர். பிற நாடுகளில் கடல் கடந்த நாடுகளிலுங்கூடப் பெளத்தம் பரவியதே இவளது உபாசனா வலிமையில் தான் என்பர். இவளுடைய வழிபாட்டுக்கு “சௌசாரம்” என்ற பெயர் உண்டு.

மாரனைக் கண்டும் கலங்காத புத்தர், ஆலகாலத்தை உண்டும் கலங்காத சிவபெருமான், ஆகிய இவ்இருவருக்கும் “அக்ஷோப்யர்” என்ற பெயருண்டு. அக்ஷோப்யரின் சக்தியாகவே இவள் கருதப்படுகிறாள். சிவனை நஞ்சுண்ணத் துணிடி நெஞ்சுரம் தந்தது இவளே என்றும் ஒரு தந்திரம் கூறுவர்.

தீட்சைசெய்வோர் :

பெண்களே இவளது உபாசனைக்கான தீட்சை தர உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள், தங்கள் குழந்தைகள் பிறந்து மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக அதன் வாயில் தேனைக் கொண்டு எழுதுகுச்சியால் “நீலசுரவதி மந்திரத்தை” எழுதிய காய்மார்கள் பலர் காச்மீரத்தில் முன்காலத்தில் இருந்தனர். அங்கு பாண்டித்தியர் மிக அதிகமாக விளங்கி “காஷ்மீரி பண்டிட்” என்றே ஒருவகுப்பு சிறப்புடன் திகழ்ந்ததற்கு இதுவே காரணம் எனப்படுகிறது.

5. காளி :

காலம் என்கிற விந்தைத் தத்துவத்தின் தெய்வ வடிவமே காளி. காலம் என்றால் கருநிறம் என்று ஆகும், இவள் கரு நிறத்தள். காலத்தின் மாற்றத்தை இவள் செய்துவருகின்றாள். இறப்புக்கு ரூபமாக இருக்கிறாள் காளி. உலகையே மகா மயானமாக்கி, மயான ருத்திரனார் மீதே நின்றிருக்கிறாள் காளி, கோரமும் இறைவன் செயல் என்று தெளிந்து, அழகைப் போலவே கோரத்தையும் ஏற்றம் பொருட்டுப் பயங்கரத்தை உருவகித்துக் காட்டுகிறாள் காளியின்னை. கூரிய நகங்களும், கொடூர என்னமான நகையும், தொங்கும் நாவும் கொண்டு நிர்வாண மாயிரும்பாள். அல்லது சவங்களைப் பின்னிய ஆடை, முண்டமாலை, கபாலத் தலையணி இவற்றை அணிந்திருப்பாள். கரத்தில் கத்தியும், கத்தியால் வெட்டிய தலையையும் பிடித்திருப்பாள். ஆயினும் மற்ற இரு கரங்கள் அபயமும் வரதமுமாக இருக்கக் காண்கிறோம்.

பக்தவர் தருதல் :

போர், கிளர்ச்சி, பூகம்பம், எரிமலை வெடித்தல், துராவளி, வெள்ளம் தொற்று நோய் முதலியனவும் இவளது அநுக்கிரகங்களே. இவற்றை அநுக்கிரகமாக ஏற்றம் பக்தவம் இல்லாதவர் பொருட்டுத் “தாராவாகி” இந்த உற்பாதங்களாகக் களைவாள் ! காலதத்துவமாகவும் பிராண சக்தியாகவும் குண்டலினியாகவும் விளங்குகின்றாள்.

வேதகர்பா

மத்திமதசதாளம்
வேதகர்பா (VEDA GARBHA)

காளியைப் போலவே கோர்த்தோலம் தாங்கி இவளது பயங்கரச் செயல்களையே சிறிய அளவில் சைக் சொல் டெ ரிபசார்பாடி வழிபடுகிற சாதாரணத் திரைவில் இன்ப - குன்பங்கள், பூ - கோரங்கள், அன்பு - துணைவுகள் யாவும் சமமாகத் தெரியுர்.

6. பகளாமுகி :

காளி முயுவதையும் அழிச்சின்றாள். பகளாமுகியோ, செயல் முன்னிலும் திற்பட கடைபெறும் பொருட்டுச் செயலைத் தடைப்படுத்துபவன் பிறகு விட்டு விடுகிறாள் - மூச்சை இறுக்கிப் பிடிப்பது தடை போடத்தான். அதனால் இம்மாதிரி சிறிது போது செய்து பிறகு அதை விட்டால் அதுவே உயிர் எளர்க்கும் பிராணயாமம் ஆகிறதல்லவா? இப்படிப் பிடித்து வைப்பதனை “ஸ்தம்பனம்” என்பர். பகளாமுகி தேவியாவாள் “வாக் ஸ்தம்பனக் காரி”. அதாவது பேச்சைத் தடுத்து நிறுத்துபவள். பின்னர் சிந்தித்துச் செய்துள்ளாள்.

இவள் தனது இடது கையால் ஒருவரின் காலைப் பிடித்திழுப்பதாகவும் வலது கையால் கதை எனும் ஆயுதத்தினை தாங்கி உலகை சிந்தனையை அடித்து வீழ்த்தத் தயாராக இருப்பதாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். “வல்கா” என்றால் “லகான்”. எதிரியின் கையில் (முகத்தில்) லகான் போட்டு திணற அடிக்கும் வல்காமுகியே கைலா முகியானவரின் சொல்வார் உளர். (வடமொழியின் “வ” வும் “ப” வும் ஒன்றுக் கொன்று மாறும்).

முன்று வடிவங்கள் :

எத்தொழிலையுமே ஸ்தம்பிக்கச் செய்பவள் இவள் தான். “தண்ட நாதா” என்கிற சேனாநாயகியாக இருந்தா, ராணி லலிதாபாஸாள் போர் புரியுப் போது எதிரி சேனையைச் செயலிழக்கச் செய்தவள் பகளாமுகியாவாள். லலிதையே (லலிதா மகாதிரிபுர கந்தரி) காஞ்சி காராட்சியாகவும், அவளது அமைச்சரான மாதங்கியே மதுரை மீளட்சியாகவும், படைத்துணையான இவளே திரு ஆனைக்கா அகிலாண்டேசவரி யாகவும் அருள் பாலிக்கின்றாள்.

உருவ அமைப்பும் சித்தி பெறுதலும் :

இத் தேவியின் நிறம், ஆடை, ஹாரம் (மாலா) யாவும் மஞ்சள், பொன்னைப் போல் ஒளியை வெளிவிட்டுப் பளிச்சிடாமல் தனக்குள்ளே அமுக்கி வைத்துக் கொள்வது மஞ்சள் நிறம். இவளை உபாசிப்பவன் மஞ்சள் ஆடை உடுத்தி, மஞ்சள் கிழங்குகளான ஜயமாலையை உருட்டி இவளது மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். அன்னுக்கு வாதங்களில் வெற்றி கிடைப்பது மட்டுமன்றி, ஜலஸ்தம்பனம் அக்னி ஸ்தம்பனம் ஆகியன செய்து நீருக்குள்ளும் நெருப்புக் குள்ளும் நீண்ட நேரம் நிலைகுலையாமல் லாடும் சித்தி கைகூடும், ஓரிடத்தில் உள்ள மேகத்தை அங்கேயே ஸ்தம்பனம் செய்து இறுகவித்து மழையாகப் பொழியும்படி செய்கிற ஆற்றல் உண்டாகும். பால முகியே கார்மாவதாரத்தின் உட்சக்தியாவாள் என்பர்.

7. புவனேசுவரி :

காலமாக விரிந்தவள் காளி. இடமாக விரிந்தவள் புவனேசுவரி. கால வெள்ளத்தில் புனவெளிகளைப் பூக்கச்செய்தவள் இவளே. உடனே புனவங்களை நிரப்ப பசு, பட்சி, மிருகம், பாம்பு, ஆண், பெண் என்று அனைத்து ஜீவராசிகளும் தோன்றிவிட்டனர். அவர்களுக்கு உருவங்களும் பெயர்களும் வந்தது இவளால் தான். அவைகளை ஆளும் புவனேசுவரியாக இவள் ஆனாள். இவளையே பிரகிருதி அல்லது இயற்கை எனலாம். இவள் மாயை ஆயினும் நாம் பிரார்த்தித்தால் இவளே மாயையைக்கீழ் மோக்குமானத்தை நல்குவாள். “தேவீ ப்ரணவம்” எனப்படும் “ஹரீம்” காரத்தை மந்திரமாகக் கொண்டவள், இம் மகா மகாசக்தி.

காளி மூலாதார குண்டலினி எனில் இவளே இதயாகாசத்தில் திகழும் ஞானவெளி, ஆயினும் அன்பருக்கெனச் செக்கச்சிவந்த அன்னையாக வந்தவள். புவனம் முழுவதையும் நாசி முனையில் தூக்கி நனைந்துத்திய வராஹ அவதாரம் புவனேசுவரியின் ஆவிர்பாவமேயாகும்.

8. சின்னமஸ்தா :

காளியின் பயங்கரத்தையு் அற்பமாகும் ஒரு கோரம் உண்டெனில் அது சின்னமஸ்தாவே ஆகும். காளி கால ரூபத்தில் ஒரு நியதிக்கு அடங்கியே வெளி உருவை அழிக்கும். இவளோ எதற்கும் அடங்காமல் ததக்ஷணமே வெளி உருவை அழித்து உள் அநுபவத்தைத் தரும் மின்சக்தியாம் “வித்யுத் சக்தி” (Electrical Energy). முனிவர்கள் இந்த மின்சக்தியினை உணர்வர்.

வித்யுத் சக்தி :

இந்திரன் ததீசி முனிவரின் முதுகெலும்பில் நுங்கு செய்த ஜ்ஞாயுத்தால் மேகங்களை அடிக்க மின்னல் உண்டாவதாகக் புராணவரலாறு. அந்த நெருப்புச் சக்தியான “வஜ்ரவைரோசனி” யே சின்னமஸ்தா மனிதனின் முதுகெலும்பில் தான் மின்சாரச்சுமை ஓடுகிறது. ததீசி போன்ற முனிவரின் விஷயத்தில் அது ஜீவனின் அற்ப சக்தியாக இல்லாமல் ஜீவாதார பராசக்தியாகவே உள்ளது. புருஷ மத்தியில் இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை என்னும் மூன்று நாடிகளும் கூடுமிடத்தில் இந்த அற்புதசக்தியை (மின்சக்தி) யோகியர் உணர்வர். இந்த மின்னல் சிற உச்சியில் முட்டினால் அங்கிருந்து அமுதப் பிரவாகமே சகல நாடிகளிலும் சொரியும். இந்திரிய அதிதேவதை இந்திரன். அவன் இந்த வஜ்ர “விரோசனியால்” மேகத்தை முட்ட அங்கிருந்து அமுத நீர் மழையாகச் சுரக்கிறது. இந்திரிய நிக்கிரகத்தின் வடிவம் இவள் என்பதாலேயே ரதியையும் மன்மதனையும் மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

தியாக சோருபம் :

ஒரு கையில் வெட்டப்பட்ட ஒரு தலை. யாருடைய தலை ? சாட்சாத் அவளுடையதேதான் ! அதனால் தான் இவளுக்கு சின்னமஸ்தா எனேறே பெயர்.

(சின்ன - துண்டித்த; மஸ்தா - தலையினள்) இந்திரியங்கள் போனால் போதாது; அகங்காரமனம் தொலைய வேண்டும். என்று காட்ட, தன் தலையையே கொய்து கொண்டிருக்கும் தியாக ஸ்ரீரூபி இவளே. வெட்டிய கழுத்திலிருந்து முன்பு சொன்ன மூன்று நாடிகளினின்று மூன்று குருதி ஊற்றுக்கள் வெளி வருகின்றன. “வாருணி” “டாகினி” என்ற இவளது சேடியர் இருவர் இடைபிங்கலையிலிருந்து வரும் குருதியைப் பருகுகின்றனர்.

இவளது வெட்டுண்ட தலையே மத்ய நாடியாம் சுழுமுனையின் சக்தியைப் பருகுகிறது. இடி, மின்னல், என்ற அடையாளங்களைக் காட்டி, ஒளி ஒளி என்ற இரு சக்திகளைப் இறைத் தன்மையிலிருந்து பேதப் படுத்தி வெளிக் கொணர்ந்த மகாசக்தி ஆவாள்.

இந்த ஒளி ஒளிகளோடு ஞானமாகவும் புகுகிறாள். இம்மூன்று நாடிகள் மூலமாக, அதையே இந்த மூவரின் ரத்த பாணம் சித்தரிக்கிறது. மீண்டும் மூலத்தில் தோய வேண்டுமாயின் ஜீவ (உயிர்) முடிச்சை வெட்ட வேண்டும். அதனால் தான் இவள் ஒரு கரத்தில் “கத்தரிக்கோல்” வைத்திருக்கிறாள். ஆக இவளது உருவம் கொர்மையாக இருப்பினும் செயலோ மிக மதுரமாக இருக்கிறது. அபய வரதங்களை இவளும் கொண்டுள்ளாள்.

மூலசக்தி :

பரசுராமர் தமது அன்னை ரேணுகா தேவியின் தலையை வெட்ட நேர்ந்தது அன்றோ? அப்படி வெட்டுண்ட சிரம்தானே இப்போது மாரியம்மனாக வழிபடப்படுகிறது. சின்ன மஸ்தாவின் சின்ன பின்னமான மஸ்தகமே ரேணுகை என்றும், தலையை வெட்டிக் கொண்ட இவளே பரசுராம அவதாரத்தின் மூலசக்தி என்றும் கருதப்படுகிறது. பஞ்ச இந்திரியங்கள், மனம் ஒன்று ஆக இந்த அறினை அடக்கும் இவள் “ஷஷ்டிதேவீ” என்றே சிறப்பிக்கப்படுகிறாள்.

9. தாமாவதி :

சின்ன மஸ்தாவிடம் எந்த அளவு வேகம் பொங்குகிறதோ, அந்த அளவு சார்பி, சோர்பிக் கிடப்பவள் ஒருத்தி உண்டெனில், அவளே தாமாவதி. ஒன்று அழிவதற்கும் பற்றொன்று உண்டாவதற்கும் இடையில் செயலற்றதோர் இடைவேளி உண்டல்லவா? அதுவே இவள்.

இது உண்மையில் பாழிடம்தானா? ஒன்றின் நிறைவும் அதில்தான்; இன்னொன்றின் வித்தும் அதில் தான்; அதை எப்படி சூனியம். எனலாம்? எனவே தான் இவளை “இருட் சக்தி” என்னுமல் “புகைசக்தி” என்பர் (தாமம் - புகை). புகை, இருள் போலத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஒளி மய அக்கிள் இன்றி இது இலையே! மகாவிஷ்ணுவின் யோக நித்திரை இவளே யாவாள்.

உருவமைதி :

தப்பர்த்தம் கறுபித்தம் காட்டுகிற ஏமாற்றுச் சக்திக்கும் தாமவதி அதிதேவதையாகக் கூறுப்படுகிறது. இது அக்க சக்தி அல்ல! இதனால் தான் இவள் வெளிப்படும் போவனவாட்ச் சந்திக்கப்படுகிறாள். இவள் தளர்ந்தவளாக அங்கங்கள் தொடங்கித் தளர்ந்து பல்விழங்கு, சீவாத முடியும், அழுக்கு உடையுமாகக் காட்சி தருகிறாள். மேலும் காக்கைக் கொடியையும் கொண்டுள்ளாள். மேலும் ஒரு சக்தித் திறந்தையுமாய் மற்றொரு நகரம் வரம் நல்கும் உத்தம பாவத்திலும் உள்ளாள். தாமதவதியானவள் நம் சந்தனை என்கிற தனிப்பைப் புடைத்து, உண்மை நம்பமான பாவ அரிசி மட்டுமே நிற்கிற தூக்க நிலையை நமக்கு அன்றுறைய அளித்தல் சளைப்பாற்றும் கருணைத்தாயாக விளங்குகின்றாள். இவள் ஒத்தியே நகரம் விட்டாக்களும் நெற்றியில் திலகமிடலாது புருஷன் அற்றவன் பொலி சந்திக்கப்படுகிறாள்.

10. திரிபுர பைரவி :

திரிபுர நகரம் தற்பின் ஷாவர். பைரவம் என்றால் அச்சமுட்டுதல் திரிபுர பைரவி. அது உபபைரவ் செயல் செய்த அச்சமுட்டலில்லை. தங்களுது மகிமை காரணமாலே சிலர் தன்மை நாம் அணுகவொட்டாமல் அச்சுறுத்த வில்லைபா ? அப்படித் துயோ சக்தியாலேயே நமக்கு பைரவி ஆனவள்.

தவம் :

சந்தனை யிலே ஒருமுதல் படுத்தவதன் தீவிர நிலையே தவம். அது அக்ஷி மாதிரிவானது. “ தவம் வர்ணம் படைக்க லந்தம் ” என்று வேதம் பேற்றும்துர்க்கை இன்னும் லந்தம் நிற்கிறது. இவ்வது உபாசனா மார்க்கமும் மூலிதயா என்றே பேசப்படுகிறது.

திருவு நவம் :

புலாதாரத்தில் தவம் தலைமக்கியானாலும், சிரத்திய சஹஸ்ரார உச்சிக்கு அரோபணித்து நந்தர் தருப்போது அமுத மழை எரிஷிக்கிறாள் இவள் ஞானமபகாவத விளங்குகிறாள் எனக் காட்டவே ஜபமாலையும் ஞான முத்தியையும் தங்கிப்புகிறாள். அவள் தங்க ஒரு முத்திரையும் காட்டுகிறாள். நெற்றியில் ஞானம் பன்னிடத்தை இத்தமில் புலனகைபோடும் காணப்படுகின்றாள். ஞானமுதம் பாய்ந்தவோ எனக் காட்டவே அமுதத்தைப் பிறப்பிக் கும் பதிவைத் தவமில் குழமிருக்கிறாள்.

மந்திர தந்திர நூல்களில் சரசுவதி தேவி

சக்தி உபாசனையில் தசமகாவித்தைகள் தனி இடம் பெறுகின்றன. சக்தியின் அற்றல் பத்து கைகளாக வெளிப்படுகின்றது என்பதனை முன்னோர்கள் பத்து சக்தி உருவங்களாக கைப்படுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு சக்தியினுடைய வழிபாடும் மகாவித்தை எனக் கூறப்படுகிறது. அவைகளாவன:-

1. கமலா	6. புவனேஸ்வரி
2. மாதங்கி	7. பைரவி
3. காளி	8. சின்னமஸ்தா
4. தாரா	9. பௌமுகி
5. சோடசி	10. தூம்ராவதி

இந்தப் பத்துவகை சக்திகளின் வழிபாடும் தசமகாவித்தைகள் எனச் சொல்லப் படுகின்றன.

இவ்வித்தைகளில் சரசுவதி வழிபாடும் கலந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக சோடசி என வழங்கப்படும். ஸ்ரீ லலிதா மகாதிரிபுர சுந்தரியின் வழிபாட்டில் (இதுவே தென்னாட்டில் சக்தி உபாசகர்களால் கொள்ளப்படுவது) “சியாமளா” என்ற வழுவில் சரசுவதி வழிபாடு சொல்லப்படுகிறது. இந்த “சியாமளாவே” லலிதா மகா திரிபுர சுந்தரி அருளாட்சியில் பேரரணமைச்சர் பதவியில் விளங்குகின்றாள். அதுபோல் ‘மகாவாராகி’ என்ற பெயரால் உள்ள சக்தி லலிதா மகாதிரிபுர சுந்தரியின் தலைமை சேனாதிபதியாக விளங்குகின்றாள். இவ்விரு சக்திகளின் அருளாட்சித்தலங்களாக முறையே மதுரையும், திருவாணைக்காலும் அடைந்திருக்கின்றன. லலிதா மகாதிரிபுர சுந்தரி காஞ்சியில் காமாட்சியாக விளங்குகின்றாள். மேலும் இத்தேவியின் விபரங்களைச் சக்தி உபாசகர்கள் மூலம் அறிதல் நலம். (பௌமுகி தேவியின் சிறப்பு தனியே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.)

தாரா :

“ மந்திர மகாநாமம் ” (மந்திரப்பெருங்கடல்) நூலில் பலதேவிகளின் பூஜாமுறைகள் கூறப்படுகின்றன. தாரா என்னும் வித்தையில் இந்த சக்தி மூலமாவது நீல சரசுவதியாக வணங்கப்படுகின்றாள். தாராவின்னுடைய ஆரண தேவதைகளாக, மேதா, பிரக்ஞா, பிரயா, வித்யா, தீ (சூக்ஷ்ம புத்தி), தருதி, ஸ்மிருதி, தீ, (ஸ்தூலபுத்தி) வித்யேஸ்வரி, என்ற எட்டு சக்திகளும் சொல்லப்படுகின்றன.

ஆதிசங்கரரால் தாராதேவியின் கணங்களாக **இச்சை, ஞானம், கிரியை, காமினி, ரதி, ரதிப்ரியா, நந்தா, மனோன்மணி** ஆகிய சக்திகள் சொல்லப் படுகின்றன.

நக்வேதத்தில் சொல்லப்படும் சரசுவதி சூக்தம், மேதா சரசுவதியையே பெரிதும் விவரிக்கிறது. இம் மேதாவே உலகின் ஆதிகாரணமாகச் சொல்லப் படுகிறது.

வேறு நூல்களில் தாரா பூஜை அஷ்ட சரசுவதி பூஜையாகச் சொல்லப் படுகிறது.

அஷ்ட சரசுவதிகள் :

1. வாகீஸ்வரி	5. அந்தரிட்ச சரசுவதி
2. சித்ரேஸ்வரி	6. கட சரசுவதி
3. துளஜா	7. நீல சரசுவதி
4. கீர்த்தீஸ்வரி	8. கினி சரசுவதி.

இவர்களில் யாராகிலும் ஒருவரைப் பிரதானமாக வைத்து முன் சொன்ன படி ஆவரண தேவதைகளைப் பரிவாரதேவதைகளாக வைத்து வழிபடலாம்.

உபாசனையால் :

தாரா வித்யைச் சார்ந்த **கட சரசுவதி** உபாசனையால், **தண்டி, மகாகனி** ஆகப் புகழ்பெற்றார். **சாலிவாகனன், சித்ரேஸ்வரி** உபாசனையால் விக்ரமாதித்தனை வென்று அரசரானார். **காளிதாசன், கியாமளா** உபாசனையால் மகாகவியானார்.

x ஸ்ரீ தாரோபநிஷத் :

தாராவையே பரம்பொருளாக வர்ணிக்கின்றது. உயிர்களில் இதயத்திலும் அண்டம் முழுவதும் வியாபித்து நிற்கும் மகா சரசுவதியாகவும் ஒங்கார சொருபியாயும் அனைத்து உயிர்களின் உடலாயும் - உயிராயும் - ஆற்றலாயும் - உண்ணும் உணவாயும் பருகும் - நீராயும், செயல் ஆற்றலாயும் - ஆற்றலின் உருவம் அறிவாயும் தாரா விளங்குகின்றாள் என்று கூறுகிறது.

பிரபஞ்சசார தந்திரம் :

ஸ்ரீ பிரபஞ்ச சார தந்திர நூல் ஆதி சங்கரரால் அருளப்பட்டது. இதற்கு உரை செய்தவர் பத்மபாதர். பத்மபாதர் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் தலைமைச் சீடர்களில் முதல்வர் இவர்களே சிறங்கேரி பீடத்தின் முதல் ஆச்சாரியார். இந்நூலின் ஏழு, எட்டு படலங்களில் சரசுவதியைக் குறித்த மந்திரங்கள்

x " ஸ்ரீ தாராஸ்தவ மஞ்சரி " சம்ஸ்கிருத நூலில் பக்கம் 41 ல் காண்க.

யந்திரங்கள், இவைகளை ஆக்கும் வழி முறைகள், பூஜா முறைகள், பலவகையான நியாசங்கள், ஹோம விதிகள், குண்ட வகைகள், தியான முறைகள், பயன்கள் ஆகியவைகள் கூறப்படுகின்றன.

மந்திர மகார்ணவம் : (மந்திரப் பெருங்கடல்)

இந்நூலில் “ தாரா ” என்னும் பெயரால் சரசுவதி வழிபாடு விரிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. பக்கம் 420 முதல் 488 முடிய தாரா என்ற பெயரில் உபாசிக்கப்படும் சரசுவதி தேவியின் பல்வகையான மந்திரங்கள், யந்திரங்கள், பூஜா முறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. தாரா தேவியின் பேதங்களாக மகாவித்யா (வித்யாராக்ஞி) நீலதாரா, குலந்தா, வாகீசி, பைரவி, உமா, ஸ்ரீ சாந்தி, சண்டா, தூம்ரா, காளி, கராளி, வாக்வாதீனி, நகுளி, சசிப்ரபா, ப்ரத்யங்கரா, சித்தா, அபராஜிதா, வித்யா, ஹம்ஸி, வேதகர்பா, முதலானவர்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் இத்தேவிக்குரிய பலவகையான யந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில - 1) ஸ்ரீ தாரா பூஜையந்திரம், 2) ஸ்ரீ தாரா தாரணயந்திரம், 3) மகாவித்யா பூஜையந்திரம், 4) சரசுவதி த்வயட்சர மந்திர பூஜை யந்திரம், 5) சரசுவதி தசாட்சர மந்திர பூஜை யந்திரம், 6) ஸ்ரீ தாரணி பூஜை யந்திரம் ஆகியனவாகும்.

குத்ரயாமளத்தில் தேவிரகஸ்யம் :

இந்நூலில் (பக்கம் 12 & 13) புலனேஸ்வரி, உக்ரதாரா, சின்ன மஸ்தா, கமுகி, சரசுவதி, சாரதா, இவர்கள் மந்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. பக்கம் 24 முதல் 26 முடிய பல மந்திரங்களின் உத்கீலனம் (கரு) சொல்லப்படுகின்றன. பக்கம் 30, 31ல் இம்மந்திரங்கள் பயன்களுக்கேற்ப மாற்றிச் சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு சாதகனுக்கு முன் வினைகளினால் ஏற்பட்ட தேவ சாபங்களை நீக்கும் மந்திரஜபமுறைகள் இந்நூலின் ஏழாம் படலத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. எட்டாம் படலத்தில் பாராயண ஜபவிதி கூறப்படுகிறது. பலவகையான யந்திரங்களின் ரகசியங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

மந்திர மகோததி : (மந்திர சமுத்திரம்)

இந்நூலின் ஐந்தாம் தரங்கத்தில் (பேரலை) (இது மகிதரரால் அருளப்பட்டது). தாரா சொருபத்தால் சரசுவதியின் பல பேதங்கள் சொல்லப்படுகின்றன இந்த வித்தைகளை உபாசிப்பவர்கள் மிகு விரைவில் பலனை அடைவார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. பின்வரும் மந்திரங்கள் “மந்திர மகோததியில்” உள்ளவாறு கொடுக்கப்படுகின்றன.

1. தாரா மந்திரம் : “ பிரம்மனால் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரங்கள் ” :

1. “ ஓம் ஷ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹும் பட் ”
2. “ ஐம் ஹ்ரீம் ஷ்ரீம் க்லீம் ஹ்சௌ :
ஹும் உக்ர தாரே ஹும் பட் ”
3. “ ஓம் ஹும் ஹ்ரீம் க்லீம் ஹ்சௌ :
ஹும் பட் ”

2. விஷ்ணுவால் உபாசிக்கப்பட்ட மந்திரங்கள் :

1. “ ஐம் ஹ்ரீம் ஷ்ரீம் க்லீம் செள :
ஹும் உக்ரதாரே ஹீம் பட்”
2. “ ஓம் ஹும் ஹ்ரீம் க்லீம் செள :
ஹும் பட்”
3. “ ஷ்ரீம் ஹும் பட் க்லீம் ஐம்”

3. தாராவிடம் அடுத்த உருவம் - ஏகஜடா :

1. “ ஓம் ஹ்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் ஹும் பட்”
2. “ ஷ்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் ஹும் பட்”
3. “ ஓம் ஹ்ரீம் நமோ பகவதே ஏகஜடே
வஜ்ர புஷ்பம் ப்ரதிச் ச ஸ்வஹா”

4. நீல சரசுவதி மந்திரம் :

“ ஓம் ஷ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ் செள : ஹும் பட்
நீல சரசுவத்யை ஸ்வாஹா || ” .

5. வித்யாராக்ஞி மந்திரம் : (மகாவித்யா)

“ ஐம் ஹ்ரீம் ஷ்ரீம் க்லீம் செளம்
க்லீம் ஹ்ரீம் ஐம் ப்லூம்
ஸ்த்ரீம் நீல தாரே சரசுவதி த்ராம்
த்ரீம் க்லீம் ப்லூம் ஸக ஐம்
ஹ்ரீம் ஷ்ரீம் க்லீம் செள : செள :
ஹ்ரீம் ஸ்வாஹா” ||

6. வாக்ஸாதீனி மந்திரம் :

“ ஓம் நம : பத்மாசனே சப்த ரூபே
ஐம் ஹ்ரீம் க்லீம் வத வத
வாக் வாதீனி ஸ்வாஹா ” ||

7. சித்ரேஸ்வரி மந்திரம் :

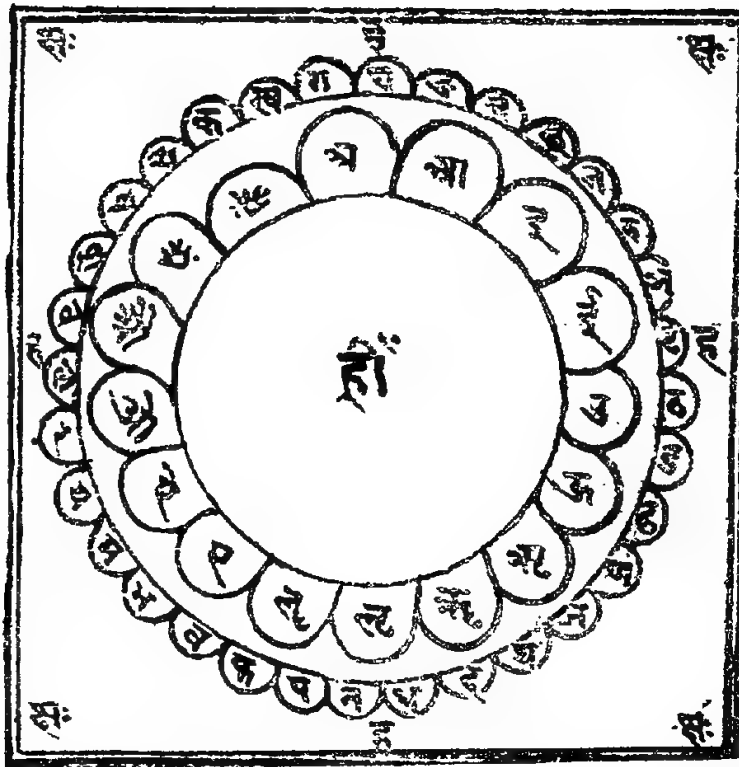
“ சித்ரேஸ்வரி ஐம் ஸ்வாஹா
க்லீம் வத வத சித்ரேஸ் வரி
ஐம் ஸ்வாஹா ||

÷ மருத்துகா தேவதா
சுளந்திகர யந்திரம்:-

ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ
अ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ
ज	झ	ञ	ट	ठ	ड	ढ	
ब	भ	म	य	र	ल	ळ	
व	श	स	ह	ळ	ण	कृ	
उ	फ	ष	क्वा	व	त	पु	
घ	प	न	ध	द	थ	ऐ	
ग	ख	क	अः	अम्	औ	ओ	

ॐ नमो नमो नमो नमो नमो नमो नमो नमो
[मातृका देवता शान्तिकर यन्त्र ॥]

புள்ள மந்திரகயந்த்ரம்
पूण मातृका यन्त्रम् ॥

8. குலஜா மந்திரம் :

“ ஐம் குலஜே ஐம் சரஸ்வதி ஸ்வாஹா ”

9. கீர்த்தீஸ்வரி மந்திரம் :

“ ஐம் ஹரீம் ஷரீம் வத வத கீர்த்தீஸ்வரி ஸ்வாஹா ” ||

10. அந்தரிட்ச சரசுவதி மந்திரம் :

ஐம் ஹரீம் அந்தரிட்ச சரஸ்வதி
ஸ்வாஹா || ”

11. கட சரசுவதி மந்திரம் :

“ ஹ்ஸ்ப்ரேம் ஹ்ஸ்ரௌ : ஹ்ஸ்ப்ரீம்
ஐம் ஹரீம் ஷரீம் த்ராம் த்ரீம்
க்லீம் ப்லாம் ச :

(4) க்ரீம் கட சரஸ்வதி கடே வத வத
தர தர ருத்ராக்நயா மமாபிலாஷம்
சூரு சூரு ஸ்வாஹா || .

12. கினி சரசுவதி மந்திரம் :

“ ஐம் ஹைம் ஹரீம் கினி கினி விச்சே ”

இந்த மந்திரமகோததி என்னும் நூல் தசம நா வித்தைகளின் பூஜை, தியானம், யந்திரம், மந்திரம், ஆரண தேவதைகள் முதலியவற்றை விவரிக்கக் கூறும் நூலாக அமைகின்றது.

மூலத் தேவி பாகவதம் :

இந்நூலின் அத்தியாயம் 4 ல் சரசுவதி தேவியின் பூஜை; துதி; கவசம் ஆகியவற்றுக்கான மந்திரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. நியாஸம் செய்யும் முறையும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்பூசை முறை நாராயணர் - நாதர் - பிருஹஸ் பதி - வால்மீகி - ஸ்வாயம்புவம்நு - கணாதர் - கௌதமர் - சகடாயநர் - தட்சன் காத்யாயனர் - சரந்தாதபர் - சம்வர்த்தர் - வசிஷ்டர் - பராசரர் - வியாசர்-யாக்கு வல்க்யர் - ஆகிய குருபரம்பரையால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப் படுகிறது.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் யாக்குவல்க்யரால் செய்யப்பட்ட சரசுவதி ஸ்தோத்திரத்தை விவரிக்கிறது.

மூல வித்யார்ணவதந்தம் :

இந்நூல் மூல வித்யார்ணயரால் செய்யப்பட்டது, இதன் 24 ம் அத்தியாயத்தில் மூல வித்யையின் உபவித்யையான தாராதேவி(சரசுவதி)யின் உபாஸனை,

மந்திர பேதங்கள்; உருவ வேறுபாடுகள்; ஒன்பது ஆவரணத்திலான பூசைகள்; ஆவரண தேவதைகள் சோரூபங்கள்; பூசைகள்; ஆகியன 218 முதல் 233 வரையுள்ள பக்கங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. காம்ய பிரயோக முறைகள் [குறித்த ஒரு பலனைப் பெறுதற்காக மந்திரங்களில் உரிய பீஜங்களைச் சேர்த்து உபாசிக்கும் முறைகள்] விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிருஹத்புரச்சர்யார்ணவம் :

இந்நூலில் பல நூல்களிலிருந்து திரட்டிய பல்விதச் சத்தி உபாசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் புறக்கிரியைகள் விவரமாகக் கூறப்படுகின்றன.

மேருதந்திரம் :

இந்நூலில் 23 ம் பகுதியில் 505 முதல் 515 முடிய உள்ள பக்கங்களில் தாரா (சரசுவதி) உபாஸனை; ஆவரண பூசை விதிகள்; பலவேறு பீஜாட்சரங்களை மாற்றிக் கூட்டும் வழிமுறைகள் முதலியன சொல்லப்படுகின்றன.

புராண தோஷிணி தந்திரம் : [பக். 74 முதல் 99]

தேவி உபாசனையின் உபபூசை வித்தைகளில் சொல்லப்படும் தேவர்களின் விவரங்கள், மந்திரங்கள்; மந்திரங்கள் உருவாகும் ஒலி அடிப்படைகள்; ஒலிகளின் விவரங்கள்; முதலியன ஏழு எட்டு படலங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சாரதா திலகம் :

ஆறு; ஏழு படலங்களில் ஒலிகளின் தொடக்கம்; மொழி உருவாக்கம்; மொழியின் மந்திரரூபம்; வர்ணம்; தியான உருவம்; தியான பலன; ஒவ்வொரு ஒலியின் அதிதேவதைகள் ஆகியவை விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. [தேர்ந்த மொழிப் பண்டிதர்கள் மற்றும் உபாஸனாசாரியர் உதவியின்றி இவ்விருநூல்களையும் பயிலுதல் மிக அரியது.]

சரசுவதி பஞ்சாங்கம் :

இந்நூலில் மந்திர ஆக்கம்; தியானம்; கவசம்; நியாசம் மற்றும் பூசை; துதி ஆகிய அங்கங்கள் சுருங்கக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தாரா தந்திர சாஸ்திரம் :

இந்நூலில் 1. தசமகா வித்யா பேதங்கள்; 2. ஸ்ரீ தாராசோரூப தத்துவம்; 3. தாரா மந்திர சாதனவிதி-வர்ண; ஷோடா: ருத்ர; கீரக; லோக பால; சிவசக்தி; தாராதி; பீட; ஷடங்க; கர நியாசங்கள்; தியானம்; பீட பூஜை; பூஜை யந்திரம்; ஆவரண பூஜை - நான்கா வரணம்; பவிதானம், புறக் கிரியைகள்; அந்தரங்கக் கிரியை; சாம்ய பரயோக விதி; 4. தாரதேவியின் எண்வகை மக்திரங்கள்; மூலம்; 32 அட்சாமந்திரம்.

5. தாரா நித்யார்ச்சனவிதி 6. ஏகஜடாமந்திர சாதனை; 7. நீல சரஸ்வதி மந்திரசாதனை, 8. வித்யாராக்ஞி மந்திரசாதனை 9. ஸ்ரீ தாரா ஸ்தோத்ரம் - சதநாமம்; சஹஸ்ர நாமம்; ஸ்ரீ தாரா கவசம். (2); தரைலோக்ய விஜய தாரா கவசம்; உக்தாராகவசம்; உக்தாரா ஹ்ருதபம், ஸ்ரீ தாரோப நிஷத், தாராஸ் தோத்திரம்; ஸ்ரீ தாராஷ்டகம்; தாரிணி சதநாமத் துதி, நீலதாரா அட்டோத்தரசதத் துதி; ஸ்ரீ தாரா கர்ப்பூரதோத்திரம்; ஸ்ரீ தாராசஹஸ்ர நாமம்; ஸ்ரீ தகராதி தாரா சஹஸ்ரநாம தோத்திரம். ஆகியவை சொல்லப்பட்டுள்ளன.

மந்திர மகோத்தியில் சரசுவதி உபாசனை :

மந்திரமகோத்தி (மந்திரப் பெருங்கடல்) எனும் நூலில் 18-வது மந்திரப்பகுதியில் “சரசுவதி” தேவியின் உபாசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் ஒன்பது வகை நியாசங்களும் அவற்றின் பலன்களும் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக நியாசங்கள் - நாம் வணங்கும் தேவதைக்குரிய வீஜாட்சரங்களையும், மந்திரங்களையும் தேவதைகளையும் நம்உடலிலும் நம்மைச் சுற்றிலும், உபாசனை செய்யும் இடத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நிறுவிப் பூசித்து உபாசனா தெய்வத்தின் அருட் பேரொளியில் ஆழந்திருத்தலை அறிதலாகும்.

இந்நூலில் சரசுவதி தேவிக்குரியதாகக் கூறப்படும் ஒன்பது வகை நியாசங்களில் முதல் இரண்டால் சோம்பலும் அறியாமையும் அழிகின்றன.

மூன்றாவது நியாசத்தால் மூவுலகை வெல்லும் ஆற்றல் கிட்டுவது. நான்காவது நியாசத்தால் நரை, திரை, மூப்பு அகலும். ஐந்தாவது நியாசத்தின் முடிவில் அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேறுதல்.

ஆறாவது நியாசத்தால் நற்கதியை அடைதல், ஏழாவது நியாசத்தால் சர்வரோக நிவாரணம் பெறுதல், எட்டாவது நியாசத்தால் எல்லாத்துன்பங்களும் அழிதல், ஒன்பதாவது நியாசத்தால் உபாசகர் தன் உருவத்தினை மந்திர சொரூபமாக விளக்கி நிறுதல் ஆகும்.

x ஷ்டி மந்திரமகோத்தி நூல் சரசுவதிக்குரிய மந்திரங்களையும், மந்திரங்களையும் விரிவாகக் கூறுகிறது. இந்தநூல் இவ்வாதின நூலகத்தில் உள்ளது. சகலதேவதா மூர்த்திகளுக்கும் மந்திரங்கள் உள்ளன,

சரசுவதி தேவிக்குரிய வேதங்கள் - பிரம்மணங்கள் - புராணங்கள் இவைகளின் மூல கலோகங்கள் :

வேதங்கள் மற்றும் புராணங்களில் சரசுவதிதேவி பற்றிய செய்தி சன்யாவும் பல நிலைகளில் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் சரசுவதி உல்க நதியின் தேவதாயாவே தகுதிப்பட்டாள். வேத நூல்களிலும், உபநிடதங்களிலும் சரசுவதி நதிக்கரையில் நடத்தப்பெற்ற யாகங்கள் மிகவும் புனிதத்துவம் வாய்ந்தனவாகக் கருதப்பட்டு வந்தன.

* “சரஸ்” என்ற சொல்லில், ஒளி ஆகியன தங்குதலையின் பிற பிரவாகமாக வருவதைக் குறிக்கும். காலப்போக்கில் தென்வித்தத் தன்மை பொருந்தியவளாகக் கருதப்பட்டாள். இந்தநிலையில் சரையின் நதி பெற்று வந்த சடங்குகளுக்கே அதிபதியாகவும், பின்னர் இவற்றுடன் தொடர்புடைய வேத உபநிடத நூல்களுக்கே தலைவியாகவும் சரசுவதி போற்றப்பட்டாள். காலப்போக்கில் சரசுவதிக்கும், அதே பெயருள்ள நதிக்கும் இரக்த தொடர்பு அறியப்பெயர்ந்து.

புராணங்களில் :

புராண நூல்களில் சரசுவதியின் பிறப்பு பற்றிய பல செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் பல புராணாடிகள் உள்ளன.

“மச்சபுராணத்தில்” - காமதேவன் தனது மனைவியிடுத்து காதலும், சாவித்திரி, சரஸ்வதி, காயத்ரி, பிராமணி” என்ற மூன்றாம் புகழப்படும் ஒரு வேதமகையைப் புகழ்ந்துகேட்டுப்புகழ் உண்டாக.

“ஸ்கந்தபுராணம் - பத்மபுராணம்” - இரண்டாவதில் காதல்களின் யாகத்தை விடுத்துக்கேற்ற காதல்களிடமிருந்து இவர்கள் மனமாவைப் பெற்றி ஜீணைத்துவமும் சம்பந்தம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“வராகபுராணத்தில்” - காயத்ரி, சரசுவதி, மகேஸ்வரி, சாவித்திரி ஆகிய பெயர்கள் இதே உயர்விற்கு உழங்கள் இருக்கின்றன.

“தேவிகாவதம்” - சிவஷணியின் பத்தினியான ராகாபதி உல்க விருந்து சரசுவதி உல்கின்றி சிவஷணியின் பத்தினியாக விளங்கியவர் என்று, கங்கையுள் இறந்து சர்க்கரசியாக புராணமாக விஷ்ணுவை

ருத்ரவாகீஸ்வரி

மத்திமதசதாளத்தில்
ருத்ரவாகீஸ்வரி

விடுத்துச் சென்று தான்பெற்ற சாபத்தின் விளைவாக நதியாக மாறினாள், சாப விமோசனம் பெற்றபின், நான்முகனை மணவாளனாக ஏற்றுச் சத்திய லோகம் சென்றாள். பாரத நாட்டிற்கு நதிவடிவில் வந்ததால் பாரதி என்றும், பிரமவின் துணைவியானதால் பிராம்மணி எனவும், பாவிகளின் பாவங்களை யுழிக்கும் நெருப்புபோல மஞ்சள் நிறமுள்ள நதியாகப் புலப்படுவதால் சரசுவதி என்றும் அழைக்கப்பட்டாள்.

வேதகாலம் :

வேதகாலம் முதற்கொண்டு இத் தேவி வழிபாடு இருந்துவருகின்றது என்று ஆராய்ச்சியாளர்களும், வேத பண்டிதர்களும் கூறுவர். அவ்வகையில் இதே தேவிக்குரிய மந்திரங்கள், பிரயோகங்கள், உபாசனைகள், நியானங்கள் யாவும் வேதங்களிலும், பிரம்மணங்களிலும், புராணங்களிலும் விரிவாகக் காணப்படுகின்றன.

இப்பகுதியில் சரசுவதி தேவிக்குரிய மூல பாடங்கள் மட்டும் சமைக்கின்றன. சில பாடங்களில் காணும் (மூல சுலோகங்கள்) விளக்கங்கள் இப்புத்தகத்தின் பல இடங்களில் காணலாம்.

மேலும் இத் தேவிக்குரிய உருவம் மற்றும் கிரியைகள் (பூஜை நெறி முறைகள்) யாவும் அவரவர்கள் கொண்டொழுகும் சமய நெறிமுறைகளின்படி ஆரதிக்கப்படுகின்றன.

வடமொழி நூல்கள் (மூல சுலோகங்கள்) :

1. நிக்வேதம்	12. பிரம்மகைவர்த்தபுராணம்
2. யஜுர்வேதம்	13. விஷ்ணுபுராணம்
3. அதர்வணவேதம்	14. ஸ்கந்தபுராணம்
4. சுதபாத பிராம்மண	15. பிரம்மபுராணம்
5. சாங்க்யான பிராம்மண	16. பத்தபுராணம்
6. கோபாதபிராம்மண	17. கருடபுராணம்
7. ஐத்ரேய பிராம்மண	18. பாகவத புராணம்
8. தாந்த்ய பிராம்மண	19. லாமன புராணம்
9. வைத்தீரீய பிராம்மண	20. வைக்ரிதரஹஸ்யம்
10. மச்சபுராணம்	21. சரசுவதி ஸூக்தம்
11. வாயுபுராணம்	22. சரசுவதி பிராத்தன.

Ref:- 1 to 20 முடிய “Sarasvati in Sanskrit literature”
- Author - M. I Khan.

* ரிக்வேதம் :

- பாசகா ந: சர'ஸ்வதி வாஜே'भिर्वाजिनीवती । यज्ञं व'प्सु धियाव'सु: ॥ ऋ० 1-3-10
- சோதயித்வீ சுநூத'னா'னா' சேத'ந்தி சுமதி'நாம । யஜ்ஞ'ம்'த'ய' சர'ஸ்வதி ॥ ஋० 1-3-11
- மஹோ அண: சர'ஸ்வதி ப்ர'சே'தயதி கெது'நா' । தியோ வி'ஸ்வா தி ரா'ஜதி ॥ ஋० 1-3-12
- இலா சர'ஸ்வதி மஹி தி'ஸ்வோ தேவீ'ம'யோ'பு'வ: । வஹி: சீ'தி'ந'வ'ஸ்வி'த: ॥ ஋० 1-13-6
- தானு'ர்ப்'வ'யா நி'வி'தா'ம் ஹு'ம'ஹே வ'ய'ம்' ப'ய'ம்' மி'த்ர'ம'தி'தி' த'க்ஷ'ம'ஸ்தி'த'ய' ।
- அ'ய'ம்' ம'ண'ம்' வ'ரு'ண'ம்' சோ'ம'ம'ந்நி'நா' சர'ஸ்வதி ந: சு'ம'நா' ச'ய'ஸ்க'ர'த் ॥ ஋० 1-53-3
- சு'வி'தே' வ'ஷ்வ'ர்பி'தா' ஹோ'நா'ம்' ம'ரு'த'சு' ப'ரா'தீ ।
- இலா சர'ஸ்வதி மஹி வ'ஹி: சீ'தி'ந'து' ய'திர'யா: ॥ ஋० 1-142-6
- ய'ஸ்தே' ஸ்த'ந: 'ச'ச'யோ' யோ' ம'யோ'மூ'யே'ந' வி'த்ர'யா' பு'ஸ்ய'மி' வ'யா'ய'ணி ।
- யோ' ர'க்ஷ'த'யா' வ'சு'வி'த: சு'த'வ: ச'ர'ஸ்வதி த'மி'த' த'யா'த'வே' க: ॥ ஋० 1-164-46
- பா'ர'தீ'லே' சர'ஸ்வதி யா' வ' ச'வ'ர'யா' உ'ப'ந்நுவே । தா' ந'இ'வோ'த'ய'த' திரி'யே ॥ ஋० 1-183-8
- த'வ'ம'மே' அ'தி'தி'தே'வ' தா'சு'பே' த்வ'ம்' ஹோ'நா' ப'ரா'தீ' வ'ர'ய'சே' ரி'ரா' ।
- த'வ'மி'த'யா'ம்' ச'த'தி'மா'சி' த'க்ஷ'சே' த்வ'ம்' வு'ர'க்ஷ'த'யா' வ'சு'ப'தே' சர'ஸ்வதி ॥ ஋० 2-1-11
- சர'ஸ்வதி சா'த'ய'ந்தி' திய'ய' ந' இ'லா'ம்' தே'வீ' ப'ரா'தீ' வி'ஸ்வ'தூ'தி: ।
- தி'ஸ்வோ' தே'வீ: 'ஸ்வ'த'யா'ம்' வ'ஹி'ரே'த'ம'க்ஷி'த்ர'ம்' பா'ந்நு' ச'ர'ண'ம்' நி'ய'த' ॥ ஋० 2-6-8
- சர'ஸ்வதி த'வ'த'ஸ்மா'ம்' அ'வி'தி'த' ம'ரு'த'வ'ந்தி' தூ'ய'தீ' ஜே'பி' ச'த'ரூ'வ: ।
- த்வ'ம்' சி'க்ஷ'த'வ'ந்த'ம்' த'தி'ய'தீ'மா'ம்' மி'த்ர'யோ' ஹ'நி'தி' வு'ர'ப'ம்' சா'தி'கா'நா'ம் ॥ ஋० 2-30-8
- அ'வி'த'மே' ந'தி'த'மே' தே'வி'த'மே' சர'ஸ்வதி ।
- அ'ப'ர'ச'த'ஸ்தா' இ'வ' ச'ஸ'தி' ப்ர'ச'ஸ்தி'ம'வ' ந'ஸ்கூ'தி ॥ ஋० 2-41-16

* வேதப்பகுதியினை வேதவித்துக்கள் மூலம் அறிந்து தெளிதல் நன்று.

ते विश्वां सरस्वति श्रितायूँपि देव्याम् ।

शुनर्दोत्रेषु मास्व प्रजां देवि विदिङ्गिह नः ॥ ऋ० 2-42-17

इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति ।

या ते मन्म गृत्समदा ऋतावरि प्रिया देवेषु जुह्वति ॥ ऋ० 2-41-18

नि त्वां दये वर आ पृथिव्या इळांयास्पदे सुदिनत्वे अद्भाम् ।

इपद्भ्यां मानुष आपयायां सरस्वत्यां रेवदग्ने दिदीहि ॥ ऋ० 3-23-4

विदुशुद्रया मरुत ऋष्टिमन्तो दिद्यो मर्या ऋतजांता अयासः ।

सरस्वती शृणवन्त्यज्ञियांसो धातां रयिं सहवीरं तुरासः ॥ ऋ० 3-45-13

पावीरवि कन्यां चित्रायः सरस्वती वीरपत्नी धियं धात् ।

आभिरच्छिद्रं शरणं रुजोपां दुराधवं गृणते शर्म यस्त ॥ ऋ० 6-46-7

ते नो रुद्रः सरस्वती सजोपां मीळहुष्मन्तो विष्णु मृळन्तु वायुः ।

ऋभुक्षा वाजो देव्यो विधाता पर्जन्यावातां पिप्यतामिषं नः ॥ ऋ० 6-50-12

इन्द्रो नेदिष्टमवसागमिष्टः सरस्वती सिन्दुभि पिन्वमाना ।

पर्जन्यो न ओषं पीषिर्मयोभुरग्निः सुशंसः सुहवः पितेव ॥ ऋ० 6-52-6

इयं शुष्मे भिविसखा इवाहजत्सानुं गिरीणां तविषेमिरू मिभिः ।

पारावतन्नीमवसे सुवृत्तिभिः सरस्वतीमा धिवासेम धीतिभिः ॥ ऋ० 6-61-2

सरस्वति देवनिदो नि बर्हय प्रजां विश्वस्य वृत्तयस्य मायिनः ।

उत श्रितिभ्योऽवनीरदिन्द्रो विषमेश्यो अस्रवो वाजिनीवति ॥ ऋ० 6-61-3

प्र णो देवि सरस्वती वाजे भिरवाजिनीवती धीनामविद्यं वनु ॥ ऋ० 6-61-4

यस्तुवां देवि सरस्वत्युवग्रूते धने हिते । इन्द्रं न वृत्रतयं ॥ ऋ० 6-61-5

त्वं देवि सरस्वत्यवा वाजेषु वाजिनि । रदां पूषेव नः सनिम् ॥ ऋ० 6-61-6

उत स्या नः सरस्वती घोरः । हिरण्यवर्तनिः । वृत्रध्नी वष्टि सुष्टुतिम् ॥ ऋ० 6-61-7

यस्यां अनन्तो अह'तस्त्वे षड्व'रिणुर'र्णवः । अमश्चर'ति रोरुवत् ॥ ऋ०	6-61-8
सा नो विश्वा अति द्विषः स्वसु'रन्या ऋताव'री । अतःनहे'व सूर्यः ॥ ऋ०	6-61-9
उत नः प्रिया प्रियासु' सप्तस्व'सा सुनु'ष्टा । सर'स्वती स्तोम्यां भृत् ॥ ऋ०	6-61-10
ज्ञाप'प्रवी पार्थि'वान्गुरु रजो' अन्तरिक्ष'म । सर'स्वती निदस्पांतु ॥ ऋ०	6-61-11
त्रिष'वस्यां सप्तवांतुः पञ्च' जाता वयंय'ती । राजे'वाहि तस्यां भृत् ॥ ऋ०	6-61-12
प्र या महिष्ठा महिनांतु चेर्किते जुम्नेभि'रन्या अप'यामपस्त'सा ।	
रथ'इव वृहती विभ्वने' कृतोपस्तुन्यां चिकितया र'स्वती ॥	6-61-13
सर'स्वत्यभि नो नेपि वस्यो माप' सक्तीः पय'सा मा न आ ध'क् ।	
जुषस्व' नः स'ख्या वे'इयां च मा त्वन्धेत्वाप्यर'णानि गम ॥ ऋ०	6-61-14
आ यत्साकं यशसो वावशानाः सर'स्वती सस्यो सिन्धु'भाता ।	
याः सुष्वय'न्त सुदुघां सुधारा श्रभी स्वेन पय'सा पीप्यांनाः ॥ ऋ०	7-35-6
सेदुमो अ'सु मरुतः स शुष्मी य मयं' पृषदश्वा अवः य ।	
उतेमग्निः सर'स्वती जुनन्ति न तस्य' रायः प'र्येताति ॥ ऋ०	7-40-3
प्र क्षोद'सा घाय'सा सस्र एषा सर'स्वती वरुणमाय'सी पूः ।	
प्रवाव'धाना रय्ये'व याति विश्वां अपो महिना सिन्धु'रन्या ॥ ऋ०	7-65-1
एकचित्त्सर'स्वती नदीनां जुचियं ती गिरिभ्य आ स'मुद्रान् ।	
रायश्चेत'न्ती भुव'नस्य मूरे' धूतं पयो दु'दुहे नाहु'पाय ॥ ऋ०	7-65-2
उत स्या नः सर'स्वती जुपाणोप' श्रवत्सुभगां यज्ञे अस्मिन् ।	
मितञ्जु'भिर्नमस्यै'रियाना राया युजा चिदुत्त'रा सखिभ्यः ॥ ऋ०	7-65-4
इमा जुह्वाना युष्मदा नमोभिः प्रति स्तोम' सरस्वति जुषस्व ।	
तव शर्म'न्प्रदत् मे दर्शाना उय' स्थेयाम शरणं न वृथम ॥ ऋ०	7-65-5

வாசஸ்பதி வாசீஸ்வரி

மத்திமதசதாளத்தில்

வாசஸ்பதி வாசீஸ்வரி - முனிவர்களுக்கு ஞானத்தை
உணர்த்தும் முறையில் அமைந்தது - தஞ்சைப் பெரிய
கோயிலில் முனிவர் சூழ்ந்த நிலையில் சரசுவதியின் திருவுரு
வைக் காணலாம்.

अयमु'ते सरस्वति वसिष्ठो द्वासांवृतस्य' सुभगे व्यांवः ।	
वर्षं शुभ्रे स्तुवते रासि वाजांन्यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः ॥ ऋ०	6-65-6
बृहदु' गायिषे वर्चोऽसुर्या' नदीना'म् ।	
सर'स्वतीसिन्ध'हया सुवृ'क्तभिः स्तोमै'वसिष्ठ रोद'सी ॥ ऋ०	7-96-1
उमे यत्ते' महिना शु'भ्रे अन्ध'सी अधिक्षियनिंत पूरवः' ।	
सा नो बोध्यवित्री मरुत्स'खा चोद'राधो' मघोनाम ॥ ऋ०	7-96-2
भद्रमिद्धद्रा कृ'णवत्सर'स्वत्क'वारी चेतति वजिनीवनी ।	
शृणा'ना ज'मदग्निवस्तु'धाना च' वसिष्ठवत् ॥ ऋ०	7-96-3
जनीयन्तो न्वग्र'वः पुत्रीयन्तः सुदान'वः । सर'स्वन्तं हवामहे ॥ ऋ०	7-96-4
ये ते' सरस्व उर्मयो मधु'मन्तो घृतदधुतः' । तेर्मिर्गोऽविता भ'व ॥ ऋ०	7-96-5
पीपिवांसं सर'स्वतः स्तनं यो विश्वद'शतः । भक्षीमर्दि प्रजामिप'म् ॥ ऋ०	7-96-6
पूषा विष्णुर्हव'नं मे सर'स्वत्यव'न्तु सम सिन्ध'यः ।	
आपो वातः पर्व'तासो वनस्पतिः शृणोतु' पृथिवी हव'म् ॥ ऋ०	8-54-4
भार'ती पव'मानस्य सर'स्वतीळां मही ।	
इमं नो यज्ञमा ग'मन्तिस्त्रो दे वीः स्पेश'सः ॥ ऋ०	9-5-8
रायः स'प्रुद्रांश्चतुरोऽसभ्यं' सोम विश्वत' । आ प'यस्व सहस्रिणः' ॥ ऋ०	9-33-6
आ न' पूषा पव'मा । सुरातयो मित्रो ग'च्छन्तु वरु'णः सजोष'सः ।	
वृहस्पतिमं रुतों वागुरश्विना त्वष्टां सविता सुयमा सर'स्वती ॥ ऋ०	9-81-4
सर'स्वती देवयन्तो' हवन्ते सर'स्वतीमध्वरे तायमाने ।	
सर'स्वती सुकृतो' अहयन्त सर'स्वती दागुषे वाये' दात् ॥ ऋ०	10-17-7

सर'स्वती या सरथं ययाथ' स्वधामिदेवि पितृभिर्मद'न्ती ।	
आसद्यास्मिन्बहिवि मादयस्वानमीवा इष आ वे'ह्यस्मे ॥ ऋ०	10-17-8
आपो' रेवतीः क्षय'था हि वस्वः क्रन्तुं' च भद्रं विभ्रयामृतं' च ।	
रायश्च स्थ स्व'पत्यस्य पत्नीः सर'स्वती तदृ'णते वयो' वात् ॥ ऋ०	10-30-12
स्वायुषं स्वव'सं सुनीथं चतु'ः समुद्रं वरुणं' रयीणाम् ।	
चक्र'त्य शंस्य' भूरि'वारमस्मभ्य' चित्रं वृष'णं रयिं दां ॥ ऋ०	10-47-2
सर'स्वती सरयुः सिन्धु'रूमिभिर्महो मही'वसा य'न्तु वश'णीः ।	
देवीरापो' मातरः' सूदयिन्वो' घृतवन्पयो मधु'मक्षो अर्चत ॥ ऋ०	10-64-9
पार्वीरधी तन्यतुरेक'पावजो दियो धर्ता सिन्धुरापः' समुद्रियः' ।	
विश्वे' देवास' शृणवन्त्यच्चांसि मे सर'स्वती सह धीभिः पुर'न्ध्या ॥	10-65-13
इमं मे' गंगे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं' मन्वता पुरुण्या ।	
असिवन्या म'रुद्वृधे वितस्तयार्जी'कीये शृणुह्या सुपोम'या ॥ ऋ०	10-65-5
पुत्रमिव पितरांविश्वर्णोमेन्द्रावयुः काव्यै'द'सनाभिः ।	
यत्सुरामं व्यपिबः शर्चीभिः सर'स्वती त्वा मधवन्तमिष्णक् ॥ ऋ०	10-131-5
वातस्याश्वो वायोः सखाथो दे वेपि'तो मुनिः ।	
उभौ स'मुद्रावा क्षे'ति यश्च पूर्व' उताप'रः ॥ ऋ०	10-136-5

யஜுர்வேதம் :

अग्ने'ऽदध्यायोऽशीतम पाहि मां दिद्योः पाहि

प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै । पाहि दुर'वा न्याऽश्र'विष'

नः पितुं कृ'णु । सुषदा योनौ स्वाहा ।

वाङ्मते संये शर'तये स्वाहा सर'स्वत्यै यतोभगिन्यै स्वाहा यजु. 2।20

हृषे राये र'मस्य सह'से वरुन ऊर्जे अप'त्याय ।

सभ्राड'नि स्वराड'सि सारस्वतो त्वोत्सी प्राच'ताम् ॥ यजु. 13-35

आ ग्रयणश्च' मे वैश्वदे वश्च'मे भुवश्च' मे वैश्वावन-

रश्च' म ऐन्द्रा-ग्नश्च' मे महाधै'श्वदेवश्च मे

मरुत्वतीयांश्च मे निष्के'वत्यश्च मे सावितश्च' मे

सारश्वतश्च' मे पात्नीवतश्च' मे हारियोजनश्च ने'

यज्ञेन' कल्पन्ताम् ॥ यजु. 18-20

दे वस्य' त्वा सवितुः प्र'सवेऽश्विनोवहिभ्यां पूरणो

हस्तान्याम् । सर'स्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रेणा ग्नेः

साम्राज्य'ना भिषिञ्चामि ॥ यजु. 18-37

सोम'स्य रूपं क्रीतस्य' परिस्रुत्परिणिच्यते । अश्विभ्यां'

वृधं मे'षजामिन्द्रायैन्द्र' सर'स्वत्या ॥ यजु. 19-15

ह विधानं यदश्विनाग्नीध्रं यन्सर'स्वती ।

इन्द्रायैन्द्र' सद'स्रुतं पत्नीशालं गा'पत्य ॥ यजु. 19-18

सर'स्वती योन्यां गर्भे'मन्तरश्विभ्यां पत्नी सुकृतं विभति ।

शपा' रसे'न वरुणो न साम्नेन्द्र' श्रियं जनय'न्नप्सु राजां ॥ यजु. 19-24

तेजः पशूना' हविरिन्द्रियाव'परिस्रुता पय'सा

सारधं मधु' । अश्विभ्यां' वृधं भिषजा सर'स्वत्या

सुतासुताभ्याममृतः सोम इन्दुः ॥ यजु. 19-95

समिद्धो अग्निर'श्विना तप्तो धर्मो विराट् सुतः ।

वृहे धेनुः सर'स्वती सोम' गृक्रमिहेन्द्रियम् ॥ यजु. 20-55

ऋतुधेन्द्रो वनस्पतिः शशमानः परिस्त्रुतां ।

कीत्नात्न मश्वभ्यां मधु दुहे धेनुः सरस्वती ॥ यजु. 20-65

ता नासत्या सुपेशसा हिरण्यवर्त्तनी नरां ।

सरस्वती हविष्मतीन्द्र कर्मसु नोऽवत ॥ यजु. 20-74

ता भिषजां सुकर्मणा सा सुदुधा सरस्वती ।

स वृषदा शतकतुरिन्द्राय दधुरिन्द्रियम् ॥ यजु. 20-75

होतां यक्षन्नराशः स नम्रहं पतिः सुरया

भेषजं भेषः सरस्वती भिषग्रयो न चन्द्रश्रिर्नोर्वपा

इन्द्रस्य वीर्यं वदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोषमभिः पयः

सोमः परिस्त्रुतां घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यजः ॥ यजु. 21-31

होतां यक्षदू बर्हिरुर्णभ्रदा भिषज् नासत्या भिषजाश्विना-

श्वा शिशुमती भिषग्वेनु सरस्वती भिषग् दुः इन्द्राय

भेषजं पयः सोमः परिस्त्रुतां घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यजः ॥ यजु. 21-33

होतां यक्षदुरो दिशः कवण्यो न व्यचस्वतीरश्वभ्यां

न दुरो दिश इन्द्रो न रोदसी दुघे दुहे धेनुः सरस्वत्या-

श्विनेन्द्राय भेषजः शुक्रं न ज्योतिरिन्द्रियं पयः सोमः

परिस्त्रुतां घृतं मधु व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यजः ॥ यजु. 21-34

पञ्च नद्यः सरस्वतीमपियन्ति सप्तोत्तसः ।

सरस्वती तु पञ्चधा सो देशोऽभवत्सरित् ॥ यजु. 34-11

அதர்வண வேதம் :

सर'स्वतीमनु'मति भगं यन्तो हवामहे ।

वाचं जुष्टं सधु'मतीसवादिषं देवानां देवहृ'तिषु ॥ अथर्व० 5-7-4

यं याचास्य'दं वाचा सर'स्वत्या मनो जुष्टं ।

श्रद्धा तस्य विन्दतु दत्ता सोमे'न वभ्रुणां ॥ अथ 5-7-5

आ नो यज्ञं भार'ती तूय'मेविडां मनुष्यदि'न वेतय'न्ती ।

तिस्रो देवी'र्वहिरे'दं स्यो'न सर'स्वतीः स्वप'सः सदा'न्ताम् ॥ अथ. 5-12-8

ओते' मे यावा'पृथिवी ओतां देवी सर'स्वती ।

आतौ स इन्द्र'श्चाग्निश्च कि'र्मि' जन्मयता'मिति ॥ अथ 5-23-1

गर्भं वेहि सिनीवा'ग्नि गर्भं वेहि सर'स्वती ।

गर्भं ते अश्विनो'ना ध'र्ता पु'रु'र'स्त्रजा ॥ अथ. 5-25-3

यद् वेद राजा वरु'णो यद् वा' देवी सर'स्वती ।

यदिन्द्रो' वृष'हा वेद तद् गर्भ'भ'रणं पित्र ॥ अथ. 5-25-6

पातां नो यावा'पृथिवी अ'मे'य' पा'नु' या'वा' पा'नु' सो'मो' नो अ'सः ।

पा'नु' नो दे'वी' सु'भगा सर'स्वती पा'त्य'ग्निः शि'वा ये अ'स्य पा'त्य'वः ॥ अथ. 6-3-2

देवा इ'मं म'नु'ना सं'धु'त' य'व' सर'स्वत्या'म'धि' म'णा'य'च'रु'षुः ।

इन्द्र' आसी'न् सी'र'प'तिः द'त्त'क्र'तुः की'ता'ज्ञां आ'य'न् म'रु'तः' सु'दान'वः ॥ अथ. 6-30-1

मह्यं' त्वा मि'त्रा'वरु'णी मह्यं' दे'वी' सर'स्वती ।

मह्यं' त्वा म'ध्य' भू'म्यां उ'भाव'न्तौ सम'स्य'ताम् ॥ अथ 6-89-3

देवा अ'दुः सूर्यो' अ'दा'द् सी'र'दान्' पृ'थिव्य'ऽवा'त् ।

ति॒स्रः सर॑स्वतीर॒दुः स॒र्वि॒त्ता वि॒षदू॒प'ण॑म् ॥ अथ. 6-100-1

यद् धा॒व॒सि त्रि॒योज॑नं प॒ञ्च॒योज॑नमा॒श्विन॑म् ।

तत॑स्त्वं पु॒नरा॒य॒सि पु॒त्राणां॑ नो असः पि॒ता ॥ अथ. 6-131-3

स॒भा च॑ मा॒ स॒मि॒तिश्चा॒यतां॑ प्र॒जाप॑तेर्दु॒हित॑रो॒ संवि॒दाने॑ ।

येनां॑ सं गच्छ॒ उप॒ मा स॒ शि॒क्षाच्च॑ह॒व॒द्वानि॑ पि॒तरः॑ सङ्ग॑तेषु ॥ अथ. 7-12-1

सर॑स्वति॒ व्र॒तेषु॑ ते दि॒व्येषु॑ दे॒वि धाम॑सु ।

जुष॑स्व॒ ह॒व्यमाहु॑तं प्र॒जां दे॑वि ररा॒स्व नः॑ ॥ अथ. 7-68-1

इ॒दं ते॑ ह॒व्यं घृ॒तव॑त् सर॒स्वती॑दं पि॒तॄणां॑ ह॒विरा॒स्यं ? यत् ।

इ॒मानि॑ त॒ उ॒दि॒ता श॑त॒मानि॑ तेभि॒र्वयं॑ मधु॒मन्तः॑ स्याम ॥ अथ. 7-68-2

शि॒वा नः॑ श॑त॒मा भ॒व सु॒मृ॒डीका॑ सर॑स्वति ।

मा ते॑ यु॒योम॑ सं॒दृशः॑ ॥ अथ. 7-68-3

सूर्यो॑ मा॒हः पा॒त्वग्निः॑ पृ॒थि॒व्या वा॒यु॒रन्त॑रि॒क्षाद् य॒मो म॑नु॒ष्येऽभ्यः॑ सर॑स्वती

पा॒थि॒वेभ्यः॑ ॥ अथ. 16-4-4

यथा॑ग्रे त्वं व॑न॒रूप॑ते पु॒ष्ट्या सह॑ ज॒ह्विषे॑ ।

ए॒वा ध॒न॑स्य मे रू॒पाति॑मा द॑धातु सर॑स्वती ॥ अथ 19-31-9

சுதபத பிராம்மணம் :

अथ सारस्वतश्चरुर्भवति । पौष्णश्चरुर्होषा वै सरस्वती वृषा-पूषा तत्पुनर्मियुनं प्रजननमेतस्माद्वाऽऽभयतो मियुनात्प्रजननात्प्रजापतिः प्रजाः ससृजऽइतश्चोर्ध्वाऽइतश्चावाचीस्तथोऽएवैष एतस्मादुभयत एव मिथुनात्प्रजननात्प्रजाः सृजतऽइतश्चोर्ध्वाऽइतश्चावाचीस्तस्माद्वाऽएतानि पञ्च हवींषि भवन्त ॥ श० ब्रा० 2-5-1-1।

अथ यत्सारस्वतश्चरुर्भवति । व्याग्वै सरस्वती व्यागु हैवानुममाद् प्रहरजहीति तस्मात्सारस्वतश्चरुर्भवति ॥ श० ब्रा० 2-5-4-6

सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेति । वाग्वै सरस्वती व्याग्वहः पशवो वै पूषा पुष्टिर्वै पूषा पुष्टिः पशवः पशवो हि यज्ञस्तद्यदेवात्र यज्ञस्य तदेवैतत्सम्भृत्यात्मन्कुरुते ॥ श० ब्रा० 3-1-4-9

(त्य) अथ सारस्वतम् । व्याग्वै सरस्वती व्याग्वै तत्प्रजापतिः पुनराग्नान्मायाययत व्यागेनमुपसमावर्तत व्याग्वमनुकामात्मनोऽकुरुत व्याग्वोऽएवैवऽएतदाप्या रते व्यागेनमुपसमावर्तते व्याग्वमनु हमात्मनः कुरुते ॥ श० ब्रा० 3-9-1-7

तद्यत्सारस्वतमनुवति । व्याग्वै सरस्वत्यश्च, सामस्तस्माद्यो वाचा प्रसाम्यन्नादौ हैव भवति ॥ श० ब्रा० 3-9-1-9

तस्मादाग्नेयमग्निष्टोमऽआलमेन । तद्धि सलोम यदाग्नेयमग्निष्टोमऽआलमेन यद्युक्त्यः स्यादैन्द्राग्नं द्वितीयमालमेतन्द्राग्नानि ह्युक्त्यानि यदि षोडशी स्यादैन्द्रं तृतीयमालमेतेन्द्रो हि षोडशी यद्यतिरात्राः स्यात्सारस्वतं चतुर्थमालमेत व्याग्वै सरस्वती योषा वै वाग्व्योषा रात्रिस्तद्यथायथं यज्ञक्रतून्व्यावर्तयति ॥

श० ब्रा० 4-2-5-14

(त्य) अथ दक्षिणे कर्णेऽआजयति । (तो) इये रन्ते रन्ते हव्ये काम्ये चन्द्रे ज्योतेऽदिति सरस्वति महि विश्रुति । एता तेऽअग्नये नामानि देवेभ्यो मा सुकृतं व्रतादिति अशोचेरिति वैतानि ह वाऽअस्यै देवत्रा नामानि सा यानि ते देवत्रा नामानि तैर्मा देवेभ्यःसुकृतं व्रतादियेवैतदाह ॥ श० ब्रा० 4-5 8-10

(त्य) अथातः स्तोमायनस्यैव । (वा) आग्नेयमग्निष्टोमऽआलमेत तद्धि सलोम यदाग्नेयमग्निष्टोमऽआलमेन पद्युक्त्यः स्यादैन्द्राग्नं द्वितीयमालमेतन्द्राग्नानि ह्युक्त्यानि यदि षोडशी स्यादैन्द्रं तृतीयमालमेतेन्द्रो हि षोडशीयद्यतिरात्रः स्यात्सारस्वतं चतुर्थमालमेत व्याग्वै सरस्वती योषा वै वाग्व्योषा रात्रिस्तद्यथायथं यज्ञक्रतून्வ्यावर्तयत्येनानि त्रीण्यनानि तेषां यतमत्कामयेत तेनेयाद्वाऽऽपालम्भ्यौ षशू सौर्यं द्वितीयं पशुमालभते वैशुवतेऽहन्प्राजापत्यं महाव्रते ॥ श० ब्रा० 4-6-3-3

सोऽमिषिञ्चति । देवस्य त्या सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्वाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामिति देवहस्तैरेवैनमेतदमिषिञ्चति सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रिये दधामीति व्याचै सरस्वती तर्वेन व्याचऽएव यन्तुर्यन्त्रिये दधाति ॥ श० ब्रा० 5-2-2-13

स सारस्वतीरेव प्रथमा गृणाति । (त्य) अपो देवा मधुमतीरगृह्णन्ति-त्ययो देवा रसवतीरगृह्णन्तित्येवैतदाहोर्जस्वती राजस्वाश्चिताऽऽहेति रसवतीरित्येवैतदाह यदाहोर्जस्वतीरिति राजस्वाश्चिताना इति याः प्रज्ञाता राजस्व इत्येवैतदाह यामिभिर्वावरुणावभ्यपिञ्चन्तिवेताभिर्हि मित्रावरुणावभ्यपिञ्चन्त्याभिरिन्द्रमन्यच्चत्वातीरित्येतामिहिन्द्रं नाष्टा रक्षास्य यनयस्तामिमिषिञ्चति व्याचै सरस्वती व्याचैवैनमेतदमिषिञ्चत्येता वाऽएकाऽआपस्ताऽएवैतत्सम्भरति ॥ श० ब्रा० 5-3-4-3

(त्य) अथ सारस्वतीषु न जुहोति । व्याचै सरस्वती अत्रऽआपं नेत्रज्ज्-णात्प्रेन व्याचुहिनसानीति तस्मात्सारस्वतीषु न जुहोति ॥ श० ब्रा० 5-3-4-25

(त्य) अथ सारस्वतं चरु निर्वपति । व्याचै सरस्वती व्याचैव तद्वरुणोऽनुसमसर्पतथोऽएवैष एतद्वाचैवानु सर्पति तथैकं पुण्डरीकं प्रयच्छति ॥

श० ब्रा० 5-4-5-7

स जुहोति । यानि पुरस्तादभिषेकस्य जुहोत्यग्रे स्वाहेति नेजो वाऽअग्निस्तेजसैवैनमेतदमिषिञ्चति सोमाय स्वाहेति क्षत्रं वै सोमः क्षत्रेणैवैनमेतदमिषिञ्चति सवित्रे स्वाहेति सवित्रा वै देशानां प्रसविता सवितुः सप्तऽएवैनमेतदमिषिञ्चति सरस्वत्यै स्वाहेति व्याचै सरस्वती व्याचैवैनमेतदमिषिञ्चति पूष्णे स्वाहेति पशवो वै पूषा पशुभिरेवैनमेतदमिषिञ्चति वृद्धस्पतये स्वाहेति ब्रह्म वै वृद्धस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमेतदमिषिञ्चत्येतानि पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति ताग्येताव्यग्निनामानीत्याचक्षते ॥ श० ब्रा० 5-3-5-8

(त्य) अथ यत्सारस्वतो भवति । व्याचै सरस्वती व्याचा वाऽएनमश्विना यमिषञ्चतां तथोऽयेवैनमेषऽएतद्वाचैव मियज्यति तस्मात्सारस्वतो भवति ॥

श० ब्रा० 5-5-4-16

(द्र) अथ पूर्वैर्द्यूः परिस्रुतसेदधात्यश्विभ्यां पच्यन्त्ये सरस्वत्यौ पच्यस्वेन्द्राय पुत्राग्ने पच्यस्वेति सा यदा परिस्रुद्धवत्यथनया प्रचरति ॥ श० ब्रा० 5-5-4-20

(ञि) इषे राये रमस्व । सहसे द्यूम्नऽऊर्जोऽअपत्यायेत्येनस्मै सर्वस्मै रमस्वेत्येतत्समाडति स्वराडसीति सम्राट् च ह्यप स्वराट् च सारस्वतौ त्वोत्सौ प्रावतामिति मनो वै सरस्यान् वाक्सरस्वत्येतौ सारस्वताऽउत्सौ तौ वा प्रावतामित्येतद् द्वाभ्यामुपदधाति तस्योक्तो बन्धुरयो द्वयु ह्येतद्वयं मृच्छापञ्च सादयित्वा सूददोहसाऽधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ श० ब्रा० 7-51-1-31

(त्य) अथैनं दक्षिणं बाहुमनुपर्यावृत्याभिषिञ्चति । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽग्निर्नोर्बाहुभ्यां पूष्णेऽणो हस्ताभ्यां सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रेणाग्नेः साम्राज्येनाभिषिञ्चामोति वाचै सरस्वती तस्याऽइदं सर्वं यन्त्रं सवितुः प्रसूतऽएवैनमेतदग्नेन सूर्वेण सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रेणाग्नेः साम्राज्येनाभिषिञ्चत्यत्र तं चमसमनुप्रास्यति यदत्र विविक्षितं तत्रेद्विधाऽग्नेरसदिति ॥ श० ब्रा० 9-3-4-17

(स्त) तद्धैके चरु निर्वपति । पौर्णमास्यां सरस्वतेऽमावास्यायां सरस्वत्याऽ एतत्प्रत्यक्षं दर्शपूर्णमासौ यजामह इति वदन्तस्तदु तथा न कुर्यान्मनो वै संस्वान्वाक् सरस्वती स यदेजैतावाधारावाधारयति तदेवास्व दर्शपूर्णमासाविष्टौ भवतस्तस्मादेतौ चरु न निर्वपेत् ॥ श० ब्रा० 11-2-4-9

(त्य) अनूकमेवास्य सामिधेन्यः । (स्त) तत्मात्ता द्रयात्संतन्वन्निव मेऽनुब्रूहीति सन्ततमिव हीदमनूकं मनश्चैवास्थ व्याकवाधारौ सरस्वांश्च सरस्वती च स विद्यान्मनश्चैव मे व्याख्याधारौ सरस्वांश्च सरस्वती चेति ॥ श० ब्रा० 11-2-6-3

तस्याऽअग्निरग्नाद्यमादत्त । सोमो राज्यं अरुणः साम्राज्यं मित्रः क्षत्रमिन्द्रो बलं बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं सविता राष्ट्रं पूषा भग सरस्वती पुष्टिं त्वष्टा रूपाणि ॥ श० ब्रा० 11-4-3-3

(त्स) सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः । पुष्टिमस्मिन्यज्ञे मयि दधातु स्वाहेत्याहुतिमेवादाय सरस्वत्युदक्रामत्युनरस्यै पुष्टिमददात् ॥ श० ब्रा० 11-4-3-16

तावद्विनौ च सरस्वती च । (चे) इन्द्रियम्वीर्य्यमनुचेराद्वत्य तदस्मिन्पुनरदधुस्तम्पाप्मनोऽत्रायत सुवातम्वतैनम्पाप्मनोऽत्रास्मीति तद्वाच सौत्रामण्यमवत्तत्सौत्रामण्यै सौत्रामणीत्वं त्रायते मृत्योराऽमानमप वाप्मानं हते य एवमेतत्सौत्रामण्यै सौत्रामणीत्वं वेद त्रयस्मि शहक्षिणाभयन्ति त्रयस्त्रि शद्धि तन्देवताऽअभिपत्यंस्तस्मादाहुर्भेपजन्दक्षिणाऽइति ॥ श० ब्रा० 12-7-1-14

प्राणः सरस्वती वीर्य्यम् । यत्सारस्वतो भवति प्राणमेवास्मिंस्तद्वीर्य्यदधात्यथोऽपानं समानं हि प्राणश्चापानश्च ॥ श० ब्रा० 12-7-21-5

तावद्विनौ च सरस्वती च । (चा) अपाग्नेनं वज्रमसिञ्चन्न शुष्को नार्द्रऽइति तेनेन्द्रो नमुचेरासुरस्य व्युष्टाया रात्रावनुदितऽआदित्ये न दिवा न नक्तमिति शिरऽउदवासयत् ॥ श० ब्रा० 12-7-3-3

सरस्वत्यै स्वाहा । सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा सरस्वत्यै बृहस्पत्यै स्वाहेति वाग्वै सरस्वती वाचैवैनमुद्यच्छति ॥ श० ब्रा० 13-1-8-5

(र) अथ गानाह्वयति । जघनेन मार्हपत्यं यन्निहऽपहृदितऽपहि सरस्व-
त्येहीतीडा हि गौरदितिहिं गौः सरस्वती ही गौरथोच्चैराह्वयति नाम्ना ऽ सावेह-
सावेहसावेहीति त्रिः ॥ शो ब्रा० १४-२-१-७

सरस्वत्यै पिन्वस्वेति । व्याग्यै सरस्वती व्याचा वाऽपनदश्विनौ यज्ञस्य शिरः
यत्पधत्तान्तावेतत्प्रीणाति तस्मादाह सरस्वत्यै पिन्वस्वेति ॥ शो ब्रा० १४-२-१-१२

(र) अथास्यै स्तनमभिपद्यते । यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूरिति यस्ते स्तनो
निहितो गुहायामित्येवंतदाह यो रत्नधा वरुचिदः सुदचऽइति यो धनानान्दाता
व्यसुचित्पणायऽइत्येवंतदाह येन विश्वा पुष्यन्ति व्याय्याणि येन सर्वान्देवा-
न्सर्व्याणि भूतानि विश्वर्पात्येवंतदाह सरस्वती तमिह धातवेऽरिति व्याग्यै
सरस्वती सैषा धर्मवता यज्ञो वै वायव्यः सः पश्यन्त्येव येन देवान्प्रीणात्मेत्येवदा-
ताय गार्हपत्यस्याहं भैरः अन्तरिक्षमन्वेमीत्यसावेत इह ॥ शो ब्रा० १४-२-१-१५

त्य) अथास्वाले पश्याय स्तनमभिपद्यति । यस्ते स्तनः शशयो यो मयो-
भूर्यौ रत्नधा वरुचिदः सुदचः । येन विश्वा पुष्यन्ति व्याय्याणि सरस्वति तमिह
धातवे ऽ करिति ॥ शो ब्रा० १४-२-१-२८

சாங்க்யாயண பிராமம்மணம் :

अथ यदग्नौ प्रथमौ प्रथमौ देवतानां यजति दार्शपौर्णमासिके वा पौर्णे देवते
तस्मादेतौ प्रथमो यजत्यथ यत्सवितारं यजति सविता वै प्रसवानामीशे सवितु-
प्रसूतताया अथ यन्मरुतस्वतीं यजति वाय्वै सरस्वती वाचमेव तत्प्रीणात्यथ
यत्पूषणं यजत्यसौ वै पूषा योऽसौ तपयेतमेव तत्प्रीणात्यथ यन्मरुतः स्वतयसो
यजति घोरा वै मरुतः स्वतयसो भैषज्यमेव तत्कुरुनेऽथ यद्वैश्वदेवी तपस्यते वै
सर्वे देवा यद्वै देवाः सर्वेपामेव देवानां प्रीत्या अथ यद् वावापृथिवी य एकक्रपालः
प्रतिष्ठे वै द्यावापृथिवी प्रतिष्ठित्या एवाथ यत्प्रथममज गां ददाति प्रथमकर्म होतृदथ
यत्पुरस्ताद्वोपरिष्ठाद्वा शंयोर्वक्स्थानावाहितान्वाजिनो यजति देवा अश्वा वै
वाजिनस्तानेव तत्प्रीणात्यथ देवाः साश्वाः प्रीता भवन्त्यथो ऋतवो वै वाजिन
ऋतूनेव तत्प्रीणात्यथ यत्परस्ताःपौर्णमासेन यजते तथा ह्यस्य पूर्वपक्षे वैश्वदेवेनेष्टं
भवति ॥ शो ब्रा० ५-२

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्या रिरिचान इवामन्यत ह्येक्षत कथं नु तेन
यज्ञक्रतुना यजेयं येनेष्ट्वोपकामान्नुयाम वान्नाद्यं रुन्धीयेति स एतामेकाद-
शिनीमपश्यत्तामाहरत्तया यजत तथेष्ट्वोपकामान्प्रीद्वान्नाद्यमरुन्धत्तथो

एतैतद्यजमान एतयैवैकादशिन्येष्टोपक्रामान्जोत्यवान्नाद्यं रुन्धे तस्यै वा एतस्यै
एकादशिन्यै याज्यापुरोनुवाक्याश्चैव नाना मनोतायै च हविषोऽथेतत्समा-
नमाज्जैः प्रथमो ब्रह्म वा अग्निर्ब्रह्मयशसस्यावरुद्धयै सारस्वतो द्वितीयो वाग्व
सरस्वती वाचा वा इदं त्वदितमन्नमद्यतेऽन्नाद्यस्योपाप्यै सौम्यस्तृतीयः क्षत्रं
वै सोमः क्षत्रयशसस्यावरुद्धयै पौष्णश्चतुर्थोऽन्नं वै पूषाऽन्नाद्यस्योपाप्यै बार्ह-
स्पत्यः पञ्चमो ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मयशसस्यावरुद्धयै वैश्वदेवः षष्ठो विश्वरूपं
वा इदमन्नमद्यतेऽन्नाद्यस्योपाप्या ऐन्द्रः सप्तमः क्षत्रं वा इन्द्रः क्षत्रयशसस्या-
वरुद्धयै मारुतोऽष्टम आपो वै मरुतोऽन्नमापोऽन्नाद्यस्योपाप्या ऐन्द्रान्नो
नवमो ब्रह्मक्षेत्रा इन्द्राग्निं ब्रह्मयशस्य च क्षत्रयशसस्य चावरुद्धयै सावित्रो
दशमः सवितृप्रसूतं वा इदमन्नमद्यतेऽन्नाद्यस्योपाप्यै वारुण एकादशक्षत्रं क्षत्रं वै
वरुणः क्षत्रयशसस्यावरुद्धया एवं वै प्रजापतिर्ब्रह्मणा च क्षत्रेण च ब्रह्मणा च
चोभयतोऽन्नाद्यं परिगृह्णान्नोऽवरुन्धान ऐत्थो पञ्जैतद्यजमान एवमेव ब्रह्मणा च
क्षत्रेण च क्षत्रेण च ब्रह्मणा चोभयतोऽन्नाद्यं परिगृह्णान्नोऽवरुन्धान एति ॥

शाङ्० ब्रा० 12-8

आज्यं शस्त्वा प्रउगं शंसत्यात्मा वै यजमानस्याऽऽज्यं प्राणा । प्रउगं तद्य-
दाज्यं शस्त्वा प्रउगं शंसति प्राणानेव तद्यजमाने दधाति सर्वायुत्वायास्मिन्ल्लोके-
ऽमृतात्यायाधुमिस्तथा ह यजमानः सर्वमायुरस्मिन्ल्लोक एत्याज्जोत्यमृतत्वम-
क्षितिं स्वर्गं लोके पवमान स्तुत आज्यं शंसत्याज्ये स्तुते प्रउगं
तदेतत्पवमानोऽयमेव तत् प्रउगमाज्यदयं ते एताद्विरति यथा रथस्थान्तरौ
ऋषीन्त्यतिवजेदेवं तदग्रहाननुशं स्तीति ह साऽऽह कौषीतकिर्योऽसौ-
वायोरिन्द्रवाय्योऽग्रहस्तं वायव्येन चैन्द्रवायतदेन च मैत्रावरुणं मैत्रावरुणोना-
ऽऽश्रितसाक्षिणेन यत्प्रस्थितानां यजति तद्वैन्द्रेण यद्धोत्राः संयजन्ति तद्वैश्वदेवेन
यागेव सरस्वती सर्वेषु सवनेष्वथ वै पुरोरुगसावेव योऽसौ तपत्येष हि तुरस्ता-
द्रोचतेऽथ वै पुरोरुक्प्राणा एवाऽऽत्मा सूक्ष्ममथ वै पुरोरुगात्मैय प्रजा पशवः सूक्तं
तस्मान्न पुरोरुचं च सूक्तं चान्तरेण व्याहृत्यते शंसस्य पुरोरुचा सूक्तं पुरोरुचे
पुरोरुच एवाऽऽहृत्यते वायुरग्रेगास्तत्प्राणरूपं वायवा तदपानस्य रूपं गायत्र
प्रउगं शंसति तेन प्रातः सवनमाप्तगैन्द्रं शंसति तेन माध्यदिनं सवनमाप्त वैश्वदेवं
शंसति तेन धृतीयसवनमाप्तम् ॥ शाङ्० ब्रा० 14-4

கோபாது பிராம்மணம் :

अथ यदग्नीषोमौ प्रथमं देवतानां यजति. अग्नीषोमौ च देवानां मुखं, मुखत एवतूत देवान् प्रीणाति । अथ यत् सविवारं यजति, असौ वै सविता, योऽसौ तपति, एतमेन तेन प्रीणाति । अथ चत् सरस्वतीं यजति, वाग् च सरस्वती, वाचमेव तेन प्रीणाति । अथ यत् पूषणं यजति, असौ वै पूषा, योऽसौ तपति, एतमेव तेन प्रीणाति । अथ यन्मरुतः स्वतवसो यजति, घोरा वै मरुतः स्वतवसः, तानेव तेन प्रीणाति । अथ यद्विश्वान् देवान् यजति, एने वै विश्वे दिवा, यन् सर्वे देवाः तानेव तेन प्रीणाति । अथ यद् वावापृथिव्यौ यजति, प्रतिष्ठे च वावापृथिव्यौ, प्रतिष्ठित्या एव । अथ यद्वाजिनो यजति, पद्यो च वाजिनः, पशूनेव तेन प्रीणाति । अथ ऋतवो वै वाजिनः, ऋतूनेव तेन प्रीणाति । अथो छन्दाः सि वै वाजिनः, छन्दाः स्पेव तेन प्रीणाति । अथो देवाश्वा वै वाजिनः, अत्र देवाः, साश्वाः अभीष्टाः प्रीता भवन्ति । अथ यत्परत्तान् पौर्णमासेन यजने तथा हास्य पूर्वपक्षे वैश्वदेवेनेष्ट भवति ॥ गो० ब्रा० 9-1-20

ஐதரேய பிராம்மணம் :

ऋषयो वा सरस्वत्यां सत्रमासत ते कवपभैलूपं सोमादनयन् दास्या. पुनः कितवोऽब्राह्मणः कथं नो मध्ये दीक्षिष्येति तं वहिर्धन्वोदवहन्त्रैनं पिपासा हन्तु सरस्वत्या उदकं मा पादिति स वहिर्धन्वोदवहः पिपासया चित एतदपोन-
प्त्रीणमपश्यत् 'प्र देवत्रा ब्रह्मणे गानुरेक्ष्यति तेनापां प्रियं धामोपागच्छत-
मापोऽनूदायस्तं सरस्वती समन्तं पर्यधावत्तस्माद्धवाप्येदहिं परिसारकमित्या-
चक्षते यदेनं सरस्वती समन्तं परिससार ते वा ऋषयोऽब्रुवन्विदुर्वा इमं देवाः
उपेमं ह्वयामहा इति ॥ ऐ० ब्रा० 2-19

सरस्वतीवान् भारतीवान् परिवाय इन्द्रस्यापूष इति हविष्णुस्य यज-
त्यूकसामे वा इन्द्रस्य हरी पशवः पूषान्तं करमः सरस्वतीवाग् भारतीवानिति
वागेव सरस्वती प्राणो भरतः परिवाप इन्द्रस्यापूष इत्यन्नमेव परिवाप इन्द्रिय-
माषूष एतासामेव तदेवानां यजमानं सायुजां रूपतां सलोकतां गमयति
गच्छति श्रेयसः सायुष्यं गच्छति ॥ ऐ० ब्रा० 2-24

प्रहीक्यं वा एतद्यत्प्रउग नव प्रतर्गता गृहन्ते नवभिर्वहिष्णवमाने स्तुवते
स्तोमे दशमं गृह्णाति द्विक्वार इतरासां दशमः सौ सा सग्भा वायव्यं शंसति
तेनैन्द्रवायव उक्तवान् भैत्रावरुणं शंसति तेन भैत्रावरुण उक्तवानाश्विनं

शंसति तेनाश्विन उक्थावानैन्द्र शंसति तेन शुक्रामन्यिना उक्तवन्तौ वैश्वदेवं
शंसति तेनाग्रण उक्थवान्त्सारस्वतं शंसति न सारस्वतो ग्रहोऽस्ति वाक् तु
सरस्वती ये तु के च वाचा ग्रहा गृह्यन्ते तेऽस्य सर्वे शस्तोक्या उक्थिनो
भवन्ति य एवं वेद ॥ ऐ० ब्रा० 3-1

... सारस्वतं शंसति तस्मात् कुमारं जातं जवन्या वागाविशति वाग्वि सरस्वती
ततः सारस्वतं संसनि वाचमेवास्य तत्संस्करोत्येष वै जातो जायते सर्वाभ्य
देवताभ्यः सर्वेभ्यः उक्थेभ्यः सर्वेभ्यश्छन्दोभ्यः सर्वेभ्यः प्रउगेभ्यः सर्वेभ्यः
सवनेभ्यो य एवं वेद यस्य चैवं विदुष एतच्छंसति ॥ ऐ० ब्रा० 3-2

वाग्वै सरस्वती पावीरवी वाच्येव तद्वाचं दयति तदाहुर्यामीं पूर्वा शसे इत्
..... ॥ ऐ० ब्रा० 3-37

अथातः परिधानीया एव ते स्याम...सरस्वतीवतोरित्यच्छावाकस्य वाग्वै
सरस्वतीं वाग्वतोरिति ॥ ऐ० ब्रा० 6-7

अथातोऽहीनस्य युक्तिश्च विमुक्तिश्च व्यन्तरिक्षमतिरादित्यहीनं युक्तं एवे-
दिन्द्रमिति विमुञ्चत्याहं सरस्वतीवतोनूनं सा त इत्यहीनं युङ्क्ते ते स्याम ... ॥
ऐ० ब्रा० 6-23

தாந்திய பிராம்மணம் :

सरस्वत्यास्तृतीया भवति वाग्वै सरस्वती वाग्वैरूर्ध्वं वैरूपमेवाऽस्मै तथा
युनक्ति ॥ ता० ब्रा० 16-5-16

चतुच्छत्वारिंशदाश्वीनानि सरस्वत्या विनशनात् पृश्नः प्रास्त्रवणस्सा-
चदितः स्वर्गोलोकः सरस्वतीसम्प्रितेनाऽध्वन स्वर्गं सोकं यन्ति ॥ ता० ब्रा० 25-10-16

கைதத்திரிய பிராம்மணம் :

एतेः प्रचरति । यज्ञस्याघाताय । एकधा वपा जुहोति । एकदेवत्या हि एते ।
अथो एकधैव यजमाने धीर्यं दधाति । नैवारेण सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति ।
एतत्पुरोडाशा ह्येते । अथो पशूनामेव छिद्रमभिदधाति सारस्वत्यात्तमया
प्रचरति । वाग्वै सरस्वती तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा । अथो प्रजापतावेव
यज्ञं प्रतिष्ठापयति । प्रजापतिः वाक् । अपन्नदती भवति । तस्मान्मनुष्याः ।
सदौ वाचं ददन्ति ॥ तै० ब्रा० 1-3-4-5

अनिरुक्तः प्रजापतिः । प्रजापतेराप्यै । एतयर्चा गृह्णाति । एकधैव यजमाने
वीर्यं दधाति । आश्विनं धूम्रमात्मभते । आश्विनौ वै देवानां भिपजौ । ताभ्या-
मेवास्मै भेषज करोति । सारस्वतं मेपम् । वाग्यै सरस्वती वाचैगैनं भिप-
ज्यति । ॥ तै० ब्रा० 1-8-5-6

इमं यज्ञमश्विना वर्धन्ता । इमौ रयिं यजमानाय धत्ताम् इमौ पशुमश्रुतां
विश्वतो नः पूषाः नः पातु रुदमप्रमुच्छन् । प्र ते महे सरस्वती । सुमगे वाजिनी-
यति । सत्यवाचे भरे मतिम् । इदं ते हव्यं धृतवत्सरस्वति । सत्यवाचे प्रभरेमा
हवीषि । इमानि ते दुरिता सौमगानि । तेमिर्वयं सुभगासः स्याम् ॥

सै० ब्रा० 2-5-4-6

अपो याचामि भेषजम् । अप्सु मे सोमो अधवीत् अन्तर्विश्वानि भेषजा ।
अग्निं च विश्वशंभुवम् । आपश्च विश्वभेषजाः । यदप्सुः ते सरस्वती । गोष्वश्वेषु
यन्मधु । तेन मे वाजिनीयति । दुखं क्षिप सरस्वति । या सरस्वती वंशस्म-
स्या ॥ तै० ब्रा० 2-5-8-6

प्रजापतिरश्वमेपमसृजत । तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत् । तं दिश्व-
देवान्येवान्येवोदयच्छन् । यद्वैश्वदेवानी जुहोति । सरस्वत्यै स्वाहा ।
सरस्वत्यै वृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावक्यै स्वाहेत्याह । वाग्यै सरस्वती ।
वाचैगैनमुदयच्छते । ॥ तै० ब्रा० 3-8-19-2

ॐ श्रीगणेशाय नमः :

लोकसृष्ट्यर्थं हृदि कृत्वा रुक्स्थितः ।

ततः संजपतस्तस्य भित्वा देहमकल्मजम् ॥ 30

स्त्रीरूपमवर्धमवर्धसकरोर्धं पुरुवरूपवत् ।

शतरूपा च सा ख्याता सावित्री च निगद्यते ॥ 31

सरस्वत्यथ गायत्री ब्रह्माणी च परंतप ।

ततः स्वदेहसंसृतानात्मजामित्यकल्पयत् ॥ 32

दृष्ट्वा तां व्यथितस्तावत्कामवाणादितो विभुः ।

अहो रूपमहो रूपमिति चाऽऽह प्रजापतिः ॥ 33

ततो वसिष्ठप्रमुखा भगिनिमिति चुक्रुशुः ।

ब्रह्मा न किञ्चिद्दृशे तन्मुखात्नोकमादते ॥ 34

अहो रूपमहो रूपमिति ग्राह पुनः पुनः ।	
ततः प्रणामन्मन्त्रां तां पुनरेवाभ्यलोकयत् ॥	35
अथ प्रदक्षिणां चक्रे सा पितुर्वरचर्णिनी ।	
पुत्रेभ्यो लज्जितस्यास्य तद्रूपालो कनेच्छया ॥	36
आविर्भूतं ततो वक्त्रं दक्षिणं पाण्डुगण्डवत् ।	
विस्मयस्फुरदोष्टं च पाश्चात्यमुदगात्ततः ॥	37
चतुर्थमभवत्पद्माद्वामं कामशरातुरम् ।	
ततोऽन्यदभवत्तस्य कामातुरतया तथा ॥	38
उत्पतन्त्यास्तदाकाश आलोकनकुतूहलात् ।	
सृष्ट्यर्थं यत्कृतं तेन तपः परमदारुणस्य ॥	39
तत्सर्वं नाशमगमत्स्वसुतोपगमेच्छया ।	
तेनोर्ध्वं वक्त्रमभवत्पञ्चमं तस्य धीमतः ॥	40

* * *

उपयेमे स विश्वात्मा शतरूपामनिन्दिताम् ।	
स बभूव तया साधर्मतिकामातुरो विभुः ॥	
स लज्जां चक्रे देवः कमलोदरमन्दिरे ॥	43
याददद्दशतं दिव्यं यथाऽन्यः प्राकृतो जनः ।	
ततः कालेन मङ्गता तस्याः पुत्रोऽभकमनुः ॥	44
मन्स्यपु० अध्या० 3	

परस्परेण द्विगुणा धर्मतः कामतोऽर्थतः ।	
हेमकूटस्य पृष्ठे तु सर्पाणां तत्सरः स्मृतम् ॥	64
सरस्वती प्रभवति तस्माज्ज्योतिष्मती तु या ।	
अवगाढे ह्युभयतः सन्तुष्टौ पूर्वगश्चिमाँ ॥	65
म० पु० अध्या० 121	

पुण्या कनखले गङ्गा कुरुक्षेत्रे सरस्वती ।	
ग्रामे का यदि वाऽरण्ये पुण्या सर्वत्र नर्मदा ॥	10
म० पु० अध्या० 186	

आज्यस्यालीं न्यसेत् पार्श्वे वेदांश्च चतुरः पुनः ।
 वामपार्श्वेऽस्य सावित्रीं दक्षिणे च सरस्वतीम् ॥ 44
 म० पु० अध्या० 260

मातृणां लक्षणं वक्ष्ये यथावदनुपूर्वशः ।
 ब्रह्माणी ब्रह्मसदृशी चतुर्वक्त्रा चतुर्भुजा ॥ 24
 हंसाधिरूढा कतैज्या साक्षसूत्रकमण्डलुः ।
 महेश्वरस्य रूपेण तथा माहेश्वरी मता ॥ 25
 म० पु० अध्या० 261

वा० पु० पुराणम् :

प्राहुर्भूता महानादा विश्वरूपा सरस्वती ।
 विश्वमाल्याम्बरधरं विश्वयशोपवीतिनम् ॥ 38

✱ ✱ ✱

आनन्दस्तु स विज्ञेय आनन्दत्वे महातपः ।
 गालव्यगोत्रतपसा मम पुत्रस्त्वमागतः ॥ 50

त्वयि योगस्त्र सांख्यं च विद्याविधिः क्रिया ।
 ऋतं सत्यं च यद्ब्रह्म अहिंसा संततिक्रमाः ॥ 51

ध्यानं ध्यानवपुः शान्तिर्विद्याऽविद्या मतिर्भृतिः ।
 कान्तिः शान्तिः स्मृतिर्भेदा लज्जा शुद्धिः सरस्वति ।
 तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैव लज्जा शान्तिः प्रतिष्ठिता ॥ 52-53

षड्विंशत्तद्गुणा ह्येषा द्वाविंशाक्षरसंज्ञिता ।
 प्रकृतिं विद्धि तां ब्रह्मणस्त्वत्प्रसूतिं महेश्वरीम् ॥ 54

सौषा भगवती देवी तत्प्रसूतिः स्वयंभुवः ।
 चतूर्मुखी जगद्योनिः प्रकृतिर्गौ प्रकीर्तिता ॥ 55
 प्रधानं प्रकृतिं चैव यदाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥

अजामेतां लोहितां शुक्लकृष्णां विश्वं संप्रसूजमानां सुरूपां ।
 अजोऽहं वै बुद्धिमान्विश्वरूपां गायत्रीं गां विश्वरूपां हि बुद्ध्या ॥ 56

एवं उपत्वा महादेवः अ (वस्त्व) द्वादसम्याकरोत् ।
घलितास्फोटितरवं कदाकहनदं तथा ॥ 58

✱ ✱ ✱

यस्माच्चतुष्पदा होवा त्वया दृष्टा सरस्वती ।
तस्माच्च पशवः सर्वे भविष्यन्ति चतुष्पदा ॥ 88
तस्माच्चैषां भविष्यन्ति चक्षारो वै पयोधराः ॥
वा० पु० अध्या० 23

जैगीषव्येति विख्यातः सर्वेषां योगिनां वरः ।
तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति शुभे तथा ॥ 138
सारस्वतः सुमेधश्च वसुधाहः सुवाहनः ।
तेऽपि तेनैव मार्गेण ध्यानयुक्तिं समाश्रिताः ॥ 139
वा० पु० अध्या० 23

परिवर्तेऽथनवमे व्यासः सारस्वतो यदा ।
तदा चाहं भविष्यामि ऋषभो नाम ामतः ॥ 143
वा० पु० अध्या० 23

பிரம்மவைவர் த்த புராணம் :

आविर्बभूव कन्यैका धर्मस्य वामपार्श्वतः ।
भूर्तिमूर्तिमती साक्षाद्द्वितीया कमलालया ॥ 53
आविर्यभूव तत्पश्चान्मुखतः परमात्मनः ।
एका देवी शुक्लवर्णावीणापुस्तकधारिणी ॥ 54
कोटिपूर्णेन्दुशोभाख्या शरत्पङ्कजलोचना ।
बह्विशुद्धांशुकाधाना रत्नभूषणभूषिता ॥ 55
सखिता सुदती श्यामा सुन्दरीणां च सुन्दरी ।
श्रेष्ठा श्रुतीनां शास्त्राणां विदुषां जननी परा ॥ 56
वागधिष्ठातृदेवी सा कवीनामिष्टदेवता ।
शुद्धसत्त्वस्वरूपा च शान्तरूपा सरस्वती ॥ 57

गोविन्दपुरतः स्थित्वा जगौ प्रथमतः सुखम् ।
तन्नामगुणकीर्तिं च वीणया सा ननर्त च ॥ 58

कृतानि यानि कर्माणि कल्पे कल्पे युगे युगे ।
तानि सर्वाणि हरिणा तुष्टाय च पुष्पाञ्जलिः ॥ 59

✽ ✽ ✽

ब्रह्मवे० पु० ब्रह्मखण्डः, अध्या० 3

आशौ सरस्वतीपूजा श्रीकृष्णेन विनिर्मिता ।
यत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठ मूर्खो भवति पण्डितः ॥ 11

आधिभूता यदा देवी दक्रत कृष्णयोपिता ।
इयेष कृष्णं कामेन कामुकी कामरूपिणी ॥ 12

स च विज्ञाय तद्भावं सर्वज्ञः सर्वमात्मरम् ।
तामुदाच हितं मत्तं परिणामसुखावहम् ॥ 13

भज नारायणं साध्वि मद्रसं च चतुर्भुजम् ।
युवानं सुन्दरं सर्वगुणयुक्तं च मत्समम् ॥ 14

✽ ✽ ✽

कान्ते कान्तं च मां कृत्वा यदि स्थातुमिहेच्छसि ।
त्वत्तो बलवती राधा न ते भद्रं भविष्यति ॥ 17

ब्रह्मवे० पु० प्रकृतिसखण्डः, अध्या० 4

✽ ✽ ✽

लक्ष्मीः सरस्वती गङ्गा तिष्ठो भार्या हरेरपि ।
प्रेम्णा समास्तास्तिष्ठन्ति सततं हरिसन्निधौ ॥ 17

चकार सैकदा गङ्गा विष्णोर्मुखनिरीक्षणम् ।
सस्मिता च सकामा च सकटार्क्ष पुनः पुनः ॥ 18

विभुर्जहास तद्वक्त्रं निरीक्ष्य च मुखा क्षणम् ।
क्षमां चकार तद्दृष्ट्वा लक्ष्मीर्नैव सरस्वती ॥ 19

बोधयामास तां पद्मा सत्वरूपा च सस्मिता ।
क्रीधाविष्टा च सा वाणी न च श्रान्ता बभूव हि ॥ 20

उवाच गङ्गाभर्तारं रक्तोत्थो रक्तलोचनो ।	
कम्पिता कोपवेगेने शब्दस्फुरिताधरा ॥	21
सर्वत्र समताबुद्धिः सदर्भतुः कामिनीः प्रीति ।	
धर्मिष्ठस्य वरिष्ठस्य विपरीता स्वलस्य च ॥	22
ज्ञातं सौभाग्यमधिकं गङ्गायां ते मन्दाकर ।	
कमलायां च तत्तुलां न च किञ्चिन्मयी प्रप्ते ॥	23
गङ्गायाः पद्मया सार्धं प्रीतिश्चापि सुसंज्ञता ।	
क्षमां चकार तेनेदं विपरीतं हरिप्रिया ॥	24
किं जीवनेन मेऽत्रैव दुर्भगायाश्च साम्प्रतम् ।	
निष्फलं जीवनं तस्या या वत्युः प्रेमान्वितम् ॥	25
✽ ✽ ✽	
सरस्वतीवचः श्रुत्वा दृष्ट्वा तां कोपसंयुताम् ।	
मनसा तु समालोच्य स जगाम बहिः सभा ॥	27
गते नारायणे गङ्गाभवोचन्निर्भयं रुषा ।	
वागधिष्ठातृदेवी सा वाक्यं श्रवणदुःखम् ॥	28
हे निर्लज्जे सकामे त्वं स्वामिगर्वं करोषि किम् ।	
अधिकं स्वामिसौभाग्यं विज्ञापयितुम् ॥	29
मानहानिं करिष्यामि तवाद्य हरिसन्निधौ ।	
किं करिष्यति ते कान्तो मम वै कान्तवद्वयः ॥	30
इत्येवमुक्त्वा गङ्गायां जिघृक्षुः कशमुद्यताम् ।	
वारयामास तां पद्मा मध्यदेशस्थिता सती ॥	31
शशाप वाणी तां पद्मां नृहृत्कोपवतीं सती ।	
वृक्षरूपा सरित्पूपा भविष्यसि न संशयः ॥	32
विपरीतं यतो दृष्ट्वा किञ्चिन्नो बभूवुर्महसि ।	
सन्तिष्ठसि सभामध्ये यथा वृक्षे यथा सरित् ॥	33
शापं श्रुत्वा च सा देवी न शशाप चुकोप न ।	
तन्नैव दुःखिता तस्थौ वाणीं धृत्वा करेण च ॥	34

अत्युद्धतां च तां दृष्ट्वा कोपप्रस्फुरितानना ।	
उवाच गङ्गा तां देवीं पद्मां पद्मविलोचना ॥	35
त्वमुत्सृज महोमां तां पद्मे किं मे करिष्यति ।	
वाग्दुष्टा वागधिष्ठात्री देवीयं कलहप्रिया ॥	36
यावती योग्यताऽस्याश्च यावती शक्तिरेव वा ।	
तथा करोतु वादं च मया सार्धं सुदुमुखा ॥	37
स्वबल यन्मम चलं विज्ञापयितुमर्हन्तु ।	
जानन्तु सर्वे ह्यभयोः प्रभावं विक्रमं सति ॥	38
इत्युक्त्वा सा देवी वाग्यै शपं ददाविति ।	
सरित्स्वरूपा भवतु सा या त्वामशपद्मुपा ॥	39
अधोमर्त्य सा भूयातु सन्ति यत्नैव पापिनः ।	
कलौ तेषां च पापांशं लमिष्यति न संशयः ॥	40
इत्येवं वचनं श्रुत्वा तां शशाप सरस्वती ।	
त्वमेव यास्यसि महीं पापिपापं लमिष्यसि ॥	41
ब्रह्मवै० पु० प्रकृतिखण्ड, अध्या० 6	

पुण्यक्षेत्रे ह्यजगाम भारते सा सरस्वती ।	
गङ्गाशपेन कलया स्वयं तस्थौ हरेः पदम् ॥	1
भारती भारतं गत्वा प्राद्वी च ब्रह्मणः प्रिया ।	
वागधिष्ठातृदेवी सा तेन वाणी च कीर्तिता ॥	2
सर्वं विश्वं परिव्याप्य स्रोतास्येव हि दृश्यते ।	
हरिः सरःसु तस्येयं तेन नाम्ना सरस्वती ॥	3
सरस्वती नदी सा च तीर्थरूपातिपावनी ।	
पापिपापेभ्यदाहाय उवलदग्निस्वरूपिणी ॥	4

விஷ்ணு ரூபினி [மார்க்கண்டேய புராணம்]

மத்திம தசதாளமுறை - மார்க்கண்டேய
புராணத்தில் கூறப்படும்.

விஷ்ணு ரூபினி (வாகிஸ்வரியின் ஒரு வகைத்
தோற்றம்) கதையினை கீழ்நோக்கி அமைத்தல்
ஒரு முறையாகும்.

விஷ்ணு புராணம் :

तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकसृष्टौ महात्मनः ।	
ब्रह्मणोऽभून्महाक्रोधस्त्रैलोक्यदहनक्षमः ॥	8
तस्य क्रोधात् समुदभूतज्ज्वालामालाधिदीपितम् ।	
ब्रह्मणोऽभूत् तदा सर्वं त्रैलोक्यमखिमं मुनी ॥	9
भृशं कुटिलात् तस्य ललाटात् क्रोधदीपितात् ।	
समुत्पन्नास्तदा रुद्रो मध्याह्नार्कममप्रभः ॥	10
धर्धनारीतरवपुः प्रचण्डोऽतिशरीरवान् ।	
विभजात्मानमित्युक्त्वा तं ब्रह्मान्तदधे ततः ॥	11
तथोक्तोऽसौ द्विधा स्त्रीत्वं पुरुषत्वं तथाकरोत् ।	
विभेदं पुरुषत्वञ्च दग्ध्वा जैकश्चा च सः ॥	12
सौम्यासौम्यैस्तथा शान्ताशान्तैः स्त्रीवञ्च स प्रभुः ।	
विभेदं बहुधा देवः स्वरूपरसितैः स्तितैः ॥	13
ततो ब्रह्मात्मसम्भूतं पूर्वं स्वायम्भुवं प्रभुः ।	
धात्मानमेव कृतवानु प्रजापाल्ये मनु द्विजम् ॥	14
शतरूपाञ्च तां नारीं तपोनिर्धूतकल्मषात् ।	
स्वायम्भुषो मनुर्देवः पानीत्ये जगृहे विभुः ॥	16

ஸ்கந்தபுராணம் :

तत्प्रभावं सरस्वत्याः स विज्ञाय महीपतिः ।	
श्रद्धया परया युक्तो ष्याधमानः सरस्वतीम् ॥	16
ततस्तूर्णं समादाय मृत्तिकां स नदीनद्यात् ।	
चकार भारतीं देवीं स्वयमेव चतुर्भुजाम् ॥	17
दधतीं दक्षिणे हस्ते कमलं सुमनोहरम् ।	
अक्षमालां तथान्यस्मिञ्जिततारकं वर्चसम् ॥	18
कमण्डलुं तथान्यस्मिन्दिव्यवारिप्रपूरितम् ।	
पुस्तकं च तथा वामे सर्वविद्यासमुद्भवम् ॥	19

स्कन्दपू० 6-46

ततः सरस्वतीं प्राह देवदेवो जनार्दनः ।	
त्वमेव ब्रज कल्याणि प्रतीच्यां लवणोदधौ ॥	13
एवं कृते सुराः सर्वे भविष्यन्ति भयोद्विक्ताः ।	
अन्यथा वाडवेनैते दह्यते स्वेन तेजसा ॥	14
तस्मात्सर्वं रक्ष विबुधाने तस्मात्तुमुलाङ्गयात् ।	
मातेव भव सुश्रोणि सुराणामेभयप्रदा ॥	15

* * *

ततो विसृज्य तां देवी नदी भूत्वा सरस्वती ॥	40
हिमवतं गिरिं प्राप्य पृश्नात्तत्र विनिर्गता ।	
श्रवतीर्णा धरापृष्ठे तस्य कच्छपमङ्कुला ॥	41

स्क० पु० 7-33

प्रीरुमं पुराणम् :

तैर्विमिश्रा जनपदा आर्या म्लेच्छाश्च भागशः ।	
पीयन्ते यैरिमा नद्यो गङ्गा सिन्धुः सरस्वती ॥	24
शतद्रुश्चन्द्रभागा च यमुना सरयुस्तथा ।	
इरावती वितस्ता च विपाशा देविका कुहूः ॥	25
गोमती धूतपापा च बुधुदा च इषद्वती ।	
कौशिकी त्रिदिवा चैव निष्ठिरी गण्डकी तथा ॥	26
चक्षुर्लोहित इत्येता हिमवत्पदिनिस्सृताः ।	
वेदस्मृतिर्वेदवती वृत्रध्नी सिन्धुरेव च ॥	27

ब्रह्मपु० 2-16

सविता सृत्यदे प्राह सृत्युश्चैन्द्राय वै पुनः ।	
इन्द्रश्चापि वसिष्ठाय सोऽपि सारस्वताय च ॥	60
सारस्वतस्त्रिधाम्नेऽथ त्रिधामा च शरद्वते ।	
शरद्वांस्तु त्रिविष्टाय सोऽन्तरिक्षाय दत्तवान् ॥	61

ब्रह्मपु० 4-4

பத்மபுராணம் :

त्वं सिद्धिस्त्वं स्वधा स्वाहा त्वं पवितं मतं महत् ।
सन्ध्या रात्रिः प्रभा भूतिर्मेघा श्रद्धा सरस्वती ॥ 117

यज्ञविद्या महाविद्या गुह्यविद्या च शोभना ।
आन्विक्षिकी त्रयीविद्या दण्डनीतिश्च कथ्यते ॥ 118

பத்மபு 5-27

கருட புராணம் :

आसनादीन् हरेरेतैर्मन्त्रैर्दद्यान् वृषध्वज ।
विष्णुशक्त्याः सरस्वत्याः पूजां शृणु शुभप्रदाम् ॥ 7

ओं ह्रीं सरस्वत्यै नमः ओं ह्रीं हृदयाय नमः ओं ह्रीं शिरसे नमः ओं हं
शिखायै ओं हूं कवचाय नमः ओं ह्रौं ।

नेत्रत्रयाय नमः ओं ह्रः अस्त्राय नमः ॥ 8

श्रद्धा ऋद्धिः कला मेघा तुष्टिः पुष्टिः प्रभा मतिः ।
ओंकाराद्या नमोऽन्ताश्च सरस्वत्याश्च शक्त्यः ॥ 9

ओं क्षेत्रपालाय नमः ओं गुरुभ्यो नमः ।
ओं परमगुरुभ्यो नमः ॥ 10

पद्मस्थायाः सरस्वत्या आसनाद्यं प्रकल्पयेत् ।
सूर्यादीनां स्वकैर्मन्त्रैः पवित्रारोहणन्तथा ॥ 11

கருடபு 1-7

பாகவத புராணம் :

चन्द्रवशा ताम्रपर्णी अवटोदा कृतमाला वैहायसी कावेरी वेणी पयस्विनी
शर्करावती तुङ्गभद्रा कृष्णा वेण्या भैरवी गोदावरी निर्विन्ध्या पयोष्णी तापी
रेवा सुरसा नर्मदा चर्मण्वती सिन्धुरन्धः शोणश्च नदी महानदी घेदस्मृतिर्ऋवि-
कुल्या त्रिसामा कौशिकी मन्दाकिनी यमुना सरस्वती द्रवद्वती गोमती सरयू
रोघस्वती सप्तवती सुषोमा शतद्रुश्चन्द्रभागा मरुद्वृधा वितस्ता असिकनी
चिश्वेति महानद्यः ॥ भाग० पु० 19-18

वामन पुराणम् :

वाचं दुहितरं तन्वीं स्वयंसूर्ध्वरन्तीं मनः । अकामा चकमे क्षत्तः सकाम इति नःश्रुतम् ॥	6-12-28
त्वं देवि सर्वलोकानां माता देवारणिः शुभा । सदसद्देवि यत्किञ्चिन्मोक्षवीधाय यत्पदम् ॥	6
यथा जलं सागरे हि तथा तत्त्वयि संस्थितम् । अक्षरं परमं ब्रह्म विद्मं चैतदक्षरात्मकम् ॥	7
दारुण्यवस्थितो बहिर्भूमौ गन्धो यथा श्रुतम् । तथा त्वयि स्थितं ब्रह्म जगच्चेदमशेषतः ॥	8
ऊँकाराक्षरसंस्थानं यत्र देवि स्थिरास्थिरम् । तत्र मात्रात्रयं सर्वं स्मिन् यदेति नास्ति च ॥	9
त्रयो लोकास्त्रयो देवारत्नविद्यं पावकत्रयम् । त्रीणि ज्योतींषि वर्गाश्च त्रयो परमादयस्तथा ॥	10
द्वयो गुणास्त्रयो वर्णास्त्रयो देवास्तथा क्रमात् । त्रिधातवस्तथाऽवस्थाः पितरश्चाणिमादयः ॥	11
एतन्मात्रात्रयं देवि तव रूपं सरस्वति । विभिन्नदर्शना आद्या ब्रह्मणो हि सनातनाः ॥	12
वामनपु० अध्या० 32	
वनान्येतानि वै सप्त नदीः शृणुत मे द्विजाः । सरस्वती नदी पुण्या तथा वैतरणी नदी ॥	6
आपगा च महापुण्या गङ्गा मन्दाकिनी नदी । मधुसूता अम्बुनदी कौशिकी पापनाशिकी ॥	7
दृषद्वती महापुण्या तथा हिरण्वती नदी । वर्षाकालवहाः सर्वा वर्जयित्वा सरस्वती ॥	8
वामनपु० अध्या० 34	
पुष्टिर्धृतिस्तथा कीर्तिः सिद्धिः कान्तिः क्षमा तथा । स्वधा स्वाहा तथा वाणी तवायत्तमिदं जगत् ॥	15

त्वमेव सर्वभूतेषु वाणीरूपेण संस्थिता ।

एवं सरस्वती तेन स्तुता भगवती तदा ॥

16

वामनपु० अध्या० 40

வைக்ரித்ரஹஸ்யம் :

गौरीदेहात् समुद्भूता या सत्त्वैकगुणाश्रया ।

साक्षात्सरस्वती प्रोक्ता शुम्भासुरनिवर्हिणी ॥

14

दधौ चाष्ठभुजावाणमुसले शूलचक्रभृत् ।

शङ्खं घण्टां लाङ्गलं च कार्मुकं वसुधाधिय ॥

15

एवा सम्पूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति ।

निशुम्भमथिली देवी शुम्भासुरनिवर्हिणी ॥

16

वैकृतिरहस्यम् 56

சரஸ்வதி ஸதிக்தம் :

(ரிக்வேத சம்ஹிதா)

ॐ इयमददाद् रभसमृणयुतं दिपोदासं बभ्रयश्वाय दाभुषे ।

या शश्वन्तमाचखादावसंपर्णि ता ते दात्राणि तविषा सरस्वती ॥

1

इयं शुष्मेभिर्विप्रेषा इवायजन् सानु गिरीणां तत्रिषेभिरुर्विभिः ।

पारावतघ्नीमदसे सुवृत्तिभिः सरस्वतीमा विद्यासेम धीतिभिः ॥

2

सरस्वति देवनिदो नि बह्व प्रजां विश्वस्य वृत्तस्य मायिनः ।

उत क्षितिभ्योऽवनीरविन्दो विपमेभ्यो अन्नवो वाजिनीवति ॥

3

प्रणो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती । धीनामविज्यवतु ।

4

यस्त्वा देवि सरस्वत्युषर्वूने धनेदिने । इन्द्रं न वृत्रतूर्ये ॥

5

त्वं देवि सरस्वत्यवा वाजेषु वाजिनि । रदापूषेव नः सनिम् ॥

6

उत स्या गः सरस्वती घोरा हिरण्यवर्तनिः । वृत्रघ्नी वष्टि सुवृत्तिम् ॥

7

यस्या अनन्तो अहुतस्त्वेषश्चरिणुरर्णवः । अमश्चरति रोरुवत् ॥

8

सा नो विश्वा अति द्विषः स्वसूरन्या क्रतावरी । अतन्नहेव सूर्यः ॥

9

उत न प्रिया प्रियास्तु सप्तखसा सुजुष्टा । सरस्वती स्तोम्या भूत् ॥	10
आपप्रुषी पार्थिवान्युरु रजो अन्तरिक्षम् । सरस्वती निदस्पातु ॥	11
त्रिषधस्था सप्तधातुः पञ्चजाता वर्धयन्ती । वाजेवाजे हव्या भूत् ॥	12
प्र या महिम्ना महिनास्तु चेकिते द्यूस्नेभिरन्या अपसामपस्तमा ।	
रथ इघ बृहती विभ्वने कृतोपस्तुत्या चिकितुषा सरस्वती ॥	13
सरस्वत्यमि नो तेषि वस्यो माप ररूरीः पयसा मा न आ धक् ।	
जुषस्व नः सख्या वेद्या च मा त्वत् क्षेत्राण्यरणानि गन्म ॥	14
प्र क्षोदसा धायसा सस्र एषा सरस्वती धरुणमायसी पूः ।	
प्रवावधाना रथ्येव याति विश्वा अपो महिना सिन्धुरन्या ॥	15
एकाचेतत् सरस्वती नदीनां शुचिर्यती गिरिभ्य आ समुद्रात् ।	
रायश्चेतन्ती भुवनस्य भूरेर्धुनं पयो दुदुहे नाहुषाय ॥	16
स वावृधे नयौ योषणास्तु वृषा शिगुर्वृषभो यज्ञियास्तु ।	
स बाजिनं मघवद्भ्यो दधाति वि सातये तन्वं मामृजीत ॥	17
उत स्या नः सरस्वती जुषाणोप श्रवत् सुभगा यज्ञे अस्मिन् ।	
मितल्लुभिर्नमस्यरियाणा राया युजा चिदुत्तरा सखिभ्यः ॥	18
इमा जुह्वाना युष्मदा नमोभिः प्रति स्तोमं सरस्वति जुषस्व ।	
तव शर्मन् प्रियतमे दधाना उप स्थेयाम शरणं न वृक्षम् ॥	19
अयमु ते सरस्वति वसिष्ठो द्वारावृतस्य सुभगे व्यावः ।	
वर्ध शुभ्रे स्तुवते रासि वाजान् द्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥	20
बृहदु गायिषे वचो ऽसुर्यी नदीनाम् ।	
सरस्वतीमिन्महया सुवृक्तिभिः स्तोमैर्धं सिष्ठ रोदसी ॥	21
उमे यत् ते महिना शुभ्रे अन्धसी अधिक्षियन्ति पूरवः ।	
सा नो बोध्यवित्री मरुत्सखा चोद राधो मघोनाम् ॥	22
भद्रमिदं भद्रा कृणवत् सरस्वत्यकवारी चेतति याजिनीवती ।	
गृणाना जमदग्निवत् स्तुवाना च वसिष्ठवत् ॥	23
जनीयन्तो न्वप्रवः पुत्रीयन्तः सुदानवः । सरस्वन्तं हवामहे ॥	24

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्चुतः । तेभिर्नोऽविता भव ॥	25
पीपिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः । भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥	26
अग्निर्तमे नदीतमे देवितमे सरस्वति ।	
अप्रशस्ता इव स्मसि प्रशस्तिमम्व नस्कृधि ॥	27
त्वे विश्वा सरस्वति श्रितायूषि देव्याम् ।	
शुनहोत्रेषु भस्व प्रजां देवि दिदिङ्मि नः ॥	28
इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति ।	
या ते मन्म गृत्समदा क्रतावरि प्रिया देवेषु जुहति ॥	29
पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञं वष्टु धियावसुः ॥	30
चोदयित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञं दधे सरस्वती ॥	31
महो अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केनुना । धियो विश्वा चि राजति ॥	32
सरस्वती देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।	
सरस्वतीं सुकृतो अह्वयन्त सरस्वती दाशुषे वार्य दात् ॥	33
सरस्वति या सरथं ययाथ स्रधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।	
आसद्यास्मिन् वरहिषि मादयस्वानमीया इष आ धेह्यसे ॥	34
सरस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञमभिनक्षमाणाः ।	
सहस्रार्घमिन्नो अत्र भागं रायस्कोषं यजमानेषु धेहि ॥	35
आ नो दिघो बृहतः पर्यताद् । सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम् ।	
हवं देवी छुजुपाणा घृतार्ची शयमां नो वाचमुशती शृणोतु ॥	36
राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना ।	
सीव्यत्वपः सूयान्छिद्यमानया दशानु वीरं शतदायमुक्थ्यम् ॥	37
यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।	
ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषं सुभगे रराणा ॥	38
सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि स्वसा ।	
जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजां देवि दिदिङ्मि नः ॥	39

या सुबाहुः स्वङ्गुरिः सुधूमा बहुसूवरी ।

तस्यै विष्पत्न्यै हविः सिनीवालयै जुहोतन ॥

40

या गुङ्गूर्या सिनीवाली वा राका या सरस्वती ।

इन्द्राणीमह ऊतये वरुणानीं स्वस्तये ॥

41

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

சரஸ்வதி பிரார்த்தனை :

(கணபாடம்)

சந்திதா - பாட:

ॐ प्रणों देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।

धीनाम विज्यवतु ॥ (तै सं. कां. 1-8-22)

घनपाठ:

प्रणों नः प्रप्रणों देवी देवी नः प्रप्रणों देवी । नो देवी देवी नोनो देवी
सरस्वती सरस्वती देवी नो नो देवी सरस्वती ।

देवी सरस्वती सरस्वती देवी देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजेभि सरस्वती
देवी देवी सरस्वती वाजेभिः ।

सरस्वती वाजेभि वाजिभि सरस्वती सरस्वती वाजेभि वाजिनीवती
वाजिनीवती वाजेभि सरस्वती सरस्वती वाजेभि वाजिनीवती ।

वाजेभिर्वाजिनीवती वाजिनीवती वाजेभिर्वाजेभिर्वाजिनीवती ।
वाजिनीवतीति वाजिनी - वती ॥

धीना मविज्यवती धीनां धीनामविज्य वत्व वत्ववित्री धीनां धीनामविज्यवतु ।
अविज्यवत्वत्र त्वविज्यवि ज्यवतु । अवत्वित्यवतु ॥

* Ref :- “ டக்டர் பஞ்சபம் ” - ராமகிருஷ்ண பத்திரிகா.

ரௌரவ ஆகமத்தில் நவராத்திரி பூஜா விதி

(கிரியாபாதம்)

ரௌரவம்:

பஞ்சாச: பட்ட:

நவராத்திரிபூஜாவிதி:

அதா: சம்பவடியாமி நவராத்திரிபூஜனம் ।

(நவராத்திரிபூஜாகால:)

அத்ரிபா மாசி கந்யாபா க்ஷணபத்ரே து பூஜயேத் ॥ 1

(நவராத்திரிபூஜனம்)

அரப்ய ப்ரதமாபாஸ்து நவராத்திரி பூஜயேத் ।

ததிநே யஜமானஸ்ய உபவாஸம் து காரயேத் ॥ 2

ரத்னாத்நகம் கர்ம தேசிக: காரயேத் து: ।

துர்गा च मध्यमे स्थाप्य वामपार्श्वे सरस्वतीम् ॥ 3

महालक्ष्मीं तु संस्थाप्य दक्षिणे तु प्रपूजयेत् ।

नवरात्रं प्रपूज्याथ पायसान्नं निवेदयेत् ॥ 4

(उत्सव)

யானம் சேத் சமாஸ்யாத் துர்गाபாஸ்து பூஜனம் ।

நவராத்திரி ச யானம் ச ததேயம் துர்गाபாஸ்து ॥ 5

* Ref : French Institute Rauravagama Vol - III Kriyapadam.

आलयात्तु समाश्रित्य यानं वायैः क्रमेण च ।

(रक्षासूत्रबन्धनम्)

नदीतटाक कूले च समुद्रे पूर्वदेशके ॥ 6

देवस्याग्रे विशेषेण किञ्चिदैनान्यकोणके ।

बहिवृक्षसमासन्ने रक्षासूत्रं तु कारयेत् ॥ 7

(मण्डपपूजा)

षोडशस्तम्भसंयुक्तं मण्डपं कारयेद्विधुधः ।

चतुर्द्वारिगमयुक्तं चतुरस्रोभूषितम् ॥ 8

वास्तुहोम समाप्याथ पर्याग्निकरणं कुरु ।

शान्तिहोमं समाकुर्यात्पूर्वोक्तं प्रोक्षयेद्विधुधः ॥ 9

चतुर्द्वारं प्रपूज्याथ अर्चनं पूर्ववद्विधुधः ।

मण्डपं समं शृङ्खल्य नानापुष्पोपशोभितम् ॥ 10

लिकुचैर्नालिकैश्च नागवल्लीदलैरपि ।

क्रमुकैः पूगपुष्पैश्च केतकीशतपत्रकैः ॥ 11

(दशमदिनोत्सवः)

दशरात्रे तु यानं वा : प्रातःकालमथाचरेत् ।

उमासहितमूर्तीनां यानकर्म विशेषतः ॥ 12

नानावाद्यसमायुक्तं नानालीलासमन्वितम् ।

नानाच्छत्रसमायुक्तं नानापिच्छसमन्वितम् ॥ 13

नानाभक्तसमायुक्तं नानाजात्यैस्तु संयुतम् ।

भूपतीनां विशेषेण गजवाहनमाचरेत् ॥ 14

देवानां शिबिकोर्ध्वं तु अथवा अश्ववाहनम् ।

देवेन सह देवीं तु आसीनां चामभागके ॥ 15

नानालंकारसंयुक्त माचार्यः पञ्चभूषणः ।	
याने देवौ समारोप्य मण्डपे तु विशेषतः ॥	16
वेदिकायां तु संस्थाप्य देवदेव्यौ विशेषतः ।	
नवकैरभिषिच्यथ पायसं च निवेदयेत् ॥	17
अन्नपञ्चकसंयुक्त मण्डपपञ्चविंशति ।	
व्यजनैः पञ्चविंशैश्च देवदेव्यौ प्रपूजयेत् ॥	18
देवाग्रे तु विशेषेण नानावाद्यसमन्वितम् ।	
नानालीलासमायुक्तं भरतोक्तक्रमेण तु ॥	19

(यज्ञवृक्षपूजनम्)

देवदेव्यौ तु संग्राह्य यज्ञवृक्षमथापि च ।	
पश्चिमे स्थानकं कृत्वा पूर्वद्वारे समारभेत् ॥	20
देशिको वाथ शिष्यो वा यज्ञवृक्षं प्रपूजयेत् ।	
अभिषिच्य ततो मन्त्री यज्ञ मन्त्रसमन्वितः ॥	21
गन्धपुष्पं समभ्यर्च्य अर्चनं तु विशेषतः ।	
अर्चनोक्तक्रमेणैव दशागुधान्समर्चयेत् ॥	22
मृत्तमन्त्रं तु संयोज्य नाममन्त्रं समान्वरेत् ।	

(युद्धयात्रा)

देशिकस्त्वथ दैवज्ञो ह्यागुधानि तु संग्रहेत् ॥	23
बलि वृक्षे तु युद्धं च चतुर्द्वारे तु युद्धके ।	
धनुःसूत्रं तु संग्राह्य देवहस्ते तु योजयेत् ॥	24
आचार्यो यज्ञवृक्षं च देवदेव्यौ च संग्रहेत् ।	
दिग्विदिशु च विन्यस्य चतुर्द्वारे तु चास्त्रकम् ॥	25
नानाभक्तांतु संग्राह्य भूपतींस्तु विशेषतः ।	
नानाजात्यांस्तु संग्राह्य महापापं विसर्जयेत् ॥	26

देवदेव्यौ समे याने आलयं तु प्रवेशयेत् ।
 नानावाद्यसमायुक्तं गणिका नृत्तमाचरेत् ॥ 27
 देवदेव्यौ तु तत्स्थाने तिथ्यन्तं तु समर्चयेत् ।

(सरस्वतीपूजा)

सरस्वती प्रपूज्याथ धूप दीपैर्विशेषतः ॥ 28
 नानायुधास्तु संग्राह्य धारयेत्तु विशेषतः ।
 नानादोष शमं कुर्यान्नानादोषो न विद्यते ॥ 29
 क्रियाः संपूर्णतः कुर्यात् क्रियादोषो न विद्यते ।
 एवं यः कुरुते मर्त्य स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ॥ 30

इति शैरवाख्ये महातन्त्रे क्रियापादे नवरात्रपूजाविधिः

पञ्चाशः पटलः ।

தியானங்களில் சரசுவதிதேவி

சரசுவதி தேவியின் திருவுருவங்களைப் பற்றி முனிவர்களும் சாக்த நெறியாளர்களும், சிற்பிகளும், சிற்பநூல்களை அருளிச்செய்த ஞானவான்களும், புலவர்களும் இத்தேவியின் பல சிறப்பு அம்சங்களோடு தியான வடிவில் நமக்கு வழங்கியுள்ளனர். இங்கு சண்டிகல்பம், ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி ரத்ன கோசம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஸ்ரீ தத்வநிதி, நிருஸிம்ஹ பிரஸாதம், மூர்த்தித் தியானம் முதலானவற்றிலிருந்து திருவுருவ தியான விளக்கங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் தோத்திரங்களிலும் அஷ்டோத்ர சகஸ்ரநாமங்களிலும், புராணங்களிலும் வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சரசுவதி தேவியின் சோருபம் பற்றிய தியானங்களை விளக்கமாகக் காணலாம்.

தியானங்களின் முறைப்படி அமைந்த இத்தேவியின் திருவுருவங்கள், பெரும்பாலும் திருக்கோயில்களில் இன்றும் வழிபாட்டில் இருந்துவருகின்றன. இருப்பினும் இயற்கைச் சீற்றத்தின் காரணமாகவும், அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்திலும் பல தெய்வத் திருமேனிகளோடு இத்தேவியின் திருவுருவங்கள் பல அயல் நாடுகளில் உள்ள அருங்காட்சியகங்களில் உள்ளன. நமது நாட்டில் உள்ள அருங்காட்சிச்சாலைகளிலும் இத்திருமேனிகளைக் காணலாம்.

* மகா சரஸ்வதி தியானம் - சண்டிகல்பத்தில் :

ரணி, சூலம், கலப்பை, சங்கம், உலக்கை, சக்கரம், வில், அம்பு, ஆகிய 8 ஆயுதங்களைத் தரித்தவளும் சரத் காலத்தில் பிரகாசிக்கும் சந்திரனைப் போன்ற காந்தியையுடையவளும், கௌரி தேவியின் தேஹத்திலிருந்து தோன்றி யவளும், மூன்று உலகங்களுக்கும், ஆதாரமாக இருப்பவளும் சும்பன் முதலான அரக்கர்களை வதைத்தவளுமான மகா சரசுவதியானவளை (வெண்மை நிறத்துடன்) போற்றுவோமாக. (மூலசுலோகம் இப்பகுதியின் கடைசியில் காண்க)

மகாலக்ஷ்மிரத்னகோசத்தில்-ஸ்ரீ வித்யா தேவி தியானம் : (விளக்கம்)

உலகங்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவளே ! தருண சூரியனைப் போன்ற முகத்தையுடையவளே, அதிபயங்கமான தெத்திப் பற்களையுடையவளே, வீணையை வாசிப்பவளே, ஆதிசேஷன் மீது வீற்றிருப்பவளே, வீணை முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பதில் பிரியமுள்ளவளே ! பற்பல வர்ணமய அக்ஷரவடிவ மாக இருப்பவளே, நன்கு பிரகாசிக்கும் மாயையைத் தரிப்பவளே, துவரிதை என்று கூறப்படுகின்றவளே, சிறந்த அபிப்பிராயங்களினாலே புகழப்பட்டவளே, சங்கரனின் மனைவியாக இருப்பவளே (சித்திரவர்ணமயம்) ஹே ! ஸ்ரீ வித்யா தேவி ! உன்னை பூஜிக்கின்றேன்.

* இப்பகுதி ஸ்ரீ தத்வநிதி முதற்பாகத்தில் காண்க, இங்கு தியானத்திற்குரிய விளக்கம் மட்டும் தரப்பட்டுள்ளது.

மார்க்கண்டேய புராணத்தில் சரசுவதி தியானம் : (விளக்கம்)

சாயங்காலத்தில் (சந்தியா காலத்தில்) விஷ்ணு ரூபினியாக இருப்பவனும், முதிர்ந்த நீலோத்பலத்தைப் போல கருப்பாக இருப்பவனும், கருப்பாகவும் சுருண்டுமிருக்கும் கூந்தலை உடையவனும் நான்கு கைகளும் இரண்டு கண்களுமுடையவனும், தாமரை இதழைப் போல நீண்ட கண்களையுடையவனும், சங்கம், சக்கரம், கதை, அபயம் இவைகளைத் தரித்திருப்பவனும், சிறந்த மாளையையும், சந்தனத்தையும் அணிந்தவனும் திருதீய (ஸாயந்தது) ஸவநஸ்ரூபினியாக இருப்பவனும், அழகான நீல நிறமான (இந்திர நீலக்கல்லினாலே செய்யப்பட்ட) பீடத்தில் வீற்றிருப்பவனும், ரக்ஷகனை அணிப்பவனும், கருடவாஹனத்திலிருப்பவனும், ஸௌமீயமான ஆஹவீயத்தில் வசிப்பவனுமான சரசுவதி தேவியைத் (பச்சை நிறம் உடையவள்) தியானிப்போமாக.

ஸ்ரீ தத்வநிதி வாகீஸ்வரி தியானம் : (விளக்கம்)

வெண்தாமரையில் வீற்றிருப்பவனும் வெண்மையான நிறமுடையவனும், நான்கு கரங்களை உடையவனும், ஜடா மூடம் தரித்திருப்பவனும், ரத்ன குண்டலம் அணிந்திருப்பவனும், யக் ஞாபவீதம், முத்து ஹாரத்தை அணிந்திருப்பவனும், வெண்பட்டாடை யணிந்திருப்பவனும், மூன்று கண்களுடையவனும், வலக்கரத்தில் அழகான உண்டமும், இடக்கரத்தில் புத்தகமும், முன் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன் இடக்கரத்தில் கிண்டியும் எள்ளங்க விளங்கும் வெளுப்பு நிறத்துடன் வாகீஸ்வரியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - பராதேநு வாகீஸ்வரி தியானம் : (விளக்கம்)

சுத்தமான ஸ்படிகத்தைப் போன்ற சரீரகாந்தியையுடையவனும் வெண்பட்டாடையை அணிந்திருப்பவனும், அங்குசம், ஜபமாலை, பாசம், புத்தகம் இவைகளைக் கொண்டிருப்பவனும் முத்து மாலையை அணிந்திருப்பவனும், அழகான நான்கு கரங்களையுடையவனும், கண்ணாடி போன்ற வெண்மையான ஆடையினை உடுத்திக் கொண்டிருப்பவனும், ஸ்தனங்களும், சிறுத்த இடையும், அரைவட்டச் சந்திரனையுடைய சிரசும், பின்னிய கூந்தலும் பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற முகமும் மூன்று கண்களுமுடையவனும், சுவர்ணமையான (தங்கம்) அரைநூல், கடகம், வளையம், கேயூரம், ஒட்டியாணம் இவைகளாலே மூன்று உலகங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றவனும், சப்த பிரம்ஹ ஸ்வரூபினியுமான பராதேநு வாகீஸ்வரி தேவியை (வெளுப்பு நிறமுடையவள்) தியானம் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - செளபாக்ய வாகீஸ்வரி தியானம் : (விளக்கம்)

பிரகாசமான சந்திரகலையைத் தரித்திருப்பவனும், வெளுப்பு நிறமானவனும் ஸ்தனபாரத்தினாலே வணங்கிய அங்குசத்தை உடையவனும், வெள்ளைத் தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவனும் தனது கரகமலத்தில் பிரகாசிக்கும் எழுதுகோல் புஸ்தகங்களையுடையவனுமான வாக்தேவதையானவள் நமக்கு சகல விபவங்களையும் கொடுத்துக் காப்பாற்றுவளாக.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - க காரத்தேவதை வாணித் தியானம் : (விளக்கம்)

ஸ்படிக நிறமுடையவளும், பிரதக்ஷிணக்கிரமமாக ஜபமாலை, தாமரைப் பூ, கிளி, புத்தகங்களைக் கொண்டவளும், சகல ஆபரணங்களையும் அணிந்த க காரத் தேவதை வாணியைப் போற்று வோமாக.

நிருஸம்ஹபிராஸாதத்தில் சரசுவதி தியானம் : (விளக்கம்)

சரசுவதி தேவியை சகல ஆபரணங்களையும் மணிந்திருப்பவளாகவும், நான்கு கரங்களையுடையவளாகவும் சாமாக நிற்பவளாகவும் கல்பிக்க வேண்டும். அவளுடைய வலக்கரங்களில் - புத்தகம், ஜபமாலை; இடது கரங்களில் - வீணை, கமண்டலம் ஆகியவற்றை கல்பிக்க வேண்டும். இத்தேவியினை சமபாதமாகவும், சௌமியமான முக முடையவளாகவும் ஶ்ரேஸ்ட நிறமாகவும் செய்து பிரதிட்டை செய்ய வேண்டும்.

நிருஸம்ஹபிராஸாதத்தில் பிரம் ஹி தியானம் : (விளக்கம்)

நான்கு முகங்களும் ஆறு கரங்களும் ஹம்ஸ வாகனமும், மஞ்சள் நிறமும், ஆபரணலங்காரமும், மாந்தோல - மேலாடை உடையவளுமாவாள். இடப் பக்கத்திலுள்ள மூன்று கரங்களில் - முறையே வரதம், சூத்திரம் (கயிறு) ஸ்குவம் இவைகளையும், வலக்கரங்களில் - புத்தகம், குண்டிகை (கிண்டி), அபயம் இவைகளையும், கொண்டிருப்பவளைத் தியானிப்போமாக. (இத்தேவியையும் சரசுவதி அச்சமாகக் கருதுதல் வேண்டும்).

ஸ்ரீ தத்வநிதி - சுத்தவித்யா தியானம் : (விளக்கம்)

ஷ்ரேஸ்ட நிறமானவளும் ஜபமாலை, புத்தகம், சின்முத்திரை, அபயஹஸ்தம் இவைகளைக் கொண்டவளுமான சுத்த வித்யா தேவியை எப்போழுதும் தியானிப்போமாக.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - சரசுவதி தியானம் :

“தோர்பிரயுக்தா சதுர்வி : ஸ்படிகமணி மயீமகா மாலாம் ததாநா
ஹஸ்தேநே கேந பத்மம் லிதம்பி சகம் புஸ்தகஞ்சாபரேண |
பாஸா குந்தேந்து சங்க ஸ்படிகமணி நிபா பாஸமாஸு ஸமாஸு
சாமே வாக்தேவதேயம் நிவஸதுவதேன ஸ்வதா ஸம்ஸந்தநா ||”

நான்கு கைகளையுடையவளாயும், ஒரு கையில் ஸ்படிக மணிகளாலான அட்சமாலைமையும், ஒரு கையில் வெண்தாமரை மலரையும், மற்றொரு கையில் கிளியையும் மற்றொரு கையில் புத்தகத்தையும் கொண்டிருப்பவளாயும், காள்தியினால் வெண்தாமரைமலர், சந்திரன், சங்கு, ஸ்படிகக் கற்களாலான மணிகள் இவைகளைப் போல் மிக்க வெண்மையான நிறத்துடன் பிரகாசிக்கின்ற வளாயும், ஒப்பற்ற வாக்குக் கதிதேவதையாயும் விளங்கும் சரசுவதி மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கூடியவளாக எப்போழுதும் என்னுடைய வாக்கில் வசிப்பவளாக இருக்கட்டும்.

மூர்தர் தியானத்தில் - பகவதி சரஸ்வதி தியானம் :

“ யா குந்தேந்நுஷாரதவளா யா சுப்ர வஸத்ராஸ்ருதா
யா வீனாவர தண்டமண்டி தகராயாச் வேத யத்மாஸநா |
யாப்ருஹ்மாச்யுத சங்கரப்ரப்ருதிபி : தேவைஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸாமாம் பாது சரஸ்வதி பகவதிச்சேஷ ஜாயாபஹா || ”

எவள் குந்தமலர் (முல்லையரும்பு), சந்திரன், பனி, முத்துமலை இவைகளைப் போன்ற வெண்மை நிறமுடையவளோ, எவள் வெண்மையான ஆடையை உடுத்தி இருக்கிறாளோ, எவள் அழகான வீணையைக் கையில் வைத்திருக்கின்றாளோ, எவள் வெண்தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டு அதில் வீற்றிருக்கின்றாளோ, எவள் பிரமன், மகாவிஷ்ணு, சங்கரன் முதலான தேவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுகின்றாளோ, எவள் சோம்பலை முழுமையாக (அறியாமையைப்) போக்கடிப்பவளாக இருக்கிறாளோ அப்பகவதி சரசுவதி என்னைக் காப்பாற்றட்டும்.

மூர்த்தி தியானத்தில் - வாக்தேவி தியானம் : (சரசுவதி)

“ சரஸ்வதிம் சதுர்ஹஸ்தாம் சவேத பத்மாஸநஸ்த்தி தாம் |
ஜடர் மகுட ஸம்யுக்தாம் சுக்லவர்ணம் ஸிதாம்பராம் ||
யக்ஞோபவீத ஸம்யுக்தாம் முக்தாஹார விபூஷிதாம் |
புஸ்தகஞ்சாகு ஸுந்ரஞ்ச தகதினே து கரதவயே ||
சுகம் பத்மம் ச வாமே து ததாநாம் சாருரூபினிம் |
வந்தே வாக்தேவதாம் தேவீம் கச்சபீவாதநப்ரியாம் || ”

நான்கு கரங்களை உடையவளும், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவளும், ஜடாமகுடத்தை அணிந்திருப்பவளும், வெண்மையான நிறமுடையவளும், வெண்மையான ஆடையை உடுத்தியிருப்பவளும், யக்ஞோபவீதத்தை (பூணூல்) அணிந்திருப்பவளும், முக்தா ஹாரத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், வலப்புறமுள்ள இருகரங்களிலும் புத்தகத்தையும், ருத்ராக்ஷமாலையையும், இடப்புறமுள்ள இருகரங்களிலும் கிளியையும் தாமரை மலரையும் வைத்திருப்பவளும், மிக்க அழகுடையவளும், வீணை வாசிப்பதில் பிரியமுடையவளுமான வாக்தேவதையான சரசுவதி தேவியை வணங்குகின்றேன்.

வாகீஸ்வரி தியானம் :

“ மாலயேந்நு சீர்ஷகாம் தேவீம் பூர்ண சந்த்ர நிபானஸாம் |
ச யாமாயாம் யௌவனாடோபாம் வந்தே வாகீஸ்வரிம் ஸதா || ”

சந்திரன், புஷ்பமலை இவைகளைச் சிரசில் தரித்திருப்பவளும் முழுமதிக் கொப்பான ஒளி பொருந்திய முகத்தையுடையவளும், கருமை, நிறம் கொண்டவளும் யௌவன வயதுடன் கூடியவளுமான வாகீஸ்வரியை வணங்குவோம்.

ஹம்ஸவாகினி :

வடநாட்டுச் சிற்பக் கலையில் அன்னப்பறையுடன் சரசுவதியின் உருவத்தை அமைத்தல் அதிகம். பிரமனின் வாகனமும் சரசுவதியின் வாகனமும் அன்னமேயாகும். அன்னத்தின் மீது இவள் அமர்ந்து விளங்குதலால் சர்வக்ஞி. இவளது இரு திருவடிகள், பக்தியையும், ஞானத்தையும், குறிப்பனவாதும் "ஹம் ஸோஹம்" என்ற வேதக் கருத்தில் அன்னமே நான் என யாவரும் தம்மை உணர வேண்டும் என்று அன்னத்திலமர்ந்து தேவியானவள் ஞானத்தை அருளுகின்றாள்.

மயூரவாகினி :

மயில்மீது அமர்ந்துள்ளதாக சரசுவதி தேவியினை வழிபடுதலும் ஒரு மரபாகும். மயில் ஓங்காரத்தின் வடிவமாகும். அன்னையின் கலைச்சிறப்பைப் புலப்படுத்தும் தோற்றமே மஞ்ஞை ஏறின தேவி. இதனை ராஜபுரன் சிற்பங்களில் காணலாம். மயில் முருகனுக்குச் சிறப்புடைய வாகனமாகும். ஓவியம் தீட்டுவோர் இக்கோலத்தைக் மயில் அருகில் இடுப்பதை முக்கியமாகக் காட்டுவர். இதனை ரவிவர்மாவின் சரசுவதி ஓவியத்தில் காணலாம்.

* நீல சரசுவதி : (தாரா)

பத்து விதமான் வித்யா தேவதைகளில் தாரா சரசுவதியும் ஒரு அம்சமே. தாராவில் ஐந்து விதங்கள் உண்டு, எல்லா மொழியின் ரூபமாக இருப்பவள் என்று நீல சரசுவதி புகழப்படுகிறாள். இவளை தாரணி என்றும் கூறுவது உண்டு. தாரணம் என்றால் தாண்டுவிப்பது என்று பொருள். சம்ஸார சாக்ரத்தைத் தாண்டுவிப்பவள். ஓங்காரமே தாராவின் மந்திரம் என்பர். இவளது உபாசனைக் கான தீட்சை தர பெண்களே உரிமையானவர்கள் என்ற முறை காஷ்மீரத்தில் உண்டு. குழந்தை பிறந்த மூன்றாம் நாளில் அதன் நாவில் தேனைக் கொண்டு நீல சரசுவதி மந்திரத்தை எழுதுவர்.

பாலா சரசுவதி :

ஸ்ரீ வித்யையில் கணபதி மந்திர உபதேசத்திற்கு அடுத்த படியாகக் கருதப்படும் பாலா உபதேசம் சரசுவதி சொரூபம்தான். பாலா தேவியின் கையில் ஐயமாலையும், புத்தகமும் விளங்கும்.

ராஜமாதங்கி :

சரசுவதி தேவிக்கு * ராஜமாதங்கி, சியாமளை என்னும் பெயர்களும் உண்டு. லலிதா மகா திரிபுரசுந்தரிக்கு ஒரு அங்கமாக விளங்குபவள். ராஜமாதங்கியின்

o "தசமகா வித்யா" எனும் தலைப்பில் சுருக்கமாக பத்து தேவிய்களைப் பற்றிக் காணலாம்.

o வாக்தேவி வைபவம் - நஜன்

அர்சமாக ஆறு சியாமனைகள் உண்டு. அவர்கள் ‘ஹஸந்தி சியாமனை,’ ‘சக சியாமனை’, ‘சாரிகா சியாமனை’, ‘வீனா சியாமனை’, ‘வேணு சியாமனை’ ‘லகுசியாமனை’ எனப்படுவார்கள், ராஜசியாமனைக்கு அங்கமாயுள்ள ஆறு சியாமனைகளும் ஆத்ம கோசர வகுத்தி ஸ்வரூபர்களே யாவர். மதுரை மீனாட்சியே இந்த ராஜ மாதங்கி. இவள் தசமகாவித்யைகளில் ஒருத்தியாவாள். நல்ல சங்கீதம் முதலான கலைகளுக்கு அதிதேவதை. இவ்வைப்பற்றியது தான் காளிதாசன் இயற்றிய ‘சியாமளா தாண்டகம்’.

ஸ்ரீ மகா சரஸ்வதி தியானம் :

கண்டா சூல ஹலானி சங்க முஸலே
சக்ரம் தனு ஸாயகம்
ஹஸ்தாப் ஜைர்தததீம் கனாந்த விலஸத்
சீதாம்ச துல்ய ப்ரபாம் |
கௌரீ தேஹ ஸமுத் பவாம் த்ரிஜகதாம்
ஆதார பூ தாம் மஹா
பூர்வா மத்ர ஸரஸ்வதி மனுபஜே
கம்பாதி தை தயார்த்தினிம்

(மகாசரசுவதியானவள் - மணி, சூலம், கலப்பை, சங்கு, உலக்கை, சக்கரம், வில், அம்பு ஆகியவற்றைத் தனது கரங்களில் கொண்டுள்ளாள்)

காயத்ரி :

ஓம் வாக் தேவீ ச வித்மஹே
ஸர்வ விரித்திச திமஹி |
தந்நோ வாணி ப்ரசோதயாத் ||

ஸ்ரீ மகா சரஸ்வதி காயத்ரி : (ஓறு)

ஓம் வாக் தேவ்யை ச வித்மஹே
விரிஞ்சி பத்நயை ச திமஹி |
தந்நோ வாணி ப்ரசோதயாத் ||

பிரபஞ்ச சாரசங்கிரகத்தில் சரசுவதி - தியானங்களும் மந்திரங்களும்

நூற் குறிப்பு :

பிரபஞ்சசங்கிரகத எனும் நூலில் பல தேவர்களின் உபாசனைகளுக் குரிய பல மந்திரங்கள், அந்த மந்திரங்களுக்குரிய தேவதைகளின் தியானங்கள் மற்றும் பூஜா முறைகள் யாவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக இந்நூலின் 144 பக்கம் முடியவும், பின்னர் 264 பக்கம் முதல் 277 பக்கம் முடியவும் சரசுவதி தேவியின் பல திருவுருவங்களும், அத்திருவுருவங்களுக்குரிய தியானங்கள் மற்றும் மந்திரங்களும் விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றன. தேவியின் பூஜாக்கிரமத்தில் ஈடுபடுவோர் யாவரும், தகுந்த அச்சாரியரின் (௩௫) மூலமாக பிரயோகங்களையும் பூஜா முறைகளையும், அதற்குரிய அங்கங்களையும் நன்கு தெளிவுபட அறிதல் வேண்டும்.

धारणा सरस्वती:

1. தாரண சரசுவதி :

ध्यानम् ॥

सुरासुर सेवित पाद पङ्कजा करे विराजत्कमनीय पुस्तका ।

विरिञ्चि पत्नी कमलासनस्थिता सरस्वती नृत्यतु वाचि मे सदा ॥

தியானம் :

“ சுராசுர சேவித பாதபங்கஜா
கரே விராஜத் கமனீய புஸ்தகா
விரிஞ்சி பத்னீ கமலாசனஸ் திதா
சரஸ்வதி ந்ருத்யது வாகி மேசதா ”

தாமரையில் வீற்றிருப்பவளும் தேவர்கள், அசுரர்கள் முதலானோரால் போற்றப்படுபவளும் அழகிய புத்தகத்தை கரத்தில் கொண்டவளும் பிரமனின் துணைவியுமாம் சரஸ்வதி என் வாக்கில் மகிழ்ந்து ஆடுக.

मन्त्रम् :

ओं नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्तु, अनिराकरणं (मेऽस्तु) भूयासम् ।

अनिरा करणं धारयिता भूयासम् ।

कर्णयोः श्रुतं माच्योद्वं माममुष्य ओम् ॥)

மந்திரம் :

“ஓம் நமோ பிரம்மணே தாரணம் மேஅஸ்து ।
அநிரா கரணம் மே அஸ்து பூயாசம் ।
அநிரா கரணம் தாரேயி தா s பூ யாசம் ।
கர்ண யோஹ் மாச் யோடுவம் ।
மாமாம் உஷ்ய ஓம் ॥”

நகுலிசர்சுவதி :

2. நகுலிசர்சுவதி :

ध्यानम् -

विकास भाजि हृत्पद्मे स्थितामुल्लास दायिनीम् ।
परवाक्स्तंभिनीं नित्यां सरासि नकुलीं सदा ॥

தியானம் :

“விகாச பாஜி ஹ்ருத் பத்மே ஸ்திதாம் உல்லாச த்யாயினிம் ।
பரவாக்ஸ்தம்பினிம் ந்த்யாம் ஸ்மராம் நகுலிம் சதா ।”

அடியார்களின் இருதயத் தாமரையில் ஒளி வீசி நிற்பவளும், மகிழ்வைத் தருபவளும், எதிர் வாதிடுவோர் வாக்கை நிறுத்துபவளும், என்றும் நிலைபெற்ற வளும் ஆக நகுலியை எப்போதும் தியானிக்கின்றோன்.

मन्त्रम् :

ऐ ओष्ठाभिधाना नकुलीङ्गीं दन्तैः परिवृता पविः ।
सोः सवस्यै वाच ईशाना चारुमामिह वातयेत् ॥
सौः ह्रीं ऐं)

மந்திரம் :

“ஐம் ஓஷ்டாபிதாநா நகுலிக்லிம் தந்தைஹி பரிவ்ருதா பவி : ।
க்லிம் சர்வஸ்யை வாச ஈசாநா சாரு மாம் இஹ வாதயேத் ॥”
“சௌ : க்லிம் ஐம்”

परा सरस्वती :

3. பரா சர்சுவதி ,

ध्यानम् -

अकलंक शशांकाभा त्र्यक्षा चन्द्रकलावती ।
मुद्रा पुस्तलसत्वाद्वा पातु मां परमा कला ॥

மகாசரசுவதி [சண்டிகல்பம்]

சண்டிகல்பம் - மகாசரசுவதி - மத்திமதசதாளம்
இதற்குதனிச் சுலோசமும் விளக்கமும் பல நிலை
களில் உள்ளன.

மந்திரம் :

“ அலங்க சசாங்காபா த்ரியட்சா சந்த்ர கலாவதி ।
முத்ரா புஸ்தலஸத் பாஹா பாதாமாம் பரமா கலா ॥ ”

கறையற்ற சந்திரனின் நிறங்கொண்டவளும், முக் கண்ணியும், சந்திர கலையை தரித்தவளும், ஞான முத்திரை, புஸ்தகர் ஆகியவைகளால் விளங்கும். கரம் உடையவளும், ஆன மந்திரங்களின் தலைவி எனனைக் காக்க.

மந்திரம் :

मन्त्रम् - (सौः) - “ सैलः ”

बाला सरस्वती -

4. பாலா சரசுவதி :

ध्यानम् ॥

माला सृणी पुस्तक पाशहस्तां बालांबिकां श्रीललितां कुमारीम् ।
कुमार कामेश्वर केलिलोलां नमामि गौरीं नववर्षं देय्याम् ॥

த்யானம் :

“ மாலா ஸ்ரீணி புஸ்தக பாஸ ஹஸ்தாம்
பாலாம்பிகாம் ஸ்ரீ லலிதாம் குமாரீம்
குமார காமேஸ்வர கேளீ லோலாம்
நமாமி கௌரீம் நவ வர்ஷ தேஸ்யாம் ”

ஜபமாலை. ஓரக்காண்டி புஸ்தகம், பாசம், இவைகளைக் கைகளில் கொண்டவளும். ஒன்பது வயது கொண்டவளும், கொடி போன்ற உடலாளும், இளம் பருவத்தினரான காமேஸ்வரிடத்தில் விளையாடுபவளும், பொன்னிறத்த வளும் ஆள பாலாசரசுவதியை வணங்குகின்றேன்.

मन्त्रम् - (ऐं ह्रीं सौः सौः ह्रीं एम् ॥)

மந்திரம் :

“ ஐம் கலீம் சௌ ; சௌ ; கலீம் ஐம் ”

बाग्वेदी (भारति)

5. வாக்வேதி : (பாரதி)

ध्यानम् ॥

धवल नलिनराजचन्द्र संस्थां प्रसन्नाम् ।
धवल वसन भूषामाल्यदेहां हि मेत्राम् ॥

कमल युगवरा भील्युलस त्वाहुपशाम् ।
कुमुदरमणचूडां भारतीं भावयामि ॥

தியானம் :

“ தவல நலின ராஜத் சந்த்ர சர்ஸ்தாம் பிரசன்னம் ।
தவல வசன பூஷா மால்ய தேஹாம் த்ரிதேத்ராம் ॥
கமல யுக வர அபீ தி உல்லஸத் பாஹு பத்மாம் ।
குமுத ரமண சூடாம் பாரதிம் பாவயாமி ॥

வெண்ணிலவின் ஒளி என்ன வளங்குபவனும், மலர் முகத்தவனும், உள்நிய ஆடையையும், வெண் பூமாலைகளையும், அணிந்தவனும், முக் கண்ணியும், பிறைச் சந்திரனை அணிந்தவனும், மேலிருந்த கைகளில் தாமரைகளும், கீழ்க்கரங்களில் அபய வரத கரங்களாக கொண்டவனும், ஆன பாரதியை என் முன் உருவ கிக்கிறேன்.

मन्त्रम् ॥ - (ऐं) - “ ह्रम् ”

वागीश्वरी :

6. वाकेश्वरी :

ध्यानम् -

अमल कमल संस्था लेखनी पुस्तकोद्यत्
करयुगल सरोजा कुन्दमन्दारहारा ।
धूत शशधर खंडोल्लासि कोटीर चूडा
भवतु भव भयानां भंजनी भारती वः ॥

தியானம் :

“ அமல கமல ஸம்ஸ்தா லேகநீ புஸ்தகோத்யத்
கர யுகளசரோஜா குந்த மந்தார ஹாரா
த்ருத சசிதர கண்ட உல்லாசி கோடர சூடா
பவது பவ பயானாம் பஞ்சனி பாரதி வ : ॥

மலரும் தாமரை பில் இருப்பவனும், கரங்களில் எழுதுகோல், புஸ்தகம், தாமரைகள் கொண்டவனும், வெள்ளை மந்தார மாலை அணிந்தவனும், மேல் சுருட்டிய சடையில் பிறை நிலவை தரித்து மகிழ்பவனும், ஆன பாரதி நம் பிறவித்துயர் போக்குபவளாக ஆகட்டும்.

मन्त्रम् - (ओं वद वद वाग्वादिनी स्वाहा)

மந்திரம் :

“ ஓம் வத வத வாக்வாதினீ ஸ்வாஹா ”

वागीश्वरी (मन्त्रांतरम्)

7. वाकீஸ்वरी : (வேறு வரை)

ध्यानम् ॥

हंसाऽरूढा भसितहर हारेन्दु कुन्दावदाता
वाणी मंदस्मित युत मुखी मौलिबद्धरेखा ।
विद्यावीणाऽमृतमय घटाऽक्षस्रजस्रगादीसहस्ता
शुभ्राब्जस्था भवदभिमत प्राप्तये भारती स्यात् ॥

தியானம் :

“ ஹம்ஸா ரூடா பசிட ஹா ஹார இந்து குந்தரவாதா
வாணி மந்தஸ்மித யுத முகி மேளலீ பத்த இந்துரேகா ।
வித்யா வீணம்ருத மப கட அட்சஸ்ருக் ஆதிப்த ஹஸ்தா ।
சுப்ர அப்ஜஸ்தா பவத் அபிமத ப்ராப்தயே பாரதி ஸ்யாத் ॥

வேண் தாமரையில் கமல் அன்ன வாகவத்தில் இருப்பவளும், திருவேண் ஹிந்தோலியால் பிரயாசிப்பவளும், புன்னகையை உடையவளும், சந்திர ஒளிபோன்ற நிறமுள்ளவளும், திருமுடியில் பிறைச் சந்திரனை உடையவளும், வீணை, அமுத வடிகம், ஜலை, கடர் விளக்கு ஆகியவற்றை கரங்களில் கொண்டவளும் அனை பாரதி. நமது அனைத்து விருப்பங்களையும் தருபவளாகட்டும்.

मन्त्रम् - (ओं ह्रीं ऐं सरस्वत्यै नमः ह्रीं ऐं ओं ॥)

மந்திரம் :

“ ஓம் ஹ்ரீம் ஐம் சரசுவத்யை நம : ஹ்ரீம்ஐம் ஓம் ”

रुद्रवागीश्वरी :

8. रुद्र वाकீस्वरी :

ध्यानम् ॥

शुभ्राभां तीक्ष्णां दोर्मिः बिभ्रतीं फलपुस्तके ।
वराभये सर्वभूषां रुद्रवागीश्वरीं भजे ॥

தியானம் :

“ சுப்ராபாம் திட்ச்ணாம் தோஓபி : பிப்ரதிம் பல புஸ்தகே ।
வராபயே சர்வபூஷாம் ருத்ர வாகீஸ்வரீம் பஜே ॥

வெண்ணிறத்தவளும் கூர்த்த அறிடையவளும் பழம், புத்தகம், வரதம்
அபயம் இவற்றைக் கொண்டவளும் பல அணிகள் பூண்டவளும் ஆன ருத்ர
வாகீஸ்வரியை சரணடைகின்றேன்.

मन्त्रम् - ओं वां श्रीं स्फूर्थो ह्रीं नमः ॥

மந்திரம் :

“ ஓம் வாம் ஸ்ரீம் ஸ்ப்யேம் ஹ்ரீம் நம : ”

विष्णुवागीश्वरी :

9. விஷ்ணு வாகீஸ்வரி :

ध्यानम् ॥

हेमाभां विभ्रतीं दोर्मिः फलपुस्तक कुम्भकान् ।

अभयं सर्वभूषाढ्यां विष्णुवागीश्वरीं भजे ॥

தியானம் :

“ ஹேமாபாம் பிப்ரதீம் தோர் பிஹி பல புஸ்தக கும்பகான் ।

அபயம் சர்வ பூஷாட்யாம் விஷ்ணு வாகீஸ்வரீம் பஜே ॥

பொன்னிறத்தவளும் பழம், புத்தகம், கலசம், அபயம் ஆகியவற்றைக்
கொண்டவளும், பலவகை அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் ஆன விஷ்ணு
வாகீஸ்வரியை போற்றுகின்றேன்.

मन्त्रम् ॥ ओं श्रीं स्फूर्थे ह्रीं नमः ॥

மந்திரம் :

“ ஓம் ஸ்ரீம் ஸ்ப்யேம் ஹ்ரீம் நம : ”

वाचस्पति वागीश्वरी :

10. வாசஸ்பதி வாகீஸ்வரி : (வாக்கித் தலைவி)

ध्यानम् -

आसीना कमले करे जपवटीं पद्मद्वयं पुस्तकम्

विभ्राणा तहणेन्दुकाऽभ्रमकुटा मुक्तेन्दु कुन्दप्रभा ।

फालोन्मीलितलोचना कुचभरकान्ता भवत्भूतये

भूयाद्वागधिदेवता मुनिगणेनासेव्यमानाऽनिशम् ॥

தியானம் :

“ ஆசீனா கமலே கரே ஜபவடீம் பத்மத்வயம் புஸ்தகம் ।

பிப்ராணா தருணேந்து கா அப்ரமகுடா முக்தேந்து குந்தப்ரபா ॥

பாலோன் மீலித லோசனா குசபரக்லாந்தா பவத் பூதயே ।

பூயாத் வாக் அதி தேவதா முனி கணேந ஆ தேவ்ய மாநா அனிசம் ॥

தாமரையில் அமர்ந்தவளும்; ஜபமாலை, இருதாமரைகள், புத்தகம் ஆகிய வற்றைக் கரங்களில் தாங்கியவளும், முற்றிய நிலை (முழு நிலம்) ஒளிவீசும் முகம் உடையவளும், வளைந்த புருஷமுடையவளும், வெண்ணிலா ஒத்த ஒளிமேனியாளும், சிறிதே திறந்த நெற்றிவிழி உடையாளும், பெரும் தனமுடையாளும், என்றும் முனிவர் கூட்டங்களால் வழிபடப்படுபவளும் ஆகிய வாக்கின் அதிபதி உனக்கு நன்மையை அருளட்டும்.

மन्त्रம் || (ॐ वाचस्पते अमृतप्लवः प्लुः ||)

மந்திரம் :

“ ஐம் வாசஸ்பதே அம்ருதப்லவ : ப்லு ; ”

चिन्तामणी सरस्वती :

11 சிந்தாமணி சரசுவதி :

ध्यानम् -

हंसाऽरूढा हरभसित हारेन्दु कुंदावदाता
वाणी मन्दस्मितमयमुखी मौलिवद्देन्दुरेखा ।
विद्या वीणामृतमयघटाक्षस्रगादीतदुस्ता
शुभाञ्जना भवदभिमत प्राप्तये भारती स्यात् ॥

தியானம் :

“ ஹம்ஸாரூடா ஹரபஸித ஹாரேந்து குந்த அவதாதா !
வாணி மந்தஸ்மிதயதமுகி மௌஸிபத்த இந்து ரேகா ||
வித்யா வீணாமுதமயவடாட்சசுரகாதிததுஸ்தா !
சுபராஜனா பவதபிமத ப்ராப்தயே பாரதிஸ்யாத || ”

வெண்தாமரை மலரில் அன்ன வாகனத்தில் விளங்குபவளும், திருவெண்ணீற்றொளியால் பிரகாசிப்பவளும், திருமுடியில் பிறைச்சந்திரனை யும், அச்சந்திரனின் ஒளி போன்று பிரகாசிப்பவளும், வீணை, அமுதகலசம், ஜபமாலை, சுடர்விளக்கு ஆகியவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவளும் ஆன தேவியை வணங்கி நமது விருப்பங்களை அடைவோமாக,

मन्त्रम् - (ॐ ह्रीं ह्रौं ह्रीं ॐ सरस्वत्यै नमः ॥)

மந்திரம் :

“ ஓம் ஹ்ரீம் ஹ்ரௌம் ஹ்ரீம் ஓம் சரசுவதைய நம : ”

வாணி சரசுவதி :

12 வாணி சரசுவதி :

ध्यानम् ॥ चिन्तामणी सरस्वतीवत् ॥

தியானம் :

சிந்தாமணி சரசுவதி போன்றே தியானிக்க.

मन्त्रम् - ओं ह्रीं लीं सरस्वत्यै नमः ह्रीं ओम् ॥)

மந்திரம் :

“ ஓம் ஹ்ரீம் க்லேளம் சரஸ்வத்யை நம :
ஹ்ரீம் ஓம் ”

वाक्देवी सरस्वती :

13. வாக்தேவி சரசுவதி :

ध्यानम् ॥

**शुद्धां खच्छविलेपमाल्यवसनां शीतांशु खण्डोज्वलाम्
व्याख्यामक्षगुणं सुधाढ्यकलशं विद्यां च हस्तांभुजैः ।
बिभ्राणां कमलासनां कुचनतां वाग्देवतां सुसिताम्
वन्दे वाग्निभवं प्रदां विणयनां सौभाग्य संपत्करीम् ॥**

தியானம் :

“ சுத்தாம் கவட்ச விலேப மால்யம் வசனம் சீதாம்ஸீ கண்ட உஜ்வலாம்
வ்யாக்யாம் அட்சகுணம் சுதாட்ய கலசம் வித்யாம் ச ஹஸ்தாம் புஜைஹி !
பிப்ராணாம் கமலாசனம் குசநதாம் வாக்தேவ தாம் சுஸ்மிதாம் வந்தே
வாக் விபவ ப்ரதாம் த்ரிநயனம் சவ்பாக்ய சம்பத் கரீம் ||

ஒண்ணிற முடையவளும் அக்நிற்றத்த ஆடையையும், மாடையையும்
உடையவளும், இளம்பிறை அணிந்தவளும், புன்னகை உடையவளும்
ஞானமுத்திரை, ஜாமாடீ, அமுதகலசம், வேதச்சுடா இவற்றைக் கரங்களில்
கொண்டவளும், தாரையில் வீற்றிருப்பவளும்; பெருந்தனமுடையவளும்,
வாக்கின் மேல் மையிலைத் தருபவளும், முக்கண்ணியும் பல்வகைச் செல்வங்
களையும் அருள்பவளுமான வாக் தேவையை வணங்குகின்றேன்.

मन्त्रम् - ऐं नमो भगवति वद वद वाग्देवि स्वाहा ॥

மந்திரம் :

“ ஐம் நமோ பகவதி வத வத வாக்தேவி’ ஸ்வாஹா ’

நகுலி சரஸ்வதி : (பிரகாராந்தரம்)

14. நகுலீ சரஸ்வதி : (வேறு வகை)

ध्यानम् ॥

ओष्ठाभ्यां बिहितैश्च पंक्तिनिशितैः दंतैर्घनैस्संवृता
 तीक्ष्णा वज्रवदत्र सर्व जगतां या स्वामिनी संततम् ।
 सा मां चारु करोतु बातनिफणं सर्वत्र सा वाग्रसा
 येन स्यामहमेव सर्व जगतामत्यर्थमग्रेसरः ॥
 तार्क्ष्यारूढा महितलळितं तालुजन्मा विशंकी
 चञ्चद्वीणाकल रवशुकी चक्रशंखासिपाणिः ।
 राजोत्तुंगा मनसी नकुली राजतु श्यामला या
 प्रत्यंगत्वं परिगतवती प्रत्यहं मामकीने ॥

தியானம் :

“ ஒஷ்டாப்யாம் பிஹிதைச்ச பந்திநிசிதைவி தந்தைர்களைஹ்சம்வருதர
 தீட்ச்ண வஜ்ரவதத்ர சர்வ ஜகதாம் யா ஸ்வாமிநீ சந்ததாம் ।
 சா மாம் சாரு கரோது வாத நிபுணம் சர்வத்ர சா வாக்ரஸா
 ஏனஸ் யாம் அகமேவ சர்வ ஜகதாம் அத்யர்த்தம் அக்ரே சரஹா . ” ॥

“ தாட்சா ரூடா மகித லளிதம் தாளு ஜன்மா விசங்கி
 சஞ்சத் விணு கல ரவ கஜ சக்ரசங்க அசி பாணி : ।
 ராஜோத் துங்கா மனசி நகுலீ ராஜது ஸ்யாமளா யா
 ப்ரத்யங்கத்வம் பரிகதவதி ப்ரத்யகம் மாம் அகிநே ॥ ”

“ பல் வரிசைகளாலும், சற்றே மூடிய உதடுகளாகும், அழகுறும்
 வாயினை உடையவளும், ஐளும் போல் கூரிய ஞானம் உடையவளும்,
 எவ்வுலகையும் என்றும் ஆளுபவளும், ஆகிய அந்த சொற் செல்வி, என்னை
 அழகிய வாத்தத்தலைவனாகச் செய்க. அதனால் எவ்வுலகிலும் எவரும் பின்பற்றும்
 சொல் தலைமை உடையவளுவேன். ”

“ கருடவாகனம் உடையவளும், பேரழகுடையவளும், நானில்
 உதிப்பவளும், சந்தேகத்தை நீக்குபவளும், கொஞ்சம் வீணையின் இசையை
 விரும்புபவளும், சக்ரம், சங்கு, குறுவாள் (சத்தீட்டி) பெண்கிளி, இவற்றை
 கையில் ஏந்தியவளும், அரச போகம் தருபவளும், பசிய நிறம் உள்ளவளும்
 ஆன நகுலீ என் மனதில் விளங்குக. எனது உடல் முழுதும் நின்று என்னை
 எப்போதுங் காக்க.

मन्त्रम् - “ॐ ओष्ठाभिधाना नकुली क्लीं दत्तैः परिवृतापविः ।
सौः सर्वस्यै वाच ईशाना चारु मामिह वादयेत् ॥
वद वद वाग्वादिनी स्वाहा ॥)

மந்திரம் :

“ஐம் ஓஷ்டாபிதானர் நகுலீ க்லீம் தந்தைஹு
பரிவ்ருதா பவி : |
சௌ : சாவஸ்யை வாச ஈசனா சாரு
மாம் இஹ வாதயேத் ||
வத வத வாக்வாதினீ ஸ்வாஹா ||

मेधाधारण सरस्वती :

15. மேதா தாரண சரசுவதி :

ध्यानम् ॥ धारणा सरस्वतीवत् ॥

தியானம் : (தாரண சரசுவதி போல எண்ணுக)

मन्त्रम् - ॐ नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्वनिराकरणं धारयिता भूयासं
(क्लीं) कर्णयोः श्रुतं मान्योद्वं मामामुष्य ओं सौः ॥)

மந்திரம் :

“ஐம் நமோ ப்ரம்மணே தாரணம் மே அஸ்து
அநிரா கரணம் தாரயிதா பூபாசம் க்லீம்
கர்ண யோ : ஸ்ருதம் மாச யோ ட்வம் மாம்
ஆமுஷ்ய ஓம் சௌ ; ” ||

சமண சமயத்தில் சரசுவதியும் வித்யா தேவியர்களும்

கல்விக்கு ஏற்றம் கொடுத்துப் போற்றிய சமயங்களுள் சமணசமயமும் ஒன்றாகும். இச்சமயத்தில் கல்வி சுற்றல், கற்பித்தல் ஆகிய இரண்டும் சிறந்த புண்ணியச் செயல்களாகக் கருதப்பட்டன. சாணர்கள் வணங்க வேண்டிய ஒன்பது தேவதைகளுள் உபாத்யாயர் என்பதும் ஆசிரியர்களும், ஆகமங்கள் எனப்படும் நூல்களும் மேலானவை எனக் கருதப்படுகின்றன. மேலும் தலைசிறந்த “பஞ்சபரமேஷ்டிகளுள்” ஒருவராக உபாத்யாயர் போற்றப் படுகிறார். சமண சமயத்தின் மூலமந்திரமான பஞ்ச மந்திரத்தில் மூன்றாவது மந்திரம் உபாத்தியாயர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதும் இங்குக் கருதத்தக்கதாகும்.

ஜினாகமங்களும் ஆசாரியர்களும் :

சமண சமயத்தில் கல்வியின் மூல நூல்களாக விளங்கப்படுகின்ற ஜினாகமங்கள் ஆகும். இவை பகவான் தீர்த்தங்கரர் கேவல ஞானம் பெற்றபிறகு அவரிடம் இருந்து திவ்ய தொனியாகத் தோன்றியவை. இவற்றை மனிதர்கள் புரிந்து கொண்டு அவற்றின் பயனை அடையும் வண்ணம் நூல்களாக ஆக்கிவைத்தவர்கள் “கணதர பரமேஷ்டிகள்” ஆவர். இவர்களை ஆகம ஆசாரியர்கள் எனவும் அழைப்பர்.

இந்த ஆகமங்கள் “அங்காகமம்” “பூர்வாகமம்” என இருவகைப்படும். ஆதி பகவன் என்று அழைக்கப்படும் முதல் தீர்த்தங்கரரான ரிஷப தேவரே முதன் முதலாகத் தம் பெண்களான சுனந்தா, சுந்தரி என்பவர்களுக்கு முறையே எழுத்தையும் எண்களையும் கற்றுக் கொடுத்தார் எனவும், அவரே மக்களுக்கு விவசாயம், எழுத்துவேலை, வித்தைகளைக் கற்பித்தல், வரைவு, சிற்பவேலை, வாணிபம் என்ற ஆறு தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுத்தார் எனவும் சமணப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

ஆதலால் இவரே முதல் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் முதற் கொண்டு வர்த்தமானர் (மகாவீரர்) ஈராக இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றி, கேவல ஞானம் எய்தித் தாம் பெற்ற இன்பத்தைத் திவ்ய தொனியாக அருளினர். இவைகள் யாவும் வாழ்வில் அடைய வேண்டிய குறிக்கோளைக் கூறுகின்றன.

நன்றி : ‘ஜைன சமயத் திருவுருவங்கள்’ நூலிலிருந்து சரசுவதியும்
வித்யா தேவியரும்

கட்டுரை : “பூசை அருண வசந்தன்”

“மஞ்சரி” பொங்கல் சிறப்பிதழ் 1993.

ஆகமஸ்வரூபி :

ஜீன ஆகமநூல்களே (சமண ஆகமங்கள்) முதலில் எணக்கத்திற்கு உரியனவாகத் திகழ்ந்தன. பின்னாளில் இந்த ஆகமங்களுக்குத் தெய்வ வடிவம் கொடுத்தனர். பகவான் தீர்த்தங்கரரின் உபதேசங்கள் திவ்ய தோனியாக வெளிப்பட்டதால், திவ்யதொனி என்பது பெண்பால் ஈற்றுச் சொல்லாகிய இகாத்தில் முடிவதால் சமண ஆகமங்களைப் பெண்களாக உருவகம் செய்தனர். ஜீன (சமண) ஆகமங்களின் வடிவமாகத் திகழாதால் இந்தப் பெண் “ ஜீனவாணி ” எனவும் “ ஆகமஸ்வரூபி ” எனவும் அழைக்கப்பட்டாள். தண்ணீரானது பசியையும், தாகத்தையும் தீர்த்துத் தூய்மை அளிப்பதுடன், குளிர்ச்சியும், இதழும் தருவது போல, அன்மாவிற்கு இதழும் தூய்மையும், சுகமும் அளிப்பவை ஜீன ஆகமங்கள். எனவே ஜீனவாணியும் நீரோடு ஒப்புமைப் படுத்தப் பட்டாள். நீர் நிலைக்கு சரஸ் என்பது பெயர். அதலால் ஜீனவாணியும் சரஸ்வதி என அழைக்கப்பட்டாள்.

கலைகளின் வடிவம் :

சமண (ஜீன) ஆகமங்களுக்குச் “ சுருத ” என்பது பெயர். எனவே சரசுவதி “ சுருதிதேவி ” என்றும், வாக்கு என்னும் சொல்லாக விளங்குவதால் “ வாக்கதேவி ” எனவும், அழைக்கப்படுகிறாள். சமண ஆகமங்கள் மனித வாழ்வில் ஐஸ்வர்யமாகக் கருதப் பட்டன. எனவே இவை “ ஜீன ஐஸ்வர்யம் ” எனப்பட்டன. எனவே சரசுவதி ஜீனஐஸ்வர்யா என்றும் அழைக்கப்பட்டாள். காலப்போக்கில் கலைகள் வரை வளர சரசுவதி வழிபாடும் வளர்ந்தது. கலைகள் பின்னாளில் பதினாறுகப் பிரிக்கப்பட்டன. பதினாறு கலைகளும் பதினாறு தேவியராகப் பாவித்து வணங்கப்பட்டன. மந்திரம், தந்திரம், யோகம், செவ்வம் போன்ற பதினாறு கலைகளின் வடிவமாகத் திகழும் இவர்கள் ‘வித்யா தேவியர்’ என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களைச் சோடச வித்யா தேவியர் எனவும் அழைக்கின்றனர். இவர்களின் தலைவி மகா சரசுவதி தேவி எனப்போற்றப் படுகின்றாள்.

மகா சரசுவதி :

மகா சரசுவதியையும் பதினாறு வித்யா தேவியரையும் ஒன்றாக வைத்துச் செய்த “ சமஸ்த வித்யா தேவியருடனாய் மகா சரசுவதி ” என்ற சிற்பங்கள் சில இடங்களில் கிடைத்துள்ளன, ஒரு சலவைக்கல் சிற்பத்தில் மகாசரசுவதி நடுவிலும், மேலே தீர்த்தங்கரரும், எட்டு எட்டுப் பேராக இரு பக்கங்களிலும் 16 தேவியரும் உள்ளனர்.

சமணர் ஆலயங்களில் :

தென்னாட்டுச் சமணத் திருக்கோயில்களில் சரசுவதியின் வடிவம் சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளது. உலாத்திரு மேனிகளாக உலோகத் திருமேனிகளும், மூலவர், திருமேனிகளாகக் கல் திருமேனிகளும் வைத்து வழிபடப் படுகின்றன. ஐஜனர்கள் சரசுவதியைக் கார்த்திகை மாதச் சுக்கில பஞ்சமியன்று

வழிபடுகின்றனர். இதைச் சுருதி பஞ்சமி என்றும் ஞான பஞ்சமி என்றும் அழைப்பர். மேலும் இவர்கள் புத்தகங்களையும் சரசுவதி தேவியையும் வழிபடுகின்றனர்.

ஐனை சமயத்தில் சரசுவதி - வித்யா தேவியர் ஆகியோரின் உருவங்களை அமைக்க வேண்டிய நிலைகள் பற்றிப் பிரதிஷ்டா நூல்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன. ஐனை சமயத்தின் இரு பெரும் பிரிவுகளான திகம்பரமும் சுவேதம்பரமும் சரசுவதியையும் வித்யா தேவியரையும் சிறப்பாகப் போற்றுகின்றன. ஆனால் இவை குறிப்பிடும் ஷட்வங்களில் எட்டும் சிற்சில மாறுதல்கள் உள்ளன.

பிரதிஷ்டா சாரோதாரம் :

திகம்பர சமண சமயத்தின் பிரதிஷ்டை நூலான பிரதிஷ்டா சாரோத்தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், பின்னர் கூறும் மாற்றங்களை ஏற்றும் திருவுருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. பிரதிஷ்டா சாரோதரம் அனைத்து வித்யா தேவியருக்கும் இரண்டு காங்கனையே குறித்துள்ளது என்றாலும், தெய்வ ஷடவை உணர்த்த நான்கு கரங்களும், அவற்றில் வித்யா தேவியரை உணர்த்தும் வண்ணம் தாமரை, கனி, கத்தி, ஆகியனவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, வடநாட்டில் காணப்படும் பல சிலைகள் வித்யா தேவியரின் மேற்கரங்களில் ஆயுதங்களும், கீழ்க்கரங்களில் ஏடு, எழுத்தாணி கொண்டு ஷடதுவது போலவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தென்னிந்தியக் கோயில்களில் :

தென்னிந்தியக் கோயில்களில் சரசுவதியை அமைத்திருப்பது போல வித்யாதேவியரை அமைக்கும் வழக்கம் காணப்படவில்லை. வடநாட்டில் பல இடங்களில் வித்யாதேவியரின் எனப்பு வாய்ந்த சிற்பங்களைக் காண்கிறோம். "மவுண்ட் அபு" என்னும் இடத்தில் உள்ள பார்சுவநாத சுவாமி கோயில் நவரங்க மண்டபத்தின் மையத்தின் விதானத்தில் 16 தேவியரையும் வட்டமாக அமைத்திருப்பதைக் காணலாம், இது போல் பல கோயில்களில் வித்யாதேவியர் ஷடவம் தூண் சிற்பங்களாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் மேல் சித்தாரூர் பார்சுவநாத சுவாமி கோயில் தூண்களில் வித்யா தேவியர் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இத்தனை கல்வித் தெய்வத்தைக் கொண்ட சமயம் வேறு எதுவும் இல்லை எனலாம், இவர்கள் ஐனை சமயக்கடவுளர் என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் சிப்சிர் (கிரீடத்தில்) முன்னுச்சியில் தீர்த்தங்கரரின் ஷடவம் அமைந்துள்ளது, தாம்பரர், சுவேதம்பரர் ஆகிய பிரிவினர்களுக்குப் பின்னர் தோன்றிய ஸ்தானக வாசிகள் என்னும் பிரிவினர் ஆகம் நூல்களையே வழிபடும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

ஐனவாணி (சரசுவதி) :

திகம்பரர்கள் சரசுவதிதேவி மயில் வாகனத்தில் வருபவள் என்றும் கரங்களில் தாமரை, வரதமுத்திரை புத்தகம் ஆகியவைகளை ஏந்தியவள்

என்றும் கூறுகின்றனர். தென்னிந்தியச் சாணத் திருக்கோயில்களில் காணும் சரசுவதி மேற்கரங்களில் பாசம், அங்குசம் ஏந்தியும் கீழ்க் கரங்களில் ஜபமாலை யும் புத்தகம் கொண்டும் விளங்குகின்றாள். சில கோயில்களில் சரசுவதி அன்ன வாகனம் உடையவளாகவும் காட்சி தருகின்றாள்,

வடஆர்க்காடு மாவட்டம் ஆறணி - ஆதிசுவரர் கோயிலில் மயில் வாகனத் துடன் சரசுவதி தேவியின் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சரசுவதி வெண்மையான நிறம் கொண்டவள் ; விணையாத் தரித்திருப்பாள் : வெள்ளை ஆடையைய உடுத்தி, வெண்மையான உல்பத்த ஆபரணங்களைப் பூண்டவள். புத்தகங்களை (எடுகளை) ஏந்தியவள் ; வெண்மையான சிங்காதனத்தில் வீற்றிருப்பவள்.

ரோஹிணி :

கலைகளின் நுட்பமான ஆற்றலை அறிவுக்கு எழங்கி அதன் மூலம் ஆன்மாவுக்குப் பலத்தை அளித்து இன்பம் ஊட்டும் ஞான தேவியரில் முதன்மையாக விளங்குபவள் வியாதேவி என்னும் ரோஹிணி. திகம்பரர்களின் பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்னும் நூல் இவளை, கலசம், சங்கு, தாமரை, கனி ஆகிய வற்றை ஏந்தியவளாகச் சுற்றிப்புகிறது இவள் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிறாள். கலைகளின் பயன், செல்வமும் அதை அனுபவிக்கும் பேறும் ஆகும். இவள் செல்வத்தின் அடையாளமாகச் சங்கு, தாமரை, பூர்ணகுடம் (கலசம்) ஆகியவற்றை ஏந்தியுள்ளாள்.

சுவேதம் பரர்களின் “ஆச்சார்ய தினகரம்” என்னும் நூல் பசுவின் மீது வருபவளாகவும், கரங்களில் சங்கு, வில், ஜபமாலை ஏந்தியவளாகவும் குறிப்பிடுகிறது. திகம்பர நூல்கள், சரியான பாதையில் செலுத்தும் தேவதை யாகவும், சுவேதம் பர நூல்கள் இசையின் இறைவியாகவும் குறிப்பிடுகின்றன.

பிரக்ருப்தி :

எப்போதும் அறிவை வழிப்பு நிலையில் வைத்துக் கொள்ளும்படி அருள்பவளாக இருப்பதால், இவளைப் பிரக்ருப்தி என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்தப் பெயருக்கு சரசுவதி என்றும் பொருள் கூறுவர். திகம்பர நூல்களின்படி இவள் கத்தியையும் சக்கரத்தையும் ஏந்தியவளாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். இவள் வாகனம் பற்றிய குறிப்புள் கருநாடில் இடம் பெற்றிருக்கிறது, எனருளும் பின்னாளில் வந்த நூல்கள் இவள் குதிரை வாகனம் கொண்டவள் என்று கூறுகின்றன. மேலும் இவளை நான்கு கரங்களுடன் அமைக்கும் போது எத்தி, சக்கரம் ஆகியவற்றுடன் கனி, தாமரை ஏந்தியவளாகவும் அமைப்பர்.

சுவேதம் பரர்களின் ஆச்சார்ய தினகர நூல் இவள் கத்தியும், தாமரையும் ஏந்தியுள்ளவளாகக் குறிப்பிடுகிறது. “நிர்வாண கலிகா” என்னும் நூல் இவளை மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்திருப்பவளாகவும் மேற்கரங்களில் சக்தி ஆயுதங்களோடும் கீழ்க்கரங்களில் கனி, வந்த முத்திரையோடு கூடியவளாகவும் குறிப்பிடுகிறது.

-: மகாமானசி :-

ஜென சமயத்தில் (சமணசமயம்) 16-வது வித்யாதேவி யாகப் போற்றப்படுபவள் மகாமானசி இத்தேவியினை ஜபமாலை, வரதமுத்திரை, அங்குசம், மலர்மாலை கொண்டு சுகாசனமாக அன்னவாகனத்தில் அமர்ந்தபடி அமைக்க வேண்டும் என்று “பிரதிஷ்டாசாரோதரம்” நூல் கூறுகிறது.

நன்றி : மஞ்சரி - 1993

-: வஜ்ர அங்குசா :-

வஜ்ரமயமான அங்குசத்தை எந்திரிப்பதால் இவள் இப்பெயர் பெற்றாள். திகம்பரர்களின் (ஜைனர்கள்) நூலான " பிரதிஷ்டாசாரோதரத்தில் " (ஆகமம்) - அங்குசம் வீணை, சுவடி, ஏந்தி புஷ்பக விமானத்தில் வருபவளாக குறிப்பிடுகிறது. இத்தேவியினை 16 வித்யாதேவியர்களுள் 4-வது நிலையில் வைத்து வழிபடுவர்.

நன்றி : மஞ்சரி - ஜனவரி-1993.

வஜ்ர சிருங்கலா :

மூன்றுவது வித்யா தேவியாகப் போற்றப்படுபவள் வஜ்ரசிருங்கலா என்பவள். இவள் ஆடை ஏதும் அணியாமல் வைரங்களால் ஆன சங்கிலிகளையே அணிந்து கையில் ஜ்ஞாயமான சங்கிலிகளைக் கொண்டிருப்பவள் என்று திகம்பர சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. இவள் ஜ்ஞாயமான சங்கிலிகள் அணிந்திருப்பதால் விரைக்க சிந்தனைகளையும் சுயக்கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய நல்ல பழக்க வழக்கங்களையும் அருளும் தேவியாக வழிபடப்படுகின்றாள் (ஜ்ஞாயம் - வைரம் ; ஸ்ருங்கலம் - சங்கிலிகள்) பின்னாலில் இவள் வடிவில் கைகளிலே சங்கிலியுடன் தாமரை, சங்கு, கனி ஆகியவற்றையும் இணைத்துச் சிலைகளை அமைக்கும் வழக்கம் உண்டாயிற்று.

சுவேதாம்பர நூலான “ஆச்சார்ய தினகர” த்தில் இவள் சங்கிலிகளையும் தண்டாயுதத்தையும் ஏந்தி, தாமரையின் வீற்றிருப்பவளாகக் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது. “நிர்வாண கலிகா” என்னும் நூலில் தாமரையின் மீது சங்கிலிகள், தாமரை, அபய முத்திரை ஏந்தி அமர்ந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வஜ்ராங்குசா :

ஜ்ஞாயமான அங்குசத்தை ஏந்தியிருப்பதால் இவள் வஜ்ராங்குசா எனப்பெயர் பெற்றாள். திகம்பரர்களின் நூலான “பிரதிஷ்டா சாரோதரத்தில்” அங்குசம், வீணை ஏந்திப் புஷ்பக விமானத்தில் வருபவளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுவேதாம்பரர்களின் நூல்களில் யானை வாகனத்தில் கத்தி, கேடயம், ஜ்ஞாயுதம், ஈட்டி ஏந்தி வருபவளாகவும் வரதமுத்திரை, எலுமிச்சம் பழம், அங்குசம் ஏந்தியவளாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அப்ராதிசாரா அல்லது ஜம்புநாதா :

இவள் ஐந்தாவது வித்யா தேவி ஆவாள். இவள் வடிவம் கருமீலம் (நாவல் பழகிறம்) ; திகம்பர நூல்களின்படி இவளுடைய வாகனம் மயிலாகும், பெயர் ஜம்புநாதா என்பதாகும். பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்ற நூலில் இவள் கத்தியும் ஈட்டியும் கொண்டவளாகக் கூறப்படுகின்றாள். பின்னாலில் கத்தி, ஈட்டியுடன் ஜைன மரபுப்படி தாமரையும் கனியும் ஏந்தியவளாகச் சிலைகள் அமைக்கும் வழக்கம் உண்டாயிற்று. சுவேதாம்பரர்களின் “ஆச்சார்ய தினகரம் என்ற நூலில்” இவளைக் கருட வாகனம் கொண்டவள் என்று நாவிகு கரங்களிலும் ச்ஞாயுதங்களைத் தாங்கியவள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

புருஷத்தா :

ஆறாவது வித்யா தேவி புருஷத்தா என்று அழைக்கப்படுகிறாள். பிரதிஷ்டாசாரோதரம் என்ற நூலில் இவள் தாமரையும் ஜ்ஞாயுதமும் ஏந்தி, மயில் வாகனத்தில் வீற்றிருப்பவளாகச் சொல்லப்படுகிறது. பின்னாலில் இவள் வடிவத்தில் ஏங்கையுள் கனியையும் இணைத்து நான்கு கரங்களிலும் கனி சங்கு, தாமரை, ஜ்ஞாய ஏந்தியவளாகவும் அமைக்கப்பட்டாள். இவள் வெண்ணிற வடிவம் உடையவள்.

ஆசாரியம் தினகரம் என்ற நூல் இவனைக் கத்தி கேடயம் ஏந்தியவளாகக் கூறுகின்றது. “நிர்வாண கலிகா” என்னும் நூல் இவனை வரதமுத்திரை, கத்தி, கனி, கேடயம், ஏந்தியவளாகவும் எருமை வாகனம் உடையவளாகவும் கூறுகிறது.

காளி :

காளி என்னும் இந்த வித்யாதேவி ஏழாவது வித்யாதேவி ஆவாள். இவள் கருநிறம் உடையவள் என்றும், பொன்னிறம் உடையவள் என்றும் இருவிதமான கருத்துக்கள் அவர்களிடையே நிலவுகின்றன. பிரதிஷ்டா சாரோதர நூல் இவள் கத்தியுள் உலக்கையுள் ஏந்தியவளாகக் குறிப்பிடுகிறது. பின்னாலில் தாமரையையும் கனிகையையும் ஓணைத்துச் சிலைகள் வாடிக்கப்பெற்றன.

வரதமுத்திரை, கதாயுகம் ஏந்தியவளாக ஆச்சாரிய தினகர நூலும், தண்டம், ஜோரம், அபயம் கொண்டவளாக நிர்வாண கலிகாநூலும் கூறுகின்றன. மானும் தாமரையும் இவளுடைய ஆசனங்களாகும்.

மகாகாளி :

இவள் எட்டாவது வித்யாதேவி ஆவாள், இவள் பிரேதத்தை ஆசனமாகக் கொண்டவள் எனவும், அதனால் இவளை பிரேத ஆசனி எனவும் நூல்கள் குறிக்கின்றன. வாழ்வில் ஜீவன் வாழும் முறையை விளக்கும் ஜீவகலைகளின் விலாசமாக இவள் திகழ்கின்றாள் என்பர். மனத்தை நிச்சலமாக்கிச் சமாதி நிலையை அடைய இவள் உதவுவதாகக் கூறுவர். இவளைக் கருநிறம் கொண்டவளாக சாதுக்களும், முனிவர்களும் போற்றுகின்றனர்.

பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்னும் நூல் இவள் கருநிறத்தவள், வில், கத்தி, கனி, அர்பு ஏந்தியவள் என்று குறிப்பிடுகிறது. சுவேதாம்பர நூலான ஆச்சார்யதினகரம் இவள் மாலை, கனி, மணி, வரதமுத்திரை ஏந்தியவளாகச் சித்தரிக்கிறது. நிர்வாண கலிகா என்ற நூல் ஜாமாலை, ஜோரம், அபயமுத்திரை, மணி, ஆகியவற்றை ஏந்தியவளாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த இரண்டு நூல்களுமே இவளது வாசனம் நரவாசனம் (மனித வாகனம்) என்றே குறிப்பிடுகின்றன.

காந்தாரி :

இவள் ஒன்பதாவது வித்யாதேவியாகப் போற்றப்படுகின்றாள். இவளது கரங்களில் சக்தி, சக்கரம் விளங்கவும், இவள் கீலநிறம் கொண்டவளாகவும் ஆமைவாகனத்தில் வருபவளாகவும் நூல்கள்கூறும்.

இந்தியமரபில் ஆமை மந்திர சாத்திரங்களின் குறியீடாக விளங்குகிறது. மந்திரங்களை ஜபிப்போர் ஆமைவாழ்வில் அமைந்த கர்மாசனத்தில் அமர்ந்து ஜபம் செய்தால் விரைவில் பலன் அளிக்கும் என்பது நம்பிக்கை. மந்திர வாதங்கள் செய்யோர் ஆமை ஓட்டைச் சுட்டு அந்த சாம்பலைக் கொண்டு பல வித மந்திர தந்திரங்களைச் செய்வர். காந்தாரி என்றும் பெயர். அனைவரையும்

வசியப் படுத்துவதைக் குறிச்சிறது. ஆனால் வாசனம் மந்திரமாகிய ஓட்டுக்குள் நாம் பத்திரமாக இருப்பதையும், கத்தி நர்வா காத்துக் கொள்வதையும், சக்ரம் நாம் ஓயாது திருப்பத் திருப்ப மந்திரங்களை உச்சரிப்பதையும் குறிக்கின்றன என்பர். இவ்வை மந்திர சாஸ்திரங்களின் தலைவியாகக் குறிக்கின்றனர்.

ஆச்சார்ய திசைரம் என்னும் நூல் இவளைக் குறிப்பிடும் போது ஐராயுதமும், சோஷம் ஏந்தியவளாகக் குறிப்பிடுகிறது. மற்றொன்று வரத முத்திரை, உலக்கை, அபயமுத்திரை, ஐரம் கொண்டவளாகவும் தாமரை ஆசனம் உடையவளாகவுக் குறிப்பிடுகின்றது.

கௌரி :

இவள் பத்தாவது வித்யாதேவியாகப் போற்றப்படுபவள். இவளைப் பற்றித் திகம்பர நூல் கூறுகையில் தங்கத் தாமரையை ஏந்தி முதலை வாகனத்தில் வருபவளாகக் கூறுகிறது. சுவேதம்பர ஆச்சார்ய தினகரம் என்ற நூல் இவளை வரதமுத்திரை, ஜயாலை, உலக்கை, நீரல்லி ஆகியவற்றைக் கொண்டவளாகக் குறிக்கிறது. இந்த இரு நூல்களும் இவள் முதலைவாகனத்தில் வருபவளாகவே கூறுகின்றன.

நீர் சம்பந்தமான ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும் கலைகளின் தேவியாக இவள் போற்றப்படுகின்றாள்.

மகாஜ்வாலா என்னும் ஜ்வாலாமாலினி :

ஒளிவிகம் மாலைகளை அணிந்திருப்பதாலும் ஒளி பொருந்திய மோனியளாகையாலும் இவள் மகாஜ்வாலா என அழைக்கப்படுகின்றாள். இவளைப் பதினோராவது வித்யா தேவியாகக் கருதுகின்றனர்.

திகம்பரநூலான பிரதிஷ்டா சாரோதரம் இவள் வில், கேடயம், கத்தி, சக்ரம் ஏந்தி எருமை வாகனத்தில் வருபவளாகச் சித்தரிக்கிறது. ஆனால் பின்னாளின் சங்கு, அப்பு, தாமரை, கனி ஆகியவற்றையும் இணைத்து எட்டுக் கரங்களுடன் இவளுடைய திருவுருவங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

வெற்றியைத் தரும் விஜய தேவியாக இவளை வணக்குவர். சுவேதம்பர நூலான ஆச்சார்யதினகரம் இவளைப் பூனைவாகனத்தில் வருபவளாகச் சித்தரிக்கிறது. இவள் எண்ணற்ற ஆயுதங்களை ஏந்தியுள்ளாள் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. நிர்வாண கலிகா என்னும் நூல் இவளைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் எண்ணற்ற படைக்கலன்களை ஏந்தியவள் என்றும் ஆண் காட்டுப்பன்றியின் மீது வருபவள் என்றும். பெயருக்கு ஏற்பச் சிரசின் மீது தழல் முடி கொண்டவள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

மானவி : (நீலசரசுவதி)

இவள் பன்னிரண்டாவது வித்யா தேவியாகப் போற்றப்படுகின்றாள். இவள் நீல நிறம் கொண்டவளாக இருப்பதால் நீல சரசுவதி என்று கூறுவர்.

திகம்பர பிரதிஷ்டா சாரோதரம் இவளைச் சூலாயுதம் ஏந்தியவளாகக் குறிப்பிடுகிறது. பன்றியே இவளுடைய வாகனமாகும். பின்னாலில் திரி சூலத்துடன் கத்தி, தாமரை, மீன் ஆகியவற்றையுள் ஏந்தியவளாக இவளை அமைத்தனர். மீன் செல்வத்தின் அடையாளம். அதைக் காக்கும் கலைகள் மற்றும் நிலையாக அனுபவிக்கும் கலைகளின் தேவியாகவும் இவள் கருதப்படுகின்றாள்.

வைரோடி :

பாம்புகளுடன் காணப்படும் இவள் போக சாத்திரங்கள் தொடர்பான கலைகளின் தேவியாகக் கருதப்படுகிறாள். இந்திய மரபில் பாம்புகள் குண்டலினி யோகத்தைக் குறிப்பதாகும். பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்ற நூல் இத்தேவி சிங்கவாகனத்துடன், பாம்பு முத்திவரகளோடு விளங்குவதாகக் குறிக்கிறது. சில நூல்களில் இவள் மேல் இரண்டு கைகளிலும் பாம்புகளைக் கொண்டவளாகவும், மற்ற இரண்டு கைகளையும் குளித்து அஞ்சலி செய்யும் பாஷையியில் இரு பவளாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவள் இளங்கருப்பு நிறத்தை உடையவள்.

நிர்வாண கலிகா என்ற சுவேதம்பர நூல் இவளைப் பற்றிக் கூறுகையில் பாம்பு வாகனத்தில் வருபவளாகவும், மேல் இரண்டு கரங்களில் பாம்புகளும், கீழ் வலக்கரத்தில் கத்தியும், கீழ் இடக்கரத்தில் கேடயமும் கொண்டவளாகவும் குறிப்பிடுகிறது.

அச்யுப்தா :

இவள் பதினான்காவது வித்யாதேவி யாவாள். சுவேதம்பரம் இரு பிரிவு நூல்களிலும் இவள் குதிரை வாகனம் உடையவள் என்றே குறிப்பிடுகின்றன.

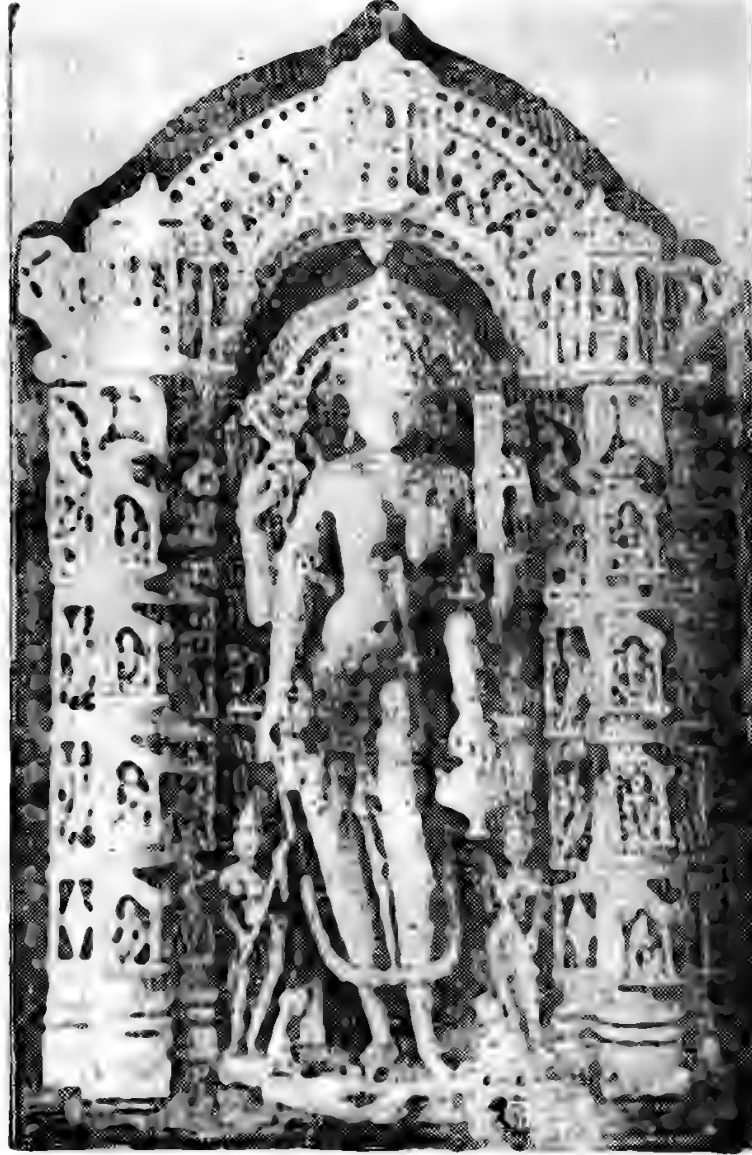
திகம்பரர்களின் பிரதிஷ்டா சாரோதரம் என்ற நூல் இவளை வாலாயுதம் ஏந்தியவளாகக் குறிப்பிடுகிறது. பின்னர்க் குறித்த பிரதிஷ்டா நூல்கள் இவள் கத்தி, ஜோர் ஆகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கியவள் என்றும் கீழ்க்கரங்களைக் கூப்பியநிலையில் அரைத்திருப்பாள் என்றும் கூறுகின்றன. சுவேதம்பரநூலான ஆச்சார்ய தினகரத்தில் இவள் வில், கத்தி, கேடயம், அம்பு, ஆகியவற்றை ஏந்தியவளாகவும், தைர்யம், செல்வம் ஆகியவற்றின் தேவதையாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றாள்.

மானசி :

இவள் பதினாந்தாவது வித்யா தேவியாகப் போற்றப்படுகின்றாள். திகம்பர நூல்களின்படி இவளுக்குரிய ஆயுதங்கள் குறிக்கப்பட வில்லை. பாம்பு வாகனத்தை உடையவள் என்று மட்டும் குறிப்பிடுகிறது. சுவேதம்பர நூல்கள் இவள் இரண்டு வகையான வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளாள் என்று குறிப்பிடுகின்றன. ஆச்சார்ய தினகரம் இவளை வரதமுத்திரையும், வஜ்ராயுதமும் கொண்டு அன்ன வாகனத்தில் வருபவளாகக் கூறுகிறது. நிர்வாண கலிகா என்ற நூல்

“ ஜென சமயத்தில் - மகாசரசுவதி ”

நடுவில் நின்ற நிலையில் மகாசரசுவதியும் பக்கத்தரண்களில்
பதினாறு வித்யாதேவியர் உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டு உள்ளன.
மேற்பகுதியில் தீர்த்தங்கரர்களின் உருவங்களும் உள்ளன.

(Sarasvati-Cauhana. 12th century A. D. Pallu, Bikaner.
Rajasthan. Ganga Golden Jubilee museum Bikanor)

ஐனமதத்தவர்கள் வணங்கும்
சரசுவதி திருமேனி - இருகரங்களை
உடைய (ஏடும் எழுத்தாணியும்)
இத்தேவியின் மேற்பகுயில் ஓர்தீர்த்
தங்கரின் யோகநிலை.

நன்றி : "கல்கி" தீபாவளி மலர்
1974.

இவனைச்சிங்க வாகனத்தில் அமர்ந்தவளாகவும் மேல இரு கரங்களில் ஜொபுதங்களைக் கொண்டவளாகவும் கீழ்க்கரங்களில் வரத முத்திரையோடு ஜபமாலைகை கொண்டவளாகவும் கூறுகிறது.

மகாமானசி :

பதினாறுவது வித்யாதேவியாக மகாமானசி போற்றப்படுகின்றாள். இவள் ஜபமாலை, வரத முத்திரை, அங்குசம், மலர்மாலை ஏந்தி அன்ன வாகனத்தில் வலம் வருபவளாகப் பிரதிஷ்டாசாரோதரம் என்ற நூல் கூறுகிறது. நிர்வாண கலிகாவில் இத்தேவி வெண்மை நிறத்துடன் சிங்க வாகனத்தில் அமர்ந்து வரத முத்திரை, கத்தி, கமண்டலம், கலப்பை ஆயின ஏந்தி வருபவளாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இவ்வாறாகச் சரசுவதியுடன் பதினாறு வித்யா தேவிகளையும் சமண சமயம் போற்றித் துதிக்கின்றது. தென்னகத்தின் பூசை முறைகளில் வித்யா தேவிகளை பூசிக்கும் முறைகளும் மந்திரங்களும் உள்ளன.

பௌத்த சமயத்தில் சரகவதி

பௌத்தம் :

புத்தரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டமையின் இது பௌத்தம் எனப் பெயர் பெற்றது. இது புறப் புறச் சமயங்களுள் ஒன்றாகும்.

*** தோற்றமும் வளர்ச்சியும் :**

இம்மதம் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பாடல்புரத்திலிருந்து மகேந்திரர் என்பவராலும், ஐந்து பௌத்தப் பிக்குகளாலும் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்திருக்கலாம் என்று கருதுகின்றனர், எனவே பௌத்தம் தமிழ் நாட்டிற்குச் சொந்தமான தன்று. வந்தேறிய மதமாகும். மேலும் இராமதர் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தென்னகத்தில் ஆழமாசுவர் பரவலாகவும் பரப்பியதற்குரிய சாசனம் காணப்படுகிறது.

அதில் :

‘தரும விஜயம் (அறவெற்றி) என்னும் வெற்றியே மாட்சி மிக்க அரசரால் (அசோக மன்னரால்) முதல் தரமான வெற்றியென்று கருதப்படுகின்றது. இந்தவெற்றி இந்த இந்த இராச்சியத்திலும் இப்பால் தெற்கேயுள்ள சோழ, பாண்டிய தாம்பிரபரணி (இலங்கை) வரையிலும் இந்த (அற) வெற்றி அடிக்கடி அரசரால் கைப்பற்றப்பட்டது’’. என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியங்கள் :

சங்க இலக்கியங்களான நற்றிணை, அகநானூறு புறநானூறு முதலிய நூல்களில் பௌத்தசமயப் புலவர்களான இளம் போதியார், கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார், சிறுவெண் தேரையார், தோதரன் என்பார்தம் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும் சிலப்பதிகாரம், பணிமேகலை, திருமுறைகள், நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம், பெரிய புராணம் நீலகேசி, முதலான நூல்களினால் பௌத்த சமயம் தமிழ் நாட்டில் எவ்வாறு செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

அறச்செயல்கள் :

பௌத்தத் துறவிகள் அரசர் மற்றும் செல்வந்தர்களிடம் பொருளுதவி பெற்று புத்தவிகாரங்கள், பள்ளிகள், மருத்துவ சாலைகள், சமயச் சொற்பொழிவுக்கூடம் ஆகியவைகளை நிறுவியும் அதில் உணவையும் அளித்து நல்லறச் செயல்களை நடத்திவந்தனர்.

* தருமை ஆதின வெளியீடு எண் 909 -- அறுவகைச் சமயம் - சைவ சித்தாந்தம் ஒப்பீடு

பௌத்தமதத்தின் இரு பிரிவு :

இம்மதத்திற்குரிய கொள்கைகளைத் தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் அறிதற்கியலாதுள்ளது. அதற்குரிய காரணங்கள் பல. புத்தர் தம் கொள்கைகளைத் தெளிவாகக் கூறுமையினால் பௌத்தமதத்தில் பல உட்பிரிவுகள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. அவை ஹினயானம் மற்றொன்று மகாயானம் என்பனவாகும்.

* மறுமலர்ச்சி :

புத்தத்துறவிகள் இருபாலாரும் புத்தரிடமும், தந்தரிடமும், சங்கத் திடமும் புத்தே விடுதலை பெற இயலும் என்று எண்ணினர். சரண்புகுந்த நிலையிலேயே விடுதலையை அடைய இயலும் என்பது வலியுறுத்தப் பெற்றது. பிராமணத் தெய்வத் தொகுதியுள் (இந்து சமய தெய்வங்கள்) விளங்குகின்ற தெய்வங்களை விட புத்தர் மேல் நிலையில் போற்றப்பட்டார். புத்தர் பெருமதிப்பிற்கும் போற்றுதலுக்கும் உரியவராதலால் பின்னாலில் ஸ்தூபிகட்கு வழிபாடும் வணக்கமும் செலுத்தப்பட்டன. ஆலய வழிபாடு போலவே ஸ்தூபிகளையும் வழிபட்டார்கள். உண்மையான எதிர் மறுமலர்ச்சி மகாயானத்தில் தொடங்கியது.

மகாயானம் :

உண்மையான, எதிர் மறுமலர்ச்சி (Counter Reformation) மகாயானத்தில் தொடங்கியது. புத்தர் முதன்மையான தந்தவம் என்றும் அவரது தோற்றக் கொள்கை, சமய வாழ்வில் தேவையான மரபியல் கூறினைப் பூர்த்தி செய்தது. பின்னர், பழையவேத கால தெய்வங்களைப் புத்தினர். புதிய பிராமண தெய்வத் தொகுதியினைத் தமக்கு ஏற்பக் கொண்டனர். இதனால் பல தெய்வத் திருமேனிகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. பழைய தெய்வங்கள் உபநிடதக் கருத்து வளர்ச்சியின் விளைவாக வெளிப்படுத்தப்பெற்றன.

ஆயிரக் கணக்கான கடவுள்கள் மகாயான வழி வந்தவர்கள் ஏற்படுத்தியதாக ஹினையானர்கள் கருதினர். ஆனால் இவர்கள் (ஹினையானப் பிரிவினர்) புதிய தெய்வவடிவங்களை தோற்று விக்கவில்லை என்றாலும் மக்கள் வழிபடும் திருவுருவங்களை இவர்கள் தடுக்கவில்லை. புத்தரை வணங்கும் காலத்திலேயே வேறு சில தெய்வங்களின் திருமேனிகள் பற்றி அடங்கு நூல்களில் காணலாம்.

பௌத்த குருமார்கள் இந்தரத புராணங்களை நன்கு அறிந்தவர்கள். புராணங்களில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும் இவர்களைக் கவர்ந்தன. இதனால் சில தெய்வ திருவுருவங்களைத் தொழுவாயினர். சிந்தனைக்கு ஏற்ப பல கரங்கள், கால்கள், தலைகள் கொண்டனவாக இவர்கள் அமைத்தக் கொண்டனர்.

0 ' ' கீழை மேலை நாடுகளின் மெய்ப்பொருளியல் வரலாறு ' ' தொகுதி 1, - அண்ணாமலைப்பல் கலைக்கழக வெளியீடு - 1970.

கல்விக் கடவுள் :

இவர்கள் அமைத்துக் கொண்டதும், அதே சமயத்தில் வழிபடப் பெற்றதுமான திருவுருவம் சரசுவதி யாகும். பௌத்த நூல்களில் இசைக்கும், சுபிட்சத்துக்கும், கல்விக்கும் (கலைகளையாவற்றிற்கும் என்று எண்ணலாம்) அதிபதியாக சரசுவதி தேவியினைப் போற்றினர்.

எல்லோரா சிற்பங்களில் சரசுவதி தேவியின் திருவுருவம் சிறப்புடையது. இத்தேவியின் வழிபாடு புத்தமதத்தினர் வழியே சீனா, ஜப்பான் முதலான நாடுகளுக்கும் பரவியது எனலாம்.

கல்விக் கடந்த சரசுவதி :

ஜாவா, ஜப்பான், பாலி, திபெத், போன்றதேசங்களிலும் சரசுவதி வழிபாடு இன்றும் உள்ளது. பாலித் தீவில் இரு மலைகளுக்கு நடுவில் ஒரு பள்ளத்தாக்கில் “ தம்பாக்ஸரிவ் ” என்று ஒரு பெரிய குளம் உள்ளது. விஜய தசமி அன்று அத்தீவுமக்கள் அதில் நீராடி புத்தகங்களை எண்ணிக் கிடைக்கிற உணவியை நிவேதித்து வழிபடுவர்.

ஜப்பானியர்கள் - “ பென் - டென் ” என்ற தெய்வத்தினை வீணை புத்தகம் கொண்டதாக சரசுவதியை எண்ணுகின்றனர்.

திபெத்தியர்கள் - “ யங் - சனம் ” என்ற பெயரில் சரசுவதியை வழிபடுகின்றனர்.

புத்த சமயத்தில் ஐந்துவகை சரசுவதி :

1. மகா சரசுவதி	3. வஜ்ர சாரதா
2. வஜ்ரவீண சரசுவதி	4. ஆர்ய சரசுவதி
5. வஜ்ர சரசுவதி	

மகா சரசுவதி :

வெண்மை நிறம் கொண்டவள். இரு கரங்களைக்கொண்டவள். வலக்கரத்தில் வரதமுத்திரையும், இடது கரத்தில் வெண்தாமரையும் விளங்கும். மேலும் இத்தேவியினைக் கற்றிப் பிர்கஞா, (Prajna) மேதா (Medha), ஸ்மிருதி (Smrti), மதி ஆகியோர் விளங்குவர். இவ்வடிவம் பற்றிய செய்தி **Sri. Saraswati in Indian Arts & Literature** நூலில் காணலாம், மற்றைய நான்கு ரூபங்களின் வடிவங்கள் இந்நூலில் உள்ளன.

வஜ்ர வீண சரசுவதி :

உண்மையான கல்வியினை உணர்த்தும் வடிவினைப் பெற்றவளாயும், தனது இரு கரங்களில் வீணையினைத்தாங்கி மீட்டிக் கொண்டும் முன் சொன்னவர்கள் விளங்கவும் இவ்வுருவம் அமைந்திருக்கும்.

வஜ்ர சாரதா :

வெண்தாமரை மலரில் நின்றவாறும், தனது இடக்கரத்தில் புத்தகத் தினை ஏந்தியும், வலது கரத்தில் தாமரையினை ஏந்தியும், தலையில் விளங்கும் கிரீடத்தில் சந்திரனும் காணும்படியாக மூன்று கண்களுடன் இத்தேவி விளங்கியருளுவாள். இதில் வேறொரு வகையாக அமர்ந்த நிலையில் இருமருங்கிலும் புத்தகமும் உத்பலா மலரும் அமைந்து விளங்கும்.

ஆர்யசரசுவதி :

இத் திருவுருவம் முன்சொன்ன வஜ்ர சாரதா தேவியின் ரூபத்தை ஒத்தது ஆகும். இடது கரத்தில் ப்ரஞாபார மிதாபுத்தகமும் (**Prajnaparamita book**) செந்தாமரையினை வலது கரத்திலும் கொண்டு விளங்கும். நேபாளத்தில் இத்தகைய உருவம் காணப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் சித்திரக்காரர் என்னும் பிரிவினர் சிற்பங்களில் உள்ளது போல ஒவியத்தில் வரைவர்.

வஜ்ர சரசுவதி :

இத்திருவுருவம் முன்னர் சொன்ன நான்கு திருவுருவத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும். மூன்று முகங்களும் ஆறு கரங்களையும் கொண்டதாக விளங்கும். இத்தேவி செந்நிறம் கொண்டவளாக இருந்தாலும் இடப்பக்கமும், வலப்பக்கமும் உள்ள முகங்கள் நீல நிறமாகவும், வெண்மை நிறமாகவும் இருக்கும். இத்தேவியின் 6 கரங்களில் தாமரை, ப்ரஞாபாரமிதா புத்தகம், பெரிய நீளமான கத்தி, கர்த்தரி, பிரம்ம கபாலம், சக்கரம் ஆகியன விளங்கும். இத் திருவுருவம் போர் செய்யும் தோற்றத்துடன் அமைந்து விளங்கும்.

மேலும் பௌத்த சமயத்தில் உள்ள தந்திர நூல்கள் மூன்று முகங்களும், ஆறுகரங்களும் கூடிய இத்தேவியை “மஞ்ஜு ஸ்ரீ” என்று குறிப்பிடுகின்றன. மேலும் வாகீஸ்வரி என்றும் கூறுவர். இத்தேவியின் சிற்பத் திருவுருவங்கள் சிலவற்றையும் இப்புத்தகத்தில் காணலாம். இதில் பல நிலைகளும் உண்டு.

திருவுருவ வகைகள்

மக்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நாடக நடிகளுடன் பல உருவங்களை ஏற்றுக் கொண்டு தோன்றுவது போல சக்தி பின்வடிவமாம் சரசுவதி தேவியும் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு அவரவர்கள் பரிபக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப, பல்வேறு காலங்களுக்கு ஏற்பத் திருவுருவங்களுடன் வெளிப்பட்டு அருளுகின்றாள்.

நூல்கள் :

அவ்வகையில் கணபதி, முருகன், சிவன், திருமால், லட்சுமி, சரசுவதி, சக்தி, சூரியன் ஆகிய தெய்வத் திருவுருவங்களில் பல பேதங்கள் காணப்படுகின்றன. விநாயகர் பராக்கிரமம், குமாரதந்திரம், சிவபராக்கிரமம், விஷ்ணு பராக்கிரமம், தேவி பாகவதம், தந்திர சாரம், சிற்பநூல்கள், சிவாகம நூல்கள், சம்ஹிதைகள், மந்திர சாஸ்திரம், தியான ரத்னாவளி, மகாபுராணங்கள், உபமகா புராணங்கள் முதலிய பல நூல்கள் தெய்வத் திருவுருவ வகைகளை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன.

குறிப்பாக இப்பகுதியில் ஞான சொப்பமாக விளங்குபவளும், கல்விக்கு அதிதெய்வமாகப் போற்றப்படுபவளும், அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்குப் பிறப்பிடமாக இருந்து அருளுபவளுமாகிய சரசுவதி தேவியானவள் ஞானத்தை வளர்க்கும் பொருட்டு பல நிலைகளில் திருவுருக்கொண்டு தனது கரங்களில் பல முத்திரைகளையும், பல ஆயுதங்களையும் ஏந்தியவளாய் (தியானத்திலும், சிற்பத் திலும், ஓவியத்திலும், வேதாகம நூல்களிலும், தந்திர நூல்களிலும், மந்திர நூல்களிலும்,) விளங்குகின்றாள். பொதுவாக உருவபேதங்கள், போக பேரம், போக பேரம், தியான பேரம் என்ற முறையில் இரூபதாகக் கூறுவாரும் உள்.

சரசுவதி தேவியின் திரு உருவைக் காணும் போது அவள் நின்ற நிலையிலும், அமர்ந்த நிலையிலும், முனிவர்கள் வணங்கிடவும், பணிப்பெண்கள் பணிசெய்திடவும், வானவர்கள் மலர் பொழிந்திடவும் யானைகள் அபிஷேகத் தினைச் செய்திடவும், லட்சுமி - ருத்ராணி இவரும் இருமருங்கிலும் விளங்கிடவும், பதினாறு சத்திகள் சூழ்ந்து விளங்கவு் இவள் விளங்கிடுவாள். இவ்வாறு திருக்கோலம் கொண்டருளும் இத்தேவியின் கரங்களில் சில முத்திரைகளும், ஆயுதங்களும் காணப்படும். அவையாவன.

**இரண்டு திருக்கரங்களை உடைய சரசுவதி தேவியின் பல
பெயர்களும், கரங்களில் விளங்கும் முத்திரைகளும்
ஆயுதங்களும் :**

பெயர்	வலக்கரம்	இடக்கரம்
1. சரசுவதி	எழுதுகோல் (எழுத்தாணி)	புஸ்தகம் (சுவடி) (ஏடு)
2. சரசுவதி		புஸ்தகம்
3. பராசம் புதிதா	சின் முத்திரை (ஞானமுத்திரை)	புஸ்தகம்
4. சரசுவதி	அட்சமாலை	வீணா
5. பாரதி	அட்சமாலை	புஸ்தகம்

(1-5 முடிய உள்ள விபரங்கள் - சாரதாதிலகம். சோழர்பாணி, வித்யார்வை தந்திரம் என்ற நூல்களில் எடுக்கப்பட்டது.)

**நான்கு திருக்கரங்களை உடைய சரசுவதி தேவியின் பலபெயர்களும்,
கரங்களில் திகழும் முத்திரைகளும் ஆயுதங்களும்
பின்வருமாறு அமைகின்றன :**

பெயர்	வலது கரங்களில்	இடது கரங்களில்
1. சரசுவதி	வரதம், அட்சமாலை	கபாலம், புத்தகம் (ஏடு) (சுவடி)
2. ,,	சின்தா, அட்சமாலை (ஞானதீபம்)	கலசம், சுவடி
3. ,,	சின்தா, அட்சமாலை	கலசம், எழுதுகோல்
4. ,,	வீணா, அட்சமாலை	கலசம், சுவடி
5. ,,	பத்மம், அட்சமாலை	பத்மம், சுவடி
6. ,,	பத்மம், பத்மம்	எழுத்தாணி, சுவடி
7. ,,	வரதம், அட்சமாலை	அபயம், சுவடி
8. ,,	அபயம், அட்சமாலை	வரதம், சுவடி
9. ,,	வீணா, அட்சமாலை	வீணா, சுவடி
10. ,,	வரதம், பத்மம்	அட்சமாலை, சுவடி

பெயர்	வலது கரங்களில்	இடது கரங்களில்
11. சரசுவதி	அட்சமாலை, அங்குசம்	பாசம், சுவடி
12. ,,	அட்சமாலை, வரதம்	அபயம், சுவடி
13. ,,	அட்சமாலை, தண்டம்	கலசம், சுவடி
14. ,,	அட்சமாலை, வீணை	கலசா, சுவடி
15. ,,	சின்தா, பத்மம்	அட்சமாலா, சுவடி
16. ,,	அட்சமாலை, அங்குசம்	வீணை, சுவடி
17. ,,	அட்சமாலை, வீணை	பத்மம், சுவடி
18. ,,	அட்சமாலை, வரதம்	பத்மம், சுவடி
19. ,,	அட்சமாலை, சுருவம்	கலசம், சுவடி
20. ,,	அட்சமாலை, அபயம்	வரதம், டங்கா (கத்தி)
21. நீலசரசுவதி	கண்டா (மணி) கபாலா	தூலம், அசி (குறுவாள்)
22. நீலசரசுவதி	கர்த்தரி, கபாலம் (முழுகபாலம்)	அரைகபாலம், திரிதூலம்
23. நீலசரசுவதி	கர்த்தரி, திரிதூலம்	கபாலா, பாத்ரா (இலைக்கத்தி)
24. வாகீஸ்வரி	பத்மம், பத்மம்	வரதம், ஆதர்ஸா (கண்ணாடி)
25. வாகீசுவரி	சுவடி, அட்சமாலை	வரதம், அபயம்
26. மகாசரசுவதி	அட்சமாலை, சுவடி	அபயம், பத்மம்
27. சரசுவதி	அட்சமாலை, சுவடி	அபயம், வரதம்
28. பூதலிபி	வரதம், அட்சமாலை	சுவடி, கபாலம்
29. மாத்ரிகா	வரதம், அட்சமாலை	கலசம், சுவடி
30. தாரோதகலா	அட்சமாலை, சுவடி	கபாலம், கபாலம்
31. லட்சுமி	அட்சமாலை, பத்மம் (யானைகள் இருபக்கத் திலும் விளங்கும்)	பத்மம், புஸ்தகம்
32. பாலா	அட்சமாலை, பாசம்	அங்குசா, சுவடி
33. பாலா	அட்சமாலை, வரதம்	அபயம், சுவடி
34. காமேசுவரி	அட்சமாலை, லக்ஷு காபா	புஷ்பபாணம், சுவடி

சிந்தாமணி சரஸ்வதி - (ஹம்ஸவாகினி) - வாகிஸ்வரி

மத்திமதசதாளத்தில்

சிந்தாமணி சரஸ்வதி ஹம்ஸவாகினி - வாகிஸ்வரி முன்
வலக்கரத்தில் ஒரு சுடர் உள்ள விளைக்கினை அமைத்தலும்
ஒரு முறையாகும்.

பெயர்	வலது கரங்களில்	இடது கரங்களில்
35. பரமஹம்ஸா	சுவடி, அட்சமாலை	கலசம், சின் முத்திரை
36. திரிபுராபரவி	அட்சமாலை, புஸ்தகம்	வரதம், அபயம்
37. திரிபுராபரவி	அட்சமாலை, புஸ்தகம்	அபயம், வரதம்
38. சம்பத் ப்ரதாபரவி	அட்சமாலை, வரதம்	சுவடி, அபயம்
39. சத்ருடாபரவி	பாசம், அங்குசம்	சுவடி, அக்ஷா
40. மாதங்கி	பத்மம், புஸ்தகம்	தனுசு, பாணம்
41. மாதங்கி	சிந்தா, புஸ்தகம்	தனுசு, பாணம்
42. பிராஹ்மி	அட்சமாலை, அபயம்	தண்டம், குண்டிகா
43. பிராஹ்மி	வரதம், சுவடி	அட்சமாலை, பத்மம்
44. பிராஹ்மணி	அட்சமாலை, கும்பம்	சிஞ்சு, சிருவம்
45. சாரதா	கும்பம், சின் முத்திரை	அட்சமாலை, சுகா (கிளி)
46. சாரதா	அட்சமாலை, வியன்	வீணா, பத்மம்
47. பாரதி	வரதம், அட்சமாலை	பத்மம், சுவடி
48. பாரதி (வேறு வகை)	எழுத்தாணி, புத்தகம்	பத்மம், பத்மம்
49. பாரதி (.,.)	புத்தகம், வீணா	கும்பம், அட்சமாலை
50. பாரதி (.,.)	அட்சமாலை, கும்பம்	சிந்தா, புத்தகம்
51. பாரதி (.,.)	சிந்தா, அட்சமாலை	வரதம், புத்தகம்
52. மகாவித்யா	சிந்தா, பத்மம்	வீணா, புத்தகம்
53. மகாவாணீ	சிந்தா, புத்தகம்	வீணா, பத்மம்
54. மகாதேனு	வரதம், பத்மம்	வீணா, புத்தகம்
55. மகாலட்சுமி	அட்சமாலை, பத்மம்	புத்தகம், உத்பலா (மலர்)
56. மகாகாளி	அட்சமாலை, பத்மம்	புத்தகம், அபயம்
57. மகாநஸ்வரி	வரதம், அபயம்	பத்மம், புத்தகம்
58. ஆர்யா	வரதம், அட்சமாலை	புத்தகம், பத்மம்
59. வேதகர்ப்பா	வரதம், புத்தகம்	வீணா, பத்மம்
60. வாக் தேவி	அட்சமாலை, சிந்தா	சுகா, புத்தகம்

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நான்கு கரங்கள் உடைய சரசுவதி (1-60 முடிய) முத்திரைகள் மாஷா - சாரதா திலகம், பிரபஞ்ச சாரதந்திரம் அக்னிபுராணம், முபமண்டலா, பஞ்சரத்னாகரம், வீஷ்ணு தர்மோத்தரம், பூர்வகாரணம், அட்சரத் பேதாதமம், தேவீமகாத்மியம், மண்டன மகாவித்யா, வித்யார்ண்யகாசரகலித், சோமநாதபுரம் சிற்பகம், ராமாயணம் ஆகிய நூல்களிலிருந்து திரட்டியவை ஆகும்.

ஆறு கரங்களை உடைய சரசுவதியின் உருவங்களில் :

1. சாரதா :

வலக்கரங்களில் - பத்மம், பாசம், துலம். இடக்கரங்களில் - கலசம், கபாலம் அபயம்.

2. சாரதா : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - துலம், பாசம், பத்மம், இடக்கரங்களில் பாசம் கலசம், வரதம்.

3. சாரதா : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - கபாலம், பாசம், துலம் இடக்கரங்களில் - கலசம் வியூகஹா, பாசம்.

4. த்ரைலோக்ய மோகன :

வலக்கரங்களில் - வீணை, பாசம், அங்குசம், இடக்கரங்களில் கல்பவல்லி - கபாலம், வீணை.

5 த்ரைலோக்யமோகன : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - வீணை, அங்குசம், அட்சமாலை, இடக்கரங்களில் - பாசம், புத்தகம், வீணை.

6. த்ரைலோக்ய மோகன : (வேறுவகை)

வலக்கரங்களில் - வீணை, அங்குசம், அட்சமாலை இடக்கரங்களில் - பாசம், பத்மம், வீணை.

7. சரசுவதி :

வலக்கரங்களில் - சங்கு, சக்கரம், குடா (மாலை) இடக்கரங்களில் - அட்சமாலை, பத்தமம், வீணை.

எட்டு கரங்களை உடைய சரசுவதியின் உருவங்களில் :

1. சரசுவதி :

வலக்கரங்களில் - அபசாலா, முயா, சக்கரம், திரிசூலா இடக்கரங்களில் - சங்கம், லாங்லா, (சாட்டை) கபா, (வில்) பிளா (பிளாகம்)

2. மகா சரசுவதி :

வலக்கரங்களில் - சரா, முசலா, சத்ரம், திரிதூலா, இடக்கரங்களில் - சங்கம் லாங்கலா, கண்டா (மணி), கபா.

பத்து கரங்களையுடைய சரசுவதியின் உருவங்கள் :

1. சாரதா :

வலக்கரங்களில் - பத்மம், சத்ரம், குணபா சா (முடிக்கக்கயிறு) ஹரிநா, புத்தகம், இடக்கரங்களில் - வர்ணமாலாயந்திரம் டங்கம், கபாலம், வாதம், சூர்பம்.

2. காமோஸ்வரி :

வலக்கரங்களில் - திரிதூலம், டமருகம் (உடுக்கை), அசி, க்ருதா (ஜம்), பிநா (வில்), இடக்கரங்களில் - பானம் பாசம் அங்குசம், புத்தகம், அட்சமாலை.

3. ருத்ராபரணி :

வலக்கரங்களில் - திரிதூலா, டமரு (உடுக்கை), அசி, க்ருதா, பிநா இடக்கரங்களில் - பானம், பாசம், அங்குசம், புத்தகம், அட்சமாலா.

காசியபர் : (சிற்பநூல்)

சரசுவதி நான்கு திருக்கரங்களை உடையவள். வியாக்யான முத்திரை, ஜபமாலை, புத்தகம், குண்டிகை ஆகியன விளங்கும்.

மானசாரம் : (சிற்பநூல்)

சரசுவதி தேவியானவள் நான்கு கரங்களை உடையவள். அக்கரங்களில் ஞானமுத்திரை, புத்தகம், ஜபமாலை, கமண்டலமும் விளங்கும்.

மானசாரம் : (வேறுவகை)

சரசுவதி தேவிக்கு இரண்டு சரங்களையும் அமைக்கலாம். வலக்கரம் வாத மாகவும், இடக்கரம் தாமரையினைக் கொண்டும் விளங்குதல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (சிற்பநூல்)

சரசுவதியின் நான்கு கரங்களில் முறையே - புத்தகம், ஜபமாலையும், முன்கரங்களில் வீணையினைத் தாங்கி வாசிக்கும் முறையில் அமைத்தல் வேண்டும்.

சில்பரத்தினம் : (சிற்பநூல்)

சில்பரத்தினத்தில் வாகீஸ்வரியைப் பற்றிக் கூறும் போது எழுத் தாணியை வலக்கரத்திலும் சுவாடியை இடக்கரத்திலும் அமைத்தல் வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

சண்டிகைப்பம் :

மகாசரசுவதி 8 கரங்களை உடையவள். மணி, துலம், கலப்பை, சங்கம், உலக்கை, சக்கரம், வில் அம்பு, ஆகியன கரங்களில் விளங்கும்.

மகாலக்ஷ்மி ரத்னகோரம் :

9டி நூலில் ஸ்ரீ வித்யா தேவியானவள் ஆதிசேஷன் மீது அமர்ந்த ளளாயும், தெத்திப்பற்களை உடையவளாயும், வீணையினை ஏந்தி வாகிப்பவளாயும் விளங்குபவள் ஆவாள்.

மமார்க்கண்டேய புராணம் :

இந்த நூலில் சரசுவதி தேவியின் நான்கு கரங்களில் சங்கு, சக்கரம், கதை, அபயம் ஆகியன கொண்டு கருடவாகனத்தில் வீற்றிருப்பாள்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறுவகை)

வெண்தாமலில் வீற்றிருப்பவள், நான்குகரங்கள் கொண்டு திகழ்வாள். தண்டம், புத்தகம், ஜபமாலை, கிண்டி ஆகியன கரங்களில் திகழும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறுவகை)

இந்நூலில் பராதேவூ வாகீஸ்வரி என்ற அமைப்பில் வாகீஸ்வரியைக் கூறும் போது இவளது நான்கு கரங்களில் பாசம், அங்குசம், ஜபமாலை, புத்தகம் ஆகியன விளங்கும்.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறுவகை)

இந்நூலில் சௌபாக்ய வாகீஸ்வரியை குறிப்பிடுகையில் எழுது கோலையும், சுவடிபையும் கொண்டு காட்சிதருவாள் என்கிறது.

ஸ்ரீ தத்வநிதி : (வேறுவகை)

8 காரத்தேவதை வண்ணி தியானத்தில் ஜபமாலை, தாமரைப்பூ, கிளி, புத்தகம் ஆகியன நான்கு கரங்களில் விளங்கும்.

நிருசிம்ஹபிராசாதம் :

இந்நூலில் இத் தேவியானவள் புத்தகம், ஜபமாலை, வீணை, கமண்டலம் ஆகியவற்றைத் தனது நான்கு கரங்களில் தரித்திருப்பாள் என்று கூறுகிறது.

பிராய்ஹி : (நிருசிம்ஹ பிராசாதம்)

ஹம்ச வாகனத்தில் நான்கு முகங்களும் ஆறுகரங்களும் கொண்டவளாக விளங்குவாள். இடக்கரங்களில் – வரதம் சூத்திரம், சுருவம், வலக்கரங்களில் – புத்தகம், குண்டிகை, அபயம் ஆகியன விளங்கும்.

மூர்த்தித் தியானம் :

மூர்த்தித் தியானத்தில் சரசுவதியின் நான்கு கரங்களில் ஸ்படிகமாலை, வெண்தாமரை, கிளி, புத்தகம் (ஏடு) ஆகியன விளங்கும்.

மூர்த்தித் தியானம் : (வேறு வகை)

வெண்தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவன், வீணையினைக் கொண்டு விளங்குபவன், பிரமன், திருமால், ருத்திரன் இவர்களால் பூஜிக்கப்படுபவன்.

மூர்த்தித் தியானம் : (வேறுவகை)

வாக் தேவியாக தியானிக்கப்படும் இத்தேவியின் நான்கு கரங்களில் புத்தகம், ருத்ராட்சமாலை, கிளி, தாமரை விளங்கும்.

ஹம்ஸவாகினி & மயூரவாகினி :

அன்னப்பறவை, மயில் இவைகளின் மேல் அமர்ந்து வீணையினை வாசிக்கும் வடிவமாகவே சரசுவதி தேவியின் திருவுருவம் அமைக்கப்படும்.

நீலசரசுவதி :

வித்யா தேவதைகளில் தாரா என்றும் நீல சரசுவதி என்றும் சரசுவதி போற்றப்படுகின்றாள். இவள் ஓங்காரவடிவினள்.

பாலாசரசுவதி :

பாலாசரசுவதியின் கரங்களில் - ஜபமாலையும் புத்தகமும் விளங்கும்.

மேலும் சரசுவதி உருவத்தில் பல்வேறு நிலைகள் பற்றி வேதங்கள் புராணங்கள், பிராமணங்கள், ஆகமங்கள் ஆகிய வற்றில் விரிவாகக் காணலாம். இதற்காக மூலபாடத்தில் உள்ளபடி ஷே நூல்களில் உள்ள சுலோகங்கள் (தேவநாகரியில்) அப்படியே இந்நூலில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஆயுதங்களும் முத்திரைகளும்

காலதேவன் நமது வாழ்க்கைப் பாதையைப் பல்வேறு வழிகளில் பல நாட்டு மக்களுடைய கூட்டுறவைக் கொண்டு கணந்தோறும் மாற்றியமைக்கின்றான். அதனால் நமது அகவாழ்வும் புறவாழ்வும் மாறுபடுகின்றன. நமது பண்டைய வாழ்வியலின் துணைப் பொருள்களான பாத்திர பண்டங்களும் போர்க்கருவிகளும் இன்று வேற்றுருவத்தில் வேறு வேறு பெயர் தாங்கி நிற்கின்றன. சில மறைந்தே போயின. சில, பெயர் மட்டும் மறைந்து போயின. ஆதலால் அவற்றைப் பற்றி இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்கின்ற நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

கருவிகளின் அழகு :

கருவிகள் * (ஆயுதங்கள்) கருவிகளாக இருந்த காலத்திலே காரியப் பாட்டிற்கு வேண்டிய உருவும், தகுதியும் உடையனவாக இருந்தன. அவற்றில் ஆடம்பரமும், அணியழகும் அடிவைக்கத் தொடங்கிய காலத்து எத்தனையோ இழைப்பு வேலைகளும், கொடிக்கருக்கு வேலைகளும், சிற்ப சித்திர வேலைப் பாடுகளும் கலந்துவிட்டன. அதனால் அவை ஆயுதங்களா? அல்லது அணியா? என்று கூட அறியமுடியாத நிலை நமக்கு ஏற்பட்டது. அவ்வண்ணமே (ஆயுதங்களை) போர்க்கருவிகளை மக்கள் கையாண்ட காலத்துக் கருவிகளாகவே இருந்தன. மன்னர்களும் மக்களும் கையாளுவனவற்றில் சித்திரம் கலந்தன. இறைவன், இறைவி இவர்களின் கரங்களில் இருப்பன, என்றும் காட்சிப் பொருள்களாகவே இருப்பதால் அவை இன்றும் அழகுப் பொருள்களாகவே ஆயின.

பல கருவிகள் :

கவலுக்கு உயிர் கொடுத்து, கற்பனைக்கு உறைவிடமாக்கி கலைத் தெய்வத்தின் கருணையினை விளக்கம்பெறச் செய்த பல்லவர்கள், சாளுக்கியர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், சேரர்கள், ஹொய்சாளர்கள், புத்த - சமண காலத்தவர்கள் யாவரும் அமைத்த சிற்பங்கள் அழகின் செறிவாகவே அமைகின்றன எனலாம். அவ்வகையில் சிற்பங்களின் கரங்களில் பல் வேறு முத்திரைகளும், ஆயுதங்களும் (கருவிகளும்) உள்ளன. இதில் தொழிற் கருவிகள், போர்க்கருவிகள், இசைக் கருவிகள், அனுக்கிரக கருவிகள் போன்றவையும் விளங்கும்.

o முத்திரை ஆயுதங்கள் கரங்கள், அணிகலன்கள் பற்றிய விபரங்களை இவ்வாதீன வெளியீடுகளான - கணபதி, முருகன், தட்சிணாமூர்த்தி முதற்பாகம் - இரண்டாம்பாகம், சோமாஸ்கந்தர், சண்டேசுவரர் நூல்களில் காண்க,

அவ்வகையில் பல நிலைகளில் விளங்கும் சரசுவதி தேவியின் கரங்களில் ஒளிவிடுகின்ற முத்திரைகள், ஆயுதங்கள் இசைக்கருவிகளையும், மற்றும் திருமுடி அலங்காரங்கள், ஆசன பேதங்கள், அணி கலன்களையும் இப்பகுதியில் காணலாம்.

சின்முத்திரை : (ஞானமுத்திரை)

பெருவிரலானது உள்ளங்கையை விட்டு விலகி முன்பக்கமாக நீண்டு வளைந்து நிற்க, சுட்டு விரலானது கீழ்நோக்கி வளைந்து பெருவிரலின் நுனியைத் தொட்டு நிற்கும்படி விளங்கும். மற்ற நடுவிரலும், அணிவிரலும், சிறுவிரலும் அவ்விரண்டு விரல்களையும் விட்டு நீங்கித் தனியே மேல் நோக்கி நிமிர்ந்து விளங்கும். இதனைச் சின்முத்திரை என்றும் ஞானமுத்திரை என்றும் விளக்குவர். மும்மலங்கள் நீங்கி இறைவனோடு சேர்தல் என்பதனை உணர்த்துவதாம்.

அபயகரம் :

கையின் சுட்டுவிரல், நடுவிரல், அணிவிரல், சிறுவிரல் அகிய நான்கினையும் ஒசை அமைத்து, கைக்குச் சம உயரத்தில் மேல் நோக்கிச் செங்குத்தாக நிறுத்தி, பெரு விரலைச் சுட்டு விரலோடு சேர்த்து மேல் நோக்குமாறு அமைத்துப் பிடிக்கும் கரலட்சணத்திற்கு அபயகரம் என்று பெயர். இதனை அருட்கரம் எனவும் கூறுவர்.

வரதகரம் :

முற்கூறிய அபயகரத்தைக் கீழ் நோக்கியவாறும் உள்ளங்கை வெளி நோக்கியவாறும் அமைத்துக் காட்டினால் அது “ வரத கரம் ” ஆகும். வரதகரம் - கொடுக்கும் (செல்வம்) கரமாகும்.

எழுத்தாணி : (எழுதுகோல்)

பனை ஓலையில் எழுத உதவும் கருவி எழுத்தாணி. ஒரு பக்கம் ஊசி போன்ற கூர்மையும் மறுபக்கம் கத்தி போன்ற அமைப்பும் உடையது அல்லது கூர்மை மட்டுமிருக்கும்.

சவடி : (புத்தகம் - ஏடு)

ஆதிகாலத்தில் ஓலைகளிலும், பட்டைகளிலும், துணிகளிலும், பாறைகளிலும், எழுதிவந்தனர். இதில் பனையினது ஓலை எழுதுவதற்கு ஏற்றதாகவும் கொண்டு செல்வதற்கு சுலபமாகவும் இருந்தது. இதனையே தெய்வத்தின் கரங்களில் திகழச்செய்தனர்.

வீணை : (வீணை)

இது ஓர் இசைக்கருவி. தளர்ந்த உள்ளங்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கவல்லது. பண்டைய காலங்களில் போர்க்காலங்களில் தளர்ந்த படை வீரர்களுக்கு உணர்ச்சி யூட்டப் பயன்பட்டது. அம்பிகையும்

(சரசுவதி) தட்சிணமூர்த்தியும் வீணையினைக் கொண்டு விளங்குவார்கள். வீணையினை சிவனார் கொண்டு விளங்கும்போது வீணைத்ர தட்சிணமூர்த்தி என்று வீணையினை முன்னதாக வைத்துப் போற்றுவர்.

ஆதர்சா : (கண்ணாடி)

இடக்கரத்தில் வட்டவடிவில் அல்லது செவ்வக வடிவில் அமைவது, மூலத்தானத்தில் உள்ள திருவுருவத்திற்கு நேராக செம்பிலோ அல்லது பித்தளை உலோகத்திலோ பெரிய அளவில் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். இது அழகினை எடுத்துக்காட்டுவதால் இதனை மங்களப் பொருள் வரிசையில் வைத்து எண்ணுவர். காலம் என்பதும் ஓர் கண்ணாடி போன்றதாகும்.

அட்சமாலை : (ஜபமாலை)

உருத்திராங்க மணிகள் (காய்கள்) ஸ்படிக மணிகள், தாமரைக்காய் மணிகள் இவைகளை கோத்து அணிவதும் அல்லது ஜபம் செய்ய கரங்களில் வைத்துக் கொள்வதும் உண்டு. 108 மணிகள் 54 மணிகள் என்ற முறையில் அட்சமாலைகளை அமைப்பதுண்டு. யோசிகள், தட்சிணமூர்த்தி, சித்தர்கள், சரசுவதி பிரமன் முதலானோர் கரங்களில் திகழும். பழமையான திருவுருவங்களில் ஓர் ஆயுதம்போல அமைந்திருக்கிறது.

பத்மம் : (தாமரை)

சிரசில் சகஸ்தளமெனும் ஆயிரம் இதழ்த் தாமரை உள்ளது என்று யோசிகள் கூறுவர். தாமரையினை ஞானத்திற்கு ஒப்பிடுவர். இது இறைத் திருமேனிகள் கரங்களிலும் ஆசனமாகவும் அமைந்து விளங்கும். இதில் வெண்தாமரை செந்தாமரை என்ற இருவகைகள் உண்டு. உத்தமமான பூக்களில் சிறந்தது இதுவேயாகும்.

கண்டா : (மணி)

(i) மணி, பரமாதத்தை எழுப்புவதால் ஆணவ இருள் அகன்று ஆன்மாக்கள் உய்திபெறுகின்றன. (படைத்தல்) பூஜா காலங்களில் மணி கொண்டு நிகழ்த்தச் செய்தல் சிறந்தது. (ii) போர்க்காலங்களில் (ultra sound waves) மிகஉயர் அதிர்விலி அலைகளை எழுப்புவதால் எதிரிகளை அழிக்கும் கருவியாக உபயோகப் படுவதாம். (ஒடுக்கல்) (iii) காலதத்துவத்தைக் கட்டுப் படுத்தும் அடையாளக் குறியாயும் பயன்படுகின்றது.

கர்த்தரி :

இது இருப்பினால் ஆக்கப்படுவதாகும். இரு கத்திகளை உடையது போல விளங்கினாலும், இரண்டும் சோந்து உராய்வதால் பொருட்களைத் துண்டித்து விடும். இதனை வாழ்க்கையின் முடிச்சை வெட்டுவதற்காக இறைவி கொண்டுள்ளான் என்பது தத்துவம், ஆன்மாக்களின் பாசவலையினை வெட்டி நீக்குதல்.

அங்குசம் :

இது இரும்பாற் செய்யப்பெற்ற வலந்த முக்தம், குத்தியடக்கக்கூடிய ஒரு கூரிய நேரான பகுதியும் உடையது. நீளமான கழிகளிற் சேருகப் பெற்றிருக்கும். யானையை அடக்க உதவும் கருவி. அடங்காமல் திரியும் மனத்தினை அடக்கி, அமைதி நெறியில் செல்வதற்காக அமைந்த கருவி.

ஸ்ருக் :

வேள்வியின் (யாகம்) போது பயன்படும் கரண்டி போன்று விளங்குவது. இதனைக் கருங்காணி மரத்தால் செய்தல் வேண்டும். காம்பு நீண்டும் வேல் போன்ற அமைப்பில் குழிப்பகுதியும், நுனி சிறுத்தும் உள்ளது. திருக்கோயில் களில் காணலாம், பிரமனின் கரத்தில் எப்போதும் விளங்குவது.

ஸ்ருவம் :

இதுவும் யாகம் செய்யும்போது பயன்படுவது ஸ்ருக் தொடர்ந்தாற் போன்று பயன் படுவதுபோல இல்லாமல் நீண்ட இடைவெளிவிட்டே இதனைப் பயன்படுத்துவர். இதனைப் பூவரசு மரத்தினால் செய்தல் வேண்டும். ஸ்ருக்கை விடப்பெரியது. அதிகமாக நெய்யை வைத்துக்கொண்டு பூர்ணததி செய்யும் போது ஸ்ருக்குடன் இணைந்து செயல்படும். இதன் முனையில் சிம்மம், ரிஷபம், அன்னம் முதலியவற்றின் தலை உருவங்கள் அமையும்.

பாசம் : (கயிறு)

பகைவர்களின் கைகளையும், கால்களையும் கட்டப்பயன் படுவது. ஒன்று. இரண்டு, மூன்று கயிறுகள் சேர்த்து எளிதில் அவிழ்க்கக் கூடியதாக அமையும். (நார்வகையில் அமைவதும் உண்டு) நாகங்களே கயிறு போன்று பின்னிக் கொண்டு கரங்களில் திகழ்வதும் ஒருமுறை. அதற்கு நாகபாசம் எனப் பெயர்.

திரிதலம் : (குலம்)

இது மூன்று நுனிகளையுடையது. சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாக உள்ள ஆயுதம், கருவறையிலும் பழைய முறையில் எஃகு இரும்பாற் செய்யப் பெற்றது. நீளமான மரக்கொம்பிற் கோக்கப்பெற்றிருக்கும். பராசக்தி மற்றும் இதர தேவியினரது கரங்களில் திகழும்.

காலம் :

சிறு சட்டி போன்று (மடக்குபோல) உள்ளங்கையில் காணப்படுவதாகும். சிவன் மற்றும் அம்பிகையின் கரங்களில் திகழ்வது. மண்டை ஓட்டினைக் கபாலமாகக் கொள்வதும் உண்டு.

சிந்தா : (ஞானம்)

இதனை எரிசுடராயோ அன்றிச் சின்முத்திரையாயோ உருவகப்படுத்தல் மரபு.

தநுசு : (வில் - பிஞ்சு - கரும்புவில்)

இது அம்பு எய்யப் பயன் படுவது. மூங்கில்சிலை யென்னும் மரம் முதலான வளையக் கூடிய நார் மரத்தால் செய்யப் பெறுவது. இந்த வில்லினது இரு தலையிலும் தோல் அல்லது நார்த்தையிற்றால் இயன்று நாண் கட்டப் பெற்றிருக்கும். வில்லை வளைத்து நாளை இறுகக் கட்டி அதன் நடுவில் அம்பைவைத்து எய்வது வழக்கம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வில்லின் வலுவும், நாணின் உறுதியும் இழுத்து விடுபவன் வன்மையும் இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அமோகம் ஆகிய அம்பின் வேகமும் தைக்கும் வன்மையும் மிகும். அம்பு பட்டவுடன் இறப்பதற்காக அதன் நுனியில் ஸீஷம் தோய்த்து வைத்தலும் வழக்கம். விடப்படும் அம்புகளின் தலைப்பகுதி சூரியன், சந்திரன் வஜ்ஜிரம், சூலம், சக்தி, போன்ற வடிவங்களில் அமையும். நாகாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம் ஆகியன எண்ணிலா சக்திபடைத்தவைகளாம் கரும்பு வில்லாக அமைந்தால் அம்பானது புஷ்பபாணமாக அமையும். இங்கு சரசுவதி தேவியின் கரத்திலும், மகாதிரிபுர சுந்தரி கரத்திலும் (மன்மதனுக்கும் உரியது) விளங்குவது இதுவேயாகும்.

புஷ்பபாணம் : (சரா)

இது கரும்பு வில்லை வளைத்து அதில் வைத்து எரியப்பெறும் கருவி. (பொதுவாக அம்பின் தலைப்பகுதி கூர்மையாக அமையும். நுனி இரும்பினாலும். அடிப்பகுதி கழியிற் செருகியும் வைத்திருப்பர்) தாமரை, அசோகு, மா, முல்லை, நீலம் என்ற ஐந்து பூக்களாலியன்ற பாணம். இவற்றை மன்மதன் மக்காடிகத்தில் காம நினைப்பூட்ட எய்வான். போக நிலையில் மற்ற தெய்வங்களும் தாங்குவதுண்டு.

தண்டம் :

இது நீளமான கைத்தடி. மரத்தாலானது. தண்டாயுதபாணி, சண்டே சுவரர் இவர்களின் திரு உருவில் காணலாம். நேர்வழியில் அனைவரும் செல்ல ஒழுங்குபடுத்தும் கருவி. யோகதண்டம் என்பது கரத்தைத்தாங்குவதாகவும் ஜபமாலையை வைத்துக் கொள்ள வசதிதியாகவும் அமைந்த கவட்டைப் போன்றது.

குண்டிகை : (நீர்க்கெண்டி) - (கமண்டலம்)

நீர்வைத்துக்கொள்ள உதவும் கலம். ஒருமரத்தின் காயால் இயன்றது. முனிவர்களும் கிரகஸ்தர்களும் இறைவழிபாட்டில் வைத்துக்கொள்வர். தெய்வத் திருவுருவங்களில் அமையும் குண்டிகையானது மேல்வளையமும் முக்கும் அமைந்திருக்காது. சிலதிருமேனிகளில் முக்கு மட்டும் இருக்கும். இது கும்பத்தின் சாயலாக இருக்கும்.

கும்பம் :

பூணகும்பம். நிறைகுடம். இதுவும் பாப்பிரம்மங் காட்டும் அடையாளக் குறீ.

லாங்கை :

இது விலங்குகளின் வாலுருவில் தோலாலமைந்த கருவி. சத்தியின் அகழதகடனா சாமர்த்தியம் என்னும் சிறுபொருளினையும் பேரழிவுப் படையாக்கும் ஆற்றலின் அறிகுறியாக நிற்பது.

சாபம் : (வில்)

உபநிடதங்கள் மனதை வில்லாக உருவாக்கின்றன. எனவே மனத்தை வளைக்கும் ஆற்றல் சத்தியாலேயே விளையும் என்பதைக் காட்டும் அறிகுறியாகும்.

வியன் :

இது உடமொழியில் “ விஸ்மயம் ” எனப்படும். ஆகாயத்தை நோக்கிய விரிந்த கரத்தால் குறிக்கப்படும். உலகனைத்தும் அடக்கியும் ஒடுக்கியும் ஆளும் ஆற்றலை இதுகூட்டும்.

சரம் : (சரா) - (அம்பு) :

வில்லின் நாணிலிருந்து செல்லும் கருவியே சரம் (சரா) ஆகும். இதில் பலவகைகள் உண்டு.

சுகம் :

கிளி. இது பற்றற்றும் ; பற்றற்றும் உள்ள இருவகை ஆன்மாக்களையும் சுட்டி, ஆன்ம கோடிகள் அனைத்தும் இறையாற்றலிற்கட்டுண்டவை எனக் காட்டும்.

முசலா :

இது இரும்பினால் உமைந்த உலக்கை யாலும். இது மரத்தினால் செய்யப் பட்டு இருபுறத்திலும் இரும்புப் பூண்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட முசலா எத்துணைப் படையையும் விரட்டியடிக்கும் வல்லமையுடையதாம்.

உத்பலா : (மலர்)

இது ஆன்மாவைப்பற்றியுள்ள வாசனைகளை (கந்தங்கள்) குறிப்பதாம். பொதுவாக நீலோற்பல மலராய் உருவகம் செய்யப்படும். ஆன்மாக்களின் மல வாசனை நீக்கம் சத்தியின் கரங்களில் உள்ளது என்பதைக் காட்டும்.

வியூகஹக : (வளைந்த தடி)

இந்த ஆயுதம் மரத்தினால் ஆன வளைந்த தடிபோன்று இருப்பது. இதனை ஒரு பொருளின்மீது வீசினால் அப்பொருளைத் தாக்கி வீழ்த்தி வீசியவர் கைக்கே திரும்ப வந்துசேரும். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் பயன்படுத்தும் **OOMERONG** என்ற ஆயுதம் இவ்வகையைச் சார்ந்தது.

கல்பவல்லி :

இலைகளோடும் பூக்களுடனும் கூடிய கொடி, இது தநு, கரண, புவன போகங்களைச் சத்தியின் திருவருளே தரும் என்பதைக் காட்டும் அறிகுறியாம்.

சங்கு :

இது விஷ்ணுவுக்குரிய ஆயுதம். இருப்பினும் சரசுவதியானவள் விஷ்ணுவுக்கு உரியவளாவாள். வெற்றியை அறிவிக்கும் கருவி. பகைவர்கள் இதன் ஒலி கேட்டதுமே ஒடுங்கி அடங்கச்செய்யும் அச்சக் கருவியுமாம். இதில் பல வாடிவங்கள் உள்ளன.

சக்கரம் :

இது திருமாலுக்கு உரிய சிறப்பான கருவி. துர்கையினது கரத்திலும் திகழும். இதன் அமைப்பு அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. இதில் இரு வகையுண்டு. ஒன்று தேருருளைபோன்றது, மற்றது வளையம்போன்றது. இதனை அழகுப் பொருளாகவும் போர்க்கருவியாகவும் கொள்வர். இதில் சாதாரண நிலை மற்றும் பிரயோக நிலையும் உண்டு.

குடாரம் :

வளைகோடரி, அல்லது தடிட்டி, இது ஒதுவோர் மனதில் உள்ள ஐயங் திரிபு ஆம் குற்றங்களை நீக்குதல் சிற்சத்தியின் ஆற்றலே என்பதைக் காட்டும்.

அபசாலா : (நீண்ட மரத்துடி) (கம்பு)

அபசாலா என்பது நீண்ட மரத்துத் தடியாகும். (சாலா என்பது மிக விரைம் வாய்ந்த மரம். இமயமலை அடிவாரத்தில் வளர்வது) பகைவர்கள் சுற்றிலும் வளைத்தாலும் அபசாலாவினால் சுழற்றி அவர்களை வீரட்டச்செய்யலாம்.

பூயா :

இது தார்க்குச்சி போன்றதொரு ஆயுதம். கையில் அடக்கமாக வைத்திருக்கும் தடிமனான குச்சியின் முனையினைக் கூர்மைப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு போர்க்காலத்திற்கும், நிலம் தோண்டவும் பயன்படுவது.

சிற்பநூல்களில் சரசுவதியின் உருவ அமைதிகள்

சரசுவதியைக் கல்விக்கு அதிதேவதைபாகவும், ஆக்கும் தொழில் புரியும் பிரமனின் துணைவியாகவும் மக்கள் வழிபடுகின்றனர். சிவன் விஷ்ணு, கோயில்களிலும் சரசுவதியின் பிரதிட்டையும் வழிபாடும் நடைபெறுவதனை இன்றும் காணலாம். பொதுவாக ஆலயங்களின் முதல் ஆவரணத்தில் அமைந்த சுற்று மண்டபத்தின் வாயு திக்கில் சரசுவதி மற்றும் இலக்குமி திருவுருவங்கள் காணப்படும். தூக்கை, இலக்குமி சரசுவதி இவர்களை ஒன்றாக வைத்து வழிபடுவதும் உண்டு. மனிதனை மனிதனாக வாழவைப்பது கல்வி ஒன்றுதான். அந்தக் கல்வியின் சொருபமாகத் திசமும் சரசுவதி தேவியின் திருவுருவ அமைதியினைச் சிற்ப நூல்கள் பலவாறாக எடுத்து இயம்புகின்றன. இப்பகுதியில் உத்தேவியின் திருவுருவ அமைதியினைக் காண்போமாக.

ஸ்ரீ காசியப் சிற்ப சாஸ்திரம் :

ஸ்ரீ காசியப் சிற்ப சாஸ்திர நூலின் இரண்டாம் பாகத்தில் 48-வது பட்டத்தில் சரசுவதியின் லக்ஷண (திருவுருவ அமைதி) பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது.

சரசுவதி தேவியானவள் நான்கு கரங்களும், வெண்மை நிறமும் ஆடையும் உடையவள். வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பாள். அழகிய கண்களை உடையவள். யக்ஞோபவீதமும் முத்துமாலையும் அணிந்திருப்பாள். ஜடா மகுடம் (சடையாலாகிய மகுடம்) தரித்திருப்பாள். வலக் கரங்களில் வியாக்யான முத்திரையும் (சின்முத்திரை) ஜபமாலையும், இடக் கரங்களில்புத்தூமும் குண்டிகையும் தரித்திருப்பாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமு முடையவளாவாள். நிக், யஜுர், சாமம் என்ற வேதங்கள்ாலும் முனிவர்களாலும் சேவிக்கப்படுவளாவாள். வாக்குக்கு அதி தேவதையாவாள்.

மானசாரம் சிற்பநூல் :

மானசாரம் சிற்ப நூலின் சக்தி லக்ஷணம் எனும் ஐம் பத்து நான்காவது அத்தியாயத்தில் சரசுவதி, சாவித்ரி, லக்ஷ்மி, பூமி தேவி மனோன்மனி, சப்தமாதிகள், தூக்கை என்னு் சக்திகளுக்கு உரிய திருவுருவ அமைப்புகள் கூறப்படுகின்றன. இப்பகுதியில் சரசுவதிக்கூரிய திருவுருவ அமைப்பினை யட்டும் இங்குக் காண்போம்.

சரசுவதி தேவிக்குப் பீடம், அணிகலம், அடையாளம் முதலியன முறையாக இந்நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சரசுவதி தேவியை;

பத்மபீடமெனும் பீடத்தின் மேல், தாமரை ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவளாக தாபித்து, சுத்தமான ஸ்படிகத்திற்கொப்பப் பிரகாசிக்கின்ற வளாகவும், முத்துகளாலாகிய அணிகளால் அணி செய்யப் பெற்றவளாகவும், நான்கு கரங்களுடையவளாகவும், இரண்டு கண்களுடையவளாகவும், கேசபந்தத்தையும் மௌளி பூஷணத்தை உடையவளாகவும், நிர்மல வெண்ணிறங் கொண்ட விரல்களுடன் கூடியவளாகவும், மகர குண்டலங்களை அணிந்தவளாகவும் இந்நூல் வருணிக்கிறது.

நெற்றியில் வண்டு மொய்த்ததுபோல் அலையும் முன் நெற்றிக் கேசங்களுடன் கூடியவளாகவும், அல்லது முத்துக்களாலாகிய நெற்றிப் பட்டத்தைக் கொண்டவளாகவும், முத்துக்களாலாகிய கரிண்புஷ்பங்களை அதனில் தொங்கும் கரிணதாமாக்களுடன் அணிந்தவளாகவும், மாலை அட்டிகை முதலியவைகளுடன் கூடியவளாகவும், முத்து ரத்தினங்கள் கலந்த ஒற்றைவட ஹாரமுடையவளாகவும் அவ்வாறே குசபந்தமெனும் மார்புக்கட்டுடன் கூடியவளாகவும், பாஹுமாலையெனும் அணிகளுடைய வளாகவும் வருணிக்கிறது.

கேயூரம், கடகம் இவைகளுடன் கூடியவளாகவும், முழங்கைக்கு முன்னணியத்தக்கப் ப்ரகோஷ்ட வளையத்தையுடையவளாகவும், அவ்வாறே மணிக்ேட்டில் அணியத்தக்க மணிபந்த கடகத்தை யுடையவளாகவும், முத்துமயமான இலை, கொடி, செடி போன்ற பூரிமமெனும் மாபரணங்களை யுடையவளாகவும் நடுவிரலைத் தவிர மற்றைய விரல்களிலுள்ள ரத்ன மோதிரங்களுடன் கூடியவளாகவும், தொங்கும் மாலையெனும் நடுவில் தொங்கும் நீவ்யமெனும் அணியுடனும் கூடிய முத்துக்களாலாகிய இடுப்புப்பட்டியின் இணைப்பையுடையவளாகவும் பாம்புகளின் வடிவங் கொண்ட பாதஜாலமெனும் அணியைக் கணுக்காலுக்கு மேலே அணிந்த வளாகவும், பாதச் சிலம்புடன் கூடியவளாகவும், கால் விரல்களில் ரத்ன மோதிரங்களுடன் கூடியவளாகவும் ; முத்துமயமான உத்தரீயத்துடன் கூடியவளாகவும் சர்வாலங்கார பூஷிதையாக வருணிக்கின்றது.

உருவத்தை அமைக்கும் போது சரசுவதி தேவியின், உட்கை களுள் - வலக் கரத்தில் ஞான முத்திரையும், இடக் கரத்தில் புத்தகமும் கொண்டவளாக அமைக்க வேண்டும். வெளிக்கரங்களில் - வலக்கரத்தில் ஜாமணிமாலையை தரித்தவளாகவும், இடது கரத்தில் கமண்டலத்தைத் தரித்தவளாகவும் அல்லது இரண்டு கரங்களில் உடையவளாகவும் அமைக்க வேண்டும். குந்தலம் எனும் மகுடத்துடன் வலக் கரத்தில் வரத்தை யளிக்கும் சின்னத்தையும், இடக் கரத்தில் தாமரையை ஏந்தியவளாகவும் அமைத்தல் வேண்டும்.

சுவர்ணவரணத்தினால் திகழ்கின்ற கரண்டம் எனும் மகுடத்தையும் செய்யலாம். பீதாப்பரத்தையும் முத்து ரத்ன ரணங்களையும் முன்பு எவ்வாறு கூறினோமோ அவ்வாறு செய்தல் வேண்டும்.

இந்தத்தேவியைக் காதுகளில் தங்க ஓலைகள் கொண்டவளாகவும், கழுத்தில் மங்களகுத்திரத்துடன் கூடியவளாகவும், சகல விதமான ஆபரணங்களையணிந்தவளாகவும், அருள்கொண்ட முகமுடையவளாகவும், மங்கள ஸ்வரூபமுடையவளாகவும், பிதாமகனை (பிரமன் அல்லது நான்முகன்) வலப்புறத்தில் உடையவளாகவும் அமைக்கவேண்டும்.

பிரமனின் வலப்புறத்திலுள்ள சரசுவதி தேவிக்கு ஸ்தானகம் (நின்றநிலை) ஆசனம் (அமர்ந்த நிலை) இவ்விரண்டிலொன்று கொடுத்தமானதாகும் (பிரமதேவனின் நிலைக்கேற்றவா நென்பது கருத்து).

சாவித்திரி தேவியின் அமைப்பு :

பிரமதேவனின் இடப்புறத்தில் சாவித்திரி தேவியை. வெண்ணிறங் கொண்டவளாகவோ செந்நிறம் கொண்டவளாகவோ அமைக்கலாம். அல்லது கருமையான நிறங்கொண்டவளாகவும். அமைக்கலாம். இரண்டு கரங்களை யுடையவளாகவும், இரு கண்களை யுடையவளாகவும் அமைக்கலாம். இந்த சாவித்திரி தேவிக்கு நின்றநிலை அல்லது அமர்ந்த நிலை கொடுத்து, கரண்டமெனும் மதடத்துடன் கூடியிருக்கும்படி நிறுவலாம். அல்லது கேசபந்தத்தைச் செய்யலாம். காதில் மகர குண்டலத்தைச் செய்யலாம். வெண்பட்டாடையையோ அல்லது பீதாம்பரத்தையோ அணிவித்து சகல விதமான ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகச் செய்தல் வேண்டும். இவளது இடக் கரத்தில் வரமளிக்கும் அடையாளத்தையும் (வரத கரம்) வலக்கரத்தில் ஆம்பல் மலரை ஏந்திய அடையாளத்தையும் செய்ய வேண்டும்; எஞ்சியவற்றை முன் கூறியது போலவே அமைத்தல் வேண்டும். சரசுவதி தேவியையும், சாவித்திரி தேவியையும் தசதாளமெனும் அளவினால் செய்விக்க வேண்டும் என மான சாரம் நூல் கூறுகின்றது.

ஸ்ரீ தத்வநிதி - சிற்பநூல் :

ஸ்ரீ தத்துவநிதி சிற்பநூலின் முதற்பாகத்தில் நான்காவது பிரம்ஹ தத்துவநிதியில் சரசுவதி தியானம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. சரசுவதி தேவியை சகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாகவும், நான்கு கரங்களை உடையவளாகவும், சமமாக நிற்பவளாகவும் கல்பிக்க (அமைக்க) வேண்டும். இத்தேவியின் மேற்கரங்களில் புத்தகமும், ஐப மாலையும், கீழ்க் கரங்களில் வீணையும் கமண்டமும் கல்பிக்க வேண்டும். இத்தேவியைச் சமபாத நிலையில் செளம்யமான முகமுடையவளாகவும், வெண்பு நிறமுடையவளாகவும் அமைத்துப் பிரதிட்டை செய்ய வேண்டும் என அச்சிற்ப நூல் கூறுகின்றது.

வாக்ஸ்வரீ : (சிலப் ரத்தின நூலில்)

சிலப் ரத்தினம் - என்னும் சிற்பநூலின் சக்திமார்க்கப் பகுதியில் வாக்ஸ்வரியான சரசுவதியின் திருவுருவமைப்பு பின் வருமாறு கூறப்பட்டு உள்ளது. வாக்ஸ்வரியாகிய சரசுவதி தேவியானவள் சாந்தமானவள்.

சர்த்காலத்து மேகம் - சந்திரன் - இவற்றைப்போல் தூய வெண்ணிற மானவள், எழுத்தாணி, சுவடி, இவற்றுடன் திகழும் கைகளை உடையவள், சிறந்த சொற்கள், சிறந்த அறிவு இவைகளையே வடிவமாகக் கொண்டவள், வெண்மைபான அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவள். மேலும் பிரகாசமான சடைகளை உடையவளாகவும், அழகிய திருமுகம் கொண்டவளாகவும் அமைக்க வேண்டும்.

பத்மபீட லக்ஷணம் :

* தாமரைமலர் போல் அமைக்கப்படும் பீடம் பத்மபீடம் எனப்படும், இவ்வாறு பீடவடிவமாக அமைக்கப்படும் பத்மம் ஒரு தாளம் உயரம் இருக்க வேண்டும். “தாளம்” என்பது சிற்பசாஸ்திரத்தின் சங்கேதச் சொல். விரிந்த கையின் மணிக்கட்டிலிருந்து நடுவிரலின் நுனிவரை ஒருதாளம் என்பர். அந்தந்த விச்சுரங்களின் முகத்தினனவு (முகவாய்க் கட்டையிலிருந்து கேசாந்தம் வரை) ஒரு தாளமென்பர். மாணாங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேஹலப்தாலங்குலம் இவற்றில் எதையாவது வைத்துக் கொண்டு பன்னிரண்டு அங்குலம் கணக்கெடுத்து அதை ஒரு தாளமாகக் கொள்ளலாம். இவற்றுள் எந்த அளவு எந்த இடத்திற்குத் தகுமோ அதை அவ்விடத்திற்குத் தாளம் என்னும் அளவுச் சொல்லால் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறாக ஒரு தாளம் உயரமுள்ள பத்மபீடத்தின் விஸ்தாரம் (அகலம்) இரண்டு தாளத்தின் அளவு இருக்க வேண்டும்.

அதன் உயரத்தை ஆறுபாகமாகக் வேண்டும். அதில் ஒரு பாகம் (கீழிருந்து மேல் மூன்றாவது பாகம்) பட்டம் அமைக்க வேண்டும். பட்டத்தின் கீழ் இரண்டு பாகங்களில் எட்டு இதழ்களுள்ள கீழ்முகமான தாமரை மலர் அமைக்க வேண்டும். மேலுள்ள மற்ற மூன்று பாகங்களிலும் அதே போல் எட்டு இதழ்களுள்ள தாமரை மலர் மேல் நோக்கியவாறு அமைக்க வேண்டும். இரண்டு தாமரை மலர்களின் முனைகளுக்கும் நடுவில் அவைகளின் அடிப்புறம் சேருமிடத்திற்கும் அகலத்தில் வித்யாஸம் இருக்க வேண்டும்.

நடுப்பாகம் கால்பங்கு அகலத்தில் குறைந்திருக்கும். அதாவது இந்த பத்ம பீடத்தின் மேற்புறம் அல்லது அடிப்புறத்தின் அகலத்தை நாலு பங்காக்கி அதில் ஒரு பாகம் குறைந்து குவிந்து வருமாறு பத்ம பீடத்தின் மத்தியபாகம் அமைய வேண்டும். (மேலேயும் கீழேயும்) பட்ட முள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும்.

இதில் பீடத்தின் உயரம் தாமரைமலரி னளவேயாகும். இந்த பத்ம பீடத்தை விக்ரகத்தின் பல நிலைகளுக்கும் ஏற்றவாறு அமைக்க வேண்டும். அமர்ந்திருக்கும் விக்ரகத்துக்கு அதற்கேற்ற விஸ்தார முள்ள

* இப்பகுதி “சிவபரத்தினம்” உத்தரபாகத்தில் உள்ளபடி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக தெய்வத்திருமேனிகளைப் பத்மபீடத்தில் அமைத்தல் மரபாகும். மற்றைய பீடத்திலும் அமரச் செய்தலுண்டு.

தாகவும், கிடந்தவாறாக இருக்கும் விக்ரகத்திற்கு அதற்கேற்ற விஸ்வர
முள்ளதாகவும் வட்ட வடிவமாகவோ அல்லது நீண்ட வட்ட வடிவ
மாகவோ பத்மபீடத்தை அமைத்தல் வேண்டும்.

ஹம்ஸலக்ஷணம் :

பிரமதேவனின் வாகனமான ஹம்ஸமாகிய * அன்னப்பறவை
சரகவதிக்கும் உரியதாகும். அன்னப்பறவையின் உயரமானது பிரமனின்
உயரத்திற்குச் சமவயர முடையதாகவோ அல்லது இரண்டிலொன்று
மூன்றிலொன்று பங்கு உயர முடையதாகவோ கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
இவை முறையே உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என வகைப்படுத்தப்
பட்டுள்ளன. அன்ன வாகனத்தின் உயரமானது த்வி தாளத்தின் உத்தம
மானதால் (அருபத்தெட்டு அங்குலங்களால்) அமைந்திடல் வேண்டும்.
அளவுகள் :

அன்னப்பறவையின் சிரத்தின் உயரம் நான்கு அங்குலங்களாம்
கழுத்தினுயரம் எட்டு அங்குலங்களாம்; மார்பின் உயரம் பதினொரு
அங்குலங்களாம். அதன் கீழே தொடைகளின் நீளம் ஒன்றரை
அங்குலமாம். முழங்காலின் உயரம் ஓரங்குலமெனக் கூறப்பட்டிருக்
கின்றது. கண்டங்காலின் நீளம் தொடையினுபரத்திற்குச் சமமானதாகும்.
பாதத்தின் உயரம் ஓரங்குலமாகும். முகத்தின் நீளம் மூன்று அங்குலங்
களாம். முகத்தின் அகலம் நான்கு அங்குலங்கள், அடிக்கழுத்து பதினொரு
அங்குலங்களாகும்.

கழுத்தினகலம் கீழ் முதல் நுனி வரை முறையே குறைந்திருப்ப
தாகும். அக்கழுத்து இரண்டு முகங்களுடன் கூடியதாகும். வயிற்றி
னகலம் எட்டு அங்குலமாகவும் மார்பின் பிரதேசம் அதற்குச் சமமான
தாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அதற்கு மேலே, புச்சத்தின் (வாலின்)
நீளம் பதினாறு அங்குலங்களாகும்.

இறக்கையின் நீளம் எட்டு அங்குலம், அகலம் இரண்டு அங்குலம்,
நுனியின் அகலம் ஒரு அங்குலம். அதன் கனம் ஓரங்குலமாகும். பாகுவின்
நீளம் எட்டு அங்குலமாகும். முழங்கை ஒரு அங்குலம், கரங்களின் முன்
நீளம் ஆறு அங்குலங்களாகும். பறவையின் கரங்கள் இரண்டும் இறக்கை
யினுள்ளே நுழைந்தவைகளாகவும், கலப்பை வடிவம் கொண்ட
வைகளாகவும் இருப்பன. அடித்தொடையின் அகலம் இரண்டரை
அங்குலங்களாம். இத்தொடையினடிப்பாகம், நன்கு வட்டவடிவமாயிருப்
பதாகும் அத்தொடைகளின் அணிப்பாகத்தின் அகலம் ஒன்றரையங்குல
மாகும். முழங்காலின் அகலம் ஒன்றே காலங்குலமாகும்.

* ஹம்ஸம் (அன்னப்பறவை) பொதுவாக சக்திகளின் வாகன
மாக அமைவது வழக்கம். இப்பகுதி மான சாரம் சிற்ப நூலில்
அறுபதாவது அத்தியாயம். தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண் :
106 காண்க.

கண்டங்காலின் அகலம் ஒரு அங்குலம், அடித்தலத்தின் அகலம் இரண்டு அங்குலம், முன்பாகத்திலுள்ள நடுவிரலின் நீளம் நான்கு அங்குலம், அதன் பக்கத்திலுள்ள விரல்களிரண்டும் இரண்டு அங்குல நீளமுடையதாகவும். காலின் பின்புறத்திலுள்ள மூலாங்குலத்தின் (ஆதாரவிரலின்) நீளம் இரண்டு அங்குலமாகவும் வைத்திடல் வேண்டும். முன்னேயுள்ள நடுவிரலின் அகலம் ஓரங்குலமாகும். பின்புறமுள்ள விரலின் (ஆதாரவிரலின்) முடிச்சுடன் கூடிய அகலமானது ஒன்றரை அங்குலமாகும். மற்றைய விரல்கள் யாவும் முக்காலங்குலம் அகலமுடையதாக இருத்தல் வேண்டும்.

வாயின் நீளம் மூன்றங்குலம், அதனகலம் ஒரு அங்குலம், கண்ணின் நீளம் அரைஅங்குலம். அதன் அகலத்தை யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். முகத்தின் நீளத்தில் அதன் நடுபாகத்தில் ஸ்தபதி கண்களைச் செய்ய வேண்டும். கரிண குத்திரம் இரண்டு யவையளவும், அதற்கு அடுத்தாற் போல கண்ணின் நீளமும் இருக்க வேண்டும் (கண்ணின் நீளத்திற்கு அடுத்தாற்போல இரண்டு யவையளவு கொண்ட கண்ட குத்திரம் இருக்க வேண்டும்), தலைக்கு மேலே கொண்டையின் உயரம் இரண்டு அங்குலம். அதன் கனம் ஒரு அங்குலம். நீளம் ஆறு அங்குலம். இக்கொண்டை சிரத்தின் பின்புற முடிவு முடிய உள்ளதாகும். இக் கொண்டையின் அகலம் நான்கு அங்குலமாகும். எஞ்சியவற்றை யுக்தியுடன் இணைக்க வேண்டும். அன்னப்பறவையின் முழு உடலும் வெண்ணிற முடையதாகவும், இரு பாதங்களும் செந்நிற முடையவைகளாகவும் இருக்க வேண்டும். இதன் மூக்கு தங்க நிறம் கொண்டதாக அமைக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு புச்சத்தில் இறக்கைகளுடன் கூடிய தாகவும், பின்புறக் கழுத்தில் இலைபோன்ற கொண்டையுடன் கூடிய தாகவும், தொங்கும் வயிற்றில் பல வண்ணங்கொண்ட இறகுகளுடன் கூடியதாகவும் அன்னவாகனத்தை அமைத்தல் வேண்டும்.

சரசுவதி ஆலயங்கள்

தமிழகத்தில் உள்ள சிவன் மற்றும் திருமால் ஆலயங்களில் சரசுவதி, இலக்குமி ஆகிய இருவரையும் அருகருகே பிரதிட்டை செய்து வழிபடுவது ஒரு மரபாக இருந்து வருகின்றது. சிவாலயங்களில் இவ்விரு மூர்த்தங்களையும் முதல் ஆவரணத்தின் வாயு திக்குில் பெரும்பாலும் விளங்குவதைக் காணலாம். இருப்பினும் சரசுவதிக்கென்று சில ஆலயங்களும் தனிச் சந்நிதிகளும் நமது நாட்டில் உள்ளன போன்று பிற நாடுகளிலும் விளங்குகின்றன.

குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் கூத்தனூரில் சரசுவதிக்கென்று தனித்து அமைந்த கோயில் உள்ளது.

கூத்தனூர்சரசுவதிஆலயம் :

சிவன், விஷ்ணு, சக்தி முதலான ஆலயங்கள் இந்தப் பாரத பூமியில் பல இடங்களில் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் தமிழகத்தில் சக்தி யாகிய காளியை மூலவராகக் கொண்ட கோயில்கள் பல உள்ளன. அவ்வகையில் சக்தியின் அம்சமாக விளங்கும் சரசுவதி தேவியையே மூலமூர்த்தியாகக் கொண்ட ஒரே கோயில் தமிழகத்தில், நாகைமாவட்டத்தில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையதாகும்.

இருப்பிடம் :

கும்பகோணம் - காரைக்கால் கற்சாலையில் மூப்பத்தைந்து கிலோ மீட்டர்தூரத்தில் கூத்தனூர் என்ற தலம் உள்ளது. நன்னிலத்திலிருந்து எட்டு கிலோமீட்டரில் உள்ளது. நகரப் பேருந்துகள் மூலம் இத் தலத்தை அடையலாம்.

சரித்திரச் செய்தி :

முற்காலத்தில் அம்பாள் புரி என்று துத்தமம் அழைக்கப் பெற்றது. சோழ நாட்டு அரிபணையை அலங்கரித்த விக்ஹிரம சோழன், இரண்டாங்குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசசோழன் ஆகிய மூன்று வேந்தர்களின் அரசவைப் புலவராக விளங்கியவர். ஒட்டக்கத்தர், இரண்டாம் இராசராச சோழன் ஆட்சியில் இவருக்கு இந்த ஊரைப் பரிசாக

இப்பகுதி 'ஆனந்தவிசுடன்' இதழில் எண்கள் 110, 111 திருத்தலப் பெருமை தலைப்பில் வெளிவந்த செய்தியாகும். மேலும் 1990 - நவம்பர் திருக்கோயில் இதழிலும் காண்க.

வழங்கிய காரணத்தால் இவ்வூர் கூத்தனார் என்ற பெயரைப் பெற்றது. ஹரிநாதேஸ்வரம் என்ற மற்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு.

வரகவி ஆகுதல் :

ஒட்டக்கூத்தர் சிவபக்தராகவும் கலைமகளின் பக்தராகவும் விளங்கினார். நாமகளது பேரருளை மிகவும் பெற்றவர். தாம் வரகவிபாடும் திறனைப் பெறவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் சரசுவதியைக் குறித்து தவம் இருக்கலானார். அதற்காக ஹரிநதி எனும் அரசலாறு தென்புறம் நோக்கிப் பாயும் அரிநாதேஸ்வரம் (கூத்தனார்) தலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

தினந்தோறும் ஹரிநதியில் நீராடி மகாகணபதியை வணங்கி விட்டு சரசுவதியைக் குறித்துத் தவம் புரிந்தார். வாணி தேவி அவர் முன் தோன்றினாள். தனது வாயிலிருந்த தாம்பூலத்தைக் கூத்தருக்கு அருளி நல்லாசி வழங்கினாள். அன்று முதல் கூத்தர், முன்னேவிடப் பேரறிவும் ஞானமும் பெற்று வரகவிபாடும் சக்தி பெற்றார். பின்னர் ஒட்டக் கூத்தர் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க ஞான சரசுவதி அங்கேயே திருக்கோயில் கொண்டு வழிபடுபவர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதாக வாக்கு தந்து விட்டு மறைந்தாள். கூத்தர் வழிபட்டதனால் இவ்வூர் கூத்தனார் ஆயிற்று. கூத்தாடும் விநாயகர் எழுந்தருளியிருப்பதாலும் இப்பெயர் ஏற்பட்டது எனலாம்.

பக்திச் சிறப்பு :

ஒட்டக்கூத்தர் தாம்பாடிய தக்கயாகப் பரணியின் வழித்துப் பகுதியில் கூத்தனார் சரசுவதியை “ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி வாழியே” என்று கூறியிருப்பது இந்தத் தெவியிடத்து அவருக்குள்ள ஈடுபாட்டைக் காட்டுகிறது. அந்த நூலில், துர்க்கா பரமேஸ்வரி, கலைமகளை நோக்கி திருஞான சம்பந்தரின் சரிதையைக் கூறும் படி கட்டளையிட்டதாகவும் அவ்வாறே சொல்லிய கலைமகளைத் தன் அருகில் வீற்றிருக்கும்படி அருளிச் செய்ததாகவும் கூறியிருக்கிறார், ஒட்டக் கூத்தர்.

தட்சனின் யாகத்தை அழிக்கும் போது, வீரபத்திரக் கடவுள் சரசுவதியின் நாசியை அரிந்ததாக இவர நூல்களில் காணப்படும் செய்தியை, இவர் தமது தக்கயாகப் பரணியில் கூறாமல் விட்டதும் ஒட்டக் கூத்தரின் கலைமகள் பக்தியைக் காட்டுகிறது.

மற்றொரு கதை :

இத்தலத்திற்கு மற்றொரு கதையும் உண்டு. புருஷோத்தமன் என்பவர் பிறவியிலேயே ஊமைபாக இருந்ததைக் கண்டு அவரது பெற்றோர்கள் பெரிதும் வருந்தினர். அதனால் புருஷோத்தமன் மன

கூத்தனார் ஸ்ரீ சரசுவதி அலயத்தில் விளங்கும் சரசுவதியின்
செப்புத்திருமேனி (திருவுலாத்திருமேனி)

சுத்தனார்
ஸ்ரீ சரகவதி திருக்கோயிலின் முகப்புத்தோற்றம்

விஷ்ணுவைக் குறித்துத் தவமியற்றினார். 'கூத்தனாரில் உறையும் ஸ்ரீ சரசுவதிதேவியைக் குறித்துத் தவம் செய்க, என்று அருளினார் திருமால். அதன்படியே அவர் கடுத்தவம் புரிய, சரசுவதி தேவி நவராத்திரி விஜய தசமியன்று அவர் முன் தோன்றி அவர் கோரிய வரத்தை வழங்கினாள். அன்று முதல் அவருக்குக் கனிபாடும் சிறன் கைவரப்பெற்றது. அம்மரளின் மீது பல பாடல்கள் பாடியதால் அவருக்குப் பாரதி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. அது முதல் அவர் புருஷோத்தம பாரதி எனப் பாராட்டப் பெற்றார்.

திருக்கோயில் அமைப்பு :

இத்தலத்தில் அமைந்துள்ள சரசுவதி கோயில் திருச்சுற்று, முகமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், அந்தராளம், கருவறை ஆகியனவற்றைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ஒட்டக்கூத்தர் இங்கு அருள் பெற்றதைக் குறிக்க அவரது சிலை முகமண்டபத்தில் வாயிலுக்கு இடப்புறம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. அவரது வலக்கையில் எழுத்தாணியும் இடக்கையில் ஓலைச் சுவடியும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாலயத்தின் தென் மேற்கு மூலையில் மேல் மதில் சுவர் அருகில் நீர்த்தன விநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கிறார், இவரை மூலேப்பிள்ளையார் என்று மக்கள் அழைக்கின்றனர்.

கருவறையில் சரசுவதியின் திருக்கோலம் :

ஸ்ரீ பிரம்மதேவன் விநாயகரையும் சிவனையும் வழிபட்ட தலம் இது. கருப்பக்கிருகத்தில் ஞான சொரூபமாக விளங்கியருளும் ஸ்ரீ சரசுவதி தவக்கோலத்துடன் வெள்ளைத்தாமரை மலரில் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளாள். அம்பிகையின் நான்குசுரங்களின், பின் ஒரு கரங்களில் ஜபமாலை (அக்கமாலை), கெண்டி (கமண்டலம்) விளங்கவும் முன் இரு கரங்களில் ஓலைச்சுவடி (புத்தகம்) சின்முத்திரையும் விளங்கவும் காட்சி தருகின்றாள். வுப்பெருமாட்டி சர்வாபரணங்களுடன், முக்கண் உடைய வளாகவும் ஜடா மகுடம் கொண்டவளாகவும் அழகு உடையவளாக சந்திராணத்தின்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புன்னகை பூத்துக் கருணை பொழியும் இவளது திருமுகம் "சொல்லிற்பனமும் அத்தான முங்கனி சொல்லெல்ல நல்விதையுந் தந்து அடிமை" கொள் தாக அமைந்துள்ளது.

தியான சுலோகம் :

“ சரஸ்வதீம் சதுர் ஹஸ்தாம்
ஸ்வேத பத்மாசன ஸ்திதாம்
ஜடா மகுட ஸம்ஹிதாம்
சுக்ல வர்ணம் பிராம் ஸ்திதாம்
சுக்லயக்ஞோப வீதாம் ச
முக்தா ஹார சுலோசனம் .

ஸ்ரீ

வியாக்யானம் அட்ச சூத்ரம் ச
தட்சிணே ச சரத்வஜே
புஸ்தகம் கெண்டி காம் சைவ
திரிநேத்ராம் சாருருபினீம்
சர்வா பரண பூஷிதாம்
சுப்ரஸன்னாம் சரஸ்வதீம் "

விஜயதாமி நாமால் :

இக்கோயிலில் புரட்டாசிமாத சரசுவதி பூஜையன்று மட்டும் சரசுவதி தேவியின் பாதங்களுக்குப் பக்கங்கள் அரிச்சனை செய்தவற்றை ஏற்றத்தோல விசேஷமாகக் கருவறையிலிருக்கும் அம்பாளின் திருப்பாதங்களை அந்த மண்டபம் வரை நீண்டிருப்பதாக அலங்கரித்து வைப்பது ஒருமரபாக இன்றும் இருந்து வருகின்றது. பூசித்து நலம்பெறலாம்.

புனைய மூர்த்திகள் :

அந்த மண்டபத்தில் விநாயகர் இலிங்கர், முருகன் காட்சி தருகின்றனர். பலிபீடத்தருகில் வலம்புரி விநாயகர் விளங்குகின்றார். திருச்சுற்றின் தென்மேற்கு மூலையில் நடன விநாயகர் (கூத்தாடும் விநாயகர் அல்லது நீர்த்தன விநாயகர்) காணப்படுகின்றார். எழுந்தருளும் மூர்த்திகளாக நடராஜப் பெருமானும் சரசுவதி தேவியும் உள்ளனர்.

கண்டியூர் :

திருவையாறு - தஞ்சாவூர் கற்சாலையில் கண்டியூர் எனும் சிலத் தலம் உள்ளது, இது பாடல்பெற்ற திருத்தலமாகும். இத்தலம் * அட்ட வீரட்டத் தலங்களில் ஒன்றாகும். பிரமதேவனின் சிரத்தைக் (கலை) கொண்ட தலம். இத்தலத்துப் பெருமான் திருநாமம் ஸ்ரீ பிரமசிரக்கண்டசர் என்பது மூலத்தானத்தின் பக்கத்தில் கிழக்கு நோக்கியவாறு பிரமன் திருவுருமும் பிரமபத்தினியாகிய சரசுவதியின் சிலாருமும் உள்ளன. இந்தக் கண்டியூர்தில் மட்டும் தான் இத்தகைய அமைப்புள்ளது. பிரமதேவர் தாமரை, ஜப மாலை ஏற்றி கம்பிரமாக சர்வா ரணங்களுடன் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றார். வலப்புறம் சிறியவடிவில் சரசுவதி நான்கு திருக்கரங்களுடன் காட்சி தருகின்றார். இந்தப் பிரமனின் திருவுருவத்தைப் போன்ற தஞ்சை அருங்காட்சியகத்தில் ஒன்று உள்ளது.

அட்ட வீரட்டத் தலங்கள் :

x கண்டியூர், திருக்கோவலூர், திருவதிசை, திருப்பறியலூர், திருவிற் குடி, வழுலூர், திருக்குறுக்கை, திருக்கடலூர் - இவை சிவபிரான் பராக்கிர மங்களை விளக்கும் தலங்களாகும்.

திருக்கயிலாயம்:- ஸ்ரீ பிரமசிங்கக்கண்ணகசுவரர் ஆலயம் தஞ்சை மாவட்டம் முல்லை சன்னதிக்குப் பக்கத்தில் பிரமன் (நான்முகன்), சாகஸத் திலாகபங்கன் உள்ளனர். பிரமன் இரத்த மலர், ஸ்பந்தை கொண்டு முன் இருக்கையிலும் பிரார்த்திக்கும் நிலையில் உள்ளார். பிரமன் திரைக்கொய்த பின், அவன் வேண்டிட ஐம்முகங்களின் அரகிலை சதர்முகங்களில் அருவினார். இத்திருவுருவம் போன்று தஞ்சைக் கட்டிடத்தில் ஒன்று காணப்படுகிறது.

தக்கோலம் - திருவருள் மகாதேவர் திருக்கோயிலின்
கோஷ்டியத்தியில் விளங்கும் பிரமன் திருவருவம்

கம்பர் வணங்கிய கலைமகள் :

கம்பர் தென்குமரி வந்த போது தன்னோடு தாம் வணங்கிய * கலைமகளின் திருவுருவச் சிலையைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அந்தத் திருவுருவச் சிலைதான் இன்று பத்மநாபபுரம் கோட்டையின் உள்ளே காணப்படுவது. பத்மநாசனத்தில் நான்கு கரங்களுடன் சகாசனமாகக் காட்சி தருகின்றான். பிடத்துடன் சிறிய திருவாட்சியும், தனித்த ஒரு பெரிய திருவாட்சியும் காணப்படுகிறது. இத்தேவியினைக் கேரளமக்கள் நாரபதிசிரியின் போது திருவனந்தபுரத்திற்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு சென்று விழா கொண்டாடுகின்றனர். அவ்வமயம் தமிழகத்தின் எல்லையிலும், கேரள மாநிலத்தின் எல்லையிலும் மக்கள் பூசித்து மகிழ்வர். இவ்விழா தேசிய ஒருமைப் பாட்டு விழாவாகத் திகழ்கின்றது.

ஸ்ரீ விஸ்விபுத்தூர் :

ஆலயடையார் கோயில் தூணில் சகல ஆபரணங்களையும் சுணித்த நிலையில் தரங்களில் யாழினை ஏந்தியவாறு சரசுவதியின் உருவம் ஒன்று காணப்படுகிறது.

மதுரை :

மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்தில் சரசுவதி தேவிக்கும் இலக்குமிக்கும் தனித்தனி சந்நிதிகள் உள்ளன, இக்கோயிலின் தூண் ஒன்றில் இருகைகள் மட்டும் உள்ள சரசுவதி தேவி திருவுருவம் ஒன்று நின்ற நிலையில் வீணையை வாசிக்கும் தோற்றத்தில் விளங்குகின்றது. வலத்தோளில் கிளி ஒன்றுள்ளது. சரசுவதி இடக்காலே ஊன்றி வலக்காலே முன்னால் சற்று வளைத்து வைத்த நிலையில் விளங்குகின்றாள்.

தஞ்சையும் கங்கைகொண்ட சோழபுரமும் :

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிலும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பெரிய கோயிலிலும் சரசுவதியின் சிற்பங்கள் சிறப்புடையனவாக விளங்குகின்றன. தஞ்சையில் இருகரங்களை உடைய சரசுவதி தேவி உள்ளாள். இத்திருவுருவம் இக்கோயிலின் தென்புறவாயிலில் மேற்றிசை கோக்கியுள்ளது, வெண்சாமரம் வீசும் பெண்கள் பின்னால் நின்றவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்,

கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயிலின் வடக்கு வாயிலின் (மூலத்தானத்திற்குச் செல்லும் ஒரு பாதை) மாடத்தில் மேற்குத் திசை

x பத்மநாபபுரம் அரண்மனையிலிருந்த கம்பர் வணங்கிய சரசுவதியின் திருவுருவச்சிலை அக்டோபர் 7ஆம் நாளன்று இரவு காணாமற் போயிற்று. இது சம்பந்தமாக காவல்துறை விசாரணை நடத்தும் சமயத்தில் அக்டோபர் 9ஆம் தேதி காலை அந்தத் திருவுருவச் சிலை யானை நெற்றிப்பட்டம் ஒன்று கட்டப் பட்டுக் கோயில் அருகே கிடந்தது, இதைக் கண்ட மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கிப் போற்றினர் - ஆதாரம் தினமணி நாளிதழ் - எஸ். பத்மநாபன் கட்டுரை.

நோக்கிப்பவாறு சரசுவதி நான்கு கரங்களுடன் பத்மாசனத்தில் விளங்குகின்றாள். இவளை ஞான சரசுவதி என்றும் அழைப்பர். இத்திருவுருவம் மிகப் பிரசித்தி பெற்றது.

மைத்ரீயில் :

மைத்ரீ மாநிலத்தில் நாகமங்கலம் தாலுக்காவிலுள்ள ஸ்ரீராமலிங்கர்ஜுனர் கோயிலில் ஞான சரசுவதியைத் தரிசிக்கலாம். இது ஹெய்சாளர் அமைத்த அற்புதச் சிற்பமாகும்.

காஷ்மீர் செகந்திராபாத் :

காஷ்மீரில் சரசுவதிக் கென்றே தனிக் கோயில் உள்ளது. அதே போல செகந்திராபாத் “ மன்மாத் ” பாதையில் பாஸார் என்கிற இடத்தில் சரசுவதிக்குத் தனிக் கோயில் உள்ளது. இக்கோயிலின் அருகில் கோதாவரிநதி ஓடுகிறது.

ஆஜ்மீர் :

ஆஜ்மீரிலிருந்து ஏழுமைல் தொலைவில் புஷ்கரம் என்ற ஊர் உள்ளது. இங்கு பிரம்மாவுக்கான கோயிலில் சரசுவதி தேவிக்குரிய சந்நிதியும் உள்ளது. இத்தேவியின் கரங்களில் வீணை இல்லை.

ஹைதராபாத் :

ஹைதராபாத்தில் அலம்பூரில் (மகபூப் நகர் மாவட்டத்திலுள்ளது) உள்ள கோட்டைக்குள் ஒன்பது பிரம்மாக்களின் கோயில்கள் உள்ளன. அவைபாவன பால பிரம்மா, குமார பிரம்மா, அர்க்க பிரம்மா, வீர பிரம்மா, விஸ்வ பிரம்மா, தாரகா பிரம்மா, கருடப்பிரம்மா, சுவர்க்கப் பிரம்மா, டத்மபிரம்மா என்பனவாம். இந்த ஒன்பது பிரம்மாக்களுக்குமுள்ள ஒரே ஒரு தேவி சந்நிதி சரசுவதி தேவியினுடையதாகும்.

ஆந்திராவில் சரசுவதி மந்திர் :

ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் அடில்லாபாத் மாவட்டத்தில் மதோலே தாலுக்காவில் பாஸாரா என்னும் இடத்தில் வாக்கேவிக்கு ஒரு ஆலயம் உள்ளது. வியாசர் சிறிது காலம் இத்தேவியை வழிபட்டதால் வியாசர்தலம் என்பது வஸாராவாக மாறிவிட்டது. ஆதிசங்கரர் இத்தேவியை வழிபட்டார் என்றும் கூறுவர். இந்த சரசுவதி தேவியின் ரூபம் மிக அழகானது. கையில் வீணை இல்லை, இலக்குமிக்கும் கனக தூர்க்கைக்கும் இங்குச் சந்நிதிகள் உள்ளன.

அயல்நாடுகளில் வாணி :

சரசுவதி தேவிலன் வழிபாடு கடல் கடந்த நாடுகளிலும் சென்றுள்ளது. ஜாவா, பாபி, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளில் இன்றும் இத்தேவியான வன் பூஜிக்கப் படுகின்றாள்.

“ தபெத்தில் ” சரசுவதிக்கு “ யங்சன்ம ” என்று பெயர். இத்தேவியின் திருவுருள்வச் சலனவக் கல்லினால் அமைத்து வழிபடுகின்றனர்.

“இந்தோனேஷியாவிலும் பாலித் தீவிலும்” புத்தகங்களை அலங்கரித்துக் பூஜிக்கின்றார்கள். இப்பூஜையினை அலங்காரங்கள் “கலங்கன்” எனக்குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் பாலித்தீவில் மலைகளுக்கிடையே “தம்பாக் ஸரிங்” என்ற ஒரு குளம் உள்ளது. கங்கையைப் போன்று இந்தக்குளத்தின் நீரைப் புனிதமாகக் கருதுகின்றனர். விஜய தசமியன்று இத்தீவு மக்கள் குளத்தில் நீராடி, புத்தகங்களை அலங்கரித்து, மஞ்சள் நிற அன்னத்தை நிவேதித்து வழிபடுகின்றனர்.

“ஜப்பானியர்கள்” கலைகளை “பென்டென்” என்று போற்றுகின்றனர். இவர்களுடைய ஏழு தெய்வங்களில் பென்டென் ஒன்றுதான் பென் தெய்வமாகும். இவர் கரங்களில் வீணையும் புத்தகமும் உள்ளன. இவர்கள் கொலு விழாவை நம்மைப்போன்றே நடத்துகின்றனர். இவர்கள் மார்ச் மாதம் 3-ம் நாள் இப்பூஜையினை நிகழ்த்துகின்றனர். கலைத்தேவி என்பதுடன் பென்டெனை கரிம தேவதையாகவும் ஜப்பானியர்கள் வழிபடுகின்றனர், “டிரேகள்” என்ற ராட்சசப் பாம்பு பென்டெனின் வாகனமாகும் பென்டென் கையிலுள்ள வீணை மேல்நாட்டு சிதார் போன்றுள்ளது. சூவா லயங்கள் கடற்கரை யோரமாகவே அமைந்துள்ளன.

ஆலயங்களில் சரசுவதி திருஉருவங்கள்

கல்விக்கு அதிதேய்வமாகப் போற்றித் ததிக்கப்படுவான் சரசுவதிதேவி ஆவாள். ஆக்குப் தொழில் உடைய பிரமதேவரின் மனைவி என்ற முறையிலும் இவளை வழிபடுவது உண்டு. சீமன், விஷ்ணு ஆலயங்களில் திவனை முறையாகப் பிரதிப்டைசெய்து வழிபடுவதை நாம் இன்றும் காணலாம்.

ஓர் ஆலயத்தின் கருவறையின் பின்புறமுள்ள ஆவரணப் பதத் மண்டபத்தின் வாயு பாகத்தில் சரசுவதியைப் பிரதிப்டித்தல் முறையாகும். சீல ஆலயங்களில் x தூர்க்கை, லக்ஷ்மி, சரசுவதி ஜேஷ்டா ஆகிய நான்கு முத்திகளைத் தொடர்ச்சியாக மண்டபங்களில் பிரதிப்டை செய்வதும் உண்டு. இத்தேவிகள் யாவரும் பரிவார மூர்த்திகளாகக் கொள்ளவேண்டும். இப்பகுதியில் சரசுவதியின் சிறப்புடைத் திருஉருவங்களமைந்த தலங்களைக் காணலாம்.

கைலாசநாதர் கோயில் :

பல்லவர் காலத்தில் இராசசிம்மாநாள் எடுக்கப்பட்ட கைலாசநாதர் கோயிலில் மூன்று இடங்களில் சரசுவதியின் சிற்பங்களைக் காணலாம். இதில் இரண்டு சிற்பங்கள் மிகத் தெளிவாக உள்ளன, சரசுவதி, நான்கு கரங்களை உடையவள் ஆகவும் வலக் கரங்களில் அட்சமாலையுள் தியான முத்திரையும் விளங்க இடக்கரங்களில் குண்டுகையும், ஒலிச்சுறையையும் தாங்கியவளாகவும் இருக்கின்றாள். மற்றோர் இடத்தில் உள்ள சரசுவதி தேவி வலக்கரங்களில் அட்சமாலையும் அபய முத்திரையும், இடக் கரங்களில் கமண்டலமும் பலரும் (தாமரை) வைத்திருக்கின்றாள்.

இராமேசுவரம் — விஷ்ணு சரசுவதி :

இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் வந்து தரிசித்துச் செல்லும் புண்ணியத் தலமாகும். இது பன்னிரண்டு ஜோதீர்லிங்கத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். இது தீவின் நடுவில் உள்ள தலமாகும். காசி யாத்திரை பூர்த்தியாக x இத் தலத்தை தரிசித்தல் வேண்டும், பாடல்பெற்ற திருத்தலம். இறைவனின் திருப்பெயர் இராமநாத சுவாமி, புகைவண்டி மூலமாகவும், தற்போது பேருந்துமூலமாகவும் செல்லலாம். 1200 தூண்கள் உள்ள வெளிப் பிரகாரம் உள்ளது. இத்தலம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ளது.

x பெரும்பாலான ஆலயங்களில் கோஷ்ட மாடத்தில் தூர்க்கை வடக்கு நோக்கியிருத்தலும் ஒரு முறையாகும்.

x இத் தலத்தில் இவ்வாதினத்திற்குச் சொந்தமான கிளை மடம் உள்ளது. ஸ்படிகலிங்கத் திருமேனிக்கு அபிஷேகிக்க விபூதி அளித்து வருவதால் இதனை விபூதிக்கிளைமடம் என்று கூறுவர்.

திருப்பூந்துருத்தி- அருள்மிகு புஷ்ப
வனேசுவரர் ஆலயத்தில் விளங்கும்
அபயஹஸ்த சரசுவதி

கடலங்குடி - திருமேனியார் சிவால
யத்தில் விளங்கும் சரசுவதி
(இத்திருவுருவம் இரவிவர்மா
ஓவியத்தினைப் போன்று விளங்கு
வது)

கர்நாடக மாநிலம் சோமநாதபூர் -
கேசவர் ஆலயம் - ஹோய்சலா
கலைப்பாணியில் அமைந்த நடன
சரசுவதி-காலம் 12 ஆம் நூற்றாண்டு
(வலக்காலை ஊன்றி இருத்தல்)

வேறுவகையில் நடனமாடும்
சரசுவதிதேவி - ஹோய்சாளேஸ்வரர்
திருக்கோயில்-ஹளபீடு (இடக்காலை
ஊன்றி இருத்தல்)

நடனமாடும் சரசுவதி
ஹோய்சாளேஸ்வரர் கோயில்-ஹளபீடு

இவ்வாலத்தில் பத்ரபீடத்தில் சகாசனமாக சதுர்புஜங்களுடன் சரசுவதி திருவுருவம் விளங்குகிறது. பின் கரங்களில் அட்சமாலை, சுவடி, முன்கரங்களில் தென்னக முறையில் அமைந்த வீணையினை சமமாக வைத்து வாசிக்கும் வாடிவழகாய் இத் திருமேனி விளங்குகிறது. ஜடாமகுடத்துடன் ஏனைய திருவாபரணங்களோடு கலைத் தெய்வமாகப் போற்றப்படும் இவ்வன்னையைத் தரிசிப்பது நலம்.

திருமேனியார் — சிவாலயத்தில் சரசுவதி :

நாகை மாவட்டம் கடலங்குடி கிராமத்தில் உள்ள திருமேனியார் சிவாலயத்தில் விளங்கும் சரசுவதி சிற்பம் காண்போரை ஈர்க்கும் முறையில் அமைந்துள்ளது. இரவிவர்மா ஓவியத்தின் முன் ஆதாரமாக இது விளங்குவது போல இச்சிற்பத்தின் கலையுழமும் ஷைவமைப்பும் அமைந்துள்ளன.

இம்முறையிலேயேதான் ஒவ்வொரு வீட்டிலும், பள்ளிகளிலும் இத்தேவியின் திருவுருவம் அமையப்பட்டிருக்கும். பத்ரபீடத்தில் இடக்காலை தொங்க விட்டு அதன்மேல் வலக்காலை போட்டபடி இத்தேவி அமர்ந்துள்ளாள். பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன் கீழ்க்கரத்தில் சுவடியும் காணப்படுகின்றன. பின் இட மேற்கரமும் முன் வலக் கீழ்க்கரமும் வீணையினைக் கொண்டும் அதன் தந்திகளை மீட்டும் முறையில் அமைந்துள்ளன. வளையல்கள், கொலுசுகள், எஸ்திர அமைப்பு, முத்துச் சரங்கள், நெற்றிப்பட்டம், கிரீடம் ஆகியன நுண்கலைச் சிறப்புடன் அமையப்பெற்றுள்ளன. உயிரோட்ட முள்ள இத் திருமேனியின் சிறப்பை நேரில் தரிசித்து மேன்மையடையலாம்.

திருப்பூந்துருத்தி - அபயஹஸ்த சரசுவதி :

திருப்பூந்துருத்தித் தலமானது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ளது. திருக்காட்டுப்பள்ளிக்குச் செல்லும் சாலையில் கண்டியூரை அடுத்து உள்ள தலம். இதனை மேலைத்திருப் பூந்துருத்தி என்றும் கூறுவர். இறைவனின் திருப்பெயர் ஸ்ரீ புஷ்பவனேஸ்வரர். இத்தலத்தில் நந்தி விலகியுள்ளது. கருவறையின் தென்பால் தென் கயிலையும், வடபால் வடகயிலையுமாகிய கோயில்கள் விளங்குகின்றன.

இவ்வாலய கோஷ்டத்தில் சிற்பங்களும், தனித் தன்மையுடைய x அபயஹஸ்தத்தில் அமைந்த சரசுவதித்திருவுருவமும் விளங்குகின்றன. இத்தேவியானவள் தாமரைமலரில் பத்மாசனம் கொண்டு அமர்ந்துள்ளாள். பின்கரங்களில் அட்சமாலையும் சுவடியும் விளங்குகின்றன. முன்கரங்களில் வலக்கரம் அபயமாகவும் இடக்கரம் ஹனுஹஸ்தமாகவும் (தொடையில் கரத்தைப் பதிய வைத்திருப்பது) கண்டாரபரணம், முத்துமலை, வளையல்கள், யக்ஞோபவீதம், ஜடாமகுடம் அணியப்பெற்றவளாய் கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் (உயிர்களின் நலன்போகுட்டு) பூசைத் திருமேனியாக விளங்குகின்றாள்.

x இவ்வமைப்பு போன்ற கஜலட்சுமி சிற்பம் ஒன்று (சோழர் காலம்) திருவாவடுதுறை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

பின்கரத்தில் வீணையைக் கொண்ட சரசுவதி :

ஆந்திர மாநிலம் - கிழக்கு கோதாவரி மாவட்டம், காக்கிநாடா வட்டத்தில் அமைந்த சிவாலயத்தில் (குமாரா. ராமா, பீமேஸ்வரா) வீளங்கும் சரசுவதி சிற்பம் (கற்பலகைச் சிற்பமாக) வழிபாட்டில் உள்ளது.

மேலும் கீழுமாக 48 இதழ்களை உடைய தாமரை மலரில் சரசுவதி தேவி யானவள் பத்மாசனத்துடன் விளங்குகின்றாள். பிரபையுடன் சிரசில் ஜடா மகுடமும், கழுத்தில் மூன்று சரங்கனையுடைய முத்துமாலையும், கச்சைக்கட்டும், யக்ஞோபவீதமும், இடுப்புக்குக் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து துடைவரையிலான வஸ்திர அமைப்பும், கால்கள் மற்றும் கரங்களில் கொலுசுகளும் வளையல்களும் மிக நேர்த்தியான வேலைப்பாடுகளுடன் இத்திருமேனி அமைந்துள்ளது. பின் வலக் கரத்தில் வட்ட வடிவமாக அட்சமாலையாகிய ஜபமாலை உள்ளது. பின் இடக் கரத்தில் செங்குத்தாகப் பிடித்து நிறுத்திய வீணையும், முன் வலக்கரம் பின் நோக்கி வளைந்த அபயகரமும், முன் இடத்தில் சுஷியும் அமைந்தனவாக இத் திருமேனி கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் இசையோடு ஞானத்தை உணர்த்தும் நிலையில் உள்ளது. வடக்கில் நாமசங்கீர்த்தன முறையினை உணர்த்துவனவாக உள்ளது எனலாம்.

பேளூர் - பத்ம ஹஸ்த சரசுவதி :

பேளூர் - ஸ்ரீகிருஷ்ணன் (ஸ்ரீகேசவர் ஆலயம்) கோயிலில் பத்மங்களைக் கொண்டு திகழும் சரசுவதி தேவியின் திருமேனி திகழ்கின்றது.

பத்ரபீடத்தில் பத்மாசனம் கொண்டு விளங்கும் இத்தேவியின் பின் இரு கரங்களில் பத்மங்கள் (தாமரைகள்) விளங்குகின்றன. முன் கரங்கள் அபய வரத முத்திரைகளாக இருத்தல், காத்தலோடு செவ்வெதினையும் கொடுப்பதாக எண்ணலாம். இவ்வண்ணைக்குரிய ஆபரணங்கள் யாவும் எடுப்பாக விளங்குகின்றன. சிரசில் கிரீடமும், காதுகளில் காதோலைகளும் அணிசெய்ய, யானியோடு கூடிய கொடி வேலைப்பாடுகளுடன் திருவாட்சியானது மேலும் இத் திருமேனிக்கு அழகூட்டுகின்றது.

வேள்விச் சிறப்பை உணர்த்தும் வேதவல்லி :

கங்காபுரத்து கிராமத்தில் (வடஇந்தியா - Mehabubnagar Dt, Jesh-cherla Tk.) தனியாக சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று சிறப்புடைத் தன்மையதாய் உள்ளது.

வேத நெறி தழைத்தோங்க என்ற வாக்கிற்கிணங்க சரசுவதி தேவி யானவள் அமர்ந்த திருக்கோலத்திலும் தமது நான்கு கரத்தில் - பின் இரு கரங்களில் அங்குசமும், யாகத்தில் (வேள்வி சமயத்தில்) பயன்படுத்தும் ஸ்ருவமும் (கரண்டி) விளங்குகின்றன. முன் வலக் கரம் சின்முத்திரையோடு கூடிய ஜபமாலையும், முன் இடக்கரம் வேதச் சுவடியையும் கொண்டுள்ளது. மனதை அடக்கி வேத நெறி நின்று வேள்வி செய்து உலகைக் காத்தலை இத்திருவுருவம்

பின்கரத்தில் வீணையினைக் கொண்டு
அருளும் ஞானமுத்ரா சரசுவதி -
காக்கிநாடா - ஆந்திர மாநிலம்

பேளூர் - பத்மஹஸ்த சரசுவதி
ஸ்ரீ கேசவர ஆலயம்.

வேள்விச் சிறப்பை உணர்த்தும்
வேதவல்லி கங்காபுரம் கிராமம் வட
இந்தியா

நாகை மாவட்டம்-நாகூர் ஸ்ரீ நாக
ராஜகவாமி ஆலயத்தில் விளங்கும்
(உற்சவமூர்த்தி) சரசுவதி செப்புத்
திருமேனி

நன்றி : French Indology - Pandicherry

உணர்த்துகிறது. வடஇந்திய முறையில் கரண்டமகுடம் சிரசில் விளங்க ஏனைய ஆடை ஆபரணங்களோடு இத்தேவி அழகு மிகு காட்சி தருகிறாள்.

நாகூர் சரசுவதி :

நாகூர் நாகராஜசுவாமி சிவாலயத்தில் சரசுவதி செப்புத் திருமேனி ஒன்று விளங்குகிறது. பத்மாசனத்தில் அன்னையானவள் இரு கால்களையும் மடக்கி கலைத்தேவியாக அமர்ந்துள்ளாள். இத்திருமேனியின் பின் கரங்களில் கெண்டி, அட்ச மாலை, முன் கரங்களில் ஞானமுத்திரை சுவடி முதலியன காணப்படுகின்றன.

சிரசில் கரண்ட மகுடம் கொண்டு நிமிர்ந்து அமர்ந்துள்ளாள். காதுகள் வடிக் காதுகளாகவும் மார்பில் யக்ஞோபவீதமும், கழுத்தில் கண்டாபரணமும், கரங்களில் வளையல்களும் விளங்க ஞானச் சிரிப்புடன் எழுந்தருளும் (உற்சவர்) மூர்த்தியாக இத்திருக்கோயிலில் உள்ளது.

விஷ்ணு ஆலயத்தில் ஹம்சவாகினி :

வட இந்தியாவில் மதுரா மாவட்டத்தில் மதுராவில் உள்ள ஸ்ரீ ரெங்க மன்னர் விஷ்ணு ஆலயத்தில் பல சிற்பங்கள் நிறைந்த மண்டபம் விளங்குகிறது, ஷே ஆலய மண்டபத் தூணில் அன்னவாகனத்தில் சரசுவதியின் புடைப்புச் சிற்பம் காணப்படுகிறது. கலைகளின் திருவுருவமாக விளங்கியருளும் வாணியின் சிற்பமானது மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் விளங்குகிறது. அன்னவாகனத் திண்மேல் சுகாசனமாக இத் தேவியின் திருமேனி காணப்படுகிறது. இடது பாதத்தினை தாமரை மலர் தாங்குகிறது. பின் கரங்களில் ஜபமாலையும் கெண்டியும் உள்ளன. முன் கரங்களில் வீணையினை ஏந்தி மீட்டும் நிலையில் வீரல்கள் அமைந்துள்ளனர்.

சிரசில் கிரீடமகுடமும் கழுத்தில் மணிகளும் பட்டைச் சரங்களும் ஆபரணங்களாக மிளர்கின்றன. இத் தேவியின் இடையானது சிறுத்து ஞானத்த நிலையில் விளங்குதலைக் காணல் வேண்டும்.

ஹொய்சலா - ஹார்சலேசுவரர் ஆலயத்தில் நர்த்தன சரசுவதி :

நாட்டின் இதர பாகங்களைவிட கர்நாடக மாநிலத்தில் நாட்டியத் திரு உருவிலான சரசுவதிச் சிற்பங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. வடக்கே அநேகமாக மத்யபிரதேசத்தில் உதயபூர் ஆலயத்தில் இத்தேவியானவள் நடராஜர் மற்றும் பார்வதியுடன் நடனமாடிக்கொண்டிருக்கும் முறையில் சிலையமைந்து உள்ளது.

நர்த்தனம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் சரசுவதிதேவியின் மணிமகுடத்தினைச் சுற்றிலும் கொடிக்கருக்கான திருவாசியும், கரங்களில் அக்ஷமலை, பிரம்ம, தாமரை, பாசம், ஓலைச்சுவடி, வீணை முதலியனவும் விளங்குகின்றன. பாதச் சிலம்புகளும், கரங்களில் வளையல்களும், உடலில் சரமணிகளும், தொடைப்

பகுதிவரை ஆடைக் கட்டும் விளங்க, கீழ்ப்பகுதியில் வாத்தியங்களை வாசிக்கும் பெண்களின் உருவங்களும் உள்ளன. மேலும் வலக்காலின் கீழ் இத்தேவியின் அன்ன வாகனமும் காணப்படுகிறது, இது கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஹோய்சாலா பாணியினை ஒத்ததாகும். இவ்வுருவம் கர்நாடக மாநிலத்தில் - காலிபிட் என்னும் இடத்தில் ஹார்ச லேஸ்வரர் ஆலயத்தில் விளங்குகிறது.

எல்லோரா கைலாசநாதர் கோயில் சரசுவதி :

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் - எல்லோராவில் அமைந்த கைலாசநாதர் கோயிலில் ராஷ்டிரகூடர் காலத்தில் அமைந்த (கி. பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டு) இந் கரங்களை உடைய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. கோடிகளும் இலைகளும் சூழத் தாமரை மல்லில் நதிகளின் தெய்வமாகக் கருதிப் போற்றப்படும் திரிபங்க நிலையில் காட்சி தருகின்றாள். உயரமான மேலிந்த உருவம் கண்ணைக்கவரும் அங்கலட்சணங்களுடன் கூடிய இச்சிற்பத்தின் இருமருங்கிலும் மற்ற இரு நதிகளின் தெய்வங்களான கங்கையும் (கங்காதேவி) யமுனையும் (யமுனாதேவி) உள்ளனர்.

சோமநாதபுரம் - கேசவர் ஆலயர் :

சோமநாதபுரம் கேசவர் ஆலயத்தின் திருச்சுற்றில் எண்ணற்ற சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் நடனத் திருக்கோலத்தில் அமைந்த சரசுவதி தேவியின் சிற்பம் ஒன்று உள்ளது, அது வலக் காலையிலும் பதித்தும் இடக் காலு உள்முகமாக மடக்கிய நிலையிலும் முன் வலக் கரமும், பின் இடக் கரமும் மூங்கிலினால் அமையப்பெற்ற யாழினை மீட்டும் நிலையிலும், பின் வலக்கரம் அட்சமாலையினை ஏந்திய நிலையிலும், முன் இடக் கரம் ஞானச் சுவடியை ஏந்திய தோற்றத்திலும் காணப்படுகிறது. இவளது நடத்திற்கு ஏற்ப மத்தளம் வாசிக்கும் பெண்டிரும் கீழே காணப்படுகின்றனர். இவளது இருகாதுகளிலும் ஒலைச்சுருள் விளங்கக் கிரீடமகுடத்துடன் எல்லாவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்தவளாக மிக நூண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் காட்சி தருகின்றாள். இச்சிற்பத்தினை நேரில் காணும்போது கலைச்சிறப்பின் மோன்மை தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

ஹளபீடு - ஹோய்சாளேஸ்வரர் ஆலய நடன சரசுவதி :

ஹளபீடு - ஹோய்சாளேஸ்வரர் ஆலயத்தில் நடனத் திருக்கோலத்தில் சரசுவதியின் சிற்பம் ஒன்று காணப்படுகிறது. இசைக்கருவிகளை இசைத்தபடி விளங்கும் இருபெண்கள் இருமருங்கிலும் விளங்க சரசுவதி தேவி தனது இடக்காலை ஊன்றி, வலக்காலை உள்முகமாக மடக்கி முன் கரங்களில் மலர் சுவடி தாங்கி, பின் கரங்கள் ஒன்றில் அட்சமாலையினை உயர்த்திப் பிடித்து, மற்றொருகரம் சுஜஹஸ்தமாக இடப்பக்கம் நீட்டி அழகு நடனம் புரிந்தவாறு காட்சியளிக்கின்றாள். இத்தேவி, கரங்களிலும் கால்களிலும் முத்துக் காப்புகளும், கழுத்தில் நீண்டு கீழ்நோக்கிய மணிவட்டங்களும் சிரசில் கிரீட மகுடமும் அணிந்து அழகுக்கு அழகாக விளங்குகின்றாள். இத்தேவியின் மணி மகுடத்தின் மேல் வெண் கொற்றக் குடையும் கொடிக்கருக்கினால் அமைந்த

திருவாசியும் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்துள்ளன. புடைப்புச் சிற்பமாக விளங்கும் இவள் நிருத்த சரசுவதியாக ஞான ஒளிவீசும் திருமுடிப் பொலிவோடும் ஈழல்லா எழில்மிகு தோற்றத்தோடும் விளங்குகின்றாள்.

காஞ்சிபுரம் :

காஞ்சியில் உள்ள காமாட்சியம்மன் கோயில், கச்சபேசர் கோயிலில் எட்டுக் கரங்களை யுடைய சரசுவதி தேவி விளங்குகின்றாள். இத்தேவியை சியாமளா என்று போற்றுகின்றனர்.

தஞ்சைப் பெரியகோயில் சரசுவதி :

தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் தென்பிரகாரத்தில் மேற்கு நோக்கிய மாடத்தில் சரசுவதி தேவியின் சிலா ரூபம் உள்ளது. இத்தேவியானவள் பத்மாசனம் கொண்டும் இரு கரங்களை உடையவளாகவும், ஐடா மகுடம் அணிந்தவளாயும் ஆபரணங்களை அணிந்தவளாயும், மார்பில் கக்கையும், இடுப்பிலிருந்து கணுக் கால்வரை மெல்லிய வஸ்திரத்தையும் உடையவளாகவும் காணப்படுகின்றாள். இத் திருமேனியின் இடக்கரம் சுவடியினை ஏந்தியுள்ளது. வலக்கரம் பின்னமாயுள்ளது. வலக் கரத்தில் எழுத்தாணி அல்லது சின்முத்திரை இருந்திருக்க வேண்டும் எனத் துணியவேண்டியுள்ளது.

x இத்திருமேனியின் இருமருங்கிலும் நின்றவாறு இரு பெண்கள் வெண் சாமரங்களை வீசுகின்றனர். இத்தேவியின் திருமுடியின்மேல் குடையும் விளங்குகிறது. கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தின் ஞானசரசுவதியும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் சரசுவதியும் எழில் வடிவங்களாய் அமைத்து உள்ளனர் எனலாம். இத் தேவியினைச் சுற்றிலும் முனிவர்கள் தொழுதவண்ணம் புடைப்புச் சிற்பங்களாக உள்ளனர்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் - ஞான சரசுவதியின் எழில் தோற்றம் :

o பிற்காலச் சோழர்களில் விசயாலயன் காலம் முதல் முதலாம் இராசராசன் காலம் முடிய (கி. பி. 849 to 1014) பத்து தலைமுறைகள் தஞ்சாவூர் சோழ மன்னர்களின் தலைநகரமாய்த் திகழ்ந்திருந்தது. இராசராச சோழனின் மகனான முதலாம் இராசேந்திரசோழன் அடிக்கடி தில்லைப் பெருமானைத் தரிசிப்பது வழக்கம். மறைக் காலங்களிலெல்லாம் கொள்ளிடப் பேராறு தடையாய் இருத்தலை அறிந்து சோழ நாட்டின் நடுப்பகுதியில் தலைநகரை அமைக்க எண்ணம் கொண்டான். ஆகவே “கங்கை கொண்ட சோழபுரம்” இராசேந்திரசோழன் காலம் முதல் சோழர்களின் தலைநகராயிற்று. பெருமை மிக்க தந்தை

x ஷை தஞ்சை ஆலயத்தில் சுகர், நாரதர் இருவரும் விளங்க சரசுவதி வீணை வாசிக்கும் ஓவியம் மேற்கு திருமாளிகைப் பத்தியில் உள்ளது.

o சண்டேசுவரர் - திருவாவடுதுறை ஆதின வெளியீடு எண் 417 S. நாராயணசுவாமி, எம். ஏ. பி. எட்.,

யான் முதலாம் இராசராசனின் (தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்தை எடுப்பித்தவன்) திறமையினை மைந்தனாக பி. பி. 1012 முதல் 1044 வரை நல்லாட்சி புரிந்தான்.

கோயிலின் அமைப்பு :

இராசேந்திரசோழன் கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம் என்னும் கோயிலை எடுப்பித்தான். இது ஊரின் நடுவே கிழக்கு நோக்கி ஆறு ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைந்துள்ளது. இரண்டு நுழைவாயில்கள் இருக்கின்றன. கிழக்கு, வடக்கு வாயில்கள் மொட்டைக் கோபுரங்களாக உள்ளன. * கிழக்கு மொட்டைக் கோபுரத்தின் இருமருங்கிலும் துவாரபாலகர்கள் விளங்குகின்றனர்.

இவ்வாயிலைத் தாண்டி நாம் உள்ளே வந்தால் பரந்த புல்வெளி கொண்ட 584 அடி நீளமும் 372 அடி அகலமும் கொண்ட வெளிப்பிரகாரம் தெரிகின்றது. வடக்குச் சுவரின் உட்பகுதியில் மட்டும் திருமாளிகைச் சுற்று எஞ்சியுள்ளது. மதிற்சுவரின் மேற்கிலும் தென்கிழக்கிலும் அரண்கள் (Bastions) பீரங்கி மேடைக்கு பொருந்துவதாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

நந்தி :

மூலவரின் சந்நிதிக்கு எதிரே திறந்த வெளியில் உள்ள 6 நந்தி, சிறிதளவே உள்ள மேடையில் 15 அடி நீளமும் 8 அடி அகலமும், 11 அடி உயரமும் உடையதாய், கருங்கற்களால் கட்டப் பெற்றதாய், சுதை வேலைப் பாடுகள் கொண்டதாய் பிரம்மாண்டமான தோற்றத்தோடு விளங்குகிறது.

மகாமண்டபம் :

பிரதான கோயிலின் தெற்கிலும் வடக்கிலும் படிகள் உள்ள வாயில்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலின் மகாமண்டபத்தில் 158 கற்றூண்கள் உள்ளன. இம்மண்டபத்தின் நீளம் 175 அடி. அகலம் 95 அடி ஆகும்.

அர்த்த மண்டபச் சிற்பங்கள் :

மகாமண்டபத்தைக் கடந்து அர்த்த மண்டபம் விளங்குகின்றது. இது எட்டுப் பெருந்தூண்களைக் கொண்டதாகும். தூண்களின் மேற்புறம் 53 வகையான பரத நாட்டிய அபிநயச் சிற்பங்கள் அழகாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

* தற்காலத்தில் கிழக்கு மொட்டைக் கோபுரத்தின் முன்பாக அகழ்ந்த போது இரு சிறு கோயில்களின் (கணபதி, முருகன்) அடிப்பகுதி காணப்பட்டது. 1856ல் இக்கோயிலின் மதிற்சுவரின் கற்கள் (அணைக்கரை - கொள்ளிடம்) கீழ் அணை கட்டுவதற்காக எடுக்கப்பட்டன.

6 இதைப் போன்று திருவாவடுதுறை ஈ கோமுகதீஸ்வரர் திருக்கோயிலில் நந்தியினைத் தனித்தனி கருங்கற்களால் கட்டியமைத்துள்ளனர். இதற்கு விசேட நாட்களில் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். இந்த நந்தியினை விசுவரூப நந்தியென்று கூறுவர். நந்தித் தலமாகும்.

கங்கைகொண்டசோழபுரம் - ஸ்ரீகதிசுவரர் திருக்கோயிலில் விளங்கும் சரசுவதி.

உத்திரமேரூர் :

சுந்தரவரதபெருமான்கோயிலில்
விளங்கும் நாமகள்

B அட்சமாலை, அமிர்தகலசம், சுவடி
அபயமுத்திரையோடு (இடக்கரம்
அபயம்) பத்மபீடத்தில் அமர்ந்தபடி
விளங்கும் இந்த சரகவதி சிற்பம்
தஞ்சாவூர் அருங்காட்சியகத்தில்
உள்ளது. சந்திரனோடு கூடிய
ஜடாமகுடமும் சர்வாபரணங்
களோடு விளங்கும் இச்செப்புத் திரு
மேனி தஞ்சாவூர் மாலட்டம் கடலங்
குடி கிராமத்தில் கிடைத்ததாகும்.
உயரம் 21.5 செமீ, சோழர் காலம்
கி. பி. 1000

இந்த மண்டபத்தில் துவாரபாலகர்கள், விநாயகர்கள் சரசுவதி, நந்தி, பலிபீடம், ஆகியவையும். முன்பு தட்சிண - உத்திர கைலாயக் கோயில்களின் வெளிப்பிரகாரத்தில் இருந்த இலிங்கம், அம்மன் திருவுருவம் ஆகியவையும் எழுந்தருளச் செய்யப் பெற்றுள்ளன. இம்மண்டபத்தின் மேற்கு நோக்கிய சுவர் மீது உட்புறமாக ஆறு சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை விஷ்ணு அனுக்கிரஹ மூர்த்தி, மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கலியாணம், இராவணன் கயிலையினைப் பெயர்த்தல், மார்க்கண்டேயர் வரலாறு, சண்டேசுவரர் வரலாறு, தேவி அனுக்கிரக மூர்த்தி ஆகியவைகளாகும்.

கருவறையின் மூலலிங்கம் :

கருவறையில் மூலமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ பெருவுடையார் சிவலிங்கத் திருமேனியாகப் பெரிய திருவுருவாகக் காட்சி தருகின்றார். ஆவுடை என்ற பகுதியின் சுற்றளவு 60 அடி, ஆவுடைக்கு மேல் காணப்படுகின்ற பாணத்தின் சுற்றளவும் உயரமும் $16\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ எனவும் சொல்லப்படுகிறது. கருவறையின் சுவரில் ஒரு வகை சந்திரகாந்தக்கல் அமைத்திருப்பதால் எப்போதும் குளிர்ச்சியாக இருக்கும். இலிங்கத்தின் மீது எப்போதும் ஒளியின் பிரதிபலிப்பு பகல் முழுவதும் வியாபித்து இருத்தல் அக்காலத்துப் பொறியியலின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். கருவறையின்மேல் காணப்படும் விமானம் 8 அடுக்குகளைக் கொண்டது. இது 180 அடி உயரமுடையதாகும். செப்புக் கலசத்தின் உயரம் 7 அடியாகும். தஞ்சைப் பெரியகோயில் ஆண்மையின் கம்பீரத் தோற்றமென்றும், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோயில் பெண்மையின் மென்மைத் தோற்றம் என்றும்” பெர்சிப்ரோன் கூறுகின்றார்.

கோஷ்டத்தில் விளங்கும் எழில்மிகு சிற்பங்கள் :

இவ்வாலயத்தின் கருப்பக்கிருகச் சுவரில் அமைந்து விளங்கும் சுற்றுச் சுவரின் வெளி மாடங்களில் கலையின் செறிவாகப் பல சிற்பத் திருவுருவங்கள் எழிலோடு விளங்குகின்றன. தெற்குச் சுவரில் - நர்த்தன விநாயகர், அர்த்த நாரீசுவரர், தட்சிணமூர்த்தி, சங்கரநாராயணர், நடராஜர் உருவங்களும் மேற்குச் சுவரில் - கங்காதரர், இலிங்கோற்பவர், ஸ்ரீதேவி பூதேவி சமேத திருமால், கார்த்திகேயர், உமாமகேசுவரர் உருவங்களும், வடக்குச் சுவரில் - காலசுஹார் மூர்த்தி, எட்டுத் திருக்கரங்களுடன் துர்க்கை, “சாஸ்திரி சரசுவதி சமேத பிரமன்”, காலபைரவர், காமதகன மூர்த்தி ஆகிய மூர்த்தங்களும் காணப்படுகின்றன, தேற்குக் கர்ணதுவாரப் படிக்கட்டுகளில் எதிரும் புதிருமாகப் பிட்சாடனரும் கஜலட்சுமியும் அமைந்துள்ளனர்.

வடக்குக் கர்ண துவாரபடிக்கட்டுகளில் எதிரும் புதிருமாக மாடங்களில் சண்டேசாங்கரமூர்த்தி (கிழக்கு நோக்கியது) யும், மேற்கு நோக்கிய “ஞான சரசுவதியும்” திருக்காட்சி வழங்குகின்றனர்.

ஞானசரசுவதியின் அழகு :

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் ஆலயத்தில் விளங்கும் சரசுவதிதேவியினை ஞானசரசுவதி என்று வணங்குகின்றனர். இத்தேவியின் அருளழகு நம்மை எல்

லாம் ஈர்க்கின்றது. இவள் ஐடாமகுடத்தடன் (கேசக் கிரீடம்) நான்கு கரங்க ளோடு காட்சி தருகின்றாள். பின்கரங்களில் அட்சமாலையை குண்டிகையும் (தீர்த்த கேண்டி), முன் கரங்களில் - லக்ஷ்மீ கரம் x சூரி ஹஸ்தமாகவும், இடக்கரம் சுவடியினை எந்தியவாறும் காணப்படுகின்றன.

இத்தேவியானவள் ஒரு விரலை மட்டும் தூர ஹஸ்தமாக வைத்திருப்பதின் நோக்கம் பதிஞானம். (இறைஞானம்) ஒன்றே மேலானதாகும் என்பதை உணர்த்துவதுபோல் உள்ளது. (உலகம் பற்றிய செய்திகளை அபர ஞானம் என்றும், இறை நிலை பற்றிய செய்திகளை பதிஞானம் என்றும் தத்துவங்கள் விளக்கும்) இவள் பதினான்கு இதழ்த் தாமரை மலரில் அர்த்த பத்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றாள். இத்தேவியின் முகம் அழகுடையதாகவும் பார்வையானது முக்கின் நுனியைப் பார்த்தவாறும் யோகமார்க்க நிலையினதாக அமைந்துள்ளது.

இவள் கரங்களில் வளையல்கள் காணப்படுகின்றன. மார்பில் யக்ஞோப வீதம் (பூணூல்) எடுப்பாகக் காணப்படுகின்றது. இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை வளைவு வளைவாகவுள்ள மடிப்புக்களுடன் கூடிய ஆடையின் (புடவை) அமைப்புத்திறம் மேலோங்கி விளங்குகின்றது. திருமுடியின் பின்னால் "ஓம்" என்னும் பிரணவதத்துவத்தின் அடிப்படையாக அமைந்த திருவாசி காணப்படு கிறது. திருவாசியின் கீழ்ப்பகுதி இருமருங்கிலும் தூண்போன்ற பகுதியில் இருகாலைத் தூக்கி நிற்கும் யாளிகள் இரண்டும் கம்பீரமாக பக்கவாட்டில் காணப் படுகின்றன. திருவாசியின் மேற்பகுதியின் இருமருங்கிலும் இரு வெண்சாமரங் கள் o தனித்து விளங்குகின்றன.

இத்தகு அழகின் திருவுருவமாகவும் அறுபத்து நான்கு கலைகளின் உறைவிடமாகவும் விளங்குகின்ற இத்தேவியின் சிற்பப் பொலிவினை நேரிலும் தியானத்திலும் உணரவேண்டிய கலைச் செறிவாகும்.

x சூரிஹஸ்த முத்திரையில் ஆள்காட்டி விரல் ஒன்று தவிர மற்ற விரல் கள் யாவும் வளைந்து மடங்கியிருக்க வேண்டும். அதிலும் பெருவிரல், மோதிர விரல், நடுவிரல் ஆகியவை உள்ளங்கையின் நடுவரையில் நன்றாக வளைந்து மடங்கிய வாராகவும், சிறுவிரல் மட்டும் அவைபோல் அதிகமாக வளைந்து மடங்காமல் சிறிது வளைந்தவாறாகவும் இருக்கவேண்டும். ஆள்காட்டிவிரல் நேராகநிற்க வேண்டும். அதன் நுனி கர்ணகுத்திரத்திற்குச் சமமாக மேற் புறம் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். இம்முத்திரை ஏதாவது ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைந்து விளங்குவதாகும்.

o ஓவியங்கள் மற்றும் சிற்பங்களில் தேவமாதர்கள் வெண் சாமரங்கள் வீசுவது போன்ற அமைப்பினையும் செய்வதுண்டு "தூர்க்கை" - சிற்பங்களில் இதுபோன்ற அமைப்பினைக் காணலாம்.

உத்திரமேரூர் சுந்தர வரதப்பெருமாள் கோயிலில் நாயகன் :

உத்திரமேரூர் சுந்தர வரதப் பெருமாள் கோயிலின் சோபானப்படிக்குக் கீழே நாமகளான சரசுவதி தேவியின் அறபுதத் திருவுருவம் அமைந்துள்ளது. இங்கே கலைமகள் தாமரை மலரின் மீது சுகாசனத்தில் அமர்ந்து விளங்குகின்றாள். இவளது மேற்கரங்களில் ஆட்சமாலையும், கமண்டலமும் விளங்குகின்றன. கீழ்க்கரமான வலக்கரத்தில் ஓலைச் சுவடி உள்ளது, இடக்கரம் ஊறு ஓறஸ்தமாக விளங்குகின்றது. (இடது கையை தொடையின் மீது வைத்த நிலை ஊறுஹஸ்தர்) இத் தேவியின் காலடிக்குக் கீழே இருபுறமும் இரு அடியார்கள் இப்பெருராட்டியினை வழிபடும் நிலையில் உள்ளனர். இவ்வடியார்கள் மண்டியிட்டும், அஞ்சலி ஹஸ்தத்துடனும் விளங்குகின்றனர். பிறிதோர் உருவம் கரம் நீட்டி வேண்டிப் பெறுதல் நிலையில் அமைந்துள்ளது. தேவியின் கரங்களில் கையால்கள் அணி செய்கின்றன. சிரசானது ஜடாமகுடமாகவுள்ளது. காலில் சிலம்பும், காப்பும் அணிந்துள்ளாள். திருமுடியின் மேற்பகுதி அருகில், இருமருங்கிலும் இருயானைகள் உள்ளன. இவற்றில் ஓயானைமட்டும் தனது துதிக்கையில் கொண்டுள்ள திருக்குடத்தின் மூலமாக இத்தேவியினைப் புனித நீராட்டுப் முறையில் அமைந்துள்ளது.

லால்குடி (நவத்துறை) சரசுவதி :

மிக சமீபகாலத்தில் ஸ்ரீ சப்தரிஷீஸ்வரர் ஆலயத்தின் பிரகாரத்தில் கிழக்கு நோக்கி நான்கு அடி உயரத்தில் சரசுவதி தேவி சிலா ரூபம் விளங்குகிறது. பின் வலக்கரத்தில் ஜப மாலையும், முன் இடக்கரத்தில் சுவடியுள், ஏனைய இரண்டு கரங்களில் வீணையும் கொண்டு காட்சி புலங்கொள்ளுகிறாள். பத்மபீடத்தில் சுகாசனமாகவும், வலதுபாதத்தைத் தாமரையில் பதித்தும் ஜடாமகுடம் கொண்டவளாய் மிகப்பெரிய ரூபத்தில் காட்சி தருகின்றாள்.

கோபுரங்களில் சரசுவதி சிற்பங்கள்

ஆலயங்கள் மூன்று வகை :

நமது ஆலயங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவைகள் 1 **கேவலாலயம்**- இறைவனுக்கு மட்டும் அமைக்கப்படும் கோயில் 2 **மிசிராலயம்** - இறைவனுக்கும், இறைவிக்கும் உரியதாக அமைக்கப்படும் கோயில், 3 **சங்கீர்னாலயம்** பரிவாரங்களுடன், இறைவனும் இறைவியும் அருள்பொழியும் திருக்கோயில்கள் என்பனவாம்.

கோபுரங்கள் :

ஓர் ஆலயத்தின் ஸ்தூல இலிங்கமே கோபுரமாகும். இதனைத் துவாரம் என்றும கூறுவர். ஒரு மனித உடலின் தத்துவமாக வைத்துத் திருக்கோயில்கள் அமைகின்றன. கோபுரத்தைக் கடந்தவுடன் (உட்ப்சி) பலிபீடம், கொடிமரம், ராகன நந்தி முகமண்டபம், மகாமண்டபம், அர்த்த மண்டபம், அந்தராளம், கருப்பக்கிருகம் (பூலவர் இருப்பிடம்) என்ற பல நிலைகள் உள்ளன. மண்டபங்களைப் பற்றி 40 வகைகளாகக் கூறுவர்.

பொதுவாகக் கோயிலின் அமைப்பை ஐந்து வகைகளாகப் பிரிப்பர். அவைகள் அதிஷ்டாணம், பாதம், மஞ்சம், கண்டம், பண்டிகை ஸ்தூபி என்பனவாம். கோயில்களின் அழகை மேலும் உயர்த்துவன கோபுரங்களே யாகும். இந்தக் கோபுரங்களை அமைக்கும் பொது மத்ய கோபுரம் - கோயிலின் மத்தியில் விளங்கும், பூர்வ கோபுரம் - கிழக்கிலும், தக்ஷிண கோபுரம் - தெற்கிலும்; பச்சிம கோபுரம் - மேற்கிலும், உத்தர கோபுரம் - வடக்கிலும் அமைக்கப்படும். இதற்குப் பஞ்ச கோபுர நிர்மாணம் என்று பெயர். மேலும் சிவனாரின் ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாம தேவம் சத்யோஜாதம் என்ற ஐந்து முகங்களின் வடிவமாக நமது திருக்கோயில்களின் கோபுரங்கள் திகழுகின்றன என்பர். கோபுரங்களில் தெய்வத்திரு உருவங்களோடு, மிருகங்கள், பறவைகள், மனிதர்கள், தேவர்கள், மரங்கள், முனிவர்கள் வடிவங்கள் கல்லினாலும், கதையினாலும் அமைக்கப்படும்.

பொதுவாக எத்தெய்வங்களின் ஆலயம் அமைகின்றதோ அத்தெய்வங்களின் பராக்ரமங்களை உணர்த்தும் திருமேனிகளை அதிகமாக இடம்பெறச் செய்வர் கோபுரங்களின் தென்திசையில் தட்சிணாமூர்த்தியும், வடதிசையில் பிரம்மனையும் அமைப்பர். பிரம்மனை அமைக்கும்போது சரசுவதி சிற்பத்திற்குப் பதிலாக சாவித்ரி, காயத்திரியுடன் இருப்பதாகவும் அமைப்பர். தனித்துப்பார்ப்பது மிகவும் அரிதாகும். இதனால் அறிவின் (ஞானம்) அதிபதியாக விளங்கும் சரசுவதியை ஆவரண பூசையில் அடையும்படி தனிச் சந்நிதியாக அமைப்பர், குறிப்பாகக் கூத்தனார், தஞ்சை, கங்கைகொண்ட சோழபுரம், தாராசுரம், எற்றும் பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்களில் சரசுவதியைத் தரிசிக்கலாம். இவ்வாதினத்

திற்குச் சொந்தமான திருமங்கலக்குடி ஸ்ரீ பிராணநாதசுவாமி ஆலயத்தின் சுவாமி சந்நிதியின் முகமண்டபத்தில் இருமருங்கிலுள்ள சரசுவதியும் இலட்சுமியும் அமைந்துள்ளனர்.

கோபுரங்களின் வளர்ச்சி :

வேள்வித்தீயின் (ஹேமாமதுண்டம்) அமைப்பினை ஒத்ததாக ஆலயக் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன. தமிழகத்தில் உள்ள கோபுரங்களில் மிகப் பழமையானது காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலாகும். இராசசிம்ம பல்லவன் எடுத்த இக்கற்றளியின் நுழைவாயில் பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் விண்ணைத் தொடுமளவு கோபுரக்கலைச் செல்வமாக வளர்ந்தன.

பல்லவர்களுக்குப் பிறகு கோயில் அமைக்கும் கலையைப் போற்றியவர்கள் முற்காலச் சோழர்களேயாவர். இதில் ஆதித்தன் பங்கு போற்றுவதற்குரியது. பின்னர் வந்த சோழப் பெருவேந்தர்கள், தஞ்சை, திருபுவனம், தாராசுரம், சிதம்பரம், திருவாரூர் போன்ற ஆலயங்களின் கோபுரங்களை உன்னதமான நிலையில் அமைத்தனர்.

சோழர்களின் அடிச்சுவட்டில் :

பிற்காலச் சோழர்களின் பாணியைப் பின்பற்றிப் பிற்காலப் பாண்டியர்கள், ஹோய்சாளர்கள் திருவாலைக்கா, திருவரங்கம் போன்ற ஆலயங்களில் கோபுரங்களை நிர்மாணித்தனர். இவர்களுக்குப் பின் கிருஷ்ணதேவராயர், அச்சுதராயர், சதாசிவராயர் போன்றோர்களும், சேஞ்சி, தஞ்சை, மதுரையை ஆண்ட நாயக்கமன்னர்களும், பாண்டியர்களும் எடுத்த கோபுரங்களும் தமிழக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

தில்லைக் கோபுரங்கள் :

x தில்லைத் திருக்கோயிலின் (சிதம்பரம்) காண்க கோபுரங்களும் பிற்காலச் சோழர்களின் கோபுரக் கலைச் சிறப்பிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். மேலைக் கோபுரம் விக்கிரம சோழனாலும் கிழக்குக் கோபுரம் அருள்பாச் கிழான் மணவிற கூத்தனாலும் கட்டப் பெற்றவை. வடக்கு, தெற்குக் கோபுரங்கள் சோழ மன்னர்களால் கட்டப் பெற்றுப் பிற்காலங்களில் வடக்குக் கோபுரம் கிருஷ்ண தேவராயராலும் தெற்குக் கோபுரம் சுந்தர பாண்டியனாலும் திருப்பணிகள் செய்யப்பெற்றன.

தில்லைக் கோபுரங்களில் இடம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு சிற்பத்தின் பெயர் தமிழ், கிரந்த எழுத்துக்களால் கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும் வாயிலின் இருபக்கத்திலும் பரதநாட்டிய கரணங்கள் நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள நான்கு கோபுரங்களிலும் கீழ்வரிசையில் இடம்பெற்றுள்ள சிற்பங்களின் எண்ணிக்கை நாற்பத்தாறு ஆகும்.

மற்றும் எண் திசைக் காவலர்கள், ஒன்பது கோள்கள், ரிஷிகள், கணபதி, சுப்ரமணியர், மகிஷாசுரவதம் செய்யும் தேவி, பிரமன், விஸ்வ

x Ref: DHARASURAM - French Institute - PONDY.

கர்மா, நாரதர், கங்கை, யமுனை, கேஷத்திரபாலகர், சண்டேசுவரர், தன்வந்திரி, நாகராஜர், அஸ்வினி தேவதை, பத்ரகாளி, ஞானசக்தி, திரிபுரசுந்தரி, முதலிய திருவுருவங்கள் உள்ளன. மேல்நிலைப் பகுதியில் உள்ள மாடங்களில் சிவபெருமான், உமை, திருமால் இவர்களின் பல நிலைகளைக் காட்டும் சிற்பங்களும், அதற்கு மேற்பகுதியில் சுதையினாலான சிற்பங்களும், உள்ளன. திலைக் கோபுரங்களைப் பொருத்தவரை பரிவார தேவதைகளும் பன்னிரண்டு இராசிகளும் கோபுர மாடங்களில் சிற்பங்களாகக் காட்சி தருகின்றன.

தில்லைக் கிழக்குக்கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

நிருதி, தெய்வம், சக்தி, தெய்வம், யமன், வியக்ரபாதர், அஸ்வினி, தெய்வம், அக்னி, பத்ரகாளி, கங்கை, நாகதேவதை, ரிஷி, இந்திரன், துவாரபாலகர், சூரியன், கணபதி, ரிஷி, சண்டேசுவரர், யமுனை, கேஷத்திரபாலகர், ஈசானன், ராகு - கோது, நாரதர், பதஞ்சலி, குபேரன், சந்திரன், சக்தி, வாயு, காமன், ரிஷி, விஷ்ணு, ஸ்ரீ, திரிபுரசுத்தரி துவாரபாலகர், வருணன், சுப்பிரமணியர், “**சரசுவதி**” - (இங்கு சரசுவதிக்குரிய சிற்பம் இல்லாது மாடம் காலியாக உள்ளது. அச்சிற்பம் சிதிலமடைந்து இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.) ஆகிய திருவுருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

“**பிரமன்**” - (அன்னவாகனத்தில் பிரமன் முன் இருகை கூப்பி (அஞ்சலி) பின் இருகைகளில் அட்சமாலை, கமண்டலம் விளங்க, ஜடாமகுடம் கொண்டு சர்வ அலங்காரத்துடன் நேர்கொண்ட பார்வையாகச் சதுர் முகத்துடன் காட்சியளிக்கின்றார்.)

ரிஷி, துர்க்கை ஆகியன.

தில்லை மேலைக் கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

ஈசானன், ராகு - கோது, நாரதர், குபேரன், ரிஷி, சந்திரன், கிரியா சக்தி, சனி, வாயு, கேஷத்திரபாலகர், கங்கை, சண்டேசுவரர் தன்வந்திரி, திரிபுரசுந்தரி, சுக்கிரன், துவாரபாலகர், வருணன், கணபதி ரிஷி, நாகதேவதை யமுனை, பத்ரகாளி, நிருதி புதன், ஞானசக்தி, யமன், ரிஷி, அஸ்வினி தெய்வம், அக்னி, காமன், அகஸ்தியர், விஷ்ணு ஸ்ரீ, சுப்பிரமணியர், இந்திரன், துவாரபாலகர், சூரியன், சுப்பிரமணியர், “**சரசுவதி**” - (ஜடாமகுடம் அணிந்த இத்தேவியின் முன் கரங்கள் பின்னமாக உள்ளன. பின் இரு கரங்களில் அட்சமாலையும், கமண்டலமும் உள்ளன. இத்தேவியின் ஆசனத்தை அமர்ந்து தாங்கும் இரு முனிவர்கள் உள்ளனர்.)

“பிரமன்” :

(தற்போது பிரமதேவன் பூசையில் உள்ளார், மற்றைய கோபுரங்களில் காணும் பிரமனின் திருவுருவம் போன்று விளங்கினாலும், கூப்பிய முன் இரு கரங்களில் நடுவில் ஜடாமாலை உள்ளது. அன்னவாகனத்தின் வேலைப்பாடு நேர்த்தியாக உள்ளது) விஸ்வகர்மா, துர்க்கை ஆகியனவாகும்.

தெற்குக் கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

வாயு, ரிஷி, சக்தி, வருணன், ரிஷி, தெய்வம், சக்தி. நிருதி, பத்ரகாளி, கங்கை, நாகதேவதை, தெய்வம், ரிஷி, யாஜ்ஞ, துவாரபாலகர், துவாரபாலகர், ரிஷி, கணபதி, யமஜ்ஞ, சண்டேசுவரர், தெய்வம், அக்னி, கேஷத்திரபாலகர், ரிஷி, அஸ்வினி, இந்திரன், சூரியன், நாரதர், ராகு - கேது, காமன் ஈசானன், ரிஷி, விஷ்ணு, ஸ்ரீ. திரிபுரசுந்தரி, குபேரன், துவாரபாலகர், துவாரபாலகர், சந்திரன், சுப்பிரமணியர், “சரசுவதி” (பத்மாசனத்தில் விளங்கும் இத்தேவியின் பின் இருகரங்களில் அட்சமாலையும் கெண்டியும் உள்ளன. முன் இருகரங்கள் பின்னமாக உள்ளன. இத்தேவியின் ஆசனத்தைத் தாங்குவதுபோல இரு முனிவர்கள் உள்ளனர்).

“பிரமன்” :

(இச்சிலை கிழக்குக் கோபுரத்தில் அமைந்துள்ள பிரமன் சிலையினைப் போன்று உள்ளது. ஆடைக்கட்டும், ஆபரணங்களும் எடுப்பாக உள்ளன. சுகாசனமாக விளங்கும் இவரது இடது திருவடி அன்னவால் கருக்கில் பதிந்து உள்ளது. கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன் இவரது நான்கு திருமுகங்கள் உள்ளன. தெய்வம், தூர்க்கை ஆகியனவாகும்.

வடக்குக் கோபுரச் சிற்பங்களின் வரிசைகள் :

அக்னி, அஸ்வினி, ரிஷி, சூரியன், இந்திரன், நாகதேவதை, ராகு - கேது, நாரதர், கேஷத்திரபாலகர், ஈசானன், கங்கை, சண்டேசுவரர், ரிஷி, திரிபுர சுந்தரி, குபேரன், துவாரபாலகர், சந்திரன், கணபதி, தெய்வம் நாகதேவதை, யமஜ்ஞ, பத்ரகாளி, வாயு, தெய்வம், சக்தி, ரிஷி, வருணன், தெய்வம், சக்தி, தெய்வம், நிருதி, காமன், ரிஷி, விஷ்ணு, ஸ்ரீ, ரிஷி, யமன், துவாரபாலகர், துவாரபாலகர், தெய்வம், சுப்பிரமணியர் “சரசுவதி” (இத்தேவியின் பத்மாசனத்தைத் தாங்கும் இரு முனிவர்களின் இடக்கரங்கள் சின்முத்திரையாக உள்ளன. தேவி யானவள் ஜடாமகுடம், அட்சமாலை, கெண்டி விளங்க முன் வலதுகரம் அபயமாகவும், முன் இடக்கரம் சுவடியினைக் கொண்டும் விளங்குகிறது. மூன்று கண்களை உடையவளாகவும் யக்ஞோபவீதத்தை அணிந்தவளாகவும் சர்வாபரணங்களுடன் விளங்குகின்றாள். இந்த ஒரு திருவுருவம்தான் முழுமையாகவும் சிறந்த வேலைப்பாடுடையதாகவும் இக்கோபுரத்தில் திகழ்கின்றது).

“பிரமன்”

(சதுர்முகத்துடன் விளங்கும் இவரது பின்கரங்களில் அட்சமாலையும், கமண்டலும் திகழ்கிறது. ஜபமாலையுடன் கூடிய அஞ்சலி ஹஸ்தங்களை உடையவராக உள்ளார். அன்னவாகனத்தில் சுகாசனமாக விளங்குகின்றார். இவரது முன்இருவடிக்காதுகளில் ஒவ்வொரு மணிமட்டும் அணியப்பெற்றுள்ளன சர்வாபரணத்துடன் விளங்கும் இத்திருமேனி ஏனைய கோபுர பிரமனின் திருவுரு வத்தைவிட மிக நுண்ணிய வேலைப்பாட்டுடன் கூடியது). ரிஷி, தூர்க்கை ஆகியனவாகும்.

குறிப்பு: கிழக்கு மற்றும் தெற்கு கோபுரங்களில் ஒவ்வொரு சிலை இருக்க வேண்டிய மாடத்தில் சிலை இல்லை.

**தாராகுரம் - ஐராவதேஸ்வரர் திருக்கோயிலின்
கோபுரச் சிற்ப வரிசைகள் :**

தாராகுரம் ஸ்ரீ ஐராவதேஸ்வரர் ஆலயத்தின் கிழக்கு ராஜகோபுரம் தற்போது மேல்நிலைகள் முற்றிலுமாக அழிந்து பிரஸ்தானம் வரையுள்ள கருங்கல் கட்டுமானப் பகுதியே (மொட்டைக் கோபுரமாக) உள்ளது. அதிஷ்டாவப் பகுதியில் உள்ள 46 மாடங்களில் தெய்வத் திருவுருவங்கள் இடம் பெற்று இருந்தன. இவற்றில் பல சிற்பங்கள் அழிந்துவிட்டன. எஞ்சியவை தஞ்சைக் கலைக்கூடத்திலும் தாராகுரத்துக் கலைக்கூடத்திலும் உள்ளன. இக்கோபுர விக்ரம சோழனின் பேரனை இரண்டாம் இராஜராஜனால் எடுக்கப்பெற்றது. இக்கோபுரத்திற்கும் பலிபிடத்திற்கும் இடைப்பட்டபகுதியில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்ததில் மண்டபம் மற்றும் தீர்த்த கட்டம் புலப்பட்டுள்ளன.

தில்லை ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் ஆலயக்கோபுரமாடங்களில் 46 சிற்பங்கள் இருப்பினும் இங்கு ஒன்பது கோள்களின் சிற்பங்கள் இடம் பெறவில்லை. மாறாகச் சக்தி வழிபாட்டிற்கு மிகமுக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சிற்பத்தின் மேற்பகுதியில் தமிழ் - கிரந்த எழுத்துக்களில் தெய்வங்களின் பெயர்கள் கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

சிற்பங்கள் :

வடகிழக்கு முலையில் ஆதிசண்டேசுவரரில் தொடங்கி கங்கை, தும்புரு, நாரதர், பிரமன் குபேரன், சந்திரன், மகாசாஸ்தா, நாகராஜர், வாயு, ஹர்லேகாதேவி ருத்ராணி, வைஷ்ணவி பிராமி, வருணன், ரிஷி, நந்தி பேரியதேவர் (இரண்டாம் குலோத்துங்கன்) ரிஷி, * சாந்தியாதித்தசக்தி சாந்தி சக்தி, வித்யா சக்தி பிரதிஷ்டா சக்தி, நிவிருத்தி சக்தி, நிருதி, தன்வந்திரி, அஸ்வினி வீரபத்திரர், யமன், திருமால், தட்சபிரஜாபதி, யமுனை, ரதிமன்மாதன், அக்னி, அகஸ்தியர் ஸ்ரீ தேவி, துர்க்கை, கணபதி, இந்திரன், சங்கமிதி, பதுமநிதி, துரியன், சுப்பிராணியர், க்ஷேத்திரபாலர், “சரசுவதி” - (இந்த சரசுவதி ரூபமும் தற்போது இல்லை எழுத்துப் பொறிப்பு மட்டும் உள்ளது) விஸ்வகர்மா, ஈசானன் ஆகியன. காணப்படுகின்றன.

x திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான ஆவுடையார் கோயிலில் மேல்விதான பாவுகற்களில் புடைப்புச் சிற்பங்களாக இந்த ஐந்து சக்திகள் உள்ளன.

அஜிதாகமத்தில் பிரமன் பிரதிட்டை

(கிரியாபாதம்)

(சமவதவாரிச: பட்டல:)

(ப்ரஹ்஢்ரதிஸ்ட்ராவிதி:)

ப்ரதிஸ்ட்ரம் ப்ரஹ்மணோ வக்ஷ்யே த்ரம்காமாத்ரமோக்ஷதாம் ।

(குண்டகலபநம்)

மஸ்ட்ரபே பூர்வவத்வல்ஸ்தே பூர்வாதிவதஸ்யபி ॥ 1

திஸ்து குண்டானி குர்வீத ஑்நுரத்ராத்ரவ்ந்ரகே ।

வூத்ஸ் விஸ்தோணகம் ஑்வ ப஑்ரமீஸானகோ஑்ரே ॥ 2

ஸர்வகர்ம தத: கர்யாத்ரஸ்ய ஑்ஸ்காரபூர்ணகம் ।

ப்ரஹ்மஸர்வம் தத: கர்யா஑்ரீத்வா ஑் ஑்நானமஸ்ட்ரபம் ॥ 3

(நேத்ரோந்மீலநம்)

நேத்ரோந்மீலநகர்மாஸ்தா: பூர்வவத்஑்ரிகல்பயேத் ।

஑்நுதூர்வபி முஸ்தேஸ்தேஸு நயநேஸ்தேஸு க்ரமாத் ॥ 4

பூர்வவத்ஸுஸர்யிஸ்த்யீ த்ரயேந்மந்ரவத்ஸம் ।

நேத்ரயோ: ப்ரதிவக்ஸ்யத்ஸு ஑்ரயஸோமாஸுமு஑்ரந் ॥ 5

(வேஸ்து஑்ரதி:)

பூர்வவத்ஸுஸகர்மாணி தத்ர கர்யாதிவக்ஸண: ।

ததஸ்தாம் ப்ரதிமாம் ஑்ர஑்ரதி: ப஑்ரபி: ப஑்ரகவ்யகை: ॥ 6

ஸோத்யேத்ஸாலயேத்ஸத்ர஑்ர஑்ர஑்ரயத்ரிமு஑்ரந் ।

புஸ்யா஑்ரம் வா஑்ரயத்வாவ் மாலாகூர்வஸமா஑்ரதம் ॥ 7

Ref : French Institute, Pondicherry - AJITAGAMA-Vol. III
Kriyapadam.

குறிப்பு: - மும்ஸூர்த்திகள் திருததலம் ஑்ன்று போற்றப்படுத்
அஸ்த்ரமிகு ஑்த்தமர்கோயிலில் (பிட்ஸாண்டார்கோயில் - லால்குடி
வட்டம் - திரு஑்ரீ மாவட்டம்) பிரம்மா - ஑்ரகவதி, புருஸோத்தமர்
(திருமால்) - பூரணவல்லி, பிட்ஸாடனர் - வடிவுஸ்தையநாயகி
(ஸௌந்தர பார்வதி) ஑்லவர்களின் ஑்ந்திதிகள் தனித்தனியாக
அமைந்து விளங்குகின்றன.

(जलाधिवासः)

बेरं नद्याम्बरेणैव वेष्टयित्वा जलाशयम् ।	
नीत्वा तज्जलमध्ये तु नाभिदग्ने जले सुधीः ॥	8
प्राक्छिरस्कां तु तां तत्र शाययेत्प्रतिमां ततः ।	
तत्रापि पूर्ववन्नीत्वा कालं बेरं समानयेत् ॥	9

(शयनाधिवासः)

स्नानमण्डपमध्ये तु नालावटसमन्विते ।	
वेदिकायां तु तां न्यस्य त्यक्त्या कूर्चादिकं ततः ॥	10
गायत्र्या प्रणवेनापि गन्धोदेनाभिषेचयेत् ।	
पुण्याहं वाचयित्वात्र बन्धयेत्कौतुकं हृदा ॥	11
मालाभिर्लम्बकूर्चैर्न वेष्टयेत्प्रतिमां ततः ।	
ततो मण्डपवेद्यां तु स्थण्डिलं तत्र कल्पयेत् ॥	12
पूर्ववच्छयन चापि पुण्याहं तत्र कारयेत् ।	
वास्तुहोमादिकं सर्वं पूर्ववत्परिकल्पयेत् ॥	13
ततो देवं समानीय पश्चिमेनोत्तरेण वा ।	
द्वारेण तत्र शय्यायां शाययेत्प्रणवेन तु ॥	14
ततो बेरं समाच्छाद्य पीतेनाहतवाससा ।	
अर्घ्यं दत्त्वाथ शिरसि प्रणवं समुदाहरन् ॥	15

(कुम्भस्थापनम्)

ब्रह्मकुम्भं तदा तत्र द्रोणपूरं मनोरमम् ।	
वेष्टितं सितसूत्रेण गन्धोदपरिपूरितम् ॥	16
हिरण्यपद्मसंयुक्तं सकूर्चं सापिधानकम् ।	
आवेष्ट्याहतवस्त्राभ्यां स्थापयेद्देदिमध्यमे ॥	17
परित्तश्च ततः कुम्भांस्तादृशानपि विन्यसेत् ।	
तदर्धपरिमाणांश्च तदर्थेषु यजेत्क्रमात् ॥	18

(कुम्भपूजा)

चतुर्भुजं चतुर्वक्षत्रमासीनं कमलासने ।	
वद्धपद्मासनं देवं हेमामं शुभ्रवाससम् ॥	19
वरदाभयहस्तं च कमण्डल्वक्षधारिणम् ।	
ध्यात्वा कुम्भाम्भसि स्थाप्य मूलमन्त्रं समुच्चरन् ॥	20
आवाहनादिकं कृत्वा गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ।	
लोकपालान्यथास्थानं तत्तन्मन्त्रैः समर्चयेत् ॥	21

(होमः)

ततो होमं प्रकुर्वीत कुण्डेषु परितः क्रमात् ।	
अग्निकार्योक्तमार्गेण स्थाप्य कुण्डेषु पावकम् ॥	22
तत्तदाशाधिपान्कुम्भेष्वभितः पूजयेत्ततः ।	
ब्रह्माणं तु प्रधानेऽत्र साङ्गं संपूजयेत्ततः ॥	23
समिदाज्यचरुश्चापि तिलवेणुयवानपि ।	
मापं च क्रमतो मन्त्रैरङ्गैर्मूलादिभिर्वुधः ॥	24
जुहुयाच्छतमर्धं वा तदर्धं वी पृथक् पृथक् ।	
पुक्षोदुम्बरकाश्रथवटाः पूर्वादितः क्रमात् ॥	25
पलाशस्तु प्रधानस्य समिदित्थं प्रकल्पयेत् ।	
एवं कृत्वा तु सर्वेषु गायत्र्या होममाचरेत् ॥	26
आज्येनैकेन तत्संख्यां पूर्ववत्परिकल्पयेत् ।	
ततो होमं समाप्यैवं परिशिच्य च पावकम् ॥	27
दद्यात्कुम्भस्थितानां तु हविस्तत्र दिवौकसाम् ।	
रात्रिशेषं ततो नीत्वा प्रातस्तथाय देशिकः ॥	28

(अधिवासनान्तरकृत्यम्)

कृतनित्यक्रियः शान्तो मूर्तिर्गैः सह मन्त्रवित् ।	
प्रविश्य मण्डपं तत्र घृतपञ्चाङ्गभूषणः ॥	29
सोष्णीपः सोत्तरीयश्च कृत्वा मन्त्रालिकां तनुम् ।	
देवान्संपूज्य तत्रस्थान् स पूर्णो तत्र दापयेत् ॥	30
व्याहृत्यन्तेन मूलेन परिषिच्य च पावकम् ।	
उत्थाप्य शयनाद्देवं नीत्वा धाम्नि प्रदक्षिणम् ॥	31

रथादिभिः प्रविश्यान्तो दत्त्वार्घ्यं प्रतिमाहृदि ।	
नवरत्नादि विन्यस्य पूर्ववत्पीठिकावटे ॥	32
तत्र वागीश्वरीं पूज्य पीठपार्श्वे रथात्ततः ।	
अवतीर्णां तदा तत्र प्रतिमां स्थापयेत्सुधीः ॥	33
मूलमन्त्रं समुच्चार्य मूलस्याभिमुखं तथा ।	
पूर्ववत्पीठविक्षेपसंधिं कृत्वा विचूक्षणः ॥	34
शिल्पिकर्माणि निष्पाद्य विसृज्यैनं सपर्यया ।	
कृतस्नानस्ततो मन्त्री कृत्वा मन्त्रात्मिकां तनुम् ॥	35
देवान्कुम्भेषु संपूज्य समुद्धृत्याथ तान्क्रमात् ।	
प्रदक्षिणक्रमादन्तर्भवन् संप्रविश्य च ॥	36
यथास्थानं घटानग्रे स्थण्डिले स्थाप्य पूजयेत् ।	
गन्धपुष्पादिभिः पश्चादर्चां शुद्धोदकेन च ॥	37
पञ्चमृत्यञ्चगव्यैश्च शोधयित्वाभिषिच्य च ।	
पुण्याहं वाचयित्वा तु मन्त्रन्यासं समर्चयेत् ॥	38
उत्तराभिमुखः सम्यगासीतः सुखमासने ।	
हृदयादीनि चाङ्गानि विन्यसेद्धस्तयोर्द्वयोः ॥	39
अङ्गुष्ठादिकनिदान्ते नेत्रान्तं तु तलद्वयोः ।	
अस्त्रं विन्यस्य चाङ्गेषु हृदयादि हृदादिषु ॥	40
विन्यसेत्क्रमतो मन्त्री मूलं ह्रस्मध्यमे न्यसेत् ।	
एवं मन्त्रात्मिकां कृत्वा तनुं देवं विचिन्तयेत् ॥	41

(प्रतिष्ठा)

ततः कुम्भार्चितं देवं मूलमन्त्रं समुच्चरन् ।	
प्रतिमाहृदि विन्यस्य पूर्ववन्मन्त्रवित्तमः ॥	42
अङ्गेष्वङ्गानि चाण्यस्य विन्यसेद्धृदयादिषु ।	
ततो मूलं समुच्चार्य गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ॥	43
प्रभूतं च हविर्दत्त्वा ताम्बूलं च प्रदापयेत् ॥	44

इत्यजिताख्ये महातन्त्रे (क्रियापादे) ब्रह्मप्रतिष्ठाविधिः
सप्तचत्वारिंशः पटलः ॥

“ யோக பிரமன் திருவுருவம் ”

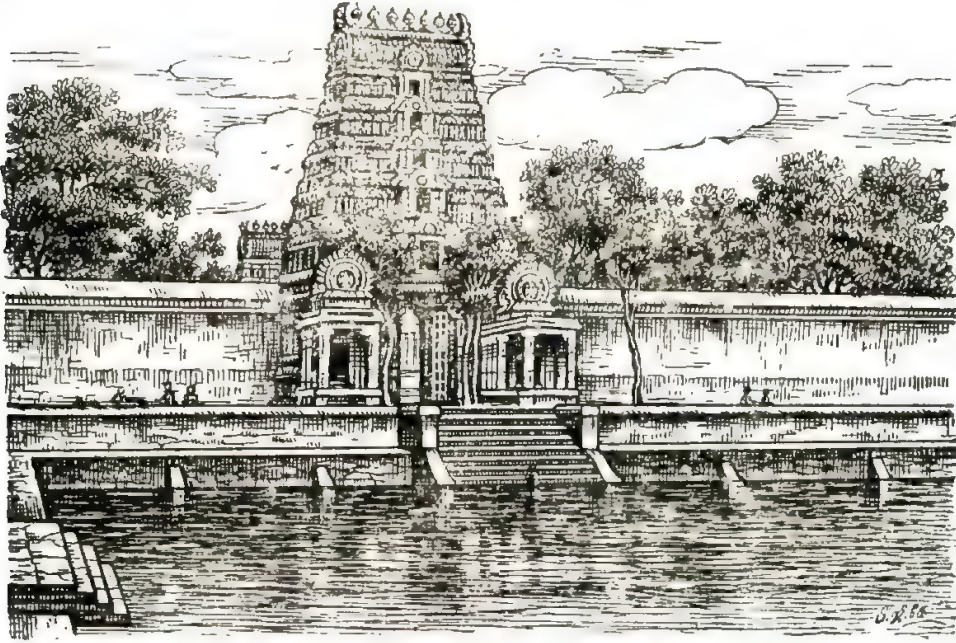
(தியான நிலை நான்முகன்)

திருநெல்வேலி மாவட்டம் - ஆத்தூர் கிராமத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ சோமேசுவரர் ஆலய விமானத்தின் முதல் நிலையில் காணும் யோகபிரமனின் சிலாநுபம், பின்கரங்களில் கெண்டி, அட்சமாலை, முன்கரங்கள் தியான நிலைகொண்டு பத்ம பீடத்தில் அமர்ந்தநிலை. கண்டாபரணம், யக்ஞோ பவீதம், ஜடாமகுடம் ஆகியன இச்சிற்பத்தில் எடுப்பாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஓர் அரியசிற்பமாகும்.

ஷை ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ கோமுக்தி சுவரர் ஆலயத்தின் மேற்குத்திருமா ளிகைப்பத்தில் விளங்கும் ஞான சரசுவதி இத்திருவுருஜபமாலை, கமண்டலம், ஞானமுத்திரை, சுவடி, ஜடாமருடம், பத்ராசனம் கொண்டு மிழக்கு நோக்கி காட்கிதருகிறது.

திருவாவடுதுறை - ஸ்ரீ கோமுக்திசுவரர் ஆலயத்தோற்றமும் கோமுக்திதீர்த்தமும் (திருக்குளம்).

அருங்காட்சியகங்களில் சரசுவதி சிற்பங்கள்

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கிற்கும் தலைவியாக விளங்குபவள் சரசுவதி தேவி. சிவன், திருமால் ஆலய ஆரணங்களில் விளங்குபவளும், கல்விக்கூடங்கள் அனைத்திலும் உறைபவளும் இவளே ஆவாள். வாக்கிற்கு அதிபதியாக விளங்கும் இவளை “வாக்தேவி” என்று போற்றுவர். இத்தேவியின் எழில்மிகு தோற்றங்கள் பற்றி வேதம், ஆகமம், சிற்பம், புராணம் முதலான நூல்கள் கூறுவதைச் சிற்பங்களாக வடிவமைத்து நம் முன்னோர்கள் ஆலயங்களில் பிரதிட்டை செய்துள்ளனர். இவற்றில் சிதிலமானதும் முழுமை உடையதுமான சில, அருங்காட்சியகங்களில் இன்றும் விளங்குகின்றன. இத்தகு அழகுத் திருவுருங்கள் யாவும் கலையின் விளக்கமாக உள்ளன.

திரியம்பக் - ஹம்ஸ வாணீ :

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் நாசிக் மாநகரம், நாசிக் வட்டத்தில் உள்ள திரியம்பக் என்னும் தலத்தில் உள்ள நிலைவுச் சின்னங்களில் சரசுவதி தேவியானவள் ஹம்ஸத்தில் (அன்னப்பறவை) ஆரோகணித்து வருதலான ஒரு சிற்பம் காணப்படுகிறது.

இரண்டு தூண்களை உடைய மண்டபத்தினுள் நின்ற நிலையில் உள்ள அன்னத்தின்மேல் சரசுவதி தேவியானவள் நான்கு கரங்களுடன் வீற்றிருக்கின்றாள். பின் கரங்களில் ஜாமாடையும் சவடியும் உள்ளன. முன் கரங்களில் விணையினை வாசித்துக் கொண்டு பவனிவரும் நிலையில் உள்ளது இச்சிற்பம். விணையின் கீழ் அமைந்த குடங்களின் பகுதிகள் தெளிவாக அமையப் பெற்றுள்ளன.

கீழ்ப்பகுதியில் நின்ற நிலையில் இரு சேவகர்கள் வெண்சாமரங்களை வீசுகின்றனர்.

தூண்களின் வெளிப்பகுதிகளில் அமர்ந்த நிலையில் தொழுது வணங்கும் நிலையில் இரு அடியார்கள் விளங்குகின்றனர். தூண்களின் வடிவங்களை நோக்கும்போது தென்னிந்திய கட்டிட அமைப்புக்கோர் எடுத்துக் காட்டாக வேலைப்பாட்டுடன் அமைந்துள்ளது. இந்தச் சிற்பம் சுவர்ப் பகுதியில் உள்ள புடைப்புச் சிற்பமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வமைப்பு திருக்கோயில்களில் உலாவரும் மூர்த்திகளாக (உற்சவர்) பவனி வருதல் போன்றதொரு காட்சி அமைப்பில், சரசுவதியையும் சிற்ப வடிவில் நமது முன்னோர்கள் அமைத்துள்ளனர்.

கர்நாடகம் - வேல்ஸ் இளவரசர் மியூசியத்தில் பத்மாசன சரசுவதி :

கி. பி 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பத்மாசன சரசுவதி சிற்பமானது கர்நாடகம் - வேல்ஸ் இளவரசர் மியூசியத்தில் உள்ளது.

யானி முகத்துடன் பலவிதமான கொடிக்களுக்கு வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்த திருவாசியுடன் (பிரபை) சதுர் புலங்களுடன் பத்ம பீடத்தில் பத்மாசனத்துடன் இத்தேவியின் சிற்பம் அமைந்துள்ளது. வலக்கரங்களில் தண்டமும் அட்சமாடையும் உள்ளன. இடக்கரங்களில் கலசமும், சுவடியும் உள்ளதாக எண்ணலாம். முன் இடக்கரம் உடைந்துள்ளது இது பாஞ்சரத்தொகை முறையில் அமைந்துள்ளதாக எண்ண வேண்டியுள்ளது. திருமுடியினை கரண்டம்குடம் அலங்கரிக்கவும் பாதங்களில் முத்துக்காப்புகளும், கரங்களில் முத்துவளையல்களும் யக்ஞோபவீதம் முதலான ஆபரணங்களோடு மிக அருமையான கற்சிற்பமாக நுண்கலை அமைப்புகளுடன் இத்தேவியின் வடிவம் அமைந்துள்ளது.

குஷாணர்காலத்திய சரசுவதி :

லக்னோ அரசு அருங்காட்சி யகத்தில் இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த குஷாணர் காலத்திய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. இச்சிலை மிகப் பழமையானதாகும். இது கங்காலி திலா - (Kankali Tila) மதுராவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இத்தேவியின் தலையானது சிதிலமாகியுள்ளது. உடலில் ஆபரணங்கள் ஏதும் இல்லை. இரண்டு கால்களையும் குத்திட்டு அமர்ந்துள்ளது. வலக்கரம் அபயமுத்திரை கொண்டு, இடக்கரம் ஓலைச் சுவடியைக்கொண்டும் விளங்குகின்றன. அமர்ந்துள்ள பீடம் சதுரபீடமாகும். திருவடிகளின் இருமருங்கிலும் இருவர் கூப்பிய கரங்களுடன் நின்றுள்ளனர். இச்சிலையின் பீடத்தில் சக ஆண்டு 54 (கி. பி 132) எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் சீகாவின் (SIHA) குமாரன் கிமித் கோவா (Smith Gova) அன்பளிப்பு எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூர்ஜர பிரதிஹார காலத்திய சரசுவதி :

கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கூர்ஜர பிரதிஹார காலத்திய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று தற்போது குவாலியர் - தொல்பொருளியல் துறை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இச்சிலை சுஹானியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகும். அமர்ந்த கோலத்தில் ஜடாமகுடம் கொண்டு பின்கரங்களில் அட்சமாலை, சுவடி விளங்க முன்கரங்களில் சற்று உயர்த்தித் தூக்கியபடி உள்ள வீணையினை மீட்டியபடி இந்த சரசுவதி சிற்பம் விளங்குகிறது. இத்தேவியின் திருமுகமண்டலமானது வலப்பக்கம் திரும்பியவாறும், இசையோடு தான் இணைந்திருப்பது போலவும் சிற்பத்திறன் காட்டுகிறது. கழுத்து, மார்பு, கரங்களில் சின்னஞ்சிறு மணிகளாலான ஒற்றைச் சரங்கள் மட்டும் அணியப்பெற்றுள்ளன. காதில் துரியன் போன்ற காதணி விளங்குகிறது.

11 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம் :

புதுடில்லி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. சரசுவதி தேவியானவள் கரண்ட மகுடம் கொண்டு (தேன்கூடு) சுகாசனமாக விளங்குகின்றாள். இவளது பின் கரங்களில் அட்சமாலையும் சுவடியும் விளங்க முன்கரங்களில் வலக்கரம் வரதமாகவும் இடக்கரம் கமண்டலம் கொண்டும் உள்ளது போல விளங்குகின்றது. இடப்பக்கத்தின் இருகரங்கள் சிதிலமாகியுள்ளன. திருமுடியின் இரு மருங்கிலும் தேவமகன்கள் பூமாரிபொழிதல் போல உள்ளனர். வலக்காலினிடத்தில் பெண் உருவம் ஒன்றும் உள்ளது. புஜங்களில் தோள்வலையும், வளையல்களும், கழுத்தில் கண்டாபரணம், ஒற்றைச் சரமணிவடமும், கால்களில் கொலுசும் விளங்குகின்றன. இத்தேவியின் பார்வையானது கீழ்நோக்கியபடி உள்ளது.

வெள்ளைச் சலவைக்கல்லில் - சரசுவதி (சமண சிற்பப்படி)

புது டில்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் 12 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம் :

நன்கு மலர்ந்த தாமரை மலரின் மீது சரசுவதி தேவியானவள் திரிபங்க நிலையில் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் நின்ற நிலையில் காட்சியளிக்கின்றாள். இச்சிற்பமானது சமணசமயத்தின் கலைச்சிற்பமாக ஒளிர்கின்றது. கழுத்து மற்றும் கரங்களில் பட்டையாக அமைந்த ஆபரணங்கள் அணியப் பெற்றுள்ளன. சிரசின் உச்சியில் யோகத்தில் ஆழ்ந்த ஓர் தீர்த்தங்கரரின் உருவமும் சீரச்சக்கரமும், பிரபையும் உள்ளன. இப்படிமத்தின் பின் கரங்களில் அட்சமாலையுடன் கூடிய தாமரையும், நிமிர்த்திப்பிடித்த ஓலைச் சுவடியும், முன்னிரு கரங்களில் வலக்கரமானது வரதமுத்திரையுடனும், இடக்கரமானது மூக்குடன் அமைந்த கமண்டலத்தையும் கொண்டுள்ளன. இடுப்பில் விளங்கும். ஆடையின் மீது ஈதத்தை, உடைதாரம், குறங்குச் செறி ஆகியன அமைந்துள்ளன. இத்தேவியின் இருமருங்கிலும் இரு பெண் உருவங்கள் வீணை ஏந்தி மீட்டும் பாவனையில் உள்ளனர். வெள்ளைச் சலவைக்கல்லினால் அமைந்த இத்திருவுருவத்தின் பாதங்களில் இதனை உபயம் செய்தவர் மற்றும் அவரது மனைவியின் படிமங்கள் கைகளை உயர்த்திய நிலையில் உள்ளன. ஓர் அன்னப் பறவையின் சிறு உருவமானது பீடத்தின் முன்புறத்தில் உள்ளது. கலைச்சிறப்பால் உயர்ந்து விளங்கும் இந்த உருவத்தினை நமது நாடு, ஞான பீட விருதின் சின்னமாக அளித்துவருகின்றது. இது 12 - ஆம் நூற்றாண்டின் குஷாணர் காலத்தது ஆகும்.

16 - வித்யா தேவியர்கள் சூழ (சமண ஆசாம முறையில்)

மகா சரசுவதியின் சிற்பம் :

இதுவும் முன்னர் சொன்ன சரசுவதி சிற்பத்தின் கலைப்பாணியை ஒத்ததாகும். சலவைக்கல்லினால் ஆன இச்சிற்பத்தின் தோரணவாயில் பிரபையானது மிக நுண்ணிய வேலைப் பாடுகளுடன் உள்ளது. ஷை பிரபையினுள், ரோஹிணி, பிரஞ்ஞாபதி, ஐஜாசிருங்கலா, ஐஜாங்குசா, அப்ராதிசாரா, புருஷதத்தா, காளி,

மகாகாளி, காத்தாரி, கௌரி, மகாஜ்ஜாலா, மானவி, வைரோடி அச்யுப்தா, மானசி, மகாமானசி ஆகியோர் * 16 வித்யா தேவியர்களாக விளங்குகின்றனர். மேலும் பல ஜைன முனிவர்களின் உருவங்களும் உள்ளன. கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இச்சிற்பம், பிகானீரில் உள்ள கங்கா பொன்விழா அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. (Cauhana, 12 th Century A. D.) - (Place - Bikaner)

விஷ்ணுவின் நாயகியாக :

லக்னோ அரசு அருங்காட்சியகத்தில் 11 - 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இரு (காஹாடவாலா Gahadavala) இரு புழுமுள்ள புஷ்பியின் திருவுரு - விஷ்ணுவின் நாயகியாக இச் சிற்பம் காட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னமடைந்த இச் சிற்பத்தின் கரங்களில் வீணை அமைந்துள்ளது. இதில் ஆடை ஆபரணங்களின் கலைத்திறன் நன்கு வடிக்கப்பட்டுள்ளது. திரிபங்க நிலையில் இத் தேவியானவள் காட்சிதருகின்றாள்.

கோரக்பூர் சரசுவதி :

உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் - கோரக்பூரில் கிடைக்கப்பெற்ற 12 - ஆம் நூற்றாண்டு காலத்திய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று லக்னோ அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. வடநாட்டு முறையில் அமைந்து விளங்கும் கிரீடமும் துரியன் போன்ற சிரச்சக்கரமும், பத்ம பீடமும் விளங்குகின்றன. பீடத்தின் கீழ் இத்தேவியின் வாகனமான அன்னப் பறவையும். அதன் அருகில் வாக் தேவியினை வணங்கு முகத்தான் அமர்ந்த நிலையில் அஞ்சலி கரங்களுடன் இரு அடியவர்களின் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. புன்முறுவல் பூத்த இவ்விஹு காண சரசுவதியின் மேல் வலக்கரம் சிதிலமாகியுள்ளது. பின் மேல் இடக்கரமும் முன் கீழ் வலக்கரமும் வீணையினை மீட்டும் முறையிலும், முன் இடக்கரம் சுவடியுடனும் விளங்குகின்றன, இது அனவரும் காண வேண்டிய அரிய சிற்பமாகும்.

சரசுவதி வெண்கலத் திருமேனி :

பிகார் மாநிலத்தில் - கிடைக்கப்பெற்ற இரு கரங்களை உடைய வெண்கலத்தால் (Bronze Image) அமைந்த சரசுவதி உருவம் தற்போது புதுடில்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. பத்ரபீடத்தில் சுதாசனமாக இடக்காலைத் தோங்கவிட்டும், வலக்காலை மடித்தும் இவ்வுருவம் விளங்குகின்றது. வளைந்து வில் போன்ற அமைப்பினை உடைய வீணையை இருகரங்களும் பற்றி மீட்டும் நிலையில் உள்ளன. கழுத்தில் ஓர் ஹாரமும், (மாலை) மார்பில் யக்ஞோபவீதமும் இடுப்பிலிருந்து கணுங்கால் வரை சிறு மடிப்புக்களை உடைய வஸ்திரமும் காணப்படுகின்றன. தோள் பகுதியிலிருந்து இரண்டு கொடி போன்ற தாங்கிகள் திருவாசியினத் தாங்கியுள்ளன. ஷே திருவாசியில் இருபத்தைந்து வளைந்த

* ஷே 16 வித்யா தேவியர்களின் விளக்கம் " சரசுவதியும் வித்யா தேவியரும் " எனும் தலைப்பில் காண்க.

ஸரஸ்வதி - பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் விளங்கும்
சரஸ்வதி - காலம் கி. பி 1034.

[SARASVATI - 1034 A. D - PARAMARA - BRITISH
MUSEUM - LONDON]

C

C என்று முகங்களும் ஆறுகரங்
களும் உடைய சரசுவதி சிற்பம்
புத்தமதத்தில் வழிபடப்பெறும் இத்
திருவுருவம் திபெத்தில் உள்ளது.
(TIBET)

D

D ஒருமுகமும் ஆறு கரங்களும்
உடைய சரசுவதி சிற்பத்தில் வேறு
வகை.இத்திருவுருவம்புத்தமதத்தவர்
களால்வழிபடப்படுகிறது. இதுவும்
திபெத்தில் உள்ளது. சரசுவதிதேவி
யின் பலவகைத் திருக்கோலங்களை
இம்மதத்தவர் போற்றுகின்றனர்.

தீச்சுடர்களும் அதில் ஒன்று ஒடிந்தும் உள்ளன. இத்திருவாசி (பிரபை) வட்டவடிவில் உள்ளது. இக்கலா தேவியின் இருமருங்கிலும் இரண்டு புருஷ உருவங்கள் அமர்ந்த நிலையில் குழையும் (flute) தாளத் தையும் (cymbals) (ஜாலா), இசைப்பனவாக உள்ளன. இச்சிற்பத்தின் முன்புறம் வலப்பக்கத்தில் இவள் வாகனமாக அன்னபட்சி (அன்னப் பறவை) உள்ளது. இது கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

செம்மறி ஆடு வாகனத்துடன் விளங்கும் சரசுவதி :

பாலா - 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சரசுவதி சிற்பமானது புது டில்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. நன்கு மேலும் கீழுமாக மலர்ந்த தாமரை மலரின் ஆசனத்தில் சுகாசனமாக இத்தேவியானவள் அமர்ந்துள்ளாள். இவளது பின்கரங்களில் அட்சமாலையும், சுவடியும் விளங்க முன்கரங்கள் உருளை வடிவமாக உள்ள வீணையினைப் பற்றியும் உள்ளன. முத்துச் சரங்கள் இவளது மேனியினை அலங்கரித்துள்ளன. இவளது சிரசில் விளங்கும் கேசங்கள் ஒழுங்குபடுத்திய “தம்மில்லா” (Dhammilla) என்ற அமைப்பில் கிரீடம் போன்றுள்ளது, வலது திருவடி யானது சிறியதாமரை போன்ற பீடத்தில் பதிந்துள்ளது. பொதுவாக வடஇந்திய சரசுவதி சிற்பங்களில் அன்னப் பறவை யானது வாகனமாக அமைந்திருக்கும். ஆனால் இச்சிற்பத்தின் கீழ் ஓர் செம்மறி ஆடு முன்கால்களை மடக்கி அமர்ந்த நிலையில் மிடுக்காக உள்ளது. இது ஓர் புதுமைப் படைப்பாகவும் ஆய்வுக்கு உரியதாகவும் உள்ளது. வலப்பாதத்தின் கீழ் அமர்ந்த நிலையில் அஞ்சலி ஹஸ்தமாக ஓர் அடியவரின் உருவமும் காணப் படுகிறது. இச்சிற்பத்தின் பிரபை (திருவாசி) பின்னமாகியுள்ளது.

இருகரம் உள்ள சரசுவதி :

கி. பி. 10 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இரு கரங்களையுடைய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று கல்கத்தாவில் உள்ள அஷ்டோஷ் அருங்காட்சியகத்தில் (Asutosh Museum) உள்ளது. நிமிர்ந்த எடுப்பான தோற்றத்துடன் மேல் நோக்கிய பார்வையுடன் இச்சிற்பம் விளங்குகின்றது. பெண்தெய்வத்திற்குரிய அனைத்து அணிகலன்களும் அமைந்தும் மார் பிலும் இடுப்பிலும் அணியப்பெற்ற ஆடை மிக மேல்லியதாகவும் வளைந்து காணும் மடிப்புகளையும் கொண்டுள்ளது, கைகளில் வீணையினைக்கொண்டு நல்ல நாதத்தினை எழுப்பும் பாவனையில் உள்ளது. இது ஓர் புடைப்புச் சிற்பமாக விளங்குகின்றது.

கி. மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம் :

நின்ற நிலையில், மார்பில் பட்டையாக உள்ள அணிகலன்களோடும் தலைக் கேசங்கள் யாவும் தொங்கவிடப்படாத தாமரை மலரில் விளங்கும் சரசுவதி யின் சிற்பமானது பர்குத் (Bharhut) எனும் இடத்தில் கிடைக்கப் பெற்றது. இதன் காலம் கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு ஆகும். தற்சமயம் இது கல்கத்தா வில் உள்ள இந்திய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இத்தேவியின் இடக்கரம் வீணையினைத்தாங்கி ஏந்தியபடியும் ஏழு தந்திகளை வலக்கர விரல்களால் மீட்டுவது போலவும் உள்ளது. தலைக்கு மேல் சக்கரம் போன்ற அமைப்புள்ளது. இதுவும் ஒரு கற்பலகைச் சிற்பமாக உள்ளது.

சரசுவதி - விஷ்ணு - லட்சுமி * செப்பு விக்ரஹம் :

புது டில்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் சரசுவதி வலப்பக்கத்திலும் லட்சுமி இடப்பக்கத்திலும் நடுவில் விஷ்ணுவும் விளங்க ஓர் செப்புச் சிலை உள்ளது. இச்சிலை எந்த இடத்திலிருந்து கிடைத்தது என அறியமுடியவில்லை. இது கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். (காலம் - Gurjara Pratihara ruler mahipala deva) திருமகள், கலைமகள் சிற்பங்கள் நன்கு வேலைப் பாடுகளுடனும் திரிபங்க நிலையில் காணப்படுகின்றன. மேலும் சரசுவதி வீணையினை வாசிக்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளாள். மேலும் இந்த அருங்காட்சியகத்தில் விஷ்ணுவுடன் அமைந்த சரசுவதி (அருகருகே) சிலைகள் நான்கு உள்ளன. இந்நான்கு சரசுவதியின் உருவங்கள் யாவும் விஷ்ணுவின் இடதுபக்கத்தில் நின்று வீணை வாசித்தலை உடையதாகவும் உள்ளன. இதில் 4'6" உயரமுள்ள கருப்புக்கல்லினால் அமைந்த உருவமும் உள்ளது.

பதினாறு கரங்களை உடைய சரசுவதியின் கரங்களில் தாமரை, சங்கு, வரத முத்திரை, புத்தகம், கமண்டலம் ஆகியன உள்ளன. மற்றைய கரங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படும்படியாக (நிதர்சனமாக) மேல்நோக்கியும் கீழ்நோக்கியும் உள்ளன. இத்தேவியின் கிரீடத்தின் மேற்பகுதியில் ஓர் தீர்த்தங்கரரின் உருவமும் காணப்படுகிறது.

(See : Plate No : xxxxi - Fig 1, 2, 3, Sri Saraswati in Indian Art & Literature)

ஆறு கரங்கள், எட்டு கரங்கள் பதினாறு கரங்கள் அமைந்த ஜைன சரசுவதி சிற்பங்கள் :

ஜைன ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி “தரங்கா கோயிலில்” சரசுவதி உருவங்கள் மூன்று நிலைகளில் உள்ளன.

ஆறுகரங்களையுடைய சரசுவதி உருவத்தில் வலக்கீழ்க்கரமானது பின்ன மாய் உள்ளது, மற்றைய கரங்களில் வரதமுத்திரை சுடாடி, ஜைன முத்திரை, தாமரை, அபய முத்திரை, கமண்டலம் ஆகியன காணப்படுகின்றன. இவ்வுருவம் வலக்காலைத் தொங்க விட்டபடியும் இடக்காலை மடக்கியும் காணப்படுகிறது.

எட்டு கரங்களை உடைய சரசுவதியின் சிற்பம் ஒன்று ஷை ஆலயத்தின் மேற்குச் சுவரில் காணப்படுகிறது. தாமரைப் பீடத்தில் இடக்காலை ஊன்றி வலக்காலை மேலே தூக்கியபடி நாட்டிய நிலையில் உள்ளது. இச்சிற்பத்தில் இரண்டு கரங்கள் உடைந்த நிலையிலும் ஏனைய கரங்களில் புத்தகம், ஜபமாலை, வரதம், தாமரை, கயிறு ஆகியன விளங்குகின்றன இவளது வாகனமர்ன அன்னப்பறவையும் உள்ளது.

* Rej : “ Sri Sarasvati in Indian Art and Literature ” (Different aspects of The goddess sarasvati - 4) Plate XI, XII, XIII, XIV -

லண்டன் - பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் சரசுவதி (வாக்தேவி)

பரமார வம்சத்து புகழ் வாய்ந்த மன்னனான போஜராஜன் வித்யா மந்திர் (வித்யா தேவிகோயில்) மண்டபத்தில் திரிபங்க நிலையில் நின்றவாறு * சரசுவதியின் சிற்பம் ஒன்றைப் பிரதிட்டை செய்தான். இச்சிலையின் பீடத்தில் உள்ள எழுத்துப் பொறிப்புகளிலிருந்து இதனைச் செய்த சிற்பி மந்தளன் என்றும் கி. பி. 1034 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தவன் என்றும் அறிகிறோம். முன் இடு கரங்கள் பின்னமாயுள்ளன. பின் கரங்களில் சுவடியும், தாமரையுடன் கூடிய அட்சமாலையும் இருத்தல் வேண்டும். மேல்லிய ஆடை இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை உள்ளது. கரங்களிலும், பாதங்களிலும் காப்புகள் அணியப் பெற்றுள்ளன. இடுப்பு மற்றும் துடைப்பகுதிகளில் மணிகள் கோத்த ஆபரணங்கள் உள்ளன. கிரசில் கரண்ட மகுட அமைப்புள்ளது. பின் வலக் கரத்தின் மேல் ஓர் வானுலக புருஷ ரூபமும், கீழ்ப்பகுதியின் இருமருங்கிலும் சிறியதும் பெரியதுமாக மனித உருவங்களும் உள்ளன. தற்போது இது லண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

[Life - size image of Sarasvati standing in treflex pose was the presiding deity of the Vidya - Mandira established by Bhoja, the illustrious ruler of Paramara dynasty at Dhara. The base of the image bears a dated inscription mentioning that it was made by the sculptor Manthala in 1034 A. D It is now displayed in British Museum - London.

Ref :- Sarasvati in Sanskrit literature Plate - Iv

அமர்ந்தகோலத்தில் - (லண்டன் மியூசியத்தில்) :

லண்டன் - பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் மற்றொரு சரசுவதி சிற்பம் உள்ளது. இச்சிற்பம் நான்கு கரங்களை உடையது. மேலும் இக்கரங்கள் லக்ஷ்மியினை மீட்டும் பாவனையில் உள்ளது. பீடத்தின் கீழே அன்னவாகனமும் உள்ளது. பின் இரு கரங்களில் சுவடியும் அட்சமாலையும் உள்ளன எனத்துணிய வேண்டியுள்ளது. இச்சிற்பம் கி. பி 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

நின்ற நிலையில் சரசுவதி : (லண்டன் மியூசியத்தில்)

லண்டன் - அருங்காட்சியகத்தில் இருகரங்களையுடைய சரசுவதியின் செப்புச் சிற்பம் உள்ளது இடக்கரத்தில் சுவடியையும், வலக்கரத்தில் மலரையும் எந்தியுள்ளது. தலைக்குமேல் அமர்ந்த நிலையில் ஓர் தீர்த்தங்கரர். நன்கு வேலைப் பாடுடைய திருவாசியுடன் எடுப்பாக உள்ளது. இதன் பீடம் பத்ர பீடமாக உள்ளது. இதன் காலம் கி பி 10 - 11-ஆம் நூற்றாண்டு.

Ref : - "Sarasvati" - A study on her concept and Iconograhny. Plate - 35. Page 113.

* இந்தப்பிரதிமத்தினைப் போன்ற தொரு பஞ்சலோக சிற்பம் பாரதிய ஞானபீடம் பரிசாக வழங்கப்படுகிறது இப்பரிசின் விபரம் இந்நூலின் பிறிதொரு இடத்தில் உள்ளது.

திபெத்தில் மூன்றுமுகமுள்ள சரசுவதி உருவம் :

பத்மத்தில் அமர்ந்த நிலையில் மூன்று முகங்களையுடைய சரசுவதியின் சிற்பம் திபெத்தில் உள்ளது. இச்சிற்பத்தில் ஆறு கரங்கள் உள்ளன. புத்தமதத்திற்கே உரிய முத்திரைகளோடும், நீண்ட கத்தியினையும் கொண்டுள்ளது.

“ Sarasvati ” - A three faced Seated image of Sarasvati from Tibet, C. 1500 of two Lamaistic Pantheons Pl. 6A51. Page 203. Page 142.]

திபெத்தில் வீணையை மீட்டும் சரசுவதி :

திபெத்தில் மற்றொரு சிற்பம். தாமரை மலரில் சுகமாக அமர்ந்து தனது இருகரங்களால் வீணையை மீட்டும் சாயலில் உள்ளது. வீணையின் அமைப்பு தற்காலத்தில் உள்ளதுபோலக் காணப்படவில்லை. தெளிந்த முகத்துடன் ஆடை, ஆபரணங்கள் அழகுற அமையப் பெற்றுள்ளது. இதுவும் பௌத்த மதத்தின் அடிப்படையிலான சிற்பம். [“ Sarasvathi ” - Page 137- 42.]

“ Sarasvati ” (சரசுவதி)

“ A Study on her concept and Iconography ”

எனும் நூலின் பிற்பகுதியில் சரசுவதிதேவியின் சிற்பங்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. அவைகளுள் சிலவற்றிற்கு மட்டும் இங்கே குறிப்புகள் (ஷெநூலின்படி) அமைகின்றன. அவையாவன :

(Brahmanical Period) :

Plates Nos. :

1. சரசுவதி வீணை ஏந்தி நிற்கும் திருக்கோலம் பக்ருத் - கி. மு 2 ஆம் நூற்றாண்டு - இந்திய அருங்காட்சியகம் கல்கத்தா - பக்கம் - 77.
2. நின்ற கோலத்தில் சரசுவதி. கண்டசாலா - ஆந்திரபிரதேசம். கி. மு 2ம் நூற்றாண்டு. (தென்னிந்திய பௌத்த தொல் பொருளகம்.) பக்கம் - 78.
6. அமர்ந்த திருக்கோலம் - கி. பி 10ம் நூற்றாண்டு, மால்வா, தேசிய அருங்காட்சியகம் புது டில்லி. பக்கம் - 81.
8. நான்கு திருக்கரம். அமர்ந்த கோலம், செம்மறி ஆடு வாகனம், கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம். சண்டிகிராம், போக்ரா-வீரேத் திரா ஆராய்ச்சி மையம். பக்கம் - 81.
9. அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் சரசுவதி கி. பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டின் காலத்தியது. களஞ்சா, போக்ரா - வீரேத்திரா ஆராய்ச்சிமையம் ராஜ்ஷாஹி பங்களாதேஷ். பக்கம். 82

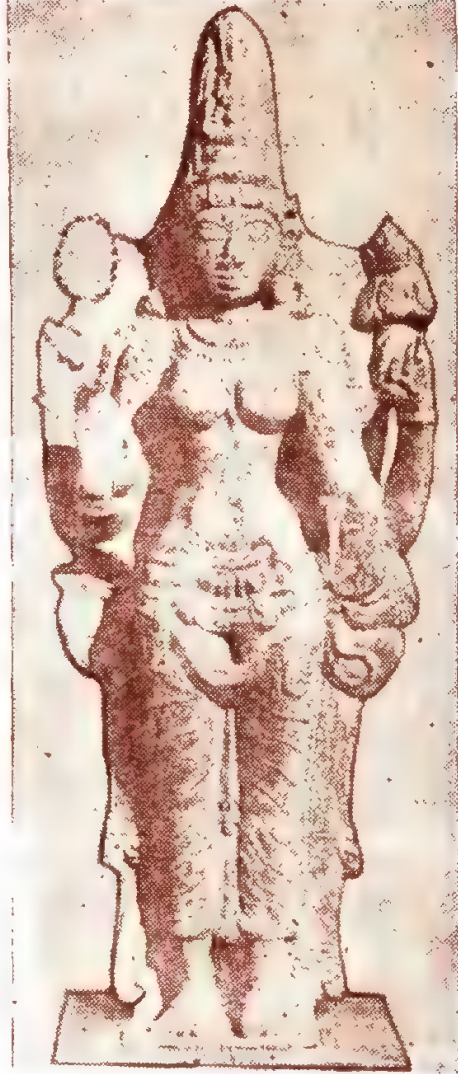

கர்நாடகம் - வேல்ஸ் இளவரசர்
மியூசியத்தில் விளங்கும் பத்மாசன
சரசுவதி சிற்பம்

சதுர்புஜங்களுடன் பத்மபீடத்தில்
சுகாசனமாக விளங்கும் சரசுவதி
சிற்பம் - ஆலொகனம் - பங்களா
தேஷில் உள்ள வீரேந்திர ஆய்வு
நிறுவன அருங்காட்சியகத்தில் உள்
ளது. காலம் - 11ஆம் நூற்றாண்டு

தவ்ற் - French Indology - Pondicherry

நின்ற நிலையில் சதுர்புஜங்களுடன் விளங்கும் சரசுவதி திருமேனி
(கற்சிற்பம்) - கல்கத்தா மியூசியம்

**A Standing image of Sarasvati - Vijayanagar malwa 14th
century A. D - State museum Calcutta.**

Plates No.

10. பத்ம தளத்தில் அமர்ந்த சரசுவதி, வலப்பக்கம் மேற் பகுதியில் உடைந்துள்ளது. வலக்காலின் கீழ் ஆடு வாகனம் உள்ளது. கி. பி. 12 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம். வீரேந்திரா ஆராய்ச்சி மையத்தில் உள்ளது. பக்கம் - 83.
11. நான்கு கரங்களை உடைய சரசுவதி அமர்ந்த கோலம். கி. பி. 11 - 12 நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. வஜ்ரயோகினி - டாக்கா - டாக்கா மியூசியம் - பங்களா தேஷ். பக்கம் - 83.
12. கருடவாகனத்தில் அமர்ந்த விஷ்ணுவின் பின் வலக்கரத்தில் சரசுவதி அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. இது 12ம் நூற்றாண்டுக் சிற்பம். லக்ஷ்மண்கடி, பரிசால், பங்களாதேஷ் டாக்கா அருங்காட்சியகம். பக்கம் 84.
15. சதுர் ஹஸ்தங்களுடன் பத்மாசனத்தில் சரசுவதியினை சிற்பம். கி. பி. 11ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இது கர்நாடகம் பம்பாய் வேல்ஸ் இளவரசர் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.
16. நிமிர்ந்து அமர்ந்த திருக்கோலத்துடன் விளங்கும் சரசுவதி சிற்பமானது 12ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. மல்லிகார்ஜுன கோயில், பஸோலு, மாண்டியா, கர்நாடகா தொல் பொருள் ஆய்வு மையம். பக்கம் - 87.
17. பீடத்தின் கீழ் அன்னவாகனம் - பத்ம பீடத்தில் பத்மாசனத்துடன் விளங்கும் சரசுவதி சிற்பம் லெக்ஷ்மி நாராயணர் கோயிலில் கிடைக்கப் பெற்றது. இதன் காலம் 12 - ஆம் நூற்றாண்டு. சிந்த காட்டா, மாண்டியா, கர்நாடகா தொல்பொருள் ஆய்வு மையம் - மத்ய தொல்பிரிவு - பெங்களூர். பக்கம் 87.
19. 12-ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம். வேல்ஸ் இளவரசர் அருங்காட்சியகம் - பம்பாய், பக்கம் - 89.
20. அன்னவாகனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் சரசுவதியின் 12 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம். ஹலீபேட் - இந்திய அருங்காட்சியகம் - கல்கத்தா பக்கம் - 89.
21. 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சரசுவதி சிற்பம் (அமர்ந்தகோலம்). பூசேஷ்வரர் கோயில், காரவெங்கலா, ஹஸன் - மத்ய தொல் பொருள் பிரிவு - பெங்களூர் - பக்கம் 90.
24. நாலந்தா-பாட்னா மியூசியத்தில் கி. பி 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நின்ற நிலையில் இரு கரங்களையுடைய சரசுவதி சிற்பம். வீணையை ஏந்திய படியும், திரிபங்க நிலையிலும் உள்ளது. பக்கம், 92.

32. எட்டு கரங்களுடன் நின்ற நிலையில் நடன மாடும் சரசுவதி சிற்பம், இது 12 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. லக்ஷ்மி நரசிம்மர்கோயில், ஹோசஹோலாவூ, மத்ய தொல்பொருள் பிரிவு - பெங்களூர் பக்கம் 99
33. ஆறு கரங்களை உடைய சரசுவதியின் நடனக் கோலச் சிற்பம். பாதங்கள் இரண்டும் தரையில் உள்ளன. இது 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. பெங்களூர் தொல்பொருள் துறையினைச் சார்ந்தது. பக்கம் - 100.

ஐனை முறைப்படி அமைந்த சரசுவதி சிற்பம் :

34. நின்ற நிலையில் செப்புவிக்கரஹம். இடக்கரத்தினைத் தொங்க விட்ட படியும், வலக்கரத்தில் விணைத்தண்டினை உயர்த்தித் தூங்கிய நிலையிலும் உள்ளது. தலையில் பின்பக்கம் வட்டப்பிரபை உள்ளது. 7 - ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம். பரோடா மியூசியம். பக்கம் - 112.
39. நின்ற நிலையில், நான்கு கரங்களை யுடைய சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று ஹைதராபாத் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இது மிக நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளையுடையது. இத்தேவியினது கிரீடத்தின் இருமருங்கிலும் இரண்டு தீர்த்தங்கரர்கள் அமர்ந்த நிலையிலும், கிரீடத்தின் உச்சியின் மேலே நின்றபடி மூன்று தீர்த்தங்கரர்களும் உள்ளனர். திருவடிகளின் கீழ் அமர்ந்த நிலையில் ஒரு பெண்ணுருவமும் ஒரு ஆண் உருவமும் உள்ளன. சதுரமான பீடத்தின் முன்பக்கத்தில் மூன்று வரிகளுடைய எழுத்துப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதன் காலம் 12 ஆம் நூற்றாண்டாகும். பக்கம் - 120.
40. நின்ற நிலையில் நான்கு கரத்துடன் சரசுவதி. தமிழ் நாட்டின் சிற்பத் திறனை ஒத்துள்ளது. பின்கரங்களில் தாமரை, ஜபமாலை, முன் வலக்கரம், அரயம், முன் இடக்கரம் பின்னரயம் உள்ளது. கி 14 ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம். தேசிய அருங்காட்சியகம் டில்லி பக்கம் 125.
40. “நின்ற நிலையில் நான்கு கரங்களுடன் காட்சி தரும் சரசுவதி” சிற்பம் ஒன்று (விஜய நகரம் - மாளவம் பகுதியில் கிடைத்தது) டில்லி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இது 14 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது ஆகும். இச்சிற்பத்தின் சாயல் தமிழத்தின் கலைத்திறனை அப்படியே கொண்டுள்ளது எனலாம். கருங்கல்லினாலான இச்சிற்பத்தின் முன் இடக்கரம் உடைந்துள்ளது. முன்வலக்கரம் அபயமாகவும், பின் இடக்கரம் தாமரையினையும் பின் வலக்கரம் ஜபமாலையினையும் கொண்டுள்ளது. நெற்றிப்பட்டம், ஜடாமகுடம், யக்ஞோபவீதம் முதலான சிற்ப லக்ஷணங்களுடன் காணப்படுகிறது. கடலலை போன்ற மடிப்புக்களை உடைய மெல்லிய ஆடையானது இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை உள்ளது. பாதங்களில் கொலுசுகளும் காணப்படுகின்றன. தற்போது இச்சிற்பம் டில்லி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. பக்கம், 121.

புத்த சமயத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த சரசுவதி :

41. பீகார் - நாலந்தா மியூசியத்தில் மகா சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. இதன் காலம் 9 - ஆம் நூற்றாண்டு. பக்கம் - 132,
42. சாரநாத் - அருங்காட்சியகத்தில் (உத்தர பிரதேசம்) அயர்ந்த நிலையில் ககாசனமாக வீணையினை மீட்டும் பாவத்தில் சரசுவதி சிற்பம் உள்ளது. இதன் காலம் கி. பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டாகும். பக்கம் - 133,
43. பங்கலாதேஷ் - (Rajshahi) வீரேந்திரா அருங்காட்சியகத்தின் ஆய்வுச்சங்கத்தில் "வாகீஸ்வரி" சிற்பம் (காலம் கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு) உள்ளது. பக்கம் - 136.
44. மேற்சொன்ன அருங்காட்சியகத்தில் மற்றொரு "வாகீஸ்வரி" சிற்பமும் உள்ளது. இதன் காலம் கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டாகும். பக்கம் - 136
45. நாலந்தா - மியூசியத்தில் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டைச்சார்ந்த "வாகீஸ்வரி" சிற்பம் உள்ளது, சிங்கவாகனம் உள்ளது. பக்கம்-137
46. 'மானசா' - என்கிற சரசுவதி சிற்பம் ஒன்று கல்கத்தா அருங்காட்சியகத்தில் விளங்குகிறது. எழு தலைகளை யுடைய நாகத்தின் கீழ் பத்மாசனத்தில் இத்தேவி காணப்படுகிறாள். பின் கரங்களில் ஜபமாலையும், (மற்றொருகரத்தின் முத்திரை சரிவர புலப்படவில்லை) முன் வலக்கரம் பூமியினைத் தொடும் நிலையில் வரதகரமாகவும், முன் இடக்கரமானது புத்தர்பெருமான் மடிமீது வைத்ததுபோலும் உள்ளது. பத்மபீடத்தின் கீழ் குடத்திலிருந்து பாம்புகள் வெளிவருவன போல உள்ளது. இச்சிற்பத்தின் காலம் கி. பி 11 ஆம் நூற்றாண்டாகும். பக்கம் - 138,

சிற்ப நூல்களில் பிரமனின் (நான் முகன்) வடிவம்

~~~~~

சரசுவதி தேவியின் கணவராகவும் படைக்கும் ஆற்றல் உடைய வராகவும், நான்கு வேதங்களைத் தமது கரத்தில் கொண்டு சிவபெருமானின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவவராகவும் விளங்கும் பிரம தேவரின் திருஉருவம் சிவாலயங்களில் விளங்கும் கருப்பக் கிருக சுவரிலுள்ள மாடத்தில் வடக்குத்திசை நோக்கி (கோமுகிமேல்) நின்றவாறுள்ளது. சதுர்முகத்துடன் நான்கு கரங்களையும் ஐடாமதத்தை யும் கொண்டு காட்சியளிக்கிறார்.

பெரும்பாலும் பிரமனின் உருவம் கல், சுதை, மரம் இவற்றால் ஆன வடிவதினைத் திருக்கோயில்களில் காணலாம். செப்புத் திருமேனியில் காண்பது அரிதேயாகும். திருக்கோயில்களின் கோபுரங்கள் மற்றும் விமானங்களின் வடக்குத் திசையில் பிரமன் தனித்தும், சாவித்திரி, காயத்திரி, குழவும் சரசுவதியுடனும் பல நிலைகளில் பல்வேறு முத்திரைகளோடு காணப்படுவதும் உண்டு. அவ்வகையில் பிரமதேவனின் திருவுருவ அமைதியினைப் பற்றி சிற்ப நூல்கள் பலவாறாக விளக்குகின்றன.

மானசாரம் சிற்பநூலில் பிரமனின் வடிவம்;

மானசாரம் சிற்பநூலில் ஐம்பத்தொன்றாவது அத்தியாயத்தில் திரிமூர்த்தி லக்ஷணப் பகுதியில் பிரமனின் திருவுருவத்தைப்பற்றி விரிவாக அறியமுடிகிறது.

பிரமதேவனின் வடிவம் நான்கு கரங்கள், நான்கு முகங்கள், இரண்டு கால்கள், எட்டுக் கண்கள், எட்டுக் காதுகள் கொண்ட ஒரே வடிவமாகும். பிரமதேவனின் வடிவமைப்பை உத்தம தசதாளத்தினால் அமைத்திடல் வேண்டும்.

இவரது வடிவம் நின்ற நிலையாகவோ, உட்கார்ந்த நிலையாகவோ அமையவேண்டும். மரவுரியோ நூல் ஆடையோ இவரது ஆடையாக அமைய வேண்டும். வரதம், அபயம் என்னும் உட்கைகளையுடையதாகவும், ஐடாமகுடத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இவரது பின்கரங்கள் இரண்டிலும் முறையே இட, வலக்கரங்களில் கமண்டலமும் ஐடாமாலையும் அல்லதுஸ்ருக்ஸ்ருவம் என்ற ஹோமசாதனங்களையும் அமைக்கவேண்டும். முன் இரு கரங்களையும் அபய வரத கரங்களாக அமைக்கவேண்டும்.

உத்தம துசுதாளத்தில்:-

குடையும், வெண்சாமரங்களும் வீளங்க பிரமதேவன் அட்சமலை, கெண்டி அபயவரத கரங்களோடு சுகாசனமாக பத்மாசனத்தில் வீளங்கும் காட்டி.

உத்தம தரதளத்தில் :-

தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் திருக்கோயிலின் முதல் இராஜ கோபுரத்தின் மேல் தளத்தில் (சிழக்கு நோக்கி) சுதைச்சிற்பமாகக் காணப்படும் நான்முகனின் (பிரமன்) சிற்பம். பிற இடங்களில் இவ்வமைப்பில் காண்பது அரிது.

காதுகளில் சுவர்ணமயமான கர்ணபுஷ்பமோ அல்லது மீன்கள் அடையாளம் கொண்ட சூண்டலமோ அணிவிக்கப்பெற வேண்டும். பூணூல், உத்தரீயம், மாலை முதலியவையும், உதரபந்தனம் என்ற வயிற்றுப்பட்டையும் அணிவிக்கப்பெற வேண்டும்.

பிரமனின் வடிவமானது மாலை, உபகண்டம் (கழுத்தையொட்டிய மாலை) இவைகளுடன் கூடியதாகவும், பாகு மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். கேயூர கடகமென்ற தோள்வளை கடகம் முதலியவற்றுடன் மணிபந்தனம் என்ற மணிக்கட்டின் அலங்காரத்தையும் செய்யவேண்டும்.

தோள்வளை, ப்ரகோஷ்ட வளையம், மணிபந்தகடகம் எனும்படியான மூன்றுகடகங்களுடனும் கூடியதாகவும், கணுக்காலுக்கு மேலேயுள்ள நளகையெனும் கண்டைக்காலிலே கடகத்துடன் (வளையத்துடன்) கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். அரைஞாண் முதலியவையும், நீளியென்ற இடையிலணியத்தக்க சலனமென்ற அசைந்தாடும் முகப்புடன் கூடிய இடைப்பட்டிகையும் இருக்கவேண்டும்.

இவரது கரங்கள் ரத்னமயமான மோதிரங்களுடன் கூடியவையாகவும், கால்கள் ரத்னமயமான பாதசரங்களுடன் கூடியவையாகவும் இருக்கவேண்டும், நெற்றியில் வட்டமாக அமையும் திலகமானது சந்தனத்தினாலாகியதாகவோ, அகருவினாலாகியதாகவோ இருத்தல் வேண்டும்.

இவரைச் சுவர்ணவண்ணம் கொண்ட முழுமையான வுடலுடன் கூடியவராக அமைத்திடல் வேண்டும், நளகம் (கணுக்காலுக்கு மேல்பாகம்) முடியும் வரை மரவுரியுடன் காணப்படல் வேண்டும். இவரது இருமருங்கிலும் இரு சக்திகள் அமைத்திடல் வேண்டும். வலது பக்கத்தில் சரசுவதியையும், இடது பக்கத்தில் சாவித்திரியையும் சகல ஆபரணங்களாலும் அணிவிக்கப் பெற்றவர்களாக அமைத்திடல் வேண்டும்.

காச்யப சிற்பநூலில் பிரமனின் வடிவம் :

நான்முகனாகிய பிரமனின் பின் இடக்கரத்தில் கெண்டியும், பின் வலக்கரத்தில் ஜபமாலையும், முன் வலக்கரத்தில் ஸ்ருக்ரம், முன் இடக்கரத்தில் ஸ்ருவழம் இருக்க வேண்டும். (ஸ்ருக் - சிறிய சரண்டியைப் போல மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்ருவம் - சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுரமாகக் கரண்டி போல (மரத்தினாலே) செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டும் ஹேமம் செய்வதற்கான சாதனங்களாகும்) பிரமன் சிறுஷ்டிக்குக் கரீத்தாவாகவும் சிவன் முதலான கடவுளின் முன் நிகழும் யாகத்திற்கு தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்று நடத்தி வைப்பவராகவும் இருப்பவராவார். பெருவாகத் திருக்கோயில்களில் பிரமன் வடக்குக் கோஷ்டப் பகுதியில் உள்ள மாடத்தில் வடக்கு நோக்கியபடி விளங்குவார். கர்ப்பக்கங்குருத்தில் அபிஷேசிக்கும் அபிஷேக நீர், வெளிவரும் கோமுகியின் மேலே உள்ள மாடத்தில் காணலாம். சில ஆலயங்களில் பிரமன் பார்க்கும் திசைமாரியுமிருக்கும்.

சில்பரத்தினத்தில் பிரமன் :

சில்பரத்தினம் என்னும் சிற்பநூலில் இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் இந்திரன் முதலான தேவர்களைக் கூறும் வரிசையில் ஸோமனுக்கு அடுத்ததாகப் பிரம்மாவின் திருவுருவம் கூறப்படுகிறது.

பிரம்மதேவனுக்குக் கரங்கள் நான்கு. அவைகளில் பலாசு மரத்தின் தடி (தண்டம்), ஸ்படிகக் கற்களால் அமைக்கப் பெற்ற அக்ஷமாலை, பொன்னால் செய்யப்பட்ட சமண்டலம் (செண்டி), தாமரை மலர் இவற்றைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பார். இவரது சடைமுடி செந்நிறமாகவும் உடம்பு மொன்னிறமாகவும் காணப்படும்.

வேறுவகையாக அமைக்கப்படும் பிரமனின் திருவுருவம் :

சில்பரத்தினம் என்னும் சிற்பநூலின் மித்ரமூர்த்தித் தியானப் பகுதியில் பிரமனின் திருவுருவமானது பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. பிரமன் நான்கு முகங்களையும் நான்கு கரங்களையும் இனிய மங்களகரமான பார்வையும் கொண்டவர். இரத்தினங்கனிழைக்கப் பெற்ற குண்டலங்களை யணிந்தவர் இவர் மார்பில் பூணூலைத் தரித்தும், நீண்டதாடியைக் கொண்டு விளங்குவார். மான்தோலை அணிந்திருப்பார். சிறிது மஞ்சள் கலந்த வெண்மை நிறமான வராகவும் தூய வெளுப்பான ஆடையையுடையவராயும் இருப்பார்.

வலக்கையை வரதமுத்திரையாகவும் மற்றொரு கையை சுபமான முத்திரையையும் காட்டி நிற்பார். இடக்கையில் கமண்டலம் தரித்திருப்பார். அவ்வாறே மற்றொரு வலக்கையில் அக்னியை வைத்திருப்பார். நான்கு வேதங்களையும் தாங்கியவாறிருப்பார். இவருக்கு கெதிரில் இடப்புறம் சாவித்திரியும், வலப்புறம் சரசுவதியும் அமர்ந்திருப்பர். இவருக்கு எதிரில் ஆஜ்யஸ்தாலியை (ஹோமத்திற்கான நெய்யை வைத்துக் கொள்வற்கான பாத்திரம்) அமைக்க வேண்டும். இவருக்கு நாற்புறமும் மகரிஷிகள் குழந்திருக்குமாறு அமைக்கவேண்டும். சில இடங்களில் அன்னப் பறவையின் மேல் அமர்ந்த வாறும், சில இடங்களில் தாமரை மலரில் அமர்ந்தவாறும் இவரை அமைக்கலாம் எல்லாவுலகங்களையும் நோற்று விப்பவராகிய பிரம்மாவை இவ்வாறு அமைக்க வேண்டும் எனச் சில்பரத்தினம் என்னும் நூலால் அறிவிக்கிறது.

மூர்த்தித் தியானத்தில் பிரமன் திருவுருவம் :

“ பீதவர்ண சமாயுக்தம் சதுராஸ்யம் சதுர்புஜம் |

புஸ்தகம் ஞானமுத்ராம் ச ஸ்வகூஸுத்ரம் கமண்டலும் ||

தரந்தம் முஞ்சிஸுத்ரம் தம் ஜடாமகுடமண்டிதம் |

விராஸநஸ்திதம் வந்தே ப்ருஹ்மானம் பாரதி பதிம் || ”

வெண்மையான மேனியை உடையவரும், நான்கு முகங்களையும் நான்கு கரங்களையும் உடையவரும், புத்தகம் (சுவடி), ஞான முத்திரை

அழகான ஜபமாலை, கமண்டலம் ஆகியவைகளைக் கரங்களில் கொண்டவரும், முஞ்சிப்புல்லாலான கயிற்றை இடுப்பில் கட்டி இருப்பவரும், ஜடாமகுடத்தினால் சோபிக்கின்றவரும், வீராசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சரசுவதி தேவியின் கணவருமான பிரமனை வணங்குகின்றேன்.

பிரஹ்ம தத்வநிதியில் சதுர்முகத் தியானம் :

நான்கு முகங்களையும் நான்கு கரங்களையும் கொண்டவரும் கமண்டலம், ஜபமாலை ஆகியவற்றைத் தரித்திருப்பவரும், யக்ஞோபவீதம் ஆடைகள் ஆகியவற்றை அணிந்திருப்பவரும், ஜடாமகுடத்தைத் தரித்திருப்பவரும் லக்ஷ் கரங்களில் ஜபமாலையும் சுருவமும் இடக்கரங்களில் கமண்டலமும் புத்தகமும் கொண்டவரும் பத்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும் தியானத்தினாலே மூடிய கண்களையுடையவரும், தாமரை இதழின் நுனியைப் போன்ற சரீர காந்தியையுடையவருமான சதுர்முகனைத் தியானம் செய்க.

ஐந்து விதமான பிரமனின் தியானம் : (ஸ்ரீ தத்துவநிதி)

முதலாவது தியானம் வித்துவானாக இருப்பவன் சௌமியமான வடிவ மூடையவரும் நான்கு கரங்களை உடையவரும், பத்மபந்த ஆசனத்திலிருப்பவரும், சந்தோஷமாக இருப்பவரும், கிருஷ்ணாஜிந்தை ஆடையாக அணிந்திருப்பவரும் ஐடையைத் தரித்திருப்பவரும் ஏழு அன்னப்பறவைகளுடன் கூடிய ரதத்திலிருப்பவருமான பிரமதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். இடக்கரங்களில் ஸ்ருவமும், குச்சுரந்தமும், வலக்கரங்களில் ஜபமாலையும் கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும்.

ஆசாரியனாக இருப்பவன் சகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருப்பவரும் சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியவரும் சாந்தமான சொரூபம் உடையவரும், தாமரை மலரின் நுனியைப் போன்ற சரீர காந்தியை உடையவரும், தியானத்தினாலே மூடப்பட்டிருக்கின்ற கண்களை உடையவருமான பிரம்ம தேவனை, சித்திரத்திலும் வாஸ்து கர்மாவிலும் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது லோகபாலபிரம்ம தியானம் :

லோக தேவதையாகக் கல்பிக்கப்படும் பிரம்ம தேவர் பத்மாசனத்திலிருப்பவரும் நான்கு முகங்களை உடையவரும் குரியனைப் போன்ற சரீர காந்தியுடையவரும், கையில் ஜபமாலையை தரிப்பவருமாவார். ஐகத்பதியான இந்தப்பிரம்ம தேவரின் மற்றய லக்ஷணங்கள் யாவும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல கல்பிக்க வேண்டும்.

மூன்றாவது - பிரஜாபதி பிரம்மதேவன் தியானம் :

இந்தத்தியானத்தில் - பிரம்மதேவரை ஹம்ஸவாகனத்துடன் கல்பிக்க வேண்டும். நான்கு முகங்களுடையவராகக் கல்பிக்காமல் ஒரே

முகம் உடையவராகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவரது இடதுபக்க மடியில் சொப்பமான சொரூபமுடைய சாவித்திரி தேவியைக் கல்பிக்க வேண்டும். பிரஜாபதியான இந்தப் பிரம்மதேவரின் மற்றய லக்ஷணங்கள் முதல் தியானத்தில் கூறப்பட்டபடி கல்பிக்க வேண்டும்.

நான்காவது - விதி பிரம்ம தியானம் :

சூரிய ரூபத்தைக் கொண்ட வரும், சாமர்த்தியம் உடையவரும் இரண்டு கரங்கள் அல்லது பத்து கரங்களை உடையவரும், தேஜோமயமான சரீரத்தை உடையவரும், மகிமை வாய்ந்தவருமாகிய பிரம்மனை முன்பு கூறிய லக்ஷணங்களோடு கல்பிக்க வேண்டும்.

ஐந்தாவது - விஸ்வகர்ம பிரம்ம தியானம் :

விஸ்வகர்ம பிரம்மாவானவர் நான்கு முகங்களும், நான்கு கால்களும் நான்கு கைகளும் வெள்ளுப்பு வஸ்திரமும், சாந்தமானச் சொரூபமும் உடையவர். இவர் தர்ம காரியங்களை அறிந்தவரும் உறைவற்றவரும் ஆவார். அல்லது கரத்தில் ஐபமாஸையுமீ, இடக்கரத்தில் சுஷ்டியும் கொண்டு விளங்குவார். இவரை ஆற்றலின் உருவமாகக் கல்பிக்கவேண்டும், வலப்பக்கத்திலுள்ள முசத்தையும் இடப்பக்கத்திலுள்ள முகத்தையும் மிகவும் அழகாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இரு கரங்களையும் சிரசின் மீது x அஞ்சலி பந்தனமாக கல்பிக்கவேண்டும்.

சிவத்துவநிதியில் - கலியாண சுந்தரேசுவரர் முன்பக்கத்தில்

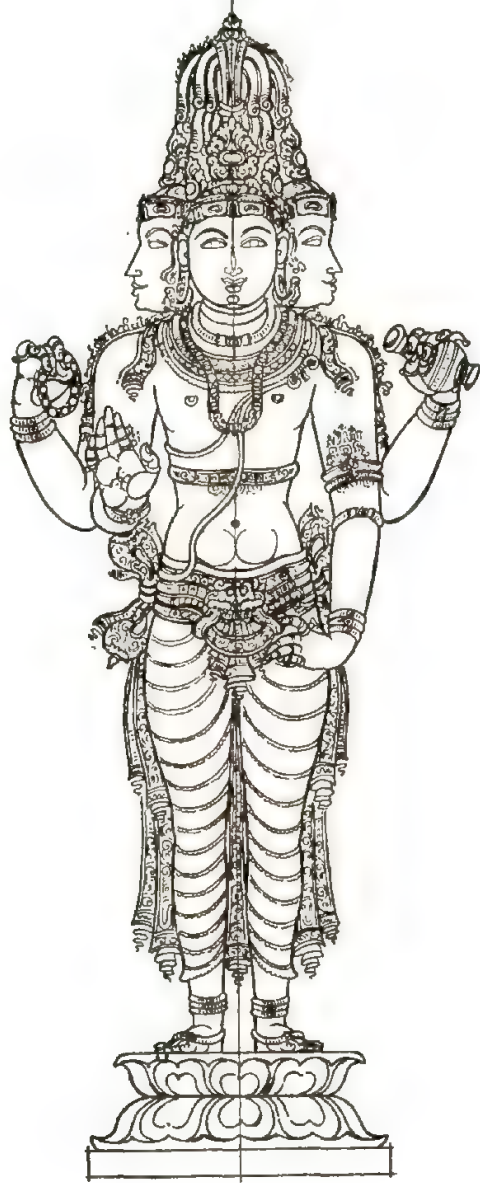
விளங்கும் பிரமன் திருவுரு :

ஸ்ரீ தத்துவநிதி சிற்பநூலில் சிவத்துவநிதிப் பகுதியில் ஸ்ரீ கலியாண சுந்தரேசுவரர் முன்னால் அமர்ந்திருக்கும் பிரம்மதேவனைப் பின் வருமாறு கல்பிக்கவேண்டும் என்று காணப்படுகிறது. பிரம்மதேவரானவர் நான்கு முகங்களும், நான்கு கரங்களும் கொண்டவரும் முன் இடக்கரத்தில் கமண்டலத்தையும் வன் வலக்கரத்தில் ஐபமாஸையையும் ஏந்தியவரும், யக்ஞ குத்திரம். உத்தரீவம் (மேலே தரிக்கும் வஸ்திரம்) இவைகளை தரிப்பவரும், o ஐடாமகுடத்துடன் விளங்குபவரும், பின் வலக்கரத்தில் சுருவத்தையும், பின் இடக்கரத்தில் ஏட்டினையும் (சுவடி) கொண்டு பத்மாசனத்தில் சரித்த முகத்துடன் பிரம்மதேவனைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

x அஞ்சலி பந்தனம்-இது வணக்கத்தைக் குறிப்பதாகும். வலக்கரத்தையும் சேர்த்து தலைக்குமேலோ, அல்லது நெஞ்சுக்கு நேராகவோ அமைத்திருத்தலாகும். அடியார்கள் மற்றும் தேவர்களின் படிமங்களில் காணலாம். "தட்சிணாமூர்த்தி" பாகம் 1 ல் "கரலட்சணம்" ஆ. வெளியீடு 384 ல் காணலாம். ஆசிரியர் S. நாராயண சுவாமி, எம். ஏ. பி. எட்.,

o ஆதின வெளியீடு எண்: 384 ல் "மகுட முடிகள்" (பக்கம் 22 ல்) பற்றிக் காண்க

-: உத்தம தசதாளத்தில் பிரமன் வடிவம் :-

இந்த பிரம்மாவின் முன்பக்கத்தில் மூன்று மேகலைகள், நாயி யோநி இலைகளுடன் கூடியதும், குண்டத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற சகல க்ஷணங்களுடன் கூடியதும் சதுர்ச்சரமுமான (சமசதுரம்) A அக்னி குண்டத்தை அமைத்தல் வேண்டும். அந்தக் குண்டத்தின் மத்தியில் ஐந்து சிகை (ஜ்வாலை) களுடன் கூடிய அக்னியைக் கல்பிக்க வேண்டும் (மீனாட்சி கலியாணம், தெய்வயானைக் கலியாணம், கலியாண சந்திரேசுரைர் கலியாணம் ஆகிய சுதைச் சிற்பங்களில் தெளிவாகக் காணலாம்) அந்த அக்னியானது (அக்னி குண்டமானது சந்தனம், அக்ஷதை, புஷ்பம் முதலிய வற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டு) நன்கு பூஜிக்கப்பட்டு இருத்தல் வேண்டும். மற்றும் தேவர்களும் முனிவர்களும் நின்று தொழும் நிலையிலும் அமைத்தல் மரபாகும்.

A அக்னி குண்டங்களின் பல்வேறு செய்திகளை “ஆகம அமிர்தவர்ஷிணி” நூலில் காண்க. அக்னிகுண்டத்தை வேள்விக் குண்டம்: ஓமகுண்டம் என்றும் பலவாறாகக் கூறுவர். அவை சதுரகுண்டம் யோநிகுண்டம், அர்த்தசந்திர குண்டம், திரிகோண குண்டம், ஷட்கோணகுண்டம் விருத்த குண்டம், பத்மகுண்டம், எண்கோணகுண்டம் என்பனவாகும்.

அஜிதாகமத்தில் சரசுவதி நிறுவர் முறை

*****

(முன்றும் பாகம் — 59-வது படலம்)

ஸ்தாபனம் து ஸர்ஸவத்யா ; ஸ்மாசாத் ச்ருணு ஸாம்ப்ரதம் ।

நெறிமுறைப்படி சரசுவதியை நிறுவும் முறையினைத் தொகுத்துச் சொல்லோம். கவனத்துடன் கேட்க.

1. ஸ்தாபனயோக்ய ஸ்தாதர் - நிறுவுதற்கு ஏற்ற இடங்கள் :

க்ராமாதீனம் து மத்யே தாம் பூர்வபஸ்சிமயோஸ்துவா || 1 ||

க்ராமாத்யபி முகாம் தேவீம் ஸ்தாபயேத் க்ஞான சித்தியே ।

சிவாலயே ஷுஸௌம்யே வர் வாருணே பாவகேட பிவா || 2 ||

க்ராமாதௌ ப்ரங் முகா தேவி மத்யஸ்தாஸ்யாச் சிவாலயே ||

மூலாபிமுகமே வோக்தம் நாகரம் த்ரானிடம் து வா || 3 ||

கிராமம் முதலிய உறைவிடங்களின் நடுவிலோ, கிழக்கு மேற்கின் எல்லையிலோ கிராமத்தை நோக்கியவாறு ஞானசித்தியின் பொருட்டு அன்னையை நிறுவுக, சிவாலயங்களில் தென்கிழக்கு; மேற்கு, வடமேற்குத் திசை மூலைகளில் நிறுவுக, கிராம எல்லையில் கிழக்கு நோக்கியும், சிவாலயங்களில் நிறுவும் கோணத்துக் கேற்ப நோக்கும் முகத்துடனும் நிறுவுக. நாகர, திராவிட வகை விமானங்களில் (தனித் தனிகளாயின்) மூலமூர்த்தியினை ஒப்ப நிறுவுக.

2. மூர்த்தி லட்சணம் - திருவுருவ அமைதி :

ச்வேதாம் ச்வேதாம் புஜாவநாம் ஏகவக்த்ராம் சதுர்ப்புஜம் ।

ஸந்தம்சம் அட்சமாலாம் ச தக்ஷிணேது ததேதரே || 4 ||

த்ததீம் தாம் சுரேசாநீம் புஸ்தகம் ச கமண்டலும் ।

சுக்லாம்பரதராம் தேவீம் சுக்லமால்யா து லேபனம் || 5 ||

த்ரிநேத்ராம் சாரு வதனம் ஸர்வாபரண பூ ஷிதாம் ।

ம்ருதா வா நிர்மிதாம் தேவீம் ஸ்தாபயேத் சர்வசித்தயே । 6 ||

வெண்ணிறமேனியாள் ; வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பாள், வலக்கரங்களில் எழுத்தாணி; எண்ணும் மாலை (ஜபமாலை) ; இடக் கரங்களில் குண்டிகை ; ஓலைச்சுவடி; கொண்டவள்.

வெண்ணிற ஆடையாள் ; வெண் சாந்து பூசிய மேனியாள் ; முக்கண்ணி ; அழகு முகத்தாள் ; அணிபல புனைந்தாள் ; இமையவர்க் கரசி ; (அனைத்துலகின்) அன்னை ; தலைவி ; இவளை இவ்வுருவால் அனைத்தும் பெறுதலின் பொருட்டு நிறுவுக.

3. மண்டப கல்பனம் - மண்டபம் அமைத்தல் :

தஸ்யா : சம்ஸ்தாபனார்த்தம் மண்டபம் காசயேத் தத : |
 பூர்வோக்த லக்ஷணேபேதம் தத்ர குண்டானி கல்பயேத் || 7 ||
 யோந்யாகாராணி ஸர்வாணி சதஸ்ருஷ்வபிதேசிக : |
 சாங்கரே வருத்தகுண்டம் து ப்ரதானம் பரிகல்பயேத் || 8 ||
 கோமயேனோபலிப்யாத மண்டபம் குண்ட வேதியும் || 8/2 ||

அன்றையை நிறுவும் விழாவுக்காக தனி மண்டபம் அமைக்க. முன் கூறிய விதிகளின் டிடி உரிய வடிவங்களில் ஓம் குண்டங்களை அமைக்க. எல்லா முடிபின்மைத் திசைகளிலும் போனி (அரசிலை) வடிவக் குண்டங்களை அமைக்க. இடையில் வட்ட குண்டம் அமைக்க. அதனை பிரதான (நடுமையாக) குண்டமாய்க் கொள்க. மண்டபத்தையும் குண்டங்கள் வேதினையும் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகுச.

4. நேத்ரோன் மீலனம் - கண் திறத்தல் :

ஆனீய ப்ரதிமாம் தத்ர கல்பிதே ஸ்நாநமண்டபே || 9 ||
 உந்மீலனம் து நேத்ரானாம் குர்யாத மந்தரீயதாபுரா || 9/2 ||

படிமத்தை நீராட்டு மண்டபத்தில் சேர்ப்பிக்க, முன்கூறிய விதிகளின் டிடியே மந்திர முணர்ந்த ஆசாரியன் கண்ணைத் திறப்பிக்க.

5. பிரதிமா சுத்தி: ஜலாதிவாஸ; சயனாதிவாஸ :

[படிமத்தைச் சுத்தம் செய்தல், நீர்ப்படை, மத்திருப்பு]

ப்ரதி மாயாஸ் தத : சுத்தி : ஜலே சாப்பதி வாஸநம் || 10 ||
 பூர்வவத் காரயிந்வாஸத ஸ்நாந மண்டப மத்யமே |
 வேதிகாயாம் ததோஸர்ச்சாம் தாம் ஆநீய ஸ்தாப்ய மந்தரவித் || 11 ||
 லஸ்த்ர கூர்ச்சாதிசம் த்யக்த்வா கந்ததோயே ந வர்மனா |
 அபிஷிச்ய ததோதேவீம் சந்தநேநோபலிப்யச || 12 ||
 கௌதுகம் பந்தயேத் ஹஸ்தே தகஷிணே ஹேதிமுச்சரன் |
 பூர்வவத் லஸ்த்ரகூர்ச்சாப்யாம் வேஷ்டயித்வாசவர்மனா || 13 ||
 சிரஸ்யர்க்யம் து தத்வாஸஸ்யா ; வேதாதின் சமூதிரயன் |
 மண்டபஸ்யாத ஸம்ஸ்காரம் அவஸ்காராதிசம் ததா || 14 ||
 யதாபூர்வம் து நீர்வருத்ய ஸ்தண்டிலே பரிகல்பிதே |
 சயனே வேதிகாமத்யே ஸர்வாதோத்ய ஸமந்விதம் || 15 ||
 ஆநீகயார்ச்சாம் தத:காபி சாயயேத் மூலவீத்யயா |
 ப்ராக் சிர : சோர்த்வம் வக்த்ராம் தாம் சாதயேத் ரக்தவாஸஸா || 16 ||
 கவசேந

நீராட்டு மண்டபத்தின் மையத்தில் வேதிகையிது படிமத்தை அமர்த்துக. மந்திரமறிந்த ஆசாரியன் அவ்வுருவை நீராற்கத்தி செய்க.

[கூர்ச்சம், ஆடைமுதலியன முன்கூறிய முறையில் தரிப்பித்து]
நீர்ப்படை செய்க. பின்னர் நீரினிருந்து எடுப்பித்து கூரியமுனையுள்ள
பொருட்களால் (கைபடாமல்) கூர்ச்சம் ஆடைமுதலியனவற்றை
விலக்குக. நறுமணப் பொருள்களால் மணமூட்டிய நீரினால் நீராட்டு
செய்க. படிமத்தைச் சந்தனத்தால் பூசுக. வலக்கரத்தில் அல்லது இடக்
கரத்தில் காப்டநாண் தரிப்பிக்க “ஹேதி” மந்திரத்தைக் கூறி அருச்சிக்க.
கூர்மைகொண்ட உபகரணங்களால் மீளவும் கூர்ச்சம் மற்றும் ஆடைகளை
அணிவிக்க சிரஸில் அர்த்ய நீரால் தெளிக்க. வேதம் முதலானவற்றை
ஓதுக; ஓதுவிக்க.

அதன் பின் தனியாயமைத்த வேதிகையை மேற் கட்டிகளாலும்
தோரணங்களாலும் அலங்கரித்து, முறைப்படி சுத்திச் செயல்களைச்
செவ்வனே செய்க; அனைத்து இசைக் கருவிகளும் முழங்க. அவ்வேதி
கையில் படுக்கைக் கட்டிலை (மஞ்சம்) உருவாக்கி அன்னையின் உருவினை
முகம் கிழக்கு நோக்கி இடுக்கக் கிடத்துக. மூலமந்திரத்தால் பூசிக்க.
கவசமந்திரத்தால் சென்றிற் போர்வையால் மூடுக.

6. குப்ப ஸ்தாபனம் - புனித நீர்க்குடங்கள் நிறுவல் :

...தத: கும்பாந் பூர்வவத் ஸாதயேத் சபான் |

தேவ்யா : சிரோ s ந்திகே தேஷு ப்ரதான கலசம் நியஸேத் || 17 ||

பரித : கலசாந் அஷ்டௌ சம்ஸ்தாப்ய அர்ச்சயேத் சுதி: |

மதயே ஸரஸ்வதம் த்யாத்வா க்ருத்வா வித்யாதநாம் தத || 18 ||

ஆவாஹநாதிபிர் தேவீம் மூலமந்த்ரம் ஸமுச்சரன் |

யதோக்தவிதினாப் யர்ச்ச்ய பரித : கலசேஷ்வபி || 19 ||

சரியம் சசீம் உஷேந்த்ரான்யௌ மஹாதிசுஸு மர்ச்சயேத் |

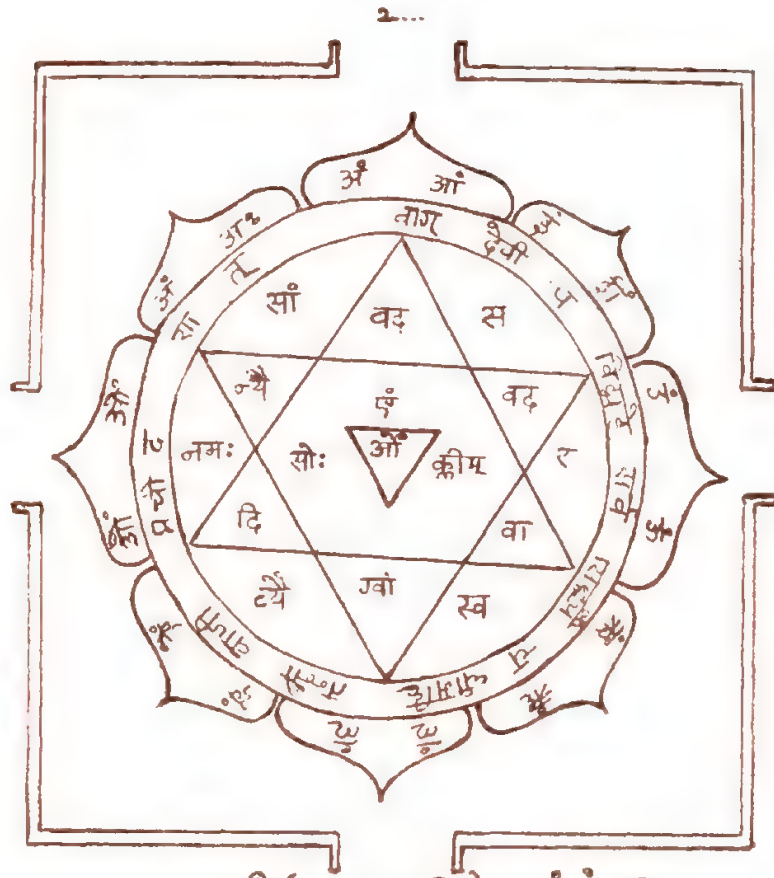
ந்வ்ருத்திம் ச ப்ரதிஷ்டாம்ச வித்யாம் சாந்திம் ததைவச || 20 ||

விதிசுசு ச ஸமாவாஹ்ய ப்ரணவேந ஸமர்ச்சயேத் |

பின்னர் குடங்களை முன்னர்க் கூறிய முறையால் நன்முறையில்
நிறுவுக. அன்னையின் சிரத்தருகே தலைமைக் குட்டத்தை நிறுவுக. அதனில்
அன்னையின் மூலமந்திரத்தை நெறியால் உச்சரித்து அன்னையை இருத்துக.
அக்குடத்தை அன்னையின் மந்திர உருவாய் அமைத்து உன்னுக,
[அழைத்தல்; இருப்பித்தல்; திருமுன்செய்தல்; உரிய காலம் வரை நிறுத்தி
வைத்தல் முதலிய கிரியைகளை முறையாற் செய்க] சுற்றிலும் உள்ள
குடங்களில் டரிவார தேவியரை நிறுவுக. கிழக்கு, தெற்கு,
மேற்கு, உடக்கு ஆகிய பெருந்திசைகள் (முதன்மைத் திசைகள்)
திரு, சசி (சந்திரன்); உஷை; இந்திராணி ஆகியோரை முறையே நிறுசிப்
பூசிக்க, நிவ்ருத்தி, பிரதிட்டை; வித்தை; சாந்தி ஆம் கலா மூர்த்தங்களை
கோண திசைகளில் உள்ள குடங்களில் நிறுசிப் பூசிக்க. ப்ரண
வத்தால் மந்த்ரார்ச்சனை செய்க.

காஞ்சிபுரம் :- ஸ்ரீ காமாட்சியம்மன் ஆலயத்தில் விளங்கும் அஷ்டபுஜ சரசுவதி (சியாமளாதேவி). இத்திருவுருவம் போன்று ஸ்ரீ கச்சபேசர் ஆலயத்திலும் உள்ளது. அனங்கீழ் மந்திர எழுத்துக்களும் உள்ளன.

வாக்வரீதி (சுஸ்வதி) யந்திரம்
வாக்வானி யந்திரம்॥

7. ஹோம அக்தியில் பூசை :

தத: ச ஹோமம் குர்வீத சாதகை : ஸஹ தேசிக : || 21 ||
 விதிநாக்நிம் ஸமாதாய குண்டேஷ்வபிச பஞ்சஸி |
 ப்ரதானே தேவிமப்யர்ச்ய சேஷேஷ்வபி யதாக்ரமம் || 22 ||
 கமலாதி : ஸமாராத்ய ஹோமயேத் த்ரவ்ய சஞ்சயம் |
 ஸமித் ஆஜ்ய திலான் லாஜான்யவ வேணு திலான் க்ரமாத || 23 ||
 ப்லக்ஷ உதும்பரக அச்வத்த வடா : பூர்வாதிஷு க்ரமாத |
 பலாசஸ்து ப்ரதானே ஸ்யாத் ஸமித் ஹோமம் சமாசரேத் || 24 ||
 அதிபாநாம் ச சர்வேஷாம் ப்ரத்யேகம்து சதாஹு தி : |
 ஹோமயேத் ஸர்ப்பிஷா தேந ஸாமமந்த்ரேண ஸாதகை : || 25 ||
 பூர்வவத் ஆகுதிந் ஹுத்வா பரிஷிச்ய ஸமாபயேத் |
 தஸ்மிந் காலே சதுர்திக்ஷு ரூகாத்யத்யனம் பவேத் || 26 ||
 சாங்கரே அஸ்திரஜாம் குர்யாத் ஸர்வாதோத்ய ஸமந்விதம் |
 தத : கும்பஸ்த தேவீந் ஹவிர்த்தயாத் யதாக்ரமம் || 27 ||

சாதகர்களுடன் (தலைமை) ஆசாரியன் ஹோமத்தின் மூலம் அக்ரி
 யில் அன்னையைப் பூசிக்க, நாற்றிசைகளிலும் நடுவிலும் உள்ள சண்டங்
 களில் விதிமுறையின்படி (சிவ) சக்ரியை உருவாக்குக. முதன்மைக்
 குண்டத்தில் (வட்டம்) அன்னையை நிறுவிப் பூசிக்க. மற்றவற்றில்
 (யோனி குண்டங்கள் நான்கிலும்) கிழக்கு முதலாய் திரு; சசி; உடை;
 இந்திராணி ஆகியோரை நிறுவிப்பூசிக்க. கீழ்க்கண்ட ஓம திரவியங்களி
 னால் தனித்தனிபாயும் ஒன்றுகூட்டியும் பூசிக்க. சமித்து; ஈன்; ஸைப்; பொரி;
 கோதுமை; மூங்கில் நெல்அரிசி, ஆகியவைகள் ஹோம திரவியங்களாகும்.
 கிழக்குத் திக்கிலுள்ள குண்டம் முதலாக (நாற்றிசை யோனிகுண்டங்
 கட்டு) பலா; மா; அரசு; ஆல் ஆகியவற்றின் சமித்துக்களையும்; தலைமை
 (வட்ட) க் குண்டத்துக்கு பலாசு (முருக்கு) சமித்துக்களையும் பயன்
 படுத்துக. குண்டங்களில் பூசிக்கப்படுவோருக்கு அவரவர் மூலமத்திரத்
 தால் தனித்தனி நூ ரகுதிகள் செய்க. இதனை நெய்யினால் செய்க. பின் நீர்
 தெளித்துத் தடவிக் கொண்டு பூரணாகுதி செய்து முடிக்க. ஓமகாலத்தில்
 கிழக்கு முதலான நான்கு திசைகளில் ரூக்; யசுஸ்; சாம; அக்ரவண வேதங்
 களை ஓதுக. தலைமைக் குண்டத்தருகில் அஸ்திரஜாம் செய்க. பல்வகை
 இசைக் கருவிகளையும் முழக்கச் செய்க. பின் கும்பங்களில் பூசித்த
 தேவியர்க்கும் * ஹவிஸ் ஸ அர்ப்பணிக்க,

8. ப்ரதிமாஸ்தாபனம் - சிலையினை நிறுவுதல் :

ஏவம் க்ருத்வா (நிசாயாம் து) ப்ரபாதே ஸமுஹூர்த்தகே |
 க்ருத நித்ய க்ரியோ கத்வா மண்டபம் ஹோத்ருபி : ஸஹ || 28 ||
 தேவீநாம் அர்ச்சதம் க்ருத்வா பூர்ணம் மூலேத தாபயேத் |
 ததோதேவீம் ஸமுத்ருத்ய கூர்ச்சவதஸ்த்ரம் வ்யபோஹ்யச || 29 ||

* ஹவிஸ் ஹோமப்ரசாதம்

ரதாதிஷுஸமா ரோப்ய க்ருத்வா தாமப்ரதட்சினம் |

அந்த : ப்ரவிச்ய கர்ப்பஸ்தே தைவிகே மாஹ்ஷே ஸ பிவா || 30 ||

பதேஸம்ஸ் தாபயேத் வித்வான் அவடே ரத்ன ஸம்யுதே |

பூர்வவத் கல்பிதே மந்தரீ மூலவித்யாம் ஸமுச்சரன் || 31 ||

(ஸ்தாபயேத்வா) பீடமபி க்ருத்வாசந்திம் விதாநத : || 32 ||

(முன்) இரவில் இவ்வாறு பூசித்து, மறுநாள் காலை யில் ஆலயம் செய்க. மண்டபத்தில் முன்போல் ஓமங்களைச் செய்க, நித்திய பூசையை நிறைவேற்றுக. மூலமந்திரத்தால் பூரணஹுதி செய்து, ஹோமத்தினை நிறைவுறுத்துக. தேவியருக்கு அருச்சினை செய்க. தேர் முதலிய வாகனங்களில் ஏற்றிப் படிமத்தை கருக்கோலி நகர்வலம் செய்க. கருவறையுள் பிரதிமையைச் சேர்ப்பிக்க. முன்கூறிய விதிப்படி துளையுடன் அமைத்த பீடத்தில் இரத்தினம் முதலியவற்றை இடுக. மூலமந்திரத்தை நெறியுடன் உச்சரித்துப் பீடத்தில் படிமத்தை உரியபடி நிறுவுக. இணைப்பு இறுகுமாறு மருந்து சாத்தி இறுக்குக.

9. கும்பாபிஷேக :- குடமுழுக்குச் செய்வித்தல் :

உத்வாஸ்ய சில்பினம் பச்சாத் ஸ்நாத்வா ஸம்ய யதாவிதி || 32 ||

ப்ரவிச்ய கர்ப்ப கேஹாந்த : ப்ரதிமா சுத்தி மாசரேத் |

புண்யாஹம் வாசயித்வாத : கும்பான் உத்த்ருத்ய வாஹகை : 33 ||

தேகிகோ ஹோத்ருபிஃ சார்த்தம் க்ருத்வா தாமப்ரதட்சினம் |

அந்த : ப்ரவிச்ய தேவ்யக்ரே ஸ்தண்டிலே விந்யஸேதஸுதி : || 34 ||

ஸம்ப்ரசந்த : ப்ரசாந்தாத்மா க்ருதவித்யா ததுஸ்ததா |

மந்தர ந்யாஸந்து குர்வீத பூர்வவத் மூலவித்யயா || 35 ||

அபிஷேகம் தத : குர்யாத் ப்ராகர்தி கும்பதோயகை ; |

மூலாங்க மாத்ருகா ந்யாஸம் பூர்வவேத் ஸ்வ மாசரேத் || 36 ||

மாலாபரண வஸ்த்ராத்யை : க்ருத்வாலங்கார முத்தமம் |

அப்யர்ச்ய தேவீம் கந்தாத்யை : பரமாந்நம் நிவேதயேத் || 37 ||

ப்ரபூதவ்யஞ்சநோபேதம் பலபக்ஷயான் நிவேதயேத் |

தாம்பூலம் முகவாசஞ்ச ததோதத்யாத் அதந்த்ரித : || 38 ||

தத : புஸ்தகருபேண லிசிதம் து சிவாகமம் |

புராணத்யம் ச வேதாங்கம் பட்டவஸ்தரை : ஸமாஸ்ருதம் || 39 ||

தேவ்யாஸ்து வாமபார்ச்வேது வித்யா பீடே ச விந்யஸேத் |

ம்ரத்யஹம் பூஜயேத் தேவீம் புஸ்தகஞ்சாபி மந்த்ரவித் || 40 ||

சில்பியை இதன்பின்னர் (திருப்தி செய்து) விடுவிக்க. பின் நீராடி, ஆசமனம் (இதனால் நியக்ரியைகள் குறிக்கப்பட்டன) செய்து; கருவறையின் உட்சென்று படிமத்தைச் சத்தி செய்க. புனித நீரை மந்திரிக்க. பின் குடங்களை உதவியாளர்கள் தோளிலேற்றி அவர்களுடன் தானும் கோயில் வலம் வருக. கருவறையினுள் அமைத்த மேகடயில் கும்பங்களை இறக்கி வைக்க, முறைகளை உணர்ந்த ஆசாரியன் மன ஒருமையும் அமைதியும் கொண்டவனாய் மூலமந்திரத்தின் மூலம் தனதுடலையும் படிமத்தையும்

விதிகளோடு கமாத்கு. முன்போல் மந்திர நியாஸம் செய்க. மூலம்நு; அங்க ம்நுக்கள்; மாத்ருகா ம்நுக்கள் ஆகியவைகளைப் படிமத்தில் நிறுவுக. மாலைகள்; அணிகள்; ஆடைகளால் படிமத்தை அணிசெய்க. சக்கல உபசாரங்கள்; ஞாடன் அருச்சிக்க. அதன்பின் பல்வகைக் கறிகள்; பழங்கள்; உண்டிகள்; தின்பண்டங்களுடன் கூடிய இனிய உணவை அர்ப்பணிக்க; தாம்பூலம் வாசனைத் திரவியம் சமர்ப்பிக்க, சிவாகமம்; வேதங்கள்; அங்கங்கள்; புராணங்கள் முதலியனவற்றை எழுத்தில் வடித்து அவ்வேடுகளை பட்டினால் பொதிந்து அன்னையின் வடபுறம் வித்யாபிடத்தில் அமைக்க. நாளும் நாளும் தேவியையும் ஏடுகளையும் மந்திர விதிமுறையால் பூசித்திடுக.

10. ப்ரதானாலயேவிசேஷ: - தனி ஆலயச் சிறப்பு வழிபாடு :

குணப்ரதா நயோரேவம் சமாநம் சர்வதோதிதம் |
ப்ரதானேது விசேஷோ ஸயம் கத்யதே மதுகுதன || 41 ||
பச்யந்தி மத்யமா சைவ பாதிஹாஸ்ய தேவதே |
சவேத வர்ணே த்விநேத்ரேச த்விபுஜே (வா) சதுர்ப்புஜே || 42 ||
வாஹநந்து பவேத் ஹம்ஸ : பரிவாஸ ததோச்யதே |
கமலாதய : சக்தயோ ஸ்யா : பூர்வாதிஷு ச ஸம்ஸ்திதா : || 43 ||
பூர்வோதி தா தேவதாஸ்து ஸம்ஸ்தாப்ய பூஜயேத் சுதி : |
அதிவாசாதிகம் தாலாம் பூர்வவத் காரயேத்குரு : || 44 ||
ந்ருத்த தோதி வாத்யை ; ச ஸர்வ வேதஸ்வநை : யுதம் |
ஏவம் சய : குருதே மர்தய : தேவ்யா ; ஸ்தாபனம் உத்தமம் || 45 ||
வித்யார்த்தி லபதேவித்யாம் போகார்த்தி போகமாப்னுயாதி |
மோட்சார்த்தி லபதே முக்திம் நாத்ர கார்யா விசாரணா || 46 ||

இவ்வாறு குணப்ரதானமான பூசாவிதி சொல்லப்பட்டது. மதுகுதன ! இனி தனித்தனியில் சிறப்பினைக் கேட்பீர்கள்.

பச்யந்தி; மத்யமா ஆகியோர் வாயிற் காவலர்களாவர். வெண்ணிற முடையார்; இருகண் கொண்டார். இரண்டு அல்லது நான்கு கையுடையார்.

தேவியின் (வாகனம்) ஊர்நி அன்னப்பறவையாம். உடன் தேவியர் சொல்லப்படுவர்.

திரு, சசி, உஷா, இந்திராணி ஆகியோர் நாற்றிசைகளிலும் நிவ்ருத்தி; பிரதிட்டை; வித்தை: சாந்தி ஆகியோர் நாற்கோணங்களிலும் அமர்வர். இவர்களையும் முன் கூறியவாறே அறிஞர்கள் நிறுவிப் பூசிப்பர் [அதிவாஸம் முதலானவைகளும் முன்கூறியவாறே கொள்க.] அனைத்து வேத முதலானவை ஓதியும்; நடனம்; இசைக்கருவி முழக்கம்; குரலிசை முதலானவற்றாலும் பூசிக்க.

இவ்வாறு அன்னையை நிறுவிப் பூசிக்கும் எவரும் தாம் விரும்பிய வற்றை விரும்புவாரே அடைவர், ஞானத்தை விரும்புவான் ஞானத்தையும்; இன்பம் வேண்டினான் இன்பத்தையும் முத்திவிரும்பினார் முத்தியையும் அடைவது திண்ணம், இதில் ஐயம் தேவையில்லை.

இத்ய லிதாக்யே மஹாதந்தரே [க்ரியாபாதே]

ஸரஸ்வதி ஸ்தாபந விதி :

[ஸகோநஷஷ்டிதம :] படலம்

இவ்வாறு ஸஜிதம் எனப்பட்ட பெரும் (ஆகம) நூலின் (சிறியைப்பகுதியில்)

ஸரஸ்வதி நிறுவன முறை (எனும்)

ஐம்பத் தொன்பதாம் படலம் (முற்றும்).

பூர்வகாரணுகமத்தில் நவராத்திரி விதி

அதாத : ஸம்பர்வக்ஷ்யாமி நவராத்திரி விதிக்கரமம் |

ஆஸ்வ யுக ஸுக்லபட்சேது ப்ரதிபத் நவமயந்தகே || 1 ||

ப்ரதிபத் திநமாரப்ய வ்ரதோத்சவ மதாசரேத் || 1 1/2 ||

இதன்மேல் புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறைப் பகுதியில் அமாவாசை முதல் நவமி ஈராசுர நாட்களில், சுரு உவா நாள் முதல் (நவராத்திரி) விரத உத்ஸவத்தை செய்க.

தேவ்யக்ரே தட்சிணேவாஸபி மண்டபே ஸமலங்க்ருதே || 2 ||

ஐசான்யே ச உத்தரே வாஸபி லக்ஷ்மீம் துர்க்காம்ச பாரதீம் |

கௌரீம் இமாஸ்ய மந்த்ரேண பத்வா ப்ரதிஸரம்புத : || 3 ||

நாநா சக்த்யாதி சம்புத்தம் நாநாயுதாதி சம்புதாம் |

ப்ரதமாதி நவமயாந்தம் தினம் ப்ரதி பூஜயேத் || 4 ||

தேவியின் திரு முன்போ; தெற்கிலோ வடக்கிலோ; ஈசானத்திலோ (வடதிருக்கிலோ) அலங்கரித்த மண்டபம் அமைக்க, பலவகைச் சத்தி ஈணங்கள் குழந்தைகளும்; பல வகைக் கைப்படைகள் கொண்டவர்களாயும்; இலக்குமி; துர்க்கை; பாரதி (சரசுவதி) ஆகிய அன்னையர்களை "கௌரீம் இமாம்" எனத் தொடங்கும் மந்திரத்தால் (அமாவாசையில்) நிறுவுக. பிரதமை முதல் நவமி ஈராசுர நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளும் அவ்வவர்க்குரிய முறையால் உணர்ந்து பூசிக்க.

ததா தத்திநமாரப்ய நாநா சக்தி ஜபம் புத : |
மூலதேவ்யக்ரகே வாஸபி அந்யே ச மண்டபாதிகே || 5 ||

அந்நாள் முதல் (நிறுவிய நாள் முதல்) நன்கு உணர்ந்த முறையினால் மூலநாயகி முன்போ (கருவறை நாயகி) முன்போ வேறு மண்டபம் முதலியவற்றிலோ, உரிய (மந்திர) ஜபம் முதலியவற்றை நடத்துவிக்க.

அலங்கூத்ய ச தேவ்யா : ச விநோதாலோசனம் நயேத் |
யதா வித்தாநுஸாரேண நவ நை வேத்ய மே வ ச || 6 ||
தூபதீப உபசாரேண மந்த்ர புஷ்பை : சதாபயேத் |
இஷ்ட காமயார்த்த சித்த்யார்த்தம் ஜநாந் ஸர்வாந் ப்ரதர்சயேத் || 7 ||
ஹோமகார்யம் த்விகாலம் ச ராதர்யாம் ச உத்ஸவமாசரேத் || 7 ||

அன்னையரை அலங்கரிக்க, ஒவ்வொரு நாளும் புதுப்புதுக் கொலங்களால் புனைவிக்க, பொருள் வசதிக் கேற்றவாறு ஒன்பது வகையான புதுப்புது உண்டிகளை அர்ப்பிக்க. தூப, தீப மந்த்ர புஷ்ப உபசாரங்களால் திருப்தி செய்க,

எனங்கிட வரும் எல்லோரும் அவரை விரும்பும் நற் பலனடையுமாறு வேண்டி அன்னையரை அவர்கட்குத் தரிசிப்பிக்க. இந்வேளைகளில் ஓமத்தால் பூசித்து, இரவில் ஒவ்வொரு நாளும் விழா எடுக்கச் செய்க.

அதவாஸ்ய ப்ரகாரேண விநாசோத்ஸவ ஹோமகம் || 8 ||
கேவலம் வ்ரதகார்யந்து திநம் ப்ரதி திநம் ப்ரதி |
யதா கல்போக்த மார்க்கேண நாநா தேவீம் ப்ரபூஜயேத் || 9 ||

அல்லது வேறுமுறையால் விழா, ஓமம் முதலியவைகளின்றி ஒவ்வொரு நாளும் விரத பூஜையை மட்டுமே செய்க. பூசை முறையை வழுவாது அனைத்து அன்னையரையும் பூசிக்க.

நாநா வாத்ய ஸமாயுக்தம் நாநா கீத ஸமந்விதம் |
நாநா ந்ருத்த ஸமாயுக்தம் நாநாஸ்தோத்ர ஸமந்விதம் ||
ப்ரதிபத் ராத்ரி மாரப்ய பூஜயேத் ஸர்வ சக்திகா : |
நவாஹம் வாத ஸப்தாஹம் பஞ்சாஹம் வாத்ரயாஹகம் ||
ஏக ராதர்யாம் அதராய்ய கஜாச் வாயுத பூஜநம் |
தசமீஞ்ச தத : ப்ராத : தத்கும்பம் சைவ பூஜயேத் ||
தாமப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா நாநா வாத்ய யுக்தை : ஸஹ |
புண்யாஹம் வாசயித்வாத கும்பம் சைவா பி ஷேசயேத் ||
நைவேத்யம் தூபதீபஞ்ச ரட்சாக்ருத்ரம் விஸ்ருஜ்ய ச |
நவம்யாம் பூஜயேத் தேவீம் தசம்யாஞ்ச சமீம் யஜேத் || 10 - 14 ||

பல்வகை இசைகளும், இசைக்கருவிகளும் முழங்க; நடனங்கள் பல்வகையால் இயற்ற, பல்வகைத்துதிகள் ஒதப்பட அமாவாசை முதல் ஒவ்வொருநாளும் அன்னையரைப் பூசிக்க.

ஒன்பது; ஏழு; ஐந்து; மூன்று; அல்லது ஒரே நாளாயினும் யானை; குதிரை; படைகள்; கைக்கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பூசிக்க, பத்தாம் நாட்காலே (தசமி) யில் அன்னையரை நிறுவியுள்ள கும்பங்களைப் பூசிக்க, பல்வகை இசைக் கருவிகளை ஒலித்து, அக்டும்பங்களை நகர் வலம் செய்க்க, அன்னையரை அக்டும்ப நீரால் முழுக்காட்டுக, நவமியில், நிவேதனம், தூபம், தீபம் முதலியன அர்ப்பித்து ரட்சா குத்ரம் (காப்பு நாண்) அவிழ்த்துக், பூசிக்க. தசமியில் வன்னிமரத்தடிக்கு அன்னையரை எழுந்தருள்வித்துப் பூசிக்க.

அஸ்த்ராணம் அர்ச்சநம் ஹ்யேவம் ப்ரத்யஹம் பூஜயேத் சுதி : |

ராஜராஷ்ட்ரமிவ்ருத்தயர்த்தம் தசமயாம் ப்ரபூஜயேத் சமீம் || 15 ||

இவ்வாறு, நன்குணர்ந்த நற்புத்திமான்கள் ஒவ்வொருநாளும் அஸ்திரபூசை செய்க. அரசனும் நாடும் உய்திபெற வன்னியை பத்தாம் நாளில் பூசிக்க.

தத்திநே ச ப்ரபாதே வா ஸாயந்நே ச அர்ச்சயேத் சமீம் |

உத்தரே சைவ பூர்வேவா சமீ மண்டப ஸம்ஸ்திதே || 16 ||

சமீதாமஹி அலங்கருத்ய சதுர்த்வார ஸமந்விதம் |

விதாதை : தோரணை : பூஷ்ய நாநாலங்கார ஸம்யுதம் || 17 ||

அன்றையதினத்தில் (தசமியில்) விடியலில் அல்லது மாலையில்; (ஊரின்) வடக்கு கிழக்குத் திசைகளில் அமைந்த வன்னிமரத்தடியில் நால்வாயிலுள்ள கோயிலை அலங்கரிக்க (அல்லது தற்காலிகமாக அலங்கரித்த மண்டபத்தை உருவாக்குக) பல்வகை மேற்கட்டுகள்; பல்வகைத் தோரணங்கள் கொண்டு பல்வகையால் அலங்கரிக்க, பின் வன்னி மரத்தை அருச்சிக்க.

இந்துசேகர மூர்த்திம் ச தூரகாருடயேத் புத :

நாநாலங்கார ஸம்யுக்தம் நாநா பக்த ஜதை : ஸஹ ||

சமீ ஸ்தானம் ப்ரவிச்யாத புண்யாஹம் வாசயேத் புத : |

கட்க கேடௌ ச சாபம் ச ஸ்தாபயேத்து சமீஸஹ ||

சமீ பூஜாப்ரகாரேண ஆஸநாதீன் ப்ரபூஜயேத் 18 - 19

சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் பல்வகைக் கோலம் புனைந்து குதிரை யேற்றுக், பல்வகைப் பத்தர்கள் : புடைகுழ வன்னியடி : மண்டபத்தை அடைவிக்க, புனிதநீர் கொண்டு கும்பம் நிறுவி புண்ணிய வார்த்தை சொல்லி அவ்விடத்திற்கெளித்துப் புனிதம் செய்க, வாள்; கேடயம்; வில் (அம்புடன் கூடியது) ஆகியவற்றை வன்னியடியில் நிறுவுக, வன்னி மரத்துக்குரிய விதிமுறையில் ஆசனம் முதலாய்ப் பூசிக்க,

தத் பச்சாத் சமீமுலே காலராத்ரீன் ச கால்யகை : || 20 ||

யமைச்ச யம தூத்யை : ச ப்ராம்ஹ்யாத்யை : || ஸப்தமாத்ருகை 20 ||

மஹாலக்ஷ்மீம் ஸமப்யர்ச்ய சமீ முலேன பூஜயேத் || 21 ||

அதன்பின் வன்னியடியில் காளராதீ ; காளி ; யமி ; யமதூதி என்னும் கூரிய நச்சுப்பற்களுடைய அட்டநாகங்கள் ; பிராமி முதலான சப்த மாத்ருகா தேவிகள் ; பெருந் திருவான் (மகா இலக்குமி) ஆகியோரை பூசித்து மீட்டும் மூலமந்திரத்தால் வன்னி மரத்தைப் பூசிக்க.

அஸ்திர மந்திரேண ஸம்பூஜ்ய நைவேத்யம் தூபதீபகை : |

அஸ்திர மந்திரத்தால் பூசிக்க. உண்டி, தூபதீபங்களை அர்ப்பிக்க.

சமீ சத்ருவிநா சாய சமீ பாப ப்ரணாசினீ || 22 ||

சமீ சம்பத் கரீ சைவ சமீம் சைவ நமோ நம : || 22 ||

தீவினை வினைவுகளை முற்றிலும் போக்கும் வன்னியே ! நல்லாக் கந் தரும் வன்னியே ! உன்னையே அகப்புறப் படைவர்களை முற்றிலும் ஒடுக்குதற்காகச் சரணடைகின்றேன். வன்னியே ! உன்னையே சரணடைந்தேன்.

[இதுவே வன்னியின் மூலமந்திரம்].

சக்த்யா தாநாதிகம் தத்யாத் ப்ராம்ஹணன் வேதபாரகான் || 23 ||

க்ராமகர்த்ரு ந்ருபாணம் ச ஸோஷ்ணீஷ : ஸம்பரசந்வான் |

சதுர் திக்ஷுரி சதுர்பாணை : கம்யதே சைவ புத்திமான் || 24 ||

சக்திக்கேற்றவாறு வேதத்தினை முற்றும் ஓதிய அந்தணர்கள் கிராமத் தலைவர்கள் ; அரசப்பிரதிநிதிகள் ஆகியோர்க்கு தாநம் முதலிய மரியாதைகளைச் செய்விக்க. பின் மகிழ்வுடன் தலைப்பாகை அணிந்து கொண்டு நுண்ணிய அறிவினோன் நாற்றிசைகளையும் நோக்கி நான்கு அம்புகளை எய்க.

சம்போர் நீராஜநம் தத்யாத் ததா துஷ்ட ம்ருகம் ஹரேத் |

ததோ தேவாலயம் கச்சேத் சுபுண்யாம் கதிம் ஆப்நுயாத் || 25 ||

அதன்பின் கொடுவிலங்கு வேட்டை நடத்துவிக்க. பின்னர் எழுந்தருளிய பெருமானுக்கு (கண்ணேறுநீங்க) ஆரத்தி செய்க. (மீளவும்) ஆலயத்துக்கு எழுந்தருள்விக்க. புனிதப் பேற்றினைப் பெறுக.

இதி ஸப்தவிம்சதி உத்தர சததம : நவராத்திரிவிதிபடல : ||

இவ்வாறு நவராத்திரி (பூசா) விதி என்னும் 127 ஆவது படலம் முடிவுற்றது.

ரௌரவோத்தர ஆகமத்தில் பிரமன் பிரதிட்டை (மூல பாடத்தின் விளக்கம்)

சிவாகமங்கள் 18. இதில் 16 - வது ஆகமம் ரௌரவம் ஆகும். இதில் உபாகமங்களாக - காலக்னம், ரௌரவம், கலாதீபம், 'ரௌரவோத்தரம்' மஹாகளாமதம் ஐந்திரம் ஆகும், டை ஆகமத்தில் 12 - வது படலத்தில் பிரமனின் பிரதிட்டை காணப்படுகிறது. இவ்வாகமத்தின் மூல பாடத்தின் படி பிரதிட்டைக்குரிய இடம், பிரதிமா திரவியம், பிரதிமா வட்சணம் நேத்ரோமிலனம், ஜலாதிவாசம், மண்டபம், வேதிகைச் செய்தல், மண்டப அலங்காரம், சயனாதிவாசம், கும்பாதி வாசம், ஹோமம், ரதனன் நியாசம், பிரதிமாஸ்தாபனம் ஆகியன விளக்கப் படுகின்றன. இதைத் தொடர்ந்து இதற்குரிய விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

1. பிரதிட்டைக்குரிய இடம் :

ஓ! குருவே! பிரம்மாவிலுடைய பிரதிட்டையைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன் * முன்னால் சொன்னபடி பிரம்மாவின் பித்தில் - பிரம்மாவிற்குரிய தன்மையை நிறுவுக.

2. பிரதிமைக்குரிய திரவியம் :

கல்வினாலோ, உலோகங்களினாலோ பிரம்மாவின் உருவைச் செய்க.

3. பிரதிமாவட்சணம் :

நான்கு முகம், பொன்னிறம், நாற்கரங்கள் கொண்டவராகச் செய்க (மதங்கபாராமேஸ்வரம் - 16வது படலம்)

4. நேத்ரோமிலனம் ; (கண்நிறத்தல்)

தனியின் முன்னர் வேதிகையைச் செய்க, அலங்கரிக்க. வேதிகையின் மேல் செலுடரப்புக. வேதிகையினை வெண்துகிலினால் சுற்றி தருப்பைக் கயிற்றினால் கட்டுக, படிவத்தை (உருவத்தை) நீரினினால் புரோட்சித்து வேதிகையின் மேல் வைக்க, கிழக்கு முகமாக இருத்துக. எஸ்திரம் முதலான வற்றால் அலங்கரிக்க, முன் சொன்னது போல் பொன்

---

x " ரௌரவோத்தரம் " - 4ம் படலத்தில் நான்காம் பகுதியில் கருவறையின் வடபுறத்தில் பிரம்மாவை நிறுவுக.

பிரம்ம பிரதிஷ்டை பற்றிக் கூறும் சிவ ஆகம நூல்கள் அஜிதம் 47வது அத்யாயம், பூர்வ சாமிகம் 72வது அத்யாயம், பூர்வ காரணம் 60வது அத்யாயம், சந்த்ரக்யானம் 146வது அத்யாயம், பாரமேஸ்வரம் 146 வது அத்யாயம், விமலம் 30வது படலம் முதலியன.

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்-பிரகதீசுவரர் ஆலயத்தின்
வடக்கு கோஷ்டமாடத்தில் சாவித்திரி-பிரமன் (தாடி,
மீசை, ஜடாமகுடத்துடன்) சரசுவதி இவர்களின் நின்ற
நிலைத் திருக்கோலங்கள். (காலம் கி. பி 1012 - 44 -
இராஜேந்திர சோழன்)

ஊசியினால் ஒவ்வொரு முகத்திலும் கண்களை எழுதுக. கண்களைச் சுற்றிலும் இமைகளை எழுதுக. நேத்ர மந்திரத்தைச் சொல்லி எழுதுக. பஞ்சகவ்யத் தினாலும், பின் ரீரினாலும் கண்களை அலம்புக. “மதுத்ருதம்” முதலாகிய மந்திரத்தால் - தேன், நெய்யால் அபிஷேகிக்க. மீளவும் ரீரினால் அலம்புக. “கோ” மந்திரத்தின் மூலம் பசுவை தரிசிக்க.

5. ஜலாதிவாசம் :

புண்யாகவாசனம் செய்க. அப்விங்கத்தினால் மந்திரிக்க, “ஆபோஹி” என்ற மூன்று மந்திரங்களால் ரீரில் முழுக்குக. பின்னர் உரிய காலத்தில் பிரதிமையைக் கோயிலுக்குள் கொண்டு வருக.

6. மண்டபம், வேதிகை, குண்டம் ஆகியவற்றைச் செய்தல் :

பத்து, எட்டு அல்லது ஏழு முழ அளவு கொண்ட சதுரமான மண்டபத்தைச் செய்க. பன்னிரண்டு அல்லது 16 கம்பங்களை உடையதாக அமைக்க. நான்கு வாயில்களை உடையதாகவும், நான்கு தோரணங்களைக் கொண்டதாகவும் அமைக்க. அதன் நடுப்பகுதியில் ஒன்பதுக்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில் வேதிகையைச் செய்க. ஒரு முழம் உயரம் உள்ளதாக அமைக்க. அதன் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு குண்டங்களை அமைக்க. கிழக்கில் நாத்கோணம், தெற்கில் வில் வடிவம், மேற்கில் வட்டவடிவம், வடக்கில் முக்கோணம் கொண்டவைகளாகச் செய்க. ஒவ்வொரு குண்டமும் மூன்று மேகலைகளாகச் செய்க. நாபி, யோரி உடையவை களாகச் செய்க.

7. மண்டப அலங்காரம் :

மண்டபத்தில் பஞ்ச கவ்யம் தெரிக்க. கோமயத்தினால் மெழுகுசு. தர்ப்பைக் கயிறுகளால் சுற்றுக. புஷ்பமாலைகளைத் தெரங்க விடுக. கொடிகள், விதானம், ஆடைகள், இளந்தளிர்களால் அலங்கரிக்க.

8. சயனாதிவாசம் : (தூங்குவித்தல்)

வேதிகையின் மீது நெல்லினைப் பரப்புக. தர்ப்பை, புத்தாடையினைப் பரப்பி படுக்கையினைத் தயாரிக்க. மேல் நோக்கிய முகமுகமும், கிழக்கு நோக்கிய சிரமமுமாக படுக்கவைக்க. பிரதிமையின் மேல்வஸ்திரத்தையும், தர்ப்பையையும் வைத்துமூடுக, சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூசிக்க.

9. குர்பாதீவாசம் : (கலசம் நிறுவுதல்)

புதுக்கும்பத்தை உருவாக்குக. நூல் சுற்றுக. நீரால் குடத்தை நிறப்புக. தூரத்தினம் இடுக. புத்தாடையால் அலங்கரிக்க. (புஷ்பங்கள், கூர்ச்சங்கள் ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்க). பொன் நாணயம் இடுக. நடுவிலும் எட்டுப் புறங்களிலும் ஒன்பது மூர்த்திகளை நிறுவுக. நடுக் கும்பத்தில் பிரம்மாவை நிறுவுக. பிதாமகர், விதாதா, பிரஜாபதி, அஜர் ஆகியோரை கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திசைகளில் உள்ள கும்பங்களில்

நிறுவுக. தென்கிழக்கில் - “ ஸீதி ” தென்மேற்கில் “ ஸ்ரஷ்டா ” வட
மேற்கில் “ பத்மோத்பவர் ”, வடகிழக்கில் “ வக்தா ” ஆகியோரை
அவரவர் மந்திரத்தால் ஸ்தாபித்து பூசிக்க.

10. ஹோமம் :

பலாசு, கதிரம் (கருங்காலி), அரசு, வன்னி ஆகிய சமித்துக்களால்
கிழக்கு முதலான குண்டங்களில் ஓமம் செய்க. சிறுவிரல் பருமனும்
பன்னிரண்டங்குலம் நீளமுள்ள சமித்துக்களை கொள்க. இதற்கு ஒரு
மடங்காக உள்ள * பரிதிகளைக் கொள்க. சமித்து, நெய், சரு
(ஓமநீவேத்யம்), பால், கோதுமை, கரும்புத் துண்டுகள், பொரி, தேன்,
உளுந்து, எள் ஆகியவைகளும் ஓய்த்திற்கு உரியவைகளாகும். எந்தத்
திசையில் (கிழக்கில்) மூர்த்தி உள்ளதோ அந்தத் திசையில் உள்ள
குண்டத்தில் நாயக மூர்த்தியை (பிரம்மா) ஆவாகிக்க. புஷ்பம், சந்தனம்
ஆகியவற்றால் அவரை பூசிக்க. “ பிரம்மஞான ” மந்திரத்தால் (தைத்ரிய
சம்ஹிதை 4-2; 8-4,) ஓமம் செய்க. “ மிமிட்சா ” - என்னும் மந்திரத்
தினால் அன்னத்தால் ஆகுதி செய்க.

(ருக்வேதம் 2, 3, 11; தைத்ரியம் - ஆரண்பகம் 10 - 11 ;)
“ ஆப்யாயஸ்வ - என்ற மந்திரத்தால் (ருக்வேதம் 1. 91. 93; தைத்ரியசம்
ஹிதை 3. 2 5. 6; பாலினைக் கொண்டு ஓமம் செய்க, ப்ரணவத்தினால்
கோதுமையை ஓமம் செய்க. கரும்புத் துண்டுகளை சாவித்ரி மந்திரத்தால்
ஓமம் செய்க. “ பிரம்ம தேவாய ” (பிரம்மக் ஞானம்) மந்திரத்தால் பொரியை
ஓமம் செய்க. “ பூ : ஸ்வாஹா ” - என்ற மந்திரத்தால் ஹேனல் ஓமம்
செய்க. “ பூவஸ்ஸ்வாஹா ” - என்ற மந்திரத்தால் உளுந்தினை ஓமம் செய்க,
ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் 28 முறை ஆகுதிகள் செய்து பிரதிமையின்
ஒவ்வொரு உறுப்பினையும் தர்ப்பையால் தொடுக. மூர்த்தி மந்திரங்
களினாலும் (பிரம்மா முதல் வக்தா ஈருன ஒன்பது மந்திரங்கள்) பஞ்ச
அங்க மந்திரங்களினாலும் (ஹிருதயம், சிரசு, சிசை, கவசம், நேத்ரம்) ஓமம்
செய்க. எஞ்சிய திரவியங்களைத் திரட்டி கிழக்கு கோக்கி நின்று
“ பிரம்மஞான ” - மந்திரத்தால் பூர்ணகுதி செய்க.

11. ரத்னந்யாசம் & பிரதிமாஸ்தாபனம் :

தர்ப்பையினால் ஹோமத்திலிருந்து பிரதிமைக்கு மூர்த்திகரம் செய்க.
சயன நிலையிலிருந்து பிம்பத்தை எழுப்புக. சந்தனம், புஷ்பம் முதலான
வைகளால் பூசிக்க. கோயிலுக்குள் கொண்டு செல்ல பிரதிமையை நிறுவ
உத்தேசித்த இடத்தில் பஞ்ச ரத்தினங்களை பொன்னையும் வைக்க. பின்னர்
மூர்த்தியை அவ்விடத்தில் நிறுவுக. ஆசனம், மூர்த்தி, மூலம் முதலிய
மந்திரங்களாலும் பிரதிமையின் அங்கங்களைக் நியாசம் செய்க. பிரம்மா
மூலமும் உபபிரமாக்களையும் அவரவர்கள் பெயர் முதலான மந்திரங்
களாலும், பஞ்சாங்கம் - சடங்கம் மந்திரங்களாலும் நியாசம் செய்க,

* குண்டங்களின் நாற்புறத்திலும் வைக்கும் சமித்துக்கள்.

“ பிரம்மக்ஞான ” மந்திரத்தால் நிறுவுதலை செய்து முடிக்க. பிராயச்சித்தமாக பிராயச்சித்த ஹோமம் செய்க, * “ ஸ்விஷ்ட ” மந்திர முடிவால் ஓமம் செய்து அக்னியை திருப்தி செய்க. முதல் மூன்று அட்சரங்கள் கூடிய மந்திரத்தால் பாயஸத்தால் ஓமம் செய்க.

பிரதான ஆசாரியனைப் பூசை செய்க. வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் கொடுக்க. ஓமம் செய்தவர்களை பூசிக்க. சீர்பாதம் தாங்கிகளையும், பரிசாரகர்களையும் திருப்திசெய்க. பூசகர்களைத்திருப்தி செய்க. அந்தணர்களை உண்பிக்க.

“ இதி ஸ்ரீ மத் ரௌவர வோத்ரே பிரதிஷ்டா தந்த்ரே பிரம்ம பிரதிஷ்டா விதி : நாம துவாதசப் படல : ”

இவ்வாறு ஸ்ரீமத் ரௌரவோத்ர ஆகமத்தல் பிரதிட்டைப் பகுதியில் பிரம்ம பிரதிஷ்டா என்னும் பெயருள்ள பன்னிரண்டாம் படலம் முற்றிற்று.

---

x ஓம் அக்னயே ஸ்விஷ்ட க்ருதே சுவாஹா - இதுபத்ததி முறை.

நவராத்திரியின் சிறப்பு

அருவமாயுள்ள இறைவன் உயிர்களின் நலன் கருதி எடுத்துக் கொண்ட உருவமே சக்தியின் ஷட்வமாகும். இகளை ஆறி சக்தி என்றும் கூறுவர். இவள் ஸத்வ ரஜோ, தமோ ஆகிய முக்குணங்களைக் கொண்டு சரசுவதியையும் மகாலட்சுமியையும், மகாகாளிடையும் சிருஷ்டித்தாள். மூவரையும் முத்தொழில் ஈடுபடச் செய்து அவர்கள் மூலம் உலகைப் படைத்து, காத்து, அழித்து : முத்தொழில் செய்திட ஸ்திரீ புருஷர்கள் படைக்க ஆக்கொயிட்டாள்.

முக்குணங்கள் :

குணசேர்க்கையின் பொருட்டு தமோ குண விஷ்ணுவும் சத்வ குணலட்சுமியும் இணைந்து காத்தலையும், ரஜோகுண ருத்ரனும் தமோகுண பார்வதியும் இணைந்து அழித்தலையும், சத்வகுண பிரமனும் ரஜோகுண சரசுவதியும் இணைந்து படைத்தலையும் செய்யத் துவங்கினார்கள். என்பதை தேவி சப்தசதி ப்ரதானி ரகஸ்யத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ மகா சரசுவதி எட்டுகரங்களை உடையவள் என்றும் மணி, ஆலம், கலப்பை, சங்கம், உலக்கை, சக்கரம், வில், அம்பு ஆயுதங்களை உடையவள் என்றும் சப்தசதி கூறுகிறது.

பிரம பத்னியாக சரசுவதியை சிவாகமங்கள் நான்கு கரங்களை உடையவள் என்றும் ஐபமாலே, புத்தகம், விணையுடன் வெண்தாமரையில் வெள்ளை வஸ்திரமணிந்து (வெள்ளாடை) சகல கலைகளுக்கும் அதிதேவதையாகக் கூறுகின்றன.

சரசுவதியின் பல்வேறு ரூபங்களை ரிக், யஜுர், சாம வேதங்களும் பிராமணங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், சம்ஹிதைகள், மந்திர சாத்திரங்கள், துதிநூல்கள், நியானமந்திரங்கள், இலக்கியங்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

வேதம், “ப்ரணோ தேவி சரசுவதி” ப்ரணவத்திலிருந்து தோன்றி சகல கலைகளையும் வழங்குகின்றாள் என்றும் சிவாகமங்கள் படைக்கும் பிரமனின் சக்தி என்றும் அறிவு ஞானம், கலை ஞானாகியவற்றின் திருவுருவ என்றும் கூறுகின்றன.

பலநிலைகள் :

மந்திர சாஸ்திரங்களில் சரசுவதியை வாக் தேவியாகவும், ருத்ர வாகீஸ்வரீ, விஷ்ணு வாகீஸ்வரீ, நகுலி, பராசரசுவதி, பாலசரசுவதி, தாரண சரசுவதி, நீலசரசுவதி, நித்யா சரசுவதி, வாக்வாதீனி, நீர்த்தன சரசுவதி,

வாக்தேவதைகளான - வசினி, காமேசுவரி, மோதினி, விமலா, அருண். ஐயினி, சீதுசுவரி, கௌலினி ஆகிய எட்டு சக்திகளின் வடிவமாகவும் கிராம தேவதையான பேச்சியம்மன் (பேச்சி ஆயி) சரசுவதி வடிவமே, பேச்சுக்கு ஆயி, வாக்குக்கு ஈஸ்வரி - வாகீஸ்வரி என்றும் கூறுகிறது.

நூல்கள் :

இவ்வன்னையின் அருளைப் பெற நமது சான்றோர்கள் பல நிலைகளில் வைத்து வழிபட நெறி முறைகளை வகுத்துக் கொடுத்துள்ளனர். அவ்வகையில் வெள்ளிக்கிழமை விரதம், பெளர்ணமி விரதம், நவராத்திரி விரதம் ஆகியன அம்பிகைக்கு உரியனவாக இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. அம்பிகையின் அம்சமாக விளங்கும் சரசுவதி தேவியினை ஆரதித்து வழிபடும்போது தேவிபாகவதம், சப்தசதி, லலிதா சகஸ்ரநாமமா சரசுவதி சகஸ்ரநாமம், தேவி பராக்கிரமம், சௌந்தர்யலகரி, சகலகலா வல்லிமாலை, அபிராமி அந்தாதி ஆகியனவற்றை பாராயணம் செய்தல் ஓர் பராமாக இருந்து வருகிறது.

அம்பிகையின் விழா :

கிராமங்களிலும், டெரிய நகரங்களிலும் உள்ள ஆலயங்களில் அம்பிகையைப் பல்வாறாக வைத்து வழிபடுகின்றார்கள். ஜகன் மாதாவாக இருக்கின்றவளுக்கு எத்தனை விதமான விழாக்கள் இருந்தாலும் நவராத்திரி விழாயிகச் சிறப்புடையதாகும்.

சிவபெருமானுக்குப் பகல் உற்சவம் மிகச் சிறப்புடையதாகும். ஆனால் அம்பிகைக்கு இரவு உற்சவம் சிறப்புடையதாக இருந்தாலும் நவராத்திரி காலத்தில் இரவும் பகலும் விசேஷமாகும். நவ - ஒன்பது, ராத்திரி - இரவு. ஆக நவராத்திரி நாளான ஒன்பது தினங்களிலும் பூசை செய்து வழிபாடு செய்தால் எல்லா நலன்களையும் அம்பிகை அருளுவாள். பத்தாம் நாள் விஜயதசமியன்று வழங்கி செய்ய வேண்டிய தொழில்சளைத் தொடங்குவர். குறிப்பாக கல்விக்க (வித்யா ஆரம்பம்) முதன் முதலாக கல்விச் சாலைகளில் குழந்தைகளைச் சேர்த்து மகிழ்வர்.

நவராத்திரியின் காலம் :

நவராத்திரி காலங்களில் வீட்டிலும் திருக்கோயில்களிலும் கொலுவினை அமைத்து வழிபடுதல் இன்றும் வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. கொலு என்பது தெலுங்கு சொல்லின் தமிழருவமாகும். இக்கொலுவில் உலகத்தின் உள்ள பல்வேறு உயிரினங்கள் மற்றும் உயிரற்றவைகள் அனைத்தும் பொம்மைகளாகவும் அதனுள் நடுநாயகமாக அம்பிகையினை வைத்து வழிபடுதல் இயற்கையின் தத்துவத்தையும், இறைவியின் தத்துவத்தையும் உணர்த்தவேண்டி நம்முன்னோர்கள் அமைத்தார்கள்.

எல்லா உயிர்களுக்கும் அன்னையாக விளங்கும் அன்னையினை ஆராதனை செய்யும் காலத்தில் சித்திரை மாதத்தில் வருகின்ற வசந்த நவராத்திரி விரதமும், புரட்டாசி மாதத்தில் வருகின்ற பாத்ரபத நவராத்திரி

விரதமும் ஆகும். இவ் விரதம் (பூஜை - விழா) புரட்டாசி மாதத்தில் சுக்ல பட்ச பீரதபையில் ஆரம்பித்து தசமியன்று முடிவுறும். இதில் வரும் அஷ்டமி நவமிக்கு மகாஷ்டமி மகாநவமி என்று பெயர்.

சித்திரை மாதத்தில் வருகின்ற மசந்த நவராத்திரியை பூசிக்கும் தன்மைகளை தேவி உபநிஷத்திலும், அநர்ணய வேதத்திலும் சில டாகங்களால் விளக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது. சித்திரை மாத பெர்ணமி பட்டிலும் (இரவில்) தேவியை ஆராதனை செய்தும் ஸ்ரீ சண்டி ஹோமம் செய்வதும் உத்தமம் ஆகும். இப் பீரபஞ்சத்தில் இருக்கும் உயிர்களுக்கு உய்வு தரும் பொருட்டு சித்ரா பெர்ணமியிலும், புரட்டாசி நவராத்திரியிலும் எண்ணுலகத்திலிருந்து இந்த எண்ணுலகத்திற்கு வந்து அருள் சுரக்கின்றோள் என்பது ஞானிகளின் கூற்றாகும்.

மூவர் :

இந்த நவராத்திரி நாளில் மூலம் மூன்று நாளில் துர்க்கையின் அம்சமாகவும், 4, 5 6 நாளில் லட்சுமியின் அம்சமாகவும், 7, 8, 9 நாளில் சரஸ்வதியின் அம்சமாகவும் கொண்டாடுவர். டேடி ஒன்பது நாட்களில் பின்வருமாறு வழிபாட்டினைச் செய்யலாம்.

சரசுவதி பூஜையின் தத்துவம் :

சக்தியின் உதவியை உண்மையில் நாடுபவன் வல்லவனாகிறான். அத்தகைய வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம், ஆதலால் வல்லவனாகி ஆயுதத்தை ஒழுங்காக உபயோகிப்பவனே ஆயுதபூஜை செய்பவனாகின்றான். அத்தகையவன் வருஷம் ஒரு முறை ஆயுதத்தை அலங்கரித்து வழிபடுவது சாலப் பொருத்தமாகும். சிலர் * நவமியன்று சுவடிகளில் (புத்தகம்) ஆவாஹணம் செய்து சரசுவதியை வணங்குவர். குறிப்பாக எல்லாக் கல்விக்கூடங்களிலும் மிக விமரிசையாக வணங்கி மகிழ்வர்.

எவ்வாறு எனில் உணவு உடலுக்கு உறுதி தருவது போல கல்வியானது உள்ளத்திற்கு உறுதி அளிக்கின்றது. கல்வியே அஞ்ஞான இருளை அகற்ற வல்லது. ஆகவே தினம் உள் ஒளியை உண்டாக்க வல்லது என்பதனை உணர்த்தவே நவமியன்று கலைமகளை (சரஸ்வதியை) புத்தகங்களில் ஆவாஹணம் செய்து அல்லது சாஸ்திர சம்பந்தப்பட்ட ஒலைச்சுவடிகளில் ஆவாஹணம் செய்து பூசித்து * தசமியன்று (விஜயதசமி) விசேசனம்

x திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் புரட்டாசி மாத நவராத்திரி விழாநாளில் வரும் மூல நட்சத்திரத்தில் ஏட்டுச் சுவடிகளில் சரசுவதியை எழுந்தருளச் செய்து மூன்று நாட்களும் பூசை செய்து வழிபடுவது சம்பிரதாயமாகும்.

* விஜய தசமியன்று புனர்பூசை செய்து குரு மகாசந்திதானம் அவர்கள் குருபாதுகையினை (ஆசாரியர் திருவடி) தங்கள் சிரசின்மேல் எழுந்தருளச் செய்து கொண்டு ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி ஆலயத்தினை வலம் வந்து, வழிபாடு செய்வார்கள். பின்னர் அன்பர்கள் யாவர்க்கும் திருநீற்றுப்பிரசாதமும் புத்தகங்களும் வழங்கியருளுவார்கள்.

நவராத்திரி வழிபாட்டு முறைகளும் வகைகளும்

கோலம் நா பேரடும் ள் பொருள்	கோல வகை	ஸ்னானத் தீர்கு உரிய பொருள்	தானம்	பொட்டு	ராகம்	வாத்யம்	மலர்	வினி யோகம்
1. அரிசி மாவடி	பொட்டு	பச்சிலை	சோழி பொன்	புனுகு	தோடி	மிருதங்கம்	வில்வம்	வெண் பொங்கல்
2. கோதுமை மாவடி	கட்டம்	பூவாங் கிழங்கு	வெள்ளி குன்றிமணி	ஜவ்வாது	கல்யாணி	புல்லாங் குழல்	துளசி	புனியோதரை
3. முத்து	மலர்	குங்குமம்	முத்து தட்டை பவளம்	கஸ்தூரி	காம்	வீணை	மரு	சர்க்கரைப் பொங்கல்
4. அட்சதை	படிக்கட்டு	பன்னீர்	பவளம், கிளிஞ்சல்	அரகஜா	போந்	கோட்டு	கநீர்	கதம்பம்
5. கடலை	பறவை வினம்	சந்தனம்	வைஞ்சையம் செப்பு	சந்தனம்	பந்து	ஜல்லரி	சந்தன	தயிர் சாதம்
6. பருப்பு	தேவியின் நாமம்	வாசனைத் தைலம்	கோமேதகம் பொம்மை	குங்குமம்	வராளி	பேரி	தும்பை	தேங்காய் சாதம்
7. மலர்	திட்டாணி	நலங்கு மஞ்சள்	புஷ்பராகம் அம்பாளை	சாந்து	பிலஹரி	படகம்	பன்னீர்	எலுமிச்சை சாதம்
8. காசு	பத்மம்	மருத்தோன்றி	மாகதம் பந்து	பூஞ்சூர் ணம்	புன்னாக	கும்மி	வியூதி	பாயசம்
9. கற்பூசம்	ஆயுதம்	புஷ்பம் கலந்த பரி மளநீர்	வைரம் கழற் சிக்காய்	மை	வஸந்தா	கோலாட் டம்	மருக்	அக்கார அடிசில்

(கலைத்து) செய்து பாடம் தொடங்குவார். அன்று தான் வித்யாரம்பம். அகிலாண்ட நாயகியின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற நம் முன்னோர் கண்ட நெறி இது.

தேவியின் ரூபங்கள் :

முத்தொழில்களைச் செய்யுமிடத்து பிராய்ஹி, வைஷ்ணவி, ருத்ராணி என்ற நிலையில் போற்றப்படுகின்றன. ஈஸ்வரனுக்கு ஒப்பாகும் போது அவளுக்கு துர்க்கை என்றும், காலசொருபினியாக வடிவெடுக்கும் போது காளியாகவும் வித்தையின் வடிவாக வருகின்ற போது சரசுவதியாகவும், தனம், தன்யம் முதலான செல்வங்களாக வடிவெடுக்கும் போது லட்சுமியாகவும் போற்றப்படுகின்றன. சரசுவதியே எல்லா வற்றிற்கும் முதன்மையாக விளங்குபவள் ஆவாள்.

பத்தாம் நாள் சிறப்பு :

நவராத்திரியின் கடைசி தினமான பத்தாம் நாள் தேவி பூசையின் பிரதான தினமாகும். இந்த உற்சவத்தின் 6-வது, 7-வது தினத்தில் மூலம் என்னும் நட்சத்திரம் உச்சமாயிருக்கும் போது சரசுவதியை ஆவாகனஞ் செய்வது வழக்கம். இது இத்தேவியின் ஜெனனமான நாள், ஸ்தூல வடிவம் கொண்ட தினமாம். சரசுவதி பூஜை சிரவண மென்னும் நட்சத்திரம் உச்சமாகும் தினத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படும்.

சரசுவதியை ஆவாகனஞ் செய்யுங் காலத்து மூல நட்சத்திரம் ஆரம்பமாகும். ஆரம்ப காரியம் சரசுவதியின் அருள் கிடைப்பதற்குச் செய்யும் ஆராதனையே ஆகும். அதாவது கல்வி கற்றல் அல்லது சாஸ்திரம் படிப்பதற்கு ஆரம்பஞ் செய்வதென்று அர்த்தமாகிறது.

வித்தையை நாடின முதன் முதலிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். வித்தையின் பயிற்சியானது அடிப்படையிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். எதையும் மத்தியிலிருந்து தொடங்குதல் கூடாது. அதம பக்ஷம் வருஷத்துக்கொரு முறைபோனும் ஒரு புதிய விஷயத்தை அல்லது புதிய சாஸ்திரத்தை ஆரம்பித்து மறுவருஷம் அந்த தினம் வருவதற்குள் அதில். தேர்ச்சியும் பெற்று புதிய சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவும் சித்த மாபிரகக் வேண்டும் என்ற கருத்தாகும்.

சரசுவதி பூஜையை சிரவண நட்சத்திரம் வரை தினந்தோறும் செய்து வரவேண்டும் என்பது விதி.

சிரவணம் என்றால் ஆசாரியரது மொழிகளைக் கேட்டல், மேலும் சிரவணமென்பது வித்யாப்பாஸத்துக்குரிய நால்வகை ஸ்பானங்களுள், சிரவணம், மனனம், நித்தியாஸனம், ஸ்வானுபவமென்னும் நான்கினுள் முதலாவதாகும்.

தேவிக்குப் பிரியமான சிறப்பு நாட்கள் :

புரட்டாசி, சித்திரை மாதங்களில் ஐதும் நவராத்திரி நாட்கள், பெளர்ணமி, சோமவார விரதம், அந்ததிருதியை விரதம், செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமை விரதம், ரசகல்யாணி அந்ததிருதியையோடு கூடிய நாள் ஆருத்திரா திருவாதிரை நட்சத்திரத் துடன் திருதியை கூடிய நாள்.

தேவியின் சிறப்பு விழாக்கள் :

ஊஞ்சல் உற்சவம், பள்ளியறை உற்சவம், திருப்பள்ளி எழுச்சி, வசந்தோற்சவம், தேவிக்குரிய பிமோற்சவங்கள், நவராத்திரி உற்சவங்கள், ஆடி வெள்ளி மற்றும் தை வெள்ளி உற்சவங்கள், தெப்போற்சவங்கள் முதலியன சிறப்பான விழாக்களாம்.

சிறப்புடைய தலங்கள் :

அகிலாண்டேசுவரியுமான ஸ்ரீ அம்பிகை-தார்க்கா, லட்சுமி, சரசுவதி ரூபமாக இருந்தும் இப்பூவுலகில் பல்வேறு திருப்பெயர்களை ஏற்றும், பல நிலைகளில் விளங்கும் அர்ச்சா ரூபங்களை (விக்ரகரூபங்கள்) ரிஷிகளாலும், ஞானிகளாலும், சித்தர்களாலும், மன்னர்களாலும் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டும் அந்தந்த ரூபங்களைத் தத்தம் மனத்தில் கொண்டு வழிபட ஸ்ரீ பராசக்தி 64 கலைகளின் அம்சமாக 64 இடங்களில் (திருக்கோயில்களில்) மக்களுக்கு இகபர நலன்களை அளித்து வருகின்றாள். இதனை தேவிமகாத்மியம் அழகுபட விளக்குகிறது.

பூரித்து வழிபட்டோர் :

இராமபிரான் இலங்கைக்குப் போகும் முன்பு தூர்க்கை பூஜை செய்தார். கண்ணபிரான் காத்யாயனி பூஜை செய்தார், குமரகுருபரர் அம்பிகையின் ஓர் வடிவாம் சரசுவதியை துதி செய்து ஹிந்திமொழியினை அவள் அருளால் அறிந்து வடநாட்டாரைத் தன்வயப்படுத்தினார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் காளியின் அருளால் மனிதனின் உண்மையான வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை எளிய முறையில் உணர்த்தினார். மேலும் எண்ணற்ற முனிவர்களும், அடியவர்களும், கவிஞர்களும், மன்னர் பெருமக்களும், தொழில் செய்வோரும், தேவியின் திருப்பாதங்களை வணங்கி மேன்மை பெற்றார்கள்.

ஆக்னேய (அக்னி) புராணத்தில் வாகீஸ்வரி பூசை

புராணத்தின் பெருமை :

மிகப்பழமையான பதினான்கு வித்தைகளில் ஒன்று புராணம். அது வேதத்தின் அங்கமாகும். வேதம் - இருந்த, யஜுர், சாமம், அதர்வணம் என்று நான்காக அமைந்துள்ளது. சிகை, வியாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், சோதிடம், கல்பம் என்பன ஆறு அங்கங்கள் ஆகும். புராணம், நியாயம், மீமாம்சா, தர்ம சாத்திரம் என்பன நான்கு உப அங்கங்களாம். வேத நாயகனுக்கு புராணம் ஆத்மா எனப்படும். பாரதநாட்டுப் பதினான்கு வித்யைகளில் அறுபத்து நான்கு கலைகளும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த அறுபத்து நான்கு கலைகளின் அதி தெய்வ மூர்த்தியாக சரசுவதி தேவி விளங்குகின்றாள்.

புராணங்கள் யாவும் வேதத்தினுள்ளே காணப்படும் சகல விஷயங்களையும் எளிய நடையில் எல்லோரும் அறியும்படி விளக்குகிறது. ஆதலால் நியத்யகருமம் போல் அன்றன்றும் புராணம் கேட்க வேண்டும் என விதிக்கப்பட்டுள்ளது. * பாஷ்யம் (பேருரை) இயற்றிய சகல ஆசிரியர்களும் புராண கலோகங்களையே மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றனர். ஆதலின் புராணம் தெய்வ நூலாகும். வேதங்களில் சொல்லப்படும் சூக்ஷ்மமான கருத்துக்களை கதையின் மூலமாக பூதக்கண்ணாடிபோல் விளக்கிப் பெரியதாகக் காட்டுகிறது புராணம்.

புராணங்கள் : (கீழ்வருவன மகாபுராணங்கள்)

1. பிராமம் (பிருமம்)	10. பிருமமவைவர்த்தம் (தூரியன்)
2. பாத்தம் (பத்ம)	11. லிங்கம்
3. வைஷ்ணவம் (விஷ்ணு)	12. வாராஹம்
4. சைவம் (வாயவீயம்)(சிவ)	13. வாமநம்
5. பாகவதம்	14. கூர்மம்
6. பாவிஷ்யம்	15. மாத்ஸ்யம் (மச்சபுராணம்)
7. நாரதீயம்	16. காரூடம் (கரூட)
8. மார்க்கண்டேயம்	17. ஸ்தாந்தம் (கந்த)
9. "ஆக்னேயம்" (அக்னி)	18. பிருமமாண்டம்.

* சங்கராபாஷ்யம், இராமணுஜ பாஷ்யம், மாத்வபாஷ்யம், நீலகண்ட பாஷ்யம் எனப்பட வடமொழி நூல்கள் உள்ளன. தமிழில் முதன் முதலாக "சிவஞானபோதம்" சாத்திர நூலுக்கு இவ்வாதீனத்தின் முனிவர் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் சிவஞான பாஷ்யம் (சிவஞானமா பாடியம்) அருளினார்கள்.

* உப புராணங்கள் ;

1. சந்திரமாரம்	10. ஒளசநஸம்
2. நாரஸிம்ஹம்	11. பிரும்மாண்டர்
3. ஸ்காந்தம்	12. வாருணம்
4. சீவதர்மம்	13. காளி
5. நந்தி	14. மாஹேச்வரம்
6. துர்வாஸம்	15. ஸாம்பம்
7. நாரதம்	16. செளரம்
8. காபிலம்	17. பாராசர்யம்
9. மாகவம்	18. மாரீசம்

அக்னிபுராணம் :

இந்தப் புராணத்தை அக்னிபகவான் வசிஷ்டருக்குக் கூறினார். 383
அத்யாயங்களும் 15 ஆயிரம் சுலோகங்களுமுள்ளன. உலகில் உள்ள சகல
விஷயங்களையும் இதில் காணலாம். ஆலயம் அமைத்தல், தேவதா விக்ரஹ
பிரதிட்டை மந்திரம் மோகந மந்திரம், மோஹந ஒஷதி, எல்லா நோய்களையும்
அகற்றும் அபாமாஜந ஸ்துதி ஒஷதி, இறந்தவரை எழுப்பும் மந்திரம், மருந்து,
தநுர்வேதம், ரத்னபரிட்சை, தேகப்பயிற்சி. நாடகம், நடனம், கானம் (இசை)
யமகீதாதீனக்ஷு, ஹோமகுண்டஸிதி, ரணவைத்தியம், சிற்பம், ஸ்தபதிகளுக்கு
(சிற்பிகளுக்கு) வேண்டிய ப்ராணம். பாலாரிஷ்ட சாந்தி, நாடித்துவம்,
முதலான விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இப்புராணத்தில் வாகீஸ்வரியாக அருள்பாலிக்கும் சரசுவதி தேவியின்
பூசையைப்பற்றி 10 சுலோகங்களிலும் பலஸ்ரூதி ஒன்றும் ஆக 11 சுலோகங்கள்
மூலம் அறியமுடிகிறது. வாகீஸ்வரி பூசையின் போது அமையும் யந்திர அமைப்பு
சொல்லப்படுகிறது. இவ் வாகீஸ்வரி பூசை அமைப்பு முறையினைப் படத்தில்
காண்க.

ஆதாரம் : புராணங்கள் பற்றிய விளக்கங்களை ஹிந்துமத தர்மவிளக்கம்,
அக்னிபுராணம், சமயபேதச் சொற்பொழிவுகள், சுடர்மணிமாலை
ஆகிய நூல்களில் காண்க.

* புராணம் என்னும் சொல் பழையது எனப் பொருள்படுகிறது.
ஆனால் இந்தப் புராணநூல்கள் பழையவை அல்ல. அதிலுள்ள கருத்துக்கள்
பழையவைகளாம். ஆயினும் கேட்க கேட்க புதியவைகள் போன்றுபுலப்படும்.
இன்னும் பல புராணங்களும் உள்ளன. இவைகளன்றி தலபுராணங்கள்
பல உள்ளன.

வாகீஸ்வரி பூஜா - வாகீஸ்வரி பூசை :

ஈஸ்வர உவாச - (ஈசன் சொன்னார்)

வாகீஸ்வரி பூஜநஞ்ச பாவதாமி ச மண்டலம் |
ஊககம் காலசம்யுக்தம் மதும் வர்ண சமாயுதம் || 1

நிஷாத ஈஸ்வரம் கார்யம் மதும் ஆச்சந்தர சூர்யவத் |
அட்சரம் நகிதேயம் ஸ்யாத்யவேத் குந்தேந்து சந்திபாம் || 2

மண்டலத்தோடு கூடிய வாகீஸ்வரி பூஜையைச் சொல்லுகிறேன் (இப்பூஜை) காலத்தினாலே பெறப்பட்டு உய்த்துணர்ந்து உரிய ஒலிகளோடு கூடியதான மந்திரத்தடன் அமைவது. இம்மந்திரம் ஈஸ்வரனால் செய்யப்பட்டது, சந்திர சூரியர்கள் உள்ள வரையில் அழியாதது (அக்கரை யில்லாதவர்களுக்கு) தரத்தக்கதன்று. திங்களின் வெண்மையுடையதாய் தியானிக்கத் தக்கது.

பஞ்சாசத் வர்ணமாலாந்து முக்தா ஸ்ரக் தாம பூஷிதாம் |
வரத அபய அட்சசூத்ர புஸ்காட்யாம் திரிலோசனம் || 3

ஐர்பது ஒலிச ளாலான மாலையை முத்து மாலே போல் அணிந்தவளாயும் வரதம் அபய முத்திரைகளைக் கொண்ட கீழ்க்கரங்கள், மேற் கரங்களில் ஐபமாலே புத்தகம் ஆகியவைகளைக் கொண்டவளாயும் முக்கண் உடையவளாயும் (தியானிக்க).

“ லட்சம் சபேத் மஸ்தகாந்தம் ஸ்கந்தாந்தம் ஸர்ணமாலிகாம் |
அகாராதி சுஹாராந்தாம் விசந்திம் மாநவத் ஸ்மரேத் || ” 4

திருமுடிமுதல் நாடிமுடிய தொங்குகின்ற அட்சமாலையை நூராயிரம் முறை உருவேற்றுக. அன்னையானவள் அம்மாலையின் நடுவில் அமர்ந்திருப்பதாக தியானிக்க.

“ சூர்யாத் குஞ்ச தீட்சார்த்தம் மந்த்ர க்ராஹேத் மண்டலம் |
சூர்யாக்ரம் இந்து பத்தந்து பாகாப்யாம் கமலம் ஹிதம் || 5

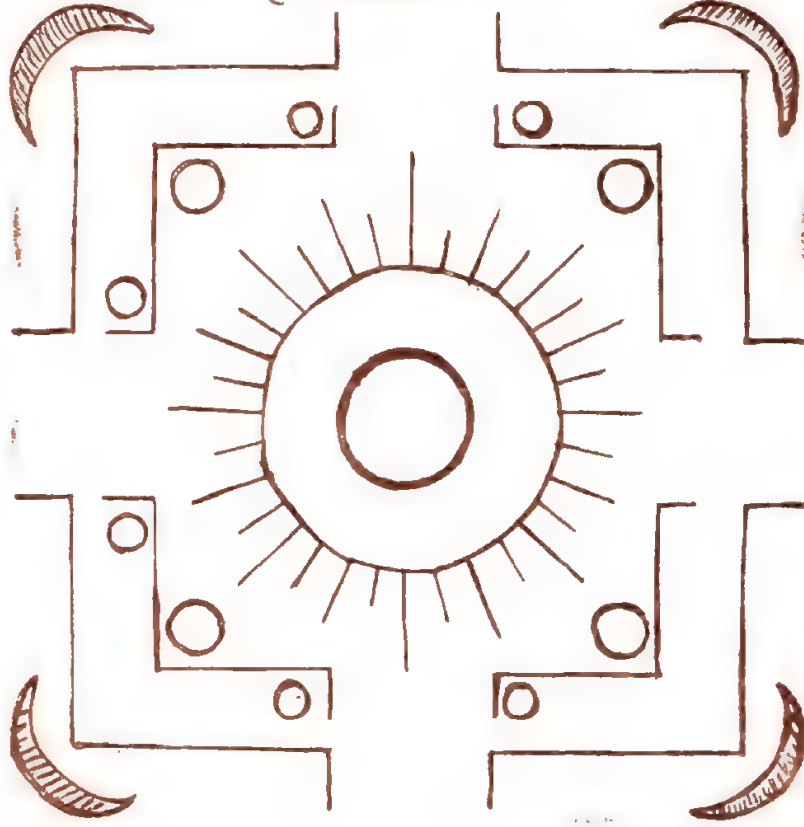
வீதிகா பதிகா கார்யா பத்மாநீ அஷ்டவ் சதுர்பதே |
வீதிகா பதிகா பாஹே த்வாராநீ த்வி பதாநிது || 6

உபத்வாராணி தத்வத் ச கோண பந்தம் த்விபட்டிகம் |
சிதாநீ நவ பத்மாநீ கர்ணிகா கனகப்ரபா || 7

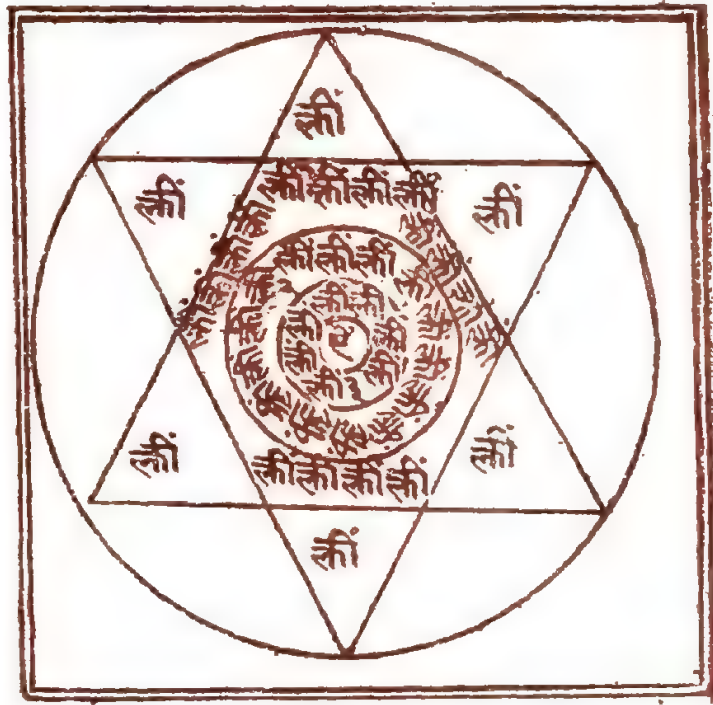
கேசராணி விசித்ராணி கோணன் ரக்தேந பூரயேத் |
வ்யோம ரேகாந்தரம் க்ருஷ்ணம் த்வாரணி இந்த்ரஇப மாநதகா || 8

ஆசார்யன் தீட்சையின் போதம் மந்திரத்தைப் பெறும் போதும் மண்டலம் செய்து பூசை செய்க. (மண்டலரைப்பு நடு உள்ளிருந்து வெளிப் பகுதிகளை சொல்லப்படுகிறது) கிரணங்களோடு சூர்யையும் அதன் இடையில் சந்திரையும் வரைக. நான்கு திசைகளிலும் நான்கு தாமரைகளை வரைக. இவற்றைச் சுற்றி ஒரு தாமரை வரைக. அதை நாற்புறமும் சுற்றி வீதிவரைக. வீதியில் நான்கு வாயில்களை வைக்க. இந்த வீதிகளில் வெளியில் எட்டு தாமரை களை வரைக.

ஃசுரஸ்வதி தீட்சாமண்டலம் :-
(அக்ஷிபுராணத்தின்படி)
(வாகீஸ்வரி)

2.
மகா சிவஸ்வரீ யந்த்ரம்
महा शरस्वती यन्त्रम् ॥

அந்த எட்டு தாமரைகளைச் சுற்றி (நான்கு திசைகளிலும் இரண்டிரண்டாக தாமரைகளை வரைக) மறுபடியும் ஒரு வீதி வரைக. அதற்கும் நான்கு வாயில்களை அமைக்கவும். அந்த வெளி வீதிகளில் நான்கு கோணபந்தங்களை வரைக.

ஒன்பது தாமரைகளையும் வெண்ணிறமாகச் செய்க. தாமரைகளின் போகுட்டை மஞ்சள் நிறத்தால் அமைக்க. தாமரைகளின் கேசரங்களை பல நிறங்களால் அழகுள்ளனவாகச் செய்க. கோணபந்தங்களை சிவப்பினால் நிறப்புக, வீதிகளின் ரேகைகளை கருப்பு நிறத்தால் செய்க. வாயில்களை இந்திர நீல வர்ணத்தினால் செய்க.

பூஜா : (பூஜை)

மத்யே வாக்ஸி பத்மே சரஸ்வதி பூர்வ பத்மகே |

ஹ்ருல்லேகா சித்ரவாக்ஸி காயத்ரி விஷ்வ ரூபயா ||

9

சாங்கீ ரதி : த்ருதிட்ச பூர்வாத்யே ஹ்ரீம் ஸ்வபீஜிகா : |

த்யா : சரசுவதி வட்ச கபிலாட்ஜேந ஹோமக : ||

10

நடுத் தாமரையில் வாக்ஸியையும், கீழ்க்குப்பக்கத்தில் சரசுவதி, தென் கீழ்க்கில் ஹ்ருல்லேகா தெற்கில் சித்ர வாக்ஸி, தென்மேற்கில் காயத்ரி மேற்கில் விஸ்வரூபா. வடமேற்கில் சாங்கீ, வடக்கில் ரதி, வடகீழ்க்கில் த்ருத் ஆக ஒன்பதினமரை ஹ்ரீம் பீஜத்துடன் ஸ்தாபிக்க, அனைவரையும் சரசுவதி உருவிலேயே தியரனிக்க.

* கபிலைப்பசுவின் நெய்யினால் ஹோமம் செய்க. பத்ரை என்பது கபிலை வகையைச் சார்ந்தது.

பலஸ்குதி - பூசைப்பயன் :

சம்ஸ்க்ருத ப்ராக்ருத கவி : காவ்ய சாஸ்த்ராதி வித் பவேத் ||

சம்ஸ்க்ருதம், பிராக்ருதம் ஆகிய மொழிகளில் கவித்திறமையும், இலக்கிய சாத்திர ஞானமும் இதன்மூலம் அடையலாம்.

இத்யாதி மகாபுராணே ஆக்நேயே வாக்ஸ்வரி

பூஜாகதநம் நாம ஊனவிம்சதி அதிக திரிசத தம : அத்யாய :

இவ்வாறு ஆதிமகா புராணமான ஆக்நேயத்தில் வாக்ஸ்வரி பூஜை என்ற பெயருடைய 319 வது அத்யாயம் (முடிவுற்றது).

* கபிலை என்பது காராம்பசு ஆகும். இவ்வகைப் பசுக்களின் வால் நுனியிலும், நெற்றி நடுவிலும் வெண்மையான புள்ளி காணப்படும். மற்ற உடல் முழுவதும் முழுக்கருமை நிறமுடையதாக இருக்கும், இதன் பாலை பூசைக்கு மட்டுமே உபயோகிக்கவேண்டும். வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கக் கூடாது.

திருமுறைகளில் கலைமகள்

விழாக்கள் ஒரு நாட்டின் மச்சளுடைய மன மகிழ்ச்சிக்கும், செல்வச் செழிப்பிற்கும் கலை நாகரிகப் பண்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைந்து பெருந்தனை புரிகின்றன. ஆதலின் நம் சமயச் சான்றோர்கள் பலவகை விழாக்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தனர்.

அவ்வகையில் திருமுறைகளில் தேவியின் சொரூபம், பல்வகை விழாக்கள் மற்றும் பிரமன், இந்த்ரன், திருமால், ருத்திரன், கலைமகளாகிய சரசுவதி, திருமகள், கலைமகள் முதலான திருவுருவங்கள் பற்றிய செய்திக் குறிப்புகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

குறிப்பாக, திருமுல் அருளிய பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரத்தின் நான்காம் தந்திரம் அர்பிகையின் அருட்கோலங்களையும் மந்திரங்களையும் விரிவாகக் கூறுகின்றது.

முதல் பூற்று திருமுறைகளை அருளிச் செய்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், தாம் அருளிச் செய்த திருமயிலைத் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில், (திருமயிலாப்பூர் தலத்தின் தேவாரம்) அங்கு மாடந்தோறும் நடைபெறுகின்ற விழாக்களின் சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டு, சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலைக் காணலாம்.

ஆயினும், அத்திருப்பதிகத்தின் பாடல்களிலோ பிறவற்றிலோ, நவராத்திரி விழாவைப்பற்றிய குறிப்பெதுவுந் கிடைக்கக் காண்கிலாம். எனினும் சும்பகோணத்திற்குத் தேன்கிழக்கே மூன்று கல் தொலைவுள்ள திருச்சிவபுரம் என்னும் தலைத்தைப் பற்றிய அவர்தம் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில், நவராத்திரி விழா நாட்களில் நாம் போற்றி வழிபடும் கலைமகள், திருமகள், சயமகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்பெறுகின்றன. ஆதலின் இத்திருப்பதிகத்தை ஒரு வகையில் நவராத்திரி விழாவுக்குரியதாகக் கொண்டு நாம் அன்புடன் போற்றி மகிழலாம். இப்பதிகத்தை ஒத் வழிபடுதலால் கலைமகள், திருமகள், சயமகள் ஆகியோரின் அருள் நலன்களைப் பெற்று நாம் நலமுற வாழலாம் என்பது திண்ணம்.

“சினம் மலி அறுபகை மிகுபொறி சிதைதரு வகைவளி நிறுவிய
மனன் உணர் வொடுமலர் மிசைஎழு தருபொருள் நியதமும் உணர்பவர்
தனது எழில் உருவது கொடு அடை தருபரன் உறைவது நகர்மதிள்
கனம்மரு வியசிவ புரம்நினை பவர் “கலை மகள்” தர நிகழ்வரே” 5

திருமுலரின் திருமந்திர ரூபவதி :

சரசுவதி தேவியானவள் சிம்மலாகனத்தின் மீது உள்ள பத்மபீடத்தில் சதுர் புஜங்களுடன் பத்மாசனத்தில் விளங்குகிறாள் * செப்புத் திருமேனி உள்ளது. கிரீடமகுடத்துடன் விளங்கும் இத்திருமேனியின் பின்கரங்களில்

* இத்தகைய உருவப்படம் ஒம்சக்தி மலர் 11 இதழ், 9-ல் அக்டோபர் 93-கிடைக்கப்பெற்றதின் விளக்கம் திருமந்திரத்தோடு தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளது;

சிர்ஹவாகுத்தில்

சதுர்புஜங்களுடன் (ஜபமாலை, தாமரை, ஏத, கமண்டலம்)

காட்சி தரும் சரசுவதி, செப்புத்திருமேனி - (திருமந்திரம்

1067 பாடலின் ஸ்வரூபம்)

நன்றி - ஓம் சக்தி அக்டோபர் 1993.

மதுரா - விஷ்ணு ஆலயத்தில் ஹம்ஸநாதர் - 1953
ஆலயத்தில் தூணில் காணும் புடைப்புச் சிற்பம்

அட்சமாலையும் தாமரையும் விளங்க, முன்காங்களில் ஏடும் (சுவடி) கெண்டியும் விளங்குகின்றன. கடித்திலும் கரங்களிலும் மாலைகளும், கண்டாபரணங்களும் வளையல்களும் மோதிரங்களும் காணப்படுகின்றன. இடுப்பில் அமைந்த வஸ்திரம் அலைஅலையாய் உள்ள மடிப்பாக உள்ளது. இத்தேவியின் ரூபம் பற்றி திருமுலர் அந்நிய திருமந்திரம் நான்காம் தந்திரத்தில் உள்ள 1066 வது - பாடலும், 1067-வதுபாடலும் சரசுவதியின் ரூபமாகவே அமைந்துள்ளன.

மேலும் நான்காம் தந்திரம் முழுவதும் மந்திரமும் யந்திரமும் உள்ள பகுதியாக விளங்குகிறது.

“ நின்றா எவன்றன் உடலும் உயிருமாய்ச்
சென்றாள் சிவகதி சேரும் பராசக்தி
ஒன்றாக என்னுட் புகுந்துணர் வாகியே
நின்றாள் பரஞ்சுடர் ஏடங்கை யாளே ” * (1066)

இ - ள் ; பரசிவத்தின் உடலும் உயிருமாகக் கலந்து நின்றாள் ; உயிர்களோடு உடனாய்ச் சேர்ந்துள்ள பராசக்தி சிவகதிக்கண் சென்றாள் ; என்னோடு ஒன்றாக அடியேன் உயிர்க்குள் புகுந்து உணர்வாகி நின்றாள் ; அங்ஙனம் நின்றவள் புத்தக தாரிணியாக பரஞ்சுடர் வடிவானவள் என்றவாறு.

அவள் தன் உடலும் உயிருமாய் நின்றாள் என்றது, சிவத்தோடு அபின்னமாய் நிறுதல் உரணத்தியது.

சிவகதி சென்றாள் என்றது முத்தி யின்பத்திலே ஆன்மாக்களை உய்விப்பவள் என்பதாம். சென்றாள் என்பதனைச் செய்வித்தாள் எனப் பிறவினை யாக்குக.

என்னுட் புகுந்து உணர்வாகியே என்றது ஒன்றதலை உணர்த்திற்று. ஏடு அங்கையாள் - ஞானவடிவியாகிய கட்டைமகள்.

“ எடங்கை கங்கை இறைஎங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிசும் விரும்பும் வெண்டாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்
குடுமென் சென்னிவாய் தோத்திரஞ் சொல்லுமே ” * (1067)

இ - ள் : ஏட்டினைத் திருத்தரத் தேந்திய நங்கை ; எங்கட்கு இறைவி யாகிய முக்கண்ணி ; திருமேனியின் நிறம் பளிங்கு போல்வாள், விரும்புமிடம் வெண்தாமரை. திருமுறையாகிய வேதத்தைப் பாடும் பார்ப்பனி ; அவள் மெல்லிய சிரத்தில் திருவடியைச் சூட்டுவாள். ஆதலால் தோத்திரங்கள் சொல்லுங்கள் என்றவாறு.

வேடம்படிசும் - உருப்பளிங்குபோல்வாள் ; வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாளாதலின் ‘ விரும்பும் வெண்தாமரை ’ என்றது. பார்ப்பான் - பிரமன், பார்ப்பனி - பிராமி. மென்சிரத்தில் பாதங்கள் சூடும், ஆதலால் தோத்திரங்கள் சொல்லும் என உலகவரை கோக்கி கூறியவாறு இப்பாடல் அமைகிறது.

* ஷே பனுவலின் உரையானது ஆதின மகா வந்துவான் ச. தண்ட பானிதேசிகர் செய்தது ஆகும், ஆ. வெ எண் : 582 - இரண்டாம் பதிப்பு 1990. இதனை பஞ்சாஷர தீப உரை என்று கூறுவர்.

அருள் பெற்றோர்

கல்வியில் சிறந்து விளங்கும் கலைஞர்களும் யோக நிலையில் நின்று தவத்தினை மேற்கொள்ளும் முனிவர்களும், ஞானிகளும் சரசுவதி கட்டடம் பெற்றவர்களாகப் போற்றப்படுவர்.

உலகில் உள்ள அனைத்து ஜீவராசிகளும் தத்தம் தாயினைக் கண்டும், அழைப்பதும், சரசுவதியின் அருளாலே ஆகும். சரசுவதியின் அருள்பெற்றோர் எண்ணிக்கை அளவிடற் கரியது. இருப்பினும் புராணங்களின் வாயிலாக அறியப்படும் சில செய்திகளை நாம் அறிதல் அவசியம்.

பிரமன் :

சரசுவதியைத் துதித்த பின்னரே “ பிரமன் ” பதிஞானத்தின் உட்பொருளைச் சனக்குமாரர்க்கு உபதேசிக்க முடிந்தது.

வால்மீகி :

கலைமகளின் அருள் பெற்ற வால்மீகி புராண சூத்திரங்களை வியாசருக்கு எடுத்து இயம்பினார்.

பிரகஸ்பதியும் கலைமகளைத் தியானித்து வரம் பெற்ற பின்னரே ‘ சப்த சாஸ்திரம் ’ எனும் நூலை இந்திரனுக்குக் கற்பித்தார்.

வியாசர் :

கலைமகளின் அருள் பெற்றதால் வியாசமகரிஷி, மகாபாரதம், பிரம்ம சூத்திரம், பதினெண் புராணங்கள் ஆகியவற்றை எழுதினார். இவைகளை எழுதும் போது “ மானா ” எனும் குகையில் இருந்தார். புத்தகங்களும், ஒலிச் சுவிதிகளும் ஒன்றன் மீது ஒன்றாக அடுக்கியது போல அக்குகை தோற்றமளிப்பதால் அதனை “ வியாசபுஸ்தக ” என அழைக்கின்றனர்.

யாக்ஞவல்கியர் :

தனது குரு அளித்த சாபத்தால் தான் கற்ற வித்தைகள் அனைத்தையும் இழந்த யாக்ஞவல்கிய முனிவர் சூரியதேவனின் யோசனையின் பேரில் சரசுவதியை பூசித்தார். அவர் இயற்றிய சரசுவதி துதியைக்கேட்டு அவரைச் சிறந்த ஞானியாக விளங்க வரமளித்தாள்.

காளிதாசர் :

காளியின் அருளைப் பெற்றவர் காளிதாசர். தொடக்ககாலத்தில் கல்வி ஞானம் இல்லாதிருந்து அம்பிகையின் அருளால் சிறந்த கவிதாக உலகத் தரால் போற்றப்பட்டவர். சரசுவதியினைப் போற்றும் வகையில் இவரது

வாகீஸ்வரி

மத்திம தசதாளத்தில் வாகீஸ்வரி (தஞ்சைப் பிரகதீஸ்
வரர் ஆலயத்தில் காணும் சிற்பத்தைச்சார்ந்தது) இதில்
வேறுவகையும் உண்டு.

படைப்பில் மலர்ந்த நூல்களாகிய ரகு வம்சம், குமாரசம்பவம், விக்கிரம ஊர்வசியம், மாளவி காக்கிமித்ரம், சாகுந்தலம், மேகதூதம் ஆகியவற்றில் இத்தேவியின் சொரூபம் மற்றும் லீலைகள் யாவற்றையும் காணலாம்.

பவபூதி :

ஒருசமயம் போஜாஜன் பவபூதி கவிதைஉயர்ந்ததா அல்லது காளி தாசன் கவிதை உயர்ந்ததா என்று எண்ணினான். அதற்காக இருவரையும் தனித்தனியாக ஏடுகளில் பாடலை எழுதச்சொல்லி தராசினைக் கொண்டு சோதித்தான். பவபூதி ஏடானது மேலும் காளிதாசன் ஏடு கீழுமாக இருந்தது. பவபூதி எவ்வித அவமானத்திற்கும் தலைதனியாக் கூடாது என்று, சரசுவதி தேவி தனது காதில் விளங்கும் (குண்டலம்) வெண்தாமரையிலிருந்த தேந்துளிபினை பவபூதி எட்டிலே விரலால் தெளித்தான். இந் ஏடுகளும் சரிசமமாக நின்றன. காளிதாசனும் பவபூதியும் சரசுவதியின் தீர்ப்பைக்கண்டு போற்றித்துதித்தனர். அம்பிகையின் தேந்துளியால் தான் காளிதாசனின் கவிதைக்கு தமது கவிதை ஈடாயிற்று என உணர்ந்து மகிழ்ந்த கவியாகிய காளிதாசனையும், போஜ ராஜனையும் பாராட்டிப்புகழ்ந்தான்.

ஆதிசங்கரர் வழிபட்ட ஸ்ரீ சாரதா :

ஆதிசங்கரர் காஷ்மீரத்தில் ஸர்வக்ஞ பீடம் ஏறினார். அந்த ஸர்வக்ஞ பீடத்தை ஸ்ரீ சாரதா பீடம் என்றே மாதவிய சங்கர லிஜயம் கூறுகிறது. சகல கலைகளுக்கும் அதிதேவதை சரசுவதி. அவள் தான் சாரதாம்பாள். அவளைக் குறித்துத் தான் சாரதா நவராத்திரியும் கொண்டாடப்படுகிறது.

தனம் தரும் லட்சுமியாக, கல்வி தரும் சரசுவதியாக, வீரம் தரும் துர்க்கையாக இருப்பவள் ஸ்ரீ சாரதாம்பாள். சிருங்கேரியில் ஆதிசங்கரர் ஸ்ரீ சரசுவதியான சாரதாம்பாளை உத்தமமான முகூர்த்தத்தில் பிரதிட்டை செய்து ஸ்ரீ சக்கரத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்தார் இது தனிக்கோயிலாகவும் விளங்குகிறது.

இத்தேவியின் வடிவத்தை நோக்கும் போது கல்வி தரும் கலைமகள் சாரதா, இன்னமும் தானே பயில்வது போல தமது கரங்களில் சுஷ்ல ஜபமாலை மற்றும் கெண்டி, ஞான முத்தினை கொண்டு சர்வாபரணங்களுடன் ஞானத்திடு நோக்குடன் பத்மாசனம் கொண்டு திகழ்கின்றாள்.

“ கடேசு தயாந்த்ராம் கரே ஞானமுத்ராம்

கலாபிர் விநித்ராம் கலாபை சுப்த்ராம் ”

மேலும் “ கரேதவக்ஷுமானாம் ” என்ற அடிகள் இத்தேவியின் ரூபத்தை காட்டும்.

சாந்த ரூபினி, நல்லழகு படைத்தவள், அழகிய கூந்தலை உடையவள் ; மான் போன்ற பார்வையுடையவள் ; ஜகத்தை யெல்லாம் ஈர்க்கும் சுந்தரி, தன்னைப் புகழ்ந்து பாடி ஆடுபவர்களுடைய எல்லா நலமும் தருபவள் என்றெல்லாம் இவ்வன்னை புகழப்படுகின்றாள்.

அமரகோச ஆசிரியர் :

அமரகோசம் என்ற சம்ஸ்கிருத அகராதியை எழுதியவர் அமரசிம்மன். இவர் ஆதிசங்கரருடன் வாதிடுகையில் திரைமறைவில் நீர்க்குடத்தில் சரசுவதியை ஆவாஹனம் செய்து எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் பதிலைச் சொன்னார். இதன் இரகசியத்தை அறிந்த ஆதிசங்கரர் வாணியைத் தோத்திரம் செய்து திரையிலே அறுந்து விழச் செய்தார். பிறகு அமரசிம்மன் எந்த கேள்விக்கும் பதில் கூறமுடியவில்லை. இதனால் தாம் எழுதிய எல்லாச் சுவடிகளையும் (கிரந்தங்களை) தீக்கிரையாக்கினார். மிஞ்சியிருந்த அந்த ஒரே ஏட்டுச் சுவடிக்கட்டினை தீயில் போடும் போது சங்கரர் காத்து அச்சுவடியை மீட்டார். அதுவே அமரகோசம் நிகண்டு ஆகும்.

போஜ மகராஜா :

போஜ ராஜனுக்கு ஒரு விபரீத யோசனை தோன்றியது. காளிதாசன் மூலம் சரமஸ்லோகத்தைக் கேட்கவேண்டும் என்று எண்ணி மாறுவேடத்தில் காளிதாசனிடம் போஜராஜன் விண்ணுலகம் சென்றார் என்றார். இதனைக் கேட்டதும் காளிதாசன் சுலோகத்தைப்பாடினார். கேட்டமாதிரத்தில் மாறு வேடத்தில் இருந்த மன்னன் உயிர் பிரிந்து வீழ்ந்தான்.

பின்னர் கலைகளின் வடிவமாக விளங்கும் சரசுவதியைப் பிரார்த்தித்து மூன்றே முக்கால் நாழிகைகளை மன்னனை உயிர் பிழைக்கச் செய்தான். இருவரும் அந்த நேரத்தில் “போஜசம்பூ” எனும் நூலைப்பாடி முடித்தனர்.

பாஷ்யக்காரர் :

இராமானுஜரிடம் சரசுவதி தேவியானவள் ஸ்ருதிக்குப் பொருள் உரைக்கக் கேட்டாள். பொருளைக் கூறியதற்கு இவ்வன்னை ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை அவர்சிரசிலே வைத்து பாஷ்யக்காரர் என்ற திருநாமத்தைச் சார்த்தி ஹயக்ரீவனையும் அளித்தருளினார். இந்த விக்ரகம் வழிவழியாக தேசிகனிடம் வந்து இப்போது “மைசூர் பரகால மடத்தில்” உள்ளது என்பர்.”

மணிமேகலை :

மணிமேகலையில், ஆபுத்திரனுக்கு அழுத சுரபியை அளித்தது “சிந்தாதேவி”. சிந்தாதேவி கலைமகள் என்று கருதப்படுகிறாள்.

வாசஸ்பதி மிச்சர் :

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் புத்தகம் எழுதுவதையே வாசஸ்பதி மிச்சர் தமது கடமையாக எண்ணி செயல்பட்டு வந்தார் ஒருசமயம் இரவில் தீபம் அணைந்தமையால் தீபத்தை எற்றிவைத்த தனது மனையாளை (பாமதி) பார்த்து யாரம்மா நீ! என்று கேட்டார். அதற்கு அந்த அர்மையார் நான் தங்களின் பத்தினி, இது நாள் வரை தங்களின் கடமைக்கு உறுதுணையாக இருந்து வந்தேன். இன்று அடியேனில் தீபம் நின்று பட்டது, என்றாள். அப்போது தான் தாம் 50 ஆண்டு காலமாக சரசுவதி தேவியின் ஏகாந்த சேவையில் இருந்ததனை

உணர்ந்தார். அந்த நிலையில் பாமதியை வணங்கி சிரஞ்சீவி இலக்கியமாக உள்ள “பாமதி” யினை அவள் திருக்கரத்தில் சமர்ப்பித்தார்.

இரட்டைப் புலவர்கள் :

பெண்ணையாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள திருவாமாத்தூர் எனும் சிவத்தலத்தின் மீது இரட்டைப் புலவர்கள் ஒரு கலம்பகம் பாடினர். அதிலுள்ள ஒரு பாடலில் ஆற்றின் மேற்கரையில் கோயில் அமைந்திருப்பதாகத் தவறாகப் பாடிவிட்டனர். இப்பிழையை அரங்கேற்றத்தின் போது பிறர் சுட்டிக் காட்டினர். “எங்கள் நாவில் உள்ள கலைமகள் பொய் சொல்லாள்” என்று புலவர்கள் கூறினர். அன்று இரவில் பெய்த கடும் மழையில் ஆறு திசைமாறி ஓடத் துவங்கியது. புலவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு ஆற்றோட்டத்தின் திசையையே மாற்றிய கலைமகளின் கருணையை என்னென்பது !

சரியாசனம் பெற்ற காளமேகம் :

திருமலையான் என்ற மன்னன் தமிழ்ப் புலவர்களைப் போற்றி வந்தவன் இவனது ஆஸ்தான கவி அதிமதூரம் என்பவர். இவர் கவி காளமேகத்தைப்பற்றி குறைவுபடச் சொல்லியுள்ளார். அதனால் மன்னன் கவிகாளமேகத்திற்கு சரியான ஆசனம் (இருக்கை) கொடுக்கவில்லை.

இதனைக்கண்ட கவிகாளமேகம் சரசுவதியினை தியானம் செய்தார். அரசனின் சிம்மாசனத்திற்கு இணையாக அவள் அருளால் ஓர் உயரிய ஆசனம் வந்தது. அப்போது காளமேகம்,

“ வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் வெள்ளை
அரிவா னத்தில் அரசரோடு என்னை
சரியா சனம்வைத்த தாய் ”

என்று போற்றிப்பாடினார். அரசனும் மக்களும் புலவரைப் போற்றி மகிழ்ந்தனர்.

கம்பர் :

சரசுவதி அந்தாதி என்பது சரசுவதியைப் போற்றும் பாடல்களைக் கொண்டநூல். அந்தாதித் தொடையில் அமைந்ததோர் சிற்றிலக்கியம். கல்விக்கும் கலைகளுக்கும் உரிய தெய்வமாகப் போற்றப் பெறும் தெய்வம் கலைமகள், கலைமடந்தை, நாமடந்தை, நாவின் கிழத்தி, சொல்லின் கிழத்தி, வெண்டாமரைச் செல்வி முதலிய பெயர்களால இலக்கியங்களில் புகழப் படுகின்றாள். இவள் பிரமதேவனின் தேவியாவாள். இவளைக் குறிக்கும் சரசுவதி என்னும் வடமொழிப் பெயர் பிற்கால நூலாகிய சூடாமணி நிகண்டில் தான் இடம்பெறுகிறது.

சரசுவதி அந்தாதியைப் பாடியவர் கம்பரே என்பர். இந்த அந்தாதியைப் பற்றிய ஒரு செவிவழிச் செய்தியை வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாச் சாரியார் ஷே நூற்பதிப்பில் சுட்டியுள்ளார்.

• சேவிஷழிக்கதை :

சோழ மன்னன் அவையை அலங்கரித்த கம்பர் அம்மன்னனுடன் மாறுபட்டு அந்நாட்டை விட்டு மாறு வேடம் பூண்டு சேரமன்னனை அடுத்து அஹ்ரு அடைப்பைக் காரராய் இருந்தார். சேரமன்னனின் அவைப் புலவர் பொருளையால் கம்பரை இழிவுபடுத்தச் செய்த சூழ்ச்சியை முறியடிக்க வேண்டிக் கம்பர் சரசுவதி தேவியை இந்த அந்தாதியால் போற்றி அவளுடைய இடக்காற் சிலம்பைப் பெற்றார் என்றும், பின்னர் மன்னன் வேண்டுகோளுக் கிசைந்து தேவியைத் துதிக்கக் கலை மகள் தன் வலக்கால் ஒற்றைச் சிலம்புடன் தோன்றி நடனமிட்டுக் கம்பருக்கு அளித்த இடக்காற் சிலம்பை மீண்டும் பெற்று அணிந்து கொண்டு காட்சி தந்தாள் என்றும் ஷே பதிப்பில் காணப் படுகிறது.

நூல் :

சரசுவதி அந்தாதி முப்பது கட்டளைக் கலித்ருறைப் பாடல்களால் அமைந்த தோர் துதிமலை. இதன் காப்பாக “ஆய கலைகள் அறுபத்து நான் கிலையும்” என்றும் “படிக நிறமும் பவளச் செவ்வாயும்” என்றும் தொடங்கும் இரு வெண்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தக் காப்புப் பாடல்களைப் பின்னாலில் பல்வேறு நூல்களைப் படியெடுத்தாரும் தம் நூல்களின் தொடக்கத்தில் வரைந்துள்ளமை காணலாம்.

இந்நூலில் சகல கலைகளையும் தந்தருளும் தேவியின் திருவுருவையும் அவள் கலைநாயகியாய், வணங்குவார்க்குப் புலமையளித்தருளும் திறத்தையும் வெளிப் பனையாகக் காணலாம். மேலும் சரசுவதிதேவி, எல்லா வகையான மேய் பாட்டிற்கும் காரணமாக விளங்குகின்றாள் என்பதை இந்நூல் விளக்கமாக கூறுகின்றது.

கொட்டிக் கிழங்கு விற்கும் பெண்ணாக வந்ததேவி :

கம்பரின் மகன் அப்பிகாபதி சோழமன்னனின் மகளாகிய அமராவதியின் மேல் ஆசை கொண்டு அவளைப் பார்த்ததும் “இட்ட அடி நேரக” என்றும் “பூவரசடியிலே புது நிலாவிலே” என்று காமவயப் பட்டுப் பாடலைப் பாடிய தும் மன்னர் மிகுந்த சினம் கொண்டார். கம்பர் அதனை மாற்றி தெருவில் கொட்டிக் கிழங்கு விற்கும் பெண்ணைப் பற்றிய பாடல் இது என்றார். ஆனால் மன்னன் நம்ப மறுத்தான். கம்பரின் நிலையினை உணர்ந்து சரசுவதி தேவி வெள்ளையாடை உடுத்தி வயோதிகத் தோற்றத்துடன் கொட்டிக் கிழங்கு விற்பவளாக வந்து நின்றாள். கம்பர் தாம் தோத்தரித்த தேவியே இவள் என்பதனை உணர்ந்தார், மன்னனின் சினம் துணிந்தது.

ஒட்டக்கூத்தர் வழிபட்ட ஆற்றங்கரை சொற்கிழத்தி :

பல்லவர்கட்குப்பின் சோழப் பேரரசைச் சிறப்புறச் செய்தவர்கள் பிற்காலச் சோழர்கள். அவர்களில் மூவர் ஒட்டக்கூத்தரைத் தங்கள் ஆஸ்தான

* த. ப. க. , வெளியீடு வா , களஞ்சியம் தொகுதி 8ல் பக்கம் 669.

புலவராகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்தனர் இதற்கு இப்பிலவர் இயற்றிய மூவர் உலா ஒன்றே போதிய வரலாற்றுச் சான்றும் உள்ளது.

நாகை மாவட்டம் நன்னிலம் வட்டத்தில் கூத்தானூரில் “கவிச்சக்கர வர்த்திகளின் பேரஞர் ஓவாத கூத்தர்” சரசுவதி தேவிக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டியும் அதில் சரசுவதி தேவியின் திருவுருவத்தை பிரதிட்டை செய்தும் வழிபட்டார்.

இத்தேவியின் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும் முகத்தான் இத்தேவியினை வழிபட்டு “தக்கயாகப்பரணி” எனும் இலக்கியத்தையும் இயற்றினார். இந்தப் பரணி இலக்கியம் மக்களுள் ஒருவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடாயல் ‘வீரபத்திரர்’ ஆகிய கடவுளைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைந்ததாகும்.

இந்த தக்கயாகப்பரணி இலக்கியமானது - நூற்காப்பு, கடவுள்வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, காடுபாடியது, தேவியைப்பாடியது, பேய்களைப்பாடியது, கோயிலைப்பாடியது, பேய்முறைப்பாடு, காளிக்குக் கூளி கூறியது, கூழ் அடுதலும் இடுதலும், களம்காட்டல், வாழ்த்து என்ற முறையில் அமைந்துள்ளது.

ஓட்டக்கூத்தர் பலமுறை கூத்தானூரில் அரசிலாற்றங்கரையில் அமைந்த சரசுவதிதேவியை வழிபட்டுச் சிறந்தமையால் கவிங்கத்துப்பரணியின் வாழ்த்துப் பகுதியில் சரசுவதி தேவியை “ஆற்றங்கரை சோற்கிழத்தி” என்று போற்றுகின்றார்.

“ஆக்கம் பெருக்கும் மடந்தை வாழியே

“ஆற்றங்கரைச் சோற்கிழத்தி வாழியே”

கோக்கும் தமிழ் கொத்து அனைத்தும் வாழியே

கூத்தன் கவிச்சக்கர வர்த்தி வாழியே”.

பொருள் :

ஆக்கம்-செல்வம், பெருக்கும்- அதனைப் பெருக்கும், மடந்தை. இலக்குமி, சோற்கிழத்தி-கலைமகள், ஆசிரியர்-ஓட்டக்கூத்தர், ஆற்றங்கரை - அரசிலாற்றங்கரையில் சோழ மன்னர்கள் தமக்கு அளித்த கூத்தானூரில் விளங்கும் கலைமகளே இத்தமிழ்சையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளாள்.

மேலும் கலைமகளுக்கு என்று ஒருகோயில் தமிழ்நாட்டில் - கூத்தானூரில் விளங்குகிறது. மேலும் பிரமனுக்கு திருக்கண்டியூர் தலத்தின் சிவாலயத்தில் தனிச்சந்நிதியாக சரசுவதியும், பிரமனும் ஒன்றாக உள்ளனர்.

சகலாலாவல்லி அருள் பெற்ற குமரகுருபரர் :

ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் சண்டுக சிகாமணிக் கவிராயருக்கு அருமை மகவாகத் தோன்றியவர். ஜந்தாண்டுளையில் ஊமையாக இருந்து முருகன் தருளால் ஊமை நீங்கப்பெற்று கந்தர் கவிவெண்பா என்னும் சாத்திர தோத்திர

நாலை அருளிஞர். இன்னும் பல செந்தமிழ் நூல்களையும் அருளிச் செய்தவர். இவரே காசியடத்தின் (திருப்பனந்தாள் காசியடம்) முதல்வராவார் இவரால் x காசியில் (வாரணாசி) மடம் நிறுவப்பட்டது.

“ காசியில் ” குமர குருபரசுவாமிகள் இருந்த போது அங்கே முஸ்லீம் மன்னரின் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. கங்கையோடு தெய்வத் தமிழ் மறைகளும் சேர்ந்து ஒலிக்க வேண்டும் என்பது குமர குருபரர் திருவுள்ளம். அதற்காக அங்கு ஒரு சைவ மடாலயம் அமைக்க அவர் எண்ணினார்.

சுல்தான் அனுமதியும் மானியமும் இன்றி மடம் எழுப்பமுடியாது. “ முதலில் மன்னன் தன்னை மதித்து தர்பாருக்குள் அனுமதிக் கவேண்டும். பின்னர் அவனிடம் உரையாடுவதென்றால் ஹிந்துஸ்தானி (ஹிந்திமொழி) அறிதல் வேண்டும் என்று நினைந்து, சுவாமிகள் கங்கைக் கரையில் நின்றவாறு கங்கை போன்ற அபாரத்தெளிவுடனும் ஆழத்துடனும் “ சகல கலா வல்லி மாலை ” என்ற பத்துப் பா மலர்களைக் கலைத்தெய்வமாக விளங்கும் சரசுவதி பாதகமலங்களில் சூட்டினார்.

பத்தாம் பாடலில் ;

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண்ட அளவில் பணியச்செய்வாய்

என்று பிரார்த்தித்தார்.

சரசுவதி தேவி, சுவாமிகள் முன் தோன்றி அநுக்கிரகம் செய்ய, குமர குருபரர்க்குப் பக்கத்திலே வந்து நின்றது ஒரு சிங்கம், அவருக்கு ஹிந்துஸ்தானி மொழியறிவும் உண்டாகி விட்டது.

அப்புறம் கேட்பானேன் ? சிங்கம் சாதுவாக அமைந்து சாதுவை (சுவாமிகள்) ஏற்றிக்கொண்டு வரும் அதிசயத்தை சுல்தானும், தர்பாரில் உள்ள அனைவரும் கண்டு வியந்து வணங்கினார்கள்.

ஹிந்துஸ்தானியில் அவர் உரையாடியது கேட்டு சுவாமிகளைத் தவிராஜ சிங்க மாகவும் கவிச்சிங்கமாகவும் உணர்ந்தான் முஸ்லீம் மன்னன்.

காசியில் சைவத்துக்கு மடம் எழுந்தது. தமிழுக்குத் தவச்சாலை அமைந்தது. (தற்போது திருப்பனந்தாள் தலைமைமடமாக விளங்குகிறது)

---

x காசியில் - திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் கிளைமடமாக கண்ணப்ப சுவாமிமடம் உள்ளது. இத்திருமடம் இவ்வாதினத்தின் 13வது பட்டம் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் காலத்தில் நிறுவப்பட்டது. (இதன்காலம் 13-4-1787 பாரதீசக் கல்வெட்டின்படி) இத்திருமடத்தின் மூலம் இவ்வாதினம் பலசமய சமுதாயப் பணிகளையும் மற்றும் தீர்த்தயாத்திரிகர்களுக்கு மாகேஸ்வர பூசையும் நடத்தி வருகிறது.

அதனால் இத்திருமடத்தின் அதிபராக விளங்குபவர்கள் “காசிவாசி” என்ற அடைமொழியினைத் தங்கள் திருப்பெயரோடு சேர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

கோவிந்தராச முதலியார் :

* இவர் கி. பி 1874 ஆம் ஆண்டு காஞ்சி மாநகரில் அரங்கசாமி முதலியாருக்கும், கமலாம்பாள் அம்மையாருக்கும் மகவாய்த் தோன்றினார். இவரிடம் செய்யுள் இயற்றும் திறம் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்தது. பல நூல்களையும் இயற்றியவர். மேலும் பல நூல்களுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். இப்புவவர் 1. “சரசுவதி ஒருபா ஒருபஃது 2. சரசுவதி னெண்பாப்பத்து, 3. சரசுவதி கலிவிருத்தப் பத்து 4 சரசுவதி வஞ்சி விருத்தப்பத்து. 5. சரசுவதி சந்திரகலா மாலை, எனும் நூல்களை இயற்றினார்.

சரசுவதியின் அருளைப் பெற்றவர்களான காளிதாசர், அஸ்வகோஷா, பாரவி, மாகா, ஸ்ரீ ஹர்ஷா, தாந்தின், சுபந்து, பானபட்டா, ராஜ சேகரா, பர்தாஹரி, மகாகவி பிஷ்ஹா, ஹல்கா முதலானவர்களும் தெய்வீகப் பாடல்களை வழங்கியருளிய அடியார்களும், முனிவர்களும், கவிஞர்களும் இத்தேவியின் அருளைப் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

---

* த. ப. கழகவெளியீடு வாழ்வியற்களஞ்சியம் தொகுதி 8 ல் பக்கம் 215 & 216,

கல்வெட்டுகளில் சரசுவதி

திருக்கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுகள் யாவும் நமது பண்பாட்டினை யுள், நாகரிகத்தையும், சமய வளர்ச்சியையும், ஆட்சிச்சிறப்பினையும் காட்டும் வரலாற்றுக் சான்றுகளாகும். குறிப்பாக கல்வெட்டுகள் யாவும் உத்தரவு (சட்டங்கள்) முறையில் பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரங்களாகும். அம்முறையில் பல்வேறு செய்திகளைத் தன்னகத்தே கல்வெட்டுகள் கொண்டுள்ளன இங்கு சரசுவதிக்குரிய கல்வெட்டுகள் சில கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. கூத்தனூர் சரசுவதி ஆலயம் !

நன்னிலம் வட்டத்தில் கூத்தனூர் (கூத்தநல்லூர்) என்ற ஊரில் சரசுவதிக்குத் தனிக் கோயில் விளங்குகிறது. இத் திருக்கோயிலின் கல்வெட்டில் “ மலையைச் சேர்ந்த கவிச்சக்கரவர்த்திகள் பேரனார் ஆகிய கனிமபெருமானான ஓவாத கூத்தர் என்பவர் இவ்வூரிலுள்ள சரசுவதி தேவியை எழுந்தருளுவித்தார் ” எனக் கூறுகிறது.

2. திருக்கோடிகா :

திருக்கோடிக்காவில் - ஸ்ரீ திரிபுரகந்தரி சமேத ஸ்ரீ கோடிஸ்வரர் ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட கணபதி, சரசுவதி திருவுருவங்கள் முன்னால் “ விளக்கு எரிப்பதற்கு 180 கழஞ்சு பொன் தானமாக அளிக்கப்பட்டது ” என்று அக்கோயில் கல்வெட்டு கூறுகிறது.

3. ரிஷியூர் கல்வெட்டு :

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருத்துறைப் பூண்டி வட்டத்தில் உள்ள ரிஷியூர் கிராமத்தில் விளங்கும் சைலாச நாதர் கோயிலில் டை பக்கச்சுவரில் சரசுவதி தேவியின் பூசைக்கு உரிய மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி. பி 1211) கல்வெட்டு காணப்படுகிறது.

* கல்வெட்டுப்படி :

1. திரிபுலனச்சக்கரவர்த்திகள் மதரையும் ஈழமும் கருவூரம் பாண்டியன் முடித் தலையும் கொண்டு விரர் அபிஷேகமும் விஜயர் அபிஷேகமும் பண்ணி யருளிய திரிபுலனவீரதேவற்கு யாண்டு முப்பத்துமூன்றாவது மீன னாயற்று அபரபகூத்து திரயோதஸ்யும் திங்கள்கிழமையும் பெற்ற பூரட்டாதி நாள் சுத்தமலி வளநாட்டு வெண்ணிக்கூற்றத்து பெருமுருடை [யா *] ந் அரயன் திருவானைக்காவுடையானான மலையப்பியராயனென் புனப்ர.
2. பாண இசைவுதிட்டு [II *] இவ்வூரில் உடையார் திருவானைக்காவுடையார் கோயில் ஆதிசண்டேசுர தேவர் கன்மிகளுக்கு புனபிரமமாண இசைவு

* South Indian Inscriptions Vol XXIII - No : 476 - 1907.

தஞ்சைப்பிரகடிகுவரர் ஆலயத்தில் விளங்கும் இருகரங்களை உடைய சரகவது - இத்தேவியனைச் சுற்றிலும் முனிவர்களின் கூட்டம் - இந்தச்சிற்பத் தொகுதியானது அம்சமத் பேதாகமம் நூலில் உள்ளவாறு அமைந்துள்ளது. காலம்-12 ஆம் நூற்றாண்டு.

புதுடில்லி - தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் நின்ற நிலையில்
விளங்கும் சரசுவதி சிற்பம்.

**[A Standing Sarasvati Pallu, Bikaner 12th Century
A. D. National Museum-Delhi.]**

திட்டுக் குடுங் பரிசாவது என் பாரி களத்தூர்கிழவன் அரயன் ஆளவன் தாள் தன்பிதா களத்தூர் கிழவன் தில்லையுள்வில்லி பெரியாழ்வாராக கு லொத்துங்க சொழ வாண கொவரையர் பக்கல் உன்நாட்டுப்பாம்புணிக் கூற்றத்து பிழிதூரில் சிதனம் பெற்று உடையளாய் இவள் பாஹத்துக் கன்யா தானத்தா.

3. ல் எந்[று]தா இ[ன*]சந்த நிலம் எழுவெலி இந்நிலம் ஏழு வேலியில் இவளுக்கு சாத்ததாநமாக பிராமணர்க்குக் குடுத்த பொத்தகப்படி நிலம் இரண்டை சின்னம் நிக்கி இவளுக்கு நன்றாக பிழிதூரில் திருவகத்தீஸ்வர முடையார் கோயில் களத்தூர் கிழவன் தில்லையுள் வில்லி பெரியாழ்வாரான குலொத்துங்க சொழ வாணகொவரையந் பாரியை ஆதவத்துருடையான் மாதெ வந் நிதியாழ்வான் முதலியாற்கு நன்றாக எழுந்தருளினி.
4. த்த பெரிய நாயனாற்கு பூசைக்கு உடலாகக் குடுத்த பொத்தகப்படி நிலம் அரையும் இக்கொயிலில் களத்தூர் கிழவன் அரையன் தில்லையுள்வில்லி யான குலொத்துங்கசொழ வாணகொவரையந் எழுந்தரு[ளு*] வித்த ஸ்ரஸ்வதியாற்குப் பூசைக்கு உடலாக குடுத்த பொத்தகப்படி நிலம் முன் றுமாச்சித்தனமும் நிக்கிப் பெருமுடையார் திருவானைக்காவுடையார் பூசை க்கு உடலாக குடுத்த நி.
5. லம் நால்வெலி இந்நிலம் நால்வெலியும் முப்பதாவது முதல் கு[டு]த்து அநு பொகித்து வருகையில் இந்நிலத்துக்கு ப்ரமாணம் வைத்த இடத்தெல ஜிர்ணித்த தென்றும் இந்நிலத்துக்கு புனப்ரமாணம் பண்ணித்தரவெனு மென்று தாந்தார் ..... பணித்த ப்ரமாணப்படியெய் பொத்தகப்படி நிலம் நால் வெலியும் முன்பு இந்நாயநாற்கு பூசைக்கு உ[டலாக] நிர்வாந்து குடுத்தபடியே.
6. இந்நிலம் நால்வெலியும் இந்நிலவொபாதி இறையிலி நத்தவொபாதியும் உள் நிலத்துக்கு மெனொக்கின மரமும் கிழனொக்கின கீணறும் மற்றும் எற்பெ(ர)ற்பட்ட பாகாசிரிய உரிமைகளும் நிர்நிலையும் இந்நாயனாற்கு திருமாமத்துக்காணி[யாக]க் குடுத்து அனுபொ[கித்]து வருகிறபடியே திருமாமத்துக் காணு குடுத்து புனப்ரமாண இசைவுதிட்டுக் குடுத்தெந் இப் பெருமூர் உடையார் திருவானைக்கா.
7. உடையார் கொயில் ஆதிசண்டெஸ்வரதேவர் கன்மிகளுக்கு பெருமுருடை யான் அரயன் திருவானைக்காவுடையா [நா]ன மலையப்பியராயனென் உவர் அருளிச்செய்ய இப் ப்ரமாண உசைவுதிட்டெழுதினென் உப் பிழிதூற் கரணத்தாந் ஆவணமுடையாந் திருவாதவுடையாந் சிவாசுதே வனென் எழுத்து இப்படி ஸம்மதித்து இப்பொத்தகப்படி நிலம் நால்வெ [லியு]ங் குடுத்து இக்கொயிலிலே.
8. கல்வெட்டிக் குடுத்தமைக்கு இவை பெருமுருடையான் அரயன் திருவானை க்கா உடையானுன மலையப்பியராயனென் எழுத்து இப்படிக்கு இவை பெருமுருடையாந் அரயன் விரசொழனான தென்னவன் விழுப்பரைய

னென் எழுத்து இப்படிக்கு இவை களத்தூர் கிழவன் அரயன் தில்லையுள் வில்லியான குலொத்துங்கசொழ வாணகொவரையன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை களத்தூர் கிழவன் அரயன்.

9. திருமாகாள் முடையான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை களத்தூர் கிழவன் அரயன் தாயபிரான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை தெங்கக்குடையன் இரா [ச*]ரா[ச*] தெவநான அழகிய சொழுவெளான் எழுத்து : உ.

The king is called Tribhuvanaviradeva ' who took Madurai etc. The details of date are given as Mina. ba, 13, Monday. Purattadi yielding the equivalent A.D 1211, March 14: f'd n 19, This is stated to be a renewal deed (punapramana - isaivutittu - given by Arayan Tiruvanaikkavudaiyan alias Malaiyappiyarayan of Perumur in Vennikkurram a division of Sutamali - valanadu to the temple of Tiruvanai - kavudaiyar at that place (Perumur) by which he confirmed the gift of 1 veli of land (out of seven situated at Pilisur) which he had made in the 30th year of the king for the expenses of worship in that temple. The supporting document for that grant having been worn out (and last) in the meanwhile the tanattar of the temple applied to him for another authority. The seven veli of land is said to have been the stridhana of the donor's deceased wife Arayan Alavandal from her father Kalattur Kilavan Tillaiyulvilli Periyalvar alias Kulottungasola - Vanakovaraiyar and to have become his property by marriage. Of the remaining 6 Veli, two are said to have been presented by him to Brahmanas as sradaha - dana in memory of his wife half a veli for worship of god Periya - Nayanar installed in the temple of Tiruvagat - tisvaramudaiyar at Pilisur by Vanakovaraiyar's wife (donor's mother - in - law) and 3 ma and odd of land for worship of goddess Sarasvatiyar consecrated by Vanakovaraiyar himself. The gift to the two deities in the temple evidently accounts for the existence of this comprehensive grant at this place.

4. கவடி கூறும் செய்தி

தஞ்சை நாயக்க மன்னராக விளங்கிய விஜயராகவ நாயக்கர் அரண்மனையில் சரசுவதி திருவுருவம் பதித்த கோடியின் (சரதாத்ஷஜ்) கீழ் மன்னர் அமர்ந்துகொண்டு தகுதியுடைய பெருப்புலவர்களை நூல்களைப்பற்றி சம்பாஷணை மற்றும் ஆராய்ச்சியினை மேற்கொள்வர் என்ற செய்தி *ராஜகோபால விலாசம் எனும் தெலுங்க நூலில் காணப்படுகிறது.

* ' ராஜகோபால விலாசம் ' எனும் கவடி தஞ்சை சரஸ்வதிமகாலில் உள்ளது.

சிதம்பரம் :

சிதம்பரம் ஸ்ரீ சபாநாதர் கோயிலில் புத்தக சாலை ஒன்று இருந்தமையினை அங்கோயிலின் கல்வெட்டு கூறுகிறது. அக்காலத்தில் கோயில் நூலகத்திற்கு “சரசுவதி பண்டாரம்” என்ற பெயர் வழங்கப்படும். அவ்வகையில் அக் கோயிலின் சரசுவதி பண்டாரத்தில் பல சுவடிகள் விளங்கும். சுவடிகளைப் படிக்கவும், பார்க்கவும், எழுதவும் சிலரை நியமித்திருப்பார்கள்.

அவ்வகையில் ஐடி கல்வெட்டில் ஸ்ரீ சரசுவதி பண்டாரத்தில் வருகின்ற அன்பர்களுக்கு சுவடியினை அளித்ததுக் காட்டவும், படித்துக்காட்டவும், மேலும் புதிய நூல்களை எழுதவும், படிஎடுக்க வேண்டியும் (எழுதிக் காட்டவும்) சிலர் இருந்தனர்.

சரசுவதி தேவியை வழிபடுவேர் சரசுவதி கணத்தார் என்றும் கூறுவர்.

சரசுவதி தேவி திருவுருவம் அமைந்த பாரதிய ஞானபீடம் விருது

.....

ஞானபூமியான இந்தியாவில் மிக உயர்ந்த பரிசாகக் கருதப்படுவது ஞான பீடப்பரிசு. ஆண்டு தோறும் இது அளிக்கப்படுவது பற்றி நாம் செய்தித் தாள்களில் படிக்கிறோம், ஞான பீடப் பரிசு தொடங்கியது எவ்வாறு? என்பது பற்றி இங்கு விளக்கப் படுகிறது.

அறக்கட்டளை அமைத்தல் :

1944 -ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 18 ம் தேதி வாரணாசியில் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்த மேதைகள் அகில இந்திய கீழ்த்திசை அகாடமி கட்டினர். இவர்களுக்கு ஒரு கலக்கம்.

பழைய சர்ஸ்கிருத, பிராகிருத, பாலி மொழி நூல்கள் கேட்பாரற்று அழிந்து கொண்டிருப்பதைப் பற்றித்தான் அக்கலக்கம். வெற்றுப் பேச்சுகளிலேயே காலம் கழிந்து விடவில்லை, செயல் துரிதமாய்த் தொடங்கி, தொடர்ந்தது. ஸ்ரீ சாந்தி பிரசாத் ஜெயின் தலைமையில் ஓர் அறக் கட்டளை நிறுவப்பட்டது. அந்நாளில் அதன் குறிக்கோளும் திட்டங்களும் தெளிவாய் வரையறுக்கப் பட்டன. வித்தை சம்பந்தமான அச்சேருத அரிய நூல்களை வெளிக் கொணர ஆய்வுகள் புரிவது, மக்களின் உயர்வுக்கு சமகால இந்திய இலக்கியங்களைத் துளிக்கவைப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப “**ஸ்ரீததி தேவி கிரந்தமாலா**”, “**லோகோதய கிரந்தமாலா**” என்ற இரண்டு பதிப்பகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

கி. பி. 2ம் நூற்றாண்டுச் சுவடி !

இதில் ஒரு விசேஷம். ஸ்ரீததி தேவி என்ற பெயர் எப்படி நுழைந்தது ? ஸ்ரீ சாந்தி பிரசாத் ஜெயின் என்ற குமாரனையும் ஸ்ரீ மதி ரமா ஜெயின் என்ற தன் மருமகளையும் கொண்டு அரிய இலக்கியங்களைச் சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி வழிகோலிய அன்னையே ஸ்ரீததிதேவி. இப்படி வெளிவந்த ஓர் அரிய நூல் மகாபந்த, இதை ஒரு சாஸ்திரமாகவே பூஜித்து வந்தனர். ஆனால் இது எதைப் பற்றியது, இதில் என்ன உள்ளது என்பதெல்லாம் மர்மமாகவே இருந்தன, இருந்ததெல்லாம் ஒரே ஒரு ஒலிச்சுவடிக் கத்தைதான்.

அதில் புரியாத எழுத்து, “**ஸுபேதரி**” கோயில் நூலகத்தில் அடக்கமாயிருந்தது. அந்தத் தரிசிப்பதற்கு யாத்ரீகர்களின் வரிசை நீண்டு கொண்டே போனது. ஞான பீடப் பண்டிதர்கள் இம்மொழியை ஆராயும் பொழுது சில அற்புத விஷயங்கள் வெளிவரலாயின. கி. பி 2-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இச் சுவடி “**ஆசார்ய பக ஆசார்ய பகவந்த பூதபலி**” என்பவால் “**ஹலே கன்னட**” (பழைய கன்னடம்) மொழியில் எழுதப்பட்டது. சமணத்தத்துவங்களில் “**கம்**” என்பதைப் பற்றியதாயிருந்தது ஸ்ரீததி தேவி கிரந்தமாலா பிரசுரத்தார் இதை 7 சம்புடங்களாக - (Volume)3000 பக்கங்கள் கொண்டதாக ரூ 90, 000 செலவில் அச்சிட்டனர்.

ஆதாரம் : — தமிழ்மணி (தினமணி) செப்டம்பர் - 21 ம் தேதி 1991 -
வெ, நாராயணஸ்வாமி.

இந்திய அரசின் (Govt of India) மிக உயர்ந்த ஞானபீட
விருதின் சின்னமாக விளங்கும் சரசுவதி சிற்பம்.

புத்த சமயச் சிற்பம்

நேபாளநாட்டில் விளங்கும் இச்சிற்பத்தில் வாகீஸ்வரர் உடனாய சக்தி சரசுவதி அமர்ந்தநிலை. (காலம் கி.பி.1815) சீழ்புகுதியில், யானைகளின் மேற்புகுதியில் பத்மபீடம்.

இதிலிருந்து அழியும் நிலையிலிருந்த பல சுவடிகள் நூல்களாயின. சம்ஸ்கிருதம் 40, பிராகிருதம் 12, பாவி 1, ஆபபிரம்ச 9, ஹிந்தி 12, கன்னடம் 2, தமிழ் 1. பிராகிருதத்திலிருந்து ஆங்கிலம் 1.

பாரதீய ஞான பீடம் அமைவிடம் :

இலக்கியம், கலாசாரம், கலை இம்முன்றையும் எடுத்துக்காட்டும் நம் தேசியப் பறவையாகிய மயிலின் உருவம் வாசலில் வரவேற்கிறது. இடம் விக்யான் பவன் தில்லி. இந்த பவனின் உள்மண்டபத்தில் பிருமமாண்ட சரசுவதி உருவம். வீணைக்கடியில் பாகுபலி. அதன் இடப்புறம் இதற்கு முன் ஞானபீடப் பரிசு பெற்ற காட்சிகள்; பரிசு நூல்கள். இந்திய மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்ப்புகள். வலப்பக்கத்தில் ஞானபீட வெளியீடுகள்.

ஞானபீடத்தலைமை அலுவலகம் முதலில் கல்கத்தாவில் இருந்தது. பின்பு தில்லிக்கு மாறியது. பதிப்பகம் வாரணாசியில் தர்மகர்த்தா ரமஜெயின் ராமகிருஷ்ண டால்மியாவின் புதல்வி.

ஞான பீடம் பரிசு பெற வேண்டுவன : (தகுதி)

இந்த ஞானபீடம் பரிசுஇப்பொழுது 15 இந்திய மொழிநூல்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஆக்கப்பூர்வமானதும் நடைவளம் கொண்டதுமான நூல்கள் பரிந்துரைக்கப்படும். நூல் ஐந்தாண்டுகளுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டதாயிருக்க வேண்டும் என்பது மரபு. பரிந்துரைக்கும் அங்கத்தினர்கள் 3 ஆண்டுகள் செயல்படுவார்கள். ஏதாவது ஓர் ஆண்டில் தரமான நூலே இல்லை என்றால் பரிசு அளிக்கப்படமாட்டாது.

ஞானபீடம் பரிசின் சின்னம் :

இந்த ஞானபீடப் பரிசின் சின்னம் (உருவம்) வாக்தேவி (சரசுவதி) ஆவாள். கி. பி. 1034ல் போஜமகாராஜனால் தாரா (உஜ்ஜயினி) நகரில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சரசுவதி ஆலய பிரதிமத்தின் (உருவம்) நகல் இதுவே ஆகும். * இந்தப் பிரதிமம் இப்பொழுது லண்டனில் உள்ள பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இப்பிரதிமத்தை ஏற்றுச் சில மாறுதல்களை இப்பரிசில் செய்துள்ளனர். இந்த பிரதிமத்தின் சிரசின் பின்னால் பாமண்டலம், அதில் மூன்று ரேகைகள், புகழ்பூத்தமதுரா (கங்காவி) சமண தோரணமான ரத்ன திரயத்தைக் குறிக்கிறது. பஞ்சலோகத்தினால் இந்த உருவமைச் செய்து வழங்குவர், மேலும் பரிசு பெற்றவருக்கு 1.5 லட்சமும் அளிக்கப்படுகிறது. இப்படிமத்தின் கீழே பத்ம பீடம் 14 இதழ்களைக் கொண்டுள்ளன இது 14 இந்திய மொழிகளைக் குறிப்பிடுவதாகும், மேலும் வாக்தேவியின் (சரசுவதி) கரங்களில் கமண்டலம், பத்மம், அக்கமரலை (ஜபமாலை) சுவடி மற்றும் அணிகலன்கள் அணியப்பெற்று இத்திருவுவம் விளங்குகிறது.

x லண்டன் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள வாக்தேவி உருவமும் விளக்கமும் பிறிதொரு இடத்தில் உள்ளது. முன்பகுதியில் காண்க; இச்சிலையின் முன்கரங்கள் பின்னமாயுள்ளது.

ச ர க வ தி பூ ஜா வி தி

(திருவாவடுதறை ஆதீனத்தில் இருந்துவருகின்ற
சம்பிரதாய ஷட்டிஸ் உள்ளவற்று)

பூசாத்தானஞ் சுத்திசெய்து பூசாவுபகவான்மதாச் சேகரித்துக் கொண்டு
சுகாசனமாக இப்பந்து கரங்காசம் அங்க நிபாசம் பண்ணுர்படி ; ஒம்ஐம்
இருதையாய நமஹ ஓஐஐம் சீரே கவஹ ஓஐஐம் ரிகாப ஹேஷ்டி ஒம்ஐம்
கவசாயவும் படுஓஐஐம் நேத்திராய நமஹ ஓஐஐம் அத்திராயப்படு என்று
நியாசங்கள் பண்ணிப் பாத்திரசுத்தி செய்து இருதையத்தாற் சலர்பூரித்துச்
சந்தனம் புஷ்பம் அபுத ஊஷுத போட்டுச் சாராநியார்க்கியத்துக்குப்
பிரணவமும் விசேஷத்துக்குத் தன்னுசனமூத்தி மூலமும் ஊங்கமந்திரமுமாகிய
இவற்றாலர்ச்சித்து அபிர்ந்திரித்துத் திருபந்தனம் அவதண்டனம் தேனுமுத்திரை
கொடுத்துத் தன்னையும் பூசாத்தானத்தையும் திரவியங்களைபுர் அர்க்கிய
சலத்தாற் புரேட்சித்துப் புனிதார்க்கிப் பூதசுத்தியந்திரியாகத் தானசுத்தி
திரவியசித்தி மந்திரசுத்தி விநாயக பூசையஞ் செய்து வலப்புறத்திலே
துர்க்கையைத் தியானித்துப் பூசிக்க, அத் துர்க்கையின் தியானம்.

மதுசைடவரைக் கொன்ற அவதாரமும் மகிஷவாகனமும் இரதநச் சுவாலை
ரூபமும் சிங்கவாகனமும் சந்திரமௌலியும் ஒருமுசமுர் திரிநேத்திரமும் வலக்கா
நான்கில் சூலம் அபபுகர் சக்கரமும் இடக்கா நான்கில் சுத்திகபாலம் தனுசு
சங்கமும் பீதாம்பரமுமுடையவளாய் பிரசன்ன மாயிருக்கப்பட்ட துர்க்கையைத்
தியானித்து ஆசனமூர்த்தியால் அர்ச்சித்துச் சாத்தி நேத்திரங் கொடுத்து மூலத்தால்
ஆவாகனமும் இருதையத்தால் தாபனஞ் சந்நிதானஞ் சந்நிரோதனமுஞ் செய்து
வேண்டிக் கொண்டு சுவாகாந்தார்க்கியங் கொடுத்து இருதையாதி அங்கங்களில்
இருதையாதிகளா லர்ச்சித்து நிசித்து திக்குபந்தனம் அவதண்டனம் தேனுமுத்
திரை மகாமுத்திரையுங் கொடுத்துப் பாத்தியாசமனார்க்கியம் தூபதீபங் கொடுத்து
எண்ணெய்க் காப்பு முதற் பானொபிஷேகம் பண்ணி அர்க்கியங் கொடுத்துத்
திருவொற்றாடை சாத்திப் பிவிட்டஞ் சந்தனம் மாலைசாத்தித் தூபதீபம் அர்க்கியங்
கொடுத்து அர்ச்சனை பண்ணுர்படி முகத்திற்.

ஓம் சுரேஸ்வரியை நமஹ ஓம் துர்க்கையை நமஹ என்றர்ச்சித்துப்
பின்பு சர்வாங்கத்திலுமாக ஓம் சித்திதாயிநீநியை நமஹ ஓம் சர்வேஸ்வரியை
நமஹ ஓம் ருத்திர பத்நியை நமஹ ஓம் நாராயணியை நமஹ ஓம் ஜயந்தியை
நமஹஓம் மங்களாயை நமஹ ஓம் காளியை நமஹ ஓம் காபாலியை நமஹ
ஓம்காமாயை நமஹ ஓம் சிவாயை நமஹ ஓம் திருத்திரையை நமஹ ஓம் மகிஷா
சுரமர்த்தனியை நமஹ ஓம் வீஸ்வநாதாயை நமஹ என்றர்ச்சித்துப் பின்பு இடப்
புறத்திலே இலக்ஷ்மியைத் தியானித்துப் பூசிக்க, இலக்ஷ்மியி தியானம் :

செந்தாமரை யாசனமும் ஒருமுகமும் சிவந்த ரூபமும் வலக்கையிரண்டில்
தாமரைப் பூவும் அபயமும் இடக்கையிரண்டில் தாமரைப்பூவும் வரதமும்
வெள்ளை வஸ்திரமும் உத்தரீயமுமுடையவளாய் இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு
யாண்களாலே போற்றிடங் கொண்டபிஷேகம் பண்ணிப் பட்டவளாகத்
தியானித்து ஓம் ஐம் மகாலக்ஷ்மி யாசனையை நமஹ ஓம் ஐம் லக்ஷ்மி
மூர்த்தியை நமஹ என்று ஆசன மூர்த்தியாலர்ச்சித்துச் சாத்தி நேத்திரங்
கொடுத்து.

ஓம் ஐராகாலக்ஷ்மியை நம என்று; ஞாலத்தாலாவாகனம் செய்து அந்த மூலத்தாலேயே சந்திரானஞ் சந்திரோதனஞ் செய்து வேண்டிக் கொண்டு சுவர கார்தார்க்கியங்கொடுத்து இராதைய மூலத்தாலாச்சிச்சு நிசித்து ஏகத்துவம் பண்ணித்திக்கு பந்தன மலகண்டனம் தேனு முத்தியாயும் கொடுத்துப் பாத்தியாச மனார்க்கியங் கொடுத்தத் தூப தீபம் பணிமாறி ஆச மனார்க்கியங் கொடுத்து எண்ணெய்க் காப்பு முதல் சந்தனக் குழம்பு வரை பாஷாணபிஷேகம் பண்ணி யர்க்கியம் புரோட்சித்தத் திருவொற்றாடை பரிவட்டஞ் சந்தனம் மாலை ஆபரணஞ்சாத்தி மர்ச்சனை பண்ணும்படி; ஓர் சரஸ்வதியை நமஹ ஓம் மகாலக்ஷ்மியை நமஹ ஓம் வரப்பிரதாயை நமஹ ஓம் தேவியை நமஹ ஓம் லோக நாயகியை நமஹ ஓர் பத்மாவயை நமஹ ஓம் பத்மப் பிரியையை நமஹ ஓம் விஷ்ணு வல்லபாயை நமஹ ஓம் வரதாயை நமஹ ஓம் சிவபூச்சியாயை நமஹ ஓர் கண்டவாயை நமஹ ஓம் மகா கல்மீயை நமஹ என்ற்ச்சித்துப் பின்பு மத்தியத்துள்ள ஏட்டிலே சரகவதியைத் தியானித்துப் பூசிக்க. சரஸ்வதி தியானம் :

லெண்டாமரை அகமும் பாத நீறும் சடாமபுமும் ஒரு முகமும் மூன்று கண்களும் சாதிற் கண்டலமும் நாக்கு புயங்கமும் அன்றலில் வலக்கை யிரண்டில் அபஞ் சொமாதையும் இடக்கையிரட்டில் வரதம் புஸ்தகமும் பூரைசக்திரமுகமும் வெள்ளை வஸ்திரமும் மத்தியமாயும் உடையவளாகத் தியானித்து ஓர்ஐம் சரஸ்வதி யாசனம் நமஹ ஓர்ஐம் சரஸ்வதி முர்த்தியே நமஹ என்று அர்ச்சித்து நேத்திரங் கொடுத்து ஓர்ஐம் சரஸ்வதியே நமஹ என்று ஆவாகனம் பண்ணி இரதையக்கடற் குரபஞ் சந்திரானம் சந்திரோதனம் செய்து வேண்டிக் கொண்டு சுவரகார்தார்க்கியங் கொடுத்து இரதைய முதல் நிசித்து ஏகத்துவம் திப்யந்தனம் அலகண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரை கொடுத்துப்

பாத்தியாச மனார்க்கியங் கொடுத்தத் தூபதீபம் பணிமாறி எண்ணெய்க் காப்புமுதல் சந்தனக் குழம்பு வரை பாஷாணபிஷேகம் பண்ணிச் சுவரகார்தார்க்கியங்கொடுத்துத் திருவொற்றாடை சாத்தி சந்தனம் பரி வட்டம் திருமாலை கங்காததி தரித்து ஆபரணகந்தித்து அர்ச்சனை பண்ணும் படி; ஓர்ஐம் சரஸ்வதியை நமஹ ஓர் கியும் மகா தேவியை நமஹ; ஓர்ஐம் கியிஞ் சௌவர் வாக்த வாகனியை நமஹ ஓர் கியிஞ் சுவர்த்திரியை நமஹ என்று பொதுவாக முன்னர்ச்சித்து அர்க்கியம் தூபதீபம் ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துப் பின்னர் அங்க பூசை பண்ணும்படி : ஓர்ஐம் சரஸ்வதியே நமஹ பாதபூசை யாயி யெனறு பாந்திதம் ஓர்ஐம் சரதா நமஹ சாறு பூசையாயி என்று சாறுவிலும் அதாவது முழந்தாவிலும் ஓர்ஐம் வாகிஸ்வதியை நமஹ என்று ஊருவிலும் அதாவது துடையிலும் ஓர்ஐம் வாகிஸ்வதியை நமஹ வென்று கடியிலும் அதாவது அலையிலும் ஓர்ஐம் சுவர்த்திரியை நமஹ என்று நாடியிலும் ஓர்ஐம் காயத்திரியை நமஹ என்று உதரத்திலும் ஓர்ஐம் நாதாயை நமஹ என்று தனத்திலும் ஓர்ஐம் விடுச வல்லபாயை நமஹ என்று இரதையத்திலும் ஓர்ஐம் பிரணவ முரிசுணியை நமஹ என்று புயத்திலும் ஓர்ஐம் புஸ்தக ஸ்தாயை நமஹ என்று அஸ்தத்திலும் ஓர்ஐம் கற்புக்கிரியையை நமஹ என்று கண்டத்திலும் ஓர்ஐம் தாத்திரியை நமஹ என்று கன்னத்திலும் ஓர்ஐம் சிவ வித்திய வாகினியை நமஹ என்று

ஓம்ஐம் கமலாக்ஷியை நமஹ என்று நேத்திரத்திலும் ஓம்ஐம்காமாக்ஷியை நமஹ என்று இலாடத்திலும் ஓம்ஐம் சாந்தரூபிண்ணியை நமஹ என்று சிரசிலும் ஓம்ஐம் சரஸ்வதியே நமஹ என்று சர்வாங்கத்திலும் அர்ச்சித்துத் தூபதீபங் கொடுத்து நானாவிதமான நிவேதனங்களை மூன்று கூடுக்கி வைத்து அவற்றில் அத்திரத்தாலர்க்கியம் புரோட்சித்துப் பௌத்திரம் வைத்து நாற்சுத்திபண்ணி மிருத்திஞ் சயத்தாலொருதர மபிமந்திரித்து தாளத்திரையந் திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரை கொடுத்துத் தூர்க்கையை சுவாகா பகாக்ஷாமியை சுவாகா சரஸ்வத்யை சுவாகா வென்று நிவேதித்துப்பானிய முங்கொடுத்து முகவாசம் பண்ணித் தாம்பூலம் நிவேதித்து அர்க்கியங் கொடுத்துத் தூபதீபம் பணிமாறி ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துக் கற்பூரங் கண்ணாடி குடை ஆலவட்டம் சாமரை விசிறி பணிமாறி ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துச் செபித்துச் சாத்திப் பின்பு பத்திரவகையா லர்ச்சனை பண்ணும்படி ஓம்ஐம் சாரதாயை நமஹ மல்லிகை ஓம்ஐம் சதுர்முக பத்மனியை நமஹ. முல்லை ஓம்ஐம் பாரகியே நமஹ குருக்கத்தி. ஓம்ஐம் ஞானகலாயை நமஹ மாதுளை. ஓம்ஐம் சுவேத பத்மாயை நமஹ புன்னை. ஓம்ஐம் கதம்பவன வாசினியை நமஹ ஈகிழ். ஓம்ஐம் வாணியை நமஹ சண்பகம். ஓம்ஐம் தளளாங்கியை நமஹ கடம்பு. ஓம்ஐம் புஸ்தக ஹஸ்தாயை நமஹ தாழம்பூ. ஓம்ஐம் ஹிரண்ய சந்திரினியை நமஹ செம்பருத்திப்பூ. ஓம்ஐம் சரஸ்வதியை நமஹ செங்கழுநீர்ப்பூக்கொண்டர்ச்சித்துத் தோத்திரம் பிரதக்ஷணம் பண்ணி அர்பால் தர்க்கை பூசை இலக்ஷ்மி பூசையுஞ் செய்து புஷ்பஞ் சாத்திப் பராமுகார்க்கியங் கொடுத்து அர்க்கியங்களை இருதையத்தி லொடுக்கிக் கொண்டு பின்பு ஆயுத பூசை பண்ணும்படி சுவத்திராய நமஹ ஆந்தோளிராய நமஹ * துஷ்டாய நமஹ கௌய நமஹ.

அஸ்ஸராஜாய நமஹ இனி ஆயுத வகை கட்காயநம் வச்சிராய நம அருணாயநம் டமருகாய நம துலாயநம் சாபாயநம் பாணாயநம் கதாயநம், சத்தியை நம, பிண்டி பாலாயநம், தேராயநம், முசலாயநம், சுசின்தனோநம், முற்றாயநம், சங்காயநம், சக்கராயநம், காலனாயநம், சர்வாயுதாயநம், வென்றிந்தப்படி யாயுத மர்ச்சனை பண்ணி யிந்தப்படி நவராத்திரி பூசை செய்து தசமியுந் பூசை செய்து பராமுகார்க்கியங் கொடுத்து அர்க்கியங்களை யு மொடுக்கிக் கொள்க.

ஆந்தோளி - சிவிகை. இது மலை நாட்டுச் சொல்.

சரசுவதி பூசாவிதி முற்றிற்று

* இந்த சரசுவதி பூஜாவிதி - இவ்வாதின் " நித்தியகர் மானுஷ்டான சிவபூஜாக்கிரியாதிகள் " என்னும் ஏட்டில் உள்ளவாறு கொடுக்கப்பட்டதாகும். இம்முறைப்படி இன்றும் இத்திரு மடத்தில் பூசைகள் செய்யப்படுகின்றன. ஷே கையெழுத்துப் பிரதியானது ஆதின சரசுவதிமகால் நூல் நிலைய ஆய்வுமையத்தில் உள்ளது

மேலும் சிவதிட்சா மண்டல அமைப்புமுறையில் வாகீஸ்வரர் வாகீஸ்வரி விளங்குவர்.

பாலாசரஸ்வதி

மத்திம தசதாளத்தில் பாலாசரசுவதி. (இதில் சிருக்,
சுருவம் கொண்ட முத்திரைகளை வைத்தலும் ஒரு
முறையாகும்)

சிறந்த நூற்குறிப்புகள்

வாகீசி (வாக்கின் தலைவி) :

- (1) ..... வாगीஷ்யாகுதிரூபதே ।
 இவ்வேத பவாசனா சீனா ஶுக்ருவரீர் சதுர்புஜா ॥ 78
 ஜடாமகூட சங்குதா ஶுக்ருகூடல மண்டிதா ।
 யஜோபவீதிநீ ஹர ஶுக்ருகா ஶரண ஶூபதா ॥ 79
 துக்ருகவசனா தேவீர் நேத்ர த்ரய சமந்விதா ।
 ச த்ரயந்நக்ஷிணேஹஸ்தே வாஶஹஸ்தே து புஸ்தகம் ॥ 80
 த்ரயக்ஷிணே வாஶஸாலா ச கரகம் வாஸகே கரே ।
 வாगीஷ்யாகுதி ராஶ்யாநா .. .. ॥ 81

பூர்வ காரணம் - ஶ்ரீமான த்ரயதாலவிதி பதலம் - 12

.... வாக்கீஸ்வரின் உருவம் கூறப்படுகிறது. வெண்ணிறத் தாள், வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பாள் ஶசடை முடிக்கொண்டாள்; முத்துக் காதணி ஒளியால் திகழ்வாள்;* முந்நாலணிந்தாள்; முத்தாரங் கொண்டாள்; வெள்ளுடையாள்; + முக்கண்ணுடைத்தேவி; எழுதுகோல் வலக்கரத்தும்; இடக் கரத்தில் ஓலைநறுகுகளும் (புத்தகம்) கொண்டாள்; (மேல்) வலக்கரத்தில் கண்மணிமாலை (ருத்திராட்சம்)யும்; இடக் கரத்தில் குண்டிகையும் தாங்கியவள். இவ்வாறு வாக்கீஸ்வரியின் திருவருச் சொல்லப் பெற்றது.[78to81]

பூர்வகாரணம் 12 பெண்ணுரு உயரளவுவிதிப்படலம்.

பூர்வகாரணகமம் :

பிரமாணி (பிரமனின் படைப்பாற்றல்)

- ... ப்ரணயாகுதிரூபதே ।
 சதுர்புஜா விஸாலாக்ஷி தஸ காஞ்சன சநிமா ॥ 87
 வரதாபயஹஸ்தா ச கமண்டலவக்ஷமாஸிகா ।
 ஶ்ஞ்ஞவஜா ஶ்ஞ்ஞரூடா ஜடாமகூடதாரிணி ॥
 இவ்வேதபவாசனா சீனா ப்ரஹ்மணி ஹரூபிணி ॥ 88

[0; X; + இக்குறிப்புக்களால் சரகவதி அன்னை உபையின் ஆம்சமாக ஆராதிக் கப்படல் காண்க].

... பிரமாணியின் உரு கூறப்படுகிறது. நாற்கரத்தாள்: அகன்ற விழியாள்; உருக்கிய பொன்னென ஒளிர் நிறத்தாள்; அஞ்சுவென்ற துதியாம் வலக்கரத்தாள்; வழங்கிடும் வரதம் இடத்தினில் கொண்டாள். மேற்கரங்களில் குண்டிகையும் செபமாலையும் கொள்வாள். அன்னக் கொடியாள்; அன்னப்பறவை ஊர்தியாள்; சடைமுடி அணிந்தாள்; வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பாள் (என) பிரம் சத்தியாம் பிரமாணியைக் கொள்க. || 87 - 88½ ||

அஜிதாகமம் - கிரியாபாதம் - 36வது படலம் :

“ ஸரஸ்வதி ”

सारखतं अतोरूपं चतुर्हस्तं त्रिलोभनम् ।
व्याख्यानं अक्षमालां च पुस्तकं च कर्मडलुम् ॥
दक्षिणैतरयोश्चापि दधत् श्वेताञ्जमध्यगात् ।
सुस्थितं द्विभुजं चापि द्वित्रैत्रं तत्प्रकल्पयेत् ॥

(i) நாற்கரத்தாள்: முக்கண்ணினாள்; சின்முத்திரை; செபமலை; புத்தகம், கமண்டலம் கொண்டாள்: இவ்வாறு வலத்தும் இடத்தும் கொள்க

(ii) இருகரங்களுடையளாய்க் கொள்ளின் இருகண்கள் கொள்க.

இரு உருவங்களிலும் வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பவளாயோ நின்றவளாயோ கொள்க.

மதங்கபாரமேசுர ஆகமம் :

கிரியாபாதம் - 14வது படலம் :

“ பிரம்மாவின் உரு ”

अक्षसूत्रधरः श्रीमान् सोदकेन च शोभिना ।
सकर्मडलुना हस्ते चतुर्वक्त्रः पितामहः ॥

அனைத்து ஆன்மவர்க்கத்தின் பிறப்பிடமானவர்; நான் முகத்தார்; இபாலியும் அழகுடைத் திரு முகத்தார்; நீர் நிறைந்த அழகால் திகழும் கமண்டலமும் செபமாலையும் கொண்டார். [பிற இருகரங்கள் அபயவரதம் என்பது தேவருபங்களின் பொது விதி].

அஜிதாகம கிரியாபாதம் - 36 ஆம் படலம் :

ब्राह्मं चतुर्भुजं रूपं जटामकुट संयुतम् ।
चतुर्वक्त्रं प्रसन्नास्यं सर्वाभरणभूषितम् ॥

நான் முகர்; நாற்கரத்தர்; சடைமுடிகொண்டார். மகிழ்
வொளிதிகழ் முகத்தர்; பலவகை அணிகளணிந்தார்; இவ்வாறு பிரம்ம
உருவினைக் கொள்க.

உத்தரகாமிகாகமம் : (நவராத்திரி)

“ கन्यां गते सवितरि शुक्लपक्षेऽष्टमीयुता ।
मूलनक्षत्रसंयुक्ता सा महानवमी स्मृता ॥
आश्वयुक्शुक्लपक्षे वा अष्टमी मूलसंयुता ।
सा महानवमी नाम्ना त्रैलोक्येऽतिसुदुर्लभा ॥
अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मातरमस्मिकाम् ।
पूजयित्वाश्वयुक्मासि विशोको जयति द्विपः ॥
(उत्तरकामिके 77 2-4)”

பூர்வகாரணாகமம் : (நவராத்திரி)

“ देव्यग्रे दक्षिणे वापि मण्डपे समलंकृते ।
ऐशान्ये चोत्तरे वापि लक्ष्मीं दुर्गां च भारतीम् ॥
गौरीभिमायमन्त्रेण बद्धा प्रतिसरं बुधः ।
नानाशक्त्यादिसंयुक्तं नानायुधादिसंयुतम् ॥
प्रथमादि नवम्यन्तं दिनं प्रति प्रपूजयेत् ।
तथा तद्दिनमारभ्य नानाशक्तिजवं बुधः ॥
मूलदेव्यग्रके वापि अन्ये च मण्डपादिके ।
अलंकृत्य च देव्याश्च विनोदालोकनं नयेत् ॥
यथावित्तानुमारेण नवनैवेद्यमेव च ।
धूपदीपोपचारैश्च मन्त्रपुष्पाणि दापयेत् ॥
इष्टकाम्यार्थसिद्धयर्थं जनान्सर्वान्प्रदर्शयेत् ।
होमकार्यं द्विकालं च राज्यां चोत्सवमाचरेत् ।
(पूर्वकारणे 127 2 ३० - 8 पृ०)

விமலாகமம் : (பிரமன் பிரதிட்சை)

(Vimalagama, 30, 1-3a :)

“ அथातः संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मस्थापनसुत्तमम् । पवित्रं परम पुण्यं पूर्णं पापविनाशनम् ॥
सर्वसिद्धिकरं दृणां शिवालयशुभायकम् । ब्राह्मणानां स्थिरं नित्यं राजराष्ट्रशुभंकरम् ॥
वीरभद्र विशेषेण शृणु साधु समाहितः । ”

(Vimalagama 30, 10b-15a :)

“ प्रासादस्योत्तरे भागे मण्डपं चतुरश्रकम् । अष्टद्वयन्तम्भयुतं चतुर्द्वारं सुतोरणम् ॥
वितानध्वजसंयुक्तं नानालंकारसंयुतम् । दशायुधसमायुक्तमष्टभङ्गलशोभितम् ॥
दर्भमालासमायुक्तं कारयेत्तुप्रयोगतः । तन्मध्ये वेदिकां कुर्याद्दृष्टवेदिमन्विताम् ॥
प्रधानं वृत्तकुण्डं तु चतुरश्रं तु पूर्वके । त्रिकोणं यन्दिशभागे पश्चिमे पद्ममेव च ॥
उत्तरे योनिकुण्डं तु कारयेत्क्रमशः सुधौ । ब्राह्मणान्भोजयेत्तत्र पुण्याहं वाचयेत्ततः ॥

விமலாகமம் : (பிரமன்)

(of Vimalagama, 30 8b-10a)

ग्रामं प्रदक्षिणीकृत्य सर्ववैभवंसंयुतम् । नृत्तगीतप्रवाद्यैश्च स्तोत्रमङ्गलवाचकैः ॥
नद्यां वापि तटाके वा पुण्यतीर्थे विशेषतः । जलाधिवासनं कुर्याद्वेदघोषैः समन्वितम् ॥
A : नाभिमग्नजले A : कालवेरं

(of Vimalagama 30, 5-b + 8a)

जलादुत्तीर्य लोकेशं प्रच्छादनपटेन च । संवेष्ट्य दिव्यसर्वाङ्गं कूर्चयुग्मेन बन्धयेत् ॥
शालिभिस्तुण्डुलैश्चैव दर्भैः पुष्पैश्च कम्बलैः । कारयेत्पञ्चशयनं तन्मध्ये प्रतिमां न्यसेत् ॥
प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रं च गन्धपुष्पैः समर्चयेत् । कौतुकं बन्धयेद्धीमान्ब्रह्मजज्ञानमन्ध्रतः ॥

(of Vimalagama, 30, 18b- 0)

प्रतिमायाः शिरोदेशे ब्रह्मकुम्भं प्रकल्पयेत् । तिमृभिः शक्तिस्तयुक्तां कारयेद्दूर्ध्वनीं
ततः ॥
ततो दिव्यऋषीन्सप्त सप्तकुम्भेषु पूजयेत् । दिक्पालानष्टकुम्भेषु पूजयेत्क्रमशस्तथा ॥
रक्तैर्वस्त्रैः फलैः कूर्चैः पुष्पैः कुम्भान्प्रभूजयेत् ।

காமிகாகமம் : (பிரமன்)

(of Kamikagama, 172, 9b 11 :)

ततः प्रभाते विस्वाद्यं कुम्भान्ग्रींश्च पूजयेत् । दक्षिणां दापयेत्पश्चादाचार्या
देविधानतः ॥

निष्कादिदशनिष्कान्ता गुरावन्येषु पूर्ववत् । मुहूर्तनाडिकापूर्वं मन्त्रन्यासं समारभेत् ॥
कुम्भाद्वीज समादाय विन्यसेत्स्वदेशके ।

காரணகமம் : (பிரமணம்)

(cf. Karanagama I 60, 9. b-93a i)

नयनमोक्षणं कुर्यान्नेत्रद्वययुते दिने । पक्ष्मरेखां पुरा कृत्वा ततो वै कृष्णमण्डलम् ॥
ज्योतिर्मण्डलमालिख्य नेत्रमन्त्रमुदाहरत् । लेपयेद्घृदयेनैव मधुना च घृतेन च ॥

விமலாகமம் : (பிரமணம்)

(cf. Vimalagama, 30, 21-25a :)

अथाचार्यः प्रसन्नात्मा होमकर्म समारभेत् । पलाशैर्ब्रह्मपुष्पैश्च चित्तैरश्वत्थपुष्पकैः ॥
तूर्वाभिश्च हुनेन्मन्त्री ब्रह्मजज्ञानमन्त्रतः । पायसेन तिलैर्द्वैर्लाजैश्च नवैरे क्रमात् ॥
ब्रह्मजज्ञानमन्त्रेण गायत्र्या च हुनेत्क्रमात् । पञ्चब्रह्मपङ्क्तैश्च विष्णु (विधि?) मन्त्रेण
होमयेत् ॥

प्रत्येकं शतमर्घं वा हुनेच्छवत्या ततः क्रमात् ।
द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुन्वा स्पृशेद्दिग्बन्धं सनन्त्रकम् ॥

(cf. Vimalagama, 30, 25b-30 :)

प्रातः संस्थापनं कुरु । जीवन्त्यासं ततः कुर्यात्प्रतिष्ठातन्त्रवित्तमः ॥
विम्बे प्राणं प्रतिष्ठाप्य कुम्भतोयेन पूजयेत् । मूलमन्त्रेण गन्धाधिरलंकृत्य पितामहम् ॥
अन्नं चतुर्विधं भूरि नैवेद्यं च निवेदयेत् । पाद्याचमनताम्बूलमुखयानादिकं कुरु ॥
ततो नीराजनं कुर्याद्द्विद्वैश्च परिचारकैः । आचार्यपूजनं पश्चाद्वस्त्रहेमाङ्गुलीयकैः ॥
गोभूतिलहिरण्यादिदशदानादि कारयेत् । एवं दिव्यऋषीणां च प्रतिष्ठां
कारयेत्क्रमात् ॥

एवं यः कुरुते मर्त्योऽयाति ब्रह्मपदं परम् ।

பூர்வகாரணகமத்திற் பிரமணம் ,

लोहजं शैलजं चेत् कुर्याज्जलाधिवासनम् ।

जलमध्ये प्रपं कृत्वा चतुर्गात्रसमन्वितम् ॥

वस्त्रैणावेष्ट्य पिम्बानि कण्ठमात्रे जले ततः ।

शाययेत्तु त्रिरात्रं वा एकं वा युगयामकम् ॥

(पूर्वकारणे 60, 94 उ० - 96 पू०)

परिवारालयाग्रे तु मण्डपं लक्षणान्वितम् ।
 नवहस्तमष्टहस्तं वा सप्तहस्तमथापि वा ॥
 षोडशस्तम्भसंयुक्तं द्वादशस्तम्भमेव वा ।
 कृत्वा मण्डपमध्ये तु त्रिभाकैकेन वेदिका ॥
 कलाङ्गुलसमायामा दर्पणोदरसंनिभा ।
 परितश्चाग्निकुण्डानि महाशासु प्रकल्पयेत् ॥
 चतुरश्रं धनुर्वृत्तं कोणं पूर्वादितः क्रमात् ।
 हस्तमात्रप्रविस्तारं मेखलावयवसंयुतम् ॥
 नाभियोनिसमायुक्तं कारयेत्लक्षणान्वितम् ।
 एकाग्रं वाथ कुर्वीत प्रासादस्याग्रके बुध ॥
 वर्तुलं नलिनं योनि भूताश्रं तु युगाश्रकम् ।
 त्रिकोणं चैव वस्त्रमष्टाश्रं तु क्रमेण तु ॥
 वृषादिभास्करान्तानां कारयेद्देशिकोत्तमः ।

(पूर्वकारणे 60, 84 उ० - 9०)

ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद्यथावित्तानुसारतः ॥
 मण्डपं भूषयेत्पश्चाद्यथावित्तानुसारतः ।
 मण्डपं भूषयेत्पश्चाद्वितानाद्यैर्विशेषतः ॥
 पुण्याहं वाचयेत्तत्र स्वस्तिसूक्तं तु वाचयेत् ।

(पूर्वकारणे 60, 96 उ० 98 पू०)

पश्चाद्धोमं समाचरेत् ।
 अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ॥
 पलाशोदुम्बराश्वत्थवटाः पूर्वादितः क्रमात् ।
 समिदाज्यचरुल्लजान्सर्षपं च क्रमेण तु ॥
 सद्यादिब्रह्ममन्त्रैश्च जुहुयुर्वै क्रमेण तु ।
 शतमर्ब तदधं वा प्रत्येकं जुहुयात्ततः ॥
 द्रव्यान्ते व्याहर्ति हुत्वा स्पृशेयुर्हुतमन्त्रकैः ।
 व्यपोह्य रात्रिशेषं तु प्रभाते विमले ततः ॥

आचार्यो मूर्तिभैः सार्धं स्नानं कृत्वा विशेषतः ।

कुम्भं च प्रतिमां चैव पूजयेद्युर्हदा तथा ॥

जयादिरभ्याधानं च राष्ट्रभृजुहुयुः क्रमात् ।

मूलमन्त्रैश्च जुहुयुः प्रत्येकं शतसंख्यया ॥

(पूर्वकारणे 60, 113 - 118)

मुहूर्तनाडिकापूर्वे स्थापनं तु समारभेत ।

प्रासादाभ्यन्तरे तत्तन्मानुषे प्रतिमां न्यसेत् ॥

सुस्निग्धं कारयित्वा तु पुण्याहं वाचयेत्ततः ।

पूर्णाहुतिं च शिरसा यदस्येति तदन्तिके ॥

जुहुयुर्वै क्रमेणैव पश्चादग्निं विसर्जयेत् ।

मुहूर्ते समनुप्राप्ते स्थापिते स्थापनं कुरु ॥

तत्तत्कुम्भं समुद्धृत्य स्थाप्य विम्बाग्रकेषु च ।

न्यासक्रमेण विन्यस्य पञ्चब्रह्मपङ्क्तकम् ॥

बीजान्यादाय कुम्भेभ्यो न्यसेद्युर्विम्बहृत्सु च ।

यजेद्युर्गन्धपुष्पाद्यैर्नैवेद्यान्तं हृदा क्रमात् ॥

(पूर्वकारणे 60, 120 उ० 125)

जलादुत्तीर्य विम्बानि शुद्धिं कृत्वा तु पूर्ववत् ।

कौतुकं बन्धयेत्तश्चात्स्यमन्त्रेण देशिकः ॥

शयनं वस्त्रकाजाभ्यां कल्पयेत्स्थण्डिलोपरि ।

शाययेत्तत्र पि पं तु प्राक् शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ॥

वस्त्रैणाच्छाद्य विम्बं तु पूजयेद्दधुदयेन तु ।

(पूर्वकारणे 60, 98 उ० 101)

सर्वलक्षणसंयुक्तं द्रोणतोयप्रपूरितम् ।

सूत्रकूर्चपिधानाढयं सोदकं वस्त्रसंयुतम् ॥

विम्बस्य तु शिरोभागे स्थापयेद्ब्रह्मोमकुम्भकम् ।

ध्यात्वा तु तत्स्वरूपाणि तत्तत्कुम्भे तु देशिकाः ॥

तेषां बीजानि संन्यस्य पूजयेद्युर्हदा तथा ।

(पूर्वकारणे 60, 102 - 104)

பூர்வகாரணாகமம் (நவராத்திரி) :

राजराष्ट्राभिवृद्धयर्थं दशम्या पूजयेच्छमीम् ।

तद्दिने च प्रभाते वा मायाहे वार्चयेच्छमीम् ॥

उत्तरे नैव पूर्वे वा शमीमण्डपमस्थिते ।

शमीधाम ह्यलङ्कृत्य चतुर्द्वारसमन्वितम् ॥

वितानैस्तोरणैर्भण्य नानालकुरिसयुतम् ।

इन्दुशेखरमूर्तिं च तुरगाख्ययेद्रथ ॥

नानालकारसयुक्त नानाभक्तजनै सह ।

शमीस्थान प्रविश्याथ पुण्याह वाचयेत्ततः ॥

खड्गखेटौ च चाप च स्थापयेत्तु शमी सह ।

शमीपूजाप्रकारेण आसनादीन्प्रपूजयेत् ॥

तत्पश्चाच्छमिमूले तु कालरात्रि च काल्यकेः ।

यमं च यमदूतैश्च ब्राह्मणाद्यैः सप्तमातृकैः ॥

महालक्ष्मी ममभ्यर्च्य शमीमूलेन पूजयेत् ।

अस्त्रमन्त्रेण संपूज्य नैवेद्य धूपदीपकैः ॥

शमी शत्रुघ्निनाशाय शमी पापघ्नाशिनी ।

शमी मपत्करी चैव शमी चैव नमो नमः ॥

शक्त्या दानादिकं दद्याद्ब्राह्मणे वेदपारगे ।

ग्रामकर्तृनृपैश्चैव सोष्णीषः सुप्रसन्नवान् ॥

चतुर्दिक्षु चतुर्भागात्मयेऽथैव बुद्धिमान् ।

शम्भोर्नोराजन दद्यात्तथा दुष्टमृग हरेत् ॥

ततो देवालय गच्छेत्स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ।

(पूर्वकारणे 127, 15 उ० 25)

நவராத்திரி உத்ஸவம் :

नवरात्र्युत्सवः -

यागकर्मावसाने तु यानं सम्यक्समाचरेत् ।

वीथीसंमार्जनं पूर्वं प्रोक्षणं च द्वितीयकम् ॥

पताकाद्यैस्तृतीयं तु यन्त्राद्यैश्च चतुर्थकम् ।
 उत्सवेशीमलंकृत्य वीरशक्तिं स्वतन्त्रीणीम् ॥
 सर्वालङ्कारसंयुक्तं वाद्यघोषसमन्वितम् ।
 शनैः प्रदक्षिणं कृत्वा नानालीलासमन्वितम् ॥
 सर्वलोज्ज्वलदीपाश्च नानाजातिसमाकुलम् ।
 यानान्ते परिवेषं च सुरवृन्दैश्च सेवितम् ॥

घटदीपादि -

शिवधामवहिस्थाने कुम्भादि दीपमावृतौ ।
 रुद्रकन्यासमायुक्तं त्रिःप्रदक्षिणमाचरेत् ॥
 आलये तु प्रदक्षिण्यां धर्मप्रदक्षिणं कुरु ।
 कल्याणमण्डपे स्थित्वा नैवेद्यं दापयेद्गुरुः ॥
 धूपदीपं च आरात्रिं ताम्बूलं गिरिजां कुरु ।
 वीणावेणुस्वनाद्यैश्च नृत्तगीतसमाकुलैः ॥
 पिच्छचामरसंयुक्तैर्व्यजनैस्तालवृन्तकैः ।
 अनेकैरुपचारैश्च तोषयेत्परमेश्वरीम् ॥
 एतन् क्रमेण कर्तव्यं नवम्यन्तं दिनं प्रति ।
 अघोरशिवाचार्यपद्धतौ महानवमीपूजाविधौ ॥

(पृ० 76, 77)

पूर्वकारणकमम् (सरस्वती स्तुतापनविती) :

अयं पटलः 'इ' मातृकायां 'ल' मातृकायां च दृश्यते ।
 स्थापयेत्सूत्रमध्ये तु आलयैश्च समन्वितम् ॥
 स्थापयेत्स्वस्वदेशे तु शक्रादीन् लोकपालकान् ।
 अश्विनौ सप्तमातृश्च वागीशीं कमलोद्भवाम् ॥
 ज्येष्ठां चैवोरगेन्द्रं च क्षेत्रपालं रविं क्रमात् ।
 ऐन्द्राग्नेयं च मध्यादिष्वन्तराले तु विन्यसेत् ।
 मण्डपाकृतिकं वापि सभाकृतिमथापि वा ॥

नन्द्यावर्तविमानं वा सर्वेषां तु प्रकल्पयेत् ।

(पूर्वकारणे 60, 16 उ० - 19)

स्थापनं परिवाराणां षोडशानां शृणुष्व च ।

मूर्तीनां चैव सर्वानां प्रत्येकं व्योमकुण्डकम् ॥

सर्वासां चतुरश्रं तु कारयेद्विधिपूर्वकम् ।

मूर्तीनां चैव सर्वासां प्रत्येकं व्योमकुम्भकम् ॥

खनामाद्यक्षरं तासां विन्हुनादसमन्वितम् ।

प्रणवादिनमोऽन्तं च सर्वासां मन्त्रादुच्यते ॥

एतासां च विशेषस्तु यत एव विधीयते ।

अन्यानि सर्वकार्याणि आचरेत्प्रोक्तमागतः ॥

(पूर्वकारणे 60, 126 - 129)

पूरुवकामीकाकमम :

कौतुकं बन्धयेत्पश्चाद्घुदा दक्षिणहस्तके ।

शक्तीनां चैव सर्वासां वामे वा दक्षिणेऽपि वा ॥

(पूर्वकामिके 68, 67)

अज्जीताकमम (सरस्वती स्तुतापणम) :

अजितागमे षोडशपरिवारेषु सरस्वती परिगणिता ।

तस्याः स्थानं च निर्दिष्टम् ।

गादिषु यथास्थानं लोकपालान् प्रकल्पयेत् ॥

अर्कचन्द्रमसौः स्थानं शक्रदक्षिणवामयोः ।

नारदागस्त्ययोश्चापि कीनाशस्य तथा भवेत् ॥

श्रियं सरस्वतीं चापि वरुणस्य तथैव हि ।

व्यासवागीशयोः स्थानं कुबेरस्य तथा भवेत् ॥

एवं षोडशकं प्रोक्तम् ॥

(अजिते 39, 23 उ०, 26 पू०)

சரகவதி அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஸரஸ்வத்யை நம :	ஓம் பீதாயை நம :	
மஹாபத்ராயை நம :	விமலாயை நம :	30
மஹாமாயாயை நம :	விஸ்வாயை நம :	
வரப்ரதாயை நம :	வித்யுந்மாலாயை நம :	
ஸ்ரீப்ரதாயை நம :	வைஷ்ணவ்யை நம :	
பத்மநிலயாயை நம :	சந்த்ரிகாயை நம :	
பத்மாக்ஷயை நம :	சந்த்ரவதநாயை நம :	
பத்மவக்த்ராயை நம :	சந்த்ரலேகா விபூஷி	
ஸிவாநுஜாயை நம :	தாயை நம :	
புஸ்தகப்ருதே நம :	ஸாவித்ரீயை நம :	
ஜ்ஞாநமுத்ராயை நம :	ஸுரஸாயை நம :	
ரமாயை நம :	தேவ்யை நம :	
பராயை நம :	திவ்யாலங்கார	
காமரூபாயை நம :	பூஷிதாயை நம :	40
மஹாவித்யாயை நம :	வாக்தேவ்யை நம :	
மஹாபாதக நாஸிந்யை நம :	வஸுதாயை நம :	
மஹாஸ்ரயாயை நம :	திவ்ராயை நம :	
மாலிந்யை நம :	மஹாபத்ராயை நம :	
மஹாபோகாயை நம :	மஹாபாலாயை நம :	
மஹாபுஜாயை நம :	போகதாயை நம :	
மஹாபாகாயை நம :	பாரத்யை நம :	
மஹாத்ஸாஹாயை நம :	பாமாயை நம :	
திவ்யாங்காயை நம :	கோவிந்தாயை நம :	
ஸுரவந்திதாயை நம :	கோமத்யை நம :	50
மஹாகாஸ்யை நம :	ஸிவாயை நம :	
மஹாபாஸாயை நம :	ஜடிலாயை நம :	
மஹாசாராயை நம :	விந்த்யஸாயை நம :	
மஹாங்குஸாயை நம :	விந்த்யாசல விராஜிதாயை நம :	

* [தக்ஷிணசாரமார்க்கம் பிரகாரம் - ஹ்ரீம் க்ரீம் ஹும் ஹ்ரீம் ஸரஸ்வத்யை நம: ஓம்-என்று ஒவ்வொரு நாமாவளிக்கு முன்பாகச் சேர்த்துக் கூறுவர் - இவ்வாறு "அத ஸ்ரீ மாத்ருகாஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி அமைந்துள்ளது.]

ஓம் சண்டிகாயை நம :	ஓம் ஸர்வதேவஸ்துதாயை நம :
வைஷ்ணவ்யை நம :	ஸௌம்யாயை நம :
ப்ராஹ்ம்யை நம :	ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதாயை நம :
ப்ரஹ்மஜ்ஞானைநகஸாத நாயை நம :	காளராதர்யை நம :
ஸௌதாமிந்யை நம :	கலாதாராயை நம :
ஸுதாமுர்த்யை நம : 60	ரூபஸௌபாக்ய தாயிந்யை நம :
ஸுபத்ராயை நம :	வாக்தேவ்யை நம :
ஸுரபூஜிதாயை நம :	வராரோஹாயை நம : 90
ஸுவாஸிந்யை நம :	வாராஹ்யை நம :
ஸுநாஸாயை நம :	வாரிஜாஸநாயை நம :
விநித்ராயை நம :	சித்ராம்பராயை நம :
பத்மலோசநாயை நம :	சித்ரகந்தாயை நம :
வித்யாரூபாயை நம :	சித்ரமால்ய விபூஷிதாயை நம :
விஸாலாக்ஷ்யை நம :	காந்தாயை நம :
ப்ரஹ்மஜாயாயை நம :	காமப்ரதாயை நம :
மஹாபலாயை நம : 70	வந்த்யாயை நம :
த்ரயீமூர்த்யை நம :	வித்யாதர ஸுபூஜிதாயை நம :
த்ரிகாலஜ்ஞாயை நம :	ஸ்வேதாநநாயை நம : 100
த்ரிசூனாயை நம :	நீலபுஜாயை நம :
ஸாஸ்த்ர ரூபின்யை நம :	சதுர்வர்க பலப்ரதாயை நம :
ஸும்பாஸுரப்ரமதிந்யை நம :	சதுராநநஸாம்பராஜ்யாயை நம :
ஸுபதாயை நம :	ரக்தமத்யாயை நம :
ஸ்வராத்மிகாயை நம :	நிரஞ்ஜநாயை நம :
ரக்த பீஜநிஹந்தர்யை நம :	ஹம்ஸாஸநாயை நம :
சாமுண்டாயை நம :	நீலஜங்காயை நம :
அம்பிகாயை நம : 80	ப்ரம்ஹவிஷ்ணு ஸிவாத்மி காயை நம : 108
முண்டகாயப்ரஹரணாயை நம :	
தூம்ரலோசந மர்தநாயை நம :	

ஸ்ரீ ஸர்வத்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி :

ஸம்பூர்ண.

ச ர க வ தி ச க ஸ் ர நாமாவளி

~~~~~

ஓம் வாசே நம :

வாண்யை நம :

வரதாயை நம :

வந்த்பாயை நம :

வராரோஹாயை நம :

வரப்ரதாயை நம :

வ்ருத்யை நம :

வாகீஸ்வர்யை நம :

வார்த்தாயை நம :

வராயை நம : 10

வாகீஸ வல்லபாயை நம :

விஸ்வேஸ்வர்யை நம :

விஸ்வவந்த்யாயை நம ,

விஸ்வேஸப்ரிய காரிண்யை

வாக்வாதிந்யை நம :

வாக்தேவ்யை நம :

வ்ருத்திதாயை நம :

வ்ருத்திகாரிண்யை நம :

வ்ருத்யை நம :

வ்ருத்தாயை நம : 20

விஷக்ந்யை நம :

வ்ருஷ்ட்யை நம :

வ்ருஷ்டிப்ரதாயிந்யை நம :

விஸ்வாராத்யாயை நம :

விஸ்வமாத்ரே நம :

விஸ்வதாத்ரைய நம :

விநாயிகாயை நம :

விஸ்வஸக்த்யை நம :

விஸ்வஸாராயை நம :

விஸ்வாயை நம : 30

விஸ்வவிபாவர்யை நம :

வேதாந்தவேதிந்யை நம :

வேத்யாயை நம :

வித்தாயை நம :

வேதத்ரயாத்மிகாயை நம :

வேதஜ்ஞாயை நம :

வேத ஜநந்யை நம :

ஓம் விஸ்வாயை நம :

விஸ்வவிபாவர்யை நம :

வரேண்யாயை நம : 40

வாங்மய்யை நம :

வ்ருத்தாயை நம :

விஸிஷ்டப்ரியகாரிண்யை நம :

விஸ்வதோவதநாயை நம :

வ்யாப்தாயை நம :

வ்யாபிந்யை நம :

வ்யாபகாத்மிகாயை நம :

வ்யாளக்ந்யை நம :

வ்யாளபூஷாங்க்யை நம :

விரஜாயை நம : 50

வேத நாயிகாயை நம :

வேதவேதாந்த ஸம்வேத்

யாயை நம :

வேதாந்தஜ்ஞாநருபிண்யை

நம :

விபாவர்யை நம :

விக்ராந்தாயை நம :

விஸ்வாமித்ராயை நம :

விதிப்ரியாயை நம :

வரிஷ்ட்டாயை நம :

விப்ரக்ருஷ்டாயை நம :

விப்ரவர்ய ப்ரபூஜிதாயை

நம : 60

வேதருபாயை நம :

வேதமய்யை நம :

வேதமூர்த்த்யை நம :

வல்லபாயை நம :

கௌர்யை நம :

குணவத்த்யை நம :

கோப்யாயை நம :

கந்தர்வநகரப்ரியாயை நம :

குணமாத்ரே நம :

குணாந்தஸ்தாயை நம : 70

குருபாயை நம :

ஓம் குரு ப்ரியாயை நம :	ஓம் ஸாரதாயை நம :
கிரிவித்யாயை நம :	ஸாஸ்திரை நம :
காநதுஷ்டாயை நம :	ஸைவ்யை நம :
காயகப்ரியகாரிண்யை நம :	ஸாங்கர்யை நம :
காயத்ர்யை நம :	ஸங்கராத்திகாயை நம :
கிரிசாராத்யாயை நம :	ஸ்ரியை நம :
கிரே நம :	ஸர்வாண்யை நம :
கிரீசப்ரியங்கர்யை நம :	ஸதக்ந்யை நம : 120
கிரிஜ்ஞாயை நம : 80	ஸரச்சந்த்ரநிபாநநாயை நம :
ஜ்ஞாநவித்யாயை நம :	ஸர்மிஷ்டாயை நம :
கிரிருபாயை நம :	ஸநமக்த்யை நம :
கிரீஸ்வர்யை நம :	ஸதமக்த்யை நம :
கீர்மாத்ரே நம :	ஸதஸாஹஸ்ரரூபிண்யை நம :
கணஸம்ஸதுத்யாயை நம :	ஸிவாயை நம :
கணநீயகுணந்விதாயை நம :	ஸம்புப்ரியாயை நம :
கூடரூபாயை நம :	ஸ்ரத்தாயை நம :
குஹாயை நம :	ஸ்ருதி ரூபாயை நம :
கோப்யாயை நம :	ஸ்ருதி ப்ரியாயை நம :
கோரூபாயை நம : 90	ஸுசிஷ்மத்யை நம : 130
கவே நம :	ஸர்மகர்யை நம :
குணாத்திகாயை நம :	ஸுத்திதாயை நம :
குர்வ்யை நம :	ஸுத்திரூபிண்யை நம :
குர்வம்பிகாயை நம :	ஸிவாயை நம :
குஹ்யாயை நம :	ஸிவங்கர்யை நம :
கேயஜாயை நம :	ஸுத்தாயை நம :
க்ரஹநாசிந்யை நம :	ஸிவாராத்யாயை நம :
க்ருஹிண்யை நம :	ஸிவாத்திகாயை நம :
க்ரஹதோஷக்ந்யை நம :	ஸ்ரீ மத்யை நம :
கர்வக்ந்யை நம : 100	ஸ்ரீமய்யை நம : 140
குருவத்ஸலாயை நம :	ஸ்ராவ்யாயை நம :
க்ரஹாத்திகாயை நம :	ஸ்ருத்யை நம :
க்ரஹாராத்யாயை நம :	ஸ்ரவணகோசராயை நம :
க்ரஹபாதாவிநாசிந்யை நம :	ஸாந்த்யை நம :
கங்காயை நம :	ஸாந்தி கர்யை நம :
கிரிஸுதாயை நம :	ஸாந்தாயை நம :
கம்யாயை நம :	ஸாந்தாசாரப்ரியங்கர்யை நம :
கஜயாநாயை நம :	
குஹஸ்துதாயை நம :	ஸீலலப்யாயை நம :
கருடாஸந ஸம்ஸேவ்யா	ஸீலவத்யை நம :
யை நம : 110	ஸ்ரீமாத்ரே நம : 150
கோமத்யை நம :	ஸுபகாரிண்யை நம :
குணசாலிந்யை நம :	ஸுபவாண்யை நம :

ஓம் ஸுத்தவித்யாயை நம :	ஓம் ஸர்வதேவநிஷேவிதாயை நம :
ஸுத்தசித்தப்ரபூஜிதாயை நம :	ஸர்வைஸ்வர்யப்ரதாயை நம : 190
ஸ்ரீகர்யை நம :	ஸத்யாயை நம :
ஸ்ருதபாபக்ந்யை நம :	ஸத்யை நம :
ஸுபாக்ஷ்யை நம :	ஸதவகுணஸ்ரயாயை நம :
ஸுசிவல்லபாயை நம :	ஸ்வராரம்பதாகாராயை நம :
ஸிவேதரக்ந்யை நம :	ஸர்வதோஷநிஷுதிந்யை நம :
ஸபர்யை நம : 160	ஸஹஸ்ராக்ஷ்யை நம :
ஸ்வரணீயகுணந்விதாயை நம :	ஸஹஸ்ராஸ்யாயை நம :
ஸௌர்யை நம :	ஸஹஸ்ரபதஸம்யுதாயை நம :
ஸிரீஷ்புஷ்பாபாயை நம :	ஸஹஸ்ரஹஸ்தாயை நம :
ஸமநிஷ்டாயை நம :	ஸாஹஸ்ரகுணலங்க்ருத நம :
ஸமாத்மிகாயை நம :	விக்ரஹாயை நம : 200
ஸமாந்விதாயை நம :	ஸஹஸ்ரஸீர்ஷாயை நம :
ஸமாராத்யாயை நம :	ஸத்ருபாயை நம :
ஸிதிகண்டப்ரபூஜிதாயை நம :	ஸ்வதாயை நம :
ஸுத்த்யை நம :	ஸ்வாஹாயை நம :
ஸுத்திகர்யை நம : 170	ஸுதாமய்யை நம :
ஸ்ரேஷ்டாயை நம :	ஷட்க்ரந்திபேதிந்யை நம :
ஸ்ருதாநந்தாயை நம :	ஸேவ்யாயை நம :
ஸுபாவஹாயை நம :	ஸர்வலோகைகபூஜிதாயை நம :
ஸரஸ்வத்யை நம :	ஸ்துத்த்யாயை நம :
ஸ்ர்வஜ்ஞாயை நம :	ஸ்துதிமயாயை நம : 210
ஸர்வஸித்திப்ரதாயிந்யை நம :	ஸத்யாயை நம :
ஸாஸ்வத்யை நம :	ஸவித்ருப்ரியகாரிண்யை நம :
ஸாவித்ர்யை நம :	ஸம்சயச்சேதிந்யை நம :
ஸந்த்யாயை நம :	ஷாங்க்யவேத்யாயை நம :
ஸர்வேப்ஸித்தப்ரதாயை நம : 180	ஸங்க்யாயை நம :
ஸர்வார்த்திக்ந்யை நம :	ஸதீஸ்வர்யை நம :
ஸர்வமய்யை நம :	ஸித்திதாயை நம :
ஸர்வவித்யாப்ரதாயிந்யை நம :	ஸித்தஸம்பூஜ்யாயை நம :
ஸர்வேஸ்வர்யை நம :	ஸர்வஸித்திப்ரதாயிந்யை நம :
ஸர்வபுண்யாயை நம :	ஸர்வஜ்ஞாயை நம : 220
ஸர்கஸ்தித்யந்தகாரிண்யை நம :	ஸர்வஸக்த்யை நம :
ஸர்வாராத்யாயை நம :	ஸர்வஸம்பத் ப்ரதாயிந்யை நம :
ஸர்வமாத்ரே நம :	ஸர்வாஸுபக்ந்யை நம :
	ஸுகதாயை நம :

ஓம் ஸுகாயை நம !

ஸம்வித் ஸ்வருபின்யை நம !

ஸர்வஸம்பீஷண்யை நம :

ஸர்வஜகத்ஸம்மோஹிந்யை
நம :

ஸர்வப்ரியம்கர்யை நம :

ஸர்வஸுபதாயை நம : 230

ஸர்வமங்களாயை நம :

ஸர்வமந்த்ரமய்யை நம :

ஸர்வதீர்த்தபுண்யபல

ப்ரதாயை நம :

ஸர்வபுண்யமய்யை நம :

ஸர்வவ்யாதிக்கந்யை நம :

ஸர்வகாமதாயை நம :

ஸர்விக்நஹர்யை நம :

ஸர்வவந்திதாயை நம :

ஸர்வமங்களாயை நம :

ஸர்வமந்த்ரகர்யை நம : 240

ஸர்வலக்ஷ்மய்யை நம :

ஸர்வகுணந்விதாயை நம :

ஸர்வாநந்தமய்யை நம :

ஸர்வஜ்ஞாநதாயை நம :

ஸத்யநாயிகாயை நம :

ஸர்வஜ்ஞாதமய்யை நம :

ஸர்வராஜ்யதாயை நம :

ஸர்வமுக்திதாயை நம :

ஸுப்ரபாயை நம :

ஸர்வதாயை நம : 250

ஸர்வாயை நம :

ஸர்வலோகவசங்கர்யை நம :

ஸுபகாயை நம :

ஸுந்தர்யை நம :

ஸித்தாயை நம :

ஸித்தாம்பாயை நம :

ஸித்த மாத்ருகாயை நம :

ஸித்த மாத்ரே நம :

ஸித்த வித்யாயை நம :

ஸித்தேஸ்தாயை நம : 260

ஸித்தருபின்யை நம :

ஸுருபிண்தயை நம :

ஸுகமய்யை நம :

ஸேவகப்ரிய காரின்யை நம :

ஓம் ஸ்வாமிந்யை நம :

ஸர்வதாயை நம :

ஸேவ்யாயை நம :

ஸ்தூலஸ ஸுக்ஷ்மாபராம்பி
காயை நம :

ஸாரூபாயை நம :

ஸரோருபாயை நம : 270

ஸத்யபூதாயை நம :

ஸமாசரயாயை நம :

ஸிதாஸிதாயை நம :

ஸரோஜாக்ஷயை நம :

ஸரோஜாஸந வல்லபாயை
நம :

ஸரோருஹாபாயை நம :

ஸர்வாங்க்யை நம :

ஸுரேந்த்ராத்ரிப்ரபூஜிதா
யை நம :

மஹாதேவ்யை நம :

மஹேசாந்யை நம :

மஹாஸாரஸ்வத ப்ரதாயை
நம :

மஹாஸரஸ்வத்யை நம :

முக்தாயை நம :

முக்திதாயை நம :

மலநாஸிந்யை நம :

மஹேஸ்வர்யை நம :

மஹாநந்தாயை நம :

மஹாமந்த்ரமய்யை நம :

மஹ்யை நம :

மஹாலக்ஷ்மய்யை நம : 290

மஹாவித்யாயை நம :

மாத்ரே நம :

மந்த்ர வாஸிந்யை நம :

மந்த்ரகம்யாயை நம :

மந்த்ரமாத்ரே நம :

மஹாமந்த்ர பலப்ரதாயை
நம :

மஹாமுக்த்யை நம :

மஹாநித்யாயை நம :

மஹாஸித்திப்ரதாயிந்யை

நம :

மஹாஸித்தாயை நம : 300

ஓம் மஹாமாத்ரே நம :
 மஹதாகார ஸம்யுதாயை நம :
 மஹாயை நம :
 மஹேஸ்வரையை நம :
 மூர்த்தியை நம :
 மோக்ஷதாயை நம :
 மணிபூஷணையை நம :
 மேந்தாயை நம :
 மாநிந்யை நம :
 மாந்யாயை நம : 310
 ம்ருயுக்ந்யை நம :
 மேருருபிண்யை நம :
 மதிராக்ஷயை நம :
 மதாவாஸாயை நம :
 மகரூபாயை நம :
 மகேஸ்வரையை நம :
 மஹாமோஹாயை நம :
 மஹாமாயாயை நம :
 மாத்ருணம்மூர்த்தி ஸம்ஸ்தி
 தாயை நம :
 மஹாபுண்யாயை நம : 320
 முதாவாஸாயை நம :
 மஹாஸம்பத் ப்ரதாயிந்யை
 நம :
 மணிபூரைகநிலயாயை நம :
 மதுருபாயை நம :
 மஹோத்தீடாயை நம :
 மஹாஸூக்ஷ்மாயை நம :
 மஹாசாந்தாயை நம :
 மஹாசாந்தி ப்ரதாயிந்யை
 நம :
 முநிஸ்துதாயை நம :
 மோஹஹந்தர்ந்யை நம : 330
 மாதவ்யை நம :
 மாதவப்ரியாயை நம :
 மாயை நம :
 மஹாதேவஸம்ஸ்துத்
 யாயை நம :
 மஹிஷிக்ஷண பூஜிதாயை நம :
 ம்ருஷ்டாந்ததாயை நம :
 மாஹேந்தர்ந்யை நம :

ஓம் மஹேந்த்ர பததாயிந்யை
 நம :
 மத்யை நம :
 மதிப்ரதாயை நம : 340
 மேதாயை நம :
 மர்த்யலோகநிவாஸிந்யை
 நம :
 முக்யாயை நம :
 மஹாநிவாஸாயை நம :
 மஹாபாக்ய ஜநாஸ்ரிதாயை
 நம :
 மஹிளாயை நம :
 மஹிமாயை நம :
 ம்ருத்யுஹார்யை நம :
 மேதாப்ரதாயிந்யை நம :
 மேத்யாயை நம : 350
 மஹாவேகவத்யை நம :
 மஹாமோக்ஷபலப்ரதாயை
 நம :
 மஹாப்ரபாபாயை நம :
 மஹத்யை நம :
 மஹாதேவப்ரியங்கர்ந்யை
 நம :
 மஹாபோஷாயை நம :
 மஹர்த்யை நம :
 முக்தாஹார விபூஷணையை
 நம :
 மாணிக்யபூஷணையை நம :
 மந்த்ராயை நம : 360
 முக்யசந்த்ரார்த்த சேக
 ராயை நம :
 மநோருபாயை நம :
 மநஸ்ஸுத்த்யை நம :
 மநஸ்ஸருத்திப்ரதாயிந்யை
 நம :
 மஹாகாருண்ய ஸம்பூர்ணயை
 நம :
 மநோநமந வந்திதாயை நம :
 மஹாபாதகஜாலக்ந்யை நம :
 முக்திதாயை நம :
 முக்த பூஷணையை நம :
 மநோந்மந்யை நம :

ஓம் மஹாஸ்தூலாயை நம :
 மஹாக்ரதுபலப்ரதாயை நம :
 மஹாபுண்யபலப்ராப்யாயை நம :
 மாயா த்ரிபுரநாஸிந்யை நம :
 மஹாநஸாயை நம :
 மஹாமேதாயை நம :
 மஹாமோதாயை நம :
 மஹாஸ்வர்யை நம :
 மாலாதர்யை நம :
 மஹோபாயாயை நம : 380
 மஹாதீர்த்தபலப்ரதாயை நம :
 மஹாமங்கள ஸம்பூர்ணாயை நம :
 மஹாதாரித்ரயநாஸிந்யை நம :
 மஹா மகாயை நம :
 மஹாமேசாயை நம :
 மஹாகாஸ்யை நம :
 மஹாப்ரியாயை நம :
 மஹாபூஷாயை நம :
 மஹாதேஹாயை நம :
 மஹாராஜ்யை நம : 390
 முதாலயாயை நம :
 பூரிதாயை நம :
 பாக்யதாயை நம :
 போக்யாயை நம :
 போக்யதாயை நம :
 போகதாயிந்யை நம :
 பவாந்யை நம :
 பூதிதாயை நம :
 பூத்யை நம :
 பூம்யை நம : 400
 பூமிஸுநாயிகாயை நம :
 பூததாதர்யை நம :
 பயஹர்யை நம :
 பக்த ஸாரஸ்வதப்ரகாயை நம :
 புக்த்யை நம :
 புக்திப்ரதாயை நம :
 போக்யை நம :

ஓம் பக்த்யை நம :
 பக்திப்ரதாயிந்யை நம :
 பக்தஸாயுஜ்யதாயை நம :
 பக்த ஸ்வர்கதாயை நம :
 பக்த ராஜ்யதாயை நம :
 பாகீரத்யை நம :
 பவாராத்யாயை நம :
 பாச்யஸஜ்ஜநபூஜிதாயை நம :
 பலஸ்துத்யாயை நம :
 பாநுமத்யை நம :
 பவஸாகரதாரண்யை நம :
 பூத்யை நம :
 பூஷாயை நம : 420
 பூதேஸ்யை நம :
 பாலலோசநபூஜிதாயை நம :
 பூதாயை நம :
 பவ்யாயை நம :
 பவிஷ்யாயை நம :
 பவவித்யாயை நம :
 பவாத்மிகாயை நம :
 பாதாபஹாரிண்யை நம :
 பந்துருபாயை நம :
 பவநபூஜிதாயை நம : 430
 பவக்ந்யை நம :
 பக்திலப்யாயை நம :
 பக்தரக்ஷணதத்பராயை நம :
 பக்தார்த்திசமந்யை நம :
 பாச்யாயை நம :
 போகதாநக்ருதோத்ய மாயை நம :
 புஜங்க பூஷணாயை நம :
 பீமாயை நம :
 பீமாச்யை நம :
 பீமரூபிண்யை நம : 440
 பாவிந்யை நம :
 ப்ராத்ருபாயை நம :
 பாரத்யை நம :
 பவநாயிகாயை நம :
 பாஷாயை நம :
 பாஷாவத்யை நம :
 பீஷமாயை நம :
 பைர்வ்யை நம :

ஓம் பைரவப்ரியாயை நம :	ஓம் பலிபூஜாகரப்ரியாயை நம :
பூத்யை நம : 450	பலதாயை நம :
பாஸிதஸர்வாங்க்யை நம :	பிந்துரூபாயை நம :
பூதிதாயை நம :	பாலஸூர்யஸம்பரபாயை
பூதிநாயிகாயை நம :	நம : 490
பாஸ்வத்யை நம :	ப்ரஹ்மரூபாயை நம :
பகமாலாயை நம :	ப்ரஹ்மமய்யை நம :
பிஷ்ணுதாநக்ருதோத்ய மாயை	ப்ரதந்மண்டலமத்யகாயை
பிஷ்ணுரூபாயை நம : [நம :	நம :
பக்திகர்யை நம :	ப்ரஹ்மாண்யை நம :
பக்தலக்ஷ்மீ ப்ரதாயிந்யை	புத்திதாயை நம :
நம :	புத்தயே நம :
ப்ராந்திக்நாயை நம : 460	புத்திரூபாயை நம :
ப்ராந்திரூபாயை நம :	புதேஸ்வர்யை நம :
பூதிதாயை நம :	பந்தக்ஷயகர்யை நம :
பூதிகாரிண்யை நம :	பாதாநாஸிந்யை நம : 500
பிஷ்ணீயாயை நம :	பந்துரூபிண்யை நம :
பிஷ்ணுமாத்ரே நம :	பிந்த்வாலயாயை நம :
பாக்யவத்ந்ருஷ்டி கோச	பிந்து பூஷாயை நம :
ராயை நம :	பிந்து நாதஸம்ந்விதாயை நம :
போகவத்யை நம :	பீஜரூபாயை நம :
போகரூபாயை நம :	பீஜமாத்ரே நம :
போகமோக்ஷ பலப்ரதாயை	ப்ரஹ்மண்யாயை நம :
நம :	ப்ரஹ்மகாரிண்யை நம :
போகஸ்ராந்தாயை நம : 470	பஹுரூபாயை நம :
பாக்யவத்யை நம :	பலவத்யை நம : 510
பக்தாகௌகவிநாஸிந்யை	ப்ரஹ்மஜாயை நம :
நம :	ப்ரஹ்மசாரிண்யை நம :
ப்ராஹ்ம்யை நம :	ப்ரஹ்மஸ்துத்யாயை நம :
ப்ரஹ்மஸ்வரூபாயை நம :	ப்ரஹ்மவித்யாயை நம :
ப்ருஹத்யை நம :	ப்ரஹ்மாண்டாதிப வல்ல
ப்ரஹ்மவல்லபாயை நம :	பாயை நம :
ப்ரஹ்மதாயை நம :	ப்ரஹ்மேஸவிஷ்ணு ரூபாயை
ப்ரஹ்மமாத்ரே நம :	நம :
ப்ரஹ்மாண்யை நம :	ப்ரஹ்மவிஷ்ணவீஸ ஸம்ஸ்தி
ப்ரஹ்மதாயிந்யை நம : 480	தாயை நம :
ப்ரஹ்மேஸ்யை நம :	புத்திரூபாயை நம :
ப்ரஹ்ம ஸம்ஸ்துத்யாயை நம :	புதேஸாந்யை நம :
ப்ரஹ்மவேத்யாயை நம :	பந்த்யை நம : 520
புதபரியாயை நம :	பந்தவிமோசந்யை நம :
பாலேந்துஸேகராயை நம :	அக்ஷமாலாயை நம :
பாலாயை நம :	அக்ஷராகாராயை நம !

ஓம் அக்ஷராயை நம :

அக்ஷரபலப்ரதாயை நம :

அநந்தாயை நம :

அநந்தஸுகதாயை நம :

அநந்த சந்த்ரநிபநேநாயை

அநந்தமஹிமாயை நம : [நம :

அகோராயை நம : 530

அநந்தகம்பீரஸம்மிதாயை

நம :

அத்ருஷ்டாயை நம :

அத்ருஷ்டதாயை நம :

அநந்தாயை நம :

அத்ருஷ்டபாக்யபலப்ரதாயை

அருந்தத்யை நம : [நம :

அவ்யயீநாதாயை நம :

அநேக ஸத்குணஸம்யுதாயை

நம :

அநேகபூஷணாயை நம :

அத்ருஸ்யாயை நம : 540

அநேகலேகநிஷேவிதாயை

நம :

அநந்தாயை நம :

அநந்தஸுகதாயை நம :

அகோராயை நம :

அகோரஸ்வரூபிண்யை நம :

அஸேஷதேவதாரூபாயை நம :

அம்ருதரூபாயை நம :

அம்ருதேஸ்வர்யை நம :

அநவத்யாயை நம :

அநேகஹஸ்தாயை நம : 550

அநேக மாணிக்ய பூஷணாயை

நம :

அநேகவிக்ந ஸம்ஹர்தர்யை

நம :

அநேகாபரணந்விதாயை நம

அவித்யாயை நம :

அஜ்ஞாந ஸம்ஹர்தர்யை

நம :

அவித்யாஜாலநாஸிந்யை

நம :

அபிரூபாயை நம :

அநவத்யாங்க்யை நம :

ஓம் அப்ரதர்க்ய கதிப்ரதாயை

நம :

அக்ளங்கரூபிண்யை நம :

அநுக்ரஹபராயணாயை நம :

அம்பரஸ்தாயை நம :

அம்பரமயாயை நம :

அம்பரமாலாயை நம :

அம்புஜேஷணாயை நம :

அம்பிகாயை நம :

அப்ஜகராயை நம :

அப்ஜஸ்தாயை நம :

அம்ஸுமத்யை நம :

அம்ஸுஸததாந்விதாயை

நம : 570

அம்புஜாயை நம :

அநவராயை நம :

அக்ஷண்டாயை நம :

அம்புஜாஸந மஹாப்ரியாயை

அஜராமர ஸம்ஸேவ்யாயை

நம :

அஜரஸேவித பத்யுகாயை

நம :

அதலார்த்தப்ரதாயை நம :

அர்த்தைக்யாயை நம :

அத்யுசாராயை நம :

அபயாந்விதாயை நம : 580

அநாதவத்ஸலாயை நம :

அநத்தப்ரியாயை நம :

அநந்தேப்ஸிதப்ரதாயை நம :

அம்புஜாக்ஷ்யை நம :

அம்புருபாயை நம :

அம்புஜாதோத்பவ மஹா

ப்ரியாயை நம :

அக்ஷண்டாயை நம :

அமரஸ்துத்யாயை நம :

அமரநாயகபூஜிதாயை நம :

அஜேயாயை நம : 590

அஜஸங்காஸாயை நம :

அஜ்ஞாநநாஸிந்யை நம :

அபீஷ்டதாயை நம :

அக்தாயை நம :

அகநேநாயை நம :

ஓம் அஸ்த்ரேஸியை நம :

அலக்ஷ்மீ நாளிந்யை நம :

அநந்தஸாராயை நம :

அநந்தஸ்ரியை நம :

அநந்தவிதிபூஜிதாயை நம :

அபீஷ்டாயை நம :

அமர்த்ய ஸம்பூஜயாயை நம :

அஸ்தோதய விவரஜிதாயை
நம :

அஸ்திசஸ்வாந்த நிலயாயை
நம :

அஸ்த்ரரூபாயை நம :

அஸ்த்ரவத்யை நம :

அஸ்கலத்யை நம :

அஸ்கலத்ரூபாயை நம :

அஸ்கலத்தியாப்ரதாயிந்யை
நம :

அஸ்கலத்னித்திதாயை நம :

ஆநந்தாயை நம :

அபுஜாயை நம :

அமரநாயிகாயை நம :

அமேயாயை நம :

அஸேஷபாபக்ந்யை நம :

அக்ஷய ஸாரஸ்வதப்ரதாயை
நம :

ஜயாயை நம :

ஜயந்த்யை நம :

ஜயதாயை நம :

ஜந்மகர்மவிவரஜிதாயை நம :

ஜகத்ப்ரியாயை நம :

ஜகந்மாத்திரே நம :

ஜகதிஸ்வரவல்லபாயை நம :

ஜாத்யை நம :

ஜயாயை நம :

ஜிதாமித்ராயை நம :

ஜப்யாயை நம :

ஜபநகாரிண்யை நம :

ஜீவந்யை நம :

ஜீவநிலயாயை நம : 630

ஜீவாக்யாயை நம :

ஜீவதாரிண்யை நம :

ஜாஹந்வயை நம :

ஓம் ஜ்யாயை நம :

ஜபவத்யை நம :

ஜாதிருபாயை நம :

ஜயப்ரதாயை நம :

ஜநார்தநப்ரியகர்யை நம :

ஜோஷநீயாயை நம :

ஜகத்ஸ்திதாயை நம : 640

ஜகஜ்ஜ்யேஷ்டாயை நம :

ஜகந்மாயாயை நம :

ஜீவநத்ராணகாரிண்யை நம :

ஜீவாதுலதிகாயை நம :

ஜீவஜந்மயை நம :

ஜந்மநிபர்ஹண்யை நம :

ஜாட்யவித்வம்ஸநகர்யை நம :

ஜகத்யோநயே நம :

ஜயாத்மிகாயை நம :

ஜகதாநந்தஜநந்யை நம :

ஜம்ப்வை நம :

ஜலஜேக்ஷணாயை நம :

ஜயந்த்யை நம :

ஜங்கபூபக்ந்யை நம :

ஜநிதஜ்ஞாநவிக்ரஹாயை நம :

ஜடாயை நம :

ஜடாவத்யை நம :

ஜப்யாயை நம :

ஜபகர்த்ரு ப்ரியங்கர்யை
நம :

ஜபக்ருத் பாப ஸம்ஹர்தர்யை
நம : 660

ஜபக்ருத் பலதாயிந்யை
நம :

ஜபாபுஷ்ப ஸமப்ரக்யாயை
நம :

ஜபாகுஸுமதாரிண்யை நம :

ஜநந்யை நம :

ஜந்மரஹிதாயை நம :

ஜ்யோதிர்வ்ருத்யபிதாயிந்யை
நம :

ஜடாஜடந சந்த்ரார்த்
யாயை நம :

ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகர்யை நம :

ஜகதத்ராணகர்யை நம :

ஓம் ஜாட்யத்வம்ஸ கர்த்யை

நம : 670

ஜயேஸ்வர்யை நம :

ஜகத்பீஜாயை நம :

ஜயாவாஸாயை நம :

ஜந்மபுலே நம :

ஜந்மநாஸிந்யை நம :

ஜந்மாந்த்யரஹிதாய நம :

ஜைத்ர்யை நம :

ஜகத்யோநயே நம :

ஜபாத்த்மிகாயை நம :

ஜயலக்ஷண ஸம்பூர்ணயை

நம : 680

ஜயதாந க்ருதோத்யமாயை

நம :

ஜம்பராத்யாதி ஸம்ஸ்துத்

யாயை நம :

ஜம்பாரி பலதாயிந்யை நம :

ஜகத்த்ரயஹிதாயை நம :

ஜ்யேஷ்டாயை நம :

ஜகத்த்ரயவஸங்கர்யை நம :

ஜகத்த்ரயாமபாயை நம :

ஜகத்யை நம :

ஜ்வாலாயை நம :

ஜ்வாலிதலோசநாயை நம :

ஜ்வாலிந்யை நம : [690

ஜ்வலநாபாஸாயை நம :

ஜ்வலத்யை நம :

ஜ்வலநாத்த்மிகாயை நம :

ஜிதாராதிஸுரஸ்துத்யாயை

நம :

ஜிதக்ரோதாயை நம :

ஜிதேந்த்ரியாயை நம :

ஜிராமரணஸூந்யாயை

நம :

ஜநித்ர்யை நம :

ஜந்மநாஸிந்யை நம : 700

ஜலஜாபாயை நம :

ஜலமய்யை நம :

ஜலஜாஸநவல்லபாயை நம :

ஜலஜஸ்தாயை நம :

ஜபாராத்யாயை நம :

ஓம் ஜநமங்காகாரிண்யை நம :

காமிந்யை நம :

காமரூபாயை நம :

காம்யாயை நம :

காமப்ரதாயிந்யை நம : 710

கமௌள்யை நம :

காமதாயை நம :

கர்த்ர்யை நம :

க்ரதுகர்ம்பலப்ரதாயை நம :

க்ருதக்நக்ந்யை நம :

க்ரியாரூபாயை நம :

கார்யகாரணரூபிண்யை

கஞ்ஜாக்ஷ்யை நம :

கருணாரூபாயை நம :

கேவலாமரஸேவிதாயை நம :

கல்யாணகாரிண்யை நம :

காந்தாயை நம :

காந்திதாயை நம :

காந்திரூபிண்யை நம :

கமலாயை நம :

கமலாவாஸாயை நம :

கமலோத்பலமாலிந்யை நம :

குமுத்தாயை நம :

கல்யாண்யை நம :

காந்த்யை நம : 730

காமேஸவல்லபாயை நம :

காமேஸ்வர்யை நம :

கமலிந்யை நம :

காமதாயை நம :

காமபந்திந்யை நம :

காமதேந்வை நம :

காஞ்சநாக்ஷ்யை நம :

காஞ்சநாபாயை நம :

கலாநித்யை நம :

க்ரியாயை நம : 740

கீர்த்திகர்யை நம :

கீர்த்யை நம :

க்ரதுஸ்ரேஷ்டாயை நம :

க்ருதேஸ்வர்யை நம :

க்ரதுஸ்வக்ரியாஸ்துத்

யாயை நம :

க்ரதுக்ருத் ப்ரியகாரிண்யை நம

ஓம் க்லேஸநாஸகர்யை நம :	ஓம் கல்பலதாயை நம :
கர்தர்யை நம :	காலகூடவிநாஸிந்யை நம :
கர்மதாயை நம : 750	கல்போத்யாநவத்யை நம :
கர்மபந்திந்யை நம :	கல்பவநஸ்தாயை நம :
கர்மபந்தஹர்யை நம :	கல்பகாரிண்யை நம :
க்ருஷ்டாயை நம :	கதம்பகுஸுமாபாஸாயை நம :
க்லமக்ந்யை நம :	கதம்பகுஸுமப்ரியாயை நம :
கஞ்ஜலோசநாயை நம :	கதம்பே 'த்யாந மத்யஸ்தா
கந்தர்ப்பஜநந்யை நம :	யை நம :
கந்தாயை நம :	கீர்த்திதாயை நம :
கருணாயை நம :	கீர்த்திபூஷணாயை நம :
கருணாவத்யை நம :	குலமாத்ரே நம :
க்லீம்காரிண்யை நம :	குலாவாஸாயை நம :
க்ருபாகாராயை நம : 760	குலாசாரப்ரியங்கர்யை நம :
க்ருபாஸிந்திவே நம :	குலநாதாயை நம :
கருபாவத்யை நம :	காமகலாயை நம :
கருணர்த்ராயை நம :	கலாநாதாயை நம :
கீர்த்திகர்யை நம :	கலேஸ்வர்யை நம :
கல்மஷக்ந்யை நம :	குந்தமந்தாரபுஷ்பாபாயை
க்ரியாகர்யை நம :	நம :
க்ரியாஸக்த்யை நம :	கபர்தஸ்திதசந்த்ரிகாயை நம :
கர்மரூபாயை நம :	கவித்வதாயை நம :
கமலோத்பவ கத்திந்யை	காம்யமாத்ரே நம :
நம :	கவிமாத்ரே நம :
கலாயை நம : 770	கலாப்ரதாயை நம : 810
கலாவத்யை நம :	தருண்யை நம :
கூர்ம்யை நம :	தருணீ நாதாயை நம :
கூடஸ்தாயை நம :	தாராதிபஸமாநநாயை நம :
கஞ்ஜஸம்ஸ்திதாயை நம :	த்ருப்தயே நம :
காளிகாயை நம :	த்ருப்திப்ரதாயை நம :
கல்மஷக்ந்யை நம :	தர்க்யாயை நம :
கமநய ஜடாந்விதாயை நம :	தபந்யை நம :
கரபத்மாயை நம :	தாபிந்யை நம :
கராபீஷ்ட ப்ரதாயை நம :	தர்ப்பண்யை நம :
க்ரதுபலப்ரதாயை நம :	தீர்த்தரூபாயை நம : 820
கௌஸிக்யை நம :	த்ரிதஸாயை நம :
கோஸதாயை நம :	த்ரிதேஸ்வர்யை நம :
காவ்யாயை நம :	த்ரிதிவேஸ்யை நம :
கர்தர்யை நம :	த்ரிஜநந்யை நம :
கோஸேஸ்வாயை நம :	த்ரிமாத்ரே நம :
க்ருஸாயை நம :	தர்யம்பகேஸ்வர்யைத் நம :
கூர்மயாநாயை நம :	த்ரிபுராயை நம !

ஓம் த்ரிபுரேஸாந்யை நம :	ஓம் துர்யாயை நம :
த்ர்யம்பகாயை நம :	த்ரைலோக்ய ஸுந்தர்யை நம :
த்ரிபுரம்பிகாயை நம : 830	தேஜஸ்கர்யை நம :
த்ரிபுரஸ்ரியை நம :	த்ரிமூர்த்யாத்யாயை நம :
த்ரயீரூபாயை நம :	தேஜோரூபாயை நம :
த்ரயீவேத்யாயை நம :	த்ரிதாமதாயை நம :
த்ரயீஸ்வர்யை நம :	த்ரிசக்ரகர்தர்யை நம :
த்ரய்யந்த வேதிந்யை நம :	த்ரிபகாயை நம :
தாம்ராயை நம :	துர்யாதீதபலப்ரதாயை நம :
தாபத்ரிதயஹாரிண்யை நம :	தேஜஸ்விந்யை நம :
தமாலஸத்ருஸ்யை நம :	தாபஹார்யை நம :
த்ராத்திரே நம :	தாபோபப்லவநாஸிந்யை நம :
தருணாதித்ய ஸந்திபாயை	தேஜோகர்ப்பாயை நம :
நம : 840	தபஸ்ஸாராயை நம : 880
த்ரைலோக்யவ்யாபிந்யை நம :	த்ரிபுராரி ப்ரியங்கர்யை நம :
த்ருப்தாயை நம :	தந்வ்யை நம :
த்ருப்திக்குதே நம :	தாபஸ ஸந்துஷ்டாயை நம :
தத்வருபிண்யை நம :	தபநாங்கஜ பீதிநுதே நம :
துர்யாயை நம :	த்ரிலோசநாயை நம :
த்ரைலோக்ய ஸம்ஸ்துத்யா	த்ரிமார்காயை நம :
யை நம :	த்ருதீயாயை நம :
த்ரிசுணாயை நம :	த்ரிதஸஸ்துதாயை நம :
த்ரிசுணேஸ்வர்யை நம :	த்ரிஸுந்தர்யை நம :
த்ரிபுரக்ந்யை நம :	த்ரிபதகாயை நம : 890
த்ரிமாத்திரே நம : 850	துரீய பததாயிந்யை நம :
த்ரியம்பகாயை நம :	ஸுபாயை நம :
திரிசுணாந்விதாயை நம :	ஸுபாவத்தை நம :
த்ருஷ்ணாச்சேதகர்யை நம :	ஸாந்தாயை நம :
தருப்தாயை நம :	ஸாந்திதாயை நம :
திக்ஷ்ணாயை நம :	ஸுபதாயிந்யை நம :
திக்ஷ்ண ஸ்வருபிண்யை நம :	ஸீதலாயை நம :
துலாயை நம :	ஸூலிந்யை நம :
துலாநி ரஹிதாயை நம :	ஸீதாயை நம :
தத்தத் ப்ரஹ்மஸ்வருபிண்	ஸ்ரீமத்யை நம : 900
யை நம :	ஸுபாந்விதாயை நம :
த்ராணகர்தர்யை நம : 860	யோகஸித்திப்ரதாயை நம :
த்ரிபர்பக்ந்யை நம :	யோக்யாயை நம :
த்ரிபதாயை நம :	யஜ்ஞேந பரிபூரிதாயை நம :
த்ரிதஸாந்விதாயை நம :	யஜ்யாயை நம :
தத்யாயை நம :	யக்ஷ்யை நம :
த்ரிஸக்த்யை நம :	யஜ்ஞமய்யை நம :
த்ரிபதாயை நம :	யக்ஷிண்யை நம :

ஓம் யக்ஷிவல்லபாயை நம :
 யஜ்ஞப்ரியாயை நம :
 யஜ்ஞபூஜ்யாயை நம :
 யஜ்ஞதுஷ்டாயை நம :
 யமஸ்துதாயை நம :
 யாமிநீயப்ரபாயை நம :
 யாம்யாயை நம :
 யஜநீயாயை நம :
 யஸஸ்கர்யை நம :
 யஜ்ஞகர்தர்யை நம :
 யஜ்ஞரூபாயை நம :
 யஸோதாயை நம : 920
 யஜ்ஞஸம்ஸ்துதாயை நம :
 யஜ்ஞேஸ்யை நம :
 யஜ்ஞபலதாயை நம :
 யோகயோநயே நம :
 யஜுஸ்ஸ்துதாயை நம :
 யமீஸேவ்யாயை நம :
 யமாராத்யாயை நம :
 யமீபூஜ்யாயை நம :
 யமீஸவர்யை நம :
 யோகிந்யை நம : 930
 யோகரூபாயை நம :
 யோக கர்த்ருப்ரியங்கர்யை நம :
 யோகயுக்தாயை நம :
 யோகமய்யை நம :
 யோகயோகிஸ்வராம் பிகாயை
 நம :
 யோகஜ்ஞாநமய்யை நம :
 யோநயே நம :
 யமாத்யஷ்டாங்க யோக
 தாயை நம :
 யந்த்ரிதாசுரக ஸம்ஹா
 ராயை நம :
 யமலோக நிவாரிண்யை நம :
 யஷ்டி வ்யஷ்டிஸ ஸம்ஸ்துத்
 யாயை நம :
 யமாத்யஷ்டாங்கயோக யுஜே
 நம :
 யோகிஸ்வர்யை நம :
 யோகமாத்ரே நம :
 யோக ஸித்தாயை நம :

ஓம் யோகதாயை நம :
 யோகாருடாயை நம :
 யோகமய்யை நம :
 யோக ரூபாயை நம :
 யவீயஸ்யை நம : 950
 யந்த்ரரூபாயை நம :
 யந்த்ரஸ்தாயை நம :
 யந்த்ரபூஜ்யாயை நம :
 யந்த்ரிதாயை நம :
 யுககர்தர்யை நம :
 யுகமய்யை நம :
 யுகதர்மவிவரீஜிதாயை நம :
 யமுநாயை நம :
 யாமிந்யை நம :
 யாம்யாயை நம : 960
 யமுநாஜல மத்யகாயை நம :
 யாதாயாதப்ரஸமந்யை நம :
 யாதநாநாம்நிக்குந்தந்யை
 நம :
 யோகவாஸாயை நம :
 யோகிவந்த்யாயை நம :
 யத்தச்சப்தஸ்வரூபின்யை
 நம :
 யோகக்ஷேமமய்யை நம :
 யந்த்ராயை நம :
 யாவதக்ஷரமாத்ருகாயை நம :
 யாவத்பதமய்யை நம : 970
 யாவச்சப்த ரூபாயை நம :
 யதேஸ்வர்யை நம :
 யத்ததீயாயை நம :
 யக்ஷவந்த்யாயை நம :
 யத்வித்யாயை நம :
 யதிஸம்ஸ்துதாயை நம :
 யாவத் வித்யாமய்யை நம :
 யாவத் வித்யாப்ருந்த
 ஸுவந்திதாயை நம :
 யோகிஹ்ருத்பத்மநிலயாயை
 நம :
 யோகிவர்ய ப்ரியங்கர்யை
 நம : 980
 யோகிவந்த்யாயை நம :
 யோகிமாத்ரே நம :

ஓம் யோகிஸபலதாயிந்யை நம :	ஓம் யஜநீயாயை நம :
யக்ஷவந்த்யாயை நம :	யமஸ்துத்தாயை நம :
யக்ஷபூஜ்யாயை நம :	யோகயுக்தாயை நம :
யக்ஷராஜஸ்பூஜிதாயை நம :	யஸஸ்கர்யை நம :
யஜ்ஞருபாயை நம :	யோகபத்தாயை நம ; 1000
யஜ்ஞதுஷ்டாயை நம :	யதிஸ்துத்தாயை நம :
யாயஜுகஸ்வருபிண்யை நம :	யோகஜ்ஞாயை நம :
யந்த்ராராதயாயை நம ; 990	யோகநாயக்யை நம ;
யந்த்ரமத்தாயை நம ;	யோகிஜ்ஞாநப்ரதாயை நம :
யந்த்ரகர்த்ரு ப்ரியங்கர்யை	யக்ஷ்யை நம :
நம :	யமபாதாவிநாஸிந்யை நம :
யந்த்ராருடாபை நம :	யோகிகாம்யப்ரதாதர்யை நம :
யந்த்ர பூஜ்யாயை நம ;	யோகிமோக்ஷப்ரதாயிந்யை
யோகித்தயாந பராயணாயை நம :	நம :

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத் ஸஹஸ்ரநாமாவளி ஸம்பூர்ண.

வாக் தேவி.

மத்திமதசதாளத்தில்
வாக் தேவி (திருமகளாகவும் போற்றுதல்
மரபு) சகல செல்வங்களையும் அருளும்
அம்மை திருவுருவம்.

ஸ்ரீ அகஸ்திய முனிவர் அருளிய சரசுவதி தோத்திரம் (வடமொழியில்)

தீயானம்

1. யா குந்தேந்து துஷார ஹார தவளா
யாகப்ர வஸ்த்ரா வ்ருதா
யா விஸு வரதண்ட மண்டித கரோ
யா ச்வேத பத்மாஸு |
யாப்ர ஹ்மாச்யுத சங்கப்ரப் ருதிபி
தே வைஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸா மாம் பாது ஸரஸ்வதி பகவதி
நிச்சேஷ ஜாட்யா பஹா ||
2. தோர்பிர் யுக்தா சதுர்பி ஸ்படிகமணி
நிபை ரக்ஷமாலாம்த தானு
ஹஸ்தே நைகேன பத்மம் லிதமபி ச சுகம்
புஸ்தகம் சாபரேண |
பாலா குந்தேந்து சங்க ஸ்படிகமணி நிபா
பாஸமாஸு ஸமாஸு
ஸா மே வாக்தேவ தேயம் நிவஸது வதனே
ஸர்வதா ஸுப்ரஸன்னு ||
3. ஸுரா ஸுரா ஸேனித பாத பங்கஜா
கரே விராஜத் கமனீய புஸ்தகா |
விரிஞ்சி பத்நீ கமலா ஸனஸ்திதா
ஸரஸ்வதி ந்ருத்யது வாகிமே ஸதா ||
4. ஸரஸ்வதி ஸரஸிஜ கேஸர ப்ரபா
தபஸ்வினீ ச்ரித கமலாஸன ப்ரியா |
கனஸ்தனீ கமலவிலோல லோசஸு
மனஸ்வினீ பவது வர ப்ரஸாதினீ ||
5. ஸரஸ்வதி நமஸ் துப்யம் வரதே காமஸூபினீ |
வித்யாரம்பம் கரிஷ்யாமி லித்திர் பவதுமேஸதா ||
6. ஸரஸ்வதி நமஸ் துப்யம் ஸர்வ தேவி நமோநம : |
சாந்த ரூபேச சிதரே ஸர்வயோகே நமோநம : ||
7. நித்யானந்தே நிராதாரே நிஷ்களாயை நமோநம : |
வித்யாதரே விசாலாக்ஷி சுத்த ஜ்ஞானே நமோநம : ||

8. சுத்த ஸ்படிக ரூபாயை ஸக்ஷ்மரூபே நமோநம : |
சப்த ப்ரஹ்மி சதுர்ஹஸ்தே ஸர்வலித்தயை நமோநம : ||
9. முக்தாலங்குத ஸர்வாங்க்யை மூலாதாரே நமோநம : |
மூலமந்த்ர ஸ்வரூபாயை மூலசக்த்யை நமோநம : ||
10. மனோந்மதி மஹா யோகே வாக்ஷ்வரி நமோநம : |
வாக்மயை வரத ஹஸ்தாயை வரதாயை நமோநம : ||
11. வேதாயை வேத ரூபாயை வேதாந் தாயை நமோநம : |
குணதோஷ விவர்ஜின்யை குணதிப்த்யை நமோநம : ||
12. ஸர்வஜ்ஞானே ஸதானந்தே ஸர்வரூபே நமோநம : |
ஸம்பன்னாயை குமார்யை ச ஸர்வஜ்ஞேதே நமோநம : ||
13. யோகா நார்ய உமா தேவ்யை யோகாநந்தே நமோநம : |
திவ்யஜ்ஞான த்ரிநேத்ராயை திவ்யமூர்த்த்யை நமோநம : ||
14. அர்த்த சந்த்ர ஜடாதாரி சந்த்ர பிம்பே நமோநம : |
சந்த்ராதித்ய ஜடாதாரி சந்த்ர பிம்பே நமோநம : ||
15. அனூரூபே மஹாரூபே விச்வரூபே நமோநம : |
அனிமாத் யஷ்ட லித்தனயஆனந்தாயை நமோநம : ||
16. ஜ்ஞான விஜ்ஞான ரூபாயை ஜ்ஞான மூர்த்த்யை நமோநம : |
நானுசாஸ்த்ர ஸ்வரூபாயை நானாரூபே நமோநம : ||
17. பத்மஜா பத்ம வம்சாச பத்மரூபே நமோநம : |
பரமேஷ்ட்யை பராமூர்த்த்யை நமஸ்தே பாபநாசினீ ||
18. மகா தேவ்யை மகாகாள்யை
மகா லக்ஷ்ம்யை நமோநம : ||
ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவாயை ச
ப்ரஹ்ம நார்யை நமோநம : ||
19. கமலாகர புஷ்பா ச காமரூபே நமோநம : |
கபாலி கர தீப்தாயை கர்மதாயை நமோநம : ||
20. ஸாயம் ப்ராத : பதேந்நித்யம்
ஷாண்மாஸாத் லித்தி ருச்யதே |
கோர வ்யாக்ர பயம் நாஸ்தி
படதாம் ச்ருண்வதாமபி ||
21. இத்தம் ஸரஸ்வதி ஸ்தோத்ரம்
அதஸ்த்ய முனிவாசகம்
ஸர்வ லித்திகரம் ந்ருணம்
ஸர்வ பாப ப்ரணாசனம் ||

ஸ்ரீ சித்த சரசுவதி தோத்திரம்

தி ய ர ன ம்

1. யாகுந்தேந்து துஷார ஹார தவளா
யாகுப்ர வஸ்த்ராஹ்ருதா
யா வீண வரதண்ட மண்டி தகரா
யாச் வேத பத்மாஸனா |
யா ப்ரஹ்மாஸ்புத சங்கர ப்ரப்ருதிபி
தேவஸஸ்தா பூஜிதா
ஸா மாம் பாது ஸரஸ்வதீ பகவதி
நிச் சேஷ ஜாட்யாபஹா
2. ஆசாஸு ராசீ மவதங்க வல்லி
பாஸஸவ தாலகீருத துத்தலிந்தும்
மந்தஸமிதைர் நிந்தித சாரதேந்தும்
வந்தே அரவிந்தாஸன ஸந்தீரீத்வாம் ||
3. சாரதா சாரதாம்போஜ
வதனா வதனாம்புஜே |
ஸர்வதா ஸர்வதாஸ் மாகம்
ஸந்தீதிம் ஸந்தீதிம் க்ரியாத் ||
4. ஸரஸ்வதீம் ச தாம் நௌமி
வாகதிஷ்டாத்ரு தேவதாம் |
தேவத்வம் ப்ரதிபத் யந்தே
யதனுக்ர ஹதோஜநா :||
5. பாது நோ நிகஷக்ராவா மதிஹேம்ன : ஸரஸ்வதி |
ப்ராஜ்ஞேதர பரிச்சேதம் வசஸைவ கரோதியா ||
6. கக்லாம் ப்ரஹ்ம விசார ஸார பரமா
மாத்யாம் ஜகத் வ்யாபினீம்
வீணா புஸ்தக தாரீணீ மபயதாம்
ஜாட்யாந்த காராபஹாம் |
ஹஸ்தே ஸ்படிக மாலிகாம் ச தததீம்
பத்மாஸனே ஸம்ஸ்திதாம்
வந்தே தாம் பரமேச் வரீம் பகவதீம்
புத்தி ப்ரதாம் சாரதாம் ||

7. வீனாதம்ரே விபுல மங்கலதான ஓலே
பக்தார்தி நாகினி வீரிஞ்சி ஹரீச வந்தே |
கீர்தி ப்ரதே (அ)கில மனோரததே மஹார்ஹே
வித்யா ப்ரதாயினி ஸரஸ்வதி நௌமி நித்யம் ||
8. ச்வேதாப்ஜ பூர்ண விமலாஸன ஸ்மஸ்திதே ஹே
ச்வேதாம் பராஸ்ருத மனோஹர மஞ்ஜுகாத்ரே |
உத்யன் மனோஜ் ஞ்ஜிதபங்கஜ மஞ்ஜுலாஸ்யே
வித்யா ப்ரதாயினி ஸரஸ்வதி நௌமி நித்யம் ||
9. மாதஸ்வதிய பதபங்கஜ பக்தியுக்தா
யே த்வாம் பஜந்தி நிகிலான்பரான் விஹாய |
தே நிர்ஜரத்வமிஹ யாத்தி கலேவரேண
பூவஹ்னி வாயுக கனம் புவிநிர்மிதேன் ||
10. மோஹாந்த கார பரிதேஹ்ருதயே மதியே
மாதஸ் ஸதைவ குரு வாஸமுதார பாவே |
ஸ்வீயாகி லாவயவ நிர்மல ஸுப்ரபாபி :
சக்ரம் விநாசய மனோக தமந்தகாரம் ||
11. ப்ரஹ்மா ஜகத் ஸ்ருஜதி பாலய தீந்திரேச :
சம்புர் விநாச யதி தேவி தவப்ரபாவை : |
ந ஸ்யாத் க்ருபா யதி தவப்ரகடப்ரபாவே
ந ஸ்யு : கதஞ்சித பிதே நிஜ கார்ய தக்ஷா : ||
12. லக்ஷ்மீர் மேதா தரா புஷ்டி :
மௌரி துஷ்டி : ப்ரபாத்ருதி : |
ஏதாபி : பாஹி தருபி :
அஷ்டாபிர் மாம் ஸரஸ்வதி ||
13. ஸரஸ்வத்யை நமோ நித்தியம்
பத்ர கால்யை நமோ நம : |
ஸேத வேதாந்த வேதாங்க
வித்யாஸ் தானேப்ய ஏவ ச ||
14. ஸரஸ்வதி மஹா பாகே
வித்யே கமல லோசனே |
வித்யாருபே விசாலாக்ஷி
வித்யாம் தேஹி நமோ (அ) ஸ்துதே ||
15. யதக்ஷர பதப்ரஷ்டம் மாத்ரே
ஹீனம்து யத்பவேத் |
தத்ஸர்வம் கூடியதாம் தேவி
ப்ரவீத பரமேச்வரீ ||

சரசுவதி அஷ்டகம்

(பாத்தம் புராணம்)

சதானிக உவாச

1. மஹாமதே மஹாப்ராஜ்ஞ
ஸர்வசாஸ்தர விசாரத |
அக்ஷீண கர்ம பந்தஸ்து
புருஷோ வைத் விஜஸ்தம ||
2. மரணே யஜ்ஜபேத் ஜாய்யம்
யம் ச பாவமனுஸமரன் |
பரம் பதம் அவாப்னோதி
தன் மேப் ரூஹி மஹாமுனே ||

சௌனக உவாச :

3. இது மேவ மஹா ராஜ
ப்ருஷ்ட வான்ஸ தே பிதாமஹ : |
பீஷ்மம் தர்ம விதாம்
சரேஷ்டம் தர்மபுத்ரோ யுதிஷ்டிர : ||

யுதிஷ்டிர உவாச :

4. பிதாமஹ மஹாப்ராஜ்ஞ
ஸர்வ சாஸ்தர விசாரத |
ப்ருஹஸ்பதி ஸ்துதா தேவி
வாகே சேன மஹாத் மனா ||
ஆத்மான்மம் தர்ச யாமாஸ
ஸகீர்ய கோடி ஸமப்ரபம் !

ஸரஸ்வத்யுவாச :

5. வரம் வ்ருணீஷ்வ பத்ரம் தே
யத் தே மனஸி வித்யதே ||

ப்ருஹஸ்பதிருவாச :

யதி மே வரதா தேவி
திவ்யஞ் ஞானம் ப்ரயச்ச ந : |

தேவ்யுவாச :

6. ஹந்ததே நிர்மலஜ் ஞானம்
குமதி த்வம்ஸ காரணம் ||
ஸ்தோத்ரேண நேந யோ பக்த்யா
மாம் ஸ்துவந்தி மனீஷின : |

ப்ருஹஸ்பதிருவாச :

7. லபதே பரமம்ஜ் ஞானம்
யத் பரைமி துர்லபம் ||
ப்ராப்னோதி புருஷோ நித்யம்
மஹா மாயா ப்ரஸாதத :

ஸ்ரஸ்வத்யுவாச :

8. த்ரிஸந்த்யம் ப்ரயதோநித்யம்
படே தஷ்டக முத்தமம் |
தஸ்ய கண்டே ஸ்தாவாஸம்
கரிஷ்யாமி ந ஸம்சய : ||

சரசுவதி துவாதச நாமாவளி

1. ஸரஸ்வதி த்விபம் தருஷ்டா
வீணுபுஸ்தக தாரினீ |
ஹம்ஸ வாஹ ஸமாயுக்தா
வித்யாதா னகரீ மம ||
2. ப்ரதமம் பாரதி நாம
த்விதியம் ச ஸரஸ்வதி |
த்ருதியம் சாரதா தேவீ
சதுர்தம் ஹம்ஸ வாஹினீ ||
3. பஞ்சமம் ஜகதிக்க்யாதா
ஷஷ்டம் வாக்சீவரி ததா |
கௌமாரீ ஸப்தமம் ப்ரோக்தா
அஷ்டமம் ப்ரஹ்மசாரினீ ||
4. நவமம் புத்தி தாத்ரீச
தசமம் வரதாமினீ |
ஏகாதசம் கூத்ர கண்டா
த்வாதசம் புவனேச்வரீ ||
5. ப்ராஹ்மீ த்வாதா நாமாவளி
த்ரிஸந்த்யம் ய : படேன்னர : |
ஸர்வ லித்தி கரீ தஸ்ய
ப்ரஸன்னா பரமேச்வரீ ||
ஸா மே வஸது ஜிஹ்வாக்ரே
ப்ரஹ்மரூபா ஸரஸ்வதி ||

காளிதாசர் அருளிய சரசுவதி நவரத்தின மாலை

1. குசாஞ்சித விபஞ்சிகாம்
குடிலகுந்தளாலங்குதாம்
குசே சய நிவேலிநீம்
குடிலசித்த விக் வேஷினீம் |
மதா லஸக திப்ரியாம்
மனலிஜாரி ராஜ்யச்ரியம்
மதங்க குலகந்யகாம்
மதுர பாஷினீ மாச்ரயே ||
2. குந்த முகளாக்ரதந்தாம் குங்கும
பங்கேன லிப்த குசபாராம் |
ஆநீல நீலதே ஹாமம் பாம்
அகிலாண்ட நாமிகாம் வந்தே ||
3. ஓங்கார பஞ்ஜர சுகீம் உபநிஷத்
உத்யான கேலிகலண்டம் |
ஆகம விபினமபூரீம் ஆர்யா
மந்தர் விபாவயே கௌரீம் ||
4. தயமான திர்க்க நயனாம்
தேசிகருபேண தர்சிதாப்யுதயாம் |
வாமகுச நிஹித வீனாம்
வரதாம் ஸங்கீத மாத்ருகாம் வந்தே ||
5. ச்யாமாளி ஸௌ குமார்யாம்
ஆனந்தா மந்த ஸம்பதுந் மேஷாம் |
தருணீம் கருணாபூராம் மதஜல
கல்லோல லோசனம் வந்தே ||
6. நகமுக முகரித வீனம் நாதரஸா
ஸ்வாதநவந வோல்லாஸாம் |
முகமம்ப மோதயது மே முக்தா
தாடங்க முக்த ஹனிதம் தே ||
7. ஸரிகம பதநிரதாம் தாம்
வீனா ஸங்க்ராந்தகாந்த ஹஸ்தாம் தாம் |
சாந்தாம் ம்ருது லஸ்வாந்தாம்
குச பரதாந்தாம் நமாமி சிவகாந்தாம் ||

8. அவடுதடக டிதஞ்ரீ பாலிம்
தாளீபலாச தாடங்காம் |
வீண வாதந வேளாகம்பித
சிரஸம் நமாமி மாதங்கீம் ||

9. வீணரஸானுஷங்கம் விகசமதா
மோத மாதூரீப் ருங்கம் |
கருண பூரதரங்கம் கலயே
மாதங்க கந்யகா பாங்கம் ||

10. மணிபங்க மேச காங்கீம்
மாதங்கீம் நௌமிஸித்த மாதங்கீம் |
யௌவன வன ஸாரங்கீம்
ஸங்கீதம்போரு ஹாருப வப்ருங்கீம் ||

11. மேச காமா ஸேச நகம் மித்யா
த்ருஷ்டாந்தமத் யப பாகம் தம்
மாதஸ் தவ ஸ்வரூபம் ச மங்கல
ஸங்கீத ஸௌரபம் வந்தே ||

12. நவ மால்ய மேதத் ரசிதம்
மாதங்க கந்யகாகாப் ரணம் |
ய : படதி பக்தி யுக்த :
ஸபவேத் வாகீச வரஸ் ஸாக்ஷாத் ||

காளிதாசர் அருளிய சியாமளா தாண்டகம் :

(வீணையை இழைக்கும் வடிவினள்)

“ மாணிக்ய - வீணமுப - லாலயந்தீம்

மதாலஸாம் மஞ்ஜுலவாக் - விலாஸாம் |

மாஹேந்த்ர - நீல - த்யுதி - கோமலாங்கீம்

மாதங்க - கன்யாம் மனஸா ஸ் மராமி ||

[மேலும் ருத்ரயாமளத்தில் ஸ்ரீ ப்ருஹஸ்பதி அருளிய
சரஸ்வதி தோத்திரம், ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிய ஸ்ரீ சாரதாபுஜங்
காஷ்டகம், ஸ்ரீ அனந்தராமதீக்ஷிதர் அருளிய ஸ்ரீ சாரதாஷ்டக
ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ சரஸ்வதி சதானாம ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ சரஸ்வதி
சகஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் முதலான பல வடமொழி நூல்கள்
உள்ளன.]

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் அருளிச்செய்த

ச ர சு வ தி அ ந் தா தி

(பொழிப்புரையுடன்)

கா ப் பு

ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையும்
ஏய வுணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
வுருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
யிருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

(பொழிப்புரை) உலகத்துண்டாகிய அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் அறிவிற்குப்பொருந்துமாறு உணரச்செய்கின்ற எந்தாய், வெண்பளிங்கு போன்ற தூய வடிவுடையவன்; இத்தகைய கலைமகள் என்மனத்தினுள்ளே வீற்றிருப்பாள். ஆகவே இந்த அடியேனுக்கு எவ்வகை இடையூறும் வாராது என்றவாறு.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையுந் - துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரத முந்துதித்தால்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி,

(பொ - ரை) வெண்பளிங்கு போன்ற நிறமும், பவளம் போன்ற சிவந்த வாயும், மணம் கமழ்கின்ற தாமரைப்பூப் போன்ற கைகளும், உடுக்கினைப் போன்ற இடையும் உடையவளாகிய கலைமகளின் திருவுருவை இரவும் பகலும் நாள் தோறும் மறவாமல் வணங்கினால் கருங்கல்லும் கவிதை சொல்லாதோ? சொல்லும் என்றவாறு.

- ஷே அந்தாதிக்குப் பொழிப்புரையாக ஆக்கித்தந்தவர்கள் ஷே ஆதினத்து முனிபுங்கவர்கள் திருக்கூட்டத்தில் விளங்கியருளும் புலவர் தவத்திரு சுயம்புநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆவார்கள். இவர்கள் தமது பூர்வாசிரமத்தில் ஷே ஆதினத்து மெய்கண்டார்திங்கள் இதழ் உதவி யாகிரியராகப் பணியாற்றியகாலத்தில் ஷே பொழிப்புரை செய்தார்கள். எண் 340 (1984).

கலித்துறை

சீர்தந்த வெள்ளிதழ்ப் பூங்கமலா சனத்தேவி செஞ்சொற்
ரூர்தந்த வெண்மனத் தாமரையாட்டி சரோருக மேற்
பார்த்தத் நாத நிசைதந்த வாரணப் பங்கயத்தாள்
வார்தந்த சோதி யம்போருகத் தானே வணங்குதுமே. (1)

(பொழிப்புரை) அழகிய வெண்மையான இழைகளோடு கூடிய தாமரையாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பவளும், செம்மையான சொற்களால் பாமாலை தொடுக்கத்தக்க அறிவு தந்து என் கருஞ்சமாகிய தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருப்பவளும், தாமரை மலரின்மேல் வீற்றிருந்து இவ்வுலக மெல்லாம் படைத்த பிரமதேவன் விரும்புகின்ற வெண்சங்கு போன்ற நிறங்கொண்ட இனிமையான வெண்தாமரை வண்ணமுடையவளும்; வெண்மையான நீண்ட ஒளி வீசும் தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை யுடையவளும் ஆகிய சரசுவதியை நாம் வணங்குவோமாக என்றவாறு.

வணங்குஞ் சிலைநுதலுங் கழைத்தோளும் வனமுலை மேற்
கணங்கும் புதிய நிலவெழு மேனியுந் தோட்டுடனே
பிணங்குங் கருந்தடங் கண்களு நோக்கிப் பிரமனன்பால்
உணங்குந் திருமுன் றிலாய் மறைநான்கு முரைப்பவளே. (2)

(பெ - ரை) வேதங்கள் நான்கையும் சொல்பவளே! வளைந்த வில்லைப்போன்ற புருவமும், மூங்கிலைப் போன்ற தோளும், அழகிய கொங்கையின்மேல் பசலையுந், புதிய நிலவொளி வீசும் வெண்மையான திருமேனியும், காதில் அணிந்துள்ள தோட்டினளவு நீண்ட பெரிய கண்களும் கொண்ட நின்னுடைய எழிலைக்கண்டு பிரமதேவன் அன்பால் நினைந்து நின்று வாடுகின்ற அழகிய திருக்கோயில் வாயிலையுடையவளே! நின் அழகின் மேன்மை என்னே! என்றவாறு.

உரைப்பா ருரைக்குங் கலைகளெல்லா மெண்ணி லுன்னையன்றித்
தரைப்பா லொருவர் தரவல்ல ரோதண் டரளமுலை
வரைப்பா லமுதுதந் திங்கெனை வாழ்வித்த மாமயிலே
விரைப்பா சடைமலர் வெண்டா மரைப்பதி மெல்லியலே (3)

(பொ - ரை) பசிய இலைகளோடு கூடிய மணம்பொருந்திய வெள்ளைத்தாமரை மலரை இருப்பிடமாகக் கொண்ட மென்மையானவளே! குளர்ச்சி பொருந்திய முத்துமாலை விளங்கும் கொங்கைக்குன்றில் தோன்றிய பாலமுதத்தை அடியேற்குத் தந்தருளி, இவ்வுலகத்தில் வாழச்செய்த அழகியமயிலைப் போன்றவளே! அறிவுடையாரால் புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற கலைகள் அந்தனையும் ஆராய்ப்புகுந்தால், அவற்றை உன்னையல்லாமல் இந்த உலகத்தில் வேறு ஒருவர் தரக்கூடிய வல்லமை உடையவர் ஆவாரோ? ஆகமாட்டார் என்றவாறு.

இயலா னதுகொண்டு நின்றிரு நாமங்க ளேத்துதற்கு
முயலா மையாற்றடு மாறுகின்றே னிந்த மூவுலகும்
செயலா லமைத்த கலைகளே நின்றிரு வருளுக்கு
அயலா விடாம லடியேனையு முவந் தாண்டருளே. (4)

(பொ-)சுவர்க்கம் பூமிபாதலம் ஆகிய இம்மூவுலகங்களையும் நின் அருட் செய்கையால் உண்டாக்கிய கலைகளே ! அடியினால் இயன்றது கொண்டு நின்னுடைய அழகிய திருப்பெயர்களைக் கவிபுனைந்து வழிபடுவதற்கு முயற்சி செய்யாமையினாலே தடுமாற்றம் அடைகின்றேன். இதனைக் காரணமாகக் கொண்டு நினது திருவருளுக்குப் புறம்பாக விட்டுவிடாமல் அடியேனையும் மனமுவந்து ஆட்கொண்டு அருள் செய்வாயாக என்றவாறு.

அருக்கோ தயத்தினும் சந்திரோ தயமொத் தழகெறிக்கும்
திருக்கோல நாயகி செந்தமிழ்ப் பாவை திசைமுகத்தான்
இருக்கோது நாதனுந் தானுமெப் போதுமினி திருக்கு
மருக்கோல நான்மல ராளென்னை யானு மடமயிலே. (5)

(பொ - ரை) சூரிய உதயமான பதற்காலத்திலும் சந்திரன் உதயமானது போன்ற அழகிய ஒளி வீசும் எழில் மிக்க தோற்றத்தையுடைய கலைகளுக்கெல்லாம் தலைசியும் செந்தமிழ்ப் பாவையும், நான்கு திருமுகங்களாலும் வேதமந்திரங்களை ஒதும் பிரமதேவனும் தானும் எப்போதும் சோந்தே காட்சிக்கு இனிமையாகக் கொலு வீற்றிருக்கும், மணமும் அழகிய நிறமும் உடைய அன்றலிந்த வெண்டாமரை மலரானும் ஆகிய சரசுவதியே அடியேனை ஆட்கொள்ளும் இளமை பொருந்திய மயிலாவான் என்றவாறு.

மயிலே மடப்பிடியே கொடியே யிளமான் பிணையே
குயிலே பசங்கிளியே யன்னமே மனக்கூ ரிருட்கோர்
வெயிலே நிலவெழு மேனிமின் னேயினி வேறுதவம்
பயிலேன் மகிழ்ந்து பணிவே னுனதுபொற் பாதங்களே. (6)

(பொ - ரை) மயில்போன்ற இனிய சாயலையுடையவளே ! இளமை பொருந்திய பெண் யானே போன்ற அழகிய நடையினை யுடையவளே ! மலர்க்கொடி போலும் மென்மையானவளே ! இளம் பெண் மாணப் போன்ற மருண்ட பரிவையினையுடையவளே ! குயில் போன்ற இனிய குரல்பொருந்தியவளே ! பச்சைக் கிளிபோலும் மொழியாளே ! அன்னம் போன்ற மென்னடையினளே ! மனத்தில் மிதம் அறியாமையாகிய இருளை நீக்குதலில் ஒப்பற்ற ஞாயிறாய் விளங்குபவளே ! நிலவொளி வீசும் திருமேனியையுடையவளே ! உன்னுடைய பொன் போன்ற அழகிய திருவடிகளை மகிழ்வுடன் வணங்குவேன். இப்பேறு பெற்றமையால் வேறு தவம் செய்யமாட்டேன் என்றவாறு.

பாதாம் புயத்திற் பணிவார் தமக்குப் பலகலையும்
வேதாந்த முத்தியுந் தந்தருள் பாரதிவெள் ளிதழ்ப்பூஞ்
சீதாம் புயத்தி லிருப்பா ளிருப்பவென் சிந்தையுள்ளே
ஏதாம் புலியிற் பெறலரி தாவதெனக் கினியே. (7)

(பொ - ரை) திருவடித்தாமரையைப் பணிபவர்களுக்குப் பலவகை யான கலைஞானங்களையும், வேதாந்த தெளிவாகிய சித்தாந்த சுத்தாத்துவித முத்தியிலையினையும் தந்தருளுகின்ற சகலகலாவல்லியாகிய கலைமகள்; வெண்மையான இடங்கலையுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கின்றவள் என் மனத்திலும் இருப்பதால், எனக்கு இனி இப் பூதலத்தில் பெறுவதற்கு அரிய பொருள் யாது? ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் கிடைக்கும் என்றவாறு.

இனிநா னுணர்வ தெண்ணென் கலையானே இலகுதொண்டைக்
கனிநாணுஞ் செவ்விதழ் வெண்ணிறத் தானைக் கமலவயன்
றனிநாயகியை யகிலாண்ட மும்பெற்ற தாயைமணப்
பனிநாண் மலருறை பூவையை யாரணப் பாவையையே. (8)

(பொ - ரை) அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்கும் உரியவளும், விளங்குகின்ற கொவ்வைக்கனியும் நாணமடையும் படிச்சிவந்த இதழும் வெண்மையான நிறமும் உடையவளும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனுடைய ஒப்பற்ற தலையியும் எல்லா உலகங்களையும் சுன்றெடுத்த அன்னையும், குளிர்ச்சி பொருந்திய அன்றலந்த மணமுள்ள வெண்டா மரை மலரில் வீற்றிருப்பவளும், வேதப் பெண் கொடியுமாகிய கலைமகளே; இனிநான் உணர்ந்து இன்புறுதற்கும் தேய்மொன். (எ - று).

பாவுந் தொடையும் பதங்களும் சீரும் பலவிதமா
மேவுங் கலைகள் விதிப்பா ளிடம்விதியின் முதிய
நாவும் பகர்ந்ததொல் வேதங்க ணுன்கு நறுங்கமலப்
பூவுந் திருப்பதம் பூவா லணிபவர் புத்தியுமே. (9)

(பொ-ரை) சொல்லும் சீரும் தொடையும் ஆகியசெய்யுள் உறுப்புக் களிலும், பாவிலும், பாவின் பொருளிலும், அவற்றின் உயிராய்ப் பொருந்து கின்ற, கலைகள் எல்லாம் படைப்பவளாகிய சரசுவதிதேவி எழுந்தருளும் இடம், பிரமதேவனது பழமையான நாவும், அவனால் சொல்லப்பட்ட விதங்கள் நான்சும், நறுமணம் மிக்கவெண்டாமரைப்பூவுந், அவளுடைய சிந்தப் பாதங்களைப் பூவால் அணி செய்து வழிபடுபவர் அறிவுமேயாகும் என்றவாறு.

புந்தியிற் கூரிரு ணிக்கும்புதிய மதிய மென்கோ
வந்தியிற் றேன்றிய தீபமென்கோ நல்லரு மறையோர்
சந்தியிற் றேன்றுந் தபனென்கோ கோமணித்தா மமென்கோ
உந்தியிற் றேன்றும் பிரான்புயந் தோயு மொருத்தியையே. (10)

(பொ - ரை) திருமாவின் உந்திக் கமலத்தில் தோன்றிய பிரம தேவனின் தோள்களைத் தழுவி விளங்கும் ஒப்பற்றவளாகிய சரசுவதியை ; அறிவின்கண் தோன்றும் அறியாமையாகிய மிக்க இருளைப்போக்கும் புதிய சந்திரன் என்று சொல்வேனோ ! மாலைக்காலத்தில் காணப்படும் விளக்கு என்று சொல்வேனோ ! நல்ல அரிய அந்தணர்கள் மாலை நேரத்தில் சந்தியா வேளையில் செய்யும் வழிபாட்டில் காணப்படும் சூரியன் என்று சொல் வேனோ ! வெண்மையான மணிகள் கோக்கப்பட்டமாலை என்று சொல் வேனோ ! எவ்வாறு புகழ்ந்துரைப்பேன் ? என்றவாறு

ஒருத்தியை யொன்றுமி லாவென் மனத்தினு வந்துதன்னை
இருத்தியை வெண்கமலத் திருப்பாளை யெண்ணெண் கலேதோய்
கருத்தியை யைம்புலனுங் கலங்காமற் கருத்தையெல் லாம்
திருத்தியை யான்மற வேன்றிசை நான்முகன் தேவியையே. (11)

(பொ - ரை) ஒப்பற்றவளும், ஓரறிவும் இல்லாத என்னுடைய மனத்தினில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றி ருப்பவளும், வெண்டாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருப்பவளும், அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் பொருத்திய கருத்தாய்த் திகழ்பவளும், ஐந்து புலன்களும் தவறானவழியிற் சென்று கலங்காமல் அடியவரீ மனக் கருத்தையெல்லாம் திருத்தி நல்வழிப் படுத்துபவளும் நான்குதிருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் தேவியும் ஆகிய கலைமகளை நான் ஒருபோதும் மறவேன் என்றவாறு

தேவரும் தெய்வப் பெருமானு நான்மறை செப்புகின்ற
மூவருந் தானவரா கியுள் ளோருமுனி வரரும்
யாவரு மேனையவெல் லாவுயிரு மிதழ் வெளுத்த
பூவரு மாதினருள் கொண்டுஞா னம்புரி கின்றதே. (12)

(பொ - ரை) வானுலகத்துள்ள தேவர்களும், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய சிவபிரானும், நான்கு வேதங்களும் சொல்கின்ற பிரம விஷ்ணு உருத்திரர்களும், அரக்கர்களாயுள்ளவர்களும், முனிவர்களும், மற்றும் முள்ளோர் அனைவரும், பிற எல்லா உயிர்களும் இதழ்கள் வெண்மை யாகவுள்ள தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கின்ற கலைமகளின் அருளினாலன்றோ அறிவுள்ள செயல்களைச் செய்கின்றோர்கள் என்றவாறு.

புரிகின்ற சிந்தையி னூடே புகுந்துபுகுந் திருளை
அரிகின்ற தாய்கின்ற வெல்லா வறிவினரும் பொருளைத்
தெரிகின்ற வின்பங் கனிந்தூறி நெஞ்சந்தெ ளிந்துமுற்ற
விரிக்கின்ற தெண்ணெண் கலைமா னுணர்த்திய வேதமுமே. (13)

(பொ - ரை) அறுபத்து நான்கு கலைகளுக்கும் தலைபாகிய கலைமகள் உலகுக்கு எடுத்துரைத்த நான்கு மறையும் செயலைத் துண்டுகின்ற மனத்தினுள்ளே புகுந்து அம்மனத்தின் இருளைப் போக்குகின்றது; ஆராய்கின்ற எல்லாவகையான அறிவுடையோர்களும்

பொருளின் தன்மையைத் தெரிசின்ற இன்பம் முதிர்ந்து தோன்றி மனம் தெளிவடைந்து முழுவதும் விரிவடைகின்றது என்றவாறு.

வேதமும் வேதத்தி னந்தமு மந்தத்தின் மெய்ப்பொருளாம்
பேதமும் பேதத்தின் மார்க்கமு மார்க்கப் பிணக்கறுக்கும்
போதமும் போதவுரு வாகியெங் கும்பொதிந் தவிந்து
நாதமு நாதவண் டார்க்கும்வெண் டாமரை நாயகியே, (14)

(பொ - ரை) மறைகளும், மறைகளின் முடிவும் அம்மறை முடிவுகளின் உண்மைப் பொருளாகவுள்ள பலவேறு சமய வேறுபாட்டு வழிகளும், அவ்வேறு பாட்டு வழிகளில் ஏற்படுந் தடுத்து வேறு பாடுகளைப் போக்கும் நல்லறிவும், அறிவு - உருவாகி எல்லா - இடங்களிலும் நிறைந்துள்ள விர்தும், நாதமும், நாதமாகிய வண்டு ஒலிக்கும்படியான வெண்டாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் கலைகளின் தலைவியே ஆவாள் என்றவாறு.

நாயக மான மலரக மாவதுஞான வின்பச்
சேயக மான மலரக மாவதுந் தீவினையா
லேயக மாறி விடுமக மாவது மெவ்வுயிர்க்குந்
தாயக மாவதுந் தாதார்க வேதச ரோருகமே. (15)

(பொ - ரை) தலைமைத்தன்மையுடைய மலராவதும் அறிவினால் ஏற்படும் இன்பக் குழந்தையினிடமான மலராவதும் தீவினையாரணமாக மனம் மாறிவிடும் இடமாவதும் எல்லா உயிர்களுக்கும் தாய் வீடாவதும், மகரந்தங்கள் பொருந்திய வெண்டாமரை மலரேயாகும் என்றவாறு.

சரோருக மேதிருக் கோயிலுங் கைகளுந் தாளிணையும்
உரோரு கமுந்திரு வல்குலு நாபியுமோங் கிருள்போற்
சிரோருகஞ் சூழ்ந்த வதனமு நாட்டமுஞ் சேயிதமும்
ஓரோருக மீரரை மாத்திரை யானவுரை மகட்கே. (16)

(பொ - ரை) ஒவ்வோர் யுகமும் கணக்கிடப் புகுந்தால் இரண்டு அரை மாத்திரை சேரீந்த ஒருமாத்திரையாக அமைத்த வாழ்நாள் உடைய வளாகிய சொற்செல்லியாம் கலைமகளுக்குத் திருக்கோயிலும், கைகளும், இரண்டு திருவடிகளும், கொங்கையும், அழகிய அல்தலும், கொப்பூழும், மிக்க இருளைப்போன்ற கூந்தல் சூழ்ந்த திருமுகமும், கண்களும் சிவந்த வாயிதமும் வெண்டாமரை மலரேயாகும் என்றவாறு.

கருந்தா மரைமலர் கட்டாமரை மலர்கா மருதாள்
அருந்தா மரைமலர் செந்தாமரை மலரா லயமாத்
தருந்தா மரைமலர் வெண்டாமரை மலர்தாவி லெழிந்
பெருந்தா மரைமணக்குங் கலைக்கூட்டப் பினைதனக்கே. (17)

(பொ - ரை) குற்றமற்ற அழகிய டெரிய தாமரை மலர் மணம் வீசும், கலைகளின் தொகுதியை உண்டாக்கிய பெண் மாணப்போன்ற மருண்ட பார்வையுடைய கலைவாணிக்குக் கண்கள் கருந்தாமரையாகிய நீலோற்பல மலராகும்; யாவரும் விரும்பும் அவளது திருவடித்தாமரை மலர் அழகிய செந்தாமரைமலராகும்; அவள் தனது திருக்கோயிலாகக் கொண்டிருக்கும் தாமரை மலர் வேண்டாமரை மலராகும் என்றவாறு.

தனக்கே துணிபொரு ளென்னுந் தொல்வேதஞ் சதுர்முகத் தோன்
எனக்கே சமைந்த வபிடேக மென்னு மிமையவர்தா
மனக்கேத மாற்றுமருந் தென்ப குடுமலரென் பன்யான்
கனக்கேச பந்திக் கலைமங்கை பாத கமலங்களே (18)

(பொ - ரை) மிகவும் நெருங்கிக் கனத்த நீளமான கூந்தலையுடைய கலைவாணியின் திருவடித்தாமரைகளைத் தொன்மையான வேதங்கள் தனக்கே துணிந்து சொல்லும் பொருள் என்று கூறும்; நான்கு திருமுசங்கையுடைய பிரமதேவன் எனக்கே சிறந்த அபிடேகப் பொருள் என்று சொல்லுவான்; தேவர்கள் யாவரும் மனக் குற்றங்களைப் போக்கும் மருந்தென்று சொல்லுவார்கள்; ஆனால் அடியேனோ முடியின்கண் குடும் மலர் என்று சொல்லுவேன் என்றவாறு.

கமலந்தனி விருப்பாள் விருப்போ டங்கரங் குவித்துக்
கமலங்கடவுளர் போற்றுமென் பூவை கண்ணிற் கருணைக்
கமலந்தனைக் கொண்டுண டொருகாற் றங்கருத்துள் வைப்பார்
கமலங் கழிக்குங் கலைமங்கை யாரணி காரணியே. (19)

(பொ - ரை) வேண்டாமரைமலரில் இருப்பவளும், வேதா கமங்களாகவும் அது தோன்றுவதற்குக் காரணமாகவும் இருப்பவளும்; விருப்பத்துடன் அழகிய கைகளைக்குவித்துப் பிரமதேவன் வணங்கும் மெல்லிய பூங்கொடி போன்றவளும் ஆகிய கலைவாணியின் அருளொழுகும் தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களைக் கண்டு, அட்படிக்கண்டு கொண்ட காட்சியை ஒரு பொழுதாகிலும் தம் மனைக் கருத்தினில் வைத்து எண்ணுகின்றவர்களுடைய துன்பமாகிய கண்ணீரைத் துடைத்தருளு வான் என்றவாறு.

காரணன் பர்கமுஞ் சென்னியுஞ் சேர்தரு கன்னியரும்
நாரணனாக மகலாத் திருவுமொர் நான்மருப்பு
வாரணன் தேவியு மற்றுள்ள தெய்வ மடந்தையரும்
ஆரணப் பாவை பணித்தகுந் தேவ லடியவரே, (20)

(பொ - ரை) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் ஆகிய ஐந்துதொழில்களுக்கும் மூலகாரணனாகவுள்ள தேவதேவனுடைய லுட்பாசத்திலும் திருமுடிமேலும் இருக்கின்ற உமாதேவியும் கங்கா தேவியும், திருமாவின் மார்பை விட்டகலாத இலக்குமியும், ஒப்பற்ற

நான்கு தந்தங்களை யுடைய ஐராவத மென்னும் யானையையுடைய தூந்திரன்
மனைவாட்டியாகிய தூந்திராணியும் மற்றும் உள்ள தெய்வப் பெண்கள்
அத்தனைபேரும் வேதங்களைப்படைத்த பெண் கொடியாகிய சரசுவதி
இட்ட கட்டளைகளைச் செய்யும் அடியார்களேயாவார்கள் என்றவாறு.

அடிவேத நாறுஞ் சிறப்பார்ந்த வேத மனைத்தினுக்கு
முடிவே தவளமுளரி மின்னே முடியா விரத்தின
வடிவே மகிழ்ந்து பணிவார் தமது மயலிரவின்
விடிவே யறிந்தென்னை யாள்வார் தலந்தனில் வேறிலையே, (21)

(பொ - ரை) வேதமணம் கமழும் திருவடியையுடைய, வெள்ளை
தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் மின்னற்கொடி போன்றவளே! சிறப்புப்
பொருந்திய எல்லாவேதங்களுக்கும் முடிவான பொருளாக உள்ளவளே!
விலைமதிக்க முடியாத நவரத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய முத்துபோன்ற
ஒளிமிக்க வடிவினளே! உன்னை மகிழ்ச்சியுடன் டணிபவருடைய
அறியாமையாகிய இரவுக்கு ஒருகதிரவன் உதயம் போன்றவளே! என்
நிலைமையை அறிந்து என்னை ஆட்கொண்டு அருள்புரிபவர் இவ்வுலகினில்
உன்னையன்றி வேறு ஒருவரும் இல்லை என்றவாறு.

வேறிலை யென்று னடியாரிற் கூடி விளங்குநின்பேர்
கூறிலை யானுங் குறித்துநின்றே னைம்புலக் குறும்பர்
மாறிலை கள்வர் மயக்காம னின்மலர்த்தா னெறியிற்
சேறிலை யிந்தருள் வெண்டா மரைமலர்ச் சேயிழையே. (22)

(பொ - ரை) என்னை ஆட்கொள்பவர் உன்னையன்றி வேறொருவர்
இல்லை என்று, உனது அடியவர்களோடு கூடிச் சிறந்து விளங்கும்
உன்னுடைய திருநாமங்களை அடியேன் கூறவில்லையாயினும், யான் என்
மனத்துள்ளே உன்னைக் குறித்து வழிபடுகின்றேன். ஆனால் ஐந்துபுலன்
களாகிய வேடர்கள் தம்கொடுந் தொழிலில் மாறுபடவில்லை; அக்கள்வர்கள்
என்னை மயக்கித் தம் வழியில் ஈர்க்காமல் உன்னுடைய மலர்ப் பாதத்தை
வழிபடும் நல்வழியில் அடியேன் செல்லவில்லை, ஆயினும் வெள்ளைத்
தாமரையில் வீற்றிருக்கும் சிவந்த ஆபரணங்களை அணிந்த கலைவாணியே!
அடியேனுக்கு அருள்தருவாயாக என்றவாறு.

சேதிக்க லாந்தர்க்க மார்க்கங்க ளெவ்வெவர் சிந்தனையும்
சோதிக்க லாமுறப் போதிக்க லாம்சொன்ன தேதுணிந்து
சாதிக்க லாமிகப் பேதிக்க லாமுத்திதா னெய்தலா
மாதிக்க லாமயில் வல்லிபொற் றுளை யடைந்தவரே. (23)

(பொ - ரை) அழகிய பெண்ணாகிய கலைகளெல்லாம் வல்லமயில்
போன்ற இக்கலைச்செல்லியின் அழகிய திருவடிகளைச் சரணடைந்தவர்
கள்; கலைவல்லாரோடுவா திடும்போது அவர்தம் வாத வழிகளை யெல்லாம்
அழித்து வெற்றிபெறலாம். எத்தகைய நுண்மாண் நுழைபுலம் உடையவர்

சிந்திக்கும் சிந்தனைகளையும் சோதித்து அறியலாம்; நூலுணர்வு உடையோருக்கு அறிவு புகட்டலாம். தாம் கூறிய கூற்றுக்களையே துணிவுடன் உண்மைக் கூற்றுக்கள் என்று உறுதி கூறலாம், கற்றோர் கூறும் கூற்றுக்களைத் தம் வாதத்திறமையால் மாறுபடச் செய்யலாம், முடிவில் கல்வியின் பயனாகிய முத்திப்பேற்றையும் அடையலாம் என்றவாறு.

அடையாள நான்மல ரங்கைய் லேடு மணிவடமும்
உடையானை நுண்ணிடை யொன்று மிலானை யுபநிடதப்
படையானை யெவ்வயிரும் படைப்பானைப் பதுமநறும்
தொடையானை யல்லது மற்றினி யாரைத் தொழுவதுவே, (24)

(பொ - ரை) கலைவாணிக்கு அடையாளமான அன்றலர்ந்த செந்தாமரைமலர் போன்ற அழகிய கையில் ஓலைச்சுவடியும் கழுத்திற் படி க மணிமாலையும் உடையவளை, நுண்ணிய துடை சிறிதும் துல்லாதவளை, உபநிடதங்களைத் தனக்குப் படைக்கலமாக உடையானை, எல்லா உயிரினங் களையும் உண்டாக்குபவளை, நறுமணம் மிக்க வெண்டாமரை மலர் மாலையை உடையவளை அல்லாமல் இனிமேல் வேறு யாரைத் தொழுவது, ஒருவரையும் தொழாட்டேன் என்றவாறு.

தொழுவார் வலம்வருவார் துதிப்பார் தந்தொழின் மறந்து
விழுவா ரருமறைமெய் தெரிவா ரின்பமெய் புளகித்
தழுவா ரினுங்கண்ணீர் மல்குவா ரென்கனாவ தென்னை
வழுவாத செஞ்சொற் கலைமங்கை பாலன்பு வைத்தவரே. (25)

(பொ - ரை) குற்றமில்லாத செஞ்சொல்லைப் படைக்கும் கலை மடந்தையின்பால் அன்புவைத்து வழிபடுபவர், அவளை வணங்குவார், வலமாகவந்து போற்றுவார், பாமாலை பாடுவார், தாம் செய்யும் செயல் மறந்து தடுமாறி விழுவார், அரிப வேதங்களின் உண்மைகளை ஆராய்வார், பக்தி இன்பமேலீட்டினால் உடம்பு புளகாங்கிதமடைந்து அழுவார், மேலும் கண்ணீர் வடிப்பார், ஆனால் ஏன்னிடம் உண்டாவது என்ன? ஒரு மெய்ப்பாடுமில்லையே என்றவாறு.

வைக்கும் பொருளு மில்வாழ்க்கைப் பொருளுமற் நேப்பொரு
பொய்க்கும் பொருளன்றி நீடும் பொருளல்ல பூதலத்தின் ினும்
மெய்க்கும் பொருளு மழியாப் பொருளும் விழுப்பொருளும்
உய்க்கும் பொருளுங் கலைமா னுணர்த்து முரைப்பொருளே. (26)

(பொ - ரை) இம்பூலகின்கண் உண்மைப்பொருளும் அழியாமல் நிலையாக உள்ள பொருளும் மேலான சிறந்த செல்வமும், தம்மை நல்வழிக் கண் செலுத்தும் பொருளும் கலைத் தெய்வமாகிய சரசுவதி உணர்த்தும் உரைப்பொருளே யாகும். மேலைக்காகும் என்று நாம் சேமித்து வைக்கும் செல்வமும் இவ்வாழ்க்கைக்கு உரிய பொருளும் மற்ற எவ்வகையான

பொருள்களும் அழியும் பொருள்களே யன்றி அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும் பொருள்கள் அல்ல என்றவாறு. (இது செல்வ நிலையாமையைக் கூறியவாறு)

பொருளா விரண்டும் பெறலாகு மென்றபொருள் பொருளோ
மருளாத சொற்கலை வான்பொருளோ பொருள் வந்துவந்தித்
தருளாய் விளங்கு மவர்க் கொளியா யறியாதவருக்
கிருளாய் விளங்கு நலங்கிளர் மேனியிலங் கிழையே. (27)

(பொ - ரை) கலைச்செல்விபால் வந்து அடிபணிந்து வணங்கும் அன்பர்களுக்கு அருள்மயமாக விளங்கும் ஒளிமிக்க வழி காட்டியாகவும், கல்விநலம் அறியாதவர்களுக்கு அஞ்ஞான இருளாகவும் விளங்குகின்ற நல்வழிக்கு தோன்றும் திருமேனியினையுடைய ஒளிமிக்க ஆபரணங்களை அணிந்த கலைக் கொடியே! பொருட் செல்வத்தால் அறமும் இன்பமுமாகிய இரண்டும் பெறக்கூடும் என்று சொல்லும் பொருள் பொருளாக அமையுமா? மயக்க மில்லாத சொல்லையுடைய கலைமகள் அருளாற் பெறும் பொருளே உண்மைப் பொருளாகும் என்றவாறு.

இலங்குந் திருமுக மெய்யிற் புளகமெழுங் கண்கணீர்
மலங்கும் பழுதற்ற வாக்கும் பவிக்கு மனமிகவே
துலங்கு முறுவல் செயக் களிகூருஞ் சுழல்புனல்போல்
கலங்கும் பொழுது தெளியுஞ் சொன்மானைக்கருதினர்க்கே. (28)

(பொ - ரை) சொல்மடந்தையாகிய கலைமகளைத் தம் மனத்தில் நினைப் பவருக்கு அழகுடையமுகம் தெளிவுற்று விளங்கும் உடம்பின்கண் மயிரிக்கூச் செறியும். கண்ணில் கண்ணீர் தோன்றும். அவர்களுடைய குற்றமற்ற சொற்கள் சொன்னபடி பவிக்கும், மனம் மிகவும் தெளிவுற்று விளங்கும். முகம் புன் முறுவல் செய்யுற்படி மிக்ககளி புடன் தோன்றும், சொற்பொருள் விளங்காமல் சுழலும் ஆற்று நீர் போலக் கலக்கமுறும் பொழுது மிகவும் தெளிவாக அறிவுக்குப் புலப்படும் (எ-று).

கரியா ரளகமுங் கண்ணுங் கதிர்முலைக் கண்ணுஞ்செய்ய
சரியார் கரமும் பதமு மிதழுந்தவள நறும்
புரியார்ந்த தாமரையுந் திருமேனி யும்பூண் பனவும்
பிரியா தென்னெஞ்சினு நாவினு நிற்கும் பெருந்திருவே. (29)

(பொ - ரை) என்னுடைய மனத்தில் நினைக்கும்போதும் நானினால் சொல்லும்போதும் நிலையாக நிற்கும் பெரியகலைச் செல்வியே! என்னுடைய கரிய அழகிய கூந்தலும் திருக்கண்களும், ஒளிமிக்க கொங்கைக் கம்பும், சிவந்த வளையல்களை அணிந்த கைகளும் திருவடிகளும், செவ்வாயிதழும், வெண்மையான நறுமணம் மிக்க முறுக்கனிந்த தாமரை மலரும், அழகிய திருமேனியும், அத்திருமேனிமேல் அணியும் ஆபரணங்களும் என் நெஞ்சைவிட்டு அகலாவே என்றவாறு.

பெருந்திருவுஞ் சயமங் கையுமாகி யென்பேதை நெஞ்சில்
 இருந்தருளுஞ் செஞ்சொல் வஞ்சியைப் போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும்
 பொருந்திய ஞானந்தரு மின்பவேதப் பொருளுந் தருந்
 திருந்திய செல்வந்தரு மழியாப் பெருஞ் சீர்தருமே. (30)

(பொ - ரை) பெரிய செல்வத்தையுடைய இலக்குமியும் வெற்றியை
 யுடைய வீர இலக்குமியுமாகி என்னுடைய அறியாமையிக்கு நெஞ்சி
 னுள்ளே வீற்றிருந்தருளும் செவ்விய சொல்லையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு
 போன்றவளாகிய சரசுவதியை வணங்கித்துதித்தால், அவள் எல்லா
 உயிர்களுக்கும்பொருத்தமான அறிவுதருவாள்; இன்மதிக்க வேதத்தின்
 பொருளையும் விளங்கவைப்பாள்; குற்றமில்லாத வழியில் ஈட்டிய செல்வத்
 தையும் தருவாள்; அழியாத பெரிய சிறப்புடைய புகழையும் தருவாள்
 என்றவாறு.

சரசுவதியந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் அருளிய
ச க ல க ல ா வ ல் லி ம ா லை

1. லெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவென் வெள்ளை
யுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ? சகமேழு மளித்து
உண்டானுறங்க ஒழித்தான் பித்தாகஉண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே! சகலகலா வல்லியே!
2. நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்கயா சனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே! கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடும் கமக்கும் கரும்பே! சகலகலா வல்லியே.
3. அளிக்கும் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங் கொலோ உளம் கொண்டு
தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே! சகலகலா வல்லியே!
4. தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த கல்வியும் சொற்குவை
தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்; வடநூற்கடலும்
தேக்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வமும் தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே! சகலகலா வல்லியே!
5. பஞ்சப் பித்தந்தரு செய்பொற் பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல் ராததென் னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்நாவு மகமும் வெள்ளைத்
தஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்! சகலகலா வல்லியே!
6. பண்ணும் பாதமும் கல்வியும் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புனியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலும்அன்பர்
கண்ணும் கருத்துந் நிறைந்தாய்! சகலகலா வல்லியே!

7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்ணல் காய் ; உளம் கொண்டு
தொண்டர்
தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீர்பால் அமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே ! சகலகலா வல்லியே !
8. சொல்விற் பனமும் அவதான மும்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள் வாய் ; நளி னுசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொரு காலமுஞ் சிலை யாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே ! சகலகலா வல்லியே !
9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ் ஞானத்தின் றேற்ற
மென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சாத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே ! சகலகலா வல்லியே !
10. மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற பணியச்செய் வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும் விளம்பிலுன்
போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகலகலா வல்லியே !

அறுபத்துநான்கு கலைகள்

1. அங்கரவிலக்கணம் - எழுத்திலக்கணம்பற்றி அறிந்து கொள்வது.
2. இலிகிதம் - கடிதம் எழுதும் வகைகளை அறிவது.
3. கணிதம் - கணக்கு வகைகளைப்பற்றிய நூலறிவு.
4. வேதம் - ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம் ஆகிய வேதங்களைப்பற்றி அறிவது.
5. புராணம் - பதினெண் புராணங்களையும் கற்றுத்தேளிதல்.
6. வியாசரணம் - இலக்கண நூலறிவு.
7. நீதிசாத்திரம் - சுக்கிரநீதி. மனுநீதிபோன்ற சாத்திரங்களின் அறிவு.
8. சோதிடசாத்திரம் - வானசாத்திரம் கோள்களின் சஞ்சாரம் முதலியன கற்று, பலன் சொல்லும் அறிவு.
9. தருமசாத்திரம் - அறநூல்களைப் பற்றிய ஞானம்.
10. யோகசாத்திரம் - ரேசகம், பூரகம், கும்பகம் முதலியன அறிந்து குண்டலினி சத்தியின் ஆற்றலை உணர்ந்து யோகம் செய்து பேரின்பம் துய்க்கும் யோகநூல்களைப் பற்றிய கலைஞானம்.
11. மந்திர சாத்திரம் - மந்திரங்களையும் உச்சாடனங்களையும் குருவின்புலம் அறிந்துகொள்வது.
12. சகுன சாத்திரம் - நல்லகாரியம் செய்யப் புறப்படும் பொழுது தெருவில் எதிர்ப்படும் பறவை, விலங்கு, மானுடர் முதலிய பொருள்களைக் காண்பதால் ஏற்படும் நல்ல நிமித்தம், தீயநிமித்தம் ஆகியவைபற்றிய சாத்திர நூலறிவு.
13. சிற்பசாத்திரம் - கருங்கற்களாலும், பஞ்சலோகங்களாலும், பிறவற்றாலும் செய்யப்படும் சிலைகளின் அளவைகள், உருவ அமைப்பு முறைகள், கருங்கற்களின் தன்மை, உலோகக்கலவையின் விகிதம் முதலியவற்றை அறிவதோடு, ஓவியத்திலும் திறமைபெறும் கலைகளின் நுட்பம் (சிற்பக் கலையும் ஓவியக்கலையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை.)
14. வைத்தியசாத்திரம் - மக்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் ஏற்படும் நோய்கள்பற்றியும்; அவற்றைப் போக்கும் மருந்து வகைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளும் சாத்திர அறிவு.

15. உருவசாத்திரம் - மக்களின் உருவு அமைப்பு. உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரையிலுள்ள உறுப்புக்களின் அமைப்பு ஆகியவற்றை அறிந்து கொண்டு மக்களின் குணம், செயல்களை ஆராய்ந்து கூறும் சாமுத்திரிகா லட்சணம் போன்ற நூலறிவு.
16. இதிகாசம் - சிவாகசியம், பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய நூலறிவு.
17. காவியம் - வாழ்த்து, தெய்வ வணக்கம், உரைக்கும் பொருள் உணர்தல். சிறந்த நாயகனைக்கோடல், நாட்டு வருணனை, நகரவருணனை, மலைச் சிறப்பு, கடல் வருணனை, பருவச்சிறப்பு, துரிய சந்திர உதய அத்தமன அலங்காரம், திருமணம். முடிசூட்டுதல், பொழில் விளையாட்டு, நீர் விளையாட்டு மதுபானம், மக்கட்பேறு, கலவியிற்களித்தல். புலவியிற் புலத்தல், மந்திரம், தூது. போர்மேற் செலவு. போர்புரிதல், வெற்றி, வழிநடை, பவனி, களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம், ஆற்றுச்சிறப்பு, திணைவளம், துதுவிளையாட்டு, உறுதிகூறல், காண்டம் சருக்கங்களின் பாகுபாடு, பொருட்டுறை, மெய்ப்பாடு. ஒன்பான்சுவை, வனப்பு, உத்தி; மதம் என்ற காவிய இலக்கணம் முப்பத்தெட்டும் அமையுமாறு அறிவுடைச் சான்றோரால் யாக்கப்பெற்ற காவிய நூல்களைக் கற்றுணரும் அறிவு.
18. அலங்காரம் - உவமை, உருவகம் முதலிய அணிவகைகளைக் கூறும் அலங்கார சாத்திரஞானம்.
19. மதுரபாடனம் - வாயினால் இனிமையாகப் பாடும் இசை ஞானம்.
20. நாடகம் - கதை, கற்பனை நிகழ்ச்சிகளைப் பல பாத்திரங்களின் வாயிலாக மக்களுக்கு அறிவிக்கும் மேடை நாடகக் கலையறிவு.
21. நிருத்தம் - நடனக்கலை ஞானம்.
22. சத்தப்பிரமம் - எழுத்தின் ஒலியே தெய்வம் என்று கொள்ளும் வாதிகள் புனைந்த நூல்பற்றி அறிவது.
23. வீணை - வீணை செய்வதற்கேற்ற குற்றம்நீங்கிய மரங்களின் வகை, வீணையின் உறுப்புக்களாகிய கோடு, பத்தர், திவவு, முறுக்காணி முதலிய உறுப்புக்களின் அமைப்பு முறை, வீணையில் பொருத்தப்பெறும் நரம்பின் தன்மைகள், பண், திறம், திறத்திறம் முதலிய இசை அமைப்பு முறைகள், தாளவகைகள், அவைகளைக் கையாளும் முறை ஆகியவற்றை அறிந்திருத்தல்.
24. வேணு - முங்கிலால் செய்யப்பட்ட புல்லாங்குழல் வாசிக்கும் இசை ஞானம்.
25. மிருதங்கம் - தோல் கருவியாகிய மிருதங்கத்தில் சொல் கட்டுகளைத் தாளஞானத்தோடு வாசிக்கும் கலை.

26. தாளம் - ஆதி, ரூபகம், திருபுடை, சிம்மநந்தனம்போன்ற சங்கீத சுருதிப் பிரமாணம், அங்கம் இலயை, களை, காலம், கிரகம், கிரியை, சாதி பிரதாரம், மார்க்கம், மதி என்ற கூறுபாடுகளைப்பற்றிய ஞானம்.
27. அத்திர பரீட்சை - வில்லில்வைத்து எய்யப்படும் அம்புகளின் தன்மை அமைப்பு ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ளும் அறிவு.
28. கனகபரீட்சை - ஆடகம், சாம்பூநதம், சாதரூபம், கிளிச்சிறை போன்ற பொன்னின் மாற்றுவகைகளைக் கண்டறிவது.
29. இரதபரீட்சை - தேர்களின் தட்டமைப்பு, அளவு, கூம்பு, சக்கர அமைப்பு முதலியவைபற்றித் தெரிந்துகொள்ளும் அறிவு.
30. கசபரீட்சை - யானைகளின் தோற்றம், உருவ அமைப்பு, லட்சணம், குணம், திறமை முதலியனவற்றைக் கண்டறிதல்.
31. அசுவபரீட்சை - அட்டமங்கலம், பஞ்சகல்யாணிபோன்ற குதிரையின் இலக்கணம், கதிகள், நடைகள் முதலியவற்றையும், அவற்றின் குணங்களையும் அவற்றிற்கு ஏற்படும் நோய்வகைகளையும் நோய்போக்கும் முறைகளையும் அறிதல்.
32. இரத்தினபரீட்சை - முத்து, பவளம், வைரம், வைரோரியம், கோமேதகம், புஷ்பராகம், மாணிக்கம், இந்திர நீலம், மரகதம் ஆகிய ஒன்பதுவகை மணிகளின் குணம் குற்றம், அவற்றை அணிவதனால் ஏற்படும் பலன்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அறியும் அறிவு.
33. பூமிபரீட்சை - மண் வகைகளின் தன்மை, கல்லின் தன்மை, நீரோட்டம் ஆகியவற்றை அறிதல்.
34. சங்கிராம விலக்கணம் - போர்பற்றிய வீரங்களையும் போர்க்களத்தில் வியூகம் வகுக்கும் முறைகளையும் கற்றுணர்தல்.
35. மல்யுத்தம் - வீரர் இருவர் ஒருவரோடு ஒருவர் ஆயுதம் இன்றிப் போர்புரியும் மல் யுத்தம் பற்றிய கலை.
36. ஆகருடணம் - பிறரைத் தன்வசப்படுத்தி இழுக்கும் மந்திரவித்தை, அதாவது வசியவித்தை.
37. உச்சாடணம் - மந்திர உச்சாடணத்தால் பேய் முதலியன ஒட்டுதலும், பிடித்தவற்றை அகற்றலும் ஆகிய வித்தை.
38. வித்து வேடணம் - நேர்மைக்கு அடங்காத வழி வினோதங் கொண்டு பகைவரை அடக்கப் பயிலும் கலை.
39. மதசாத்திரம் - காமவினையாட்டைப் பற்றிய கலை நூல்.
40. மோகனம் - பிறர் மனத்தை மயங்கச் செய்யும் வித்தை.

41. வசீகரணம் - பிறரைத் தன் கருத்திற் குடன்படச் செய்யும் வித்தை.
42. இரசவாதம் - இரும்பு செம்பு போன்ற உலோகங்களைப் பொன்னுக்குதல்.
43. காந்தருவ வாதம் - தலைவன் தலைவியைக் காந்தருவ மணத்தால் கூடுதற்குப் பேசும் பேச்சுக்கலை.
44. பைபீல வாதம் - எறுழ்புகள் பேசும் பேச்சினை அறியும் கலை.
45. கவுத்துக வாதம் - வஞ்சகத்தை மனத்தில் வைத்து வாதாடும் கலை.
46. தாது வாதம் - பொன், இரும்பு, செம்பு; நாகம் முதலிய எல்லா வகையான உலோகங்களையும் பரிசோதித்து அறியும் கலை.
47. காருடம் - தன்னைக் கருடனாகப் பாவித்து பாம்பின் விடத்தைப் போக்கும் மந்திரவித்தை.
48. நடட்டம் - மேடையில் ஆடும் கூத்தின் கலை.
49. முட்டி - வீரர்களை மடக்கிய கையினால் குத்திச்செய்யும் போர்க்கலை. அதாவது முட்டியுத்தம்.
50. ஆகாயப்பிரவேசம் - தூலசரீரத்தை யோக வித்தையால் மறைத்துக் கொண்டு சூட்சும சரீரத்தோடு ஆகாயத்தில் நுழைதல்.
51. ஆகாய கமனம் - சூட்சும சரீரத்தோடு ஆகாய மார்க்கமாகப் பல இடங்களிலும் சஞ்சரித்தல். இதனை மணிமேகலை என்னும் நூல் காயசண்டிகை செய்ததாகக் கூறுகிறது.
52. பரகாயப் பிரவேசம் - தன் சரீரத்தை விட்டுப் பிறிதொரு சரீரத்தினுள் சூட்சும சரீரத்தோடு புத்தல் - இதனைத் திருமூலர் செய்தார்.
53. அதிரிசயம் - காணப்படும் பொருள்களைக் காணாமற் போகச் செய்வதாகிய வித்தை. இதுதாமத குணசித்து வினாயாட்டில் ஒன்று என்பர்.
54. இந்திரசாலம் - அற்புதங்களைச் செய்து காட்டும் வித்தை.
55. மகேந்திர சாலம் - நம்பமுடியாத பெரிய மாயவித்தைகளைச் செய்து காட்டும் கண்கட்டு வித்தை.
56. அக்கினித்தம்பம் - நெருப்புத் தூணைக்கட்டித் தழுவினால் அதனைச் சுடாமல் செய்யும் வித்தை.
57. சலத்தம்பம் - நீர்மேல் நடந்து காட்டும் வித்தை. இதனைச் செய்து காட்டியவர் பீதாம்பர ஐயர் என்னும் மேதையாவார்.

58. வாயுத் தம்பம் - பிராணவாயு வெளியில் ஓடாமல் தடுத்து நீண்டநேரம் அடக்கிச் சாதிக்கும் அடியோக வித்தை,
59. திட்டித் தம்பம் - நடக்க முடியாததை நடத்திக்காட்டும் கண்கட்டு வித்தை.
60. வாக்குத் தம்பம் - பிறர் பேசும் பேச்சைப் பேசுவோட்டாமல் தடுக்கும் வாய்க்கட்டு வித்தை.
61. சுக்கிலத் தம்பம் - இந்திரியத்தை வெளிவிடாது அடக்கும் வித்தை
62. கன்னத் தம்பம் - கேட்கும் காதைக் கேட்காமற்செய்யும் வித்தை.
63. கட்கத் தம்பம் - வாளால்வெட்டக் கை ஓங்கினால் வெட்டுப்படாமல் தன் உருவை மறைத்துக்கொள்ளும் வித்தை.
64. அவத்தைப் பிரயோகம் - பகைவரைச் சூனியம் செய்துக் கொல்லுதல்.

தல புராணங்களில் சரகவதி வாழ்த்துப் பாடல்கள்

1. மச்ச புராணம்

வெண்மலரும் வெண்பணியும் வெண்கலையும்
வெண்மணியும் வேய்ந்து வாச
வெண்கமலம் வீற்றிருந்து பழங்கருணை
பூத்துவண்டு விளரி பாடக்
கண்மலரு மாயிரந்தோ டவிழ்த்துழுகை
நெகிழ்த்தகம லத்தில்வா மெண்
கண்மலருஞ் சதூர்முகத்தோன் நாவில்வளர்
வாணிபதங் கருத்துள்வைப் பாம்.

2. மருதவனப் புராணம்

எழுத்தசைசொற் பொருளுதவும் அணிகளிரு
வகைபெறுபா லினங்கள் கொண்டு
மழுத்தடக்கைக் கடவுளிடே மருதவன
வடசொலுறு மான்மியத்தை
வழுத்திடத்தென் தமிழதில்நாம் இனிதுபுரிந்
திடுகவேன மகிழ்ந்து வண்டின்
குழுத்தமைப் போற்றிடுதவள பங்கயத்தின்
உறைந்திடுபூங் கோதை தானே.

— கொட்டைபூர்ஸ் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்.

3. திருவாப்பனூர்ப் புராணம்

உரைதமிழ் மூவர்நாவி னூற்றெழு மமுதைச் சங்கத்
திருக்கும்வெண் முத்தைத் கற்றோ ரென்னும் கூட்டுந் தேனை
வரைதமிழ் முனில நெஞ்ச மலர்க்கமலப் பூஞ் சேக்கைத்
திருத்தகு மரச வன்னைப் பேட்டினைச் சிந்தை செய்வாம்.

4. திருவோத்தூர்ப் புராணம்

சாற்று நற்றமிழ்ப் பேற்றுக் கென்குறை
நோற்று வாணிதாள் போற்று நெஞ்சமே.

5. சீவ ரகசியம்

நான்மூக னாவின் மேவி நான்மறை வடிவா யின்னந்
தானரும் பொருள்க டேரத் தடக்கையின் முறையுந் தாங்கித்
தேனலர் கமலப் போதிற் செழித்து விறற்றிடுக்கு மம்மை
கான்மலர் போற்றி நாளும் கருத்துற வணக்கஞ் செய்வாம்.

— ஒப்பிலாமணி தேசிகர்

6. வில்லி பாரதம்

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன்புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வைகையேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரேன
மருப்பிலே பயினை பாவை மருங்கிலே வளருகின்றான்

7. தொல்காப்பியம்

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயில்

அவளைப் போற்றுதும் அருந்தமிழ் குறித்தே

— தொல், சொல். சேனா-உரை,

8. தனிப்பாடல்

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
எய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தினுள்ளே
இருப்பள் இங்கு வாராதிடர்.

— கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்

9. திருவிளையாடற் புராணம்

பழுதகன்ற நால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப் பார்ப்பித்திக்கு
முழுதகன்று மணந்துசுவை யொருமுகியணி பெற்
முக்கண் மூர்த்திதாளிற்
ரெழுதகன்றவன் பெனுநார் தொடுத்தலங்கல்
சூட்டவரிச் சுரும்புந்தேனும்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டு முண்டகத்தா ளடி
முடியேற் கொண்டு வாழ்வாம்

10. திருவதிட்டகுடிப் புராணம்

அக்ரமதி யக்கரத்தா லறுபானுக்கு கலைகளெல்லாம்
பகரும் வண்ணி தனைப்போற்றி பதத்தால்மயிடன் றலைமிதித்தாள்
யுகள் மலரைப் போற்றிசெய்தே யோதுமறைநான் முகத்தோனை
யகமேமகிழ்ந்து போற்றியமு தளித்தோன் பதம் போற்றிவோம்

— யஜுர்வேதசீநீவாச அய்யர்,

11. சீகாழித் தலபுராணம்

கருமழைத்தண் டுளிபொழியுங் காலமதி யொளியு மொளிகாஷ் முத்தின்
பருமணிம லையுமபய வரதமும்புத் தகமும்வடப் பளிங்குந் தாங்கி
முருகுயிர்க்கு நறுந்தளவ முளரியா லயத்திருந் தமுது பிராட்டி
இருபதமுங் கடைப்பிடித்தே னெப்பதம்வா ராதபதம் எனக்கு மன்னே.

— அருணாசலக் கவிராயர்

12. காளத்திப் புராணம்

புத்தகஞ் செபவடம் புனிதஞானமா
முத்திரை குண்டிகை முழுது மேந்தெழிற்
கைத்தலத் தமிழ்தினைக் கலைமடந்தையை
முத்தமிழ்க் கிழத்தியை முடிவ ணங்குவாம்.

வேறு

ஞான முத்திரை நற்குண் டிகையறி
வான புத்தக மங்கைச் செபவடங்
தான மைத்து வெண்தாமரை மேவிய
பாணி றத்தவள் பாதம் பணிசுவாம்.

— ஆனந்தக் கூத்தார்

13. திருவாரூர்ப் புராணம்

விரைப் போதன் முகப்போது பிரியாத தனி
வண்டு வெண்பால் வேலைத்
திரைப்போதும் முதநிறத் தேனடைந்தோர்
பவக்கடலைத் தீர்த்து முத்திக்

கரைப்போதும் படியெடுக்குந் திருஞானத்
தனிப்புனை வெண்கமலை செந்தாண்
மரைப் போதுமனப் போது வைத்திந்து
முப்போதும் வாழ்த்தல் செய்வாம்.

— சம்பந்த முனிவர்

14. திருக்குற்றலத் தலபுராணம்

எண்கமலக் கரஞ்சலிப்ப வொருகமலத் தயன்
பிறப்பி லெழுதா வண்ணங்
தண்கமலப் பதஞ்சிர மேல் வைத்தருள்வார்
குற்றலத் தமிழ்நூல் வாய்ப்பக்
கண்களெனுங் கருங்கமலங் கரங்களெனும் பசங்
கமலங் கவினப் பூத்து
வெண்கமலத் திருந்தாடாச் செங்கமலத்திருந்
தாளை வேண்டல் செய்வாம்.

— திரிகூடராசப்ப கவிராயர்

15. சேதுபுராணம்

கவள மதகரியுரிவைப் போர்வை முடுங்கண்ணுதலோன்
புகழ் விரிக்குங் கலைகள் யாவும்
பவள விதழ்ப்பசங்குதலை மொழியிற் காட்டும்பைங்
தொடியையந்தணன்றேய் பருமவல்குற்
றுவளுமணி மருங்குலிள நிலவெண்முரற் சுந்தரியை
வெண்கமலத் தோட்டு வட்டத்
தவளமதி நடுவமர் வாலெகினம் போலுந்தையலை
மையலையகற்றித் தாளிற்றழ்வாம்.

— நிரம்பவழகிய தேசிகர்

16. திருக்களர்ப் புராணம்

ஆரண்-நான்த் மோரா றங்கமு மலகி-லாத
காரணங் காட்டு ஞானக் கலைகளுந் தானாய் நின்று
வோரணங் கினைப்பூ மேலான் றனதுநா வுறையுந் தெய்வ
வாரணங் கிளமென் கொங்கை மயிலினை வணக்கஞ் செய்வாம்

— களத்தை - ஆதியப்பனார்

17. திருநீரூர்த் தலபுராணம்

பாணி யிற்கொள் படித வடத்தின
ளாணி முத்தி னழகிய மேனியள்
சேணி ருக்குமத் தேவரே லாம் புகழ்
வாணி பொற்பத மாமலர் போற்றுவாம்.

— வடமலை நாரசனக்குடை மன்னர்.

18. திருப்பரிதீச்சுரப் புராணம்

வெண்ணிலவு தருங்கமல மலரிலுறை நாமகளில் வெளியே நாயே
னுண்ணிறைந்து பரிதீசர் தலமகிமை செந்தமிழா லுரைக்க நாளுங் ...
கண்ணொள் செய்தாள் கின் றுளுண்மையிது வாதலினுற் கார்யென்று
பண்ணமைந்த பாமகண்மேற் பாவிகைக்குஞ் செயலுளதோ
பகருங்காலே.

— முத்தாம்பாள்புரம் நாராயணசாமி உபாத்தியாயர்

19. பெருந்தோட்டத்து அகத்தீச்சுர புராணம்

திருவருளுக்கொண் டுலகுயிர்யாவுந் திருவுயிர்த்
தருளுமா தேவி
பொருளுமெய்ப் பொருளு ஞானமுந் தருமப்
புனிதமுந் நயனநோக் கெய்தி
வருபெருஞ் செல்வி வாணிமெய்ஞ் ஞான
மாதேனு மூவர்பொன் மலர்த்தா
ளொருமை யினிருமை, மும்மையி னிறைஞ்சி
யுறத்துதித் துன்னி வாழ்வுறுவாம்.

— சொக்கலிங்க செட்டியார்,

20. திருவருட்டுறைப் (திருவெண்ணெய்நல்லூர்) புராணம்

வெண் கமலத் திருப்பவளைச் செந்தமிழின் தெய்வத்தை விளங்குபாரில்
கண்ணுதல் தன் பெருங்கருணை பரவிடவே யருள் புரியுங் கடைக்கண்
ணைத்
தண்கவிதை பொழிகின்ற புலவருளம் விட்டகலாத் தையல் தன்னை
யுண்ணினைந்தே யடிவணங்கி யுலவாத பேரின்ப முற்று வாழ்வாம்,

— வடிவேல் முதனியார்

21. இளைசைப் புராணம்

வெல்லும் வெவ் வினைகள் வீட்டி வீட்டினை வினைக்குஞ் செய்கை
வல்லவாங் கலைகளுக்கு வயங்கொரு வடிவ மாகிப்
பல்லுயிர் நாவு தோறும் பயின்று நின்றருளா நின்ற
சொல்லினுக் கிறைவி பாதந் தொழுது சொற் பொருள்க டேர்வாம்

— கணேச பண்டிதர்

22 கன்னியாகுமரித் தலபுராணம்

கரும்பங் கயம் போற் கண்மலருஞ் செம்பங் கயம்போற் கதிர்முகமு
மிரும்பங் கயத்தி னரும் பேய்க்கு மிளமாமுடையு மேந்தி வெள்ளை
யரும்பங் கயத்தி னகத்துறையு மனத்தை யம்மா றிருவுந்தி
தரும்பங் கயத்தோ னுவானைத் தமிழே னுளப்பங் கயத்தில் வைப்பேன்

— அருணாசலக்கவிராயர்.

23. வயிரவன்கோயிற் புராணம்

தளர்ந்து யுதவியழிவுருக் கல்வித்தனத்தினை யேற்றவர்க்கீந்தே
யிளங்களியளிசூழ் தவள முண்டகத்திலினிது வீற்றிருப்பது போல
வளந்தறியாதவான்ம கோடியின வகந்தொறும மர்ந்து நான் முகற்குத்
துளங்கலில் சுகஞ்செய் சுந்தரி பாதத் துணைமலர் தருமே.

— சேந்தன்குடி நடராசக்கவிராயர்.

24. மயூராசல புராணம்

தெள்ளோதப் பயக்கடலி னரவணையிற்றுயில் கூருந் திருமாலுந்தி
யுள்ளோதொணுவு வகைமீக் கொளவந்தவன் வதனமொரு நான்கிற்குங்
களளோதிக் கயல்விழிச்செவ் வாயினொரு முகங் காட்டிக் காதலுட்டும்
வெள்ளோதி மத்தினைநம் முள்ளமெனுங் கமலமதின் மேவச் செய்வாம்.

— தியாகராஜ கவிராயர்

25. ஆச்சாபுரத் தலபுராணம்

கறைத்திரு மிடற்றினுனைக் கண்ணுதலுடைய கோவை
பிறைச்சடை யவனை நல்லூர்ப் பெருமண நம்பன் தன்னை
மறைப்பெரும் பொருளினுனை வாழ்த்து சொற் பொருள்கணல்து
நறைத்தனி சரோரு கத்தோனாமகள் கமலத்தாளே.

— கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்.

26. வள்ளியூர்த் தலபுராணம்

ஆதி நாளி னைமறை சொற்றிட
வேத னுவினும் னெண்மரைப் பூவினும்
போதர் நெஞ்சினும் பொற்பி னமர்பவள்
பாதந் தாழ்ந்து நற் பாதந் தருளவே.

— ஆழ்வாரப்பிள்ளை

27. திருச்சுழியற் புராணம்

சேவிலிருந்த பரன் சரிதஞ் சிறிது பகரத்திசை முடித்தோ
னுவிருந்து சுருதி மறை நான்கிலிருந்து னெண்கமலப்
பூவிலிருந்து வாகனமாம் பூதத்திருந்து கவிஞரியற்
பாவிருந்திவ் ளெகுநிறைந் திருந்தா ளிருதாள் பரவுதுமால்.

— ஆராவமுதாசாரியார்

28. திருப்புத்தூர்ப் புராணம்

ஆவிய கமண்டலத் தோன்றலு வினமர் திட்டன்பர்
சாவிய கமல வேணித்தற் பரனருள் பெற்றய்வான்
கோலியகம் மெய்ந் நூல்கள் குறித்துணரறிவு கூட்டும்
வாலிய கமலத்தன்னை மலரடி மனத்துள் வைப்பாம்.

— சொக்கலிங்கசெட்டியார்

29. திருவிடையூர்த் தலபுராணம்

எண்மை யுற்றனன் புலமையி லென்னினு மினமாம்
பெண்மை யுற்றன னாதலிற் பிழைபல நீங்க
வெண்மை யுற்றபங் கயமயில் விருப்போடு மருளு
முண்மை யுற்றசெந் தமிழினை யெனதுநா வோங்க.

— குழந்தை வேலுப்பிள்ளை.

30. பருவதராஜ புராணம்

மலைமிசை யுதிக்குந் தண்ணூர் மாமதி யெனவே செய்ய
நிலைமிசை மாக்கட் கெல்லாம் நீடிய விருப்பு நல்கும்
மலைமகட் கினியதாதை வண்மைசேர் புகழைச் சொல்லக்
கலைமக னுபயப்பொற்பூங் கழலினைக் கூப்ப வாமால்.

31. புலவர் புராணம்

புண்ணியச் சுருதியாதிப் புனிதநூற் றெகுதியாவும்
வெண்ணிறக் கமலப் போதில் வீற்றிருந் தருள்வா டன்னைத்
திண்ணிய வுணர்வா னாடிச் செழுந்தமிழ்ப் புலவர் காதை
மண்ணினிற் பலருந் தேறி மகிழ்வுற வகுக்கின் றேனே.

— வண்ணச் சரபம் முருகதாச சுவாமிகள்.

32. திருநெல்வேலித் தலபுராணம்

விண்ணவ ரயன்மால் போற்றும் விடைவலான் வேளை வென்ற
கண்ணுத லமலன் முன்னோன் கதிதரு புராணம் பாடப்
பெண்ண முதலை யாள்கோலப் பிறைநுதல் வாணி நாவிற
பண்ணமை பனுவலாள்பொற் பதமலர் பணிதல் செய்வாம்,

— நெல்லைப்பிள்ளை

33. சிவராத்திரிப் புராணம்

காரதிருங் கயிலைமலைக் கண்ணுதன் முப்புர மெரிக்கக் கருது மங்கா
ணீரதிகந் தருந்தரங்கத் தடங்கடல் சூழ்ந்திடும் புடவி நெடுந்தே ரூர்ந்த
சாரதிதன் றிருநாவி லடியருளத் தீனிஸிருக்குந் தவளமேணிப்
பாரதிசெம் பதப்பதுமத் துணைப்போது முப்போதும் பரவல் செய்வாம்.

— நமசிவாயம்பிள்ளை

34. திருப்புன்கூர்ப் புராணம்

தேவுறை தென்மலை முளைத்துச் சங்கப்
பாத்தியில் வளர்ந்துதிசை முகத்தோ
னுவெணுநாற் கொழு கொம்பிற் றழைந்து
கற்றோரிடம் படர்ந்து நானாக்கேள்வி
மூவுலகுங் கிளைத்து மணந்தன் பரும்பித்
தவமலர்ந்து முதிர்ந்த போகப்
பாவினநற் கனியையருள் கொடியினெழி
லடியையமுடி படியவாழ்வாம்.

35. திருவாமாத்தூர்த் தலபுராணம்

கூந்தல் நிகர் இயற்றமிழும், குமுதவாய்
நிகரிசையும், கோலம் போல்வ(து)
ஆந்தகைய நாடகமும், அறிந்துவக்கும்
புலவர் சிலர் அகிலத் துள்ளார்

காந்தழுக்காற் றினங்கவிஞர் பலருளரால்
எனைக்கருணைக் கடலிற் றேய்த்தாள் !
மாந்தர் சிலர் நாவில் நின்றும் அரிபிரமர்
தொழிற் செய்கலை வாணித் தாயே.

— வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள்

36. சூதவனப் புராணம்

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇச்
செற்று மாவிய விற்பரு ணுறெரீஇ
யுற்று மாவிய னுதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கண்ணையப் பாடுவோம்.

— சொக்கலிங்கச் செட்டியார்

37. திருமயிலைத் தலபுராணம்

நிலமுதற் புடைத்தவ னேய நாவினின்
நிலகுதன் றுணைவியா மெழில்கொள் பாரதி
யுலவுனெண் கமலமே லுறையும் வாணிதன்
மலரடி முடிமிசை வணக்கஞ் செய்குவாம்.

— ஸ்ரீ அமிர்தலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

38. தேவாங்கப் புராணம்

முதிர் பொறுமைக் கரைசிறந்து கருணைநறும் புனல்பருகி
முழுமெய்ஞ் ஞானப்
புதியமலர் விரிந்தடக்க மெனுங்கமடங் குடியிருந்து
புகழ்கொண் டோங்கு
மதிவிலவர் தமதிதய வாவிதொறும் வினையாடி
வளர்பே ரின்பத்
ததிமதுர குணநயவெள் ளனப்பேடு தனைப்பாடி
யருள்பெற் றுய்வாம்.

— பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர்

39. திருக்கருவைத் தலபுராணம்

உலகுயி ரனைத்தமீன்ற சதுமுகத் தொருவன்மேவுந்
தலைவியை மதுபசாலஞ் சாலமொய்த்தி சைகள்பாடு
யிலகுவெண் கமலப்பூவி லினிதுவீற் றிருக்குஞ் செஞ்சொற்
கலைமடந் தையையெம் முள்ளக் கமலமா மலரில் வைப்பாம்

— ச. திருமலைவேற் கவிராயர்.

40. தாருகாபுரத் தலபுராணம்

வெண்டா மரையுறையும் வேதாந்த நாயகியைத்
தண்டா மரையோன் றலைவிதனைக் - கண்டு
வழுத்தித் துதிகக றெமே மதுரம்
பழுத்த கனிபாடும் பண்பு.

— அ. பிச்சையா நாவலர்.

41. மாக புராணம்

வெள்ளைநிறத் தஞ்சுகத்தை வெண்டரளப் பூண்மயிலை விரிஞ்சநாவி
னுள்ளிருந்த ரத்தினத்தை யும்பரெலாந் தொழற்கரிய
வொருத்திதன்னைக்
களையிலா வடியருளக் கமலமதை யகலாத கலையினுளைத்
தெள்ளுதமிழ் முதவுமெந்தன் றிருத்தாயை யனுதினமுஞ் சிந்தை
செய்வாம்.

— அதிவீரராம பாண்டிய மஹாராஜன்.

42. கேதாரீஸ்வர புராணம்

பன்னரு முலகெலாம் படைத்த பங்கய
என்னுயிர்த் தேவியா யியைந்து பல்லுயிர்
துன்னு நாமிசை தொறுந்துலங்கு வாணிதன்
மன்னிய சேவடி ணைங்கி வாழ்த்துவாம்.

— முருகப்ப செட்டியார்.

43. திருக்கோவலூர்ப் புராணம்

எம்பெருமான் றிருக்கோவ லிறைசீர்த்தி யியற் றமிழா
லிம்பரிஞ முளர்ப்பதனுக் கணிமதுர மிதிதளிப்பா
டம்பெருமான் சரிதமெனத் தனிமகிழ்ந்து ணைங்காமுன்
உம்பரெலாந் தொழுதேத்து முயர் ஞானக் கலைமகளே

44. திருவைகாலூர்ப் புராணம்

எச்சமையத்தரேனு மிணங்கி வணங்கினர்க்கு மதியிரங்கியாரு
பெச்சமையத்தாரணியிற் புழுகொடுத்துக்கவிநான்கும் விளங்கச்
செய்தே
யச்சமையத்தா னடுங்காத வையிடத்துச் செல் நல்கும்ருளினுளைக்
கச்சமையத்தார் புழையுங் கொங்கையுடை வாணியைநங் கருத்துள்
வைப்பாம்.

— சி. வேலையதேசிகர்.

45. தில்லையாளி ஸ்தல புராணம்

ஆக்குசொற் சுவைமண மனைத்தும் வீசவுந்
தேக்குநற் பொருட்கவைத் தேன்று எரிக்கவும்
பாக்கியப் பாரதி பாத தாமரை
வாக்கினு மனத்தினு மலர்ந்த தென்றுமே.

ஸ்ரீ நடராஜ கவிராஜர்

46. திருவோத்தார்ப் புராணம்

சாற்று நற்றமிழ்ப்
பேற்றுக் கென்குறை
நோற்று வாணிதாள்
போற்று நெஞ்சமே.

— கருணாகரக்கவிராயர்

47. திருக்கடவூர்ப் புராணம்

இலக்கண விலக்கியங்க எரிமைப்பொழு தேனுங்கல்லா
தலக்கனார் புலைக்குறும்பு நமுதமே யிலிங்கமாகுந்
தலத்துயர் மான்மியத்தைச் சற்குரு வருளாலோதக்
கலைக்குயர் வாணிபாதங் கருத்தினி லிருத்திவாழ்வாம்.

— பாலகிருஷ்ண தீக்ஷிதர்

48. இறைவாசநல்லூர்த் தலபுராணம்

வேதன் நாவிலும் வெண்தா மரைச்செழும்
போத லர்ந்த பொருட்டினு மேவிய
காதல் கூருங் கலைமகள் மென்மலர்ப்
பாதம் நாளும் பணிந்து வாழ்த்துவாம்.

— புராணத் திருமலை நாதர்

49. திருவியலூர்ப் புராணம்

தேவரு முனிவருஞ் சேர்ந்த பல்லுயிர்
யாவையு முளக்கருத் துணர நாவின்
மேவிநன் கருள்புகி விமலை வெண்மலர்த்
தேவிதன் சேவடி சிரத்திற் சேர்த்துவாம்.

50. திருமயிலைப் புராண வசனம்

வெள்ளைக் கமலத் தவிசிலுறை வித்தகியைப்
பிள்ளையென வேன்றருளைப் பேணியிடும் - தள்ளாதனை
என்னுளத்தி லேயிருத்தி யேத்தியறி யாமைதனைத்
தன்னிடத்தி லேகுவித்தேன் றுன்.

— மோசூர் - முனிசாமி முதலியார்.

51. திருக்கோளபுரப் புராணம்

பூம டந்தையும் பொன்மலர்க் கற்பகக்
காம டந்தையங் காமுறு கற்பினெண்
கோம டந்தைவெண் கோகன கத்துவாழ்
நாம டந்தையை நாமற வாமரோ.

— ஸ்ரீ. வேலாயுததேவிக் கவாமிகள்.

வடலூர் இராமலிங்கசுவாமிகள் அருளிய திருவருட்பா :

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்)

(கலைமகள்வாழ்த்து - 3ம் திருமுறை)

“ தவளமலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கும் அம்மனையைச் சாந்தம்பூத்த
குவளை மலர்க் கண்ணனைப் பெண்ணாளும் பெண்ணமுதைக் கோதிலாத
பவள இதழ்ப் பசங்கொடியை நான்முகனார் நாஓங்கும் பாவை தன்னைக்
கவளமத கயக்கொம்பின் முலையாளைக் கலைமாதைக் கருதுவோமே ”

(2471 பாடல்)

“ சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச்

சரச்சுவதி தன்னை அன்பர்

துங்கமுறக் கலைபயிற்றி உணர்வளிக்கும்

கலைஞானத் தோகை தன்னைத்

திங்குநாழல் திருவைகுருப் புருவை மலர் ஓங்கிய

பெண் தெய்வந் தன்னைத்

தங்கமலை முலையாளைக் கலையாளைத்

தொழுது புகழ் சாற்றி கிற்பாம் ”

(2472 பாடல்)

கலைபயின்ற உளத்தினுக்குங் கரும்பினை முக் கனியை அருட்கலைஓங்கும்
நிலைபயின்ற முனிவரும் தொழுதேத்த நான்முகனார் நீண்டநாவின்
தலைபயின்ற மறைபயின்று மூவுலகும் காக்கின்ற தாயை வாகைச்
சிலைபயின்ற நுதலானைக் கலைவாணி அம்மையைநாம் சிந்திப்போமே
(24 75)

(ஷே மூன்று பாடல்களும் திருவருட்பா - 3ம் திருமுறையில்
திருக்கண்ணமங்கை திருமகள் வாழ்த்திற்ரு அடுத்தனவாக
அமைந்துள்ளன)

மாணிக்கவாசகர் விலாசம் :

“ அலைகடல் தூழ் உலகமெல்லாம் ஒரு
பிரம நாவிலிருந்து அறிந்தே யாரும்
நலமையுற மறைமுதல் எக்கலையுஞ்
சொல்லியுருள் ஞான மூர்த்தி ”

நாலுமத்திரி விலாசம் :

“ ஆகம வேதம் நான்கும் அருங்கலை
பலவும் இங்கே ஞானை யாய்த்
தழைக்கத் தந்து மால் மருகளாய்
வந்தே தாகமாய் உலகளித்த
சதுர் முகன் நாவில் வாழும் மாகனவாணி ”

பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்து :

“ கதிர் வெண்கலையும் துடியிடையுங்
கமலப் பதமும் சசி ஒளிர் சேர்
கருணைக் கடலாந் திருவுருவாய்த்
தவளக் கமலந்தனில் மிக
வீற்றிருக்கும் வடிவு ”

காளமேகப் புலவர் :

“ வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் வெள்ளை
அரியா சனத்தில் அரசரோ டென்னை
சரியா சனம்வைத்த தாய் ”

சரசுவதி சிந்தனை (பழர்பாடல்) :

“ புத்தகத் துள்ளுறை மாதே ! பூவில் அமர்ந்துறை வாழ்வே !
 வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய் ! வேதப் பொருளுக்கிறைவி !
 முத்தின் குடையுடை யாளே ! மூவுலகுந்தொழு தேவி !
 செப்புக் கவித்தன முடியாய் ! செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய் !
 முத்து நிறைத்தவெண் பல்லாய் ! முருக்கர்பூ மேனி நிறத்தாளே !
 தக்கோலந் தின்றதுவர் வாயாய் ! சரசுவதி என்னுந் திருவே !
 எக்காலு முன்னைத் தொழுலோம் எழுத்தறி புத்தி பண்ணுவிர்பாய் !
 ஆக்கா எம்பெருமாட்டி ! அழகிய பூ அணை மீதாய் !
 நோக்கா யென்மிடி தீர நொடிக்கும் பிராமணத்தி நோக்காயே !
 சாலி நெல்லரி கொண்டு சரசுவதி பூஜை பண்ணி
 பாலொடு பழத்தை நிரப்பிப் பராவித் தொழுவோம் நங்காய் !
 நங்காய் ! நங்காய் ! நமோஸ்து ஞானக் கொழுந்தே ! நமோஸ்து
 கல்விக் கரசே ! நமோஸ்து கணக்கறிதேவி ! நமோஸ்து
 சொல்லும் பொருளே ! நமோஸ்து !; சூக்ஷ்ம ரூபி ! நமோஸ்து.

மகாகவி சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார் கலைமகள் பாடல்கள்

கலைமகளை வேண்டுகல்

(நொண்டிச் சிந்து)

எங்ஙனம். சென்றிருந்தீர் — எனது

இன்னுயிரே! என்றன் இசையமுதே!

திங்களைக் கண்டவுடன் — கடல்

திரையினைக் காற்றினைக் கேட்டவுடன்,

கங்குலைப் பார்த்தவுடன் — கடல்

காலையில் இவியைத் தொழுதவுடன்

பொங்குவீர் அமிழ்தெனவே — அந்தப்

புதுமையி லேதுயர் மறந்திருப்பேன்.

1

மாதமொர் நான்காநீர் — அன்பு

வறுமையி லேயெனை வீழ்த்திவிட்டீர்,

பாதங்கள் போற்றுகின்றேன் — என்றன்

பாவமெலாங் கெட்டு ஞான கங்கை

நாதமொ டெப்பொழுதும் — என்றன்

நாவினி லேபொழிந் திடவேண்டும்

வேதங்க ளாக்கிடுவீர்! — அந்த

விண்ணவர் கண்ணிடை விளக்கிடுவீர்.

2

கண்மணி போன்றவரே! — இங்குக்

காலையும் மாலையும் திருமகளாம்

பெண்மணி யின்பத்தையும் — சக்திப்

பெருமகள் திருவடிப் பெருமையையும்

வண்மையில் ஒதிடுவீர் — என்றன்

வாயிலும் மதியிலும் வளர்ந்திடுவீர்!

அண்மையில் இருந்திடுவீர்! — இனி

அடியனைப் பிரிந்திடல் ஆற்றுவனோ?

3

* பாரதியார் பாடல் தொகுப்பில் நவராத்திரி புாட்டுப் பகுதியில் பராசக்தி மூன்றும் ஒன்றாகிய மூர்த்தி, ஸ்ரீதேவி, பார்வதி - பாடல்கள், "மூன்று காதல்" பகுதியில் - லக்ஷ்மி காதல், காளிகாதல் பாடல்களும் உள்ளன. ஆனால் இங்கு சரசுவதிக்குரிய பாடல்கள் மட்டும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

மதுரத் தேமொழி மாதர்க ளெல்லாம்
 வாணி பூசைக் குரியன பேசீர் !
 எதுவும் நல்கியிங் கெவ்வகை யானும்
 இப்பெருந் தொழில் நாட்டுவம் வாரீர் ! (வெள்ளைத்)10

கலைவாணி -- நவராத்திரிப் பாட்டு

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்
 ஆணிமுத்தைப் போலே அறிவுமுத்து மாலையினுள்
 காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெல்லாங் காட்டுவதாய்
 மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரணியே சூழ்ணைமே.

சரசுவதி காதல்

(ராகம் - சரசுவதி மனோஹரி, தாளம் - திஸ்ர ஏகம்)

பிள்ளைப் பிராயத்திலே - அவள்

பெண்ணமையைக் கண்டு மயங்கிவிட் டேன்ங்குப்
 பள்ளிப் படிப்பினிலே - மதி

பற்றிட வில்லை யெனிலுந் தனிப்பட

வெள்ளை மலரணைமேல் - அவள்

வீணையுங் கையும் விரிந்த முகமலர்

விள்ளும் பொருளமுதும் - கண்டேன்

வெள்ளை மனது பறிகொடுத்தேனம்மா !

1

ஆடிவரு கையிலே - அவள்

அங்கொரு வீதி முனையில் நிற்பாள், கையில்

எடு தரித்திருப்பாள் - அதில்

இங்கித மாகப் பதம்படிப் பாள், அதை

நாடி யருகணந்தால் - பல

ஞானங்கள் சொல்லி இனிமை செய்வாள், - " இன்று

கூடிமகிழ்வ " மென்றால் - விழிக்

கோணத்தி லேநகை காட்டிச்செல் வாளம்மா !

வேதத்திரு விழியாள் - அதில்
 மிக்கபல் லுரையெனுங் கருமை யிட்டாள்,
 சீதக் கதிர் மதி யே - நுதல்
 சிந்தனையே குழலென்றுடையாள்
 வாதத் தருக்க மெனுஞ் - செவி
 வாய்ந்ததற் றுணிவெனுந் தோடணிக் தாள்
 போதமென் னுசியினுள் - நலம்
 பொங்குபல் சாத்திர வாயுடை யாள் 2

கற்பனைத் தேனிதழாள் - சுவைக்
 காவிய மெனுமணிக் கொங்கையி னுள்,
 சிற்ப முதற் கலைகள் - பல
 தேமலர்க் கரமெனத் திகழ்ந்திருப் பாள்,
 சொற்படு நயமுழிவார் - இன்ச
 தோய்ந்திடத் தொகுப்பதின் சுவை யறிவார்
 விற்பனத் தமிழ்ப்புலவோர் - அந்த
 மேலவர் நாவெனு மலர்ப் பதத் தாள் 3

வாணியைச் சரண்புகுந் தேன் - அருள்
 வாச்சளிப் பாளெனத் திடமிருந்தேன்
 பேணிய பெருந்தவத் தாள் - நிலம்
 பெயரள வும்பெயர் பெயரா தாள்
 பூணியல் மார்பகத் தாள் - ஐவர்
 பூவை, திரௌபதி புகழ்க் கதையை
 மாணியல் தமிழ்ப்பாட்டால் - நான்
 வகுத்திடக் கலைமகள் வாழ்த்துக வே 4

கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாகிக்
 குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
 ஈதனைத்தின் எழிலிடை யுற்றாள்
 இன்ப மேலடி வாகிடப் பெற்றாள் (வெள்ளைத்) 2

வஞ்ச மற்ற தொழில்புரிந் துண்டு
 வாழும் மாந்தர் குலதெய்வ மாவாள்
 வெஞ்ச மர்க்குரி ராகிய கொல்லர்
 வித்தை யோர்ந்திடு சிற்பியர், தச்சர்,
 மிஞ்ச நற்பொருள் வாணிகஞ் செய்வோர்,
 வீரமன்னர்பின் வேதியர் யாரும்
 தஞ்ச மென்று வணங்கிடுந் தெய்வம்
 தரணி மீதறி வாகிய தெய்வம் (வெள்ளைத்) 3

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்,
 தீமை காட்டி விலக்கிடுந் தெய்வம்,
 உய்வ மென்ற கருத்துடை யோர்கள்
 உயிரி னுக்குமி ராகிய தெய்வம்,
 செய்வ மென்றொரு செய்கை யெடுப்போர்
 செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்;
 கைவ ருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்
 கவிஞர் தெய்வம், கடவுளர் தெய்வம் (வெள்ளைத்) 4

செந்த மிழ்மணி நாட்டிடை யுள்ளீர் !
 சேர்ந்தித் தேவை வணங்குவம் வாரீர் !
 வந்த னம்இவட் கேசெய்வ தென்றால்
 வாழி யஃதிங் கெளிதன்று கண்டீர்
 மந்தி ரத்தை முணுமுணுத் தேட்டை
 வரிசை யாக அடுக்கி அதன்மேல்
 சந்த னத்தை மலரை இடுவோர்
 சாத்திரம் இவள் பூசனையன்றும் (வெள்ளைத்) 5

வீடுதோறும் கலையின் விளக்கம்,
 வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி;
 நாடு முற்றிலும் உள்ளன வூர்கள்
 நகர்க ளெங்கும் பலபல பள்ளி